8 Δεκεμβρίου 2024

Κυριακή κδ΄ (ι΄ Λουκᾶ)

Προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς ἁγίας Ἄννης

Παταπίου ὁσίου (η΄ αἰὼν)

ἦχος βαρὺς - ἑωθινὸν β΄

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ΄ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἔτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικά

Ἦχος λ/π ∴ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

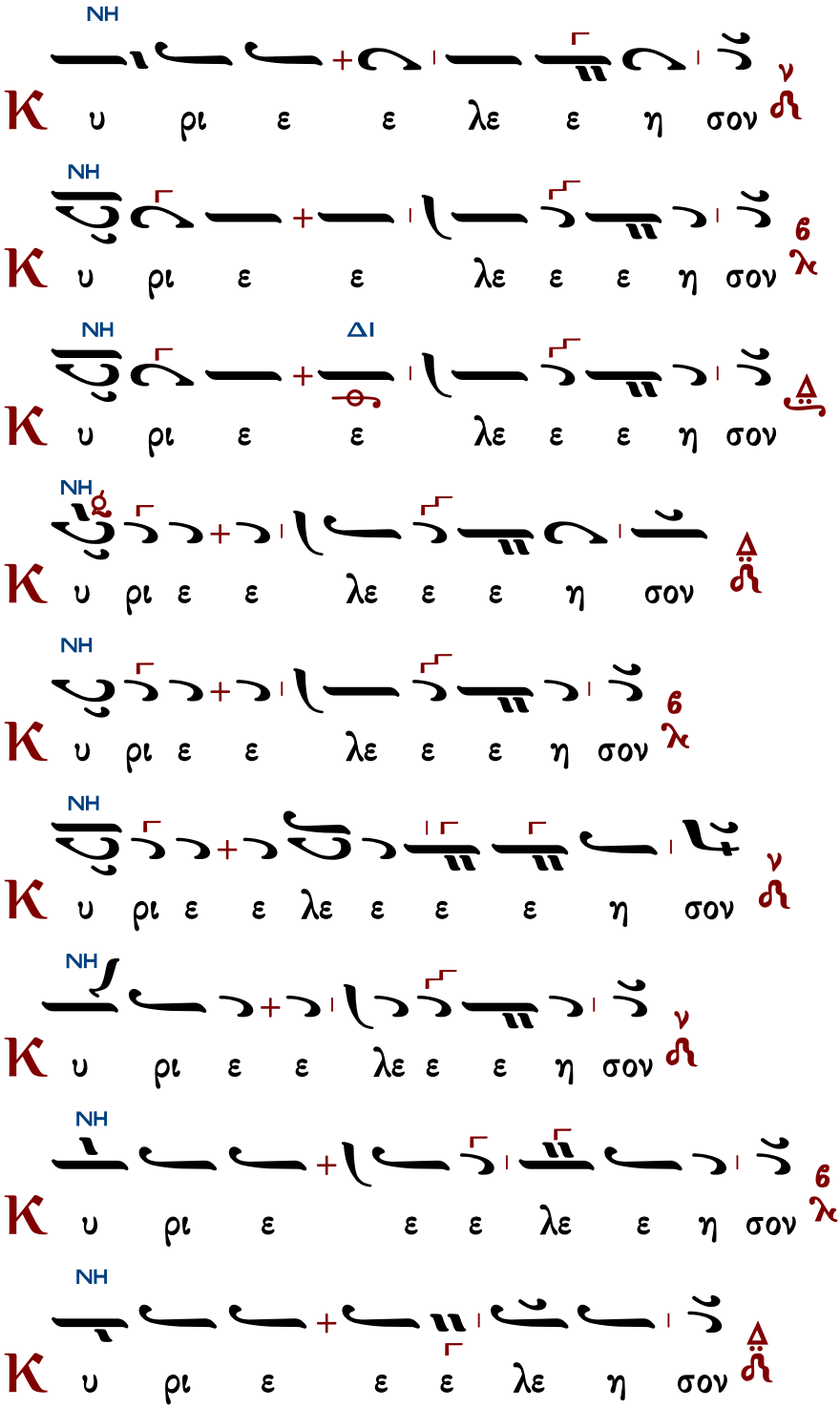

ἕτερα

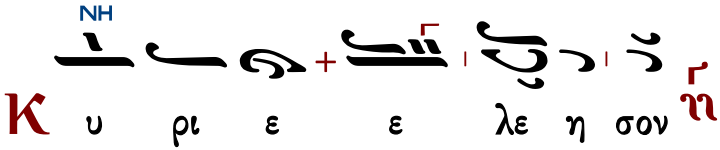

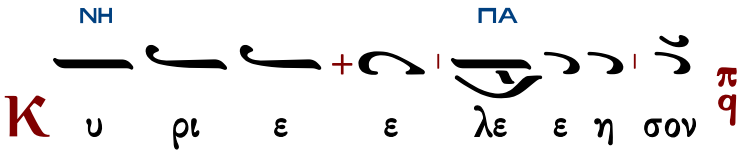

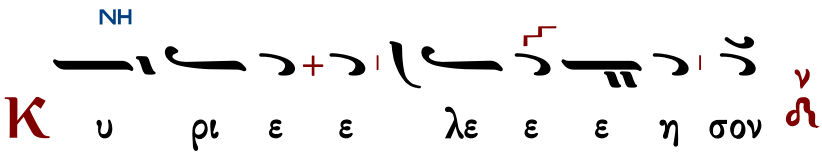

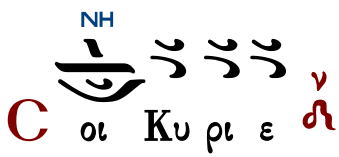

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ π Νη

π. Ἱεροθέου Ιερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

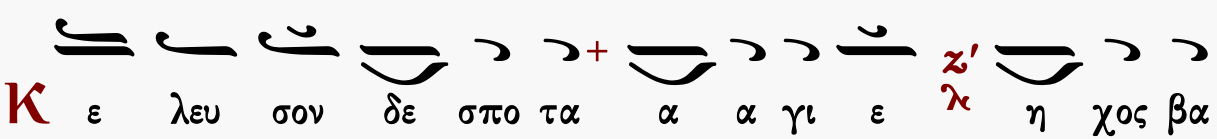

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοὶ

ἦχος βαρὺς

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ′ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

ψαλμὸς ρμα΄ 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Πέτρου Βυζαντίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

ἦχος βαρὺς

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τῷ συντρίψαντι θανάτου τὸ κράτος, καὶ φωτίσαντι ἀνθρώπων τὸ γένος, μετὰ τῶν ἀσωμάτων κραυγάζοντες· Δημιουργὲ καὶ Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.
Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ταφὴν δι᾽ ἡμᾶς, θανάτῳ δὲ ὡς Θεός, θάνατον ἐνέκρωσας· διὸ προσκυνοῦμεν τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν, Κύριε δόξα σοι.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Ἀπόστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ δημιουργοῦ, ἐθαύμασαν βοῶντες τὴν αἴνεσιν τὴν ἀγγελικήν. Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, οὗτος ὁ πλοῦτος τῆς βασιλείας, ὁ παθὼν δι᾽ ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
Κἂν συνελήφθης Χριστέ, ὑπὸ ἀνόμων ἀνδρῶν, ἀλλὰ σύ μου εἶ Θεός, καὶ οὐκ αἰσχύνομαι, ἐμαστίχθης τὸν νῶτον, οὐκ ἀρνοῦμαι. Σταυρῷ προσηλώθης, καὶ οὐ κρύπτω· εἰς τὴν ἔγερσίν σου καυχῶμαι· ὁ γὰρ θάνατός σου ζωή μου. Παντοδύναμε καὶ φιλάνθρωπε, Κύριε δόξα σοι.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Δαβιτικὴν προφητείαν ἐκπληρῶν, Χριστὸς μεγαλειότητα, ἐν Σιὼν, τὴν οἰκείαν μαθηταῖς ἐξεκάλυψεν, αἰνετὸν δεικνὺς ἑαυτόν, καὶ δοξαζόμενον ἀεί, σὺν Πατρὶ τε καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, πρότερον μὲν ἄσαρκον ὡς Λόγον, ὕστερον δὲ δι᾽ ἡμᾶς, σεσαρκωμένον, καὶ νεκρωθέντα ὡς ἄνθρωπον, καὶ ἀναστάντα κατ᾽ ἐξουσίαν ὡς φιλάνθρωπον.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κατῆλθες ἐν τῷ Ἅδῃ Χριστὲ ὡς ἠβουλήθης, ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης, καὶ ἀνέστης τριήμερος, συναναστήσας τὸν Ἀδάμ, ἐκ τῶν τοῦ Ἅδου δεσμῶν καὶ τῆς φθορᾶς, κραυγάζοντα καὶ λέγοντα· Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐν τάφῳ κατετέθης, ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριε, καὶ ἀνέστης τριήμερος, ὡς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ, συναναστήσας τὸν Ἀδάμ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ὡς παντοδύναμος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου

Στιχηρὰ τοῦ Μηναίου

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων — ἦχος α΄

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ, λύτρωσις
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Πνευματικὴν νῦν χορείαν, δεῦτε κροτήσωμεν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνοῦντες, προεόρτια δῶρα, προσάξωμεν ἐκ πόθου, αἶνον δεκτόν, τῷ τοῦ γένους καυχήματι, τῇ Θεοτόκῳ γεραίροντες τὴν αὐτῆς, παρ᾽ ἐλπίδα θείαν σύλληψιν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἐν παραδείσῳ ἡ Ἄννα, τὰ εὐαγγέλια, τοῦ παρ᾽ ἐλπίδα πᾶσαν, ὑποδέχεται τόκου, τῆς μόνης θεονύμφου, δηλοῦσα τρανῶς, ὡς τρυφήσεως κρείττονος, καὶ ἀπολαύσεως τύχοιμεν οἱ πιστῶς, τὸν καρπὸν αὐτῆς γεραίροντες.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῶν οὐρανίων χαρίτων, πάτερ γευσάμενος, τῶν ἐπιγείων πάντων, ἀπεστράφης ἡδέων, τὴν μέθεξιν ἐνθέως· ὅθεν ἀεί, τῆς γλυκείας Πατάπιε, τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐκεῖθεν κατατρυφῶν, ἀπολαύσεως, ἀνύμνεις Χριστόν.

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος βαρὺς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης, ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ παρθένος, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου σου, ἑρμηνεῦσαι γλῶσσα οὐ δύναται· παραδόξου γὰρ οὔσης τῆς συλλήψεως ἁγνή, ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ τρόπος τῆς κυήσεως· ὅπου γὰρ βούλεται Θεός, νικᾶται φύσεως τάξις. Διό σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς, πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἀργοσύντομο ΓΑ	ἀργοσύντομο ΖΩ	σύντομο ΓΑ
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη		
Πέτρου Φιλανθίδου		
Κωνσταντίνου Πρίγγου		

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Μέλος Ἀρχαῖον	Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἑσπέρας Προκείμενον

Σαββάτῳ ἑσπέρας
ψαλμός 92

Ἦχος λ π ⲩⲓ Βϩ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.62#

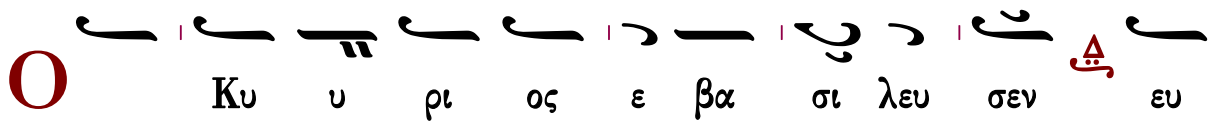

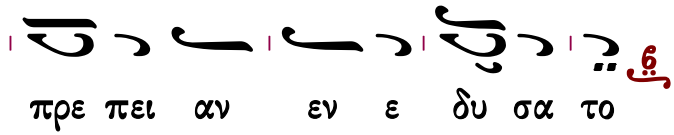

∴ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. 92:1

∴ Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. 92:1

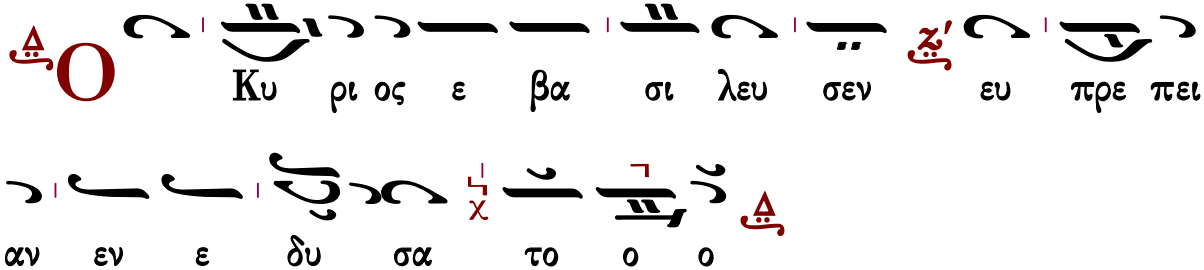

Δεήσεις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει, ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ′)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ

ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῷσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοί, Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον

ἦχος βαρὺς

Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ συνήγειρας τοὺς ἀνθρώπους, σὺν τῇ σαρκί σου, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.
Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα, δεῦτε προσκυνήσωμεν· ἐκ τῆς τοῦ Ἅδου γὰρ τυραννίδος, ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, διὰ τῆς αὐτοῦ τριημέρου ἐγέρσεως, ζωὴν ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
Ὑπὸ τὸν Ἅδην κατελθὼν Χριστέ, θάνατον ἐσκύλευσας, καὶ τριήμερος ἀναστάς, ἡμᾶς συνανέστησας, δοξάζοντας τὴν σὴν παντοδύναμον ἔγερσιν, Κύριε φιλάνθρωπε.

Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
Φοβερὸς ὤφθης Κύριε, ἐν τάφῳ κείμενος ὡς ὁ ὑπνῶν, ἀναστὰς δὲ τριήμερος ὡς δυνατός, τὸν Ἀδὰμ συνανέστησας κραυγάζοντα· δόξα τῇ ἀναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου

Θεοτοκίον

ἦχος βαρὺς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπην, πάντες οἱ γηγενεῖς, προσπεφευγότες βοῶμέν σοι· Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, ῥῦσαι ἡμᾶς ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἀργοσύντομο ΓΑ	ἀργοσύντομο ΖΩ	σύντομο ΓΑ
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου		Κωνσταντίνου Πρίγγου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος βαρὺς

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἠνέῳξας τῷ λῃστῇ τὸν παράδεισον, τῶν μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας·ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος βαρὺς

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἡ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὖσα παρθένος.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν , πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ΄), πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ·

προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ΄)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β΄)

ψαλμὸς γ΄

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ′ 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ᾽ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ᾽ ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ᾽ ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ᾽ ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ′ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ′ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ᾽ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β′)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος βαρὺς

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Χρυσοστόμου μοναχοῦ | Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος βαρὺς

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἠνέῳξας τῷ ληστῇ τὸν παράδεισον, τῶν μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Πέτρου Ἐφεσίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος βαρὺς

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἡ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὖσα παρθένος.

Πέτρου Ἐφεσίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...	Ἀμήν.

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

ἦχος βαρὺς

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο, ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν, καὶ ἄγγελοι ἐδόξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον. Γυναῖκες δὲ ἐκραύγαζον· ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύσας τὸν θάνατον, καὶ φθαρέντα τὸν ἄνθρωπον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου, ἀναστήσας Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἀναστάντα Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἱκέτευε, Θεοτόκε παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

ἦχος βαρὺς

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς μαθηταῖς ἐπέστης, ἡ πάντων ἀνάστασις· Πνεῦμα εὐθὲς δι᾽ αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐπὶ τὸ μνῆμα ἔδραμον γυναῖκες, μετὰ δακρύων μύρα φέρουσαι, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων σε, τὸν τῶν ὅλων βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; ἀνέστη ὁ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος, πατήσας τὸν θάνατον· παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ παρθένος, ἀεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα

ἦχος πλ.α΄

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ᾅδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ᾔσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ᾽ ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπε· θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν ἀνάστασιν δέ, ἀποστόλοις εἴπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνῆμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔᾳ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)

882 Πέτρου Λαμπαδαρίου	818 Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	561 Γαβριήλ Κουντιάδου
550 Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	551 Χρήστου Τσακίρογλου	557 Γεωργίου Γέμελου

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἠυλόγηται...	Ἀμήν.

Ὑπακοὴ

ἦχος βαρὺς

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν καὶ ὑπομείνας σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Πέτρου Εφεσίου

Ἀναβαθμοὶ - Προκείμενον

ἦχος βαρὺς

Ἀντίφωνον α΄

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν, ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, κἀμὲ Σωτὴρ ζώωσον, ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Ἐν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, νηστείας μετὰ δακρύων, οὗτος χαρᾶς δρέψεται, δράγματα ἀειζωοτροφίας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων θησαυρισμάτων, ἐξ οὗ σοφία, σύνεσις, φόβος, αὐτῷ αἴνεσις, δόξα, τιμὴ καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον β΄

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μάτην κοπιῶμεν· πλὴν γὰρ αὐτοῦ, οὐ πρᾶξις, οὐ λόγος τελεῖται.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός, οἱ ἅγιοι πνευματοκινήτως, ἀναβλαστοῦσι πατρῷα δόγματα υἱοθεσίας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι ἔχει· πρὸ πάντων γὰρ Θεός, τῶν ὅλων κυριότης, φῶς ἀπρόσιτον, ζωὴ τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον γ΄

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὁδοὺς ζωῆς εὑρόντες, νῦν καὶ ἀεὶ μακαριοῦνται, δόξῃ ἀκηράτῳ.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου, ὡς στελέχη βλέπων τὰ ἔκγονά σου, χαῖρε εὐφραίνου, προσάγων ταῦτα, τῷ Χριστῷ ποιμενάρχα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, βυθὸς χαρισμάτων, πλοῦτος δόξης, κριμάτων βάθος μέγα, ὁμόδοξον Πατρὶ καὶ Υἱῷ· λατρευτὸν γάρ.

Προκείμενον

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. (β΄)

∴ Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Πέτρου Ἐφεσίου Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.489#

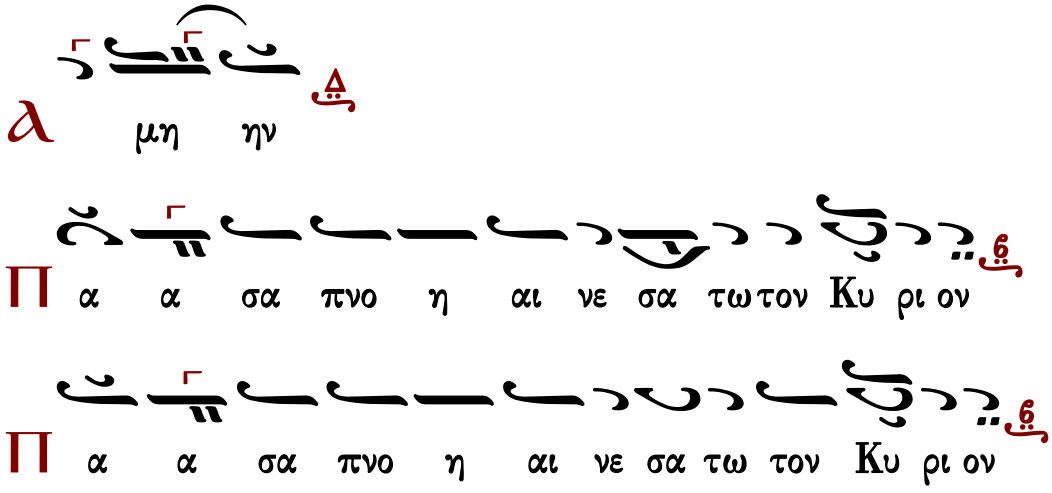

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

ἀ ι νε σα τωπνο η πα σα τον Κυ ρι ο ο ον

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς…
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 16:1-8
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη, ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. 2Καὶ λίαν πρωΐ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. 3Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; 4Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν, ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. 5Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκήν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν. 6Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. 7Ἀλλ᾽ ὑπάγετε, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. 8Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι᾽ ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ν΄ Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ἦχος β′	ἦχος βαρὺς
Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ	Γαβριήλ Κουντιάδου

Πεντηκοστάρια

ἦχος β′

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Ταῖς τῶν ἀποστόλων, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

[Γεωργίου Πρωγάκη I](#) [Γεωργίου Πρωγάκη II](#) [Γαβριήλ Κουντιάδου](#)

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

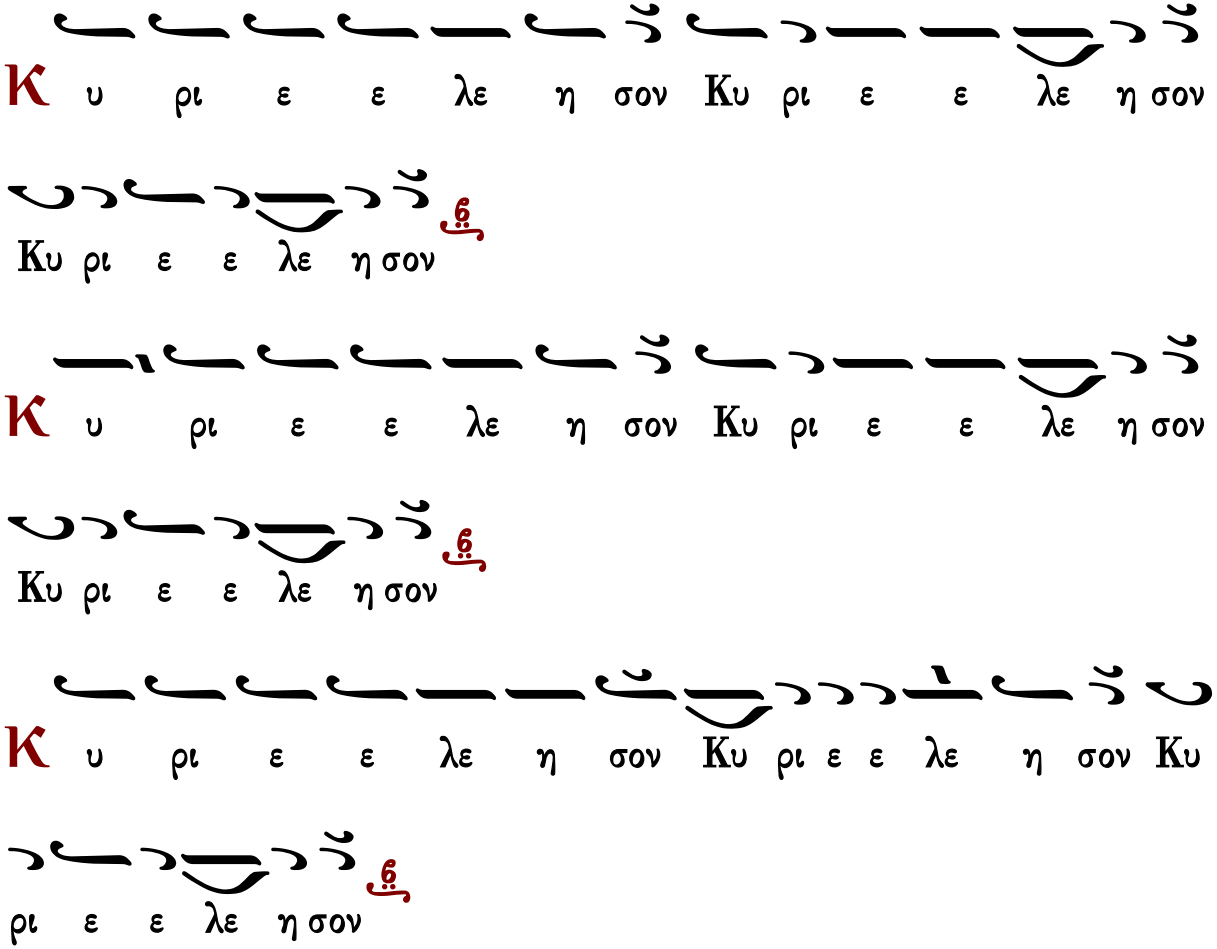

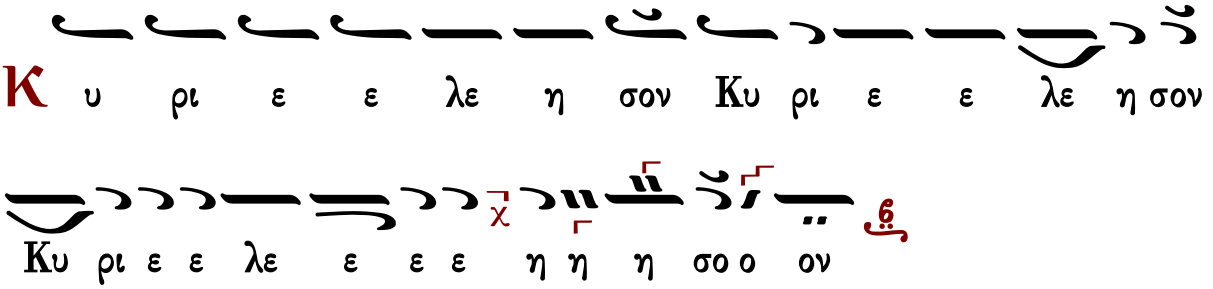

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κανόνες-Κοντάκιον-Οἶκος-Συναξάριον

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ α΄

ἦχος βαρὺς

«Νεύσει σοῦ πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἡ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἁβρόχως πεζεύσας, ᾄδει Ἰσραήλ σοι, ᾠδὴν ἐπινίκιον».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.
Κέκριται τοῦ θανάτου, ἡ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.
Ἅδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὀδοῦσι μὴ σθένων, συντρῖψαι τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασται· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὀδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Λέλυνται αἱ ὀδύναι, αἱ τῆς προμήτορος Εὔας· ὠδῖνας λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν Μηναίου, ᾠδὴ α΄

Δεῦτε λαοί

ἦχος β΄

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς ἡμῖν, σήμερον προκαταγγέλλονται, ταμεῖα διανοίγεσθαι, καὶ ἀποκλείεσθαι, τῆς κατάρας αἱ λύπαι, ἐν τῇ θείᾳ συλλήψει, τῆς Θεομήτορος. (β΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄνθη τερπνά, σήμερον πιστοὶ δρεψάμενοι, ἐνθέων λόγων πλέξωμεν, τὸν προεόρτιον, στέφανον ἐγκωμίων, τὴν Παρθένον αἰνοῦντες, ἐν τῇ συλλήψει αὐτῆς.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥώμην σοφέ, καὶ θείαν δύναμιν ἄνωθεν, ἐκ βρέφους ἐνδυσάμενος, πρὸς τῆς ἀσκήσεως, τοὺς ἀγῶνας προθύμως, καὶ πόνους ἀπεδύσω, πάτερ Πατάπιε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀποβαλών, ἅπασαν τὴν τῶν προσκαίρων ζωήν, καὶ κόσμον ἀρνησάμενος, τὴν ὑπερκόσμιον, νῦν ἀπείληφας δόξαν, ἧς ἔτυχες ἀσκήσει, σοφὲ Πατάπιε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Γένος βροτῶν, σήμερον τῆς ἀναπλάσεως, μηνύματα εἰσδέχεται, καὶ εὐαγγέλια, τὰ τῆς υἱοθεσίας, ἐν τῇ σῇ παρ᾽ ἐλπίδα, συλλήψει ἄχραντε.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ γ΄

ἦχος βαρὺς

«Ὁ κατ᾽ ἀρχὰς τοὺς οὐρανούς, παντοδυνάμῳ σου λόγῳ, στερεώσας, Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἑκουσίως εὔσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι᾽ ἧς τῷ σῷ ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν γεννήτορι.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σύ με καθῇρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντείῳ δήγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατῳκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ σταυροῦ γάρ εἰς Ἅδην, καταβεβηκώς με συνανέστησας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἱκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν Μηναίου, ᾠδὴ γ΄

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε

ἦχος β΄

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σαλπίσωμεν φαιδρῶς εὐσήμως σήμερον, ἐνθέως καλοῦντες τὴν κτίσιν πᾶσαν, προεόρτιον εἰς αἴνεσιν, τῆς πανάγνου Μητρὸς θείας συλλήψεως. (β΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αἱ θεῖαι δωρεαὶ καὶ τὰ χαρίσματα, προτείνονται σήμερον τοῖς ἀνθρώποις, δηλουμένης τῆς συλλήψεως, τῆς αἰτίας τῶν ξένων χαρισμάτων Χριστοῦ.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεάζων τῆς ψυχῆς τῷ τόνῳ ὅσιε, ἀρχαῖον πολέμιον διὰ πόνων, τῆς τὰ τοῦ ἀσκήσεως κατέβαλες, καὶ τὰ τούτου διήλεγξας βουλεύματα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Οἱ πόνοι σου σοφὲ τῶν ἀντιδόσεων, τῶν θείων ἐνέχυρον ἀσφαλείας, τῶν θαυμάτων τὴν ἐπίλαμψιν, ἐν τῷ βίῳ παρέσχον σοι Πατάπιε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐλύθη τῶν βροτῶν ἡ πρώην στείρωσις, τῶν ἔργων λαμψάντων νῦν τῶν ἐνθέων, παρ᾽ ἐλπίδα προελθούσης σου, ἐκ τῆς ἀγόνου καὶ στείρας πανύμνητε.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν…	Ἀμήν.

Καθίσματα

Τὴν ὡραιότητα

ἦχος γ΄

τοῦ ὁσίου

Πάθη τοῦ σώματος, θεομακάριστε, πάτερ ἐξήρανας, δακρύων ῥεύμασι, καὶ ἰαμάτων ποταμούς, Πατάπιε ἀνέβλυσας· ὅθεν προσερχόμενοι, τῷ τιμίῳ λειψάνῳ σου, χάριν τε καὶ ἔλεος, προφανῶς ἀρυόμεθα, τιμῶντές σου τὴν μνήμην ἀξίως, πίστει θερμῇ θεομακάριστε.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

ἦχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὴν πτωχείαν τοῦ Λόγου τοῦ δι᾽ ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβών, ἡγήσω τὰ πρόσκαιρα, ὡσεὶ χόρτον μακάριε· τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος ὅσιε, τῶν μοναστῶν ἐδείχθης, διδάσκαλος ἔνθεος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἅπαντας, τοῖς ἐνθέοις λογίοις σου, θεοφόρε Πατάπιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ πύλη ἡ ἄβατος, νῦν ἀποτίκτεται, ἡ πόλις ἡ πάμφωτος, λάμψαι προέρχεται, ἡ μόνη πανάχραντος, σήμερον δι᾽ ἀγγέλου, τοῖς δικαίοις δηλοῦται· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνεβόων τῷ κτίστῃ· καρπὸν ἡμῖν δώρησαι, τὴν ἀφθαρσίας πηγήν.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ δ΄

ἦχος βαρὺς

«Ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ καταβὰς ἐπὶ τῆς γῆς, Χριστὲ ὁ Θεός, τὸ μυστήριον ἀκήκοα τῆς οἰκονομίας σου, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε.»

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸν ἑαυτοῦ νῶτον δεδωκώς, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς εἰς μάστιγας, δούλου πταίσαντος αἰκίζεται, Δεσπότης ἀνεύθυνος, διαλύων μου τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Παρεστηκὼς βήματι κριτῶν, παρανομούντων ὡς κριτὸς εὐθύνεται, καὶ ῥαπίζεται πηλίνῃ χειρί, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ὡς Θεὸς καὶ κρίνων δικαίως τὴν γῆν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ἀληθῶς Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, τὸν ποιητήν σου καὶ Υἱὸν ἱκέτευε, πρὸς σωτήριον ἰθῦναί με, λιμένα πανάμωμε, τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου θελήματος.

Κανὼν Μηναίου, ᾠδὴ δ΄

Εἰσακήκοα Κύριε ἦχος β΄

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱλαρώτατα σήμερον, περιχαρῶς, ἡ κτίσις Θεοτόκε, προεόρτιόν σοι, ᾄδει τὴν αἴνεσιν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γαληνὴν αἰθριάζεται, ὁ οὐρανός, Παρθένε εὐφροσύνην, τὴν σὴν προκηρύττων, ἀνθρώποις σύλληψιν.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τοῖς ὅπλοις Πατάπιε, τοῖς τοῦ φωτός, ἐχθροὺς τοὺς ἀοράτους, ἐκπλήξας καθεῖλες, καὶ ἀπενέκρωσας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἱδρυθεὶς ἐπὶ ἄσειστον, πέτραν σοφέ, ἀσκήσεως καὶ πόνον, ἐχθρῶν τρικυμίαις οὐ καταβέβλησαι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὡς ἀρχὴν εὐφορίας νῦν, τῆς πρὸς Θεόν, τὴν σύλληψίν σου Κόρη, ἡ ἀνθρώπων φύσις σήμερον δέχεται.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ε΄

ἦχος βαρὺς

«Νὺξ ἀφεγγὴς τοῖς ἀπίστοις Χριστέ, τοῖς δὲ πιστοῖς φωτισμός, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου· διὰ τοῦτο πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.»

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὑπὲρ σῶν δούλων πιπράσκῃ Χριστέ, καὶ ῥαπισμὸν καρτερεῖς, ἐλευθερίας πρόξενον, τοῖς μελῳδοῦσί σοι· πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν Θεότητα.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει Χριστέ, δι᾽ ἀσθενείας σαρκός, τὸν ἰσχυρὸν κατέβαλες, καὶ νικητήν με θανάτου Σῶτερ, δι᾽ ἀναστάσεως ἀνέδειξας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν ἐγέννησας μήτηρ ἁγνή, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ, θεοπρεπῶς πανύμνητε, ἐπεὶ οὐκ ἔγνως ἄρρενος εὐνήν, ἀλλ᾽ ἐξ ἁγίου κύεις Πνεύματος.

Κανὼν Μηναίου, ᾠδὴ ε΄

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός ἦχος β΄

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς πληροῦται ἡ γῆ, καὶ εὐφροσύνην νοητὴν δέχονται, οἱ γηγενεῖς, ἐν τῇ σῇ συλλήψει, Θεόνυμφε ἁγνή, ἣν προεορτάζοντες, πόθῳ ὑμνοῦμέν σε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥώμην ἡ φύσις ἡμῶν, ἡ ἀσθενήσασα τὸ πρὶν δέχεται, καὶ ἀρετῶν, θείας εὐφορίας, λαμβάνει ἀπαρχήν, ἐν τῇ παρ᾽ ἐλπίδα, συλλήψει σου ἄχραντε.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδεῖν τὴν δόξαν Θεοῦ, τοῖς διανοίας ὀφθαλμοῖς ὅσιε, ἐπιποθῶν, τὰ τερπνὰ τοῦ κόσμου, παρεῖδες ὡς φθαρτά, καὶ τῶν ποθουμένων, ἀφθάρτων ἐπέτυχες.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σταυρὸν ἐπ᾽ ὤμων λαβών, καὶ τῷ Χριστῷ ἀκολουθῶν ὅσιε, εἰς τὰ τῆς γῆς, πέρατα διῆλθες, ἐλαύνων ἐξ αὐτῆς, τὰ τῶν πολεμίων, δαιμόνων συστήματα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ῥεῖθρα πηγάζει ἡμῖν, τὰ προεόρτια ἁγνὴ σήμερον, τῶν νοητῶν, χαρίτων σου ἄπερ, ἀντλοῦντες δαψιλῶς, σὲ ὑμνολογοῦμεν, καὶ πόθῳ δοξάζομεν.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ς΄

ἦχος βαρὺς

«Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιοτικῶν μεληµάτων, συµπλόοις ποντούµενος ἁµαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτούµενος, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστὲ βοῶ σοι· ἐκ θανατηφόρου µε βυθοῦ ἀνάγαγε.»

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐµνηµόνευόν σου, αἱ κατακλεισθεῖσαι τῷ ᾅδῃ ψυχαί, καὶ ἐκλείπουσαι τῶν δικαίων, καὶ παρὰ σοῦ σωτηρίαν προσηύχοντο, ἣν διὰ σταυροῦ Χριστὲ παρέσχες, τοῖς καταχθονίοις ἐπιβὰς ὡς εὔσπλαγχνος.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Πρὸς τὸν ἄχραντόν σου καὶ ἀχειροποίητον δόµον, λυθέντα παθήµασιν, ἐπιβλέψαι πάλιν χορὸς ἀποστόλων ἀπήλπισεν, ἀλλ᾽ ὑπὲρ ἐλπίδα προσκυνήσας, ἀνεγηγερµένον, πανταχοῦ ἐκήρυξεν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡµᾶς.

Τοῦ ἀφράστου τόκου, σοῦ τῆς παναµώµου τὸν τρόπον, παρθένε Θεόνυµφε, τοῦ δι᾽ ἡµᾶς, τίς ἑρµηνεῦσαι ἀνθρώπων δυνήσεται; ὅτι ὁ Θεὸς ἀπεριγράπτως, Λόγος ἑνωθείς σοι, σὰρξ ἐκ σοῦ ἐγένετο.

Κανὼν Μηναίου, ᾠδὴ ς΄

Ἐν ἀβύσσῳ πταισµάτων

ἦχος β΄

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡµᾶς.

Τῆς βροτῶν σωτηρίας προοίµια, σήµερον µηνύονται, καὶ καταβάλλονται, ἐν τοῖς προεορτάζουσι, τῆς ἁγνῆς καὶ Παρθένου τὴν σύλληψιν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡµᾶς.

Ὁ τῇ Ἄννῃ κηρύξας τὴν σύλληψιν, τῆς ὑπεραµώµου Παρθένου µηνύµατα, κοινῆς χαρᾶς παρέσχετο, καὶ καλῶν εὐφορίαν τῷ γένει ἡµῶν.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡµῶν.

Συνετρίβη τὰ βέλη Πατάπιε, τὰ κατὰ τῆς σῆς πεµπόµενα στερρότητος, καὶ νικητὴς πανάριστος, τοῦ ἀεὶ πολεµήτορος ἔµεινας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύµατι.

Θαυµασίοις Θεὸς σε ἐδόξασεν, ὡς ὑπερδοξάσαντα, τοῦτον τοῖς ἔργοις σου, τοῖς θαυµαστοῖς Πατάπιε· διὰ τοῦτό σε πάντες γεραίροµεν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀµήν.

Γηγενεῖς προεόρτιον αἴνεσιν, σήµερον σοὶ πλέκουσι, θεοχαρίτωτε, καὶ τὴν σεπτήν σου σύλληψιν, ὡς χαρᾶς εὐαγγέλια δέχονται.

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς... Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον

ἦχος βαρὺς

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, δεσμεῖται ὁ Ἅδης, προφῆται συμφώνως ἀγάλλονται. Ἐπέστη λέγοντες Σωτήρ, τοῖς ἐν πίστει, ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Οἶκος

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον ὁ Ἅδης καὶ ὁ θάνατος τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ Ἅδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν, ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ᾠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδὰμ καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ. Ξύλον τοῦτον εἰσήγαγεν· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον

Τῇ η΄ τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Φθαρτὸν λελοιπὼς Πατάπιε γῆς πάτον,
Πατεῖς, ὅπου πατοῦσι πραέων πόδες.
Ὀγδοάτῃ Πατάπιε χλόης πέδον ἀμφεπάτησας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Σωσθένους, Ἀπολλώ, Κηφᾶ, Τυχικοῦ, Ἐπαφροδίτου, Καίσαρος, καὶ Ὀνησιφόρου.

Ἀποστόλους σήμερον ἑπτὰ γεραίρω,
Ὡς γενναίους κήρυκας τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, ἐπισκόπου Κύπρου.

Πᾶν Σωφρόνιος σαρκικὸν σβέσας πάθος,
Καὶ σαρκὸς αὐτῆς ἐξαπέπτη πηλίνης.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ ζ΄

ἦχος βαρὺς

«Κάμινον παῖδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέγοντες· ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ξύλῳ νεκροῦται, Ἀδὰμ ἑκουσίως, παρακοὴν ἐργασάμενος, ὑπακοῇ δὲ Χριστοῦ ἀναπέπλασται· δι᾽ ἐμὲ σταυροῦται γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὑπερένδοξος.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἀναστάντα, Χριστὲ ἐκ τοῦ τάφου, ἡ κτίσις πᾶσα ἀνύμνησε· σὺ γὰρ ζωὴν τοῖς ἐν ᾅδῃ ἐξήνθησας, τοῖς νεκροῖς ἀνάστασιν, τοῖς ἐν σκότει τὸ φῶς, ὁ ὑπερένδοξος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε θυγάτηρ, Ἀδὰμ τοῦ φθαρέντος, χαῖρε ἡ μόνη Θεόνυμφος, χαῖρε δι᾽ ἧς ἡ φθορὰ ἐξωστράκισται, ἡ Θεὸν κυήσασα, ὃν δυσώπει ἁγνή, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Κανὼν Μηναίου, ᾠδὴ ζ΄

Εἰκόνος χρυσῆς

ἦχος β΄

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ χάρις Θεοῦ, τὰ προοίμια αὐτῆς ἐν τῇ συλλήψει, τῆς Παναχράντου καταβάλλεται, τῇ ἀνθρωπότητι σήμερον, ἣν προεορτάζοντες πόθῳ, ἀναβοῶμεν καὶ λέγομεν· Εὐλογητος εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μυρίπνοον νοῦν, εὐωδίαν νοητὴν ἡ τῆς Πανάγνου, προδιαπνέει θεία σύλληψις, εὐωδιάζουσα χάριτι, τοὺς προεορτάζοντας ταύτην, καὶ βοῶντας καὶ λέγοντας· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλύος παθῶν, τῆς ψυχῆς τὸ διαυγὲς ἀποκαθάρας, ἔσοπτρον θείων ἐπιλάμψεων, ταύτην ἐποίησας ὅσιε· ὅθεν μυστικῆς θεωρίας, ἐπαπολαύων ἐκραύγαζες· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Νοσούντων πολλῶν, συνεργείᾳ θεϊκῇ Θεομακάριστε, πάθη ποικίλα ἐθεράπευσας, καὶ θεϊκαῖς ἐπικλήσεσι, στίφη πονηρὰ τῶν δαιμόνων, ἀναμέλπων ἀπήλασας· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἱδρύεται νῦν, ἐπὶ πέτραν νοητὴν βροτῶν ἡ φύσις, τῆς τοῦ Δεσπότου ἐπιγνώσεως, καὶ θείας φύσεως Ἄχραντε, τῇ σῇ παρ᾽ ἐλπίδα Συλλήψει, καὶ προκηρύττουσα μέλπει νῦν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ η΄

ἦχος βαρὺς

«Ἄφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα βάτος, Θεὸν ἐγνώρισε τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσεῖ καὶ παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑμνῳδοὺς ἔδειξε. Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄχραντος, Ἀμνός, λογικὸς ὑπὲρ τοῦ κόσμου, σφαγιασθεὶς κατέπαυσε, τὰ κατὰ νόμον προσφερόμενα, καθάρας τοῦτον χωρὶς παραπτωμάτων ὡς Θεός, τὸν ἀεὶ κράζοντα· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄφθαρτος οὐκ οὖσα πρὸ πάθους, ἡ ληφθεῖσα ὑπὸ τοῦ κτίστου σὰρξ ἡμῶν, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν, ἀπρόσιτος τῇ φθορᾷ, κατεσκευάσθη, καὶ θνητοὺς καινουργεῖ κράζοντας· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοῦ τὸ καθαρόν, καὶ πανάμωμον Παρθένε, τὸ ῥυπαρὸν καὶ ἔμμυσον, τῆς οἰκουμένης ἀπεκάθηρε, καὶ γέγονας τῆς ἡμῶν, πρὸς τὸν Θεὸν καταλλαγῆς αἰτία πάναγνε· πάντα τὰ ἔργα διό σε, Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Μηναίου, ᾠδὴ η΄

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός

ἦχος β΄

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀκαρπίας ὁ βλαστός, εὐθηνίαν ἀγαθῶν προκαταγγέλλει, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, ἐν τῇ βλαστήσει αὐτοῦ, καὶ πάντας εἰς τὴν προεόρτιον, αὐτοῦ συγκαλεῖται, ἀνθρώπους εὐφροσύνην.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αἱ ἐκφυεῖσαι τοῖς βροτοῖς, τῆς κατάρας ἐν Ἐδὲμ τῇ παραβάσει, ἀνελκύεσθαι ῥίζαι, σαφῶς μηνύονται νῦν, τῆς ῥάβδου δηλουμένης ἅπασι, θείας εὐλογίας, φύεσθαι ἐν τῷ κόσμῳ.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ τῶν παθῶν τὰς προσβολάς, ὡς νικήσας τῆς σαρκὸς καὶ τοὺς πολέμους, ἐκ Θεοῦ θείαν χάριν, εἰσδέδεξαι ὡς εἰκός, ἰᾶσθαι πάθη τὰ ἀνίατα· ὅθεν σε τιμῶμεν, Πατάπιε τρισμάκαρ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Πάντα ποιῶν σεμνοπρεπῶς, ὦ Πατάπιε σοφὲ εἰς Θεοῦ δόξαν, πάντα πόνον κουφίζεις, πάντων πασχόντων σαφῶς· διὸ σε πάντες πιστοὶ ὅσιε, ὕμνοις εὐφημοῦμεν, ὡς τοῦ Δεσπότου φίλον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ σοί, καὶ καυχώμενοι ἀεὶ Θεοκυῆτορ, τὴν σὴν πόθῳ τιμῶμεν, σύλληψιν θείαν πιστῶς, ὑμνοῦντες ἀπαύστως τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦντες, αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ θ'

ἦχος βαρὺς

«Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρᾳ κυοφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανείσασα, Μῆτερ ἀπείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν».

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ τῇ θεότητι πάθη προσεφαρμόζοντες, ἐπιστομίζεσθε πάντες ἀλλοτριόφρονες· Κύριον δόξης γάρ, σαρκὶ ἐσταυρωμένον, ἀσταύρωτον δὲ φύσει, τῇ θείᾳ, ὡς ἐν δύο, ἕνα φύσεσι μεγαλύνομεν.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ τῶν σωμάτων τὴν ἔγερσιν ἀθετήσαντες, πρὸς τὸ Χριστοῦ πορευθέντες μνῆμα διδάχθητε, ὅτι νενέκρωται, καὶ ἐγήγερται πάλιν, ἡ σὰρξ τοῦ ζωοδότου, εἰς πίστωσιν ἐσχάτης ἀναστάσεως, ἣν ἐλπίζομεν.

Ἁγία Τριὰς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Οὐ θεοτήτων Τριάδα, ἀλλ᾽ ὑποστάσεων, οὐδὲ μονάδα προσώπων, ἀλλὰ θεότητος, σέβοντες, τέμνομεν, τοὺς ταύτην διαιροῦντας, συγχέομεν δὲ πάλιν, τοὺς σύγχυσιν τολμῶντας, κατὰ ταύτης, ἣν μεγαλύνομεν.

Κανὼν Μηναίου, ᾠδὴ ζ'

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον

ἦχος β'

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερφυεῖς ὡς ἀκτῖνας, προανίσχει τῷ κόσμῳ, ἡ σύλληψίς σου πάνσεμνε Ἁγνή, τὰς νοουμένας τῆς χάριτος, καὶ λαμπρύνει τοὺς πόθῳ, ἐν ταύτῃ προεόρτιον ᾠδήν, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ἐν πίστει ἀναμέλποντας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύσιν στειρώσεως Ἄννα, δεχομένη μηνύει, βροτοῖς τὴν εὐφορίαν τῶν καλῶν, καὶ εὐκαρπίαν τῆς φύσεως, καὶ καλεῖ πᾶσαν κτίσιν, ἐν σῇ συλλήψει ἄχραντε Ἁγνή, προεόρτια δῶρα, προσάξαι σοι τὴν αἴνεσιν.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπαρυσάμενος πάτερ, ἐκ πηγῆς ἀενάου, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν δαψιλῶς, τῶν ἰαμάτων Πατάπιε, ταύτην πᾶσιν ἀφθόνως, παρέχεις τοῖς τὴν μνήμην σου πιστῶς, ἐκτελοῦσι καὶ πόθῳ, τὸν κτίστην μεγαλύνουσι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὺν ἀποστόλοις χορεύων, σὺν μαρτύρων τοῖς δήμοις, ὁσίων τε τοῖς πλήθεσι σοφέ, ἐν οὐρανίαις Πατάπιε, νῦν σκηναῖς ὑπὲρ πάντων, ἱκέτευε τὸν κτίστην καὶ Θεόν, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν σεβασμίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπερχυθεῖσα ἡ χάρις, τῆς Χριστοῦ εὐσπλαγχνίας, εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους δαψιλῶς, σὲ μεσιτείαν παρέσχετο, τῶν αὐτοῦ δωρημάτων, τὴν πρόξενον ἁπάντων τῶν καλῶν· διὰ τοῦτό σε πίστει, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι

ἦχος α΄

α Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

γ Τῶ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

δ Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας· ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς κατασκίου δασέος ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

ς Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν ἐνάλιος θήρ οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

ζ Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐκπτοήθησαν, ἀλλ᾽ ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον· ὁ τῶν πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν. Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀργαὶ		Σύντομοι
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος α΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος α΄

[Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.]

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον· θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἀργὴ		Σύντομος
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι…	Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

ἦχος β′

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (γ′)
Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

ἀναστάσιμον β′

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ μυροφόροι ἔχαιρον· εἶδον γὰρ νεανίσκον, καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ, καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη· ἰδοὺ Χριστὸς ἐγήγερται, εἴπατε σὺν τῷ Πέτρῳ, τοῖς μαθηταῖς· ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας, ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Θεοτοκίον

Ἄγγελος μὲν ἐκόμισε, τῇ Παρθένῳ τό, Χαῖρε, πρὸ σῆς Χριστὲ συλλήψεως, ἄγγελος δὲ τὸν λίθον, ἐκύλισέ σου τοῦ τάφου· ἀντὶ λύπης ὁ μὲν γάρ, χαρᾶς ἀφράστου σύμβολα, ὁ δὲ ἀντὶ θανάτου, σὲ χορηγόν, τῆς ζωῆς κηρύττων καὶ μεγαλύνων, καὶ λέγων τὴν Ἀνάστασιν, γυναιξὶ καὶ τοῖς μύσταις.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἀθανασίου Παναγιωτίδη

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ π Νη

π. Ἱεροθέου Ιερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

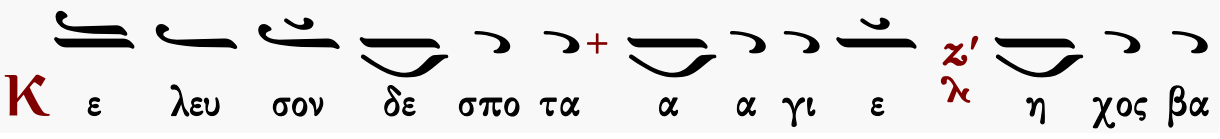

Αἶνοι

ἦχος βαρὺς

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου Κωνσταντίνου Πρίγγου	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου Ἀθανασίου Καραμάνη Ἐλευθερίου Γεωργιάδη	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Γεωργίου Πρωγάκη	☜ Τὸν δεσπότην ☞	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Ἄνωθεν οἱ προφῆται		

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ′ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

ἦχος βαρὺς

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.
Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτου τὰ δεσμά, εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν, προσκυνοῦντες οὐ παυόμεθα· αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἅγιος Κύριος Ἰησοῦς, ὁ δείξας τὴν ἀνάστασιν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν, δι᾽ ἡμᾶς Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, διὰ τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ εὐεργέτης, πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὁ ἐλευθερωτής, πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ τὸν σταυρόν ὁ ἀπαθής, ἐπὶ τὸν Ἅδην τὸ φῶς, ἐπὶ τὸν θάνατον ἡ ζωή , ἡ ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας, πρὸς ὃν βοήσωμεν, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Πύλας Ἅδου συνέτριψας Κύριε, καὶ θανάτου τὸ κράτος κατήργησας, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, καὶ συνήγειρας νεκρούς, τοὺς ἀπ᾽ αἰῶνος ἐν σκότει καθεύδοντας, τῇ θείᾳ καὶ ἐνδόξῳ ἀναστάσει σου, ὡς βασιλεὺς τοῦ παντός, καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν τῇ ἀναστάσει αὐτοῦ ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν τοῦ Ἅδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἐδωρήσατο τῷ κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἐξαστράπτων ἄγγελος, ἐν τῷ λίθῳ ἐκάθητο τοῦ ζωοδόχου μνήματος, καὶ γυναιξὶ μυροφόροις εὐηγγελίζετο λέγων· Ἀνέστη ὁ Κύριος, καθὼς προεῖπεν ὑμῖν, ἀπαγγείλατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τῷ δὲ κόσμῳ παρέχει, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Τί ἀπεδοκιμάσατε τὸν λίθον τὸν ἀκρογωνιαῖον, ὦ παράνομοι Ἰουδαῖοι; Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὃν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν Σιών, ὁ ἐκ πέτρας πηγάσας ἐν ἐρήμῳ τὸ ὕδωρ, καὶ ἡμῖν ἀναβλύζων ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀθανασίαν, οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὁ ἐξ ὄρους παρθενικοῦ ἀποτμηθείς, ἄνευ θελήματος ἀνδρός, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, πρὸς τὸν παλαιὸν τῶν ἡμερῶν, καθὼς εἶπε Δανιήλ, καὶ αἰώνιος αὐτοῦ ἡ βασιλεία.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ὠωθινὸν δοξαστικὸν β΄

Ἦχος β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μετὰ μύρων προσελθούσαις, ταῖς περὶ τὴν Μαριὰμ γυναιξί, καὶ διαπορουμέναις, πῶς ἔσται αὐταῖς τυχεῖν τοῦ ἐφετοῦ, ὡράθη ὁ λίθος μετηρμένος, καὶ θεῖος νεανίας, καταστέλλων τὸν θόρυβον αὐτῶν τῆς ψυχῆς. Ἠγέρθη γάρ φησιν, Ἰησοῦς ὁ Κύριος· διὸ κηρύξατε τοῖς κήρυξιν αὐτοῦ μαθηταῖς εἰς τὴν Γαλιλαίαν δραμεῖν, καὶ ὄψεσθε αὐτόν, ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὡς ζωοδότην καὶ Κύριον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη	Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Ἐλευθερίου Γεωργιάδη		Κωνσταντίνου Λάμπρου

Θεοτοκίον

ἦχος β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἅδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Πέτρου Ἐφεσίου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ΄)

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός.

Ἅγιος ἰσχυρός.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύντομοι	ἦχος βαρύς	Ἀργαί
Πέτρου Λαμπαδαρίου		Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου 4φωνος		Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου		Δανιὴλ Πρωτοψάλτου
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου 5φωνος		
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου 5φωνος		

Ἀναστάσιμον τροπάριον

ἦχος βαρὺς

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἅδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· ἐμφανίσας σεαυτόν τοῖς ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι᾽ αὐτῶν τὴν εἰρήνην σου παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

ἦχος βαρὺς

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ᾄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν, καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
Ἀμήν.

Ἦχος λ/π ⲛ̈ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

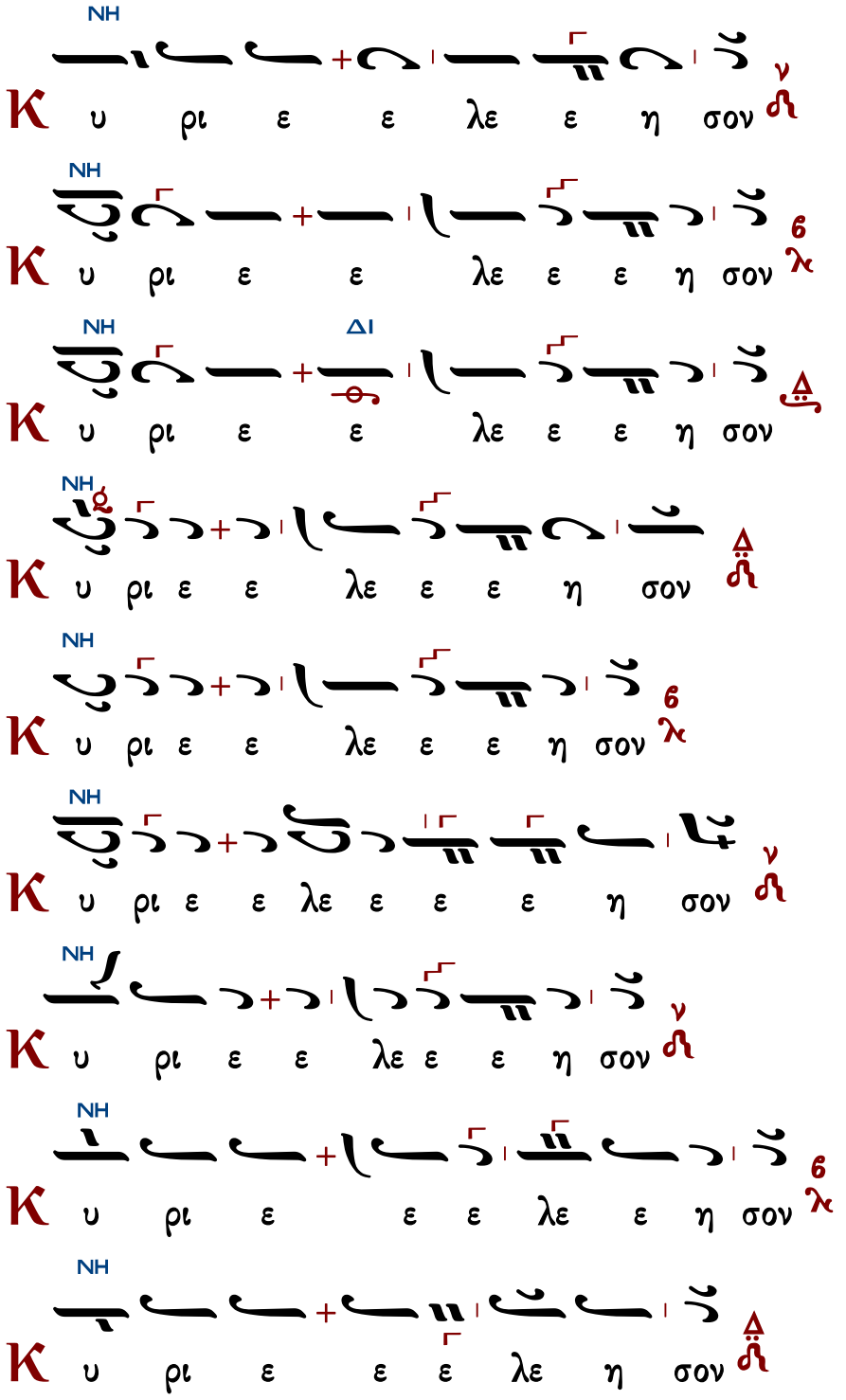

ἕτερα

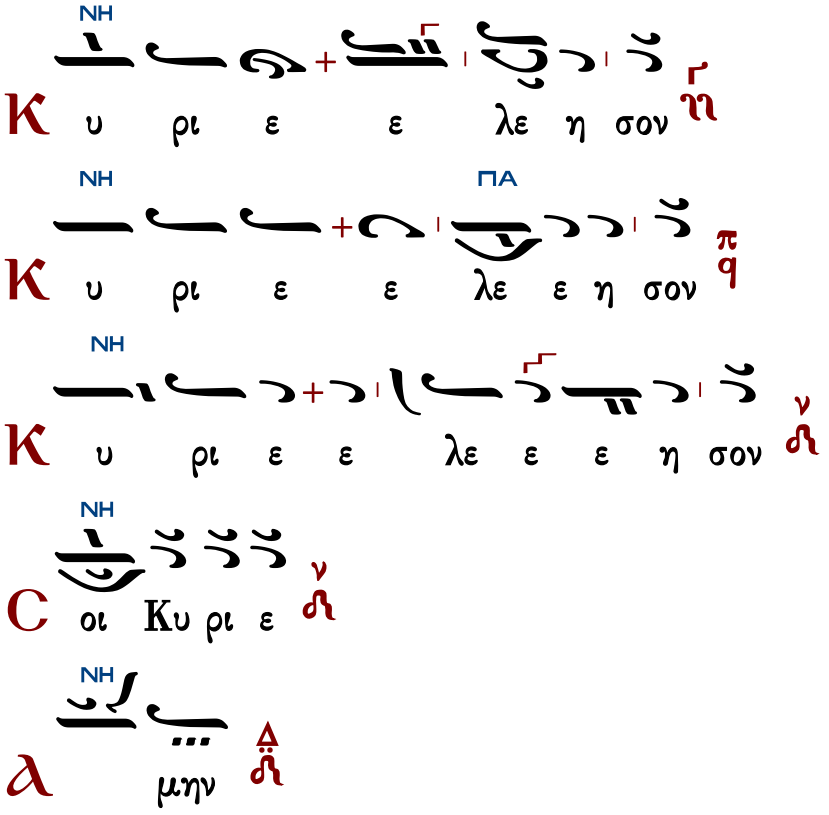

Τυπικά

Ἁγιορείτικης Παραδόσεως ὑπό Λυκούργου Ἀγγελοπούλου	Πατριαρχικῆς Παραδόσεως ὑπό Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

∴ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. 102:1

∴ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. 102:2

∴ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. 102:19

∴ Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. 102:22

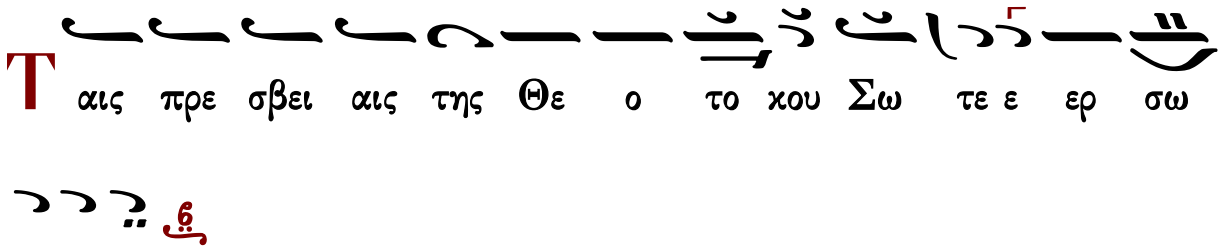

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

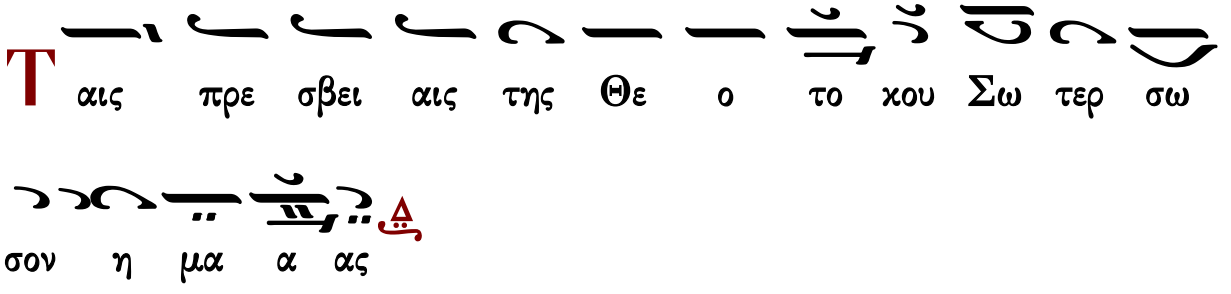

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…	Ἀμήν.

ἀντίφωνον β′

Ἦχος Δι

∴ Αἴνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. 145:1-2

∴ Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. 145:5

∴ Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. 145:6

∴ Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. 145:10

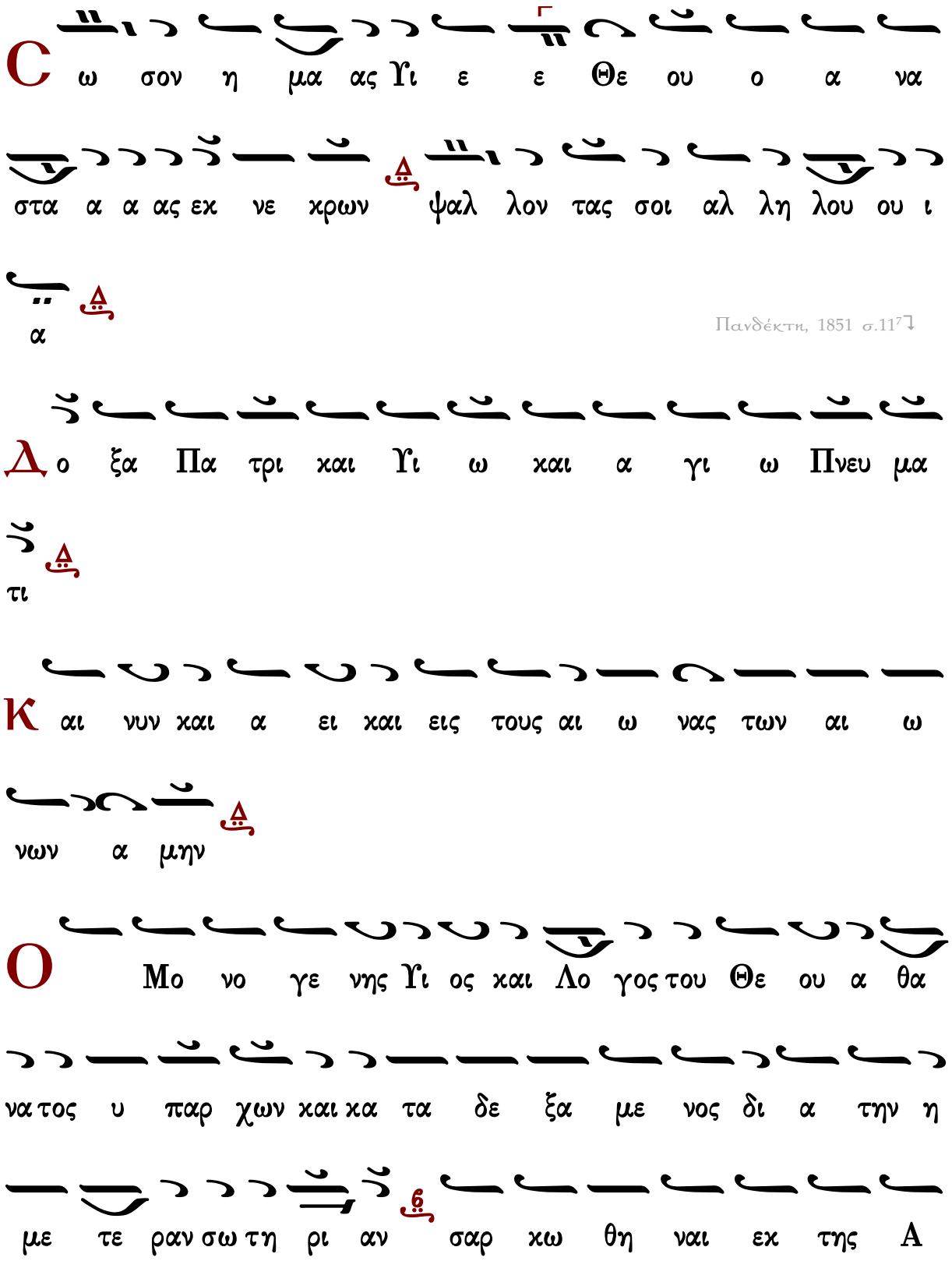

Πανδέκτη, 1851 σ.117

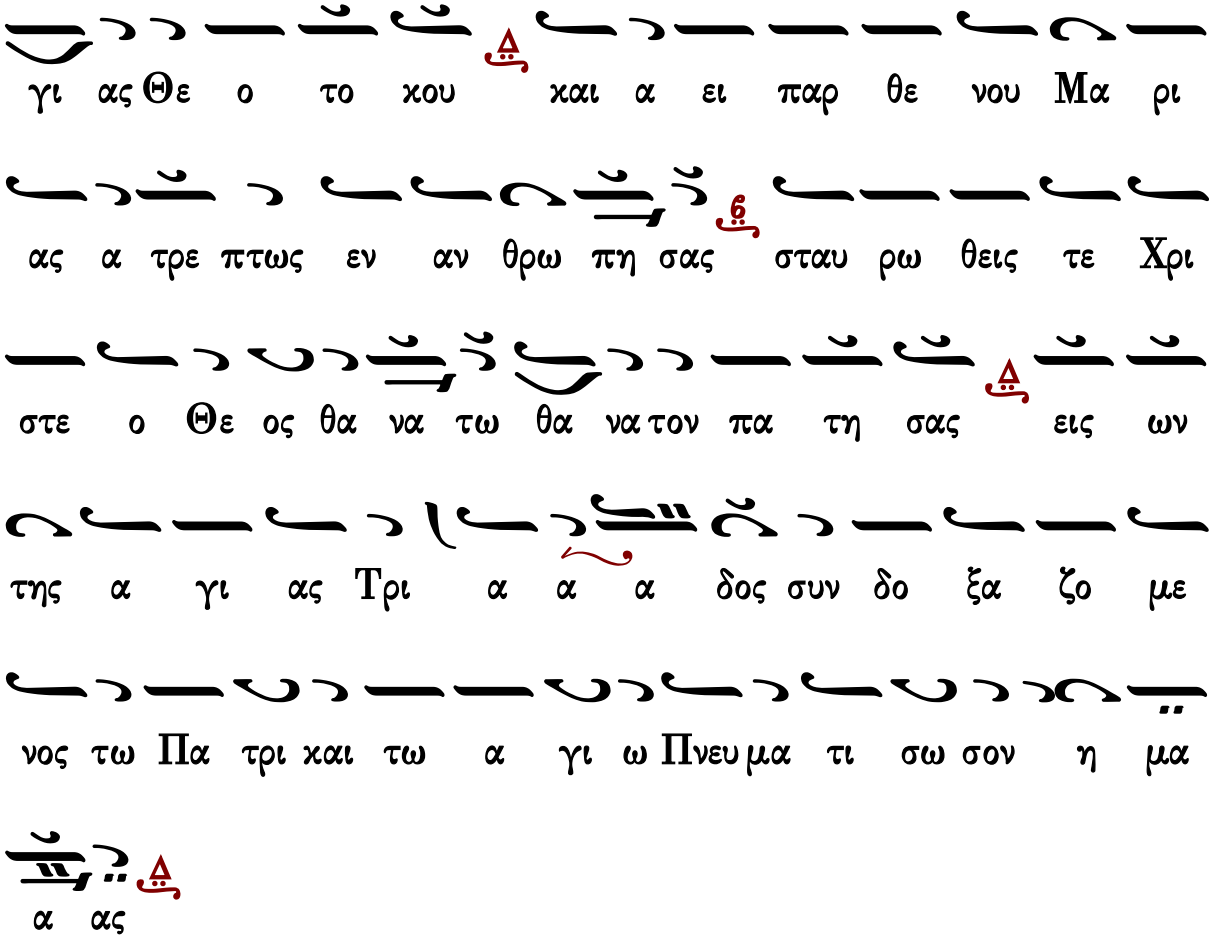

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος…	Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ′ ἦχος βαρὺς

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:1

∴ Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:4

∴ Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. 117:24

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἠνέῳξας τῷ λῃστῇ τὸν παράδεισον, τῶν μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἰσοδικὸν

ἦχος β΄

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σύντομον (κλασικό)	π. Ἀγαθονίκου Λαζόγλου (ἀργόν)

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

ἦχος βαρὺς

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἠνέῳξας τῷ λῃστῇ τὸν παράδεισον, τῶν μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον

ἦχος γ΄

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

Γεωργίου Πρωγάκη Ι	β′	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Γεωργίου Πρωγάκη ΙΙ		Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Πέτρου Ἐφεσίου	βαρύς	Νικολάου Σμύρνης
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Μπεκιάρη
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.		

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς

Πρόσχωμεν

∴ Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ. 28:11

∴ Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν. 28:1

Σοφία

Πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:14-22

Πρόσχωμεν

Ἀδελφοί, Χριστός ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἓν, καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας· τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, [15] τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον, ποιῶν εἰρήνην, [16] καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ Σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ. [17] Καὶ ἐλθὼν, εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν, καὶ τοῖς ἐγγύς· [18] ὅτι δι᾽ αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ Πνεύματι πρὸς τὸν Πατέρα. [19] Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων, καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, [20] ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, [21] ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· [22] ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε, εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν πνεύματι.

Εἰρήνη σοι.

Νεκταρίου Θάνου

Ἦχος Γα

Αγγελικός Χορός
Θ. Λειτουργία 2003 σ.160#

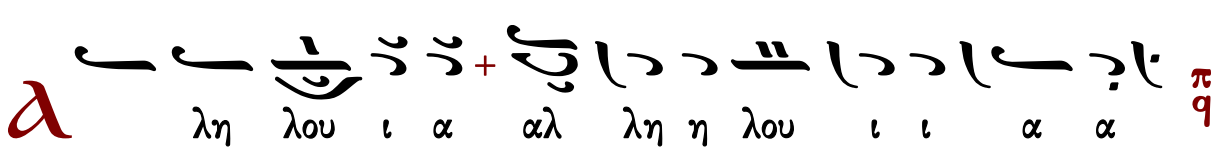

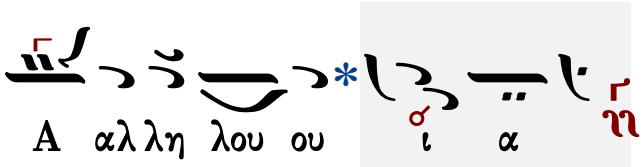

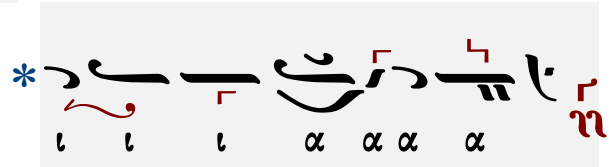

∴ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε. 91:2

∴ Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. 91:3

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 13:10-17
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς Σάββασι. 11Καὶ
ἰδοὺ, γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ
δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. 12 Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, προσεφώνησε καὶ εἶπεν
αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου· 13καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ
παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. 14Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος,
ἀγανακτῶν, ὅτι τῷ Σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἓξ ἡμέραι εἰσὶν, ἐν
αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου.
15Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος καὶ εἶπεν· Ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ Σαββάτῳ οὐ λύει
τὸν βοῦν αὐτοῦ, ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; 16Ταύτην δὲ, θυγατέρα
Ἀβραὰμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ
δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου; 17Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, κατῃσχύνοντο πάντες
οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις, τοῖς γινομένοις ὑπ᾽
αὐτοῦ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

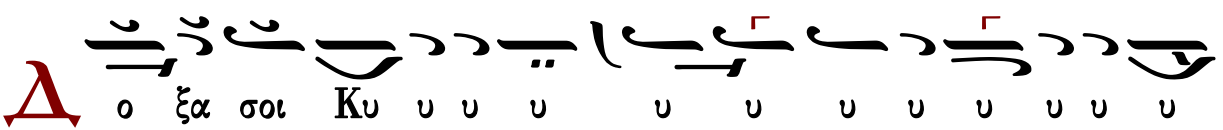

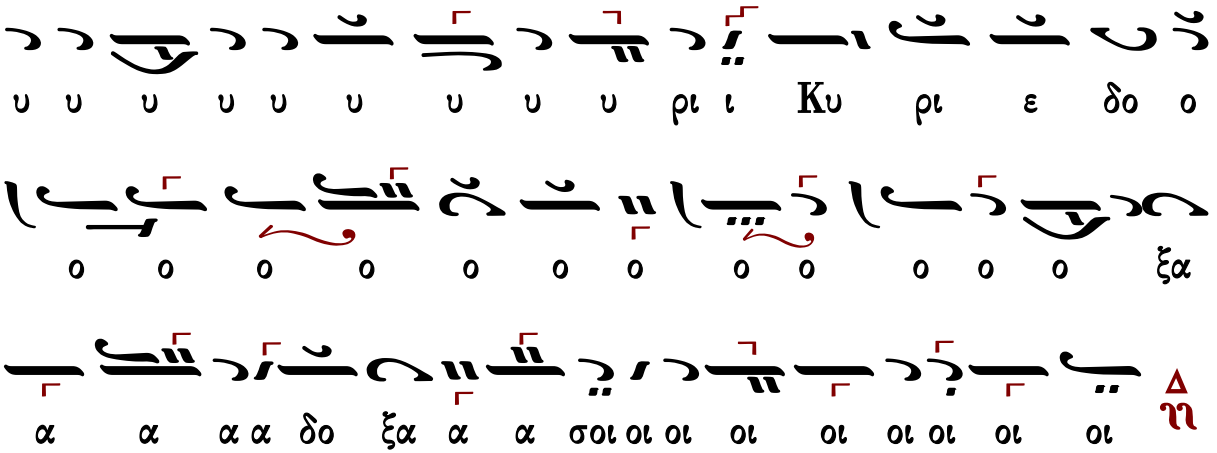

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος βαρὺς

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

393	Πέτρου Λαμπαδαρίου	402	Βασιλείου Νικολαΐδη
489	Πέτρου Ἐφεσίου	269	Θρασυβούλου Στανίτσα
434	Θεοδώρου Φωκαέως	339	Γεωργίου Καρακάση
382	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	251	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
382	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	322	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
661	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	324	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
332	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	239	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
298	Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα	334	Κωνσταντίνου Λάμπρου
555	Γαβριὴλ Κουντιάδου		

Λειτουργικά

Βασιλείου Νικολαΐδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γεωργίου Καρακάση (διατονικός)
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου	Γεωργίου Καρακάση (ἐναρμόνιος)
Θρασυβούλου Στανίτσα	Μελετίου Συκιώτου μοναχοῦ	Ἐλευθ. Γεωργιάδη (διατονικός)
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	τὰ κατὰ παράδοσιν	Ἐλευθ. Γεωργιάδη (ἐναρμόνιος)

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.
Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.
Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παῤῥησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν ἦχος βαρὺς

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

589	Ἀγάθωνος μοναχοῦ τοῦ Κορώνη	503	Θεοδώρου Φωκαέως
292	Πέτρου Λαμπαδαρίου Ι	397	Ἰωάννου Λαμπαδαρίου
233	Πέτρου Λαμπαδαρίου ΙΙ	407	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
501	Πέτρου Λαμπαδαρίου ΙΙΙ	228	Γεωργίου Καρακάση
410	Πέτρου Λαμπαδαρίου IV	114	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
407	Δανιὴλ Πρωτοψάλτου	250	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
513	Πέτρου Βυζαντίου	353	Ἀθανασίου Καραμάνη
520	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	298	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β΄		ἦχος πλ.α΄
Ι. Μ. Βατοπαιδίου	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ

τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ἦχος β΄

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β΄)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου — Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.
Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

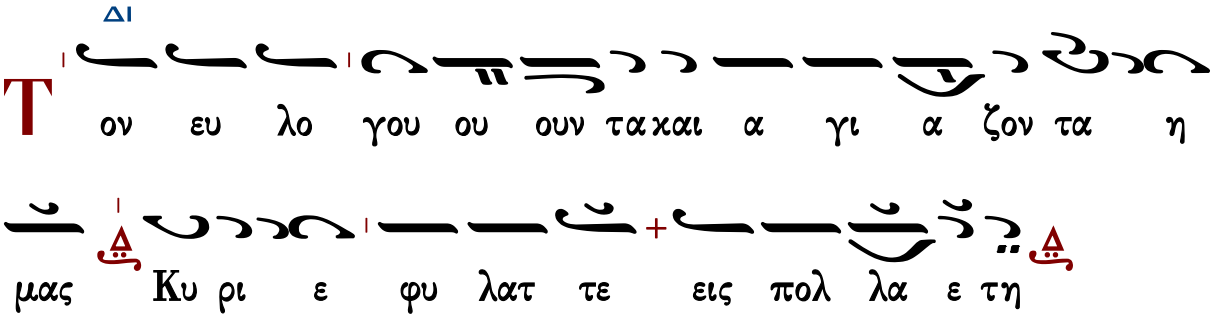

εἰς ἀρχιερατικὴν Θείαν Λειτουργίαν

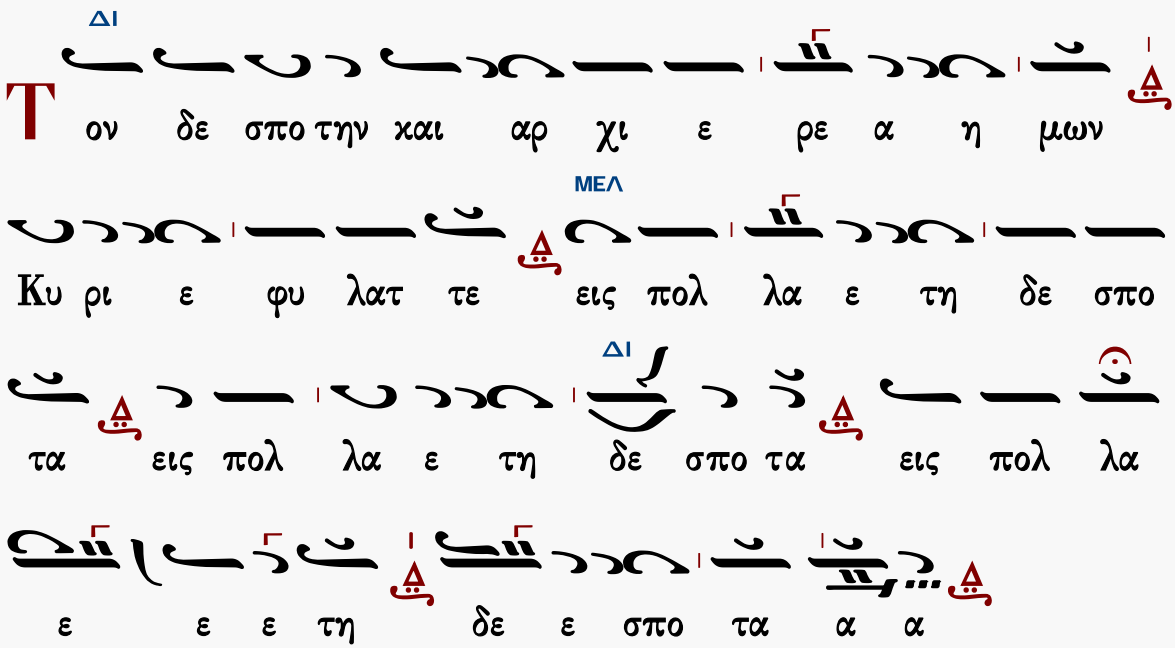

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.199*

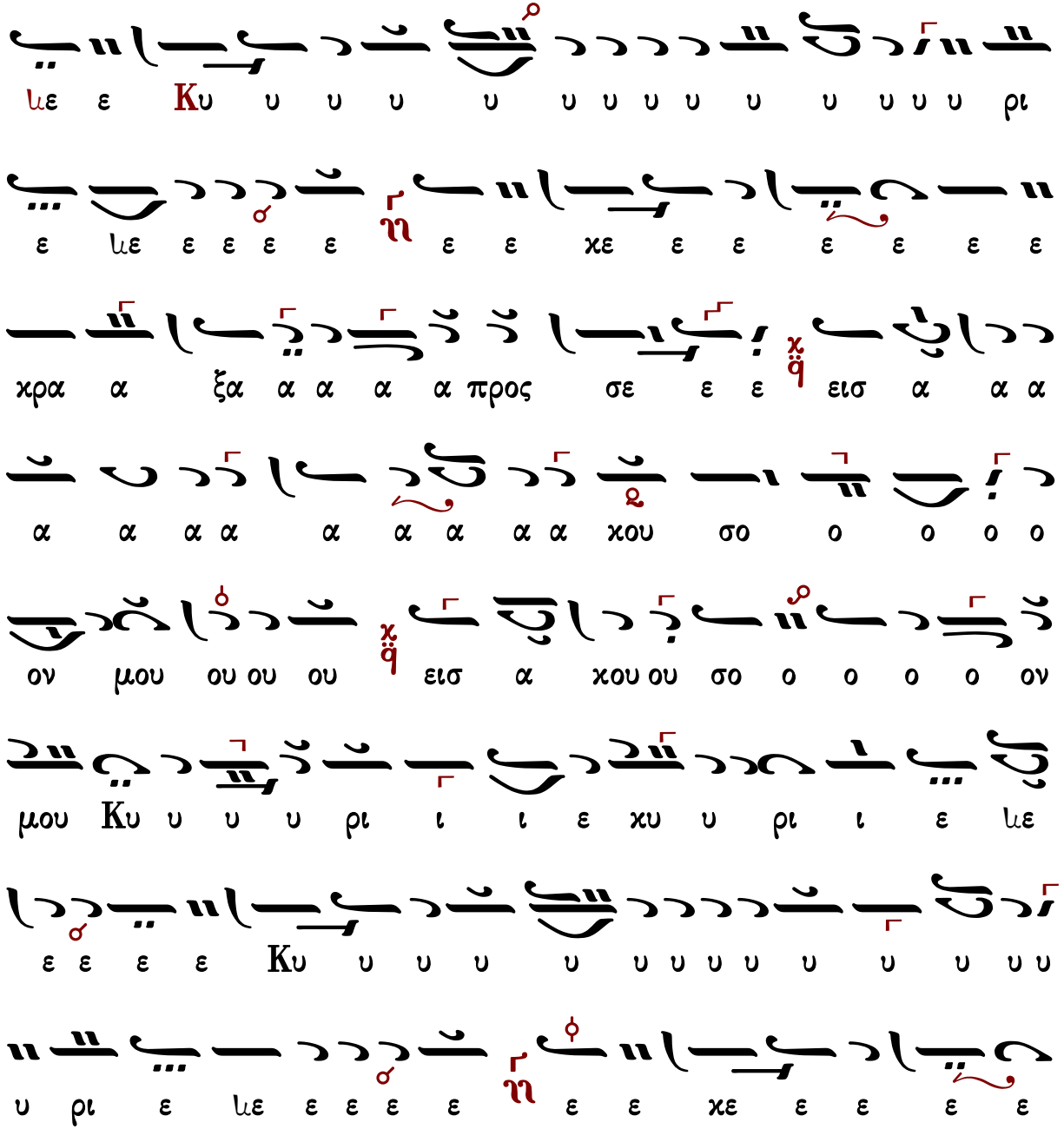

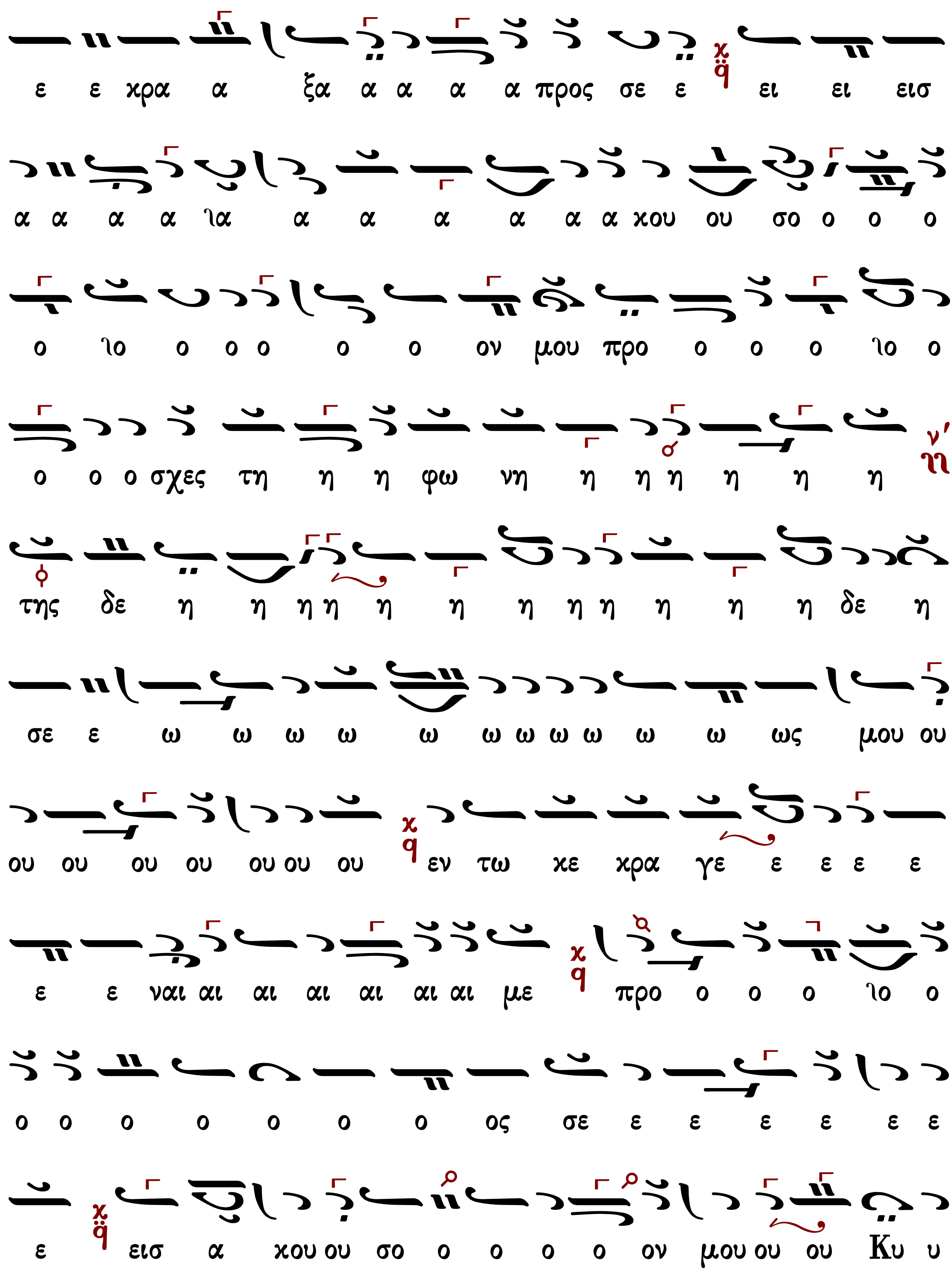
ε ε χρα α ξα α α α α προς σε ε ει ει εισ
α α α α ια α α α α α α κου ου σο ο ο ο
ο ιο ο ο ο ο ο ον μου προ ο ο ο ιο ο
ο ο ο σχες τη η η φω νη η η η η η η
της δε η η η η η η η η η η η η δε η
σε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως μου ου
ου ου ου ου ου ου ου εν τω κε κρα γε ε ε ε ε
ε ε ναι αι αι αι αι αι αι με προ ο ο ο ιο ο
ο ο ο ο ο ο ο ος σε ε ε ε ε ε ε
ε εισ α κου ου σο ο ο ο ο ον μου ου ου Κυ υ

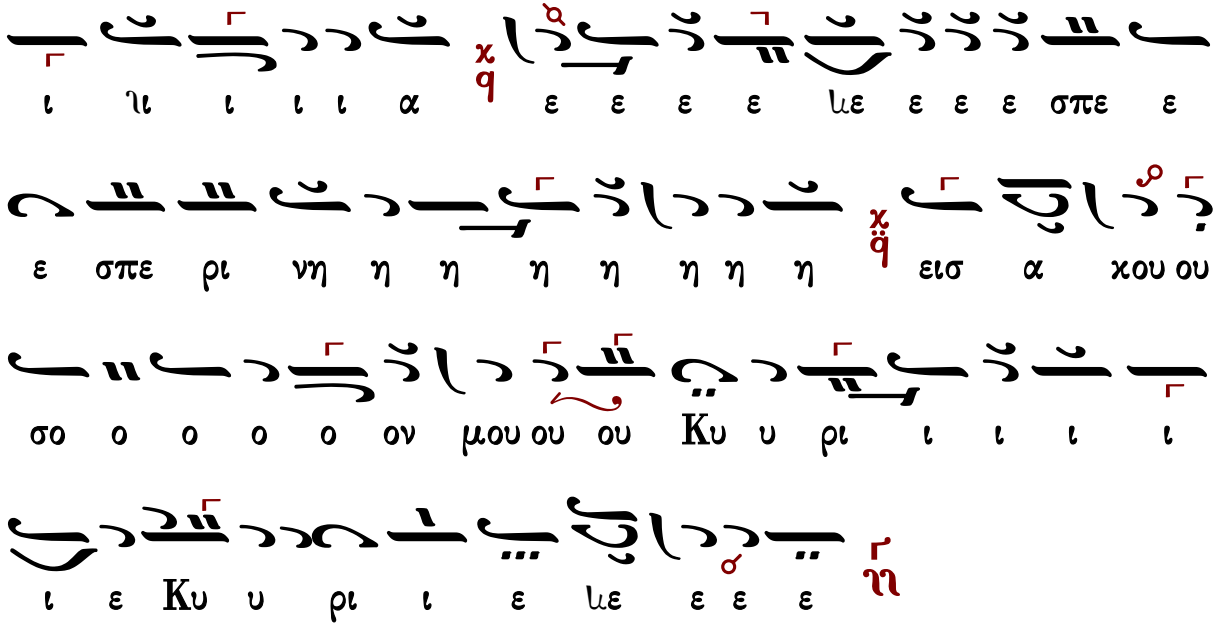

Πέτρου Βυζαντίου

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.181*

Ἦχος Γα

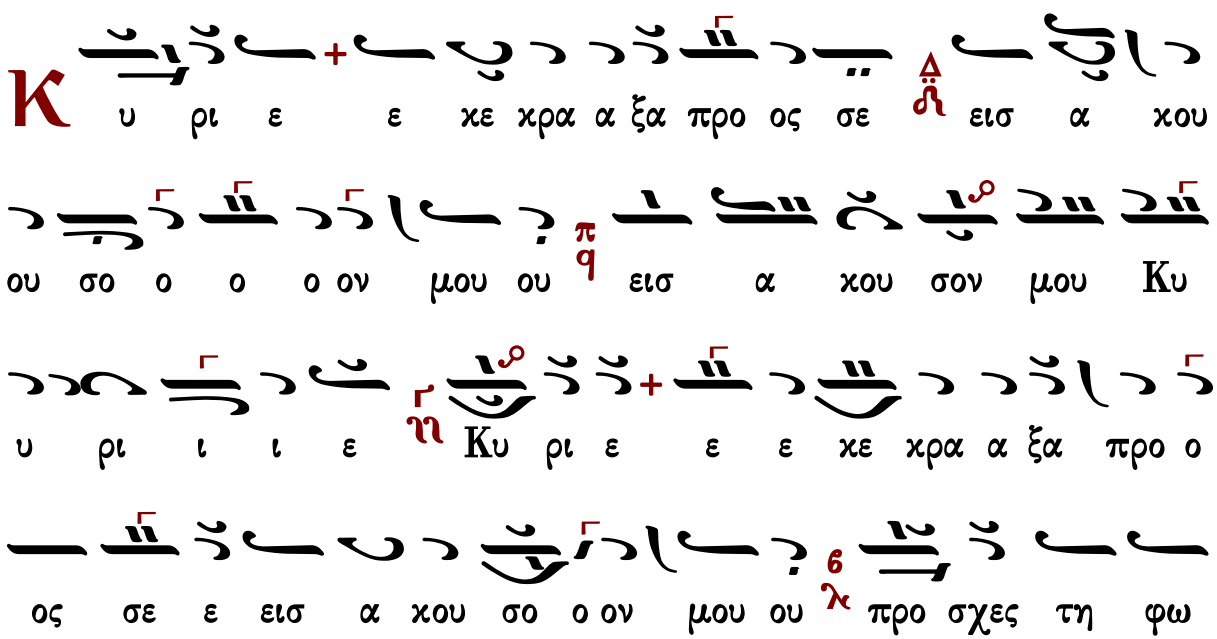

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.314#

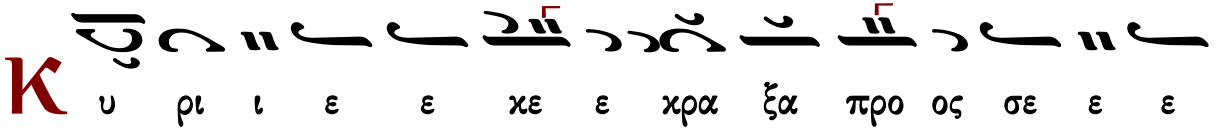

εισ α κου ου σο ο ο ο ον μου ου εισ α κου
σο ον μου Κυ ρι ε ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε
ε εισ α κου σο ο ο ον μου ου προ ο σχες τη φω
νη η η η της δε η σε ω ω ως μου εν τω κε
κρα γε ναι με προς σε ε εισ α κου σον μου ου Κυ υ ρι
ι ε
Κ α τευ θυν θη τω η η προ οσ ευ χη η
η η η η μου ως θυ μι ι α α μα ε νω πι
ο ο ον σου ε παρ σις των χει ει ρω ω ων μου
ου θυ σι ι α ε ε σπε ρι ι νη εισ α κου

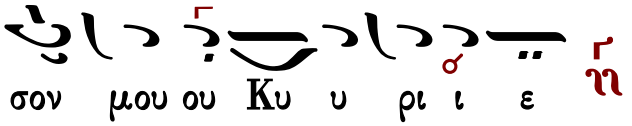

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.112*

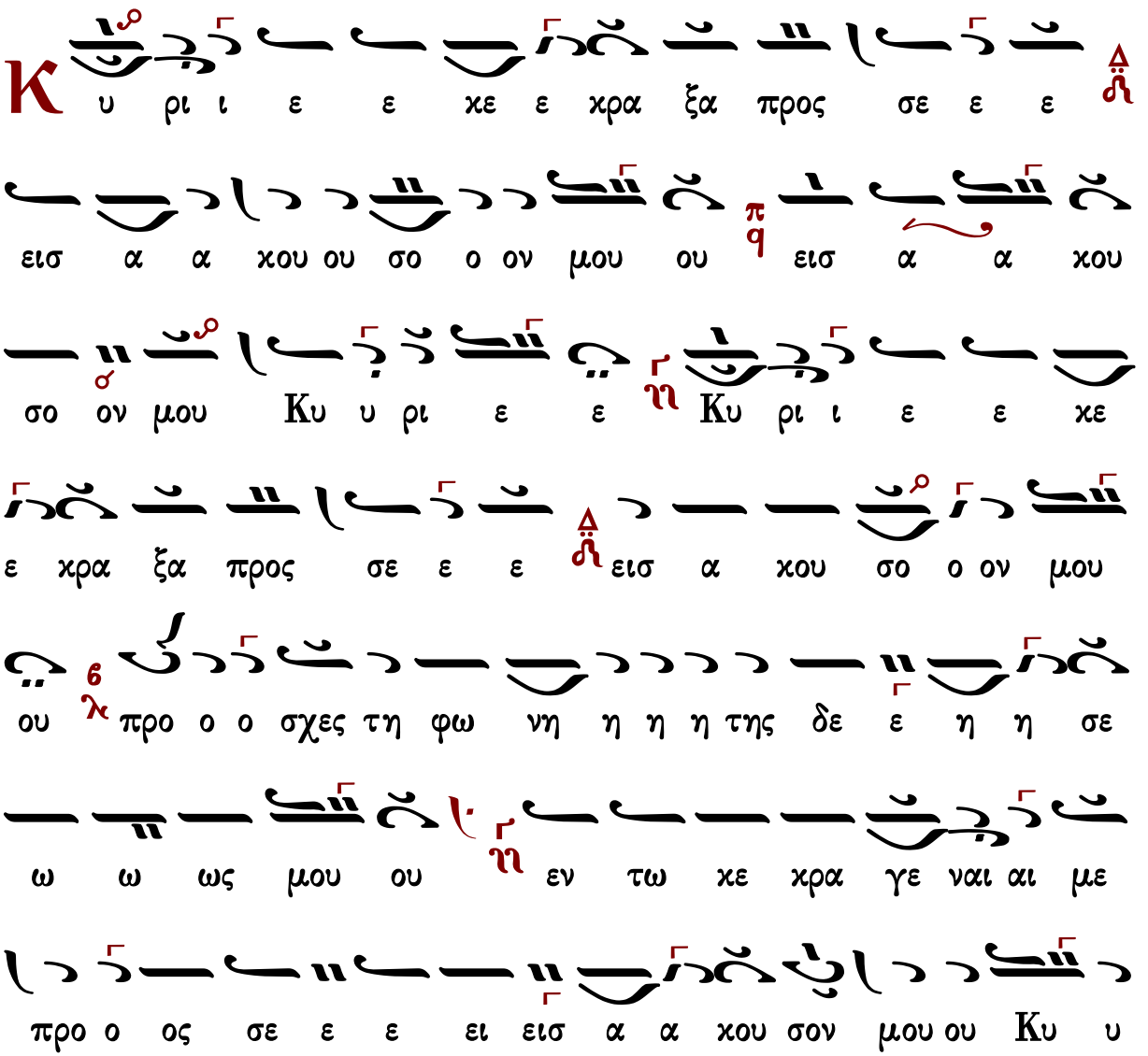

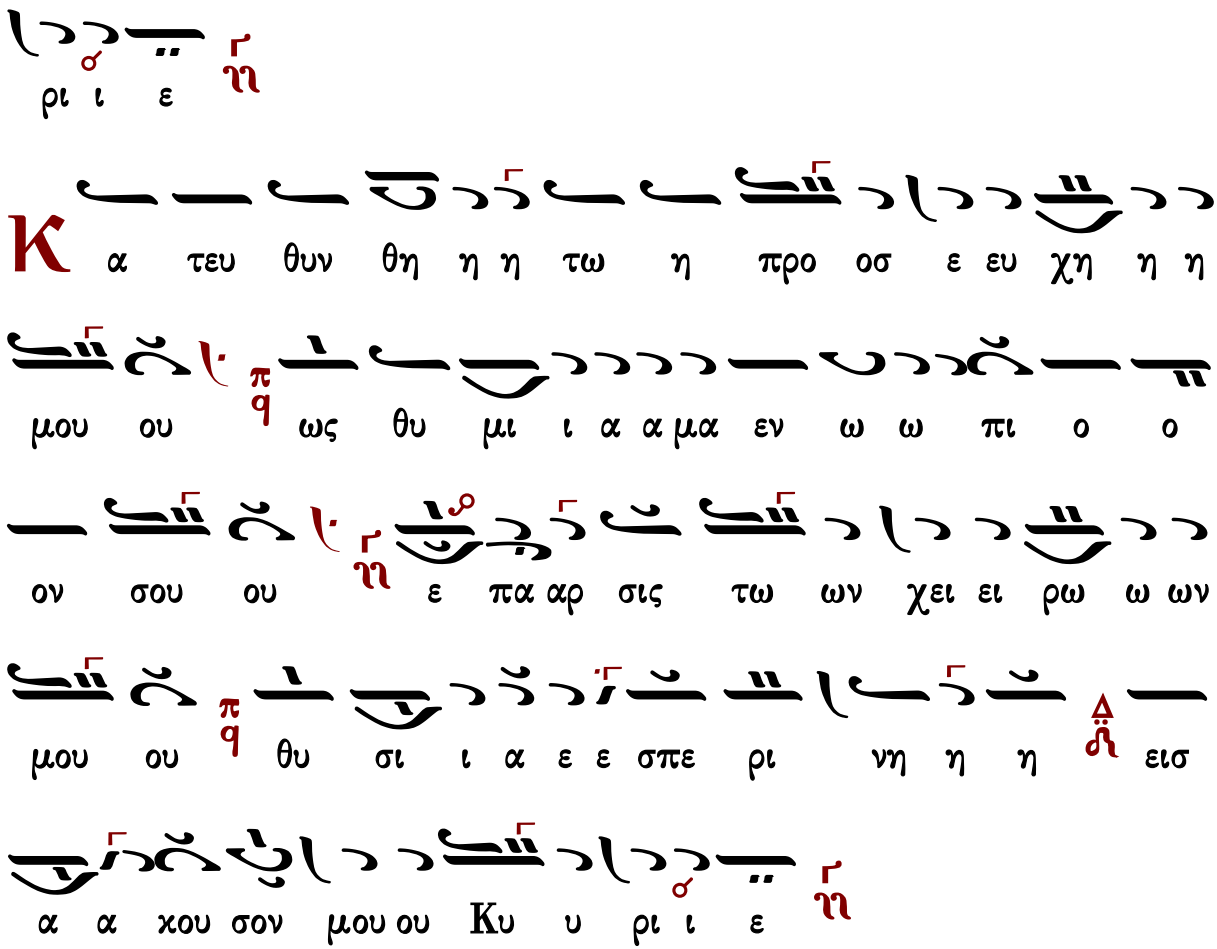

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ160*

Ἦχος Γα

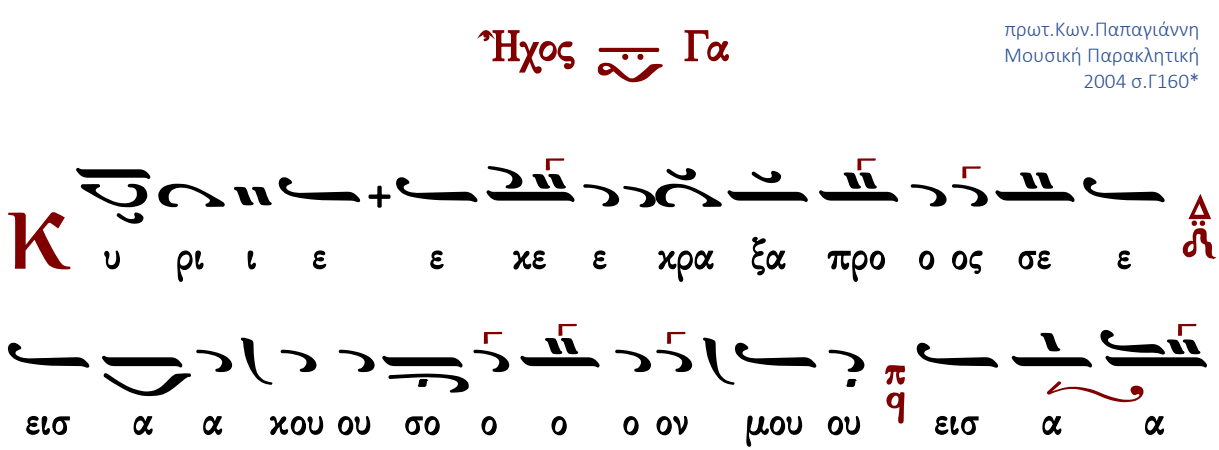

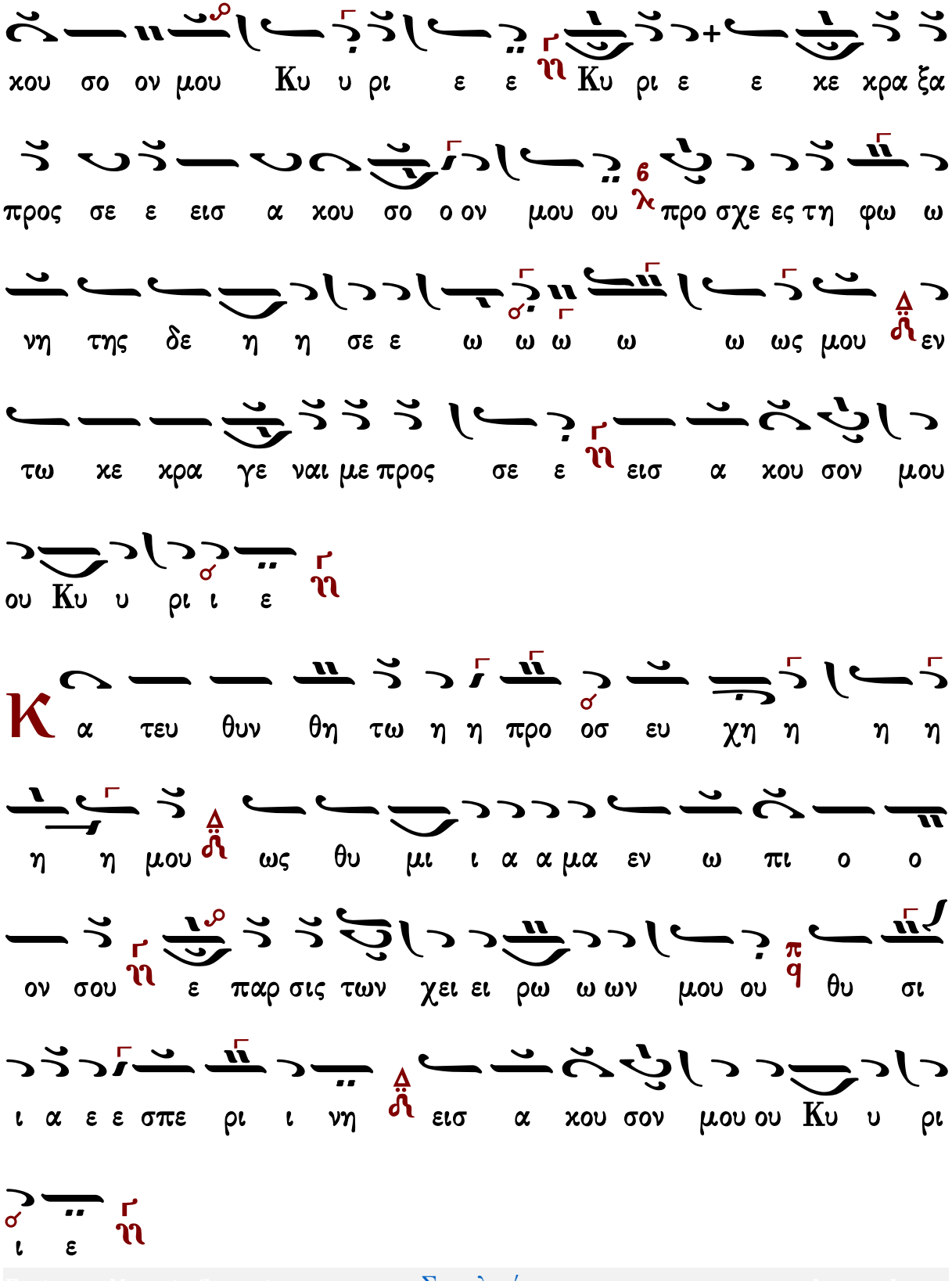
χου σο ον μου Κυ υ ρι ε ε η Κυ ρι ε ε χε χρα ξα
προς σε ε εισ α χου σο ο ον μου ου λ προ σχε ες τη φω ω
νη της δε η η σε ε ω ω ω ω ω ως μου δ εν
τω χε χρα γε ναι με προς σε ε η εισ α χου σον μου
ου Κυ υ ρι ι ε η
Κ α τευ θυν θη τω η η προ οσ ευ χη η η η
η η μου δ ως θυ μι ι α α μα εν ω πι ο ο
ον σου η ε παρ σις των χει ει ρω ω ων μου ου π θυ σι
ι α ε ε σπε ρι ι νη δ εισ α χου σον μου ου Κυ υ ρι
ι ε η

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.182*

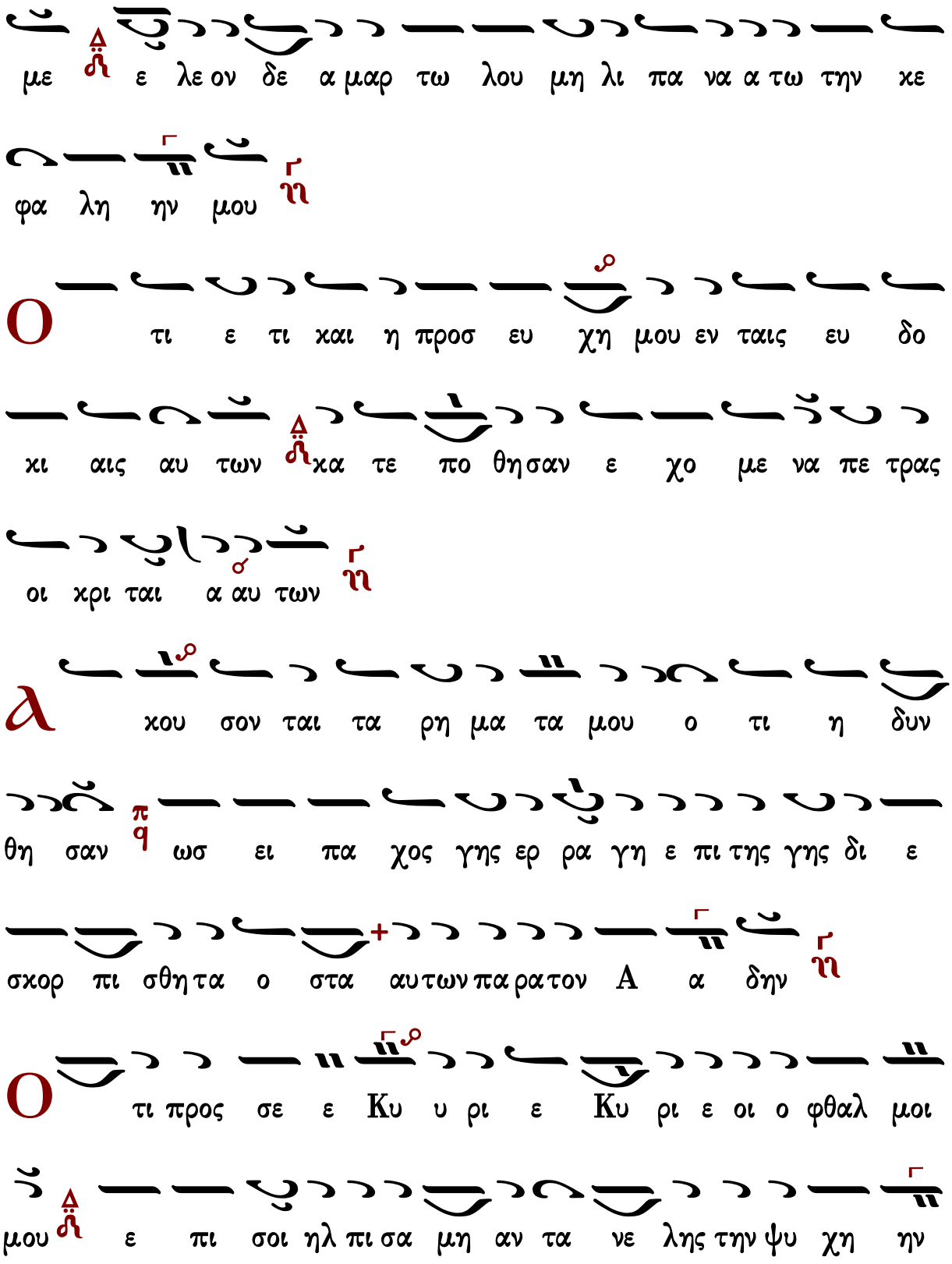
με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω την κε
φα λη ην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται α αυ των
Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν
θη σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην
Ο τι προς σε ε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου

Φυ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν

το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε

νων την α νο μι ι αν

Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα

φω νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Εκ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την

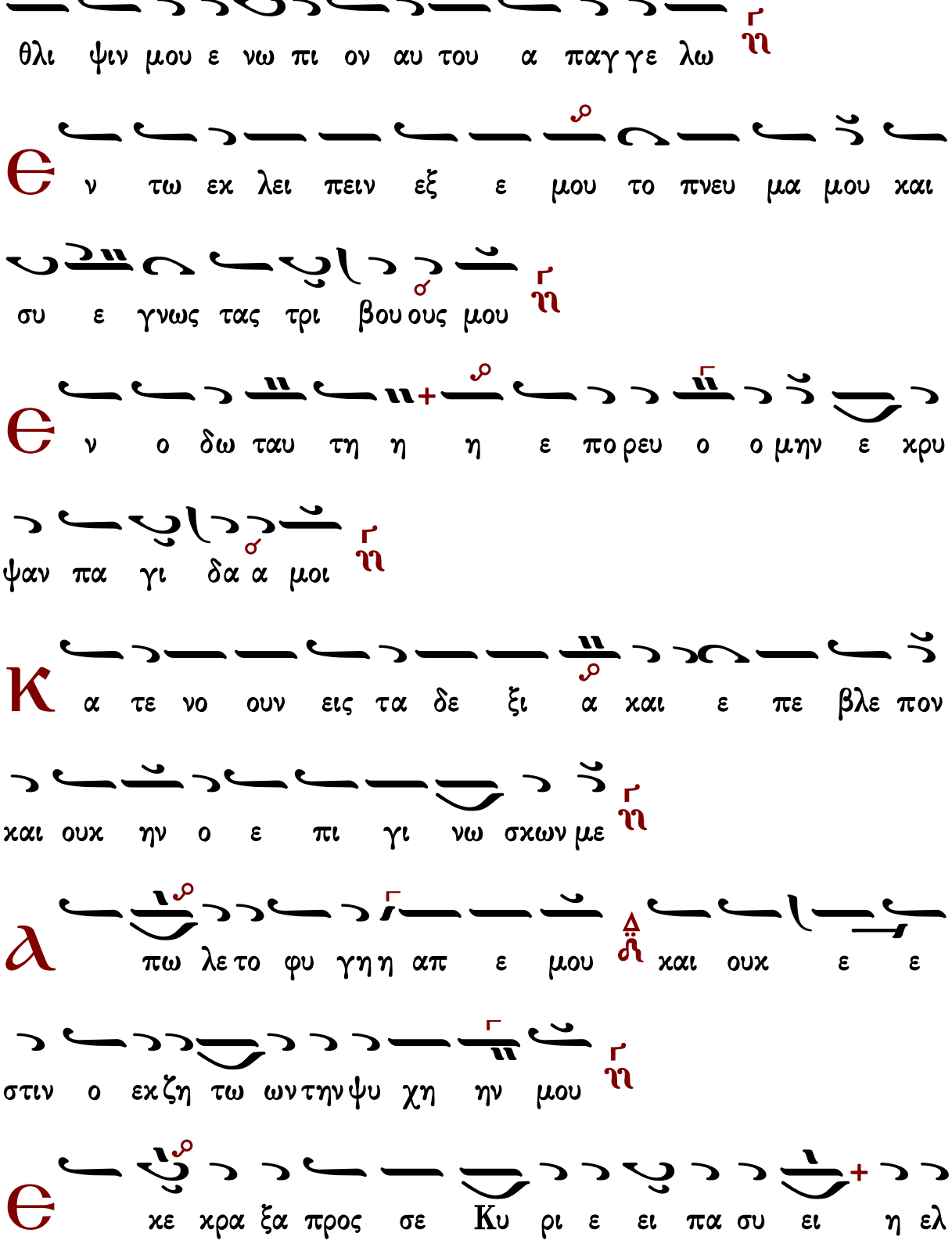

θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνως τας τρι βου ους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα α μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη τω ων την ψυ χη ην μου

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει η ελ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.315#

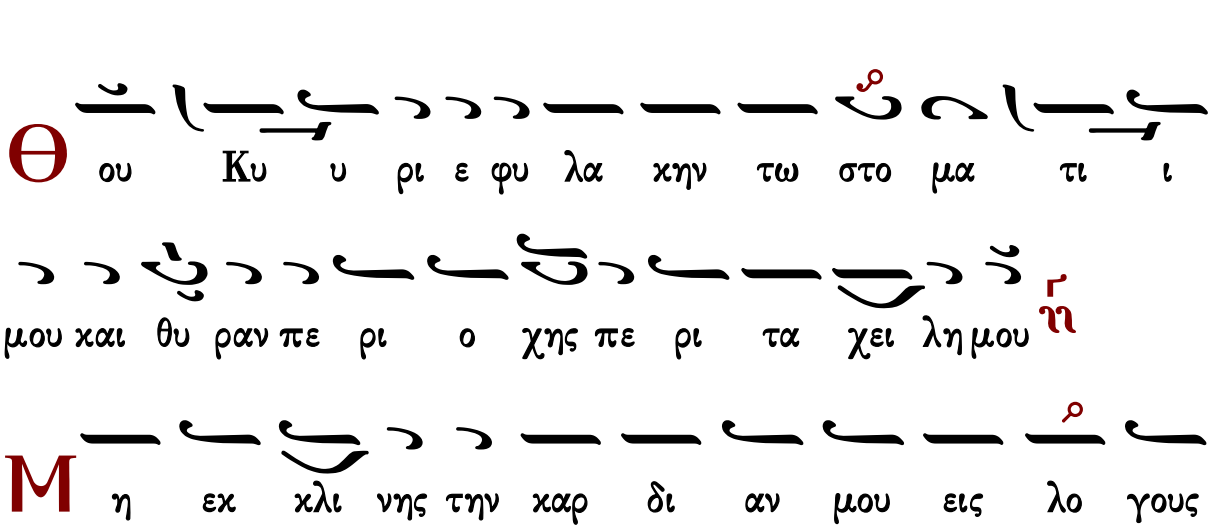

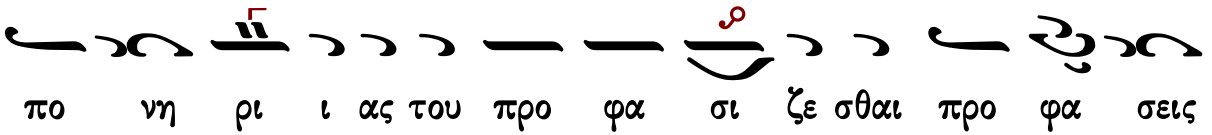
πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις

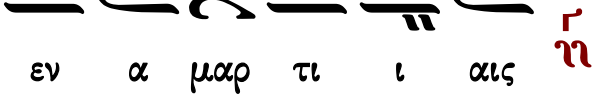
εν α μαρ τι ι αις

C

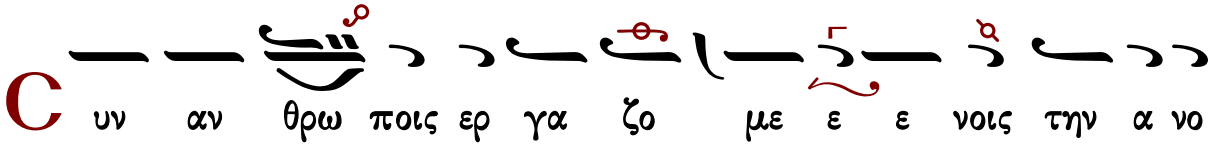
υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε ε νοις την α νο

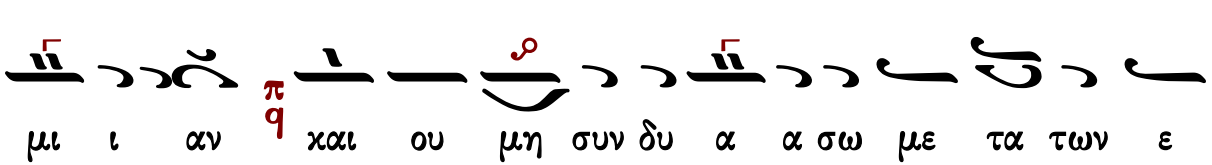
μι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε

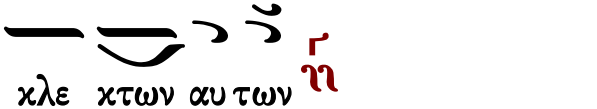
χλε χτων αυ των

Π

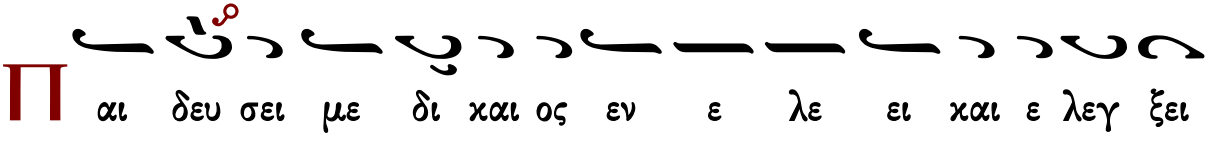
αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

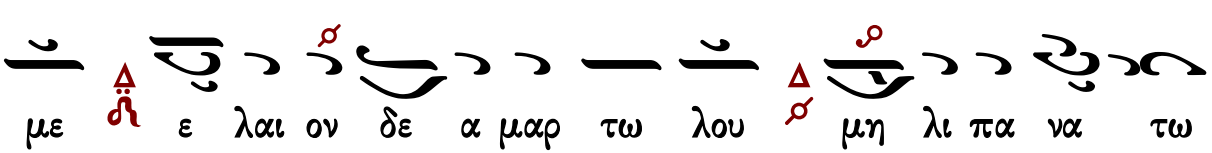
με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λη ην μου

O

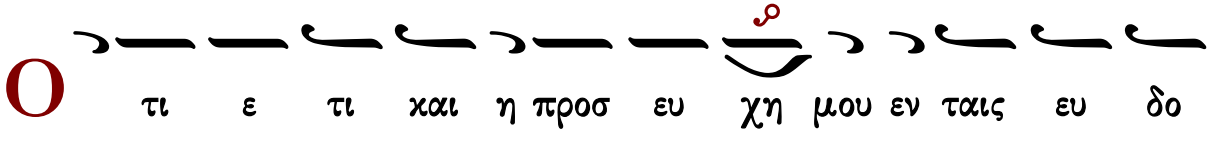
τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

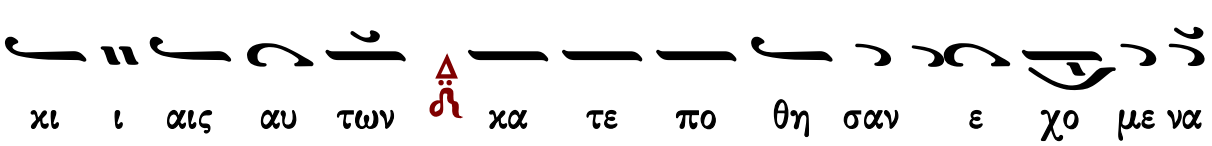
κι ι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να

πε τρας οι χρι ται αυ των
λ κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι
ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην
ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου
ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου
φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι ι δος ης συν
ε στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των
ερ γα ζο με νων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μη ε γω ε ως αν πα ρε

ελ θω ϩⲏ

Φ ω νη η μου προς Ku ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Ku υ ρι ον ε δε η η θην ϩⲏ

Є κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σι ι ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ

γε λω ϩⲏ

Є ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και

συ ε γνως τας τρι βους μου ϩⲏ

Θ ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

χρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε

ε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκον με

Λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυ χη ην μου

Θ κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα

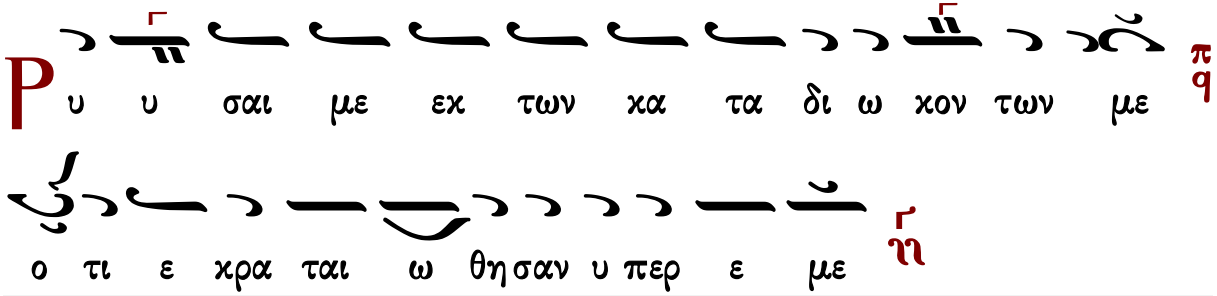

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ161*

Ἦχος Γα

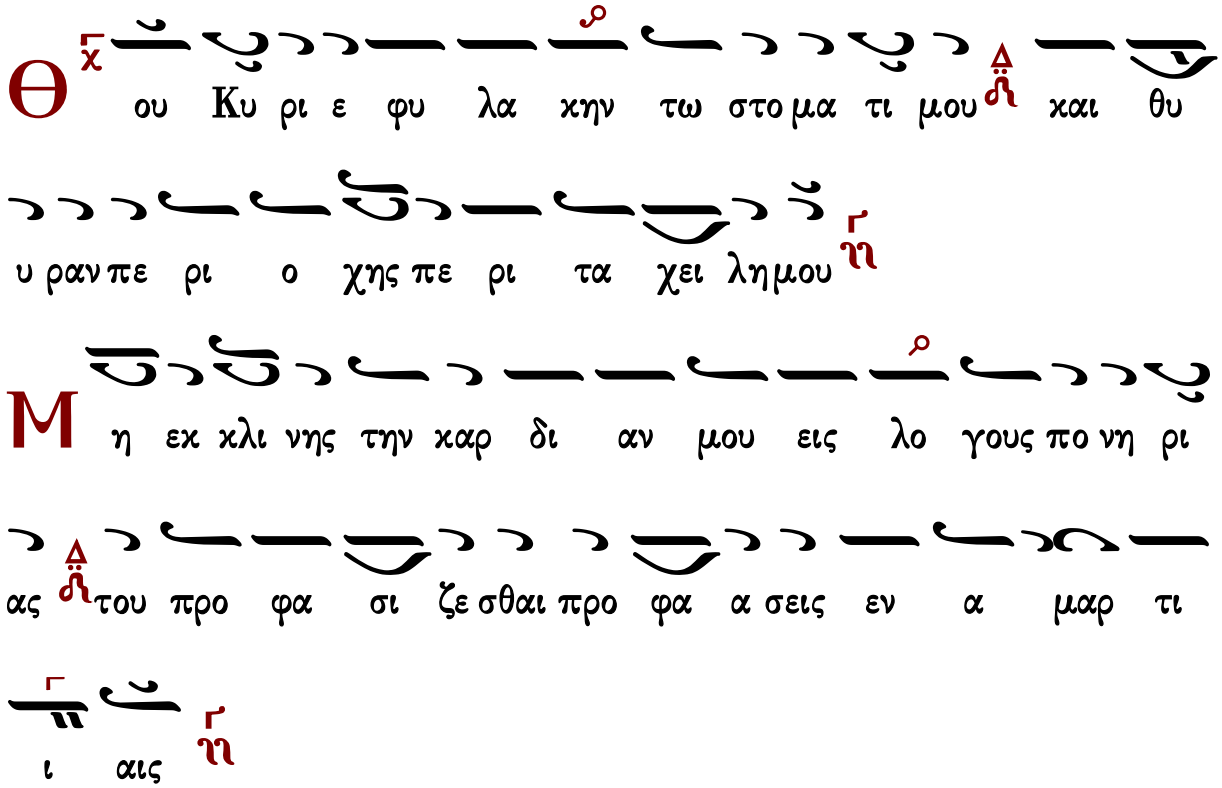

ι αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εχ λε κτων

αυ των

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ε ει και ε λεγ ξει

με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω την κε

φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

λ κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λης την ψυ χη

ην μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι ι δος ης συν

ε στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ

γα ζο με ε νων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ τω ων οι α μαρ τω

λοι κα τα μο ο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Θ κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σι ι ιν

μου την θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω

Θ ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ υ ε ε γνως τας τρι βους μου

Θ ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ ψαν

πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε πον

και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

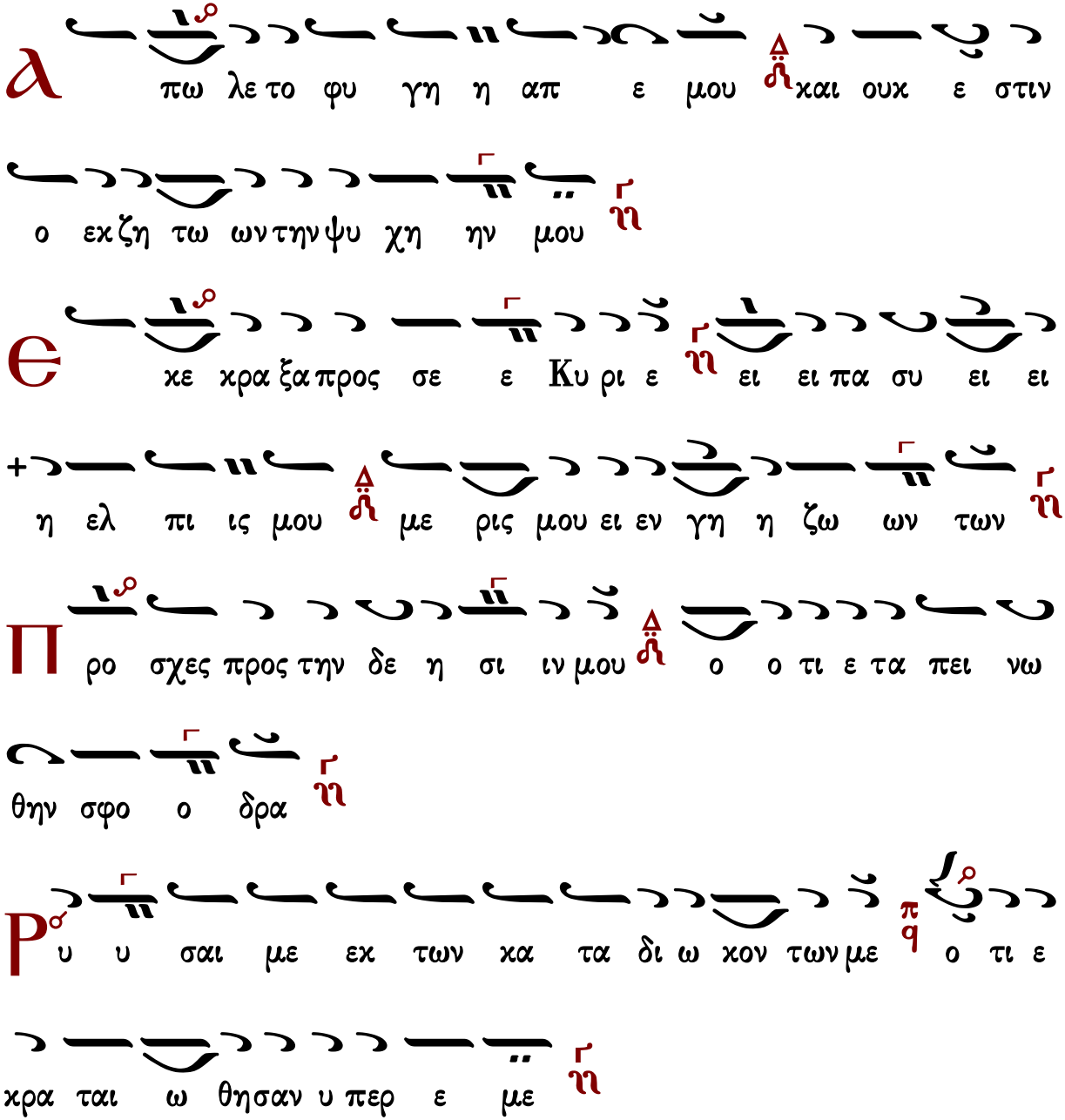

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Στιχηρὰ | Λουκᾶς Λουκᾶ

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.185*

Θ ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου
του εξ ο μο λο γη σα σθαι αι αι τω ω ο ο νο ο μα
τι ι ι σου
Δ ευ τε α γαλ λι α σω ω ω ω με ε θα τω ω Κυ ρι
ι ι ω τω συν τρι ψαν τι θα να του το ο κρα α α
τος και φω τι σαν τι ι ι ι α αν θρω πω ων το γε ε
ε νος με τα των α σω μα α α α τω ων κραυ
γα ζον τε ες δη μι ουρ γε και σω τη ηρ η μω ων δο ο
ο ξα α α σοι
Θ με υ πο με νου σι δι και οι ε ω ως ου ου

αν τα α πο δω ω ως μοι οι

C ταυ ρον υ πε μει ει νας Σω τηρ και τα φη η ην δι

ι η η η μας θα να τω δε ως Θε ε ος θα α να

τον ε ε νε ε ε ε χρω ω ω σας δι ο ο προσ κυ υ

νου ου ου με εν την τρι η με ρον σου Α να στα α σιν

Κυ υ υ ρι ε ε δο ο ο ο ξα α α σοι

Є κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε εισ α α α α κου ου σον τη ης φω νη η ης μου

ⲁ πο στο λοι ι δο ο ο ον τες την ε γερ σιν

του δη η μι ου ουρ γου ε θαυ μα σαν βο ω ω ω ων

τες την αι νε σιν την αγ γε λι ι κην α αυ τη η

δο ο ο ο ξα α της Ε εκ κλη σι ι ι ας ου τος ο

πλου ου τος της βα σι λει ει ει ας ο πα θων δι η η μας

Κυ υ υ ρι ε ε δο ο ο ξα α α σοι

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις

την φω νη η η ην τη ης δε ε η η σε ω ω ως

μου

Κ αν συν ε λη η φθη ης Χρι ι στε υ πο α νο ο

ο ο ο μων α αν δρων αλ λα συ μου ει ει Θε ος και

ου ουκ αι σχυ νο μαι αι ε μα στι ι χθης το ον νω το

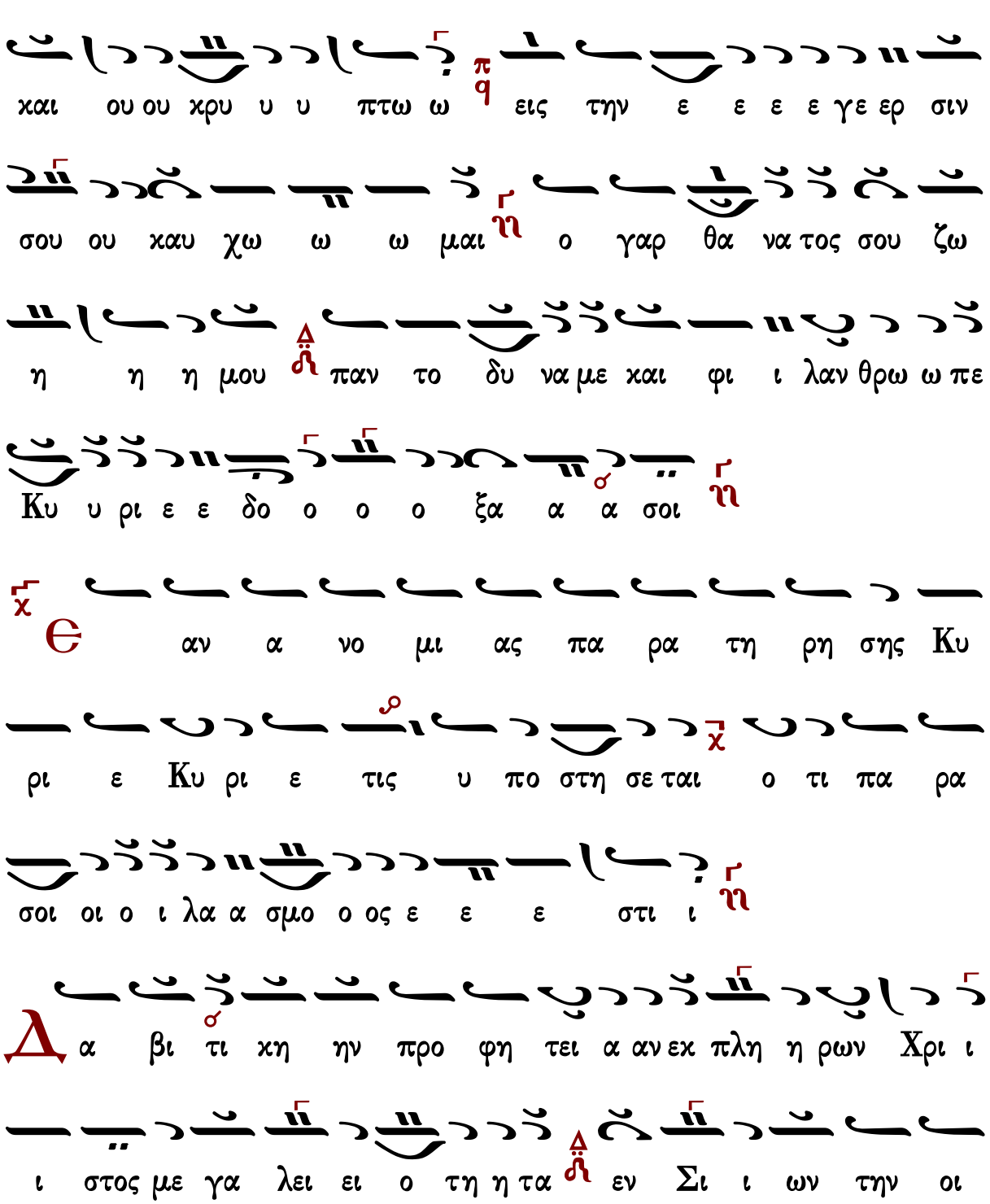

ον ουκ αρ νου ου ου μαι αι σταυ ρω προσ η λω ω θης

και ου ου κρυ υ υ πτω ω εις την ε ε ε ε γε ερ σιν

σου ου καυ χω ω ω μαι ο γαρ θα να τος σου ζω

η η η μου παν το δυ να με και φι ι λαν θρω ω πε

Κυ υ ρι ε ε δο ο ο ο ξα α α σοι

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα

σοι οι ο ι λα α σμο ο ος ε ε ε στι ι

Δ α βι τι κη ην προ φη τει α αν εκ πλη η ρων Χρι ι

ι στος με γα λει ει ο τη η τα εν Σι ι ων την οι

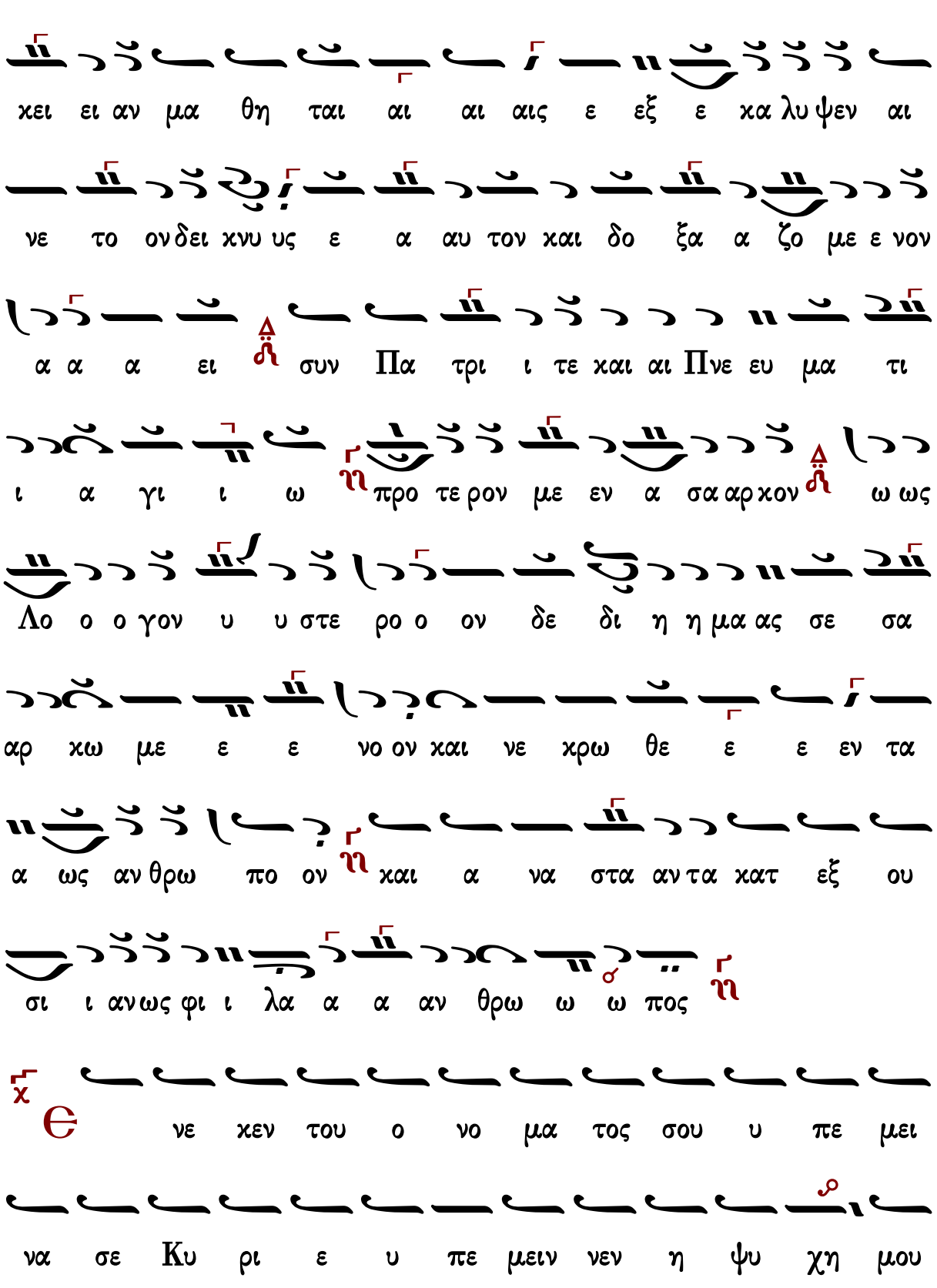
χει ει αν μα θη ται αι αι αις ε εξ ε χα λυ ψεν αι
νε το ον δει χνυ υς ε α αυ τον και δο ξα α ζο με ε νον
α α α ει συν Πα τρι ι τε και αι Πνε ευ μα τι
ι α γι ι ω προ τε ρον με εν α σα αρ χον ω ως
Λο ο ο γον υ υ στε ρο ο ον δε δι η η μα ας σε σα
αρ χω με ε ε νο ον και νε χρω θε ε ε εν τα
α ως αν θρω πο ον και α να στα αν τα κατ εξ ου
σι ι αν ως φι ι λα α α αν θρω ω ω πος
νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μειν νεν η ψυ χη μου

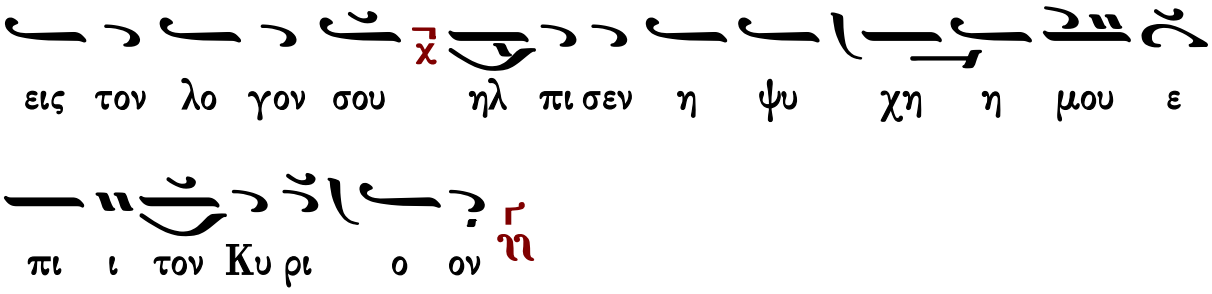

εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε

πι ι τον Κυ ρι ο ον

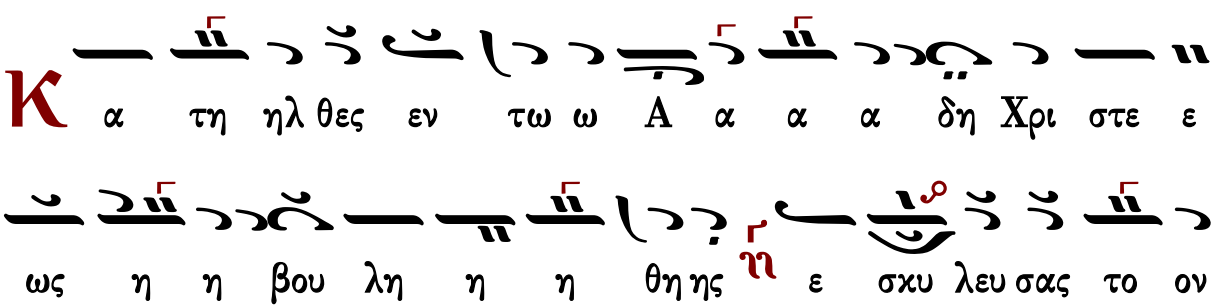

Κ α τη ηλ θες εν τω ω Α α α α δη Χρι στε ε

ως η η βου λη η η θη ης ε σκυ λευ σας το ον

θα να α το ον ως Θε ε ο ος και αι Δε σπο ο ο

της και α νε ε ε ε στη ης τρι η με ρο ος συν

α να στη σας τον Α α α δαμ εκ των του Α α δου

δε σμω ων και της φθο ο ρας κραυ γα ζον τα α και λε

γον τα α δο ξα τη Α να α στα σει ει σου μο ο ο νε φι

ι λα α α αν θρω ω ω πε

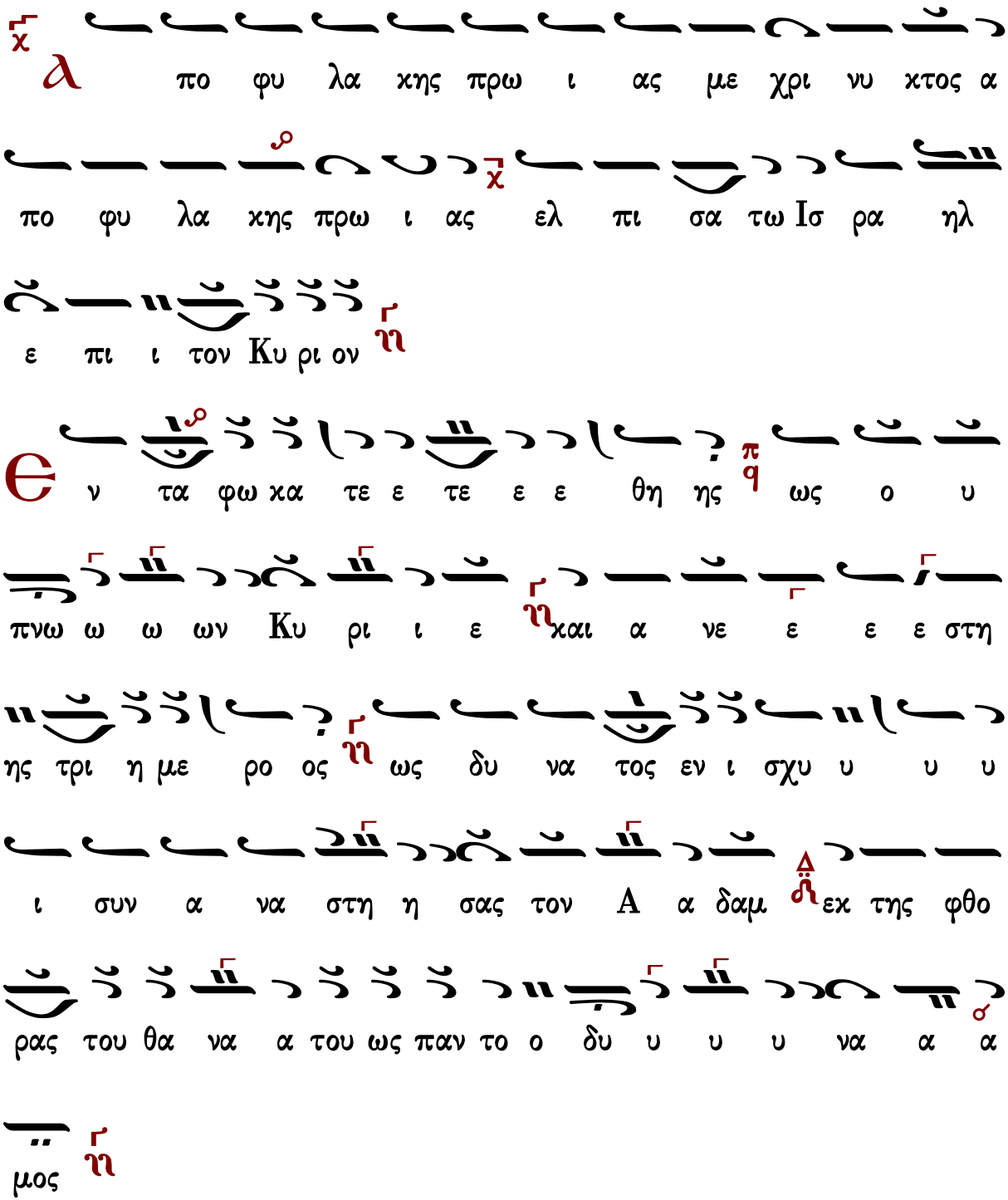

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.515#

Θ ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου

του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι

σου

Δ ευ τε α γαλ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι

ι ω τω συν τρι ψαν τι θα να του το κρα α τος και

φω τι σαν τι αν θρω ω πων το γε ε νος με τα των

α σω μα α των κραυ γα ζον τες δη μι ουρ γε και

Σω τηρ η μων δο ο ξα α σοι

Θ με υ πο με νου σι δι και οι ε ως

ου αν τα πο δω ως μοι
C ταυ ρον υ πε μει νας Σω τηρ και τα φη ην δι η
μας θα να τω δε ως Θε ος θα να τον ε νε κρω σας δι
ο προσ κυ νου ου μεν την τρι η με ρο ον σου A
να στα σιν Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι
Θ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε
Κυ ρι ε εισ α α κου σον της φω νη ης μου
λ πο στο λοι ι δο ον τες την ε ε γερ σιν του δη
μι ουρ γου ε θαυ μα σαν βο ω ων τες την αι νε σιν
την αγ γε λι κην αυ τη η δο ξα της Εκ κλη σι ι

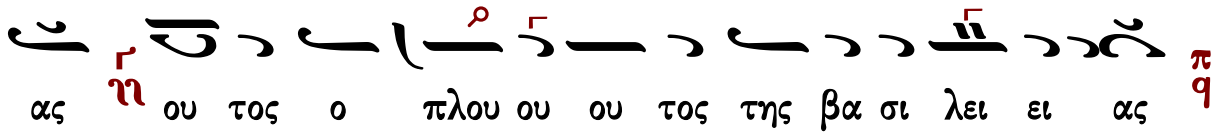

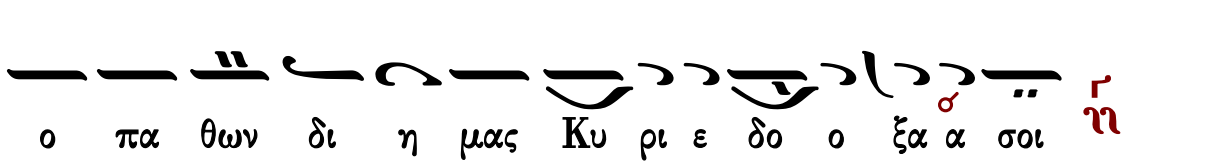

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

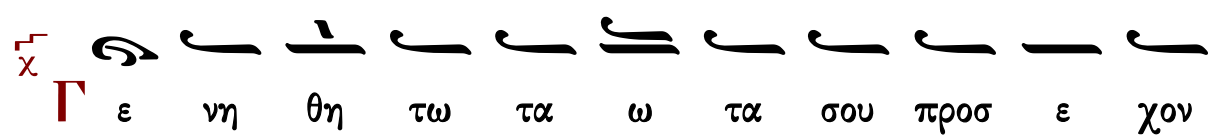

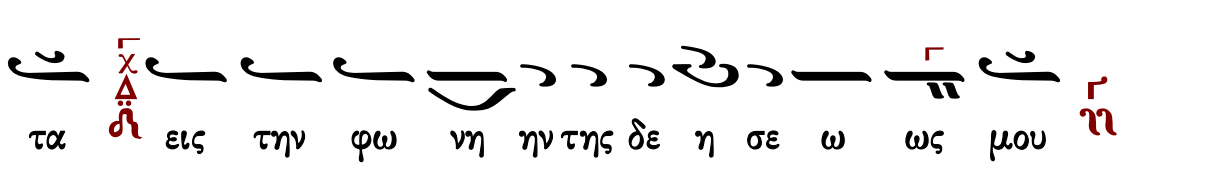

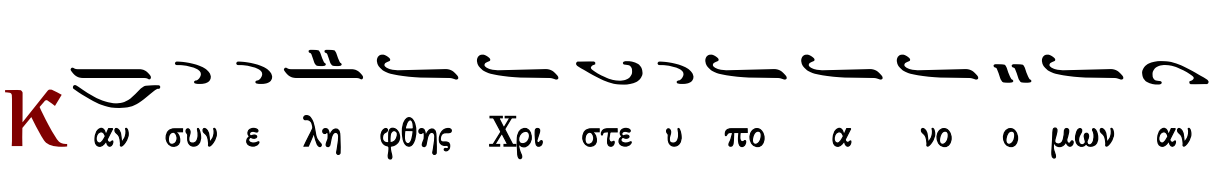

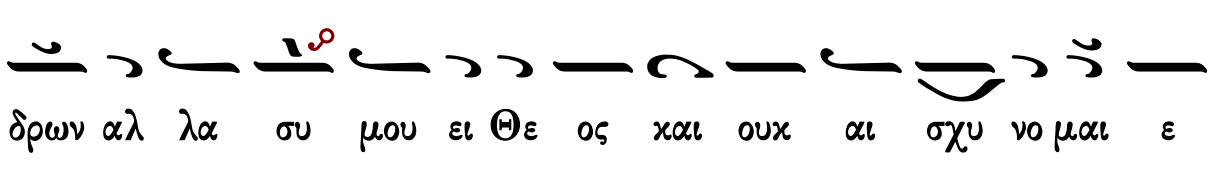

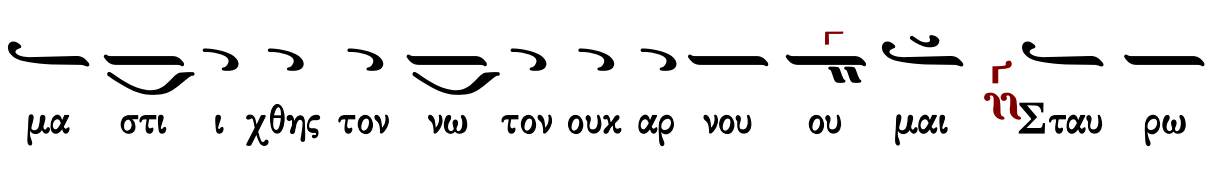

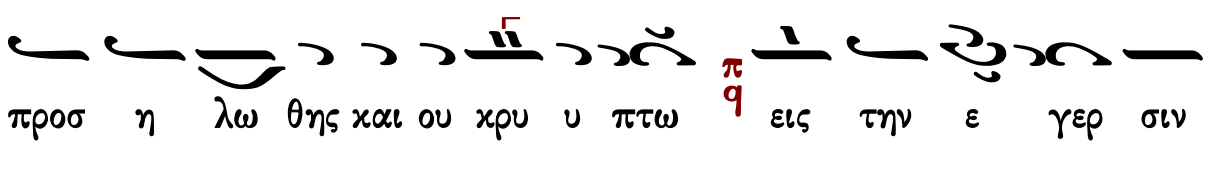

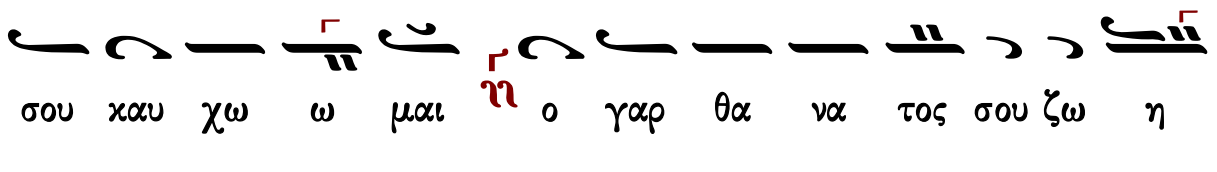

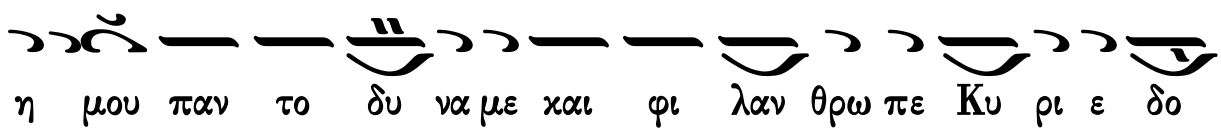

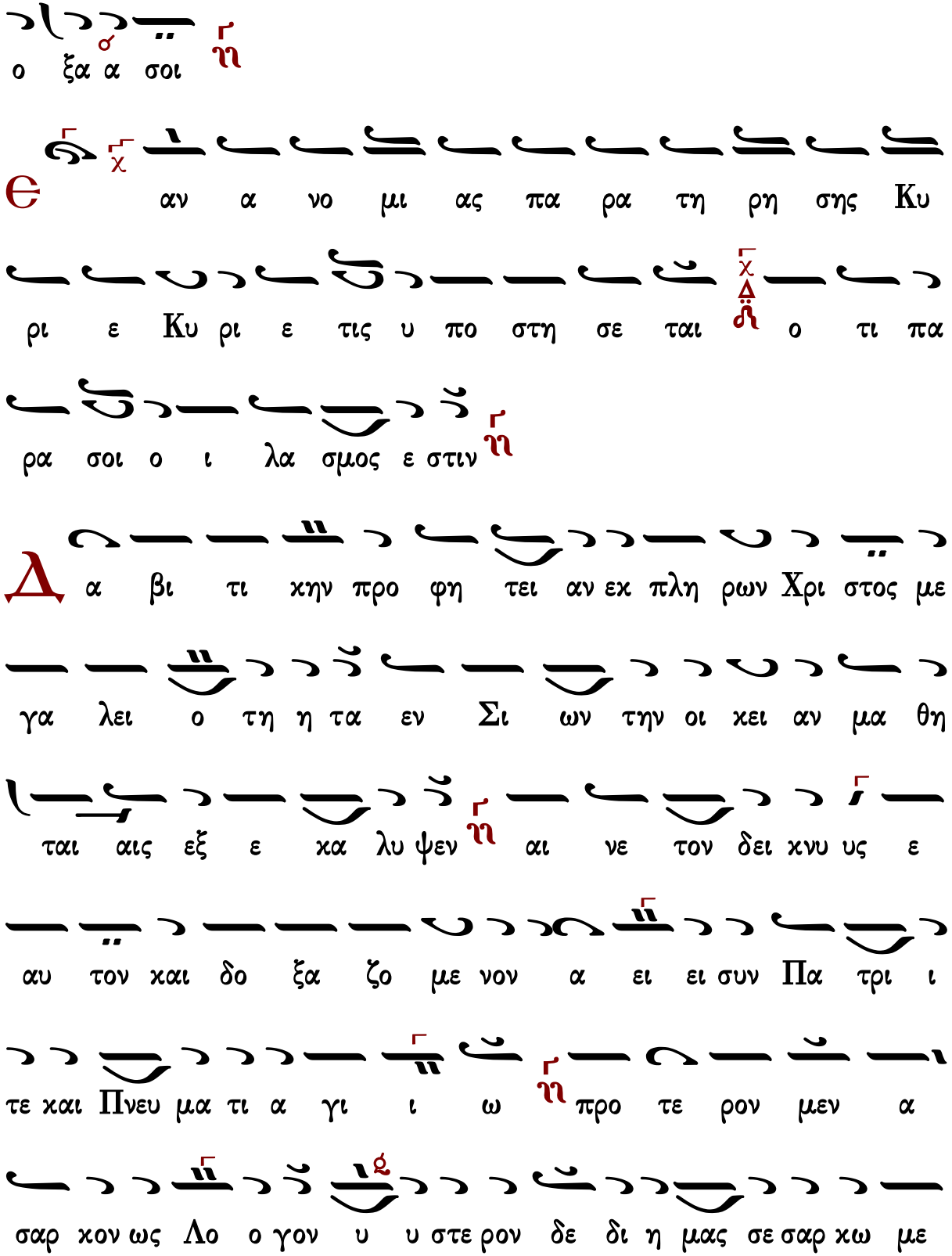
ο ξα α σοι
Є αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα
ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν
Δ α βι τι κην προ φη τει αν εκ πλη ρων Χρι στος με
γα λει ο τη η τα εν Σι ων την οι κει αν μα θη
ται αις εξ ε κα λυ ψεν αι νε τον δει κνυ υς ε
αυ τον και δο ξα ζο με νον α ει ει συν Πα τρι ι
τε και Πνευ μα τι α γι ι ω προ τε ρον μεν α
σαρ κον ως Λο ο γον υ υ στε ρον δε δι η μας σε σαρ κω με

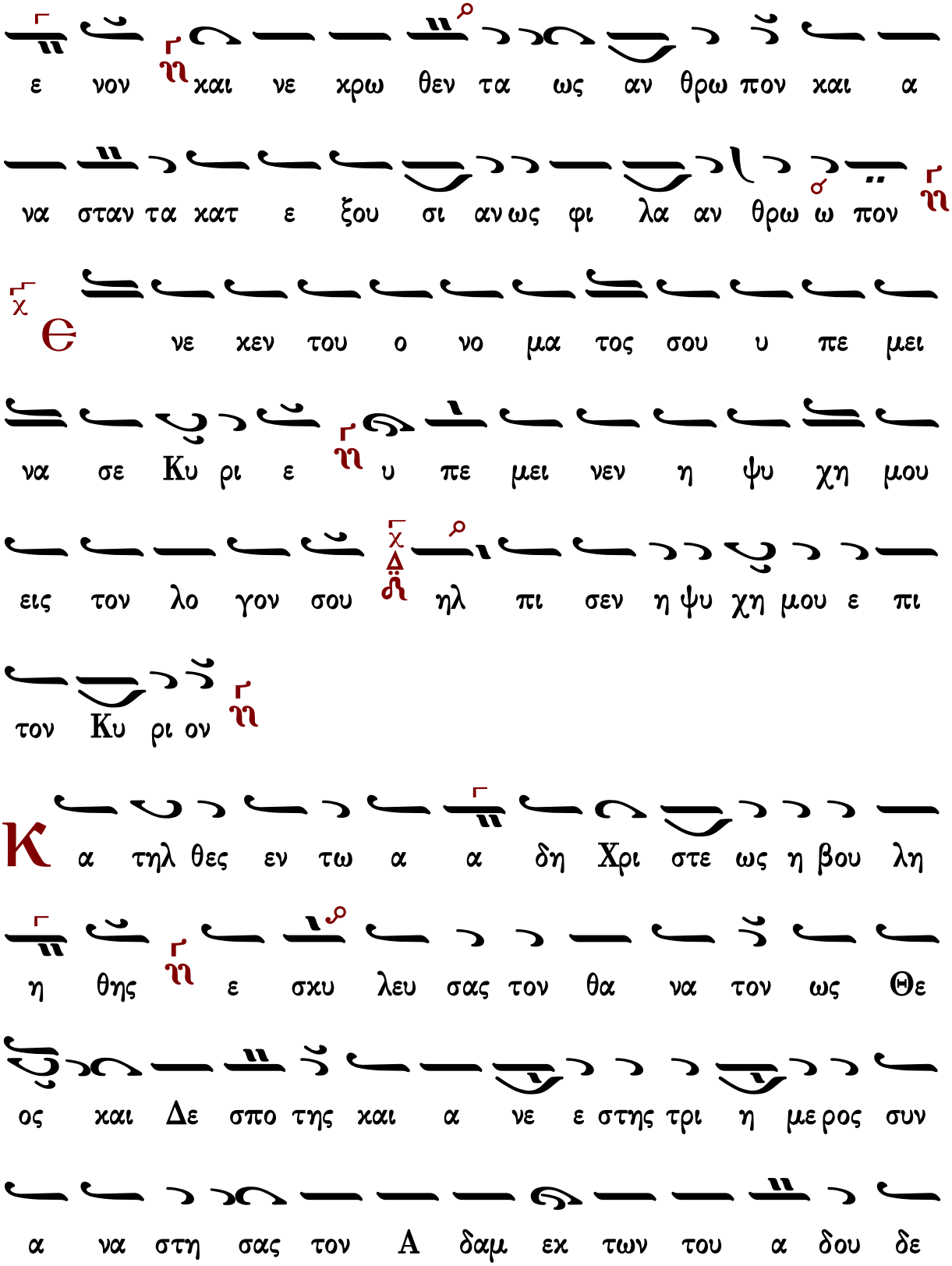
ε νον ϩ και νε χρω θεν τα ως αν θρω πον και α
να σταν τα κατ ε ξου σι αν ως φι λα αν θρω ω πον ϩ
χ Є νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε ϩ υ πε μει νεν η ψυ χη μου
εις τον λο γον σου χ ϯ ϩ ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι
τον Κυ ρι ον ϩ
Κ α τηλ θες εν τω α α δη Χρι στε ως η βου λη
η θης ϩ ε σχυ λευ σας τον θα να τον ως Θε
ος και Δε σπο της και α νε ε στης τρι η με ρος συν
α να στη σας τον Α δαμ εκ των του α δου δε

σμων και της φθο ρας χραυ γα ζον τα και λε γον τα δο ξα

τη Α να στα σει σου μο νε φι λα αν θρω ω πε

α πο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα χης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ

ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

ν τα φω κα τε τε θης ως ο υ πνων Κυ ρι ε

και α νε στης τρι η με ρος ως δυ να τος εν ι σχυ

υ ι συν α να στη σας τον Α δαμ εκ της φθο ρας του θα

να του ως Παν το δυ υ να α μος

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.114*

Θε ξα γα γε εχ φυ λα χης την ψυ χην μου

του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι

σου

Δευ τε α γαλ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ω

τω συν τρι ψαν τι θα να του το χρα τος και φω τι σαν

τι ι αν θρω πων το γε ε νος με τα των α σω

μα α των χαυ γα ζον τες δη μι ουρ γε και Σω τηρ

η μων δο ο ξα α σοι

Θε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως

ου αν τα πο δω ως μοι

C ταυ ρον υ πε μει νας Σω τηρ και τα φην δι η

μας θα να τω δε ως Θε ος θα να τον ε νε χρω σας

δι ο προσ κυ νου ου μεν την τρι η με ρο ον σου

α να στα σιν Κυ υ υ ρι ε δο ο ξα α σοι

Є κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε εισ α α κου σον της φω νη ης μου

Λ πο στο λοι ι δο ον τες την ε ε γερ σιν του δη

μι ουρ γου ε θαυ μα σαν βο ω ων τες την αι νε σιν την

αγ γε λι κην αυ τη η δο ξα της Εκ κλη σι ας

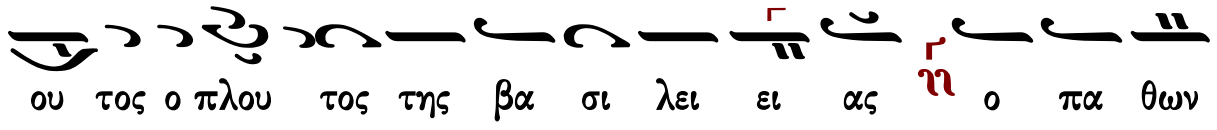

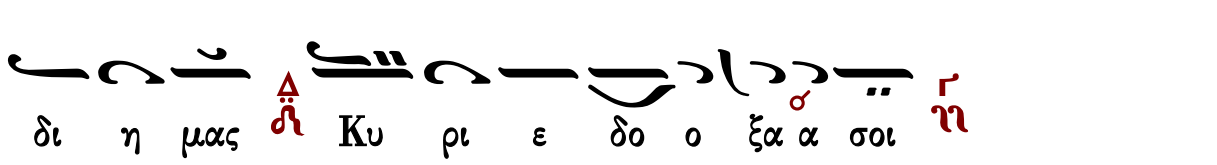

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

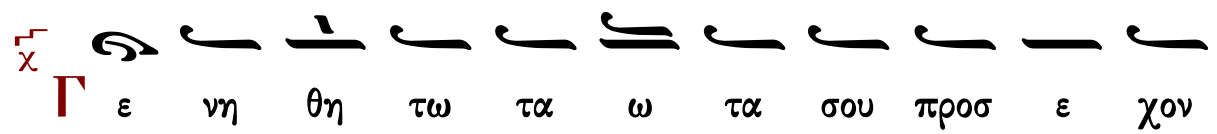

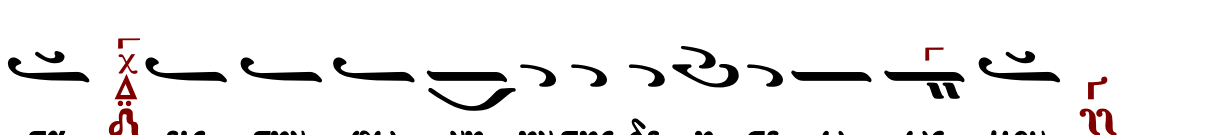

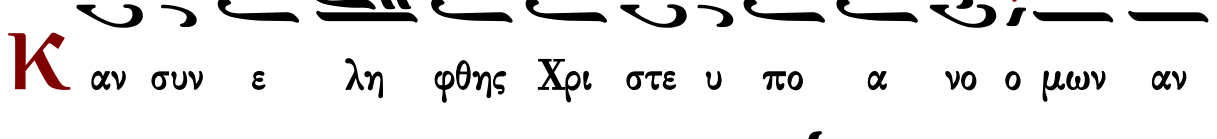

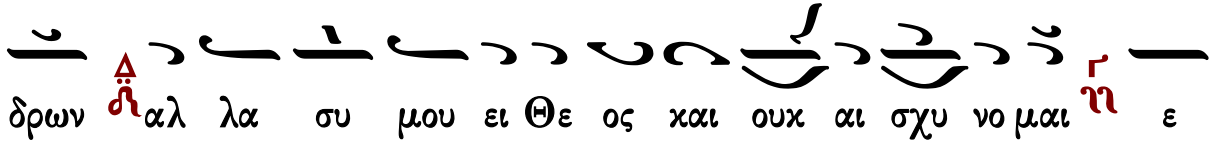

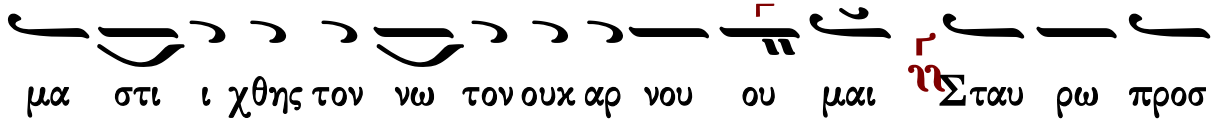

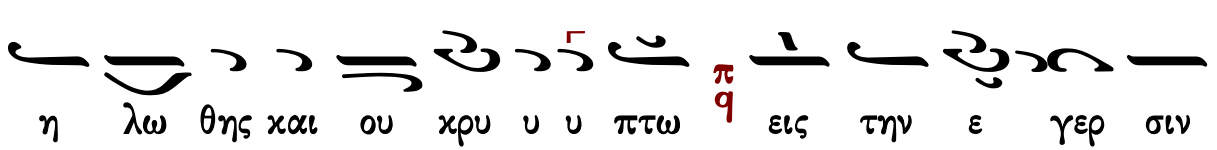

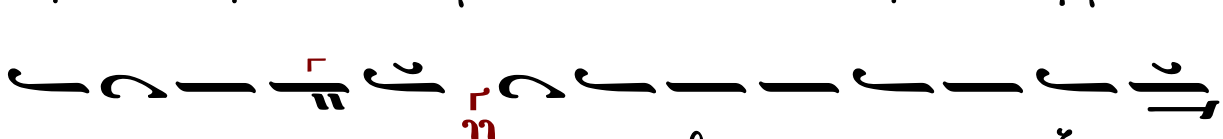

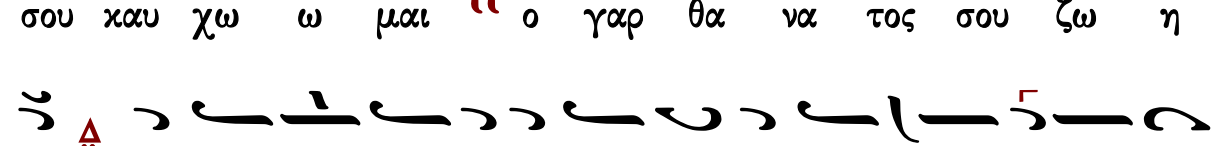

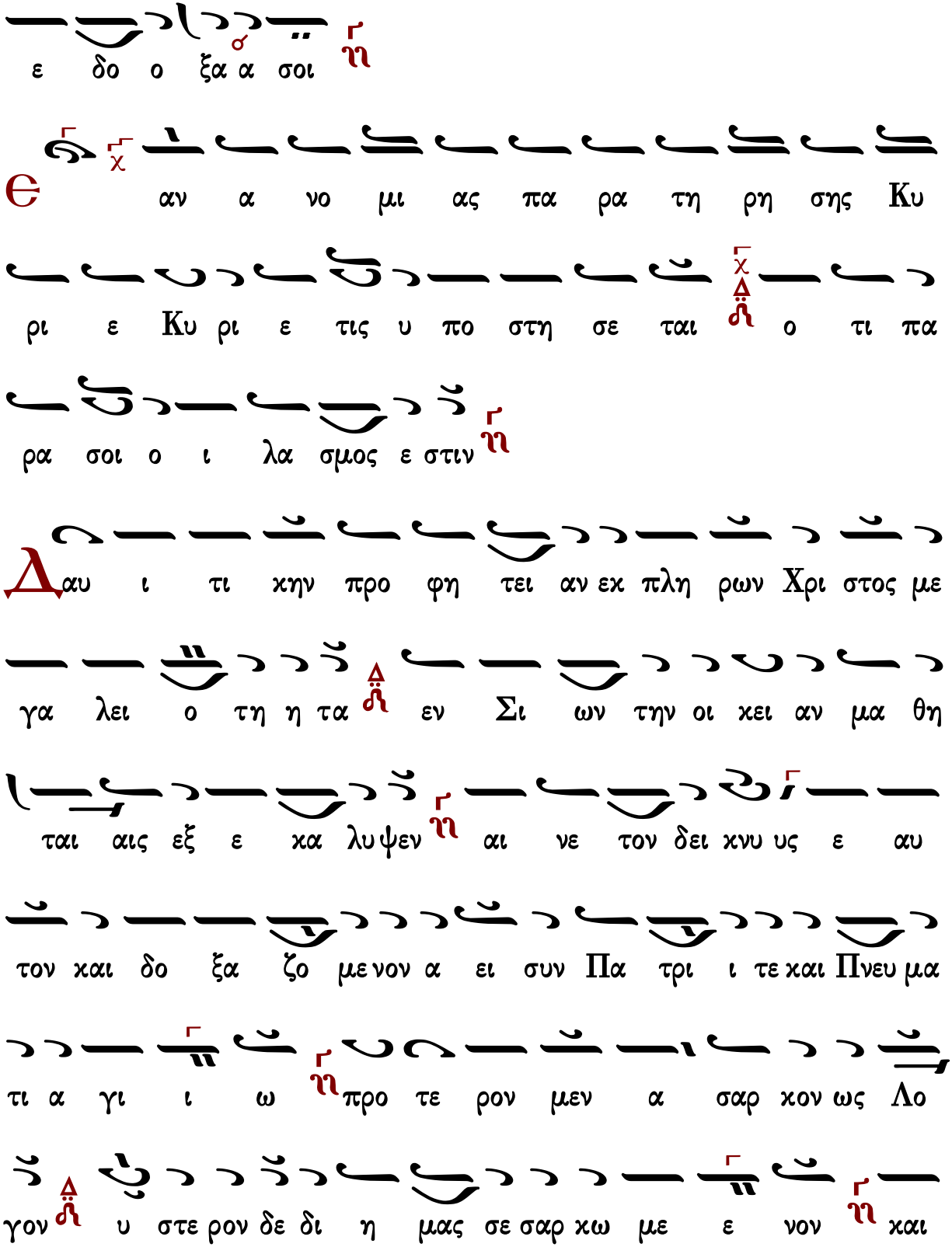
ε δο ο ξα α σοι
Θ αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ
ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα
ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν
Δαυ ι τι κην προ φη τει αν εκ πλη ρων Χρι στος με
γα λει ο τη η τα εν Σι ων την οι κει αν μα θη
ται αις εξ ε κα λυψεν αι νε τον δει κνυ υς ε αυ
τον και δο ξα ζο μενον α ει συν Πα τρι ι τε και Πνευ μα
τι α γι ι ω προ τε ρον μεν α σαρ κον ως Λο
γον υ στε ρον δε δι η μας σε σαρ κω με ε νον και

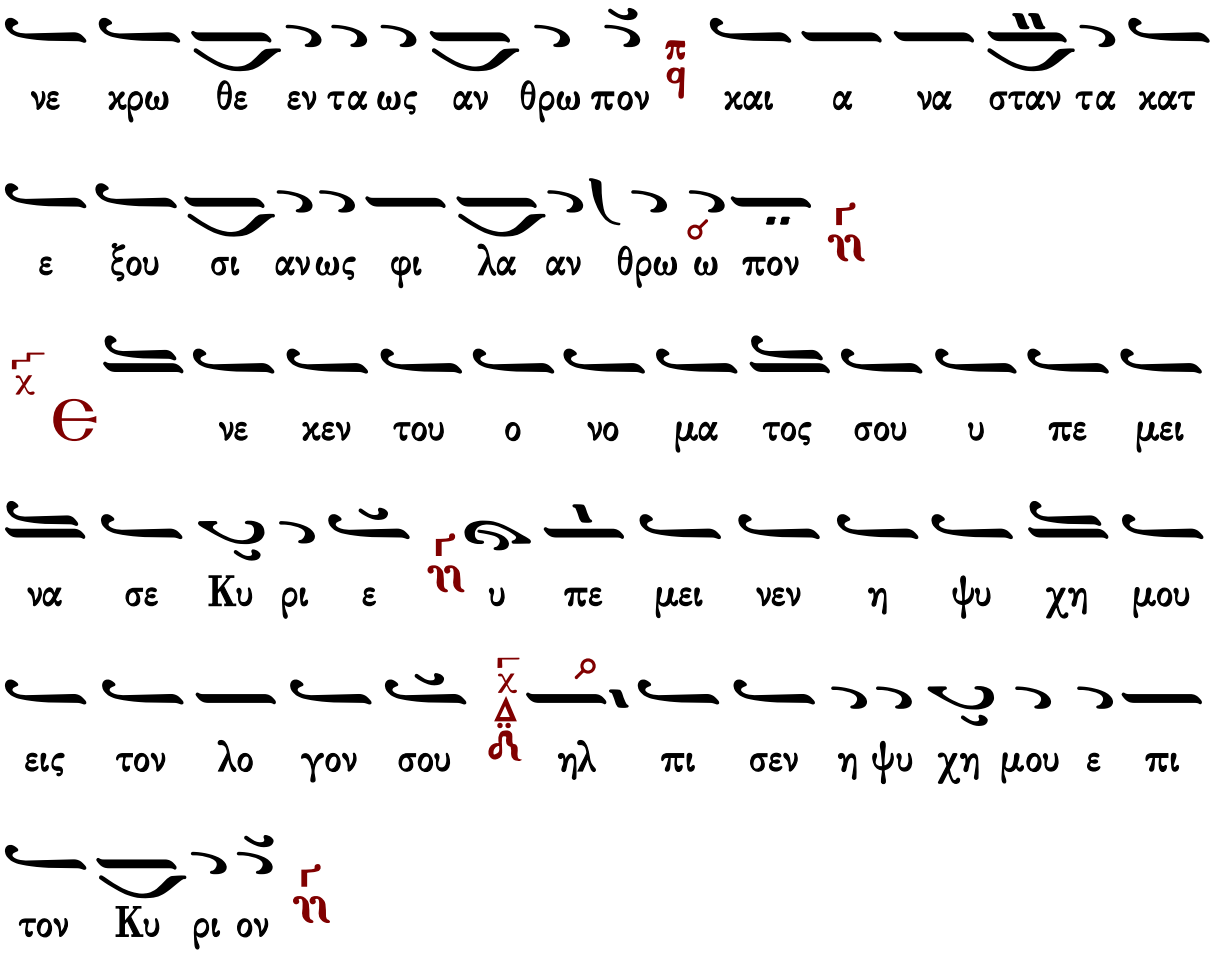
νε χρω θε εν τα ως αν θρω πον χαι α να σταν τα χατ
ε ξου σι ανως φι λα αν θρω ω πον
νε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου
εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι
τον Κυ ρι ον

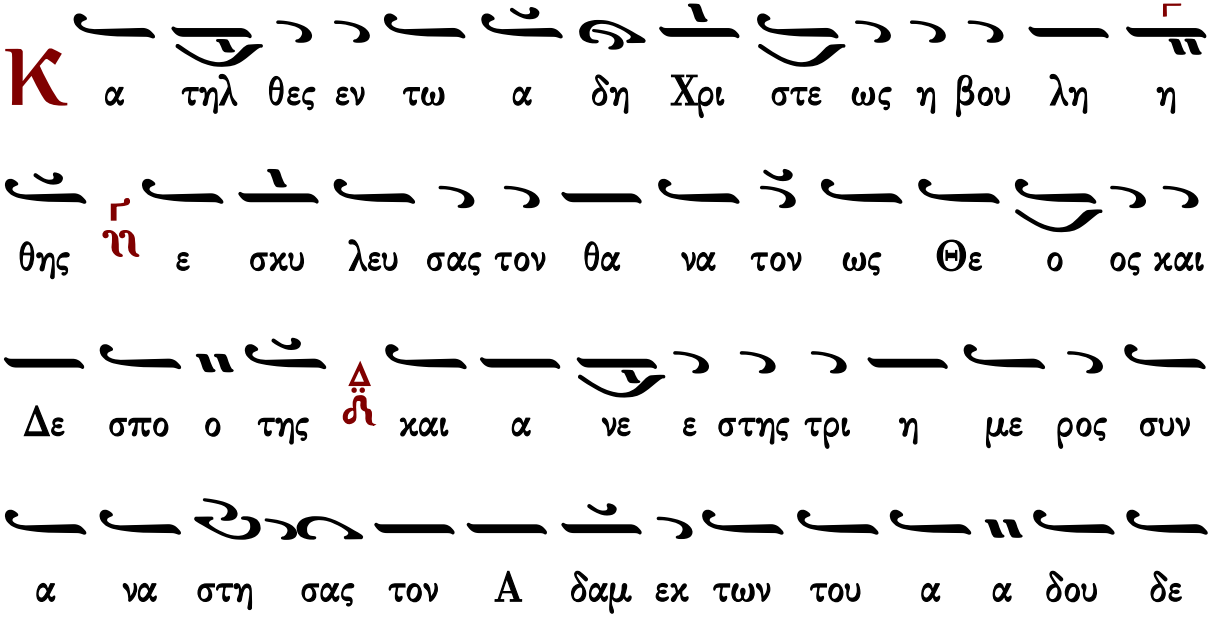
Κ α τηλ θες εν τω α δη Χρι στε ως η βου λη η
θης ε σχυ λευ σας τον θα να τον ως Θε ο ος χαι
Δε σπο ο της χαι α νε ε στης τρι η με ρος συν
α να στη σας τον Α δαμ εκ των του α α δου δε

σμων και της φθο ρας κραυ γα ζον τα και λε γον τα δο

ξα τη Α να στα σει σου μο ο ο νε φι λα αν θρω

ω πε

πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος

α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ

ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

ν τα φω κα τε τε ε θης ως ο υ πνων Κυ ρι

ε και α νε στης τρι η με ρος ως δυ να τος εν ι σχυ

ι συν α να στη σας τον Α δαμ εκ της φθο ρας του

θα να α του ως παν το δυ υ να α μος

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.190*

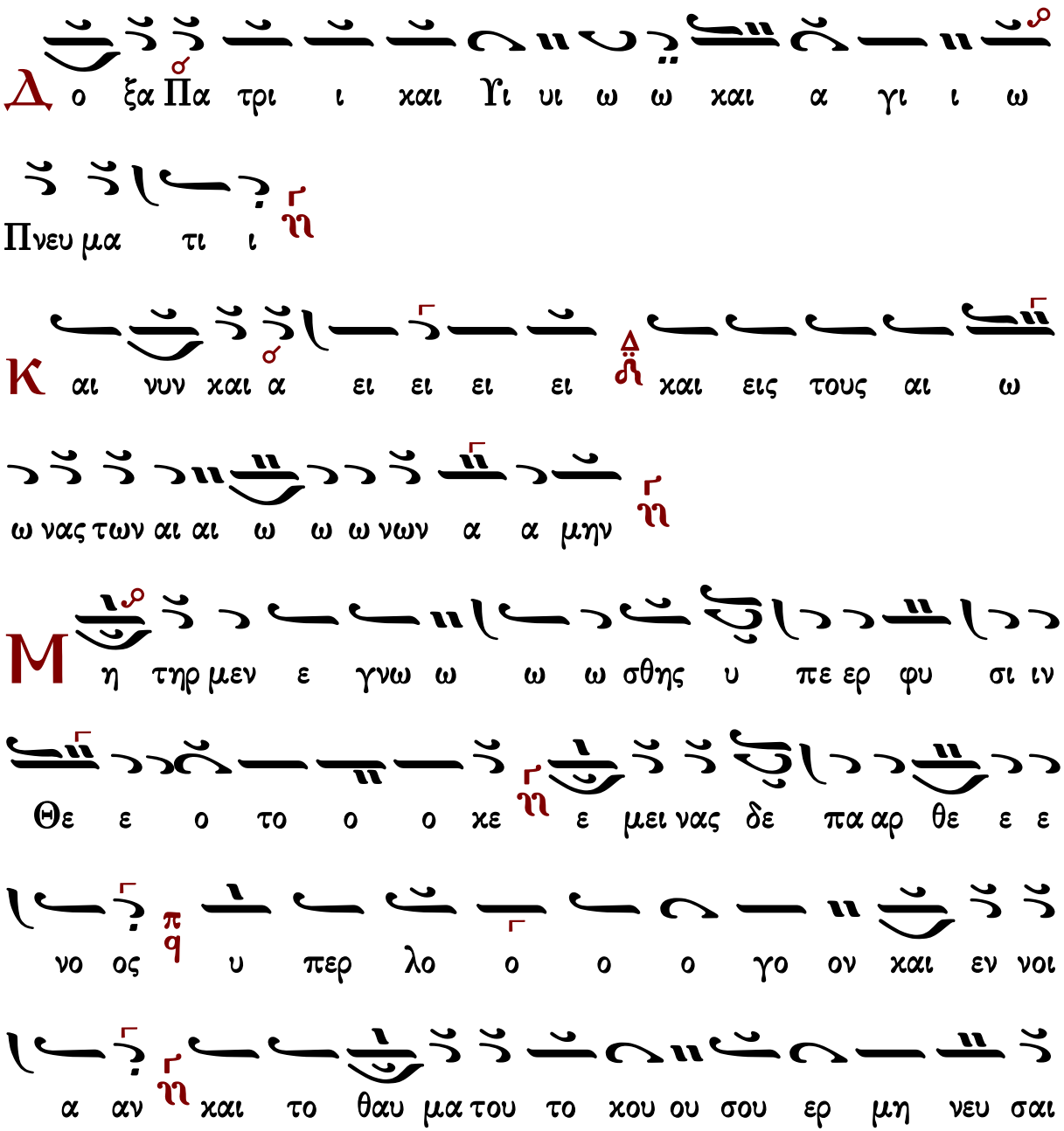

γλω ω ωσ σα ου ου δυ υ υ υ να α α ται πα ρα δο

ξου γαρ ου ου ου ου σης της συλ λη η ψε ως α α

γνη α κα τα λη πτος ε ε ε στι ιν ο τρο πος τη ης

κυ η σε ως ο που γαρ βου ου λε ται Θε ε ος νι

κα α α α ται αι φυ σε ε ως τα α α ξι ις δι

ο σε πα αν τες μη τε ε ρα του Θε ου ου γι

νω ω σκον τε ες δε ο με θα σου ου εκ τε ε νω ως

πρε σβε ευ ε ε ε ε ε του ου σω θη η ναι τας ψυ

χα α α α ας η η μω ω ω ων

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύντομον Γα

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.322#

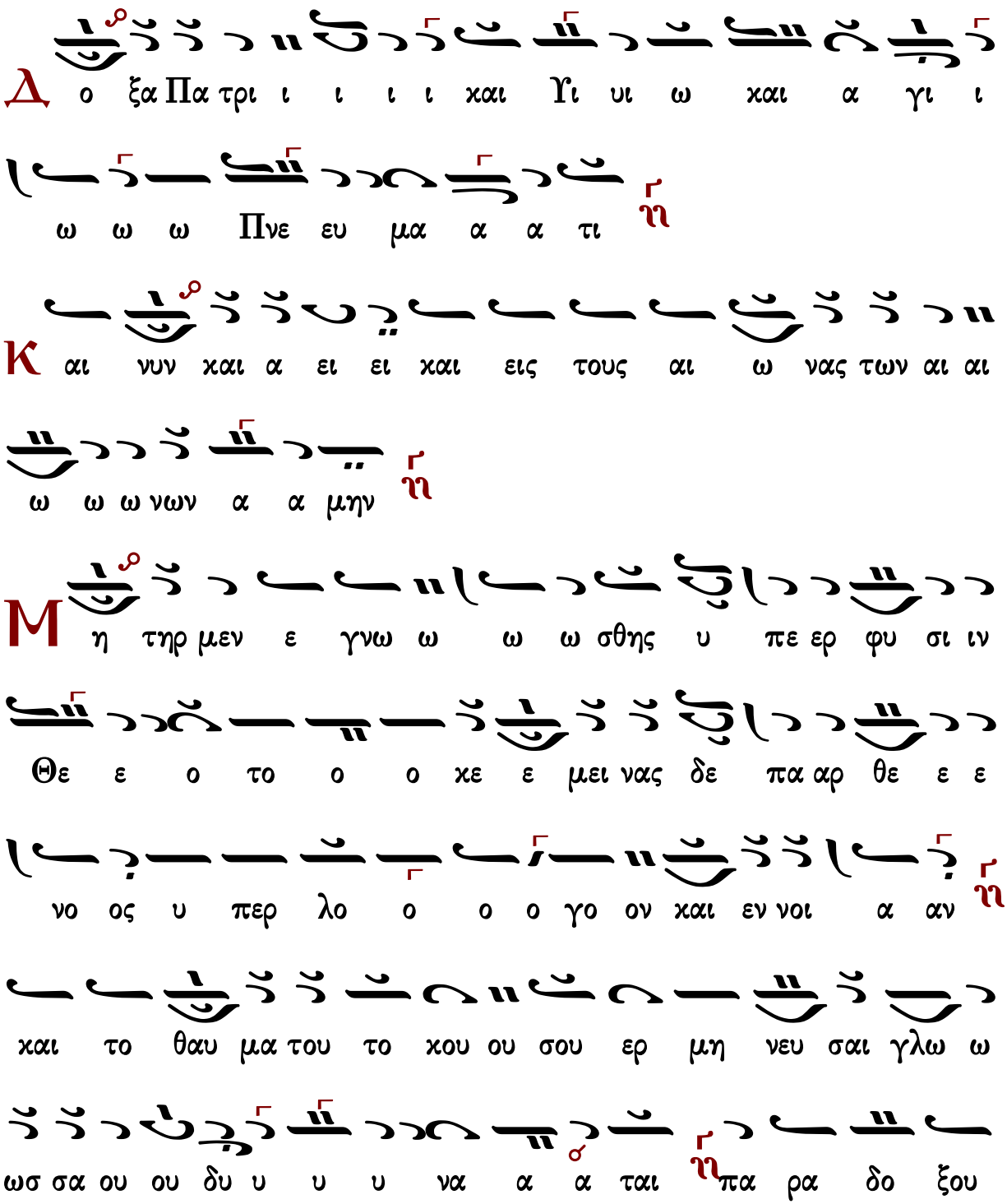

γαρ ου ου ου ου σης της συλ λη η η ψε ως Α

α α γνη η α κα τα λη πτο ος ε ε ε στιν ο

τρο πος τη ης κυ η σε ω ως ἡ ο που γαρ βου

ου λε ται Θε ε ος νι κα α α α ται αι φυ υ σε

ε ως τα α α ξις ἡ δι ο σε πα αν τες μη τε

ε ε ε ρα του Θε ου ου γι ι ι νω ω σκο

ο ον τες δε ο με θα σου ου εκ τε ε νω ως πρε σβευ

ε ε ε ε ε ε του ου σω θη η ναι τας ψυ χα α

α α ας η η μω ω ω ων ἡ

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.518*

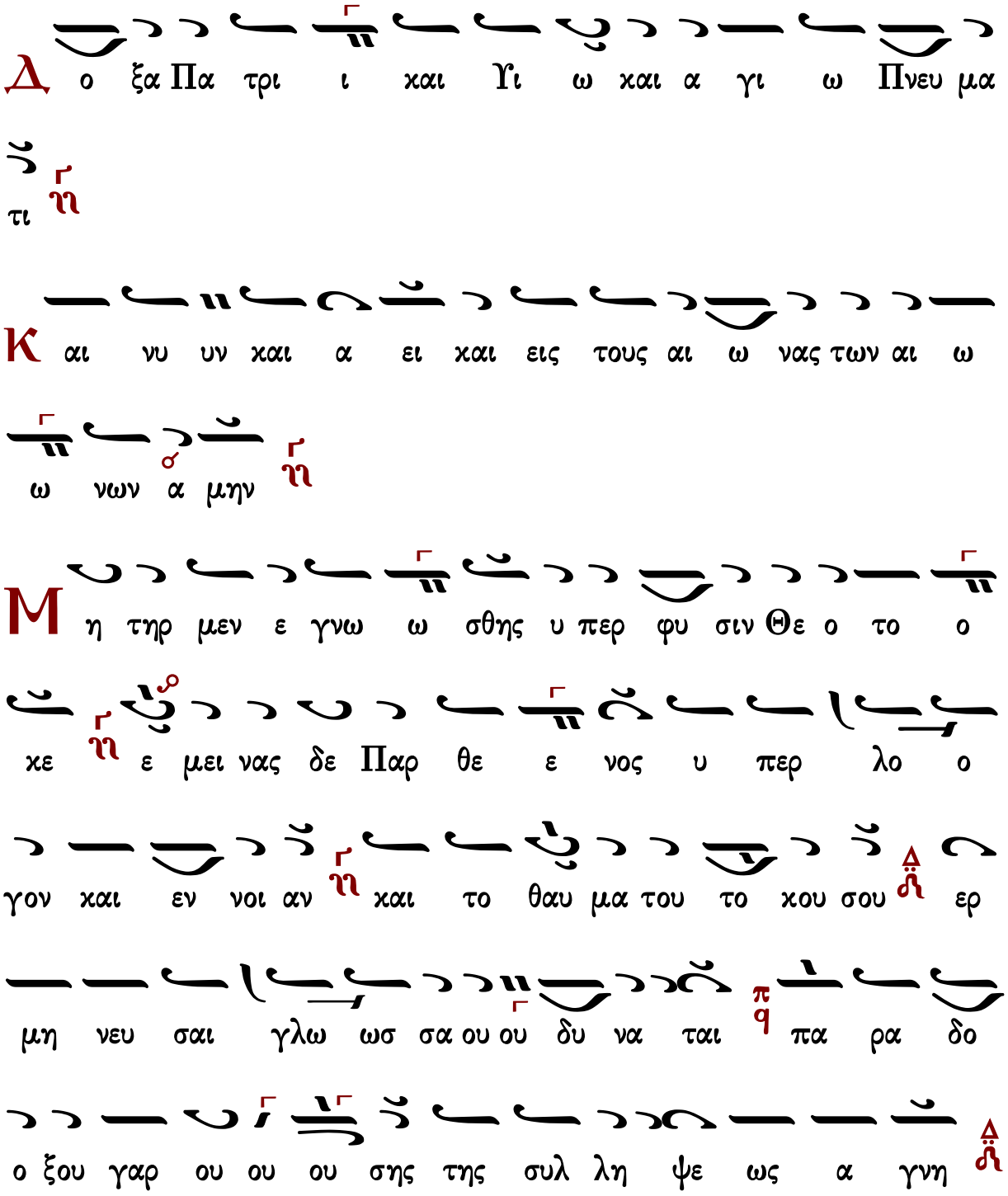

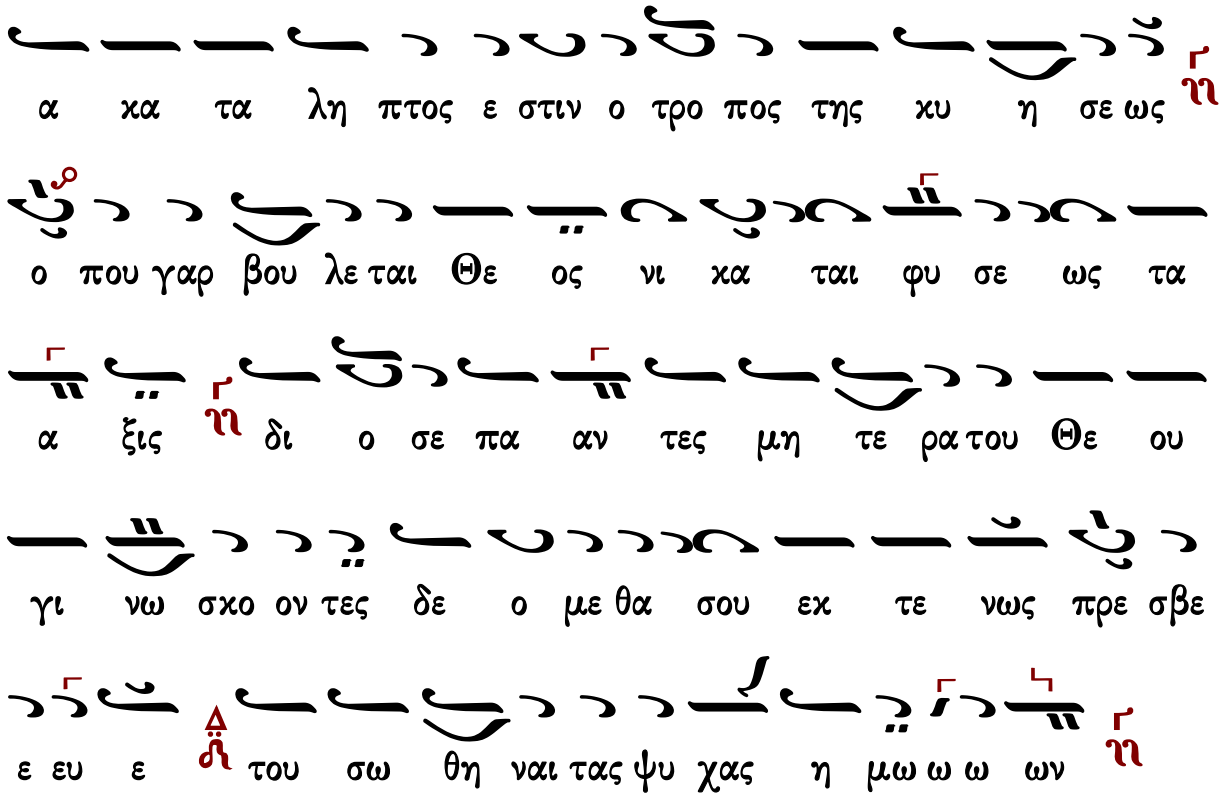

ἀργοσύντομον Ζω

Ἦχος Ζω

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.519#

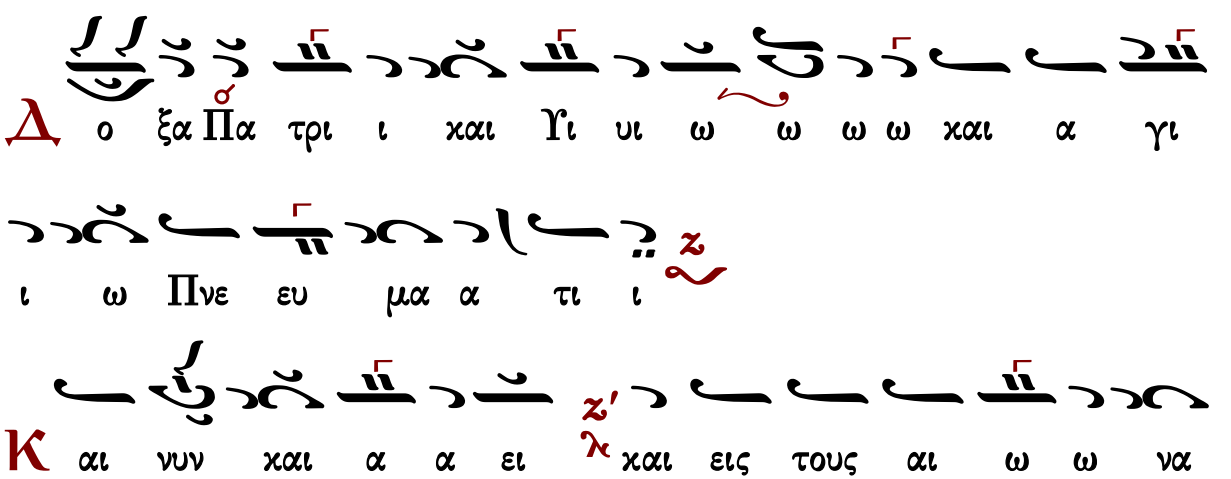

M
ας τω ων αι αι ω ω ω νω ων α α α μην
η τηρ μεν ε ε γνω ω ω σθη ης υ περ φυ υ υ
υ υ σιν Θε ο ο ο το χε ε μει να ας δε ε
πα αρ θε ε ε νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον
χαι αι αι ε εν νοι οι οι α αν χαι το θα α
αυ μα α του ου το ο χου ου ου σου ερ μη νε ευ
σαι αι γλω ωσ σα α α ου ου δυ να α ται αι πα
ρα δο ο ξου ου γα αρ ου ου ου ση ης της συλ λη
ψε ως α α γνη η η α κα τα α λη η η πτο
ος ε ε ε στιν ο τρο ο πος τη η ης κυ υ η σε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Εἴσοδος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος Γα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.15*

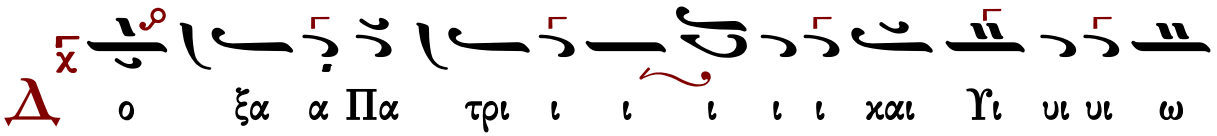

ω και αι α γι ι ω Πνε ευ μα τι ι

Κ αι νυ υ υ υ υ υν και α α α ει ει και εις

του ους αι αι ω ω ω ω ω να α ας τω ων αι αι

ω ω ω ω ω νων α α μην

Μ η η τη ηρ μεν ε γνω ω ω ω ω ω ω

σθης υ περ φυ υ σι ι ι ι ιν Θε ε ο το ο ο ο

ο ο ο κε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε μει ει ει

ει ει νας δε ε πα αρ θε ε ε ε ε ε νος υ περ

λο ο ο ο γο ον και ε εν νοι α αν και το θα

αυ α αυ μα του το ο ο ο ο ο ο κου ου

σου ερ μη νε ε ε ε ε ευ σαι αι γλω ω ωσ

σα α α ου ου δυ υ να ου ου δυ υ να α ται πα

ρα δο ο ο ο ξου γα αρ ου ου ου ου ου ου ου

ου ου σης της συλ λη η ψε ε ω ως α α γνη

η η η η ιη η η η η α κα τα λη η η πτος

ε ε ε στι ι ι ι ιν ο τρο ο ο ο ο ο

ο πο ο ο ος της κυ υ η η η σε της κυ υ η η

σε ε ως ο ο που γα αρ βου ου λε ε ται αι Θε

ε ε ο ο ος νι ι κα α α α α α ται αι αι φυ υ

υ υ υ σε ε ε ως τα α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἴσοδος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀργοσύντομον

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.118*

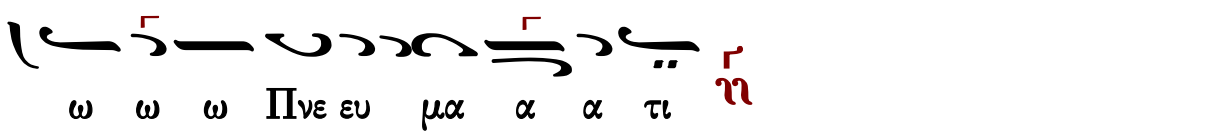

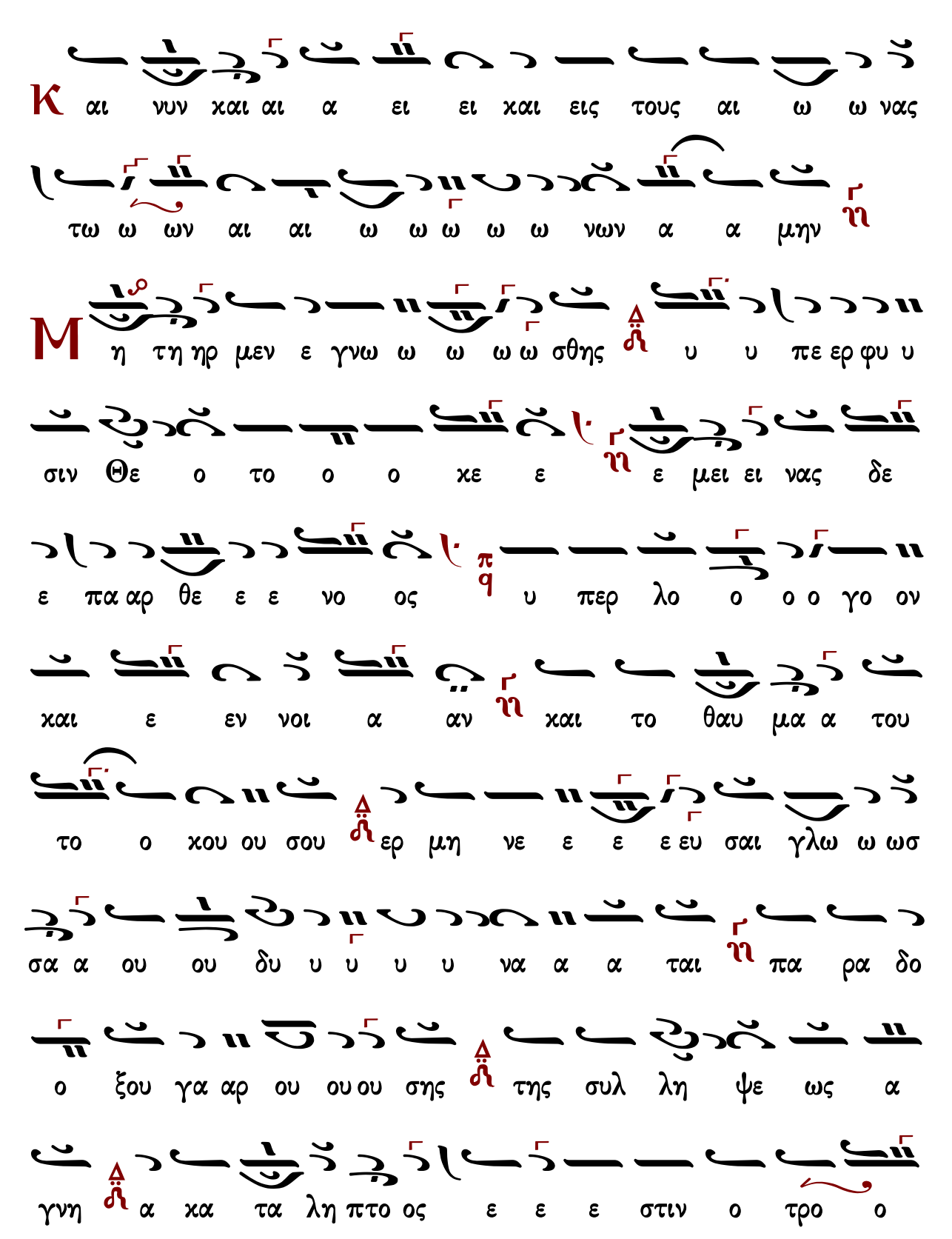
K
αι νυν χαι αι α ει ει χαι εις τους αι ω ω νας
τω ω ων αι αι ω ω ω ω ω νων α α μην
M
η τη ηρ μεν ε γνω ω ω ω ω σθης υ υ πε ερ φυ υ
σιν Θε ο το ο ο χε ε ε μει ει νας δε
ε πα αρ θε ε ε νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον
χαι ε εν νοι α αν χαι το θαυ μα α του
το ο χου ου σου ερ μη νε ε ε ε ευ σαι γλω ω ωσ
σα α ου ου δυ υ υ υ υ να α α ται πα ρα δο
ο ξου γα αρ ου ου ου σης της συλ λη ψε ως α
γνη α κα τα λη πτο ος ε ε ε στιν ο τρο ο

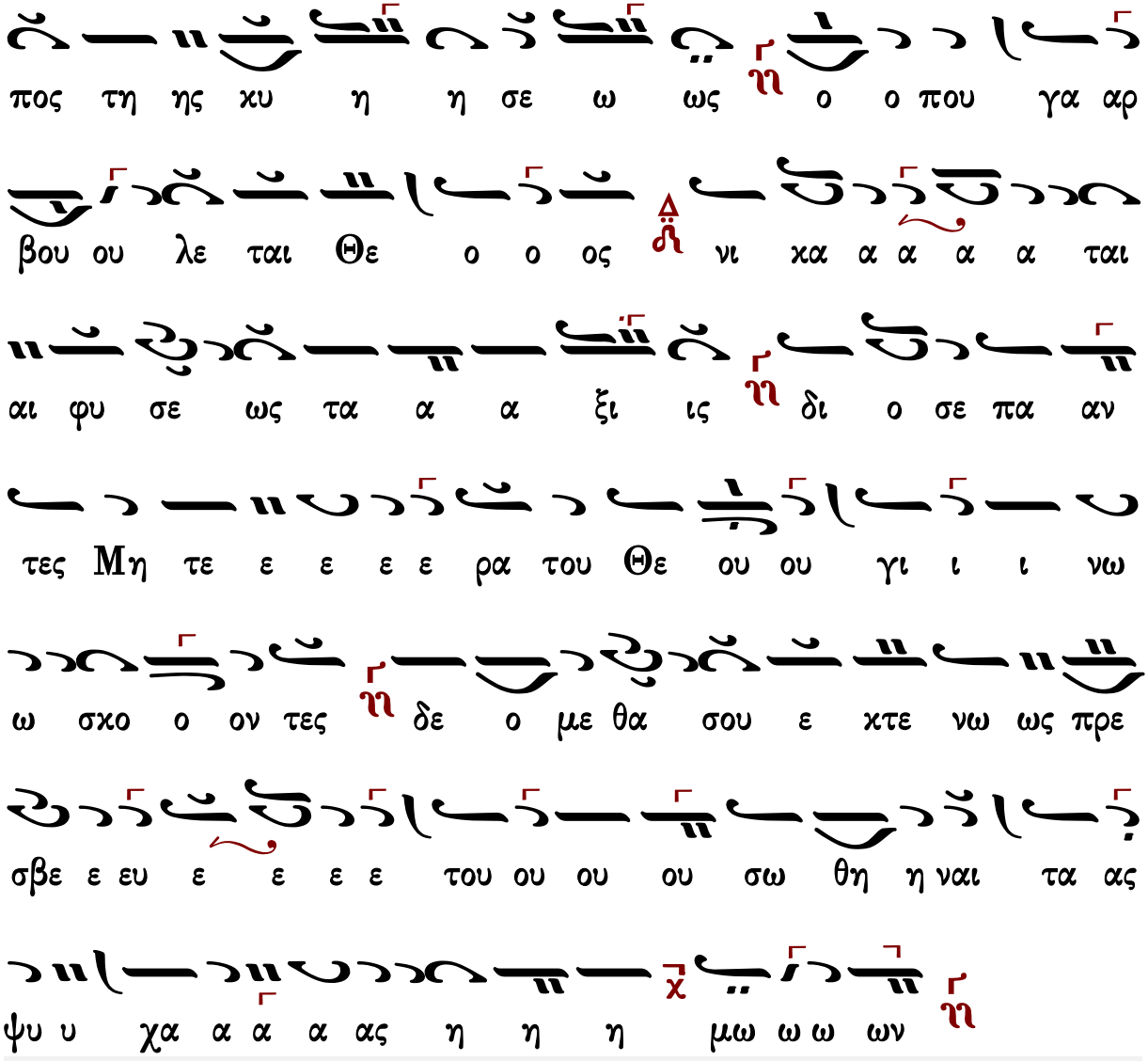

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Εἴσοδος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον ΓΑ

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ174*

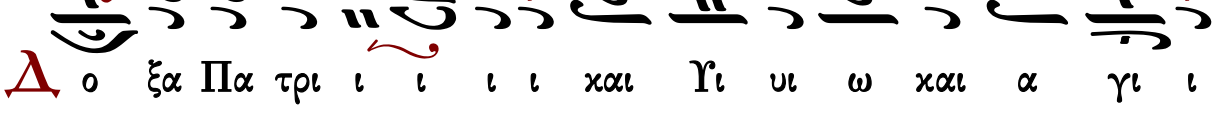

ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι ω ω

νας των αι αι ω ω ω ω νων α α μην

Μ η τηρ μεν ε γνω ω ω ω ω ω σθης υ περ

φυ υ σι ιν Θε ε ο το ο ο κε ε μει νας δε Πα

αρ θε ε ε νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον και

ε εν νοι α αν και το θαυ μα του το κου ου σου ερ

μη νευ σαι αι γλω ω ω ω ω ω σα ου δυ υ να α

ται πα ρα δο ξου γαρ ου ου ου ου ου σης της συλ

λη η ψε ως α α γνη α κα τα λη πτος ε στι

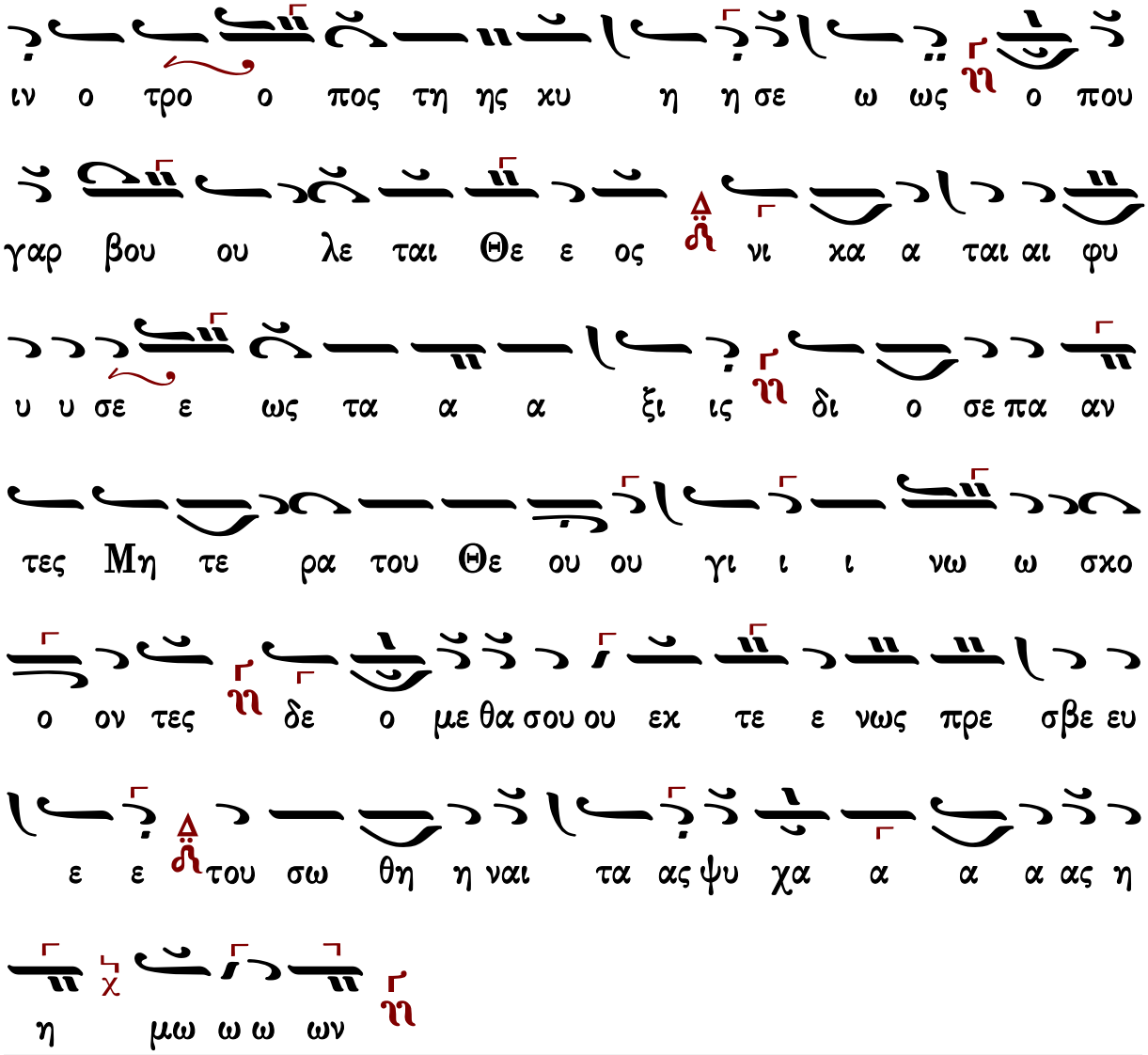

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἴσοδος — Λουκᾶς Λουκᾶ

ἀργοσύντομον ΖΩ

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Ἦχος Ζω

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ175*

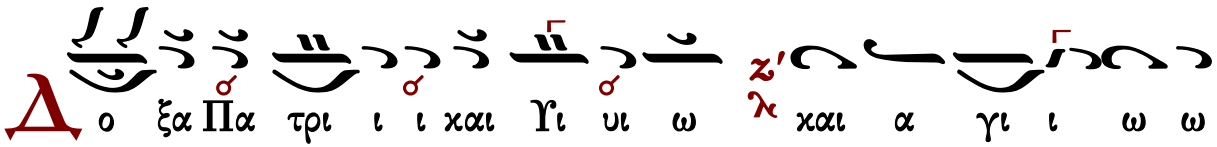

Πνε ευ μα α τι ι

Κ αι νυ υ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι

ω ω να ας των αι ω ω ω νω ων α α α μη

ην

Μ η τηρ μεν ε ε γνω ω ω σθης υ περ φυ υ υ υ

υ σιν Θε ο ο ο το κε ε μει νας δε πα αρ θε ε

ε νος υ περ λο ο ο ο γο ον χαι αι ε εν νοι οι οι

α αν χαι το θα α α αυ μα α του ου το ο χου

ου ου σου ερ μη νε ευ σαι αι γλω ω ωσ σα α ου ου δυ

υ να α α ται πα ρα δο ο ξου ου γα αρ ου ου ου

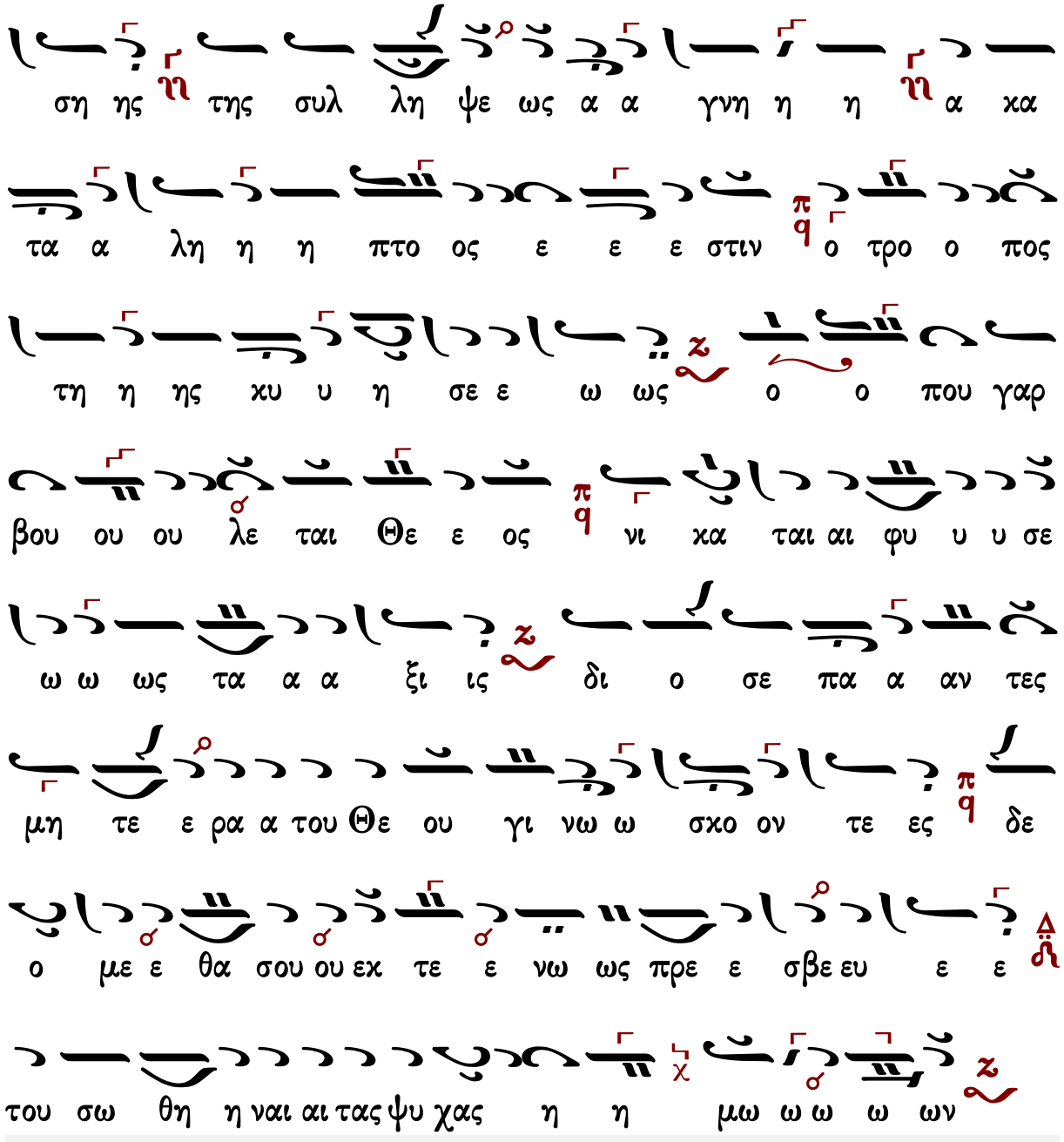

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης | Εἴσοδος | Λουκᾶς Λουκᾶ

σύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ286*

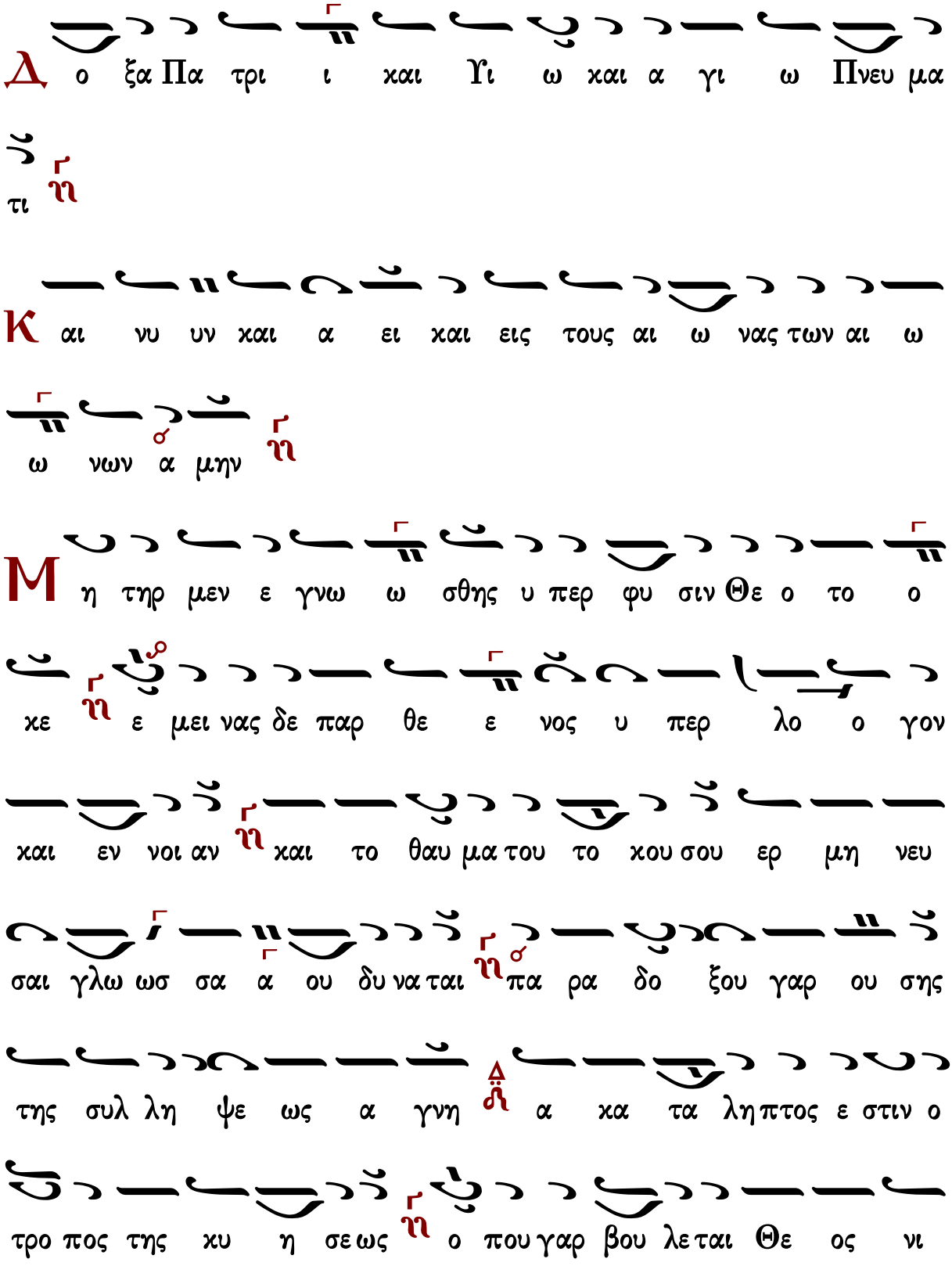
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω νων α μην
Μ η τηρ μεν ε γνω ω σθης υ περ φυ σιν Θε ο το ο
κε ε μει νας δε παρ θε ε νος υ περ λο ο γον
και εν νοι αν και το θαυ μα του το κου σου ερ μη νευ
σαι γλω ωσ σα α ου δυ ναται πα ρα δο ξου γαρ ου σης
της συλ λη ψε ως α γνη α κα τα λη πτος ε στιν ο
τρο πος της κυ η σε ως ο που γαρ βου λε ται Θε ος νι

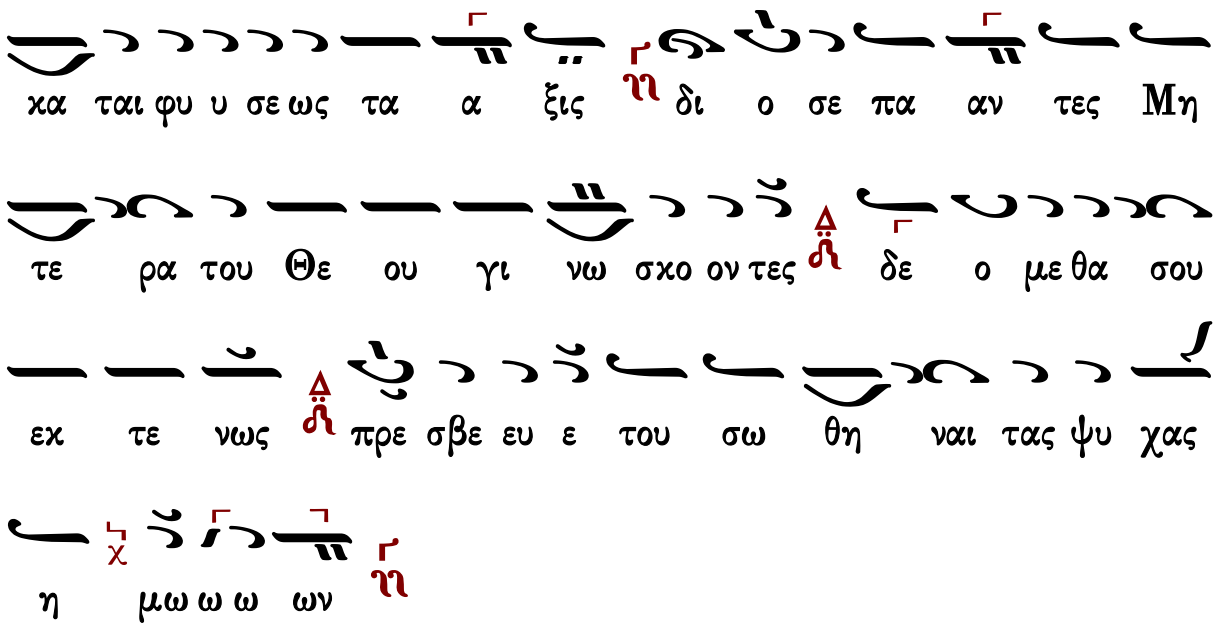

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

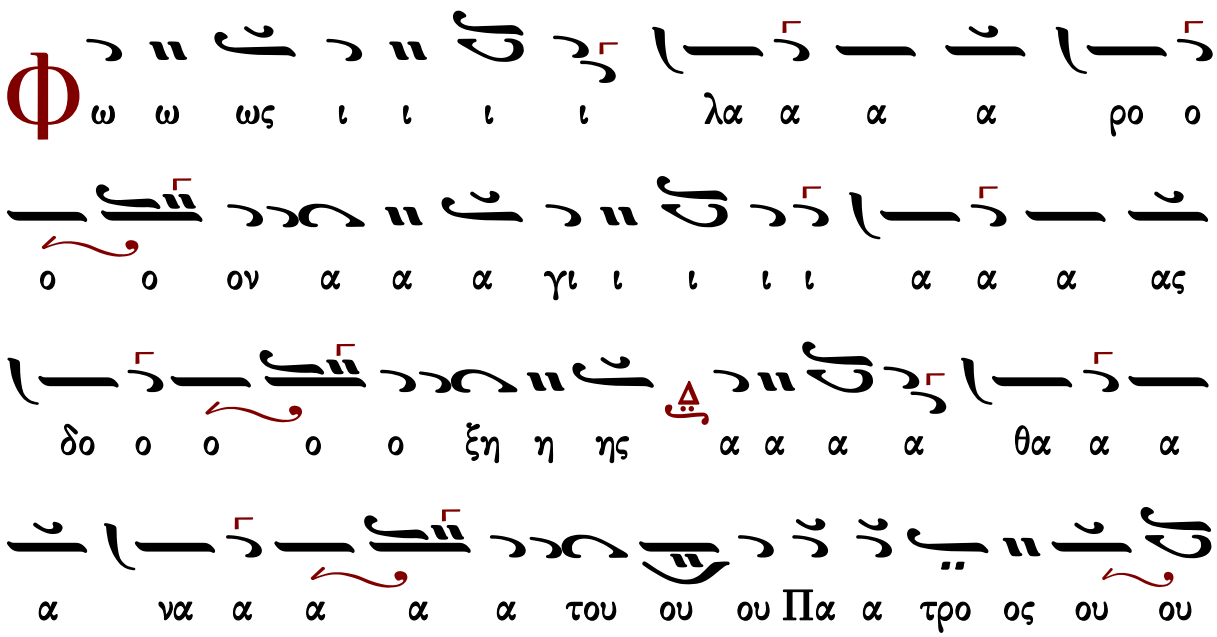

ου ρα α α α νι ι ι ι ι ου ου ου ου

α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α α κα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον και αι αι αι α α

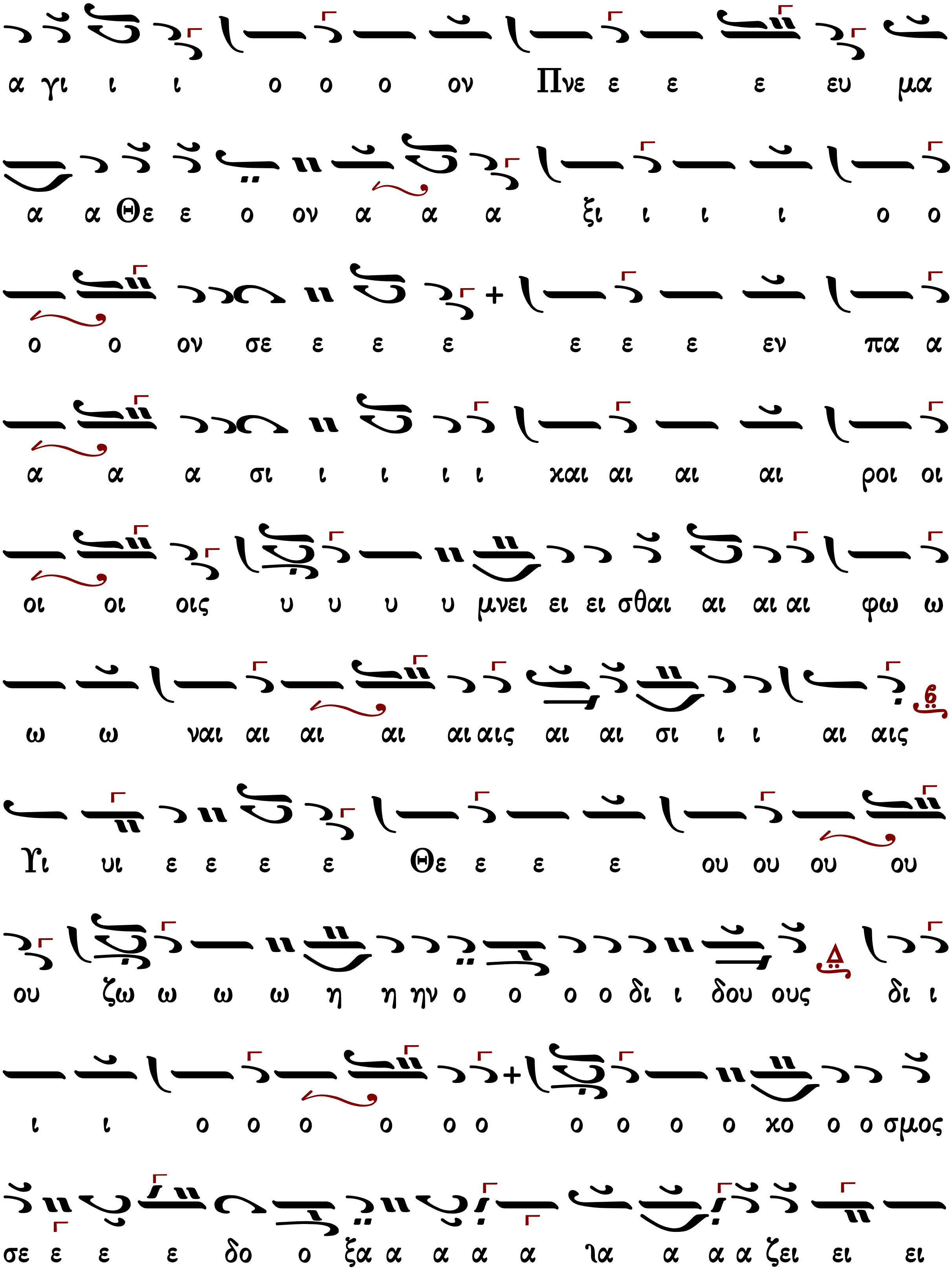
α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα
α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο
ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α
α α α σι ι ι ι ι και αι αι αι ροι οι
οι οι οις υ υ υ υ μνει ει ει σθαι αι αι αι φω ω
ω ω ναι αι αι αι αι αις αι αι σι ι ι αι αις
Υι υι ε ε ε ε Θε ε ε ε ου ου ου ου
ου ζω ω ω ω η η ην ο ο ο ο δι ι δου ους δι ι
ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο σμος
σε ε ε ε δο ο ξα α α α α ια α α α ζει ει ει

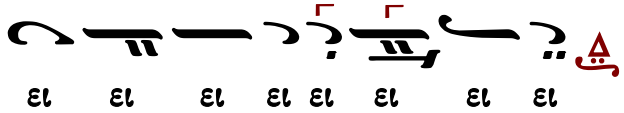

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

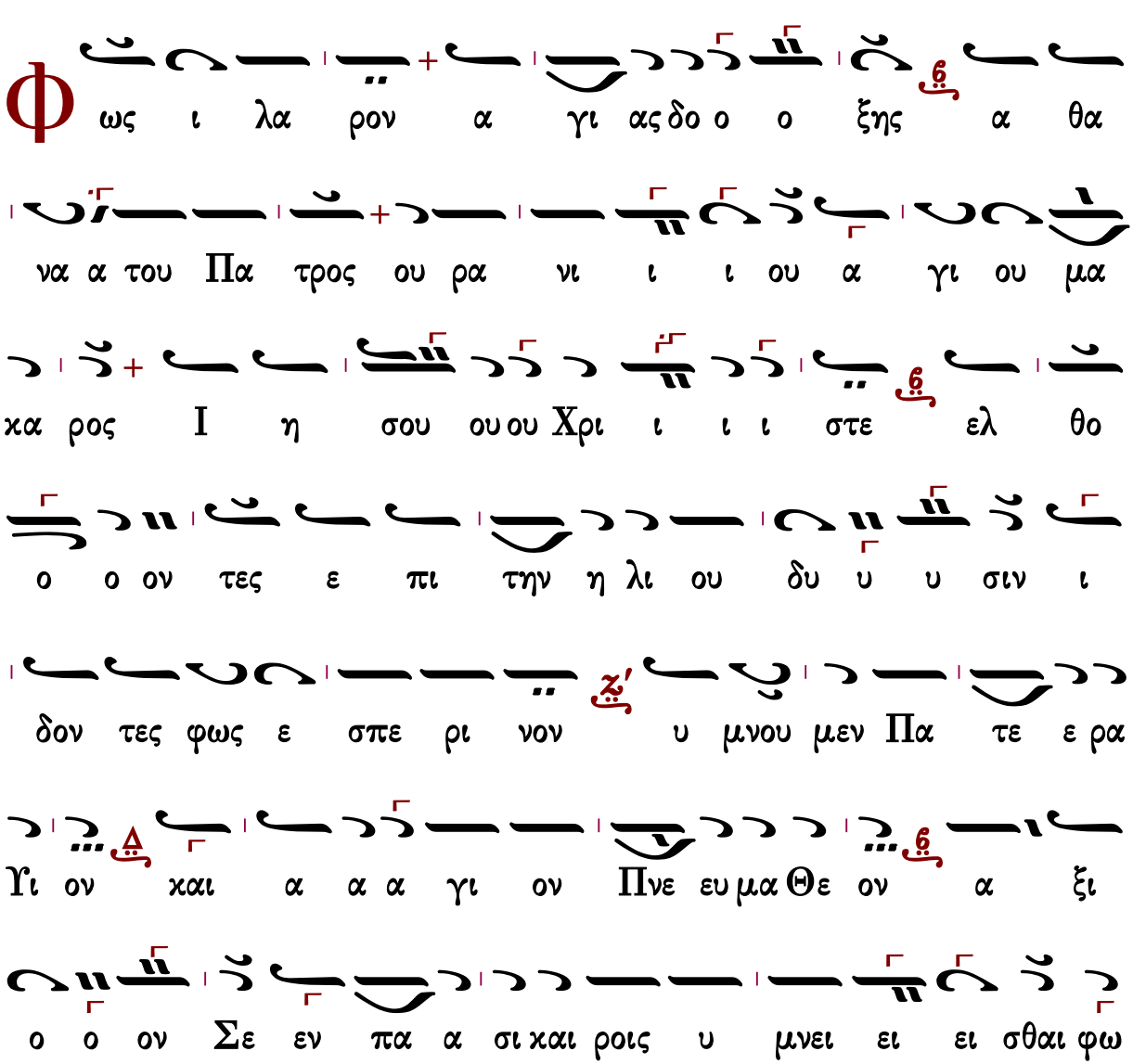

Θὶς τὸν Στίχον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.191*

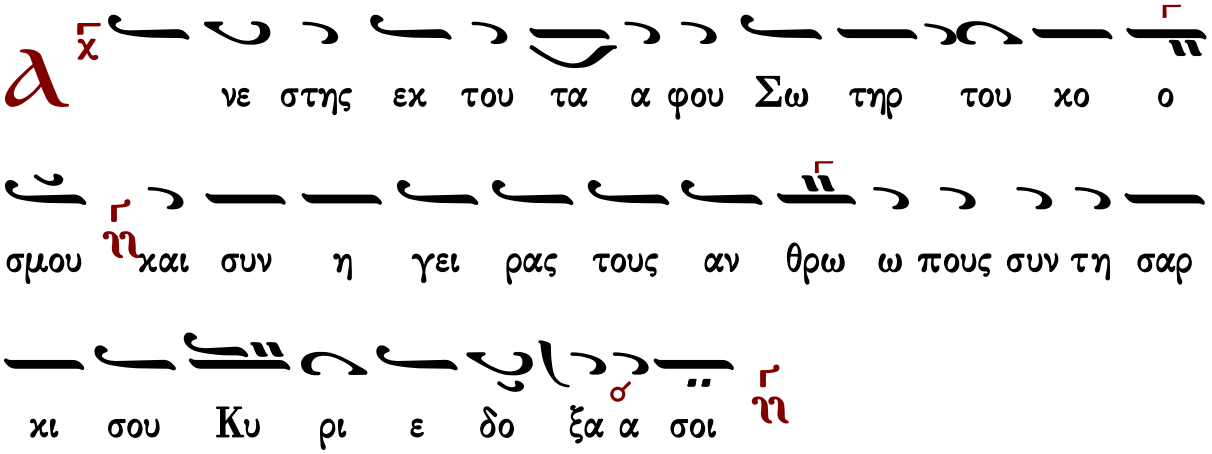

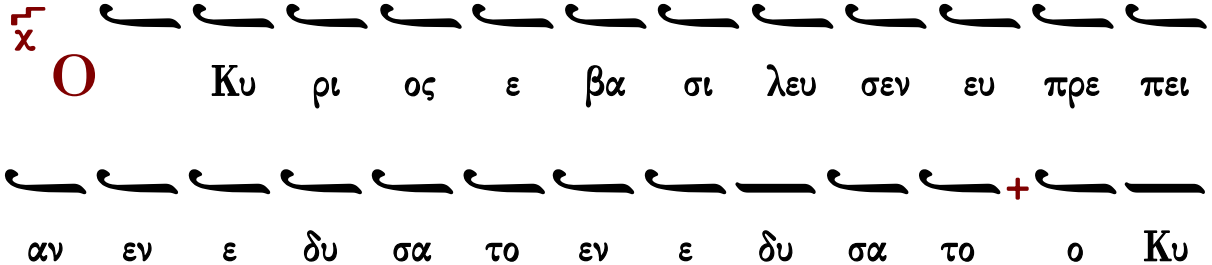

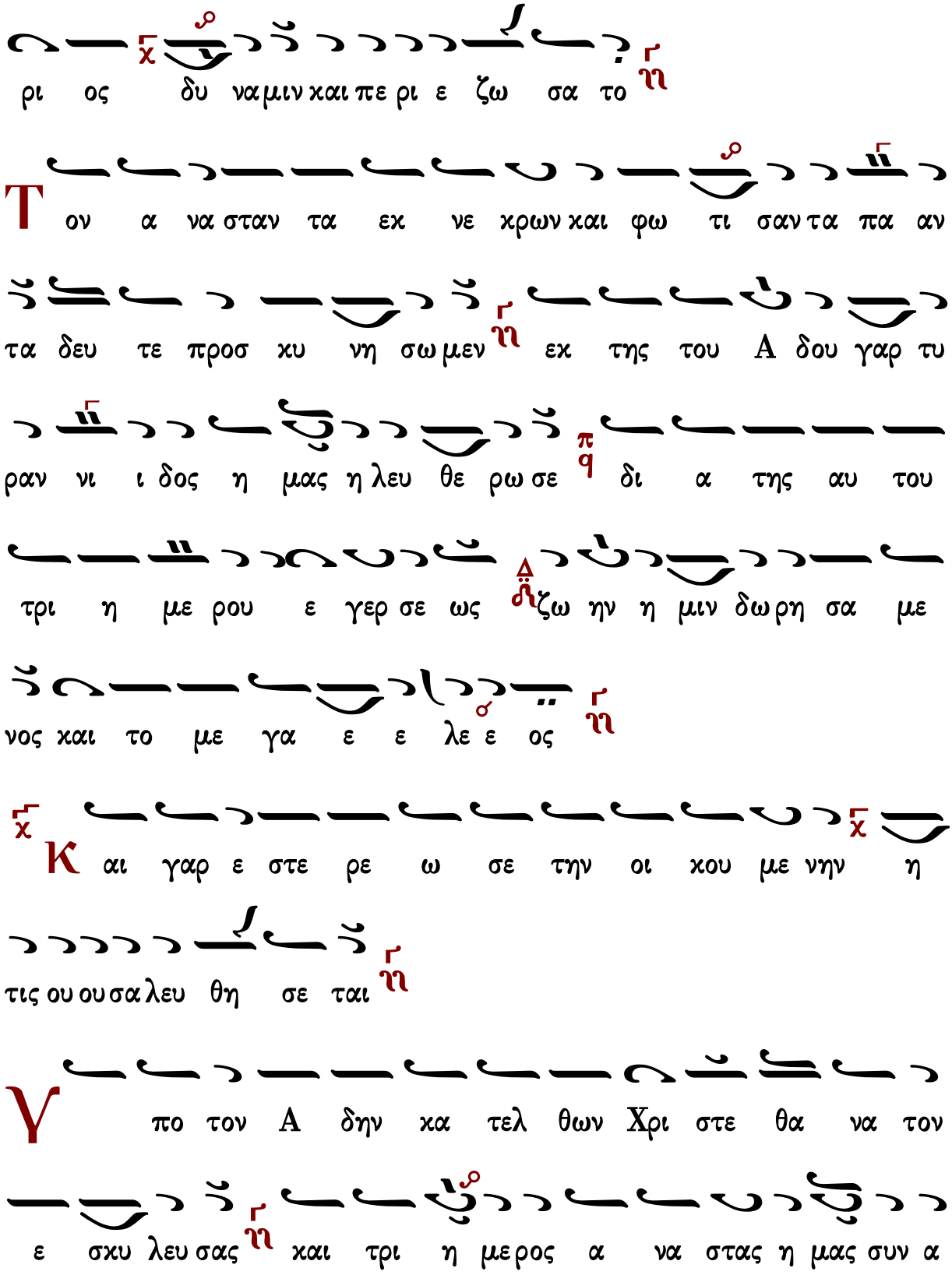
ρι ος δυ ναμιν και περι ε ζω σα το
Τον α ναστα ν τα εκ νε κρων και φω τι σαν τα πα αν
τα δευ τε προσ κυ νη σω μεν εκ της του Α δου γαρ τυ
ραν νι ι δος η μας η λευ θε ρω σε δι α της αυ του
τρι η με ρου ε γερ σε ως ζω ην η μιν δω ρη σα με
νος και το με γα ε ε λε ε ος
Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με νην η
τις ου ου σα λευ θη σε ται
Υ πο τον Α δην κα τελ θων Χρι στε θα να τον
ε σκυ λευ σας και τρι η με ρος α να στας η μας συν α

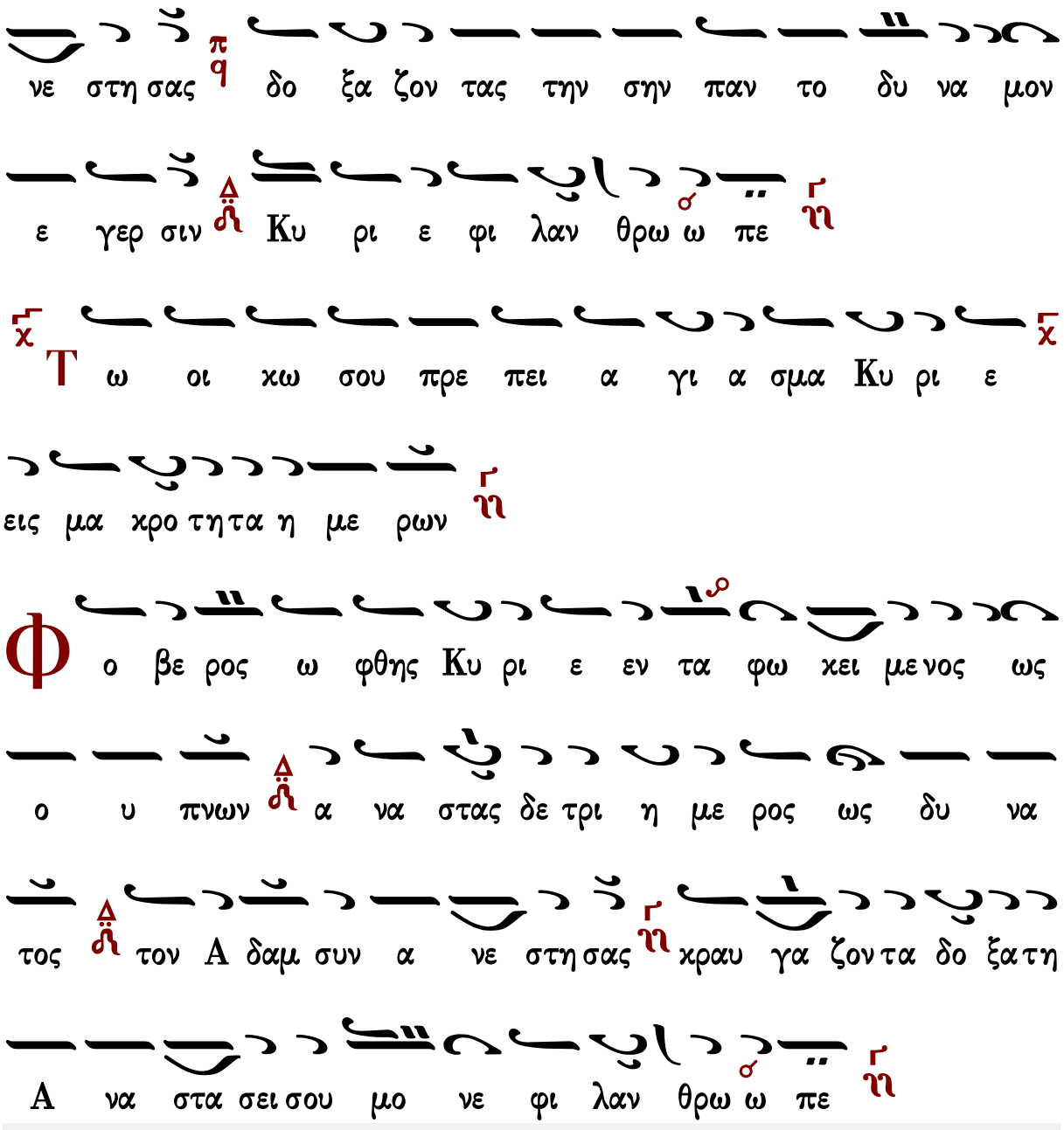

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Θεοτοκίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.520#

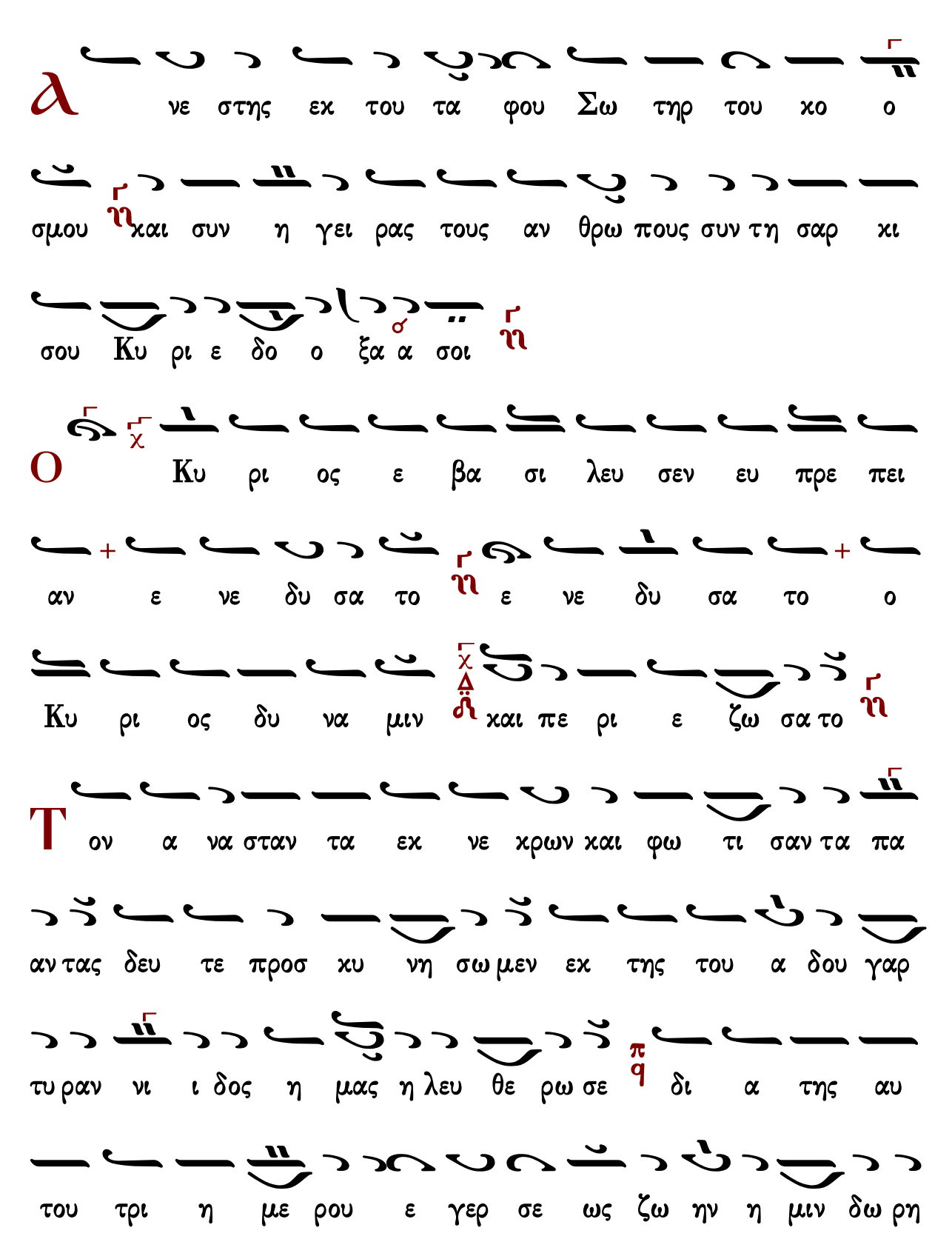
λ
νε στης εκ του τα φου Σω τηρ του κο ο
σμου ϩ και συν η γει ρας τους αν θρω πους συν τη σαρ κι
σου Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι ϩ
Ο χ Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ πρε πει
αν + ε νε δυ σα το ϩ ε νε δυ σα το + ο
Κυ ρι ος δυ να μιν χ Δ ϩ και πε ρι ε ζω σα το ϩ
Τ ον α να σταν τα εκ νε κρων και φω τι σαν τα πα
αν τας δευ τε προσ κυ νη σω μεν εκ της του α δου γαρ
τυ ραν νι ι δος η μας η λευ θε ρω σε π ϥ δι α της αυ
του τρι η με ρου ε γερ σε ως ζω ην η μιν δω ρη

σα με νος και το με γα ε ε λε ε ος

Κ αι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με

νην η τις ου ου σα λευ θη σε ται

Υ πο τον α δην κα τελ θων Χρι στε θα να τον

ε σκυ λευ σας και τρι η με ρος α να στας η μας συν

α νε στη σας δο ξα ζον τας την σην παν το δυ

να μον ε γερ σιν Κυ ρι ε φι λα αν θρω ω πε

Τ ω οι κω σου πρε πει α γι α σμα Κυ ρι

ε ις μα κρο τη τα η με ρων

Φ ο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω κει με

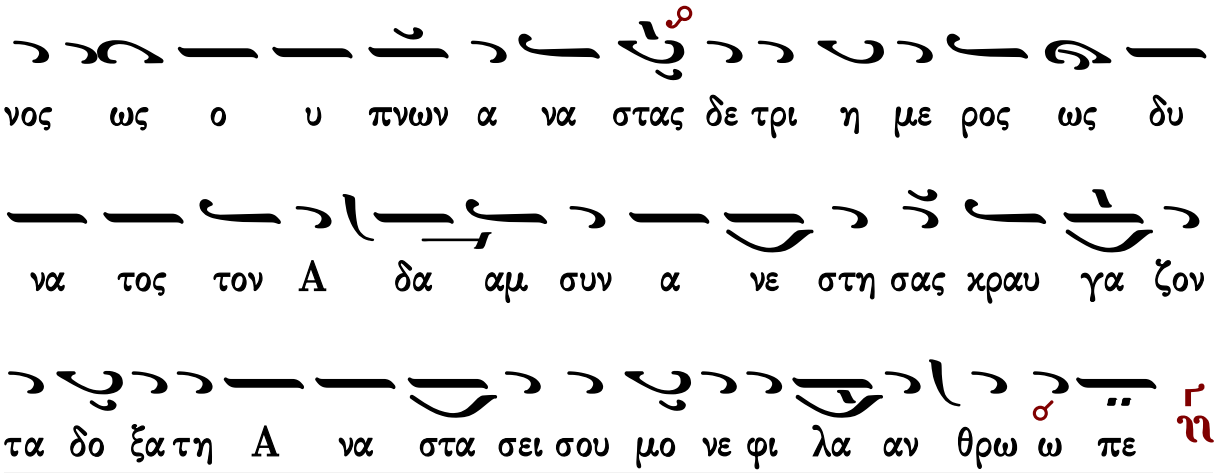

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.120*

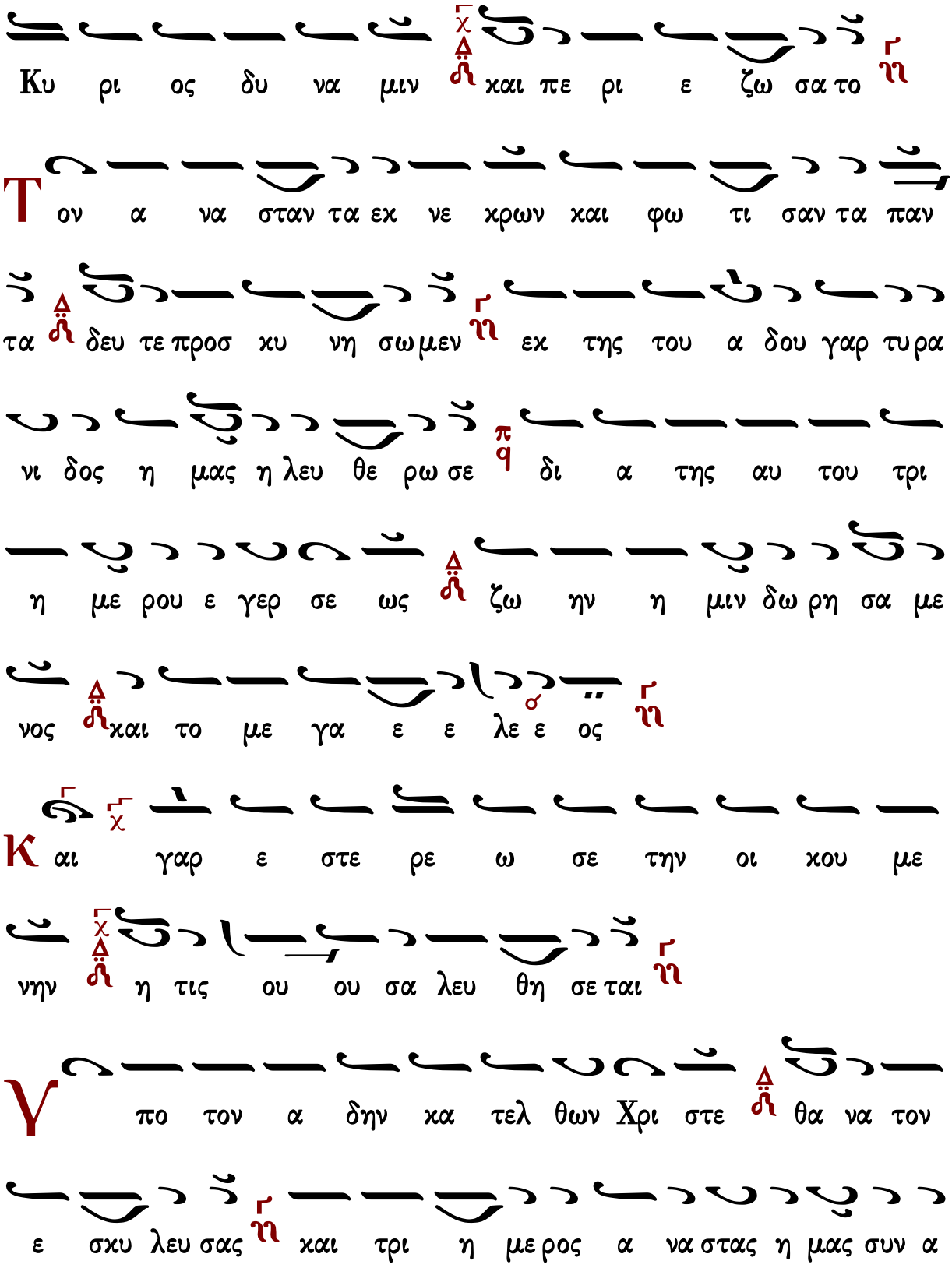
Κυ ρι ος δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το
Τον α να σταν τα εκ νε κρων και φω τι σαν τα παν
τα δευ τε προσ κυ νη σω μεν εκ της του α δου γαρ τυ ρα
νι δος η μας η λευ θε ρω σε δι α της αυ του τρι
η με ρου ε γερ σε ως ζω ην η μιν δω ρη σα με
νος και το με γα ε ε λε ε ος
Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου με
νην η τις ου ου σα λευ θη σε ται
Υπο τον α δην κα τελ θων Χρι στε θα να τον
ε σκυ λευ σας και τρι η με ρος α να στας η μας συν α

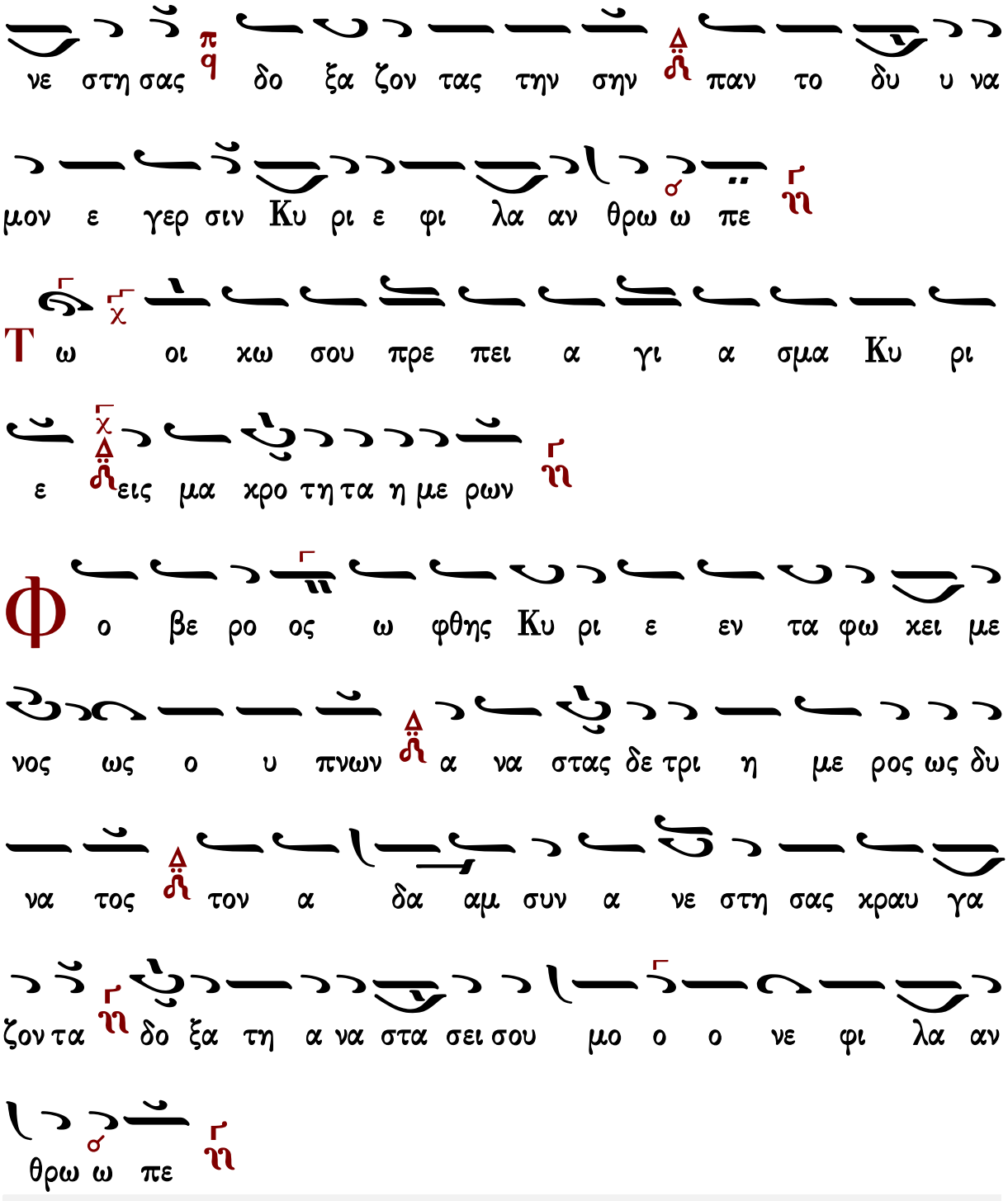

Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.192*

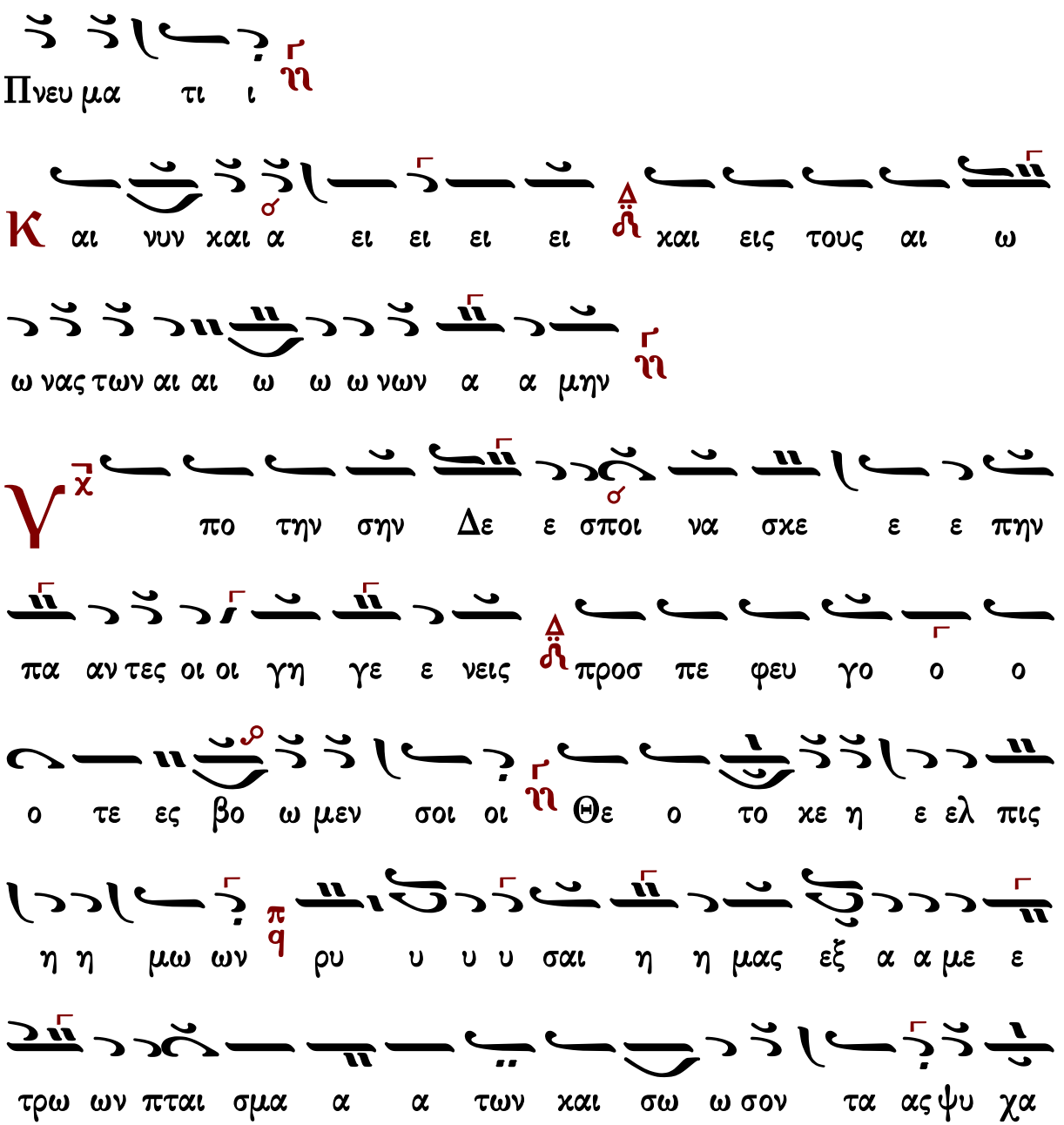

α α α ας η η η μω ω ω ων

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀργοσύντομο Γα

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.326#

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι

ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι αι

ω ω ω νων α α μην

Υ πο τη ην σην Δε σποι να σκε ε ε πην παν

τες οι οι οι οι γη γε ε ε νει εις προσ πε φευ γο ο

ο ο τε ες βο ω μεν σοι οι Θε ο το κε η ε ελ

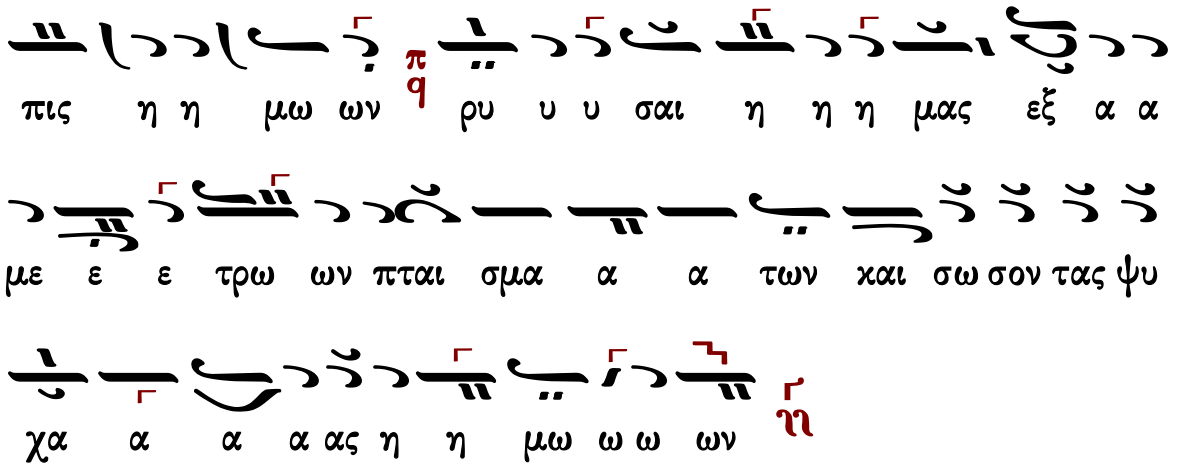

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Νῦν ἀπολύεις | Λουκᾶς Λουκᾶ

σύντομο Γα

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.520#

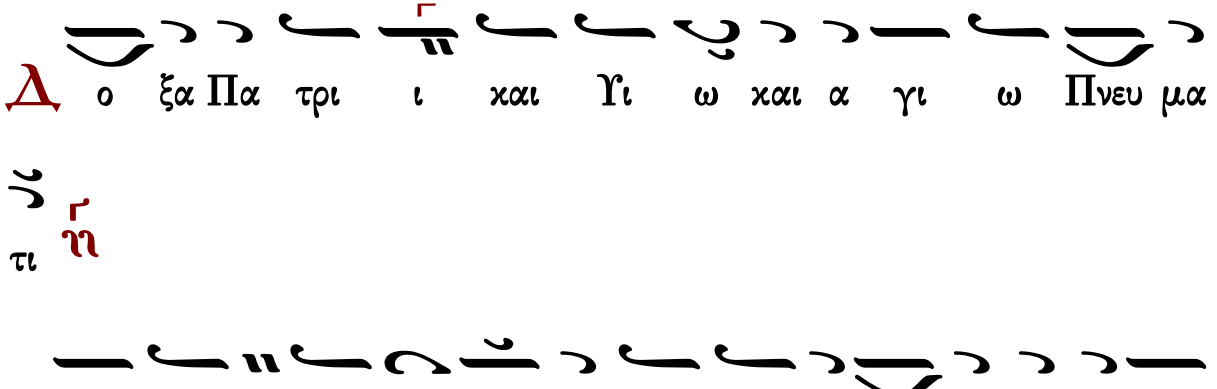

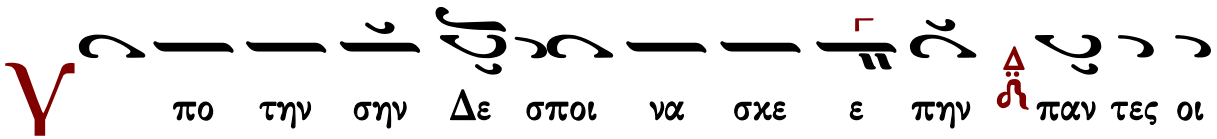

γη γε νεις προσ πε φευ γο ο ο τες βο ω με εν σοι

Θε ο το χε η ελ πις η μων ρυ σαι η μας εξ α με

ε τρων πται σμα α των και σω σον τας ψυ χας η

μω ω ω ων

ἀργοσύντομο Ζω

Ἦχος Ζω

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.522#

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι υι ω ω ω ω και α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι ω ω ω νων α α μη ην

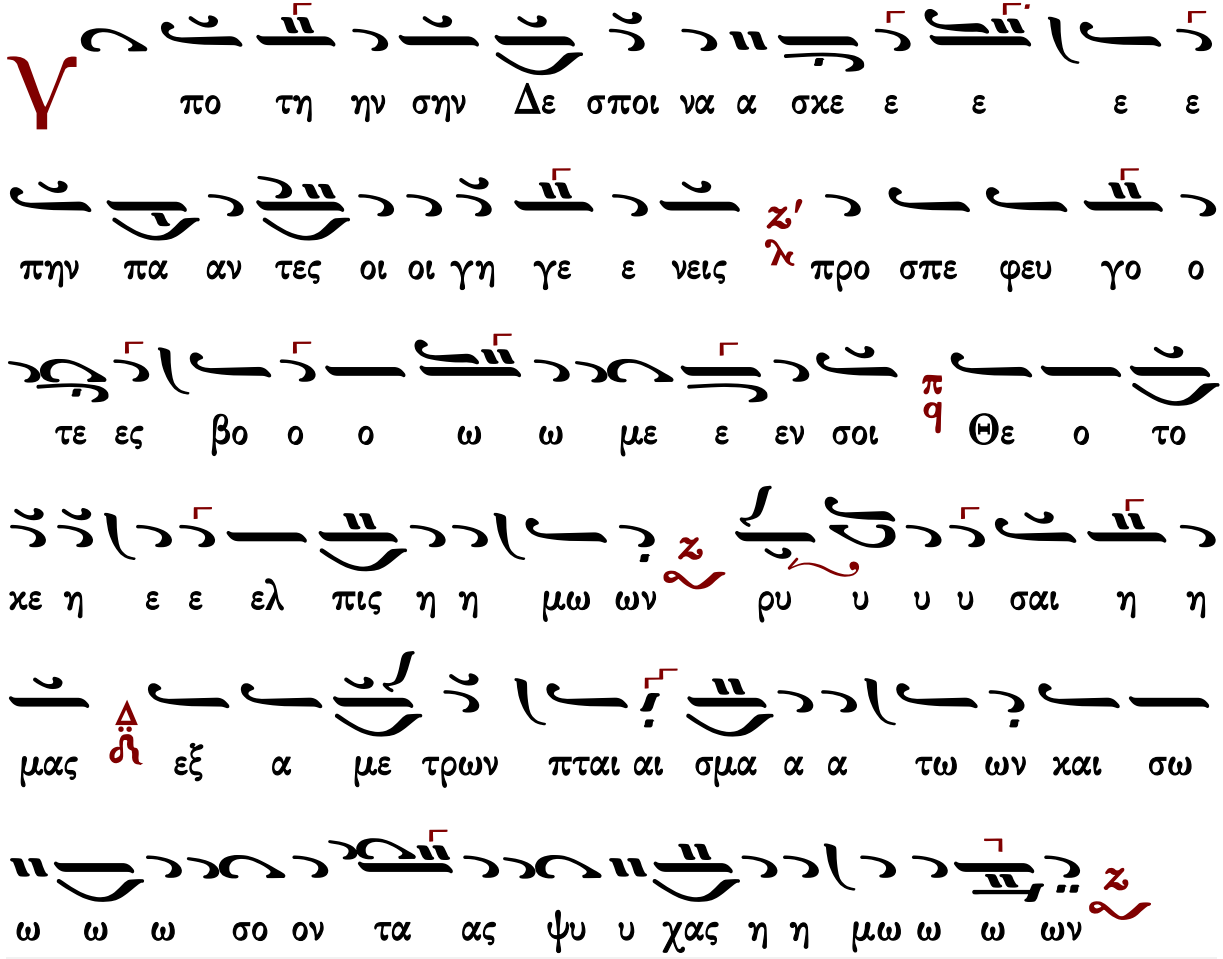

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀργοσύντομο Γα

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.122*

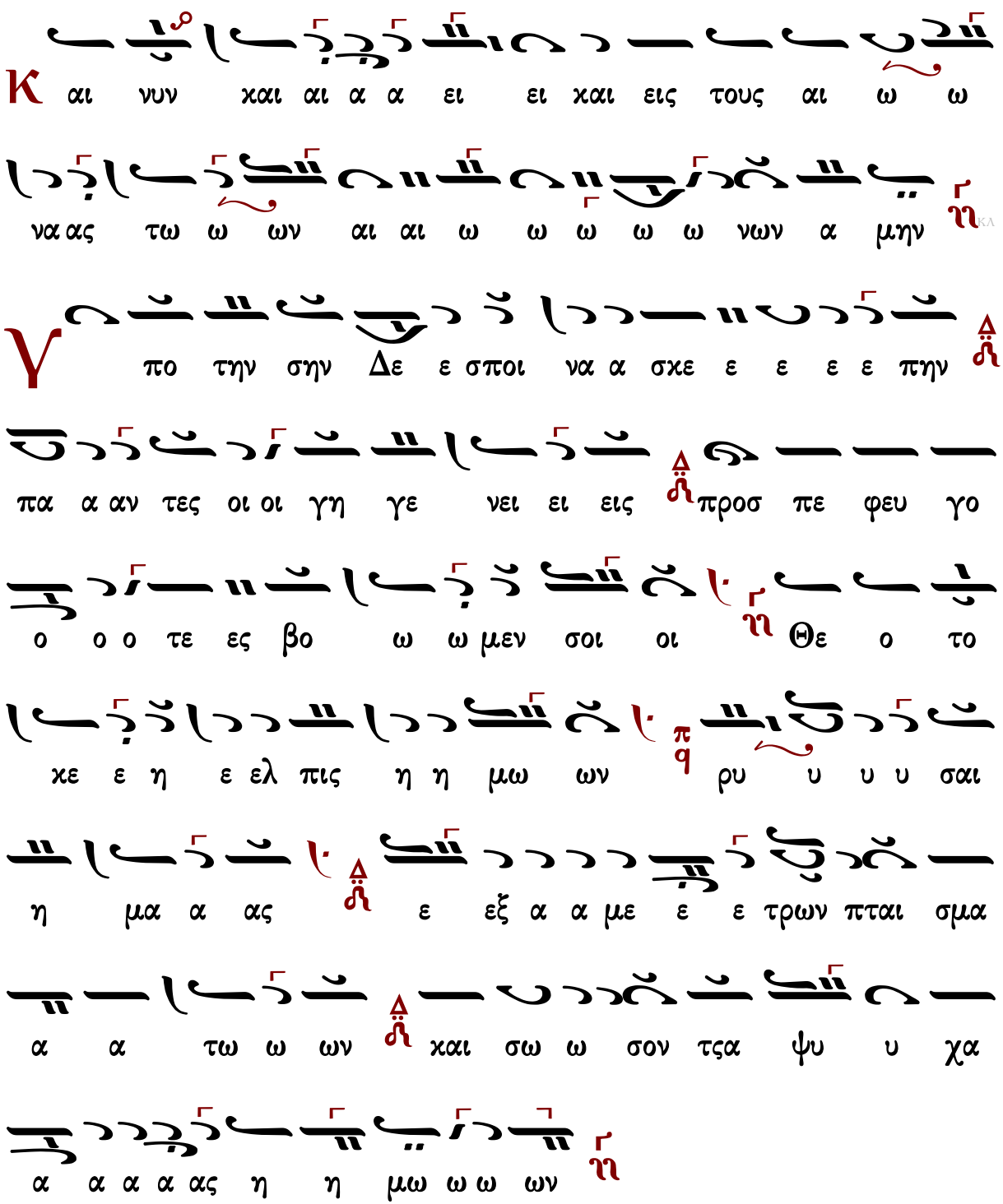

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Νῦν ἀπολύεις Λουκᾶς Λουκᾶ

σύντομο Γα

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.122*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω νων α μην

Υ πο την σην Δε ε σποι να σκε ε πην πα αν τες οι γη γε νεις προσ πε φευ γο ο τες βο ω μεν σοι Θε ο το ο κε η ελ πις η μων ρυ σαι η μας εξ α με ε τρων πται σμα α των και σω σον τας ψυ χας η μω ω ω ων

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δογματικὸν Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ180*

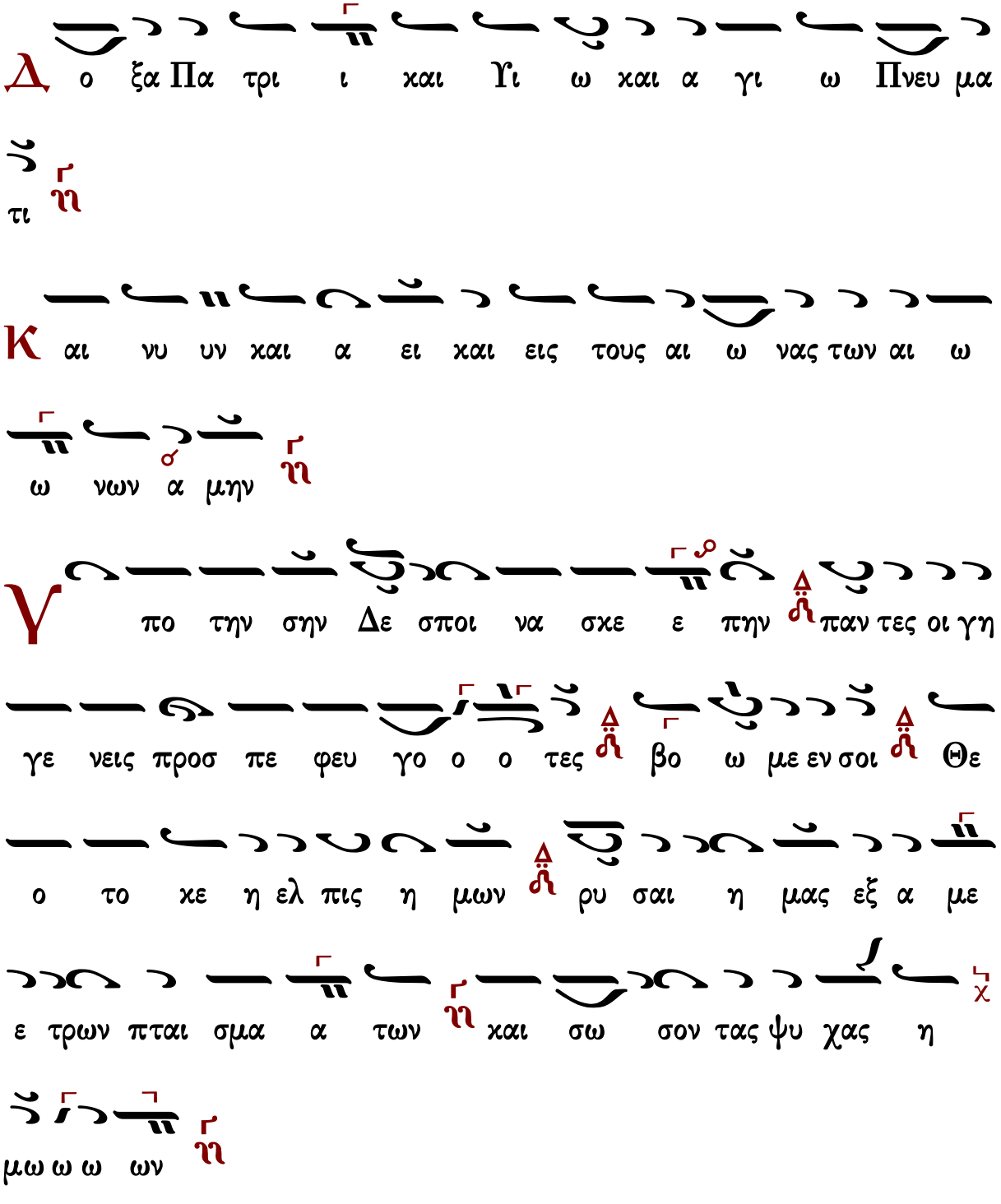

Ἀπολυτίκια

Ἀναστάσιμον

Πέτρου Ἐφεσίου

ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον

Ἦχος Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.193*

Κ α τε λυ σας τω Σταυ ρω ω σου τον θα να τον η

η νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον π q των μυ ρο φο

ρων τον θρη η νον με τε βα λες η και τοις σοις α πο στο

λοις κη ρυτ τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ο Θε

ος η πα ρε χων τω κο σμω το με γα * ε ε λε ε

ος η τὸ τέλος * ε λε ο ο ο ος η

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

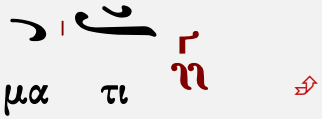

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.326#

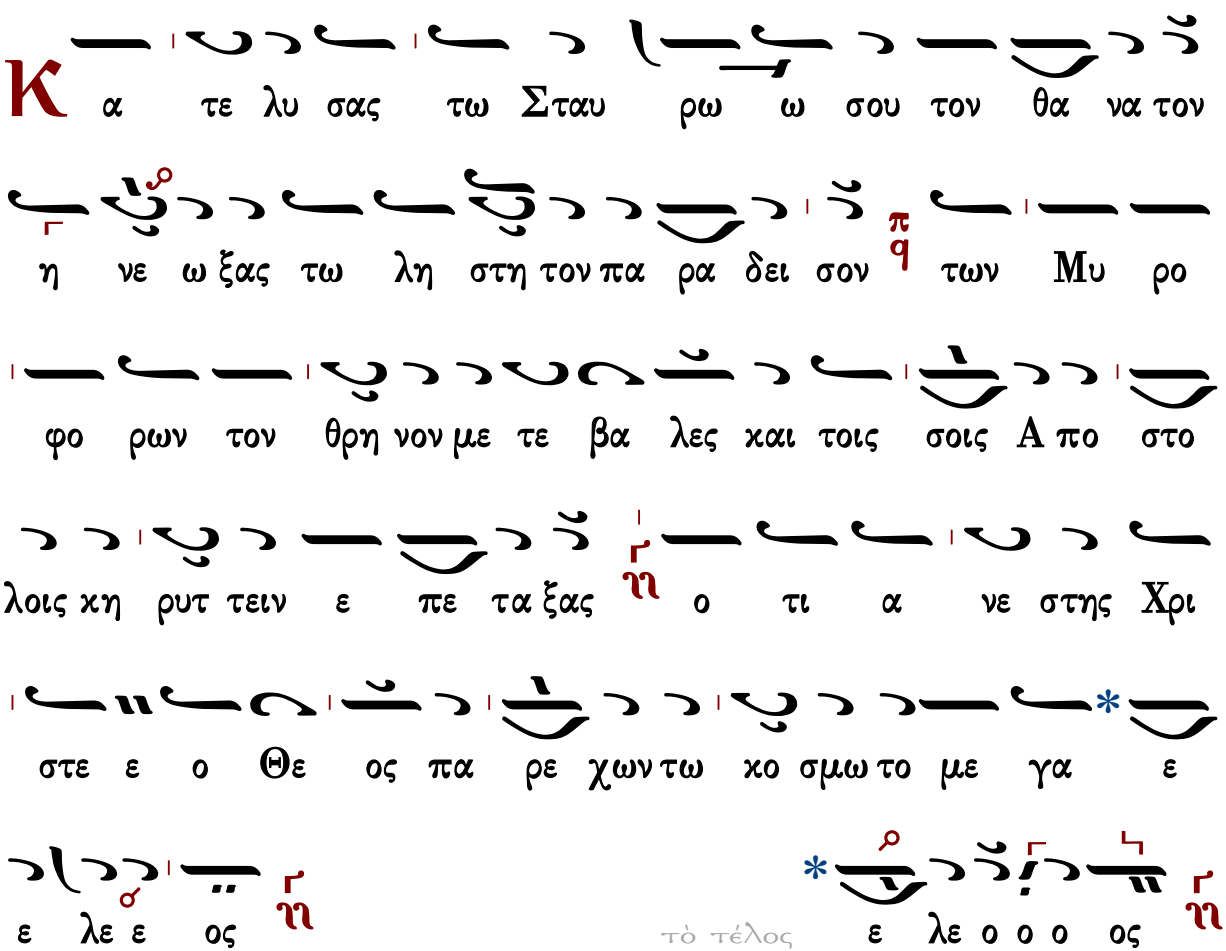

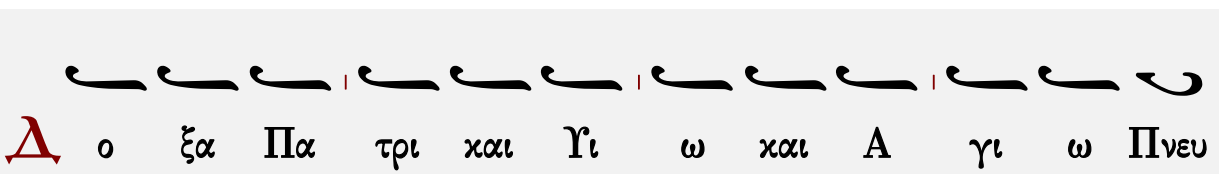

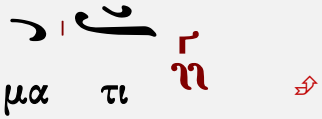

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.124*

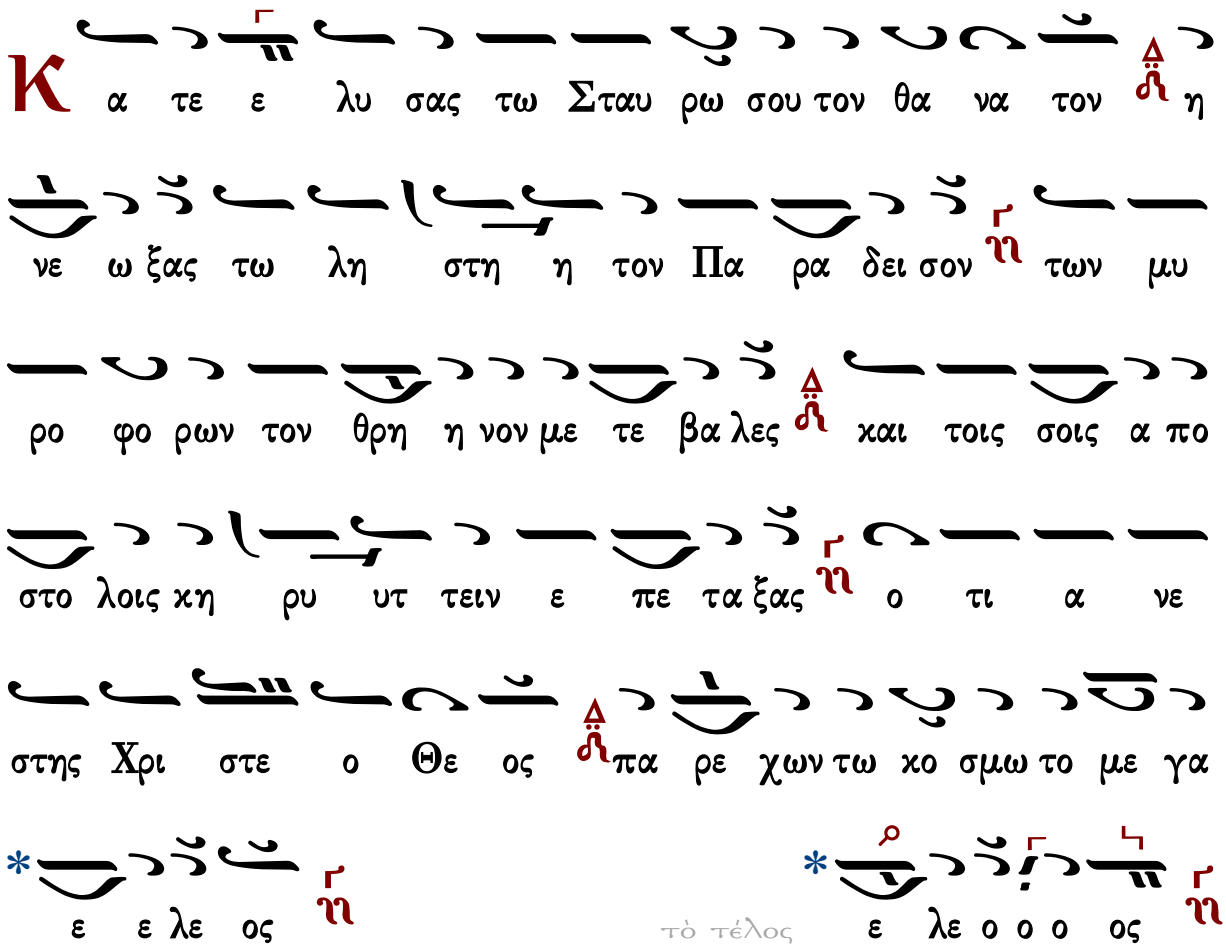

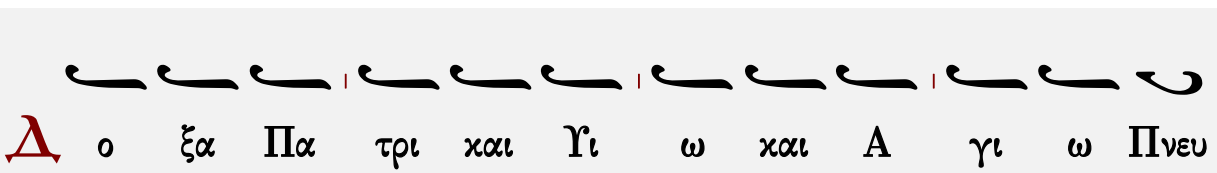

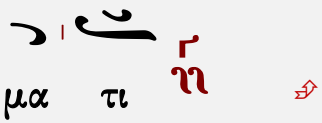

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ181*

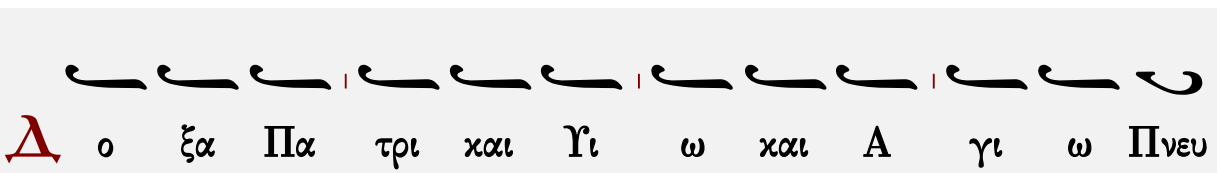

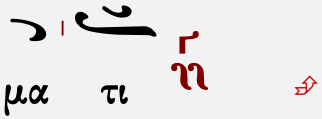

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον

Ἦχος Γα

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.436*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

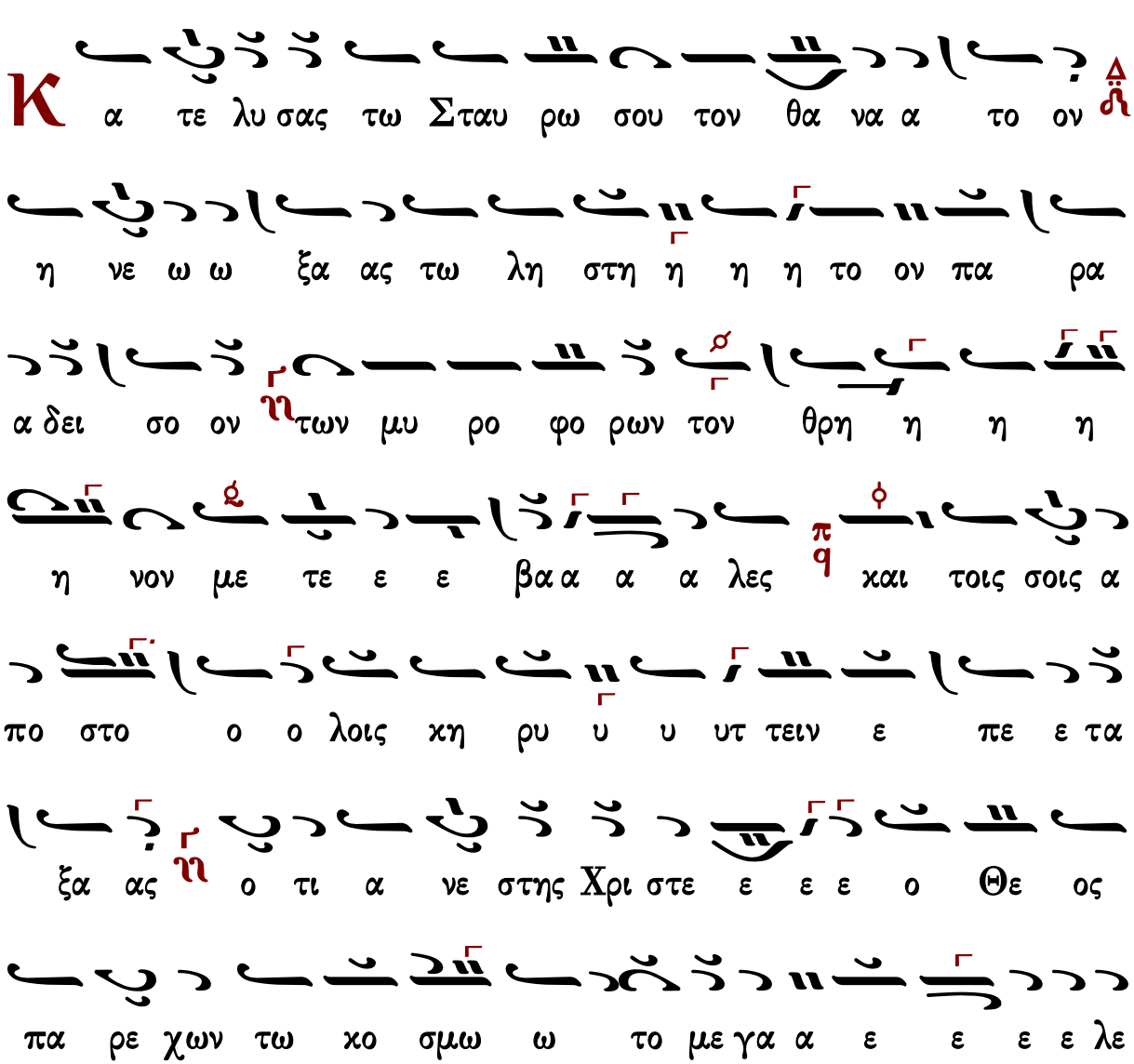

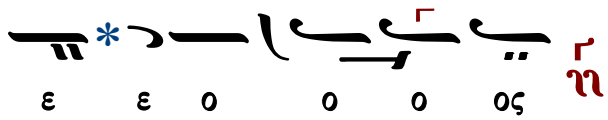

τὸ τέλος

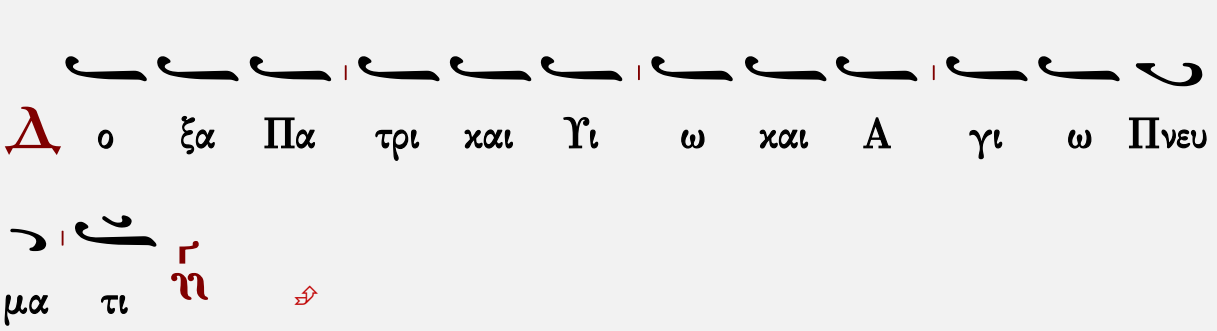

Ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ Ὄρθρος Εἰσοδικὸν ἀπολυτίκον ναοῦ

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Θεοτοκίον

Ἦχος Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.193*

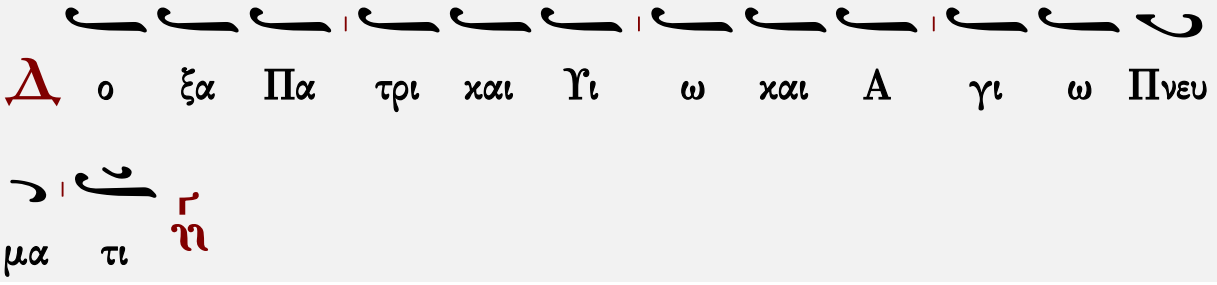

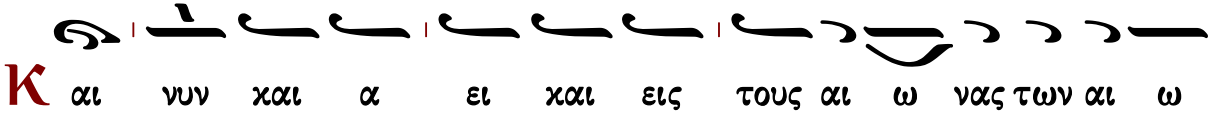

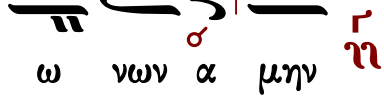

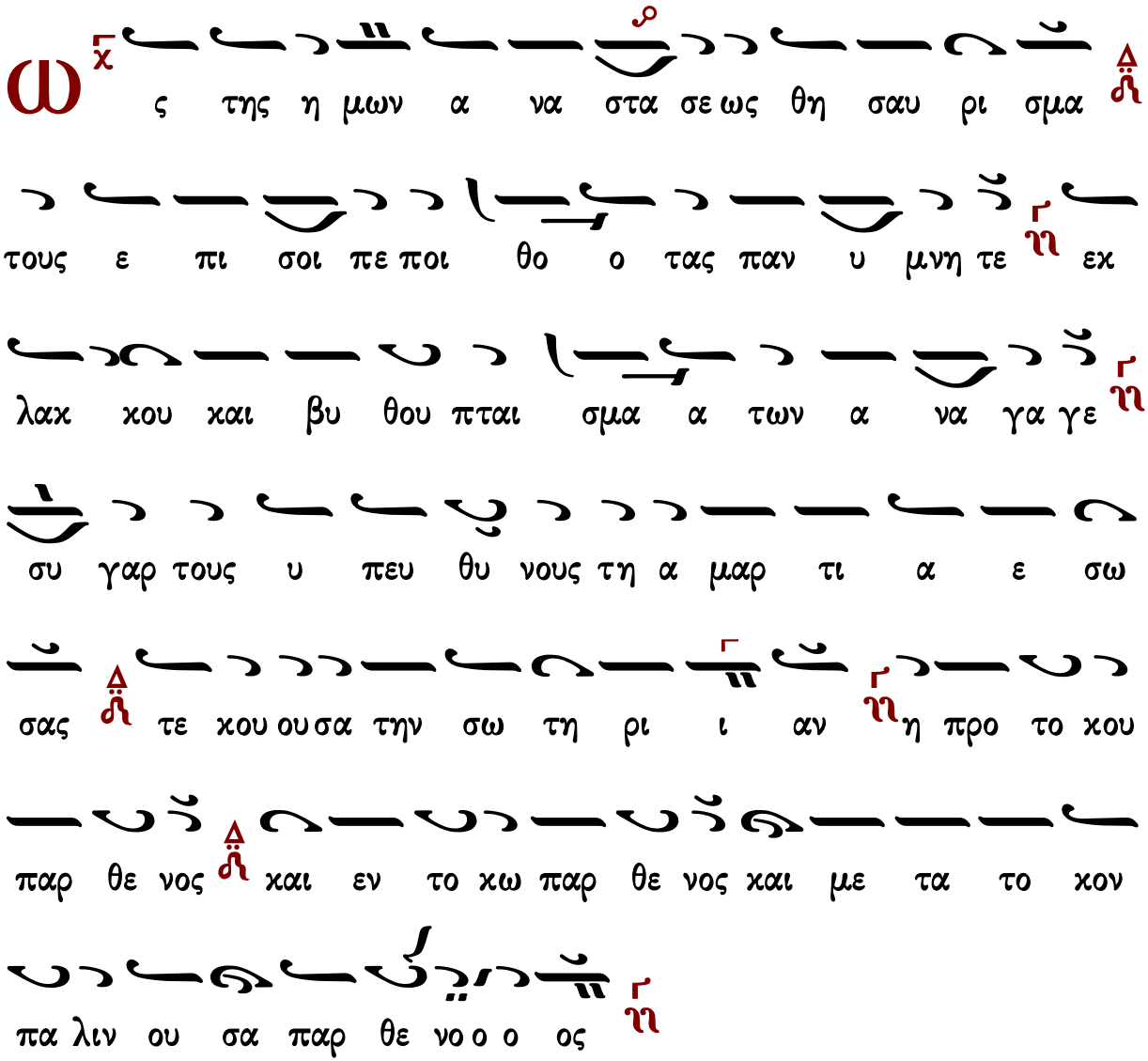

[Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις](#) [Ὄρθρος: Καθίσματα](#)

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Θεοτοκίον

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.326#

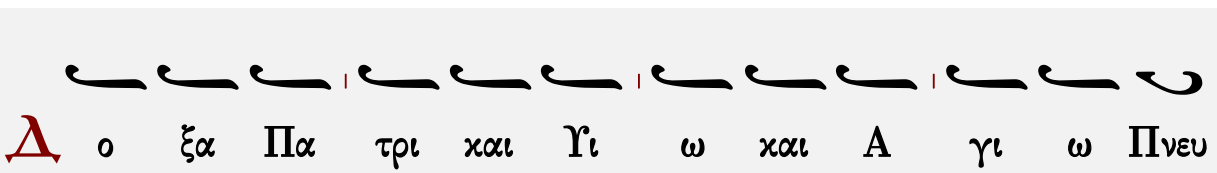

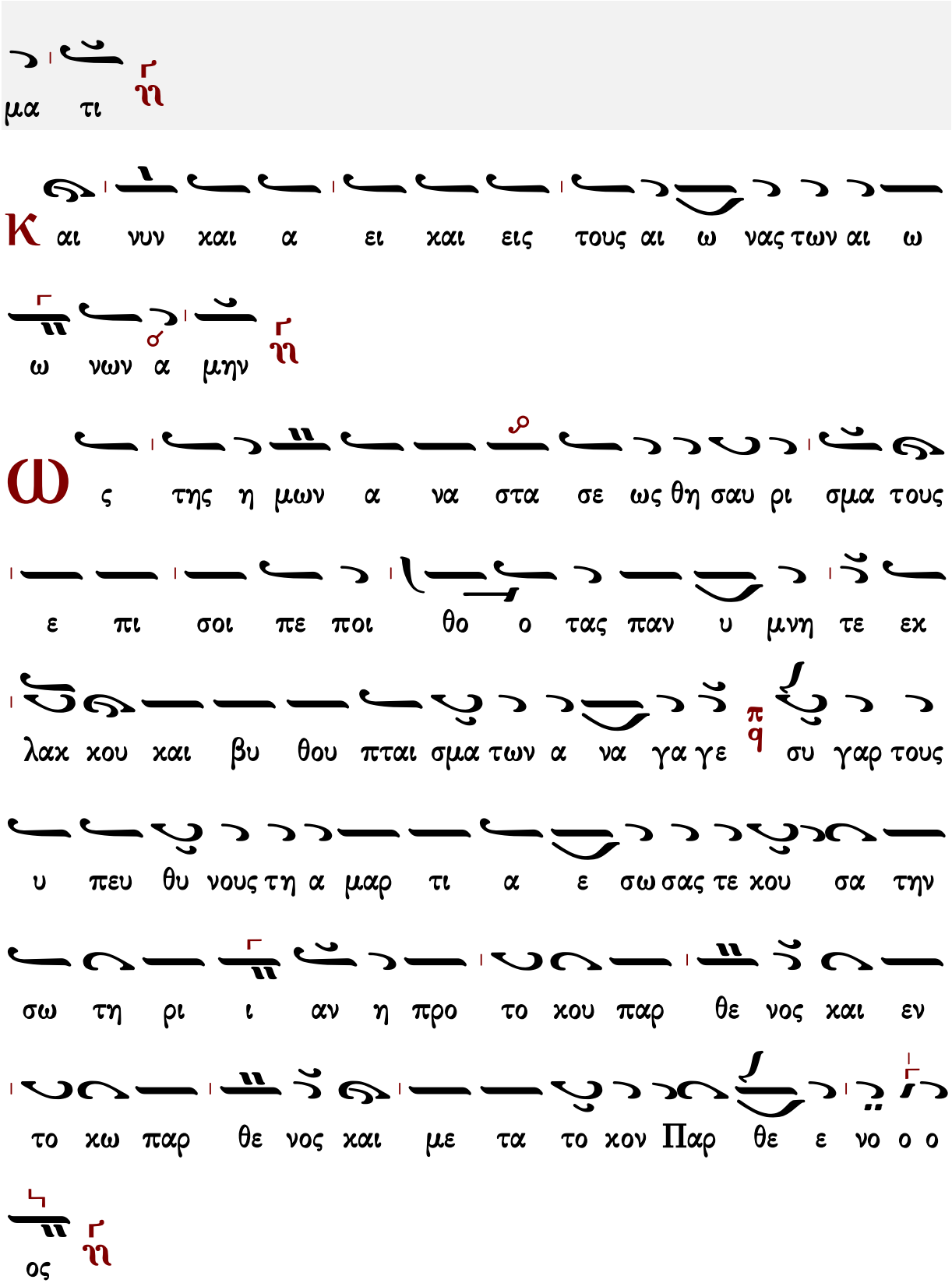
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω νων α μην
Ω ς της η μων α να στα σε ως θη σαυ ρι σμα τους
ε πι σοι πε ποι θο ο τας παν υ μνη τε εκ
λακ κου και βυ θου πται σμα των α να γα γε συ γαρ τους
υ πευ θυ νους τη α μαρ τι α ε σω σας τε κου σα την
σω τη ρι ι αν η προ το κου παρ θε νος και εν
το κω παρ θε νος και με τα το κον Παρ θε ε νο ο ο
ος

Θεοτοκίον

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.124*

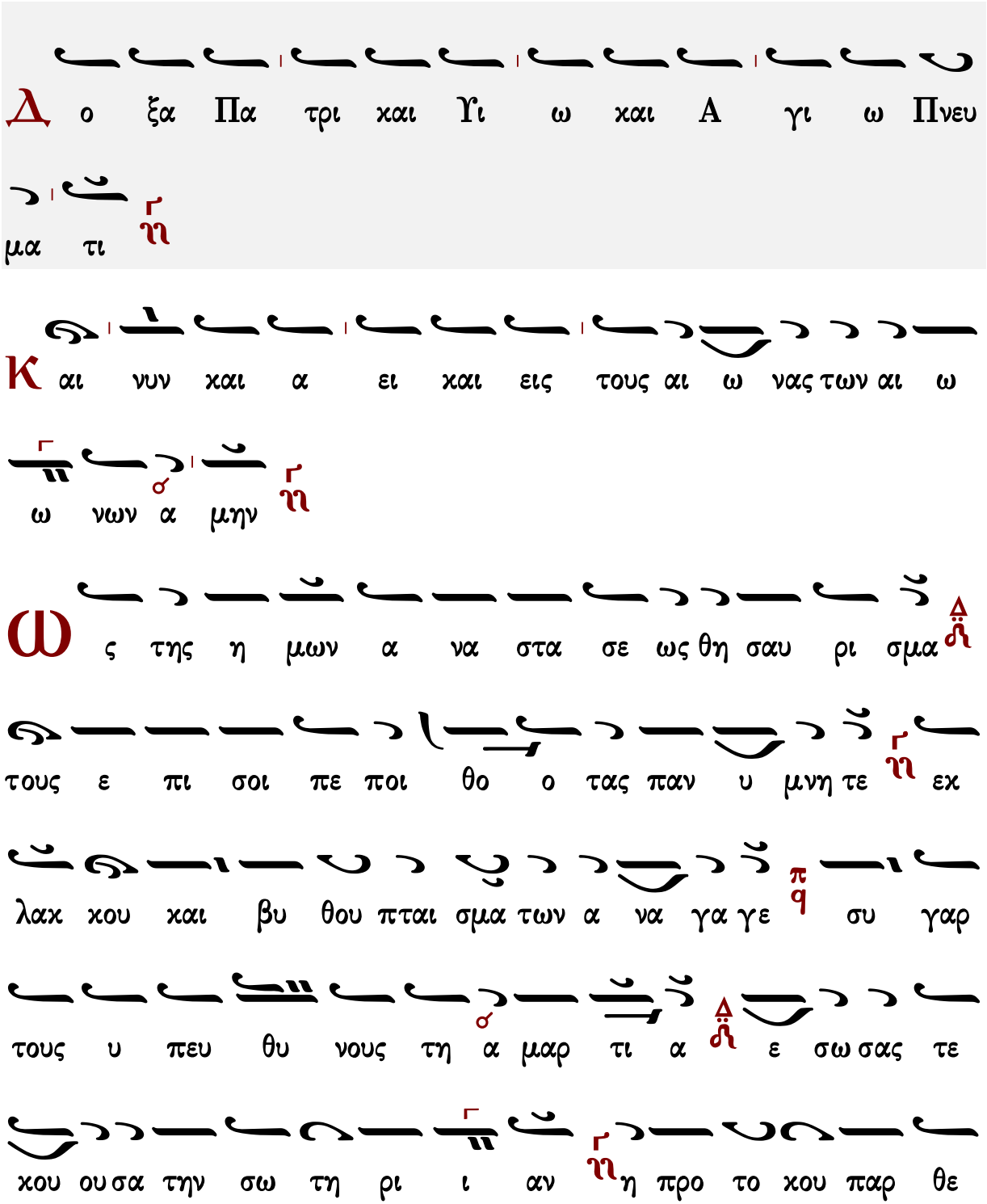

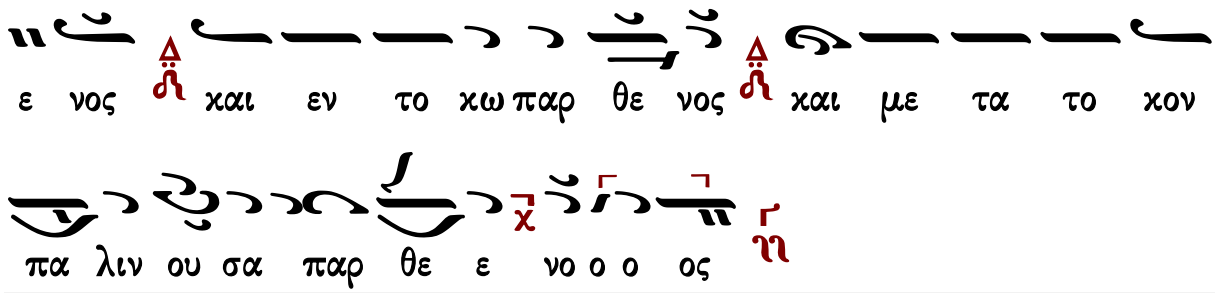

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Καθίσματα

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ181*

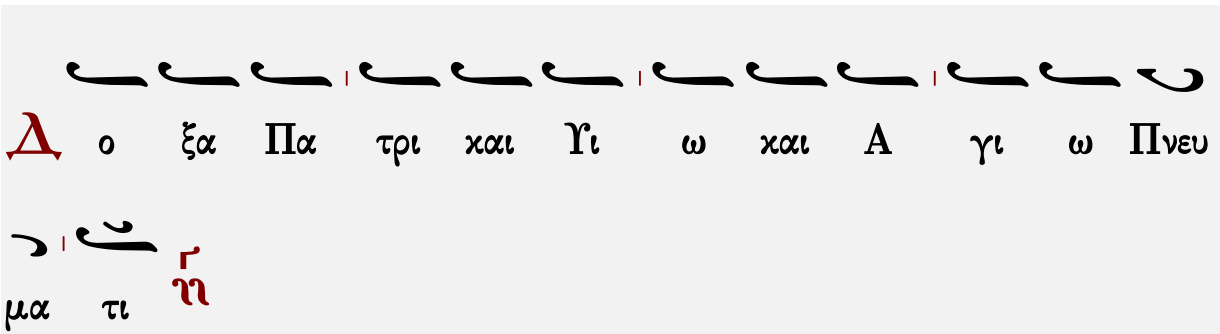

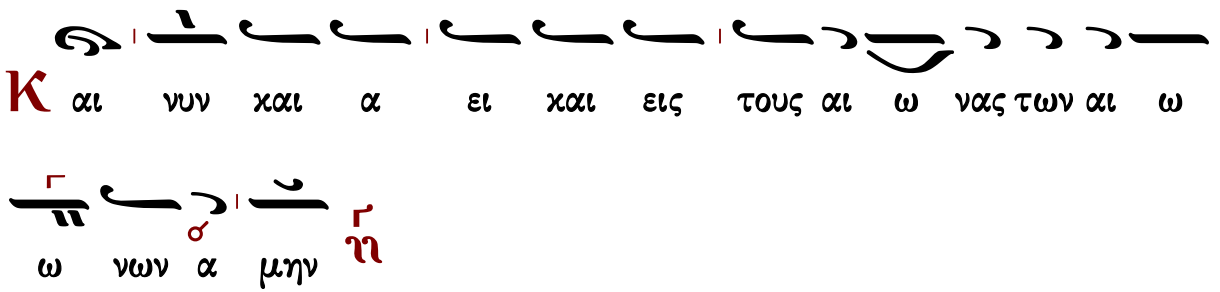

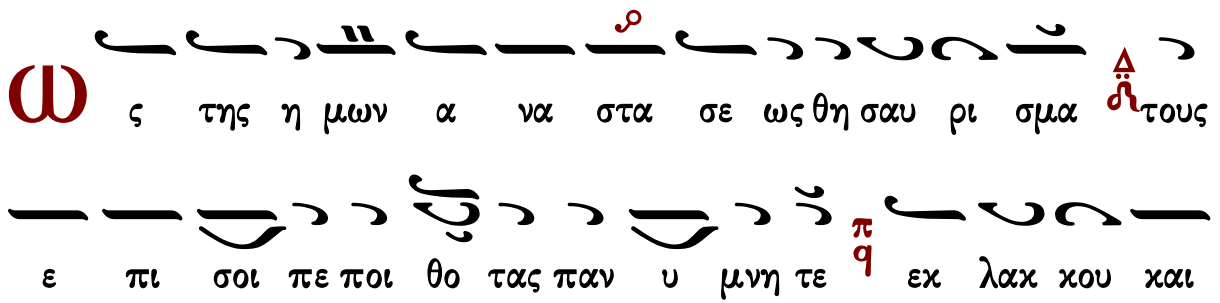

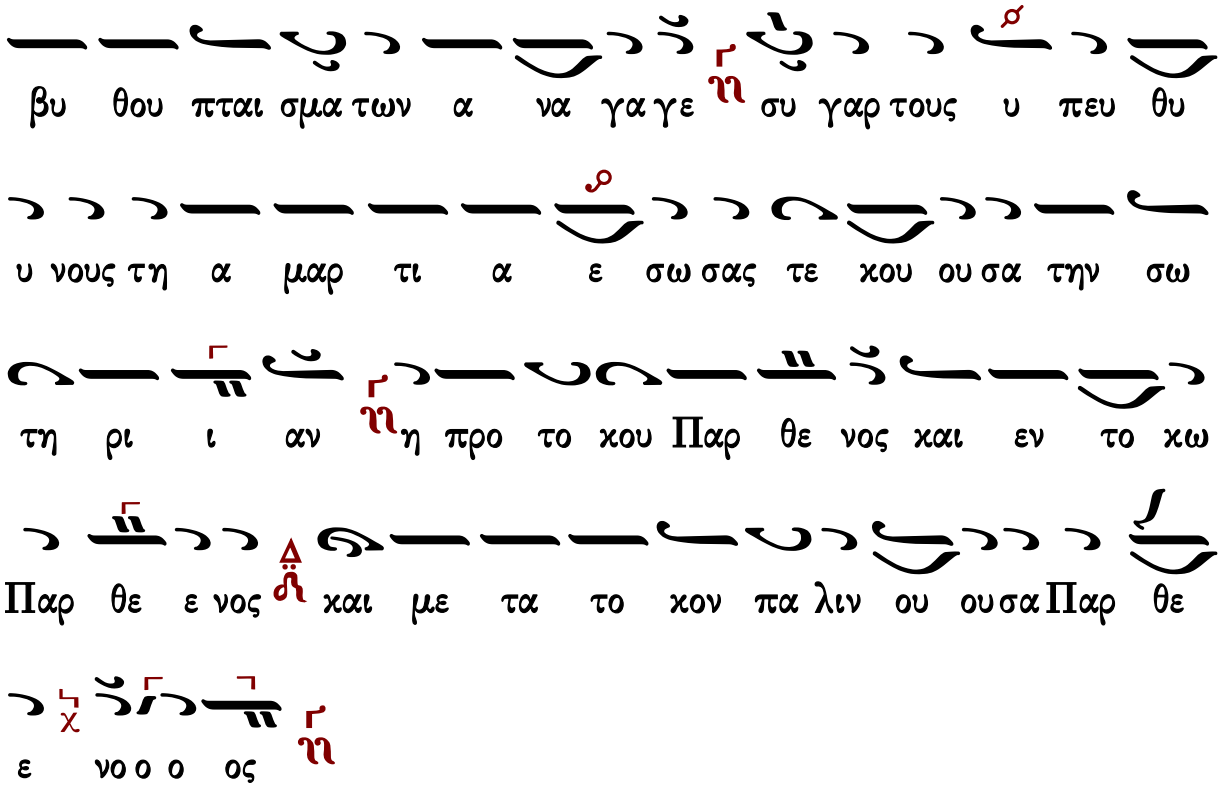

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Καθίσματα

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1903 σ.326#

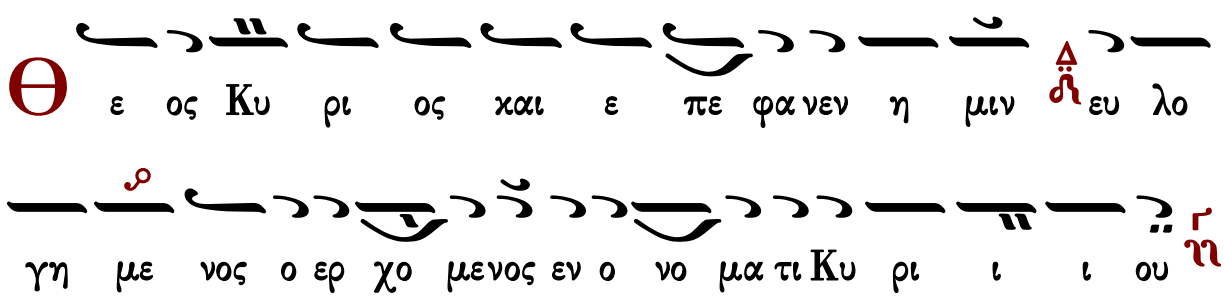

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ⮥

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

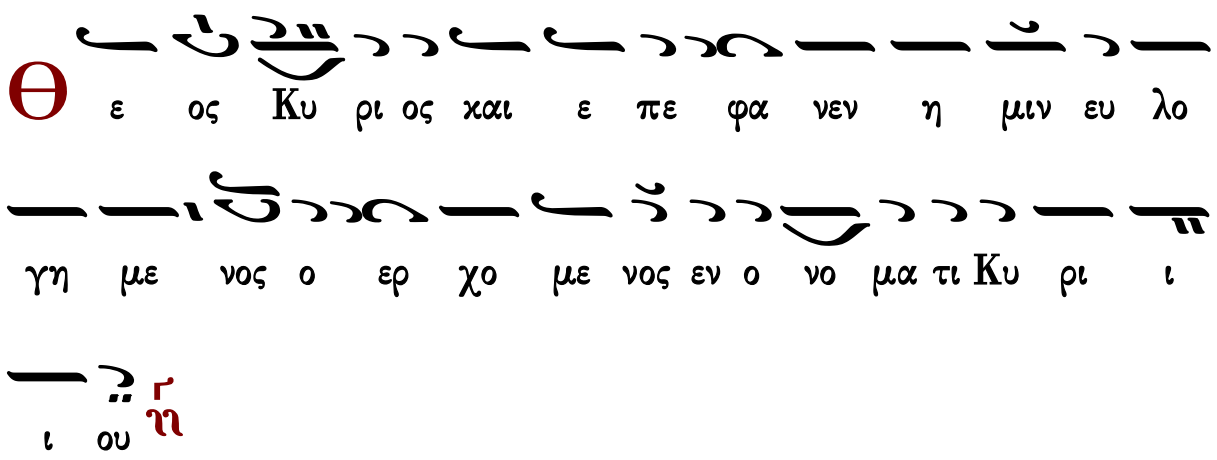

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.123*

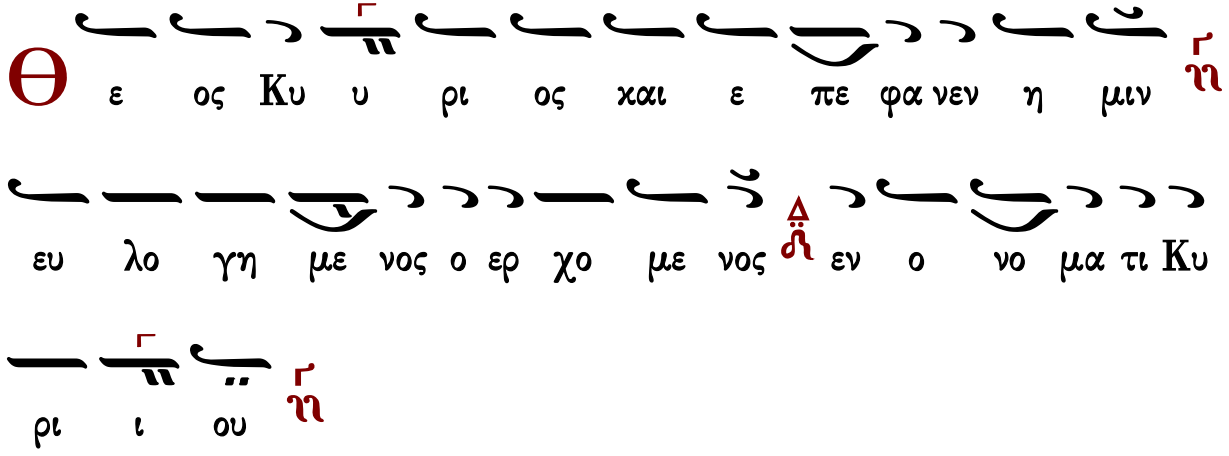

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος Γα

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.430*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

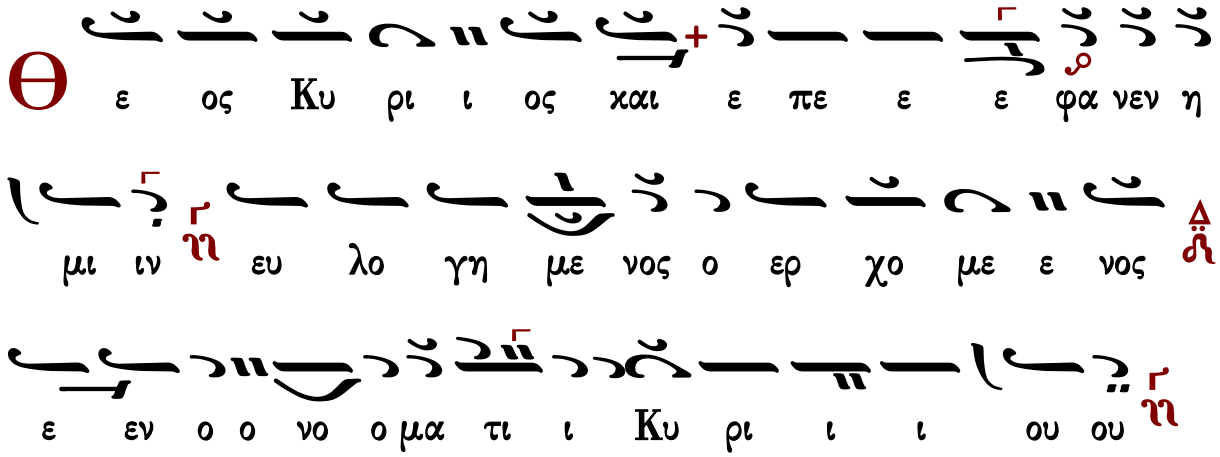

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἀπολυτίκιον Λουκᾶς Λουκᾶ

Καθίσματα

Πέτρου Ἐφεσίου

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Ἦχος Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.194*

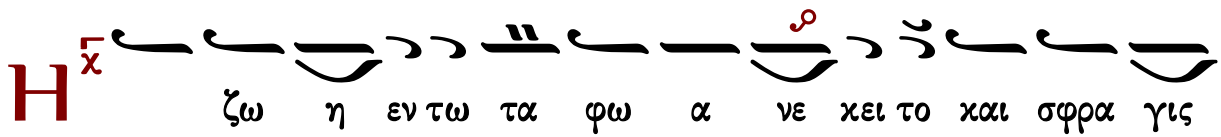

εν τω λι θω ε πε κει το ως βα σι λε α υ πνου ουν

τα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον και αγ γε

λοι ε δο ξα ζον ως Θε ον α θα να τον γυ ναι

κες δε ε κραυ γα ζον α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε

χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Τ η τρι η με ε ρω τα φη σου σκυ λε ευ σας τον

θα να τον και φθα ρεν τα τον αν θρω πον τη ζω η φο ρω ε

γερ σει σου α να στη σας Χρι στε ο Θε ος ως

φι λαν θρω πος δο ο ξα α σοι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοκίον

Τ ον σταυ ρω θεν τα υ περ η μων και α να σταν τα Χρι

στο ον τον Θε ον και κα θε λον τα του θα να α του το

κρα α τος α πα αυ στως ι κε τευ ε Θε ο το ο

κε παρ θε νε ι να σω ση τας ψυ χα ας η η μων

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.195*

Ἦχος Γα

Θ σφρα γι σμε ε νου του μνη μα τος η ζω η

εκ τα φου α νε τει λας Χρι στε ε ο Θε ος και των θυ

ρων κε κλει σμε ε νων τοις μα θη ταις ε πε στης η πα αν

των α να στα σις π/q πνευ μα ευ θες δι αυ των εγ και νι

ι ζων η μιν κα τα το με γα σου ε ε λε ε

ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Θ πι το μνη μα ε δρα μον γυ ναι κες με τα δα

κρυ ων μυ ρα φε ρου σαι και στρα τι ω των φυ λασ

σον των σε τον των ο λων βα σι λε α ε λε γον προς ε αυ

τας τις α πο κυ λι ι σει η μιν τον λι ι θον α

νε στη ο με γα λης βου λη ης αγ γε λος πα τη σας τον θα να

τον π/q παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι ῆ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ῆ

Θεοτοκίον

Χ αι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε παρ θε ε

νε λι μην και προ στα σι ι α του γε νους των αν θρω ω

πων ῆ εκ σου γαρ ε σαρ κω θη ο λυ τρω της του κο

σμου μο νη γαρ υ πα αρ χει εις μη τηρ και παρ θε ε

νος ῆ α ει ευ λο γη με νη και δε δο ξα σμε ε νη πρε

σβευ ε Χρι στω ω τω Θε ω ει ρη η νην δω ρη σα σθαι

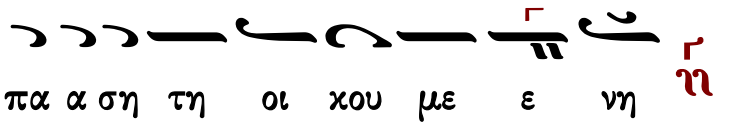

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.327#

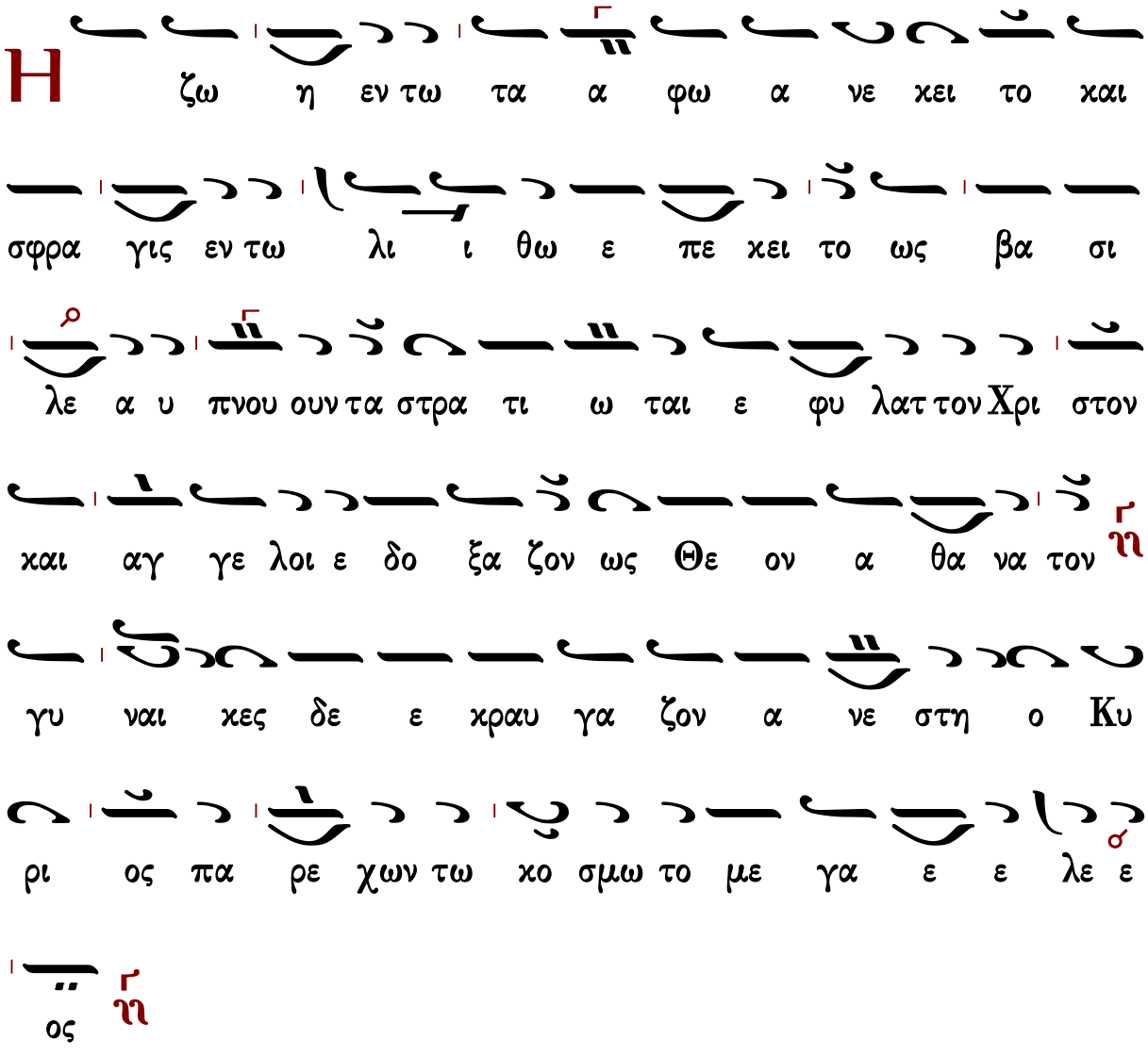

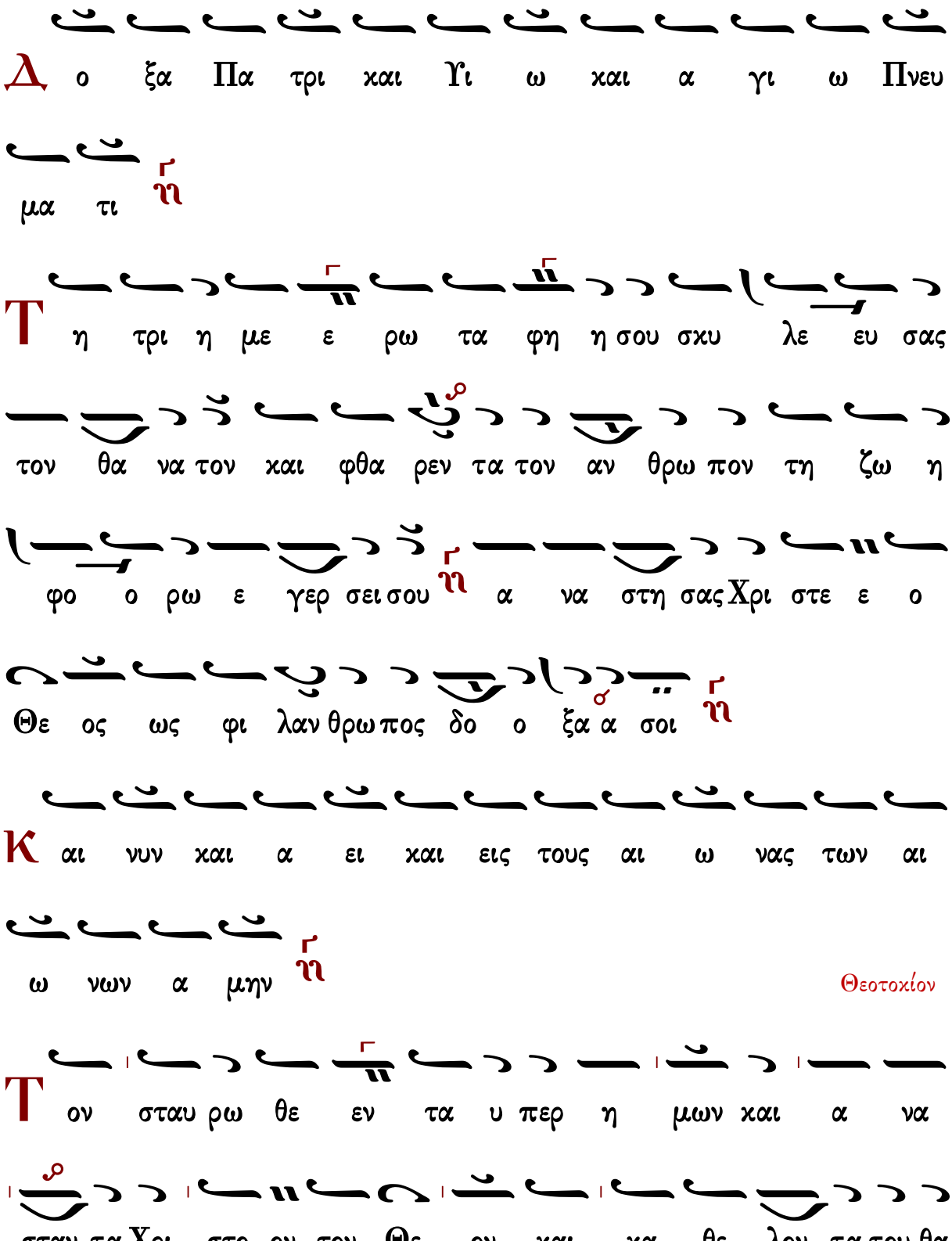
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι ἦχ
Τ η τρι η με ε ρω τα φη η σου σκυ λε ευ σας
τον θα να τον και φθα ρεν τα τον αν θρω πον τη ζω η
φο ο ρω ε γερ σει σου ἦχ α να στη σας Χρι στε ε ο
Θε ος ως φι λαν θρω πος δο ο ξα α σοι ἦχ
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην ἦχ
Θεοτοκίον
Τ ον σταυ ρω θε εν τα υ περ η μων και α να
σταν τα Χρι στο ον τον Θε ον και κα θε λον τα του θα

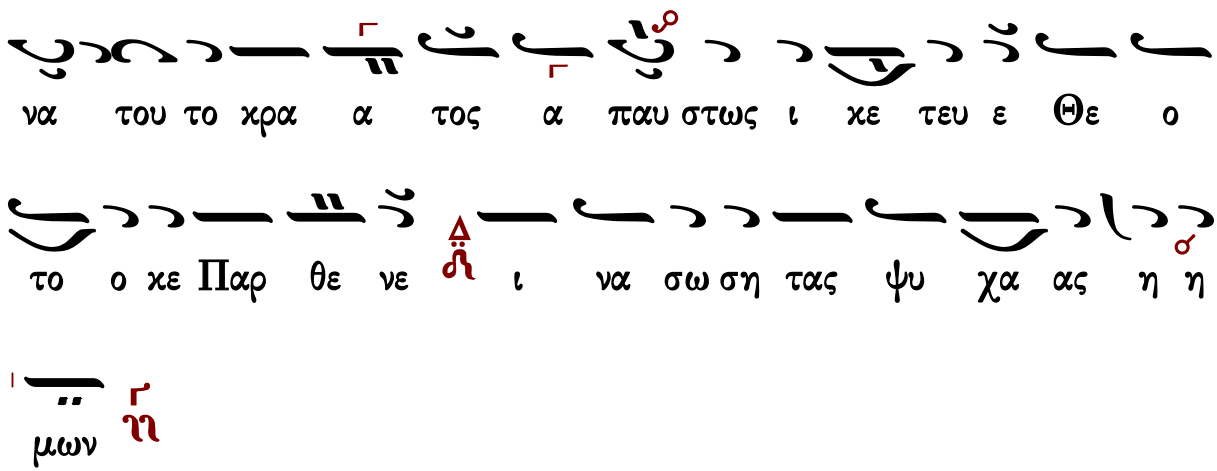

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.327#

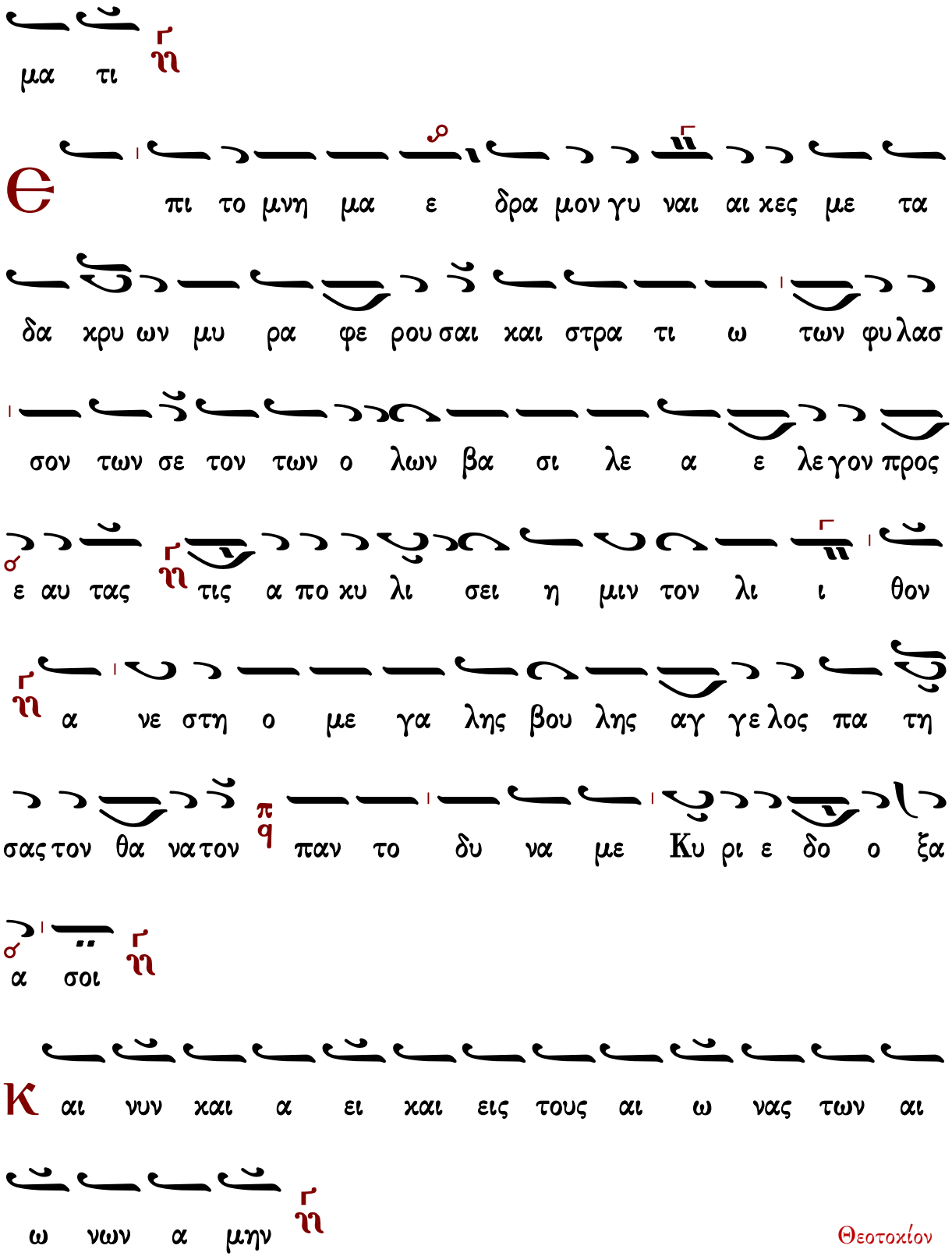
μα τι
Θ πι το μνη μα ε δρα μον γυ ναι αι κες με τα
δα κρυ ων μυ ρα φε ρου σαι και στρα τι ω των φυ λασ
σον των σε τον των ο λων βα σι λε α ε λε γον προς
ε αυ τας τις α πο κυ λι σει η μιν τον λι ι θον
α νε στη ο με γα λης βου λης αγ γε λος πα τη
σας τον θα να τον παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα
α σοι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

Θεοτοκίον

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητάρια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ194/1064*

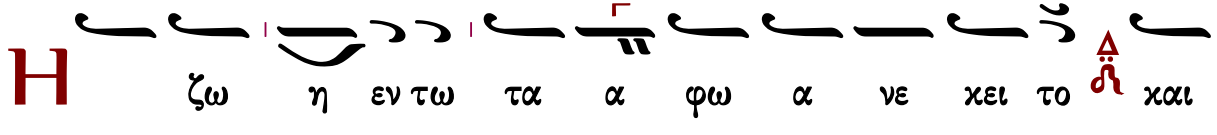

σφρα γις εν τω λι θω ε πε χει το ως βα σι λε α

υ πνουν τα στρα τι ω ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον

και αγ γε λοι ε δο ξα ζον ως Θε ον α θα να τον

γυ ναι κες δε ε κραυ γα ζον α νε ε στη ο Κυ

ρι ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε

ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Τ η τρι η με ε ρω τα φη σου σκυ λευ σας τον θα να

τον και φθα ρεν τα τον αν θρω πον τη ζω η φο ρω ε

γερ σει σου α να στη σας Χρι στε ε ο Θε ος ὡς φι

λαν θρω πος δο ο ξα α σοι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Τ ον σταυ ρω θεν τα υ περ η μων καὶ α να σταν

τα Χρι στο ον τον Θε ον καὶ κα θε λον τα του θα να α

του το κρα α τος α παυ στως ι κε τευ ε Θε ο το

ο κε Παρ θε νε ι να σω ση τας ψυ χα ας η η μων

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ195/1065*

Ἦχος Γα

Θ σφρα γι σμε ε νου του μνη μα τος η ζω

η εκ τα φου α νε τει λας Χρι στε ε ο Θε ος ϩ και

των θυ ρων κε κλει σμε ε νων τοις μα θη ταις ε πε στης

η πα αν των α να στα σις ϩ Πνευ μα ευ θες δι αυ των

εγ και νι ι ζων η μιν κα τα το με ε γα σου ε ε λε

ε ος ϩ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι ϩ

Є πι το μνη μα ε δρα μον γυ ναι αι κες με τα

δα κρυ ων μυ ρα φε ρου σαι ϩ και στρα τι ω των φυ λασ

σον των σε τον των ο λων βα σι λε α ϯ ε λε γον

προς ε αυ τας τις α πο κυ λι σει η μιν τον λι ι

θον και φω νης α σω μα των η κου ον λε γου ου

σης α νε στη ο με γα λης βου λης αγ γε λος πα τη

σας τον θα να τον παν το δυ να με Κυ ρι ε δο

ο ξα α σοι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Χ αι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε

ε νε λι μην και προ στα σι ι α του γε νους των αν θρω

ω πων εκ σου γαρ ε σαρ κω θη ο λυ τρω της

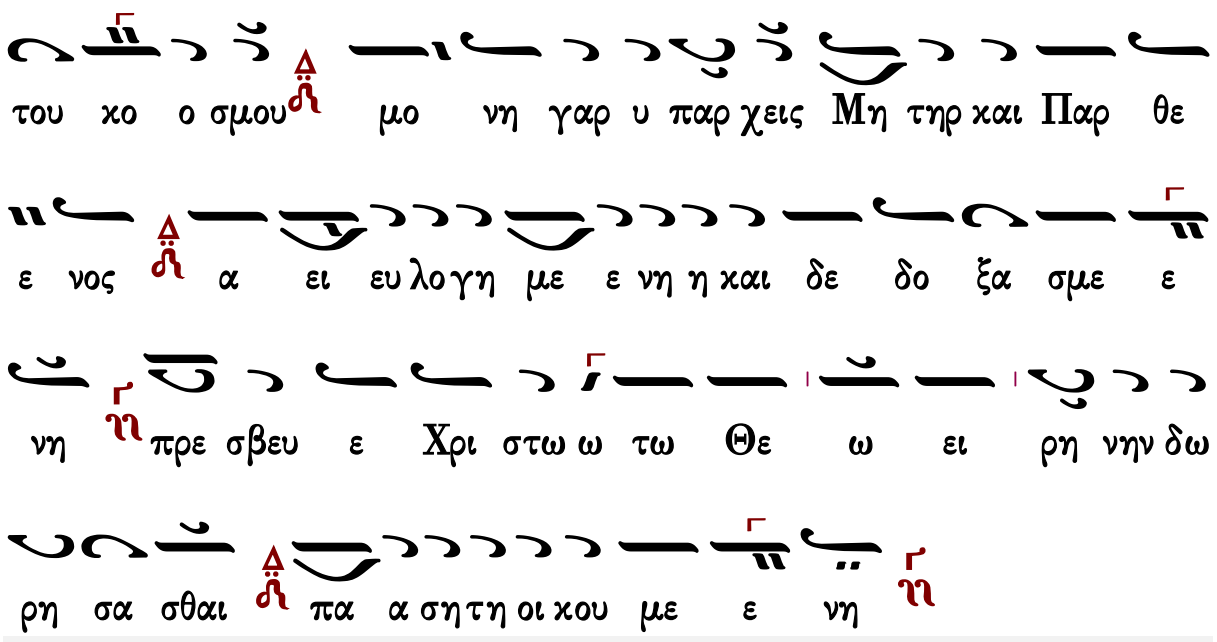

Θὐλογητάρια

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ ἀ Κε

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἱρμολόγιον 1903 σ.159#

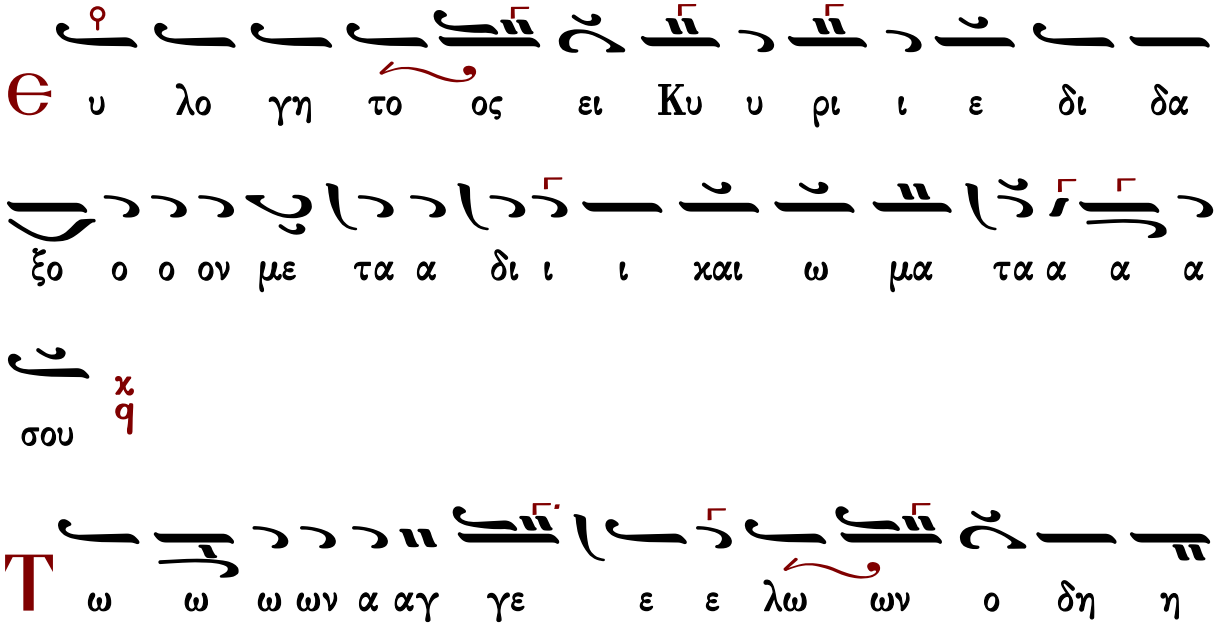

η μος ν′ κα τε πλα γη ο ρω ω ων σε ν′ ε εν νε ε

κροι οι οι οις λο γι σθε ε ε εν τα κ q του θα να

του ου δε ε Σω ω τηρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν κα

θε λο ο ο ον τα κ q και αι συν ε ε α αυ τω ν′

το ον Α δαμ ε γει ει ρα α αν τα κ q και εξ

α δου πα α αν τας ε ε λε ευ θε ρω ω ω σα α α

αν τα κ q

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α α

σου κ q

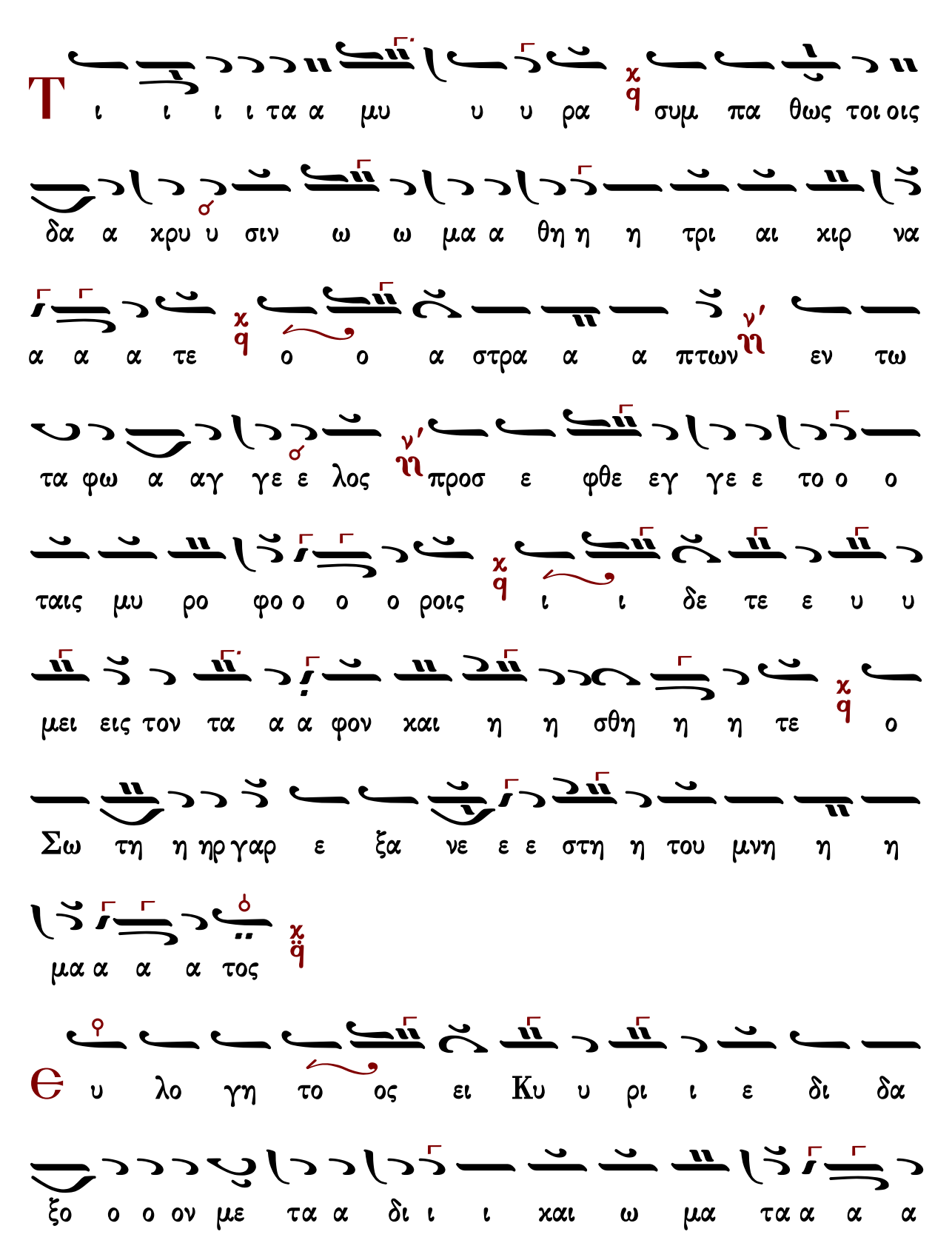
Τ ι ι ι ι τα α μυ υ υ ρα χq συμ πα θως τοι οις
δα α χρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι χιρ να
α α α τε χq ο ο α στρα α α πτων ν'η εν τω
τα φω α αγ γε ε λος ν'η προσ ε φθε εγ γε ε το ο ο
ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις χq ι ι δε τε ε υ υ
μει εις τον τα α α φον και η η σθη η η τε χq ο
Σω τη η ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η του μνη η η
μα α α α τος χq
Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α α

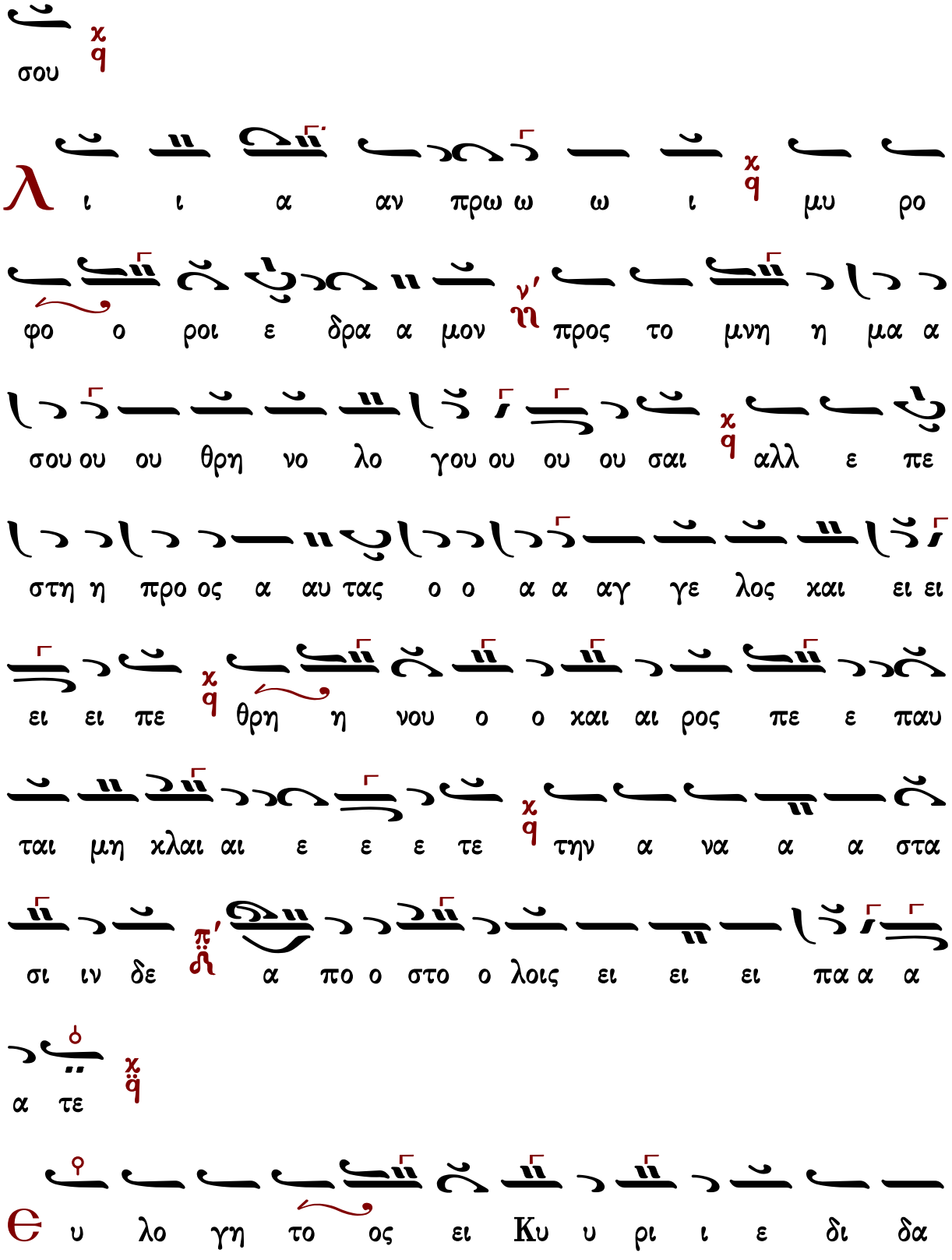
σου
λ ι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α
σου ου ου θρη νο λο γου ου ου ου σαι αλλ ε πε
στη η προ ος α αυ τας ο ο α α αγ γε λος και ει ει
ει ει πε θρη η νου ο ο και αι ρος πε ε παυ
ται μη χλαι αι ε ε ε τε την α να α α στα
σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει ει πα α α
α τε
θ υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι χαι ω μα τα α α α

σου χ q

Μ υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι χες ν' ῆ με τα μυ ρων ελ θου ου ου σαι προς το μνη η

μα α σου ου ου Σω ω ω τερ εν η χου ου ου ουν το χ q

α α αγ γε ε λο ος δε ν' ῆ προς αυ τας ε φη λε ε ε γων

τι με τα α νε ε χρω ω ων τον ζω ω ων τα λο γι

ι ζε ε ε σθε χ q ως Θε ο ο ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη η του μνη η η μα α α α τος χ q

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι χαι αι Υι υι ω χαι αι α

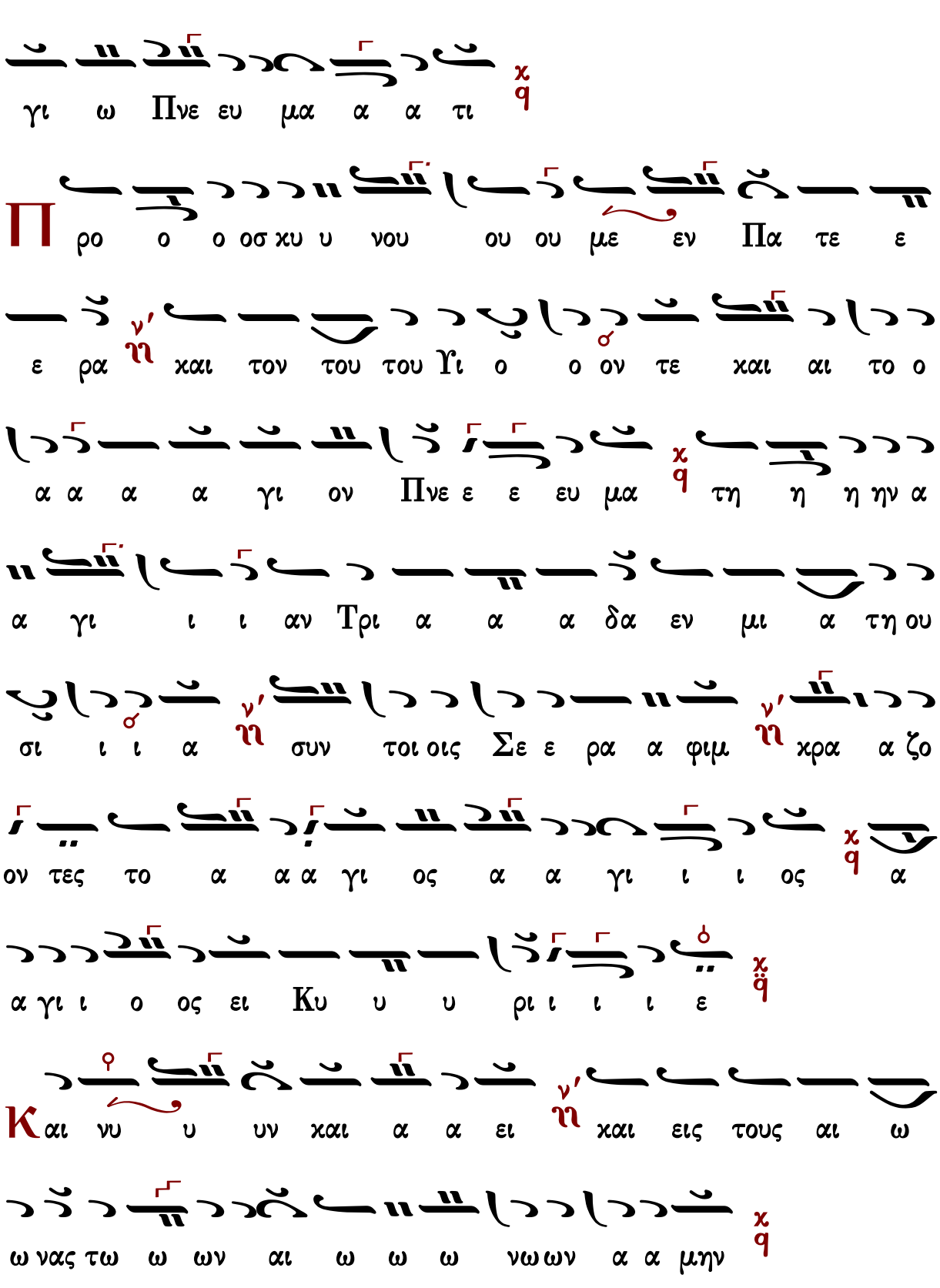

γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο οσ κυ υ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα ν' ϩ και τον του του Υι ο ο ον τε και αι το ο

α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα τη η η ην α

α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου

σι ι ι α ν' ϩ συν τοι οις Σε ε ρα α φιμ ν' ϩ κρα α ζο

ον τες το α α α γι ος α α γι ι ι ος α

α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ αι νυ υ υν και α α ει ν' ϩ και εις τους αι ω

ω νας τω ω ων αι ω ω ω νω ων α α μην

Z ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε χου ου ου σα
τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω ω σω
Παρ θε ε ε ε νε χα αρ μο νη η ην δε τη η
Ε ε ε ευ α α αν τι ι λυ υ υ υ πης πα ρε ε
ε ε σχες ρευ σαν τα α ζω ω ης ι ι θυ
νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ σου ου ου σαρ κω
θει εις Θε ε ο ος και α α αν θρω ω ω ω πος
λ λη λου ι α αλ λη λου ου ι ι α αλ λη
λου ου ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε ε ος (β′)
λ λη λου ι α αλ λη λου ου ι ι α αλ λη

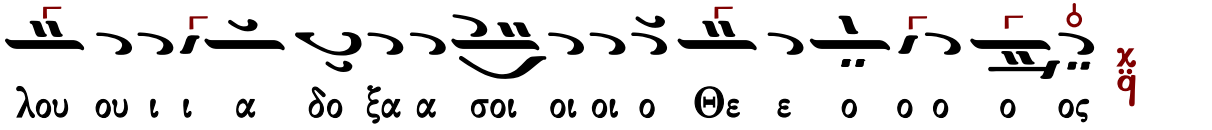

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (†1778)

Ἦχος λ π ἀ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ. 17*

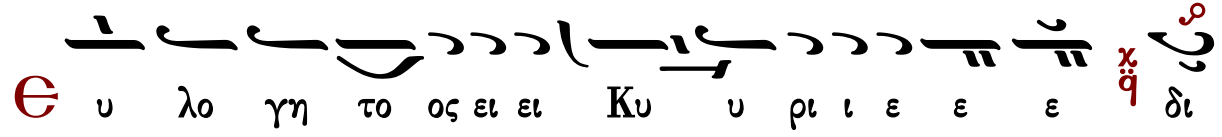

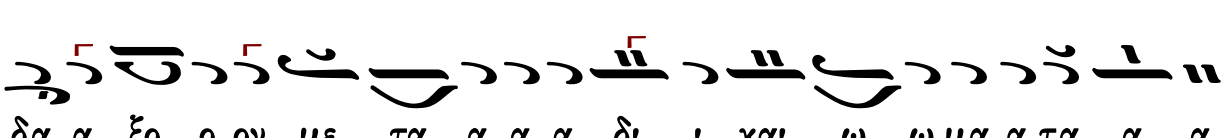

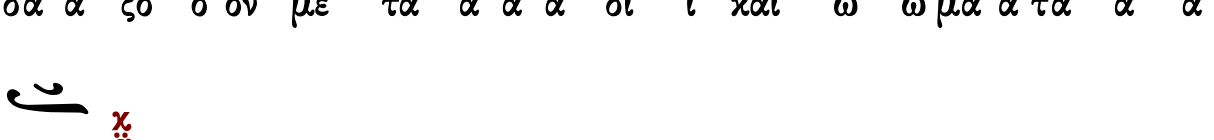

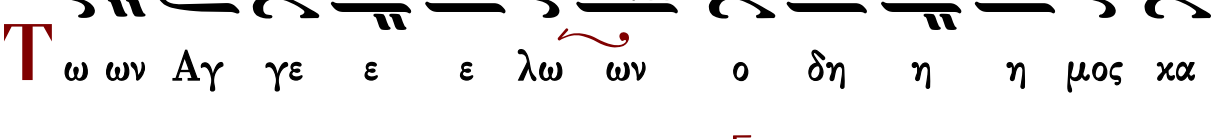

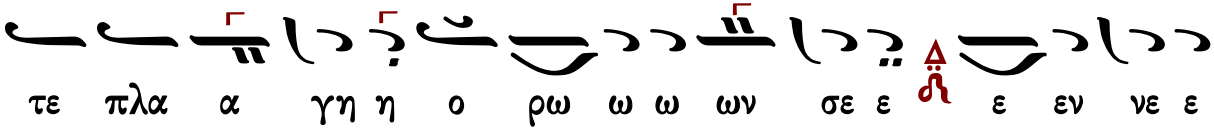

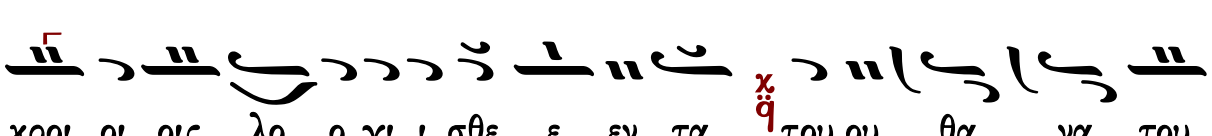

o ον τα α και αι συν ε ε α αυ τω ω το ον A α

δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α και εξ A δου πα αν

τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Τι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοι οις δα α

κρυ σι ιν ω ω μα α θη η τρι αι αι κι ιρ να α α

τε ο ο α στρα α α πτω ων εν τω τα φω A

αγ γε ε λο ος προσ ε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ υ ρο

ο φο ο ο ροις ι ι δε τε υ υ μεις τον τα α α α

φο ον χαι η η σθη η τε ε ε ο Σω τη ηρ γαρ εξ

α νε ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος

υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι χαι ω ω μα α τα α α

σου

ι ι α αν πρω ω ω ι Μυ ρο φο ροι οι ε

ε δρα α μο ον προς το μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο

ο γου ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η προς αυ

τας ο ο α αγ γε ε λος χαι ει ει ει ει πε ε θρη η

νου ου ο ο και αι αι ρος πε ε πα αυ ται αι μη χλαι ε ε τε

ε ε την Α να α α στα α σι ιν δε ε α πο

στο λοις ει ει ει πα τε

υ λο γη το ος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε δι

δα α ξο ο ον με τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι αι χες με

τα μυ υ ρων ελ θου ου ου σαι αι προς το μνη η μα σου

ου ου Σω ω τερ ε εν η η χου ου ουν το Α αγ γε ε

λο ο ος δε ε προς αυ τας ε ε φη η λε ε ε ε

γω ων τι ι με ε τα α νε ε ε χρων τον ζω ω ω ων

τα α λο γι ι ζε ε σθε ε ε ως Θε ο ος γαρ εξ

α νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ω ω Πνευ ευ μα

α τι ι ι

Προ οσ κυ νου ου ου με εν Πα τε ε ε ρα και αι

τον του ου του Υι ο ο ο ον τε ε και αι το ο α α

α γι ι ο ον Πνε ε ευ μα την α γι ι ι ι

α αν Τρι α α α δα εν μι α α τη ου σι ι ι

ι α α συ υν τοι οις Σε ε ρα α α φιμ χρα α ζο

ο ον τες το α α α α γι ι ος α α γι ι ο ο ος
α α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε
Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω ω
ω νων α α μη η ην
Ζ ω ο δο ο την τε ε χου ου ου ου σα τον Α
δαμ αμ αρ τι ας ε λυ υ τρω ω ω σω ω Πα αρ θε ε ε
νε χαρ μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ α
αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε σχε ες ρε ευ σαν
τα ζω ω ης ι ι θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε
ε ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θε ος χαι α α

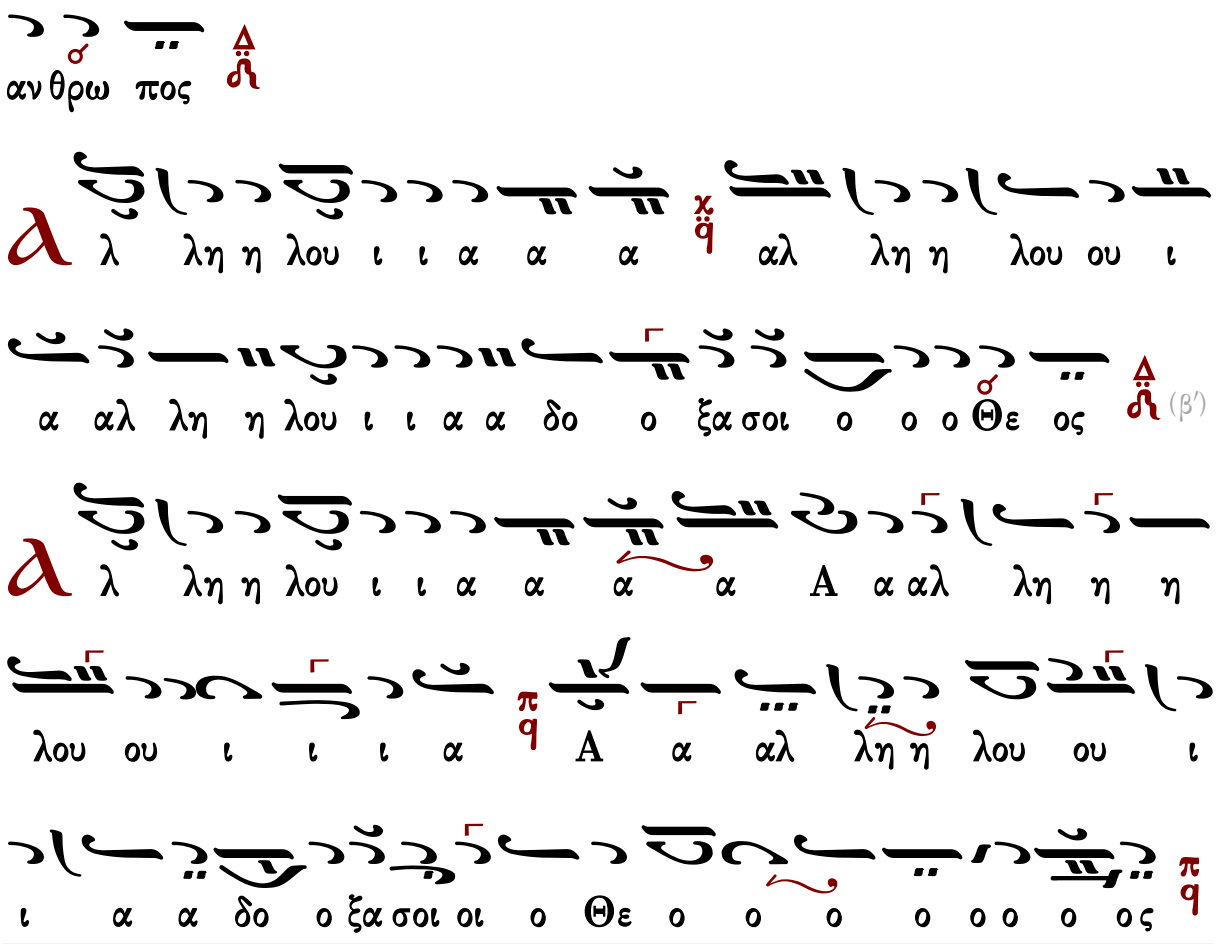

Χρήστου Τσακίρογλου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Χρήστος Τσακίρογλου#

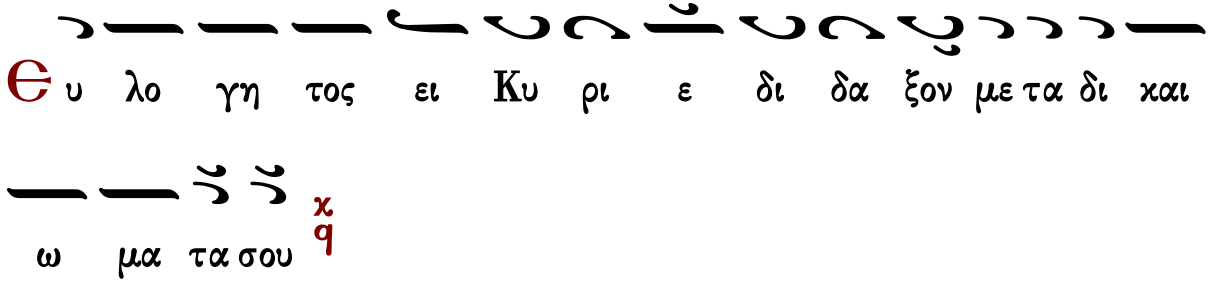

Τ ων αγ γε λων ο δη η μος κα τε πλα γη ο ρω

ων σε ν' ϩ εν νε κροι οις λο γι σθεν τα χ q του θα να του

δε Σω ω τερ την ι σχυν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα χ q και εξ Α δου

παν τας ε λευ θε ρω σαν τα χ q

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ q

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη

τρι αι κιρ να τε χ q ο α στρα πτων εν τω τα φω

Αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις χ q ι δε

τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε χ ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος χ

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ

Λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σου θρη νο λο γου σαι χ αλλ ε πε στη προς αυ τας

ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε χ την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει

πα τε χ

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θου ου σαι προς το μνη η μα σου Σω τερ εν η χου
ουν το αγ γε ε λου προς αυ τα ας φθεγ γο με ε νου
τι με τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε
ος γαρ ε ξα νε ε στη του μνη μα α τος
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ε ρα και τον του ου του
Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα την α γι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν

τοις Σε ρα φιμ χρα ζον τες το Α α γι ος α γι ος

α γι ος ει Κυ ρι ι ε

χ
q

Κ αι νυ υν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

χ
q

Ζ ω ο δο την τε κου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χ
q
χαρ μο νην δε

τη Ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω ης

ι θυ νε προς ταυ την δε χ
q
ο εκ σου ου σαρ κω θεις Θε ος

χαι αν θρω ω πος

χ
q

Α λ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου ι α

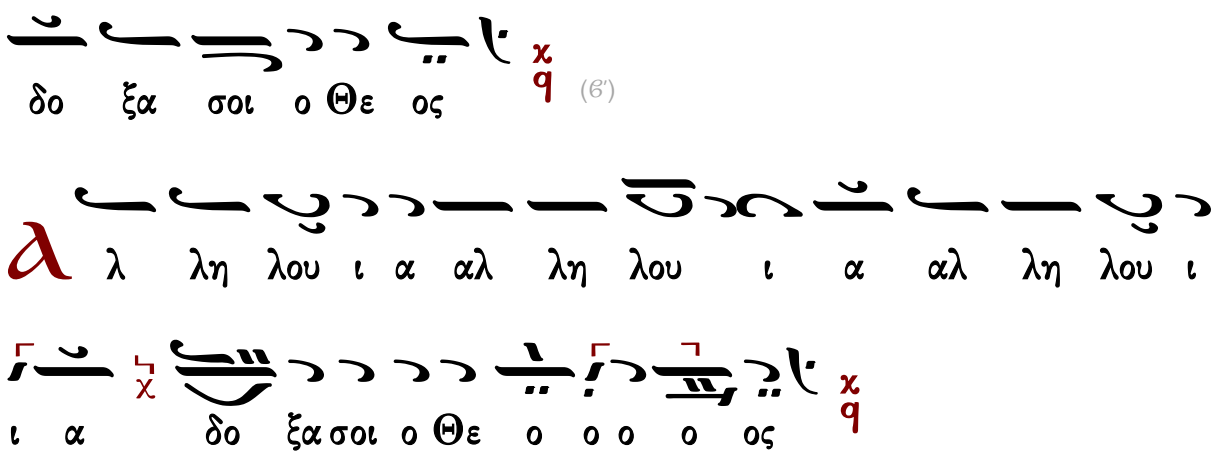

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος δ΄ Κε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.222*

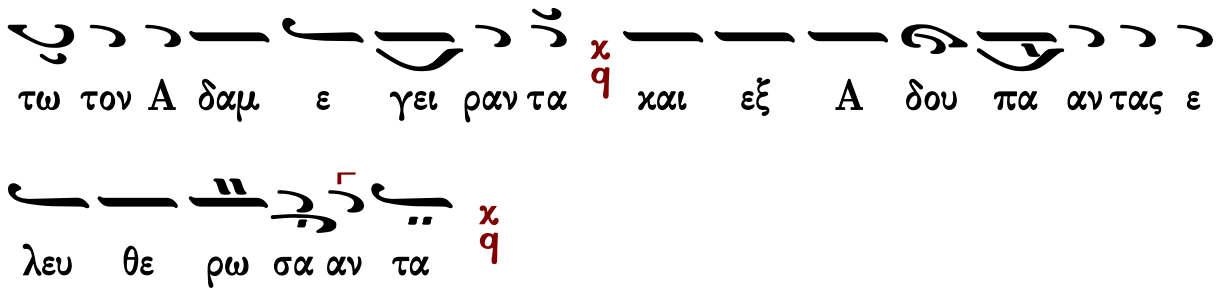

τω τον Α δαμ ε γει ραν τα χ/q και εξ Α δου πα αν τας ε

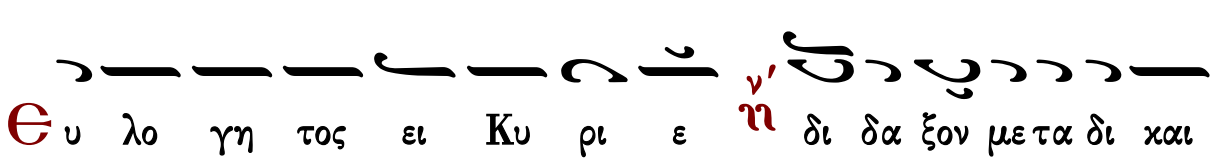

λευ θε ρω σα αν τα χ/q

Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν'/ῃ δι δα ξον με τα δι και

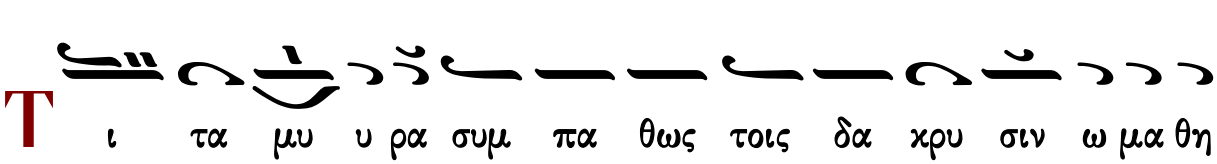

ω μα τα σου χ/q

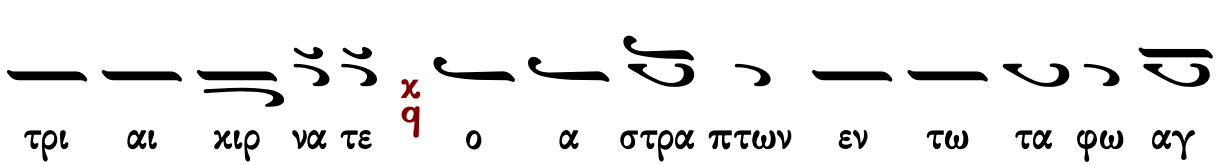

Τι τα μυ υ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν ω μα θη

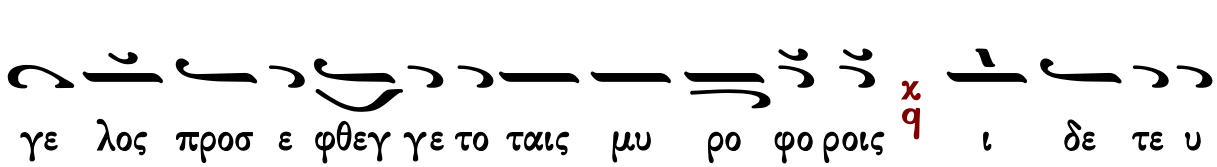

τρι αι κιρ να τε χ/q ο α στρα πτων εν τω τα φω αγ

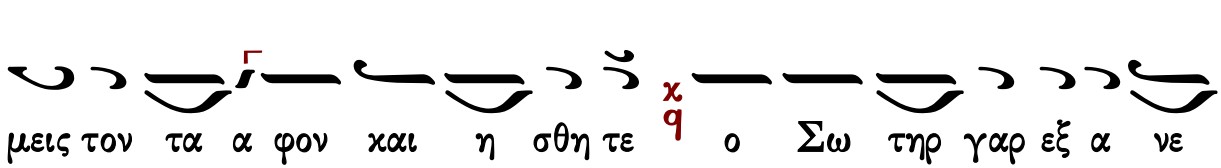

γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο φο ροις χ/q ι δε τε υ

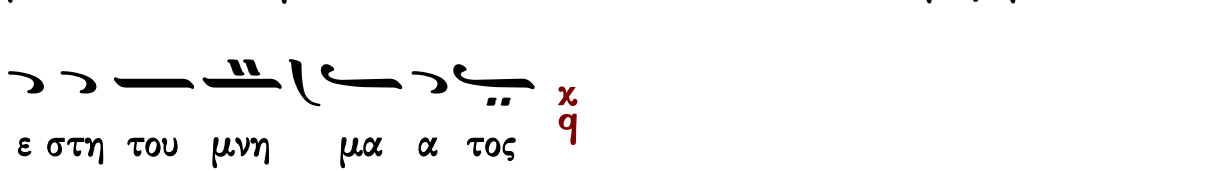

μεις τον τα α φον και η σθη τε χ/q ο Σω τηρ γαρ εξ α νε

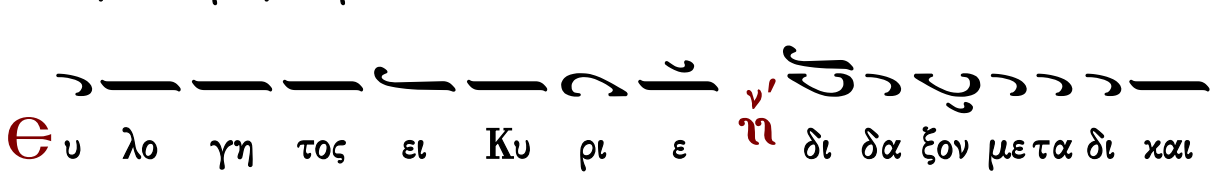

ε στη του μνη μα α τος χ/q

Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε ν'/ῃ δι δα ξον με τα δι και

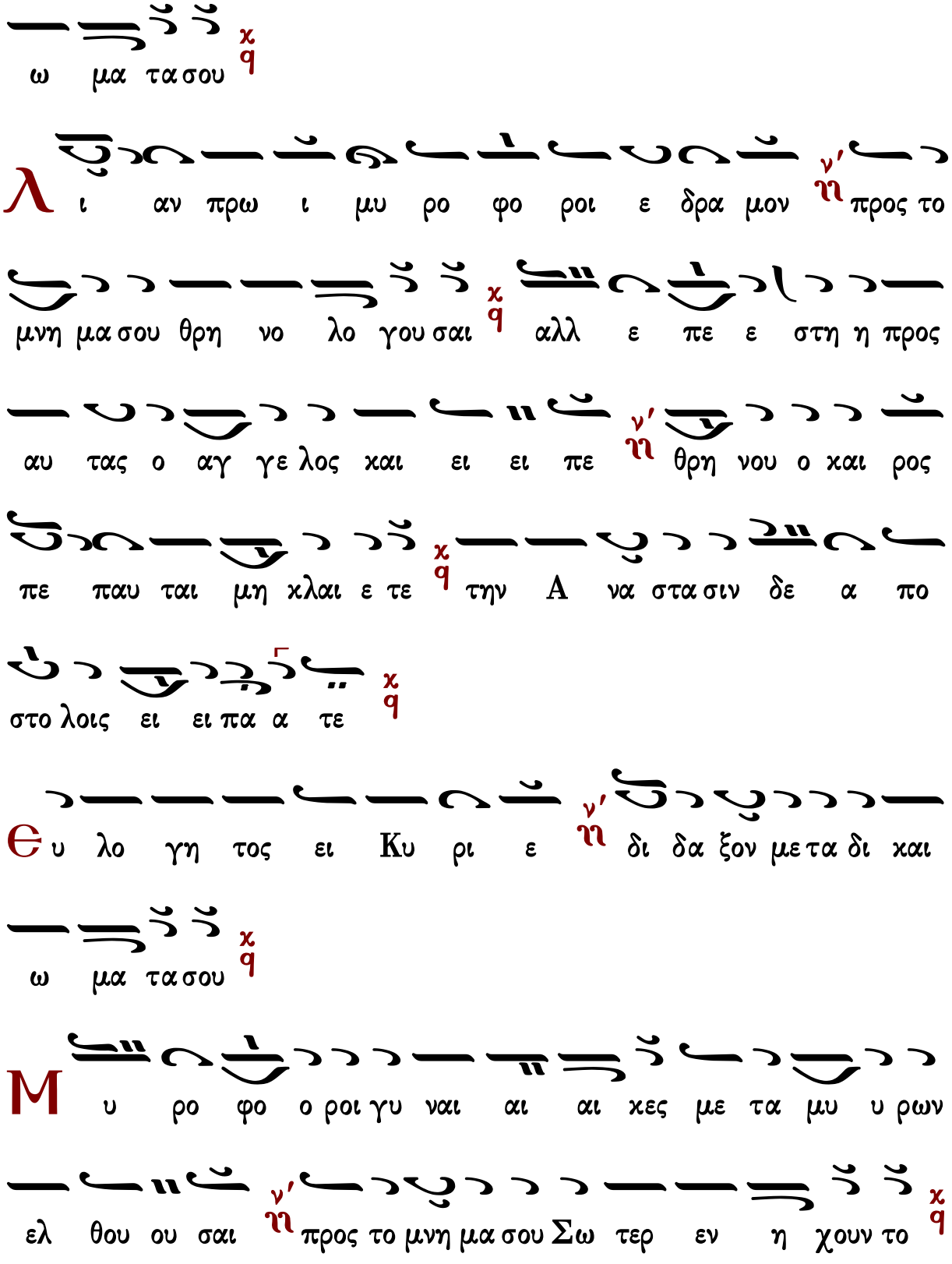
ω μα τα σου
Λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το
μνη μα σου θρη νο λο γου σαι αλλ ε πε ε στη η προς
αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και ρος
πε παυ ται μη κλαι ε τε την Α να στα σιν δε α πο
στο λοις ει ει πα α τε
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και
ω μα τα σου
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χουν το

αγ γε λου τρα νω ως προς αυ τα ας φθεγ γο με ε

νου ν' τι με τα νε χρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε χ q ως

Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη μα α τος χ q

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι χ q

Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ε ε ρα και τον του ου του

Υι ο ον τε και το α α γι ον Πνευ μα χ q την α γι

ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι α ν'

συν τοις Σε ρα φιμ χρα ζον τες το α α α γι ος α

γι ος χ q α γι ος ει Κυ ρι ι ε χ q

Κ αι νυ υν και α ει ν' και εις τους αι ω νας των αι

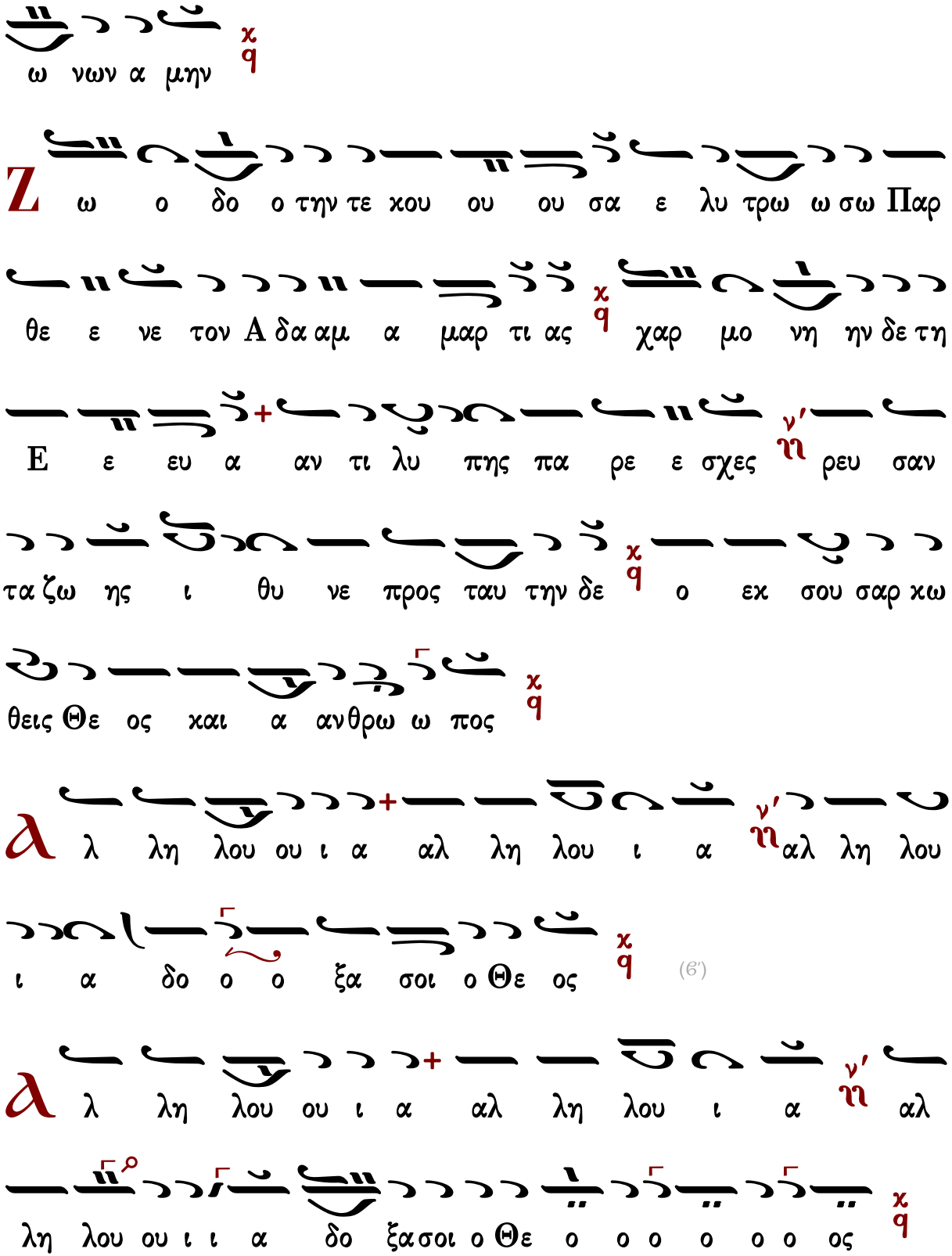
ω νων α μην
Ζ ω ο δο ο την τε χου ου ου σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε τη
Ε ε ευ α αν τι λυ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν
τα ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σου σαρ κω
θεις Θε ος και α ανθρω ω πος
α λ λη λου ου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου
ι α δο ο ο ξα σοι ο Θε ος (β')
α λ λη λου ου ι α αλ λη λου ι α αλ
λη λου ου ι ι α δο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ο ος

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ϙ̈ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς 1996 σ.243/255*

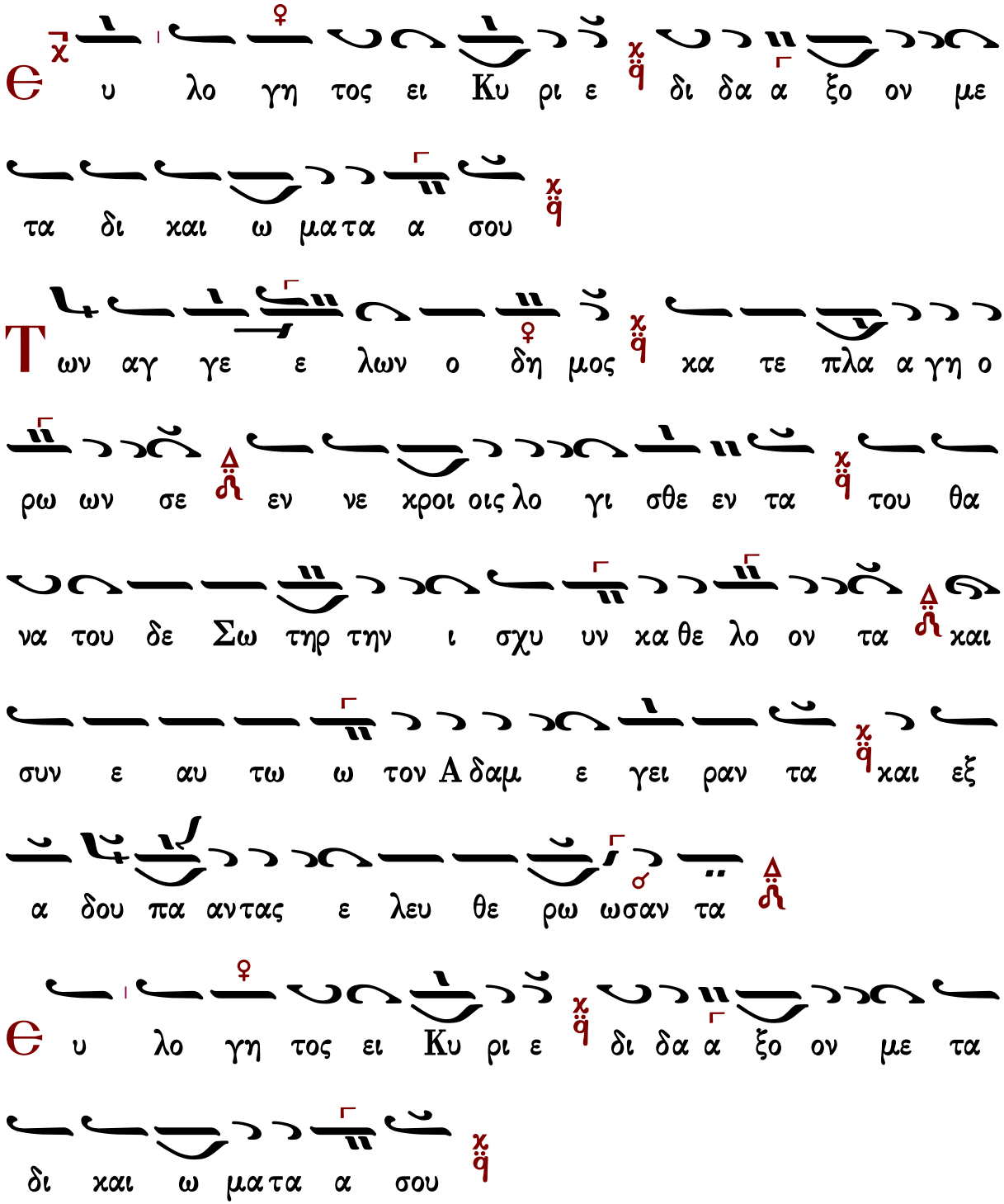

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με

τα δι και ω μα τα α σου

Τ ων αγ γε ε λων ο δη μος κα τε πλα α γη ο

ρω ων σε εν νε κροι οις λο γι σθε εν τα του θα

να του δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και

συν ε αυ τω ω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ

α δου πα αν τας ε λευ θε ρω ωσαν τα

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου

Τ ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως τοις δα κρυ σι

ιν ω μα θη τρι αι κιρ να α τε ο α στρα α πτω ων

εν τω τα φω αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις μυ ρο

φο ο ροις ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η σθη τε ο

Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη ημα τος

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου

Λ ι ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς

το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι αλλ ε πε στη προς

αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο και

ρο ος πε παυ ται μη η χλαι ε τε την α να α στα σιν δε

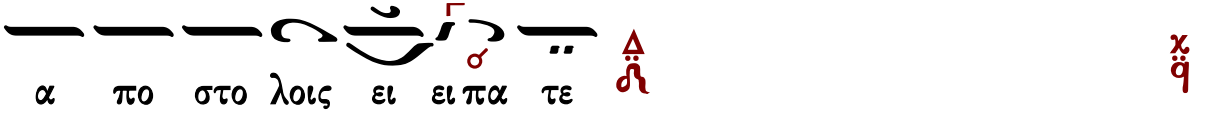

α πο στο λοις ει ει πα τε

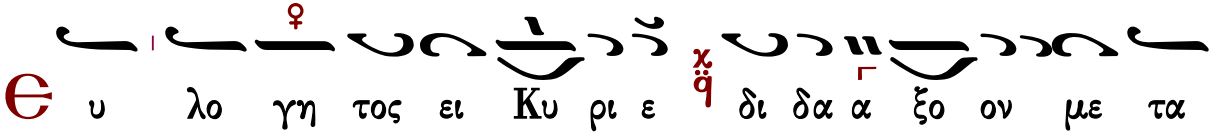

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα α ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ υ ρων

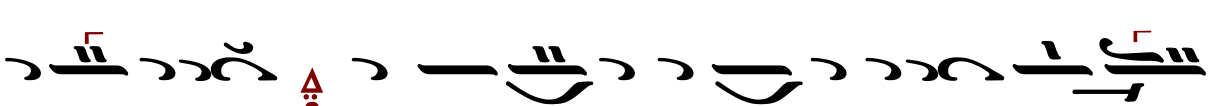

ελ θου ου σαι προς το μνη μα σου Σω τερ εν η χου ουν

το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου τι με

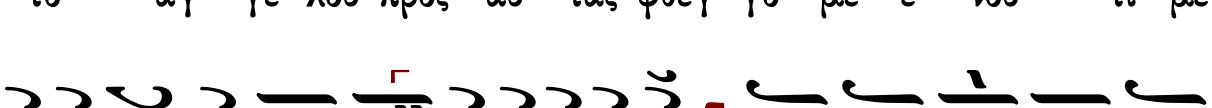

τα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ως Θε ος γαρ εξ

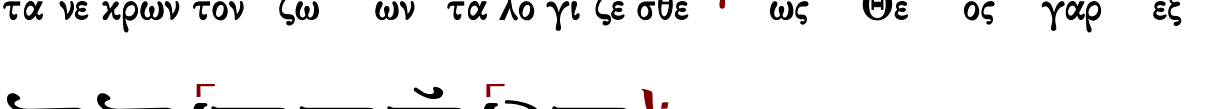

α νε ε στη του μνη ημα τος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι
Προσ χυ νου ου μεν Πα τε ρα και τον του ου του Υι
ο ον τε και το Α α γι ον Πνε ευ μα την
α γι ι αν Τρι α δα α εν μι α α τη ου σι
ι α συν τοις Σε ρα φι ιμ χρα ζον τες το α α
γι ος α γι ος α γι ος ει Κυ υ ρι ε
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω νων α μην
Ζ ω ο δο ο την τε χου σα α ε λυ τρω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ι ας χαρ

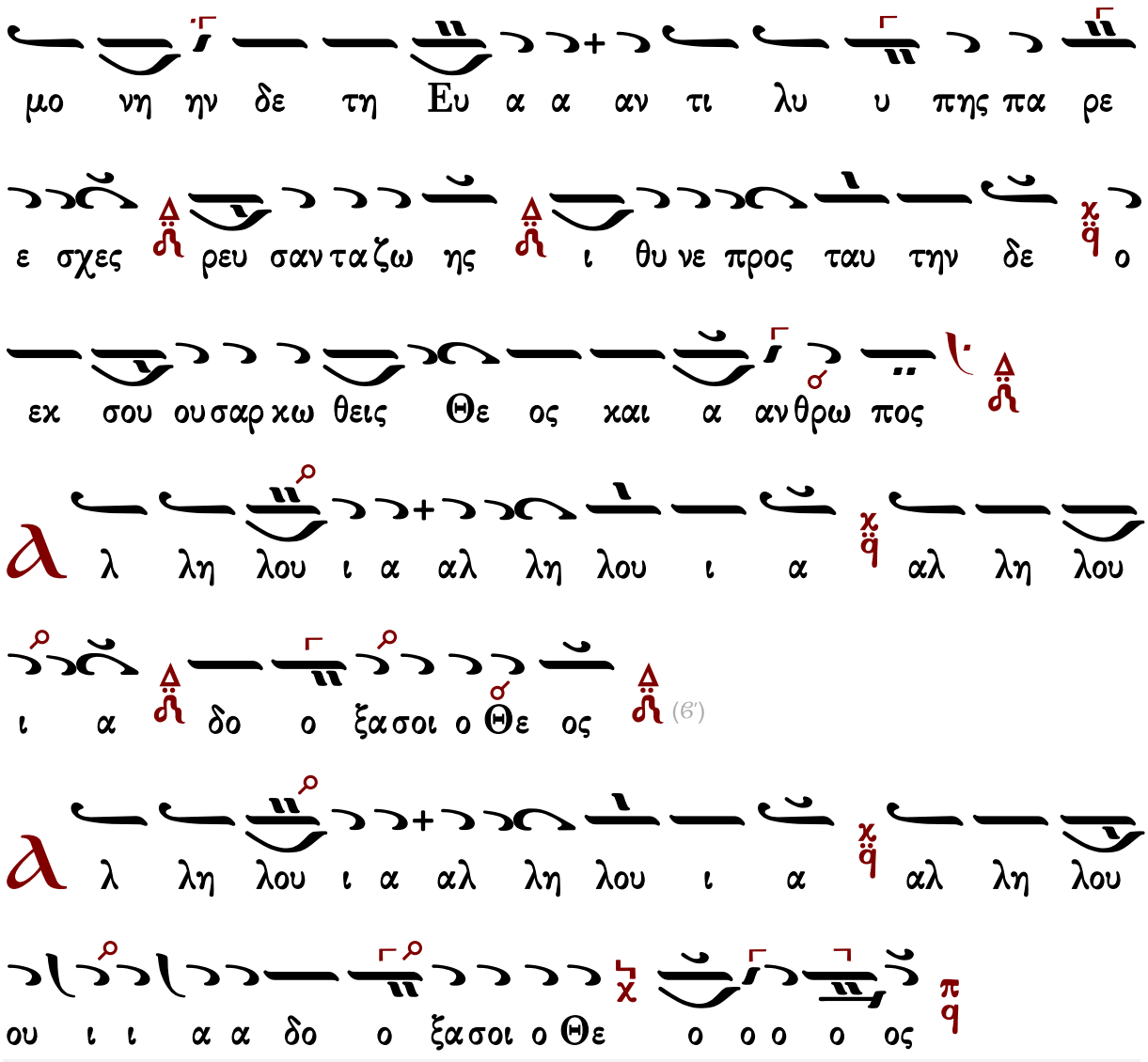

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Συναπτή — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Γέμελου

Ἦχος λ π ἀ Πα

Χαραλάμπους Καρακατσάνη
Οκτάηχον Μουσικόν Λειμωνάριον
τόμος Στ΄ 1985-1993 σ.50*

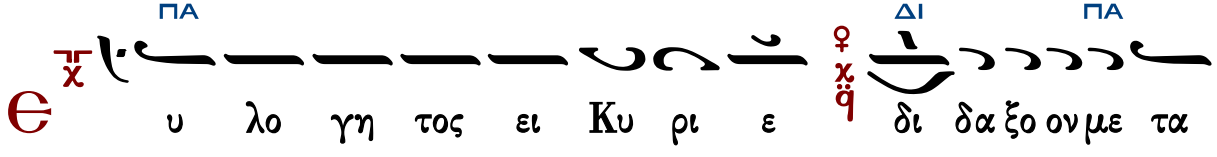

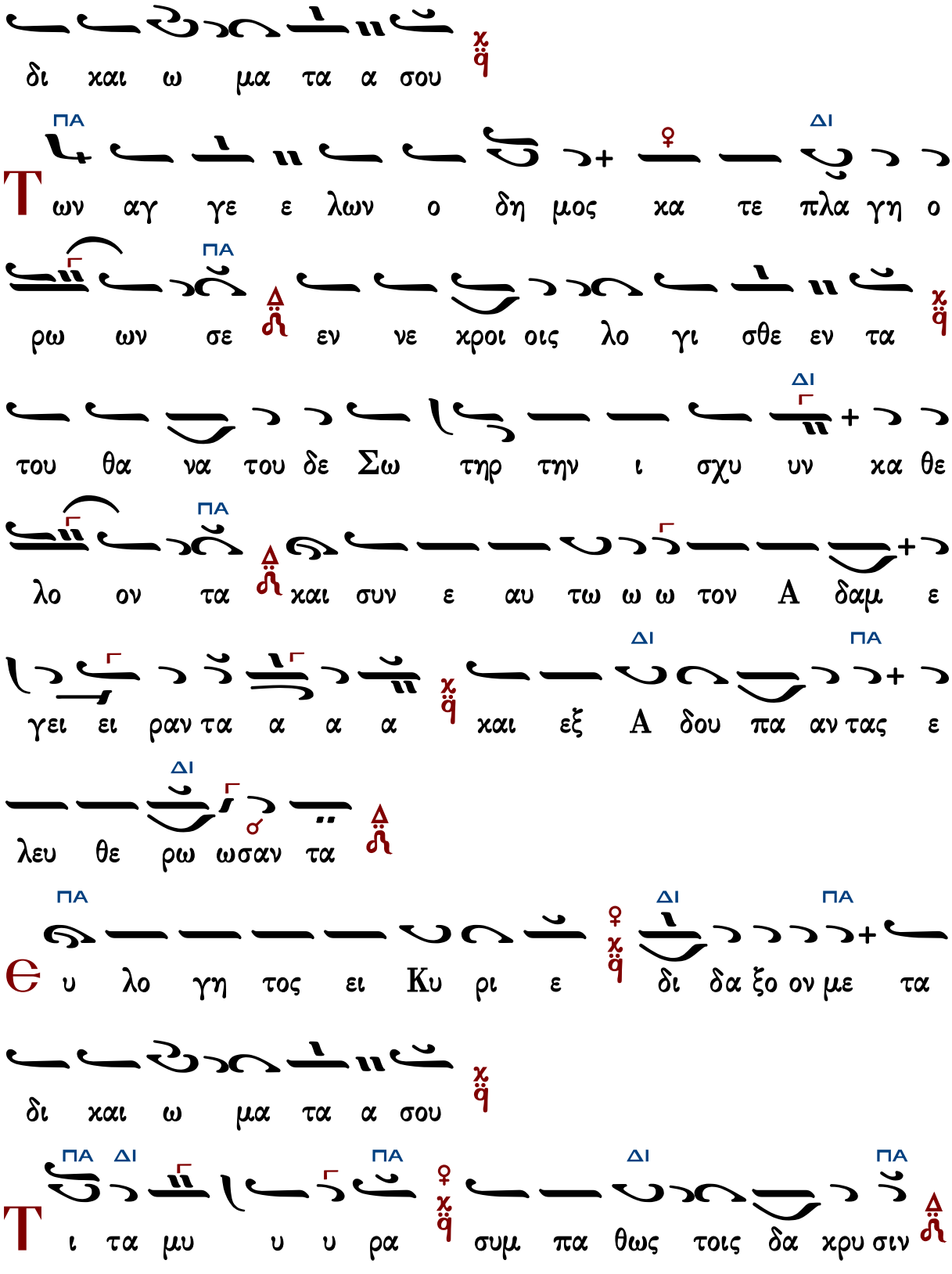
δι και ω μα τα α σου
ΠΑ ΔΙ
Τ ων αγ γε ε λων ο δη μος κα τε πλα γη ο
ΠΑ
ρω ων σε εν νε χροι οις λο γι σθε εν τα
ΔΙ
του θα να του δε Σω τηρ την ι σχυ υν κα θε
ΠΑ
λο ον τα και συν ε αυ τω ω ω τον Α δαμ ε
ΔΙ ΠΑ
γει ει ραν τα α α α και εξ Α δου πα αν τας ε
ΔΙ
λευ θε ρω ωσαν τα
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου
ΠΑ ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Τ ι τα μυ υ υ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σιν

ΚΕ

ω μα θη τρι αι χιρ να α τε ο α στρα α α

ΠΑ ΔΙ

πτω ων εν τω τα φω αγ γε λος προσ ε φθεγ γε το ταις

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

μυ ρο φο ο ροις ι δε τε υ μεις τον τα α φον και η

ΔΙ

σθη τε ε ε ε ο Σω τηρ γαρ εξ α νε ε στη του μνη

ΠΑ

ημα τος

ΠΑ

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα

ΠΑ

δι και ω μα τα α σου

ΠΑ

Λ ι αν πρω ι μυ ρο φο ροι οι ε δρα μο ον προς

το μνη μα σου θρη νο λο γου ου σαι αλλ ε πε στη προς

ΔΙ ΠΑ

αυ τας ο αγ γε λος και ει ει πε θρη νου ο

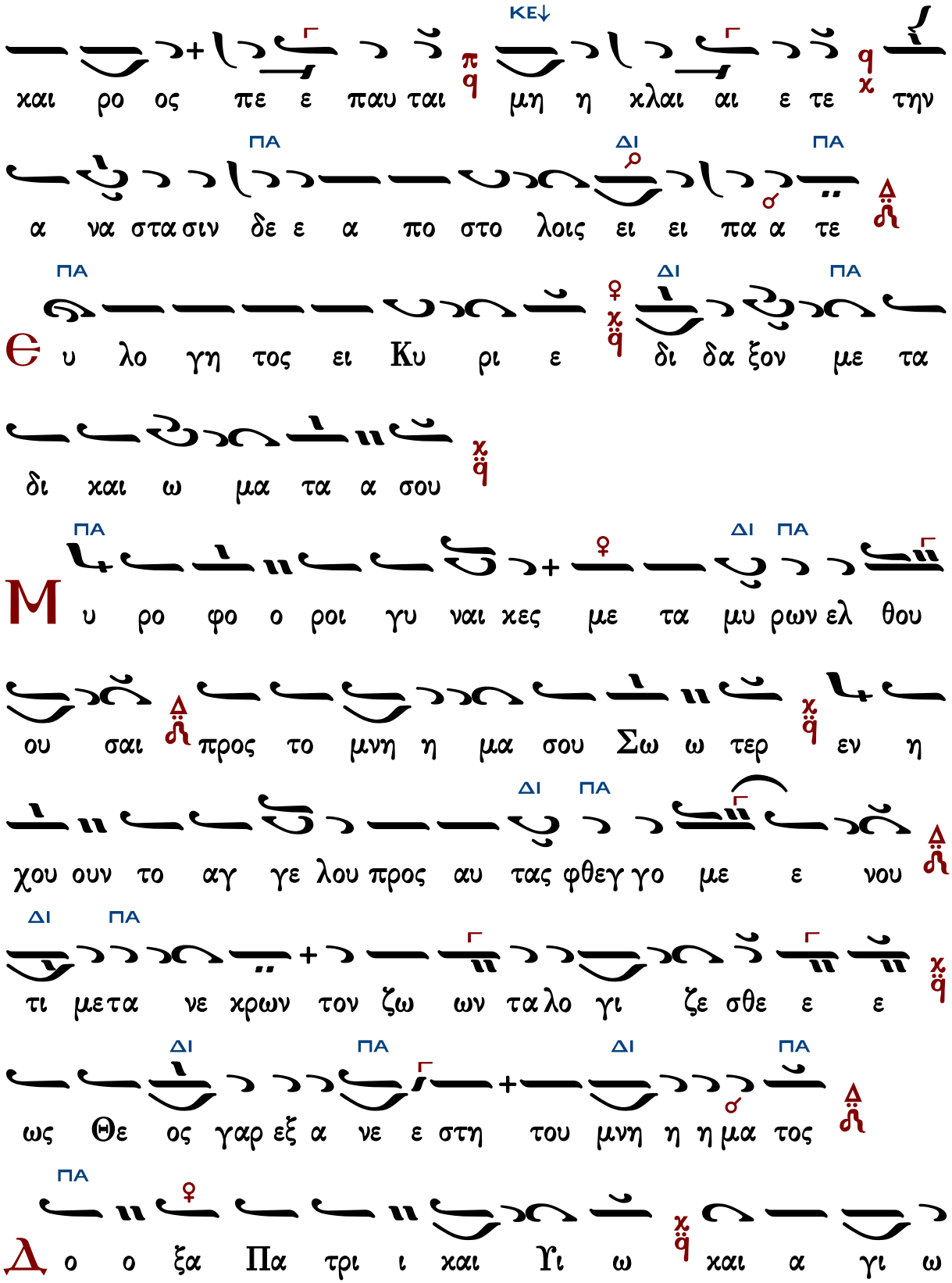
ΚΕ↓
χαι ρο ος πε ε παυ ται μη η χλαι αι ε τε την
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
α να σταστιν δε ε α πο στο λοις ει ει πα α τε
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα
δι χαι ω μα τα α σου
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι κες με τα μυ ρων ελ θου
ου σαι προς το μνη η μα σου Σω ω τερ εν η
ΔΙ ΠΑ
χου ουν το αγ γε λου προς αυ τας φθεγ γο με ε νου
ΔΙ ΠΑ
τι μετα νε κρων τον ζω ων τα λο γι ζε σθε ε ε
ΔΙ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
ως Θε ος γαρ εξ α νε ε στη του μνη η η μα τος
ΠΑ
Δ ο ο ξα Πα τρι ι χαι Υι ω χαι α γι ω

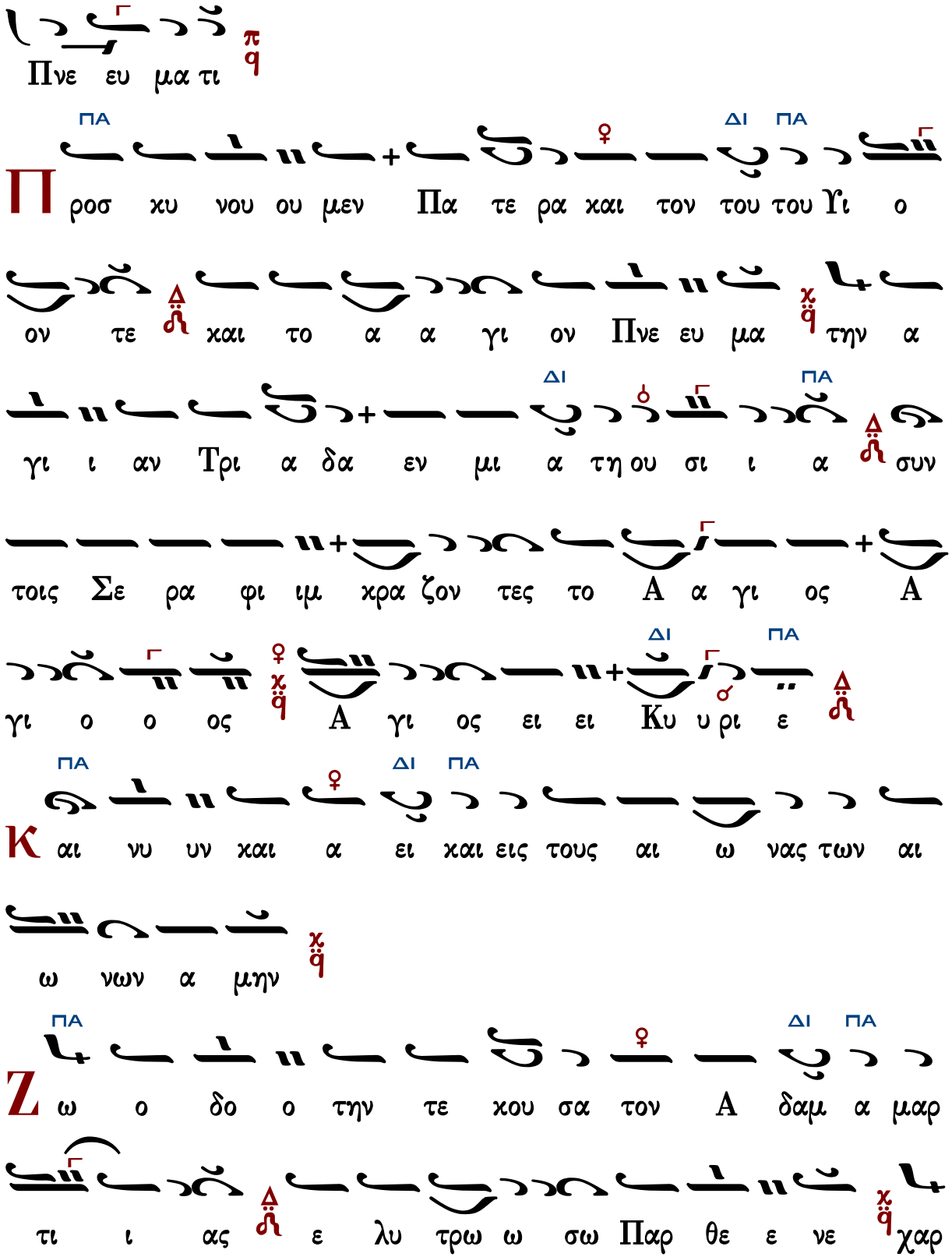
Πνε ευ μα τι
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Π ροσ κυ νου ου μεν Πα τε ρα και τον του του Υι ο
ον τε και το α α γι ον Πνε ευ μα την α
γι ι αν Τρι α δα εν μι α τη ου σι ι α συν
ΔΙ ΠΑ
τοις Σε ρα φι ιμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α
γι ο ο ος Α γι ος ει ει Κυ υ ρι ε
ΔΙ ΠΑ
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Ζ ω ο δο ο την τε κου σα τον Α δαμ α μαρ
τι ι ας ε λυ τρω ω σω Παρ θε ε νε χαρ

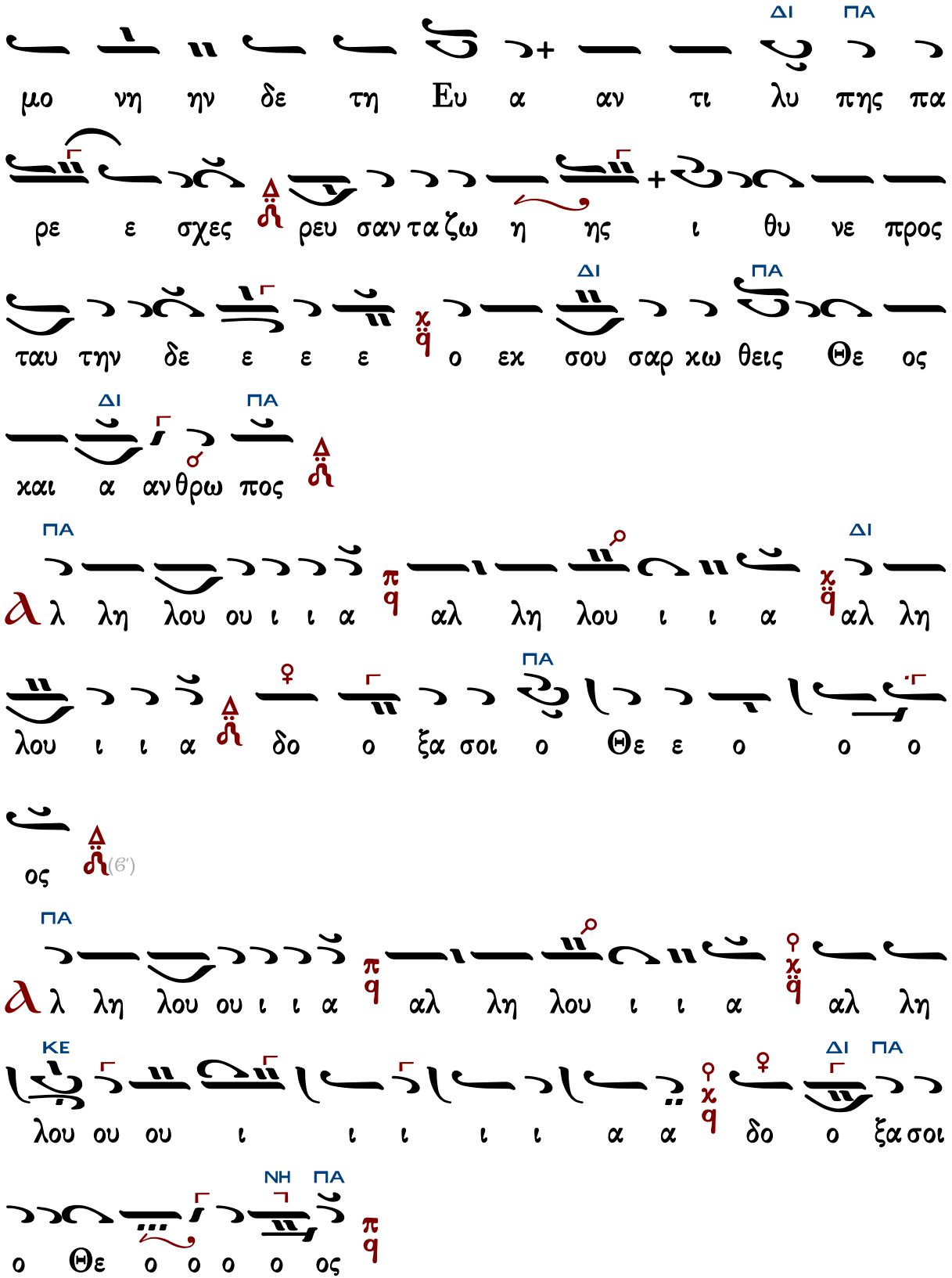
ΔΙ ΠΑ
μο νη ην δε τη Ευ α αν τι λυ πης πα
ρε ε σχες ρευ σαν τα ζω η ης ι θυ νε προς
ΔΙ ΠΑ
ταυ την δε ε ε ε ο εκ σου σαρ κω θεις Θε ος
ΔΙ ΠΑ
και α ανθρω πος
ΠΑ ΔΙ
αλ λη λου ου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ λη
λου ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ε ο ο ο
ος (6')
ΠΑ
αλ λη λου ου ι ι α αλ λη λου ι ι α αλ λη
ΚΕ ΔΙ ΠΑ
λου ου ου ι ι ι ι ι α α δο ο ξα σοι
ΝΗ ΠΑ
ο Θε ο ο ο ο ος

Ὑπακοὴ

Ἦχος Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.196#

Ο η με τε ραν μορ φην α να λα βων και υ πο μει νας σταυ ρον σω μα τι κως σω σον με τη α να στα σει σου Χρι στε ε ο Θε ος ως φι λαν θρω πος δο ο ξα α σοι

Ἀναβαθμοὶ - Προκείμενον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.196*

Τ ην αι χμα λω σι αν Σι ων εκ πλα νης ε πι στρε ε ψας κα με Σω τη ηρ ζω ω σον εξ αι αι ρων δου λο

πα θει ει ας

Θ ν τω νο ο τω ο σπει ρων θλι ι ψεις νη στει

ει ας με τα δα κρυ υ ων ου τος χα ρα ας δρε ψε

ται δρα γμα τα α ει ζω ο τρο φι ι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

νων α μην

ἢ οὕτω ω ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι πη γη των θει ει ων θη

σαυ ρι σμα α των εξ ου σο φι α συν ε σις φο

βος αυ τω αι νε σις δο ο ξα τι μη και κρα α τος

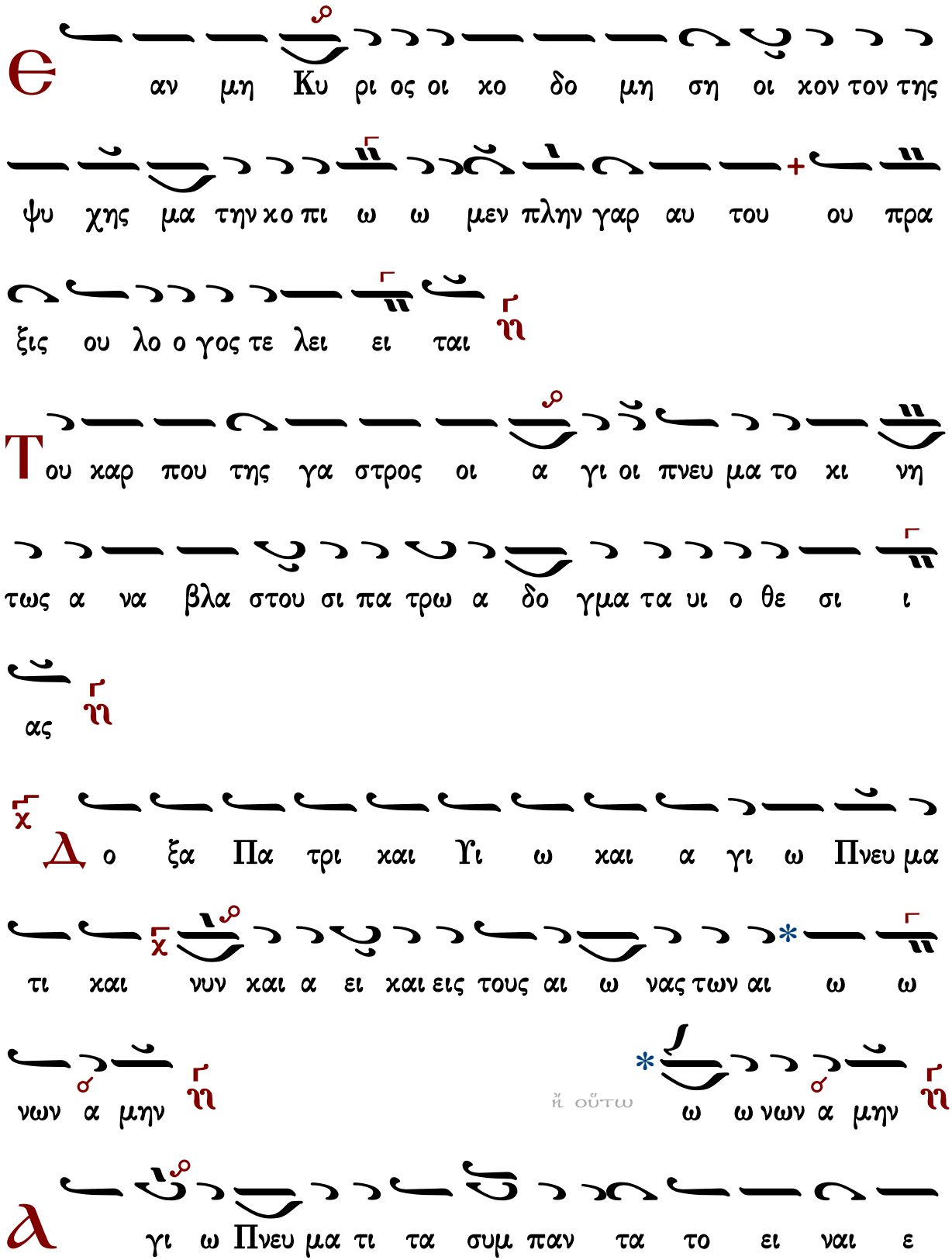
Є
αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον τον της
ψυ χης μα την κο πι ω ω μεν πλην γαρ αυ του ου πρα
ξις ου λο ο γος τε λει ει ται
Του καρ που της γα στρος οι α γι οι πνευ μα το κι νη
τως α να βλα στου σι πα τρω α δο γμα τα υι ο θε σι ι
ας
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω
νων α μην
ἢ οὕτω
ω ω νων α μην
Λ
γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι ε

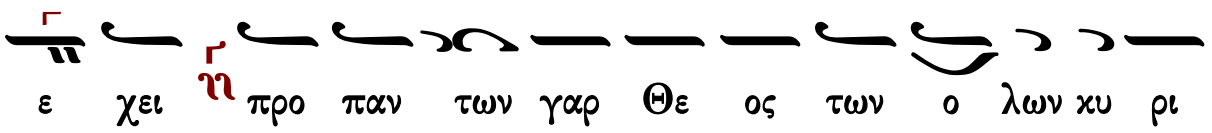
ε χει προ παν των γαρ Θε ος των ο λων κυ ρι

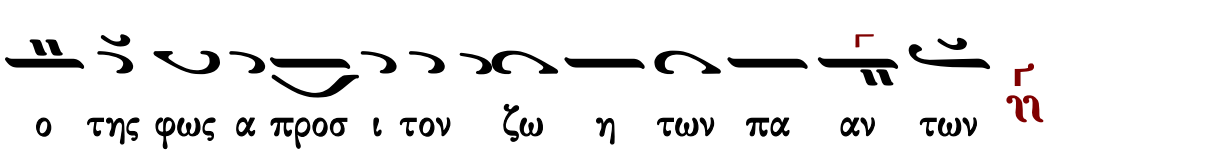
ο της φως α προσ ι τον ζω η των πα αν των

Ἀντίφωνον γ'

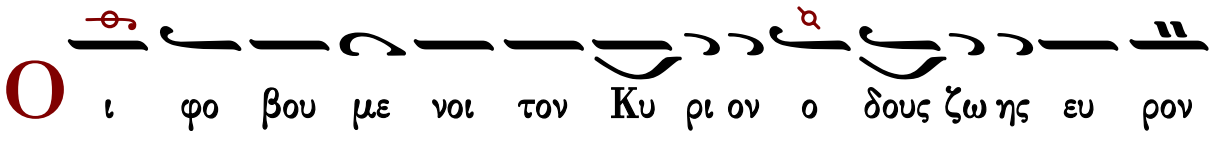
Οι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ο δους ζω ης ευ ρον

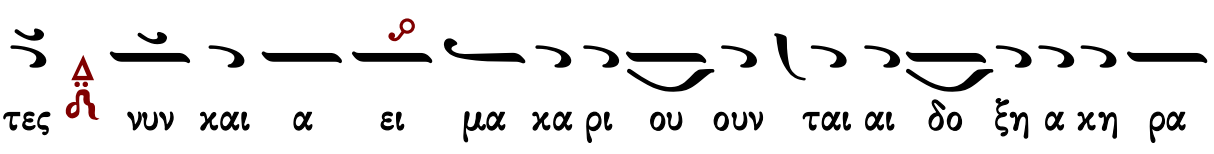
τες νυν και α ει μα κα ρι ου ουν ται αι δο ξη α κη ρα

α τω

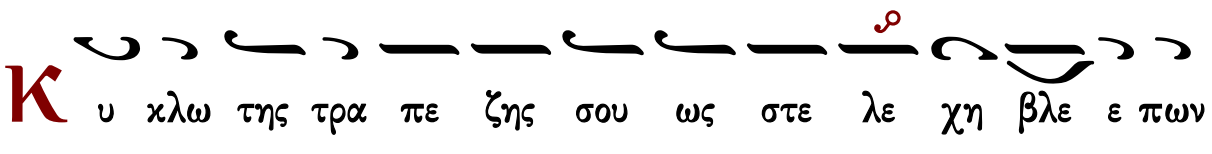
Κυ κλω της τρα πε ζης σου ως στε λε χη βλε ε πων

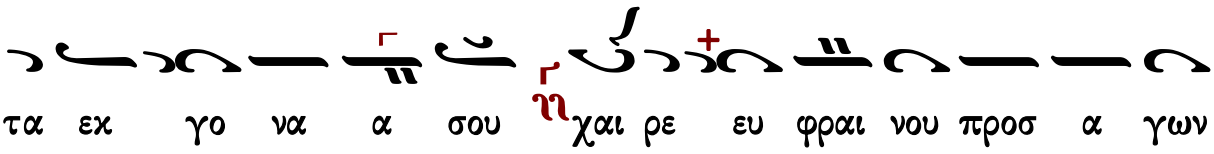
τα εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι νου προσ α γων

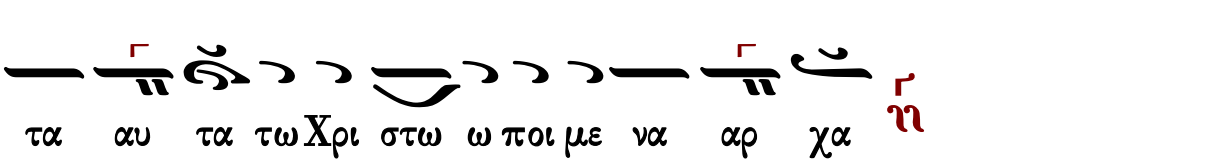
τα αυ τα τω Χρι στω ω ποι με να αρ χα

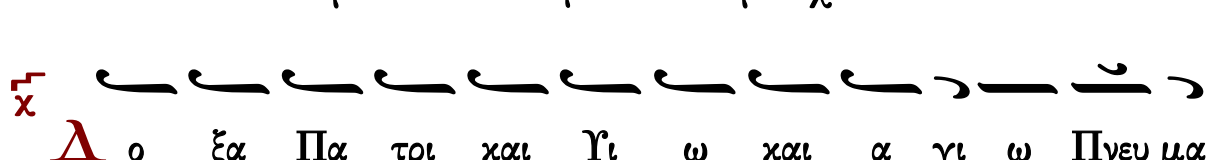
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

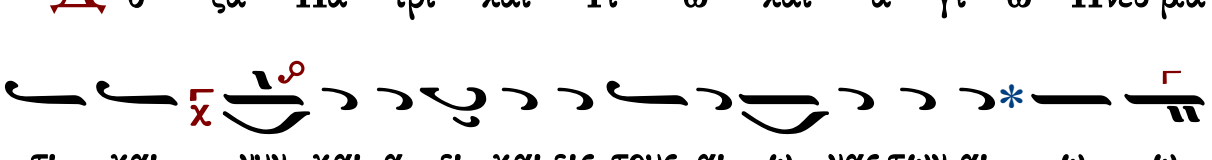
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

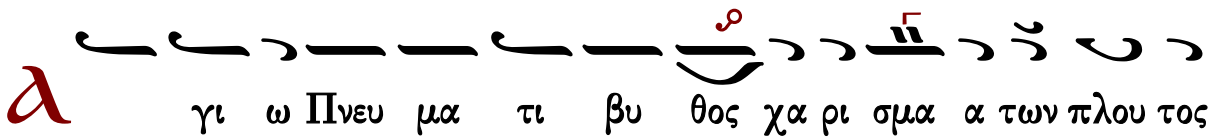

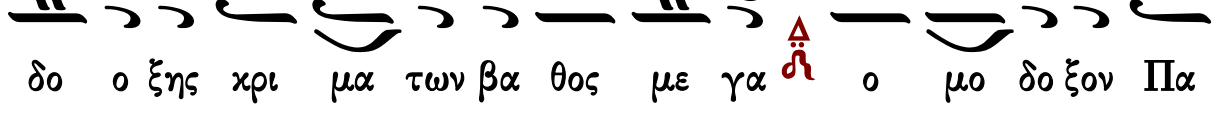

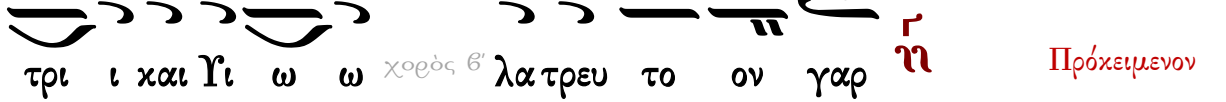

Πρόκειμενον

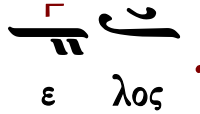

(β΄)

∴ Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

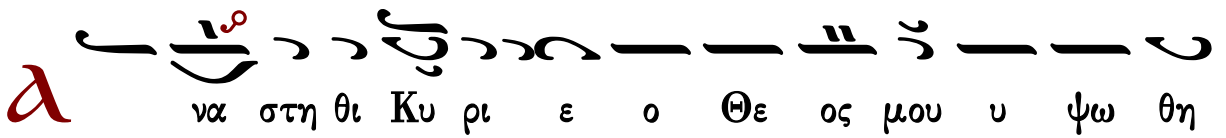

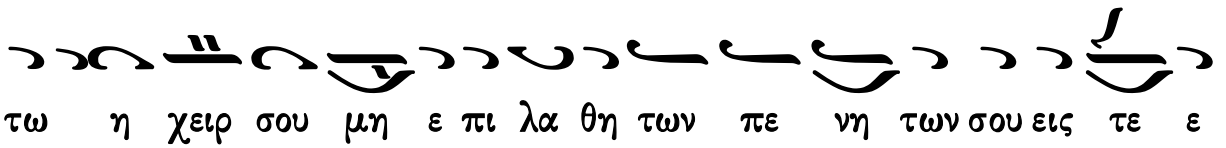

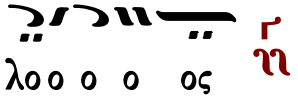

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον
1905 σ.329#

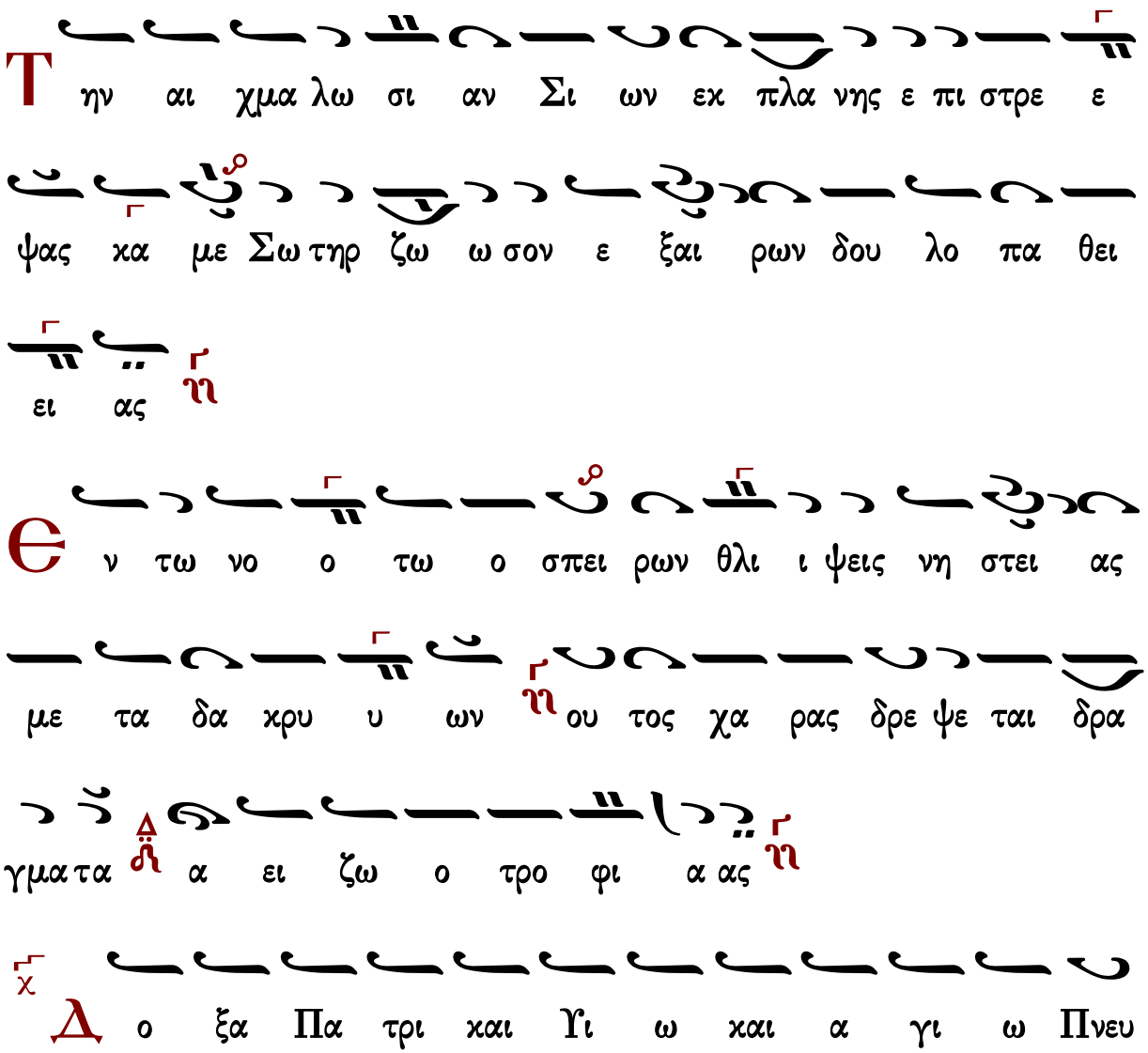

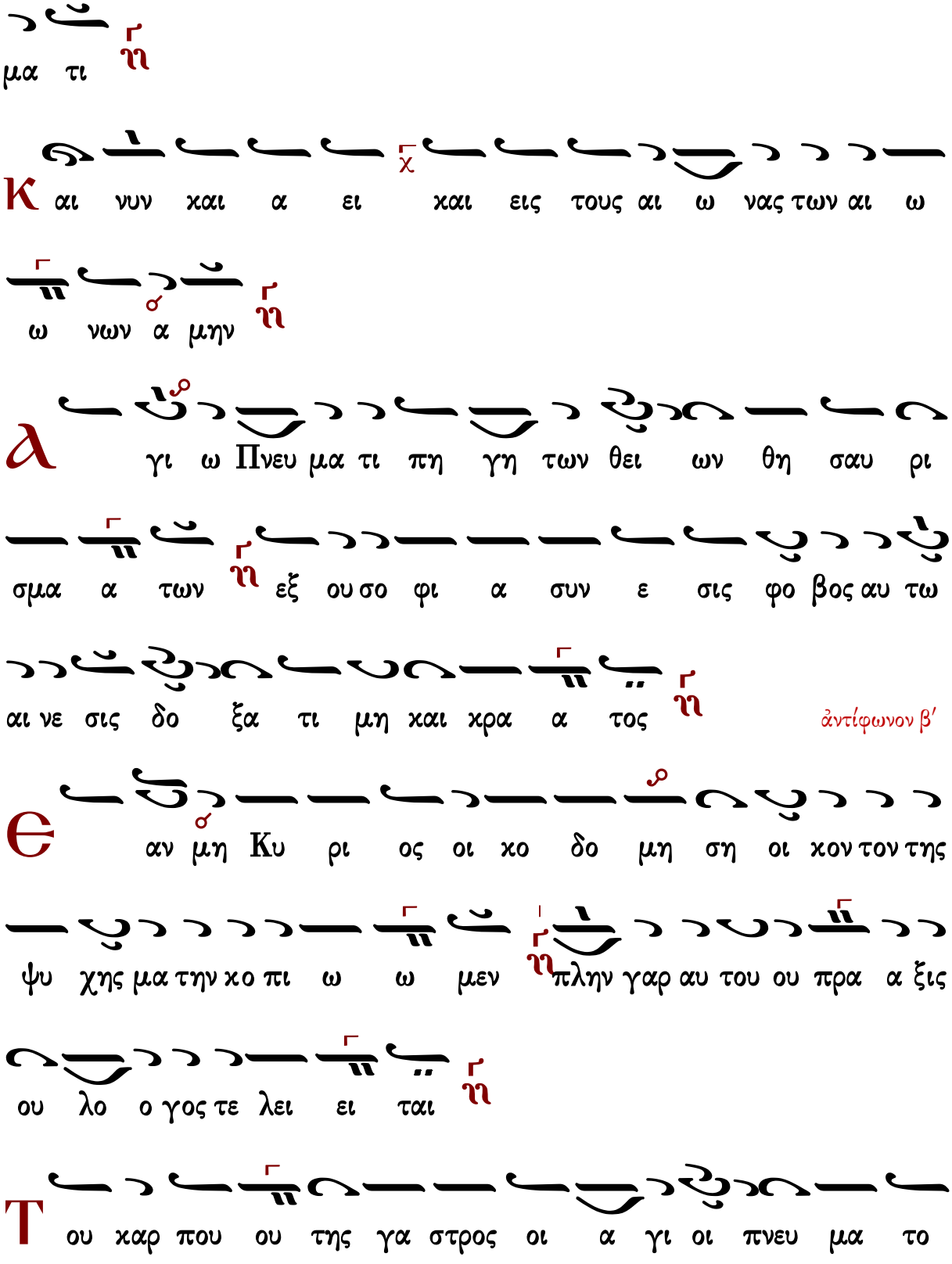
μα τι
Κ αι νυν χαι α ει χαι εις τους αι ω νας των αι ω
ω νων α μην
λ γι ω Πνευ μα τι πη γη των θει ων θη σαυ ρι
σμα α των εξ ου σο φι α συν ε σις φο βος αυ τω
αι νε σις δο ξα τι μη χαι χρα α τος
ἀντίφωνον β΄
Θ αν μη Κυ ρι ος οι χο δο μη ση οι χον τον της
ψυ χης μα την χο πι ω ω μεν πλην γαρ αυ του ου πρα α ξις
ου λο ο γος τε λει ει ται
Τ ου χαρ που ου της γα στρος οι α γι οι πνευ μα το

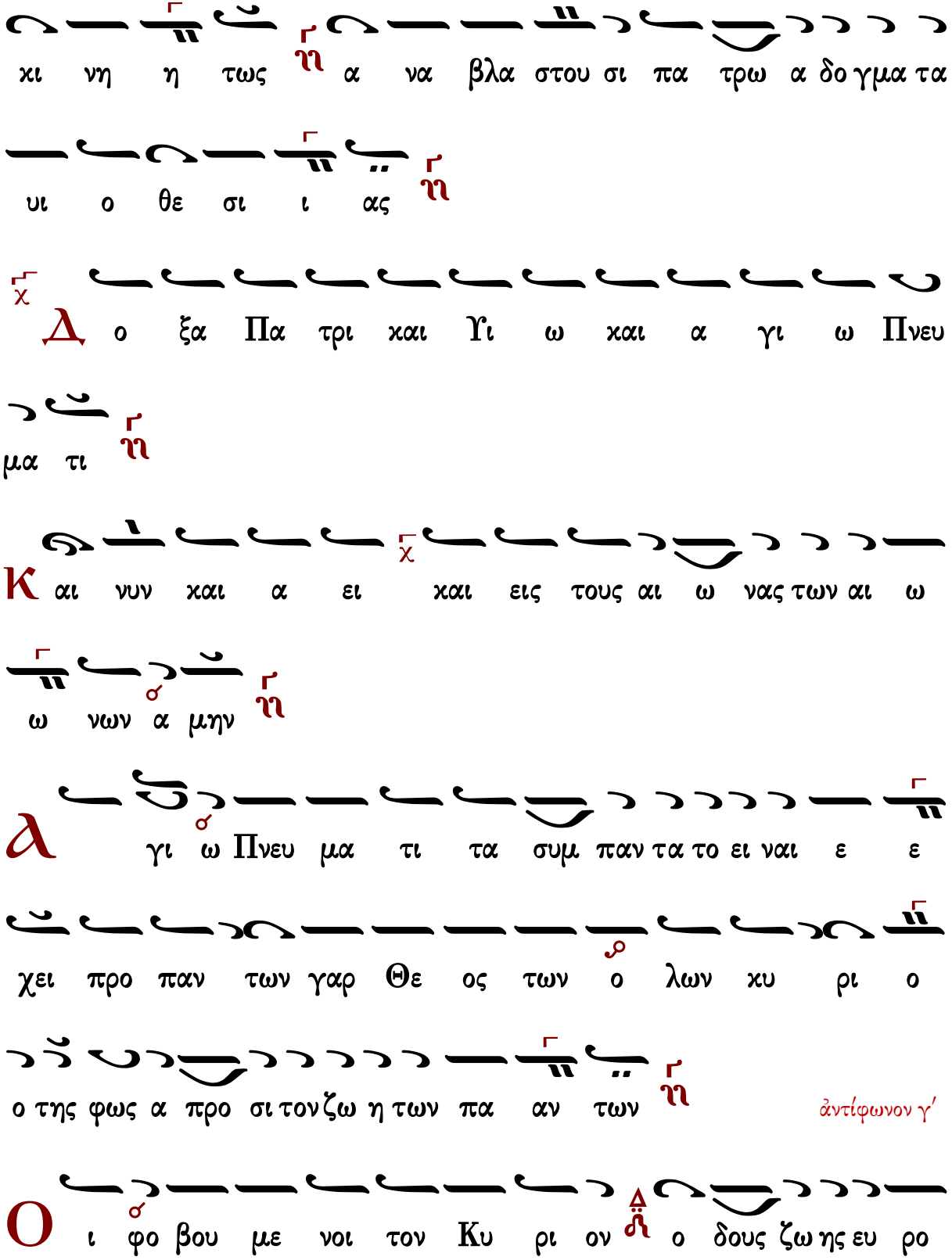
χι νη η τως α να βλα στου σι πα τρω α δο γμα τα
υι ο θε σι ι ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω νων α μην
λ γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι ε ε
χει προ παν των γαρ Θε ος των ο λων κυ ρι ο
ο της φως α προ σι τον ζω η των πα αν των
ἀντίφωνον γ′
Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ο δους ζω ης ευ ρο

ον τες νυν και α ει μα κα ρι ουν ται δο ξη α κη ρα α

τω

Κ υ κλω της τρα πε ζης σου ως στε λε χη βλε πων τα

εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι αι νου προσ α γων τα αυ

τα τω Χρι στω ω ποι με να αρ χα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σμα των πλου τος

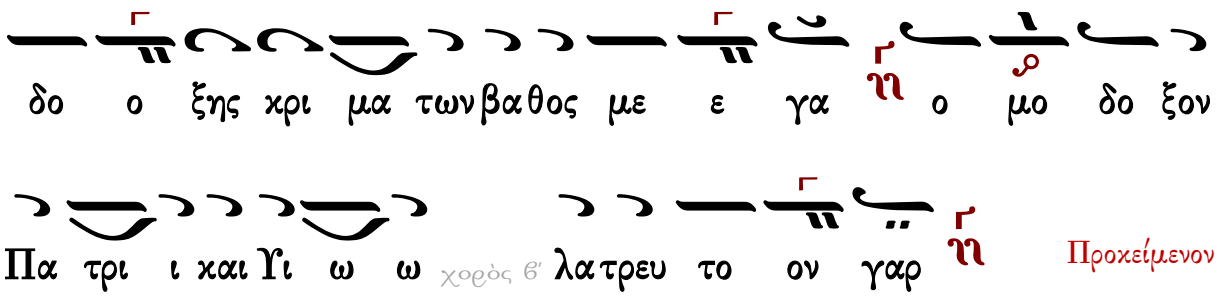

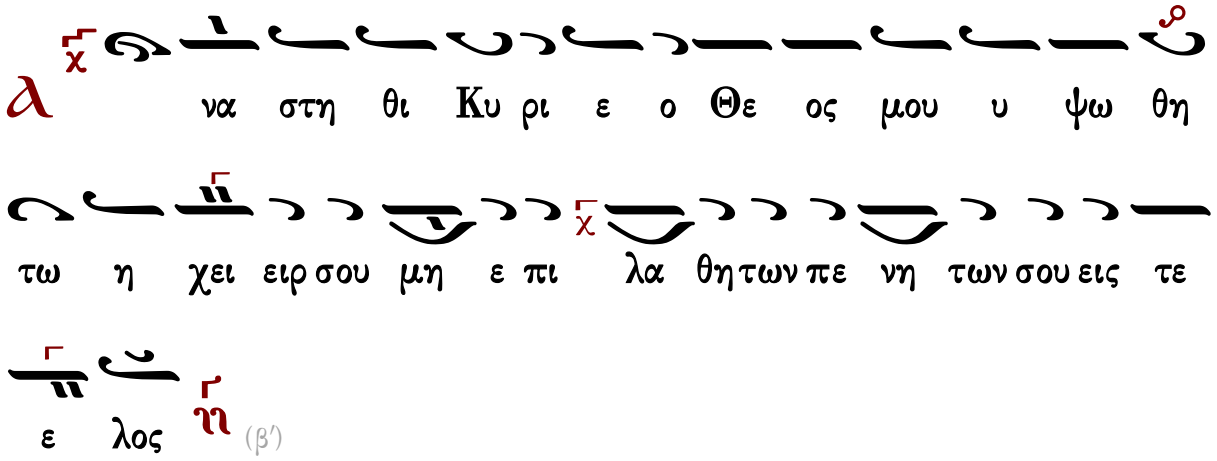

∴ Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

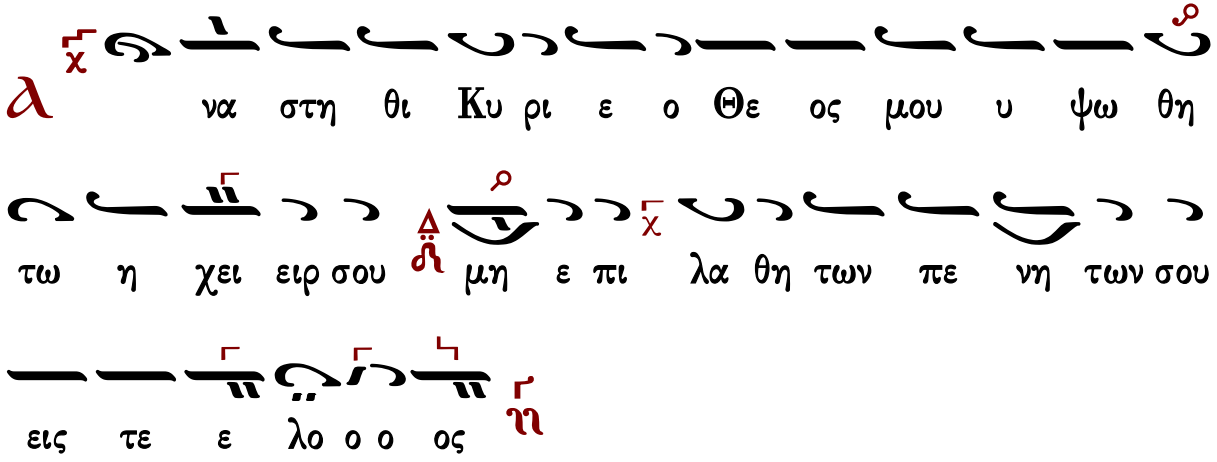

Ν΄ Ψαλμὸς

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

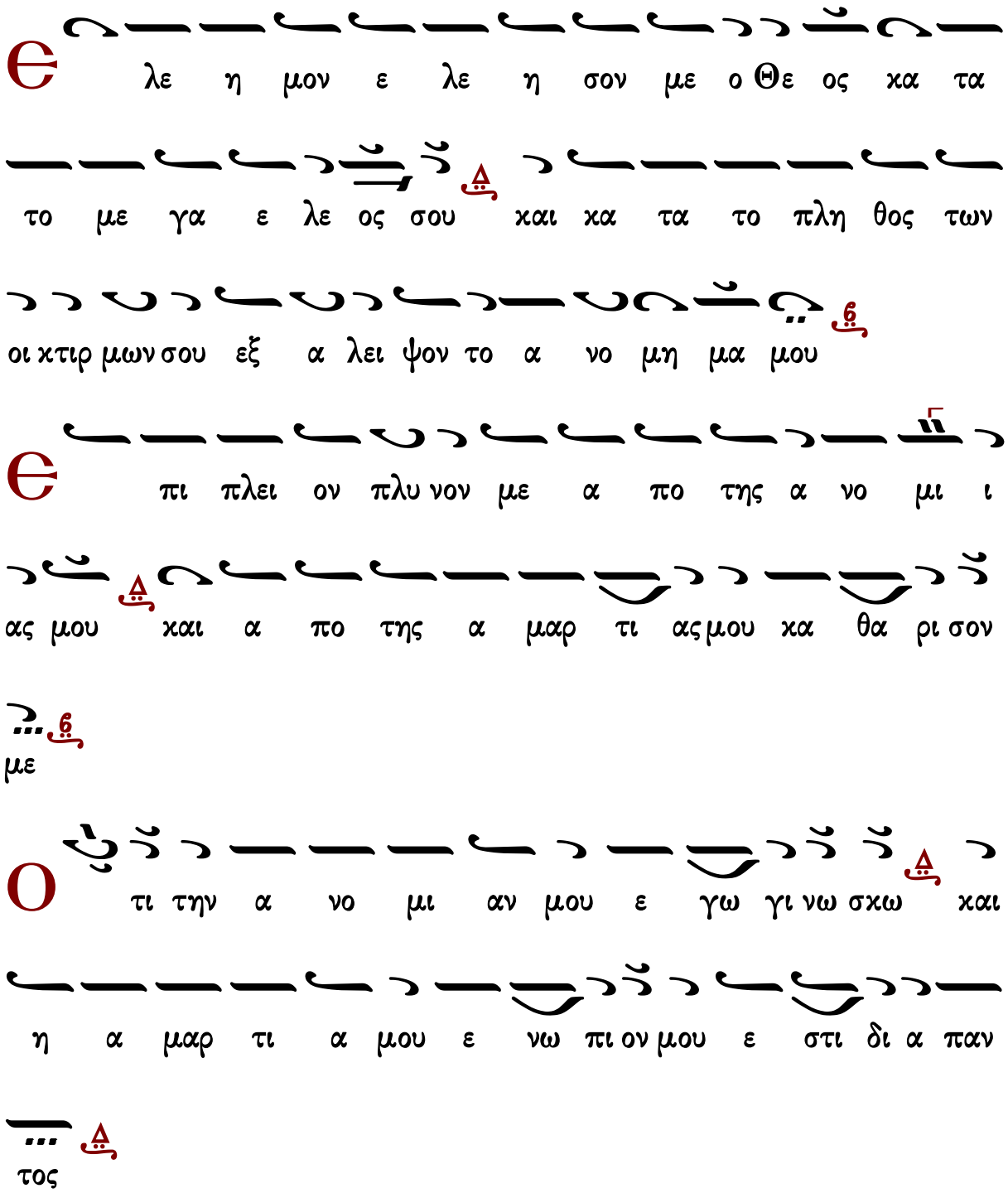
Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των
οι κτιρ μων σου εξ α λει ψον το α νο μη μα μου
Ε πι πλει ον πλυ νον με α πο της α νο μι ι
ας μου και α πο της α μαρ τι ας μου κα θα ρι σον
με
Ο τι την α νο μι αν μου ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μου ε νω πι ον μου ε στι δι α παν
τος

C οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σου ε ποι η η σα ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σου και νι κη σης εν τω κρι νε

σθαι σε

l δου γαρ εν α νο μι αις συν ε λη φθην και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μου

l δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σου ε δη λω σας

μοι

εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ θὐαγγελίου ἱερουργοῦντος ἀρχιερέως.

χ l δου ου ου ου ου ου γα αρ α λη η

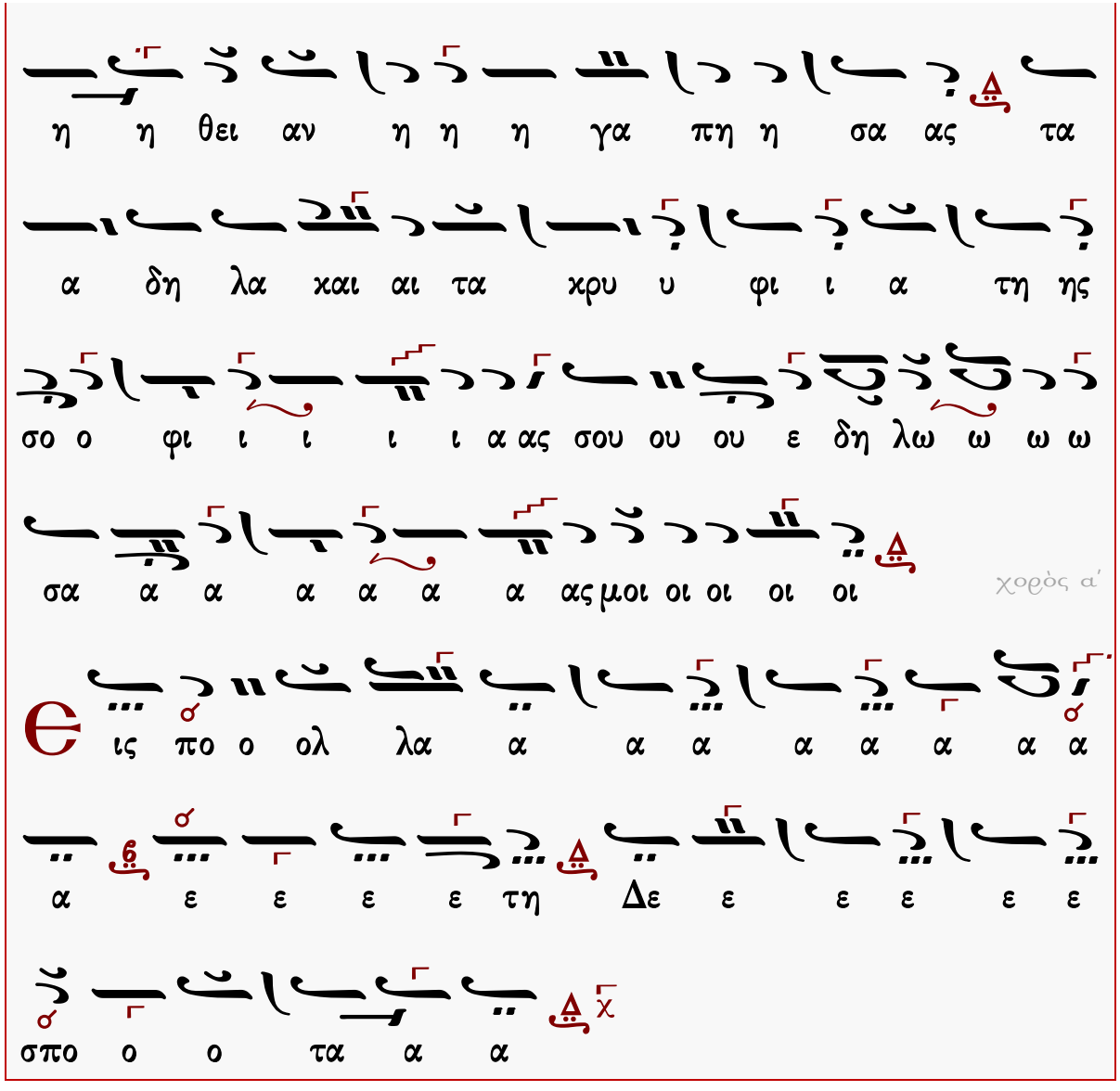
η η θει αν η η η γα πη η σα ας τα
α δη λα και αι τα χρυ υ φι ι α τη ης
σο ο φι ι ι ι ι α ας σου ου ου ε δη λω ω ω ω
σα α α α α α α ας μοι οι οι οι οι
χορὸς α΄
Є ις πο ο ολ λα α α α α α α α α
α ε ε ε ε τη Δε ε ε ε ε ε
σπο ο ο τα α α
Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ καν θη σο
μαι

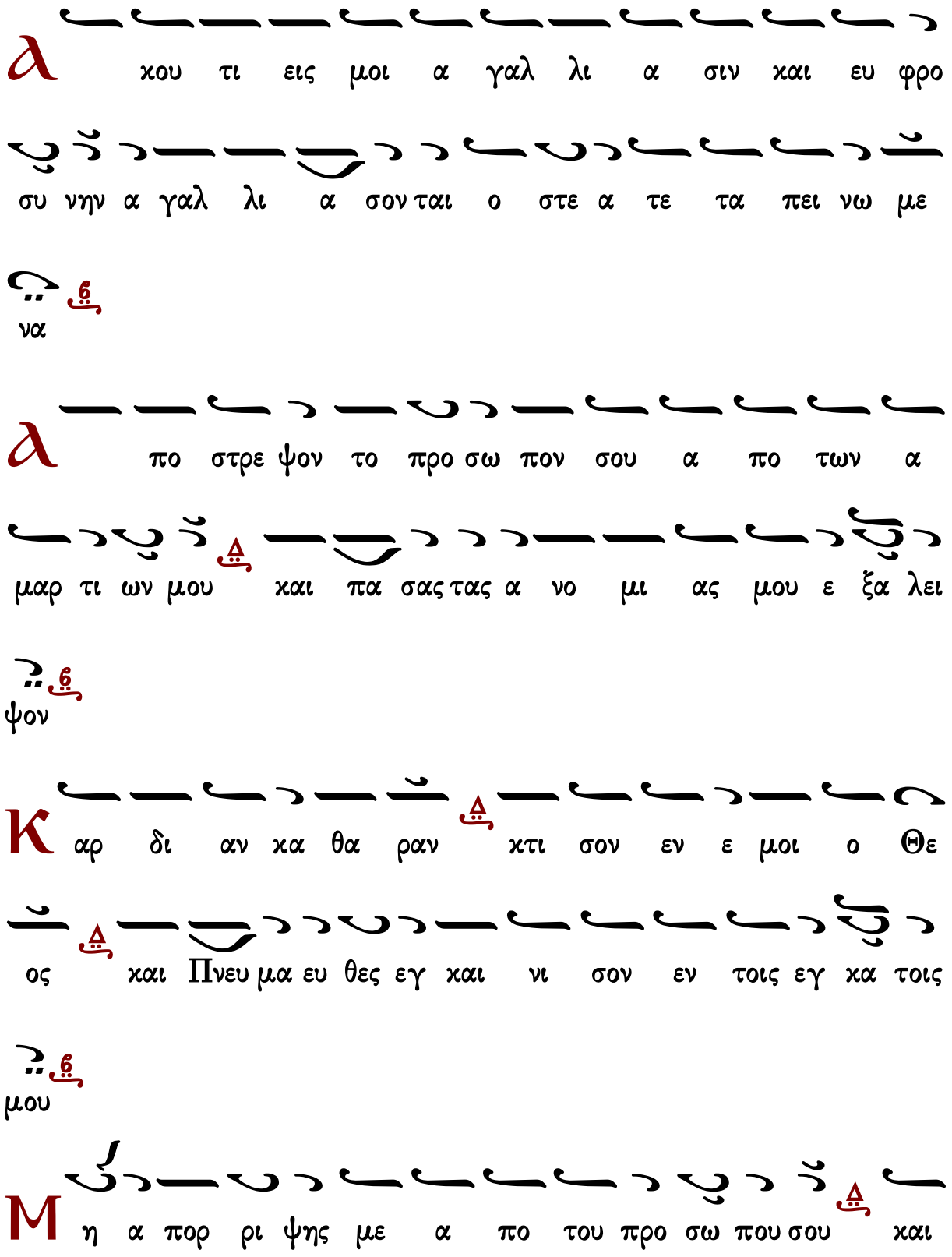
Δ χου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σον ται ο στε α τε τα πει νω με
να
Δ πο στρε ψον το προ σω πον σου α πο των α
μαρ τι ων μου και πα σας τας α νο μι ας μου ε ξα λει
ψον
Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και Πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
μου
Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ σω που σου και

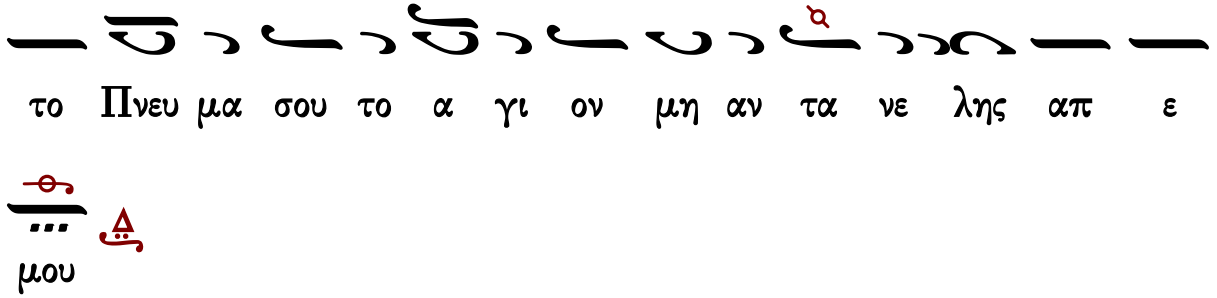
το Πνευ μα σου το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μου

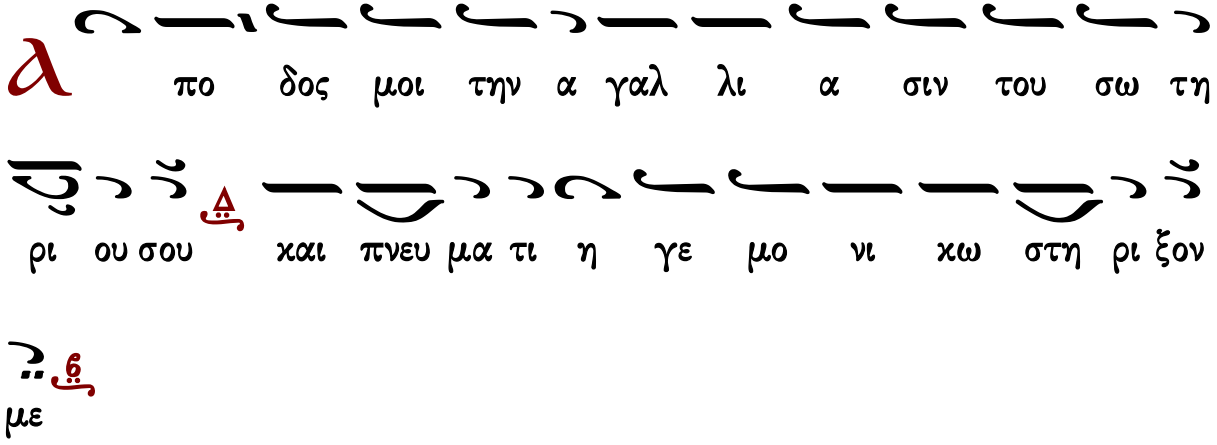
Δ πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σου και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον
με

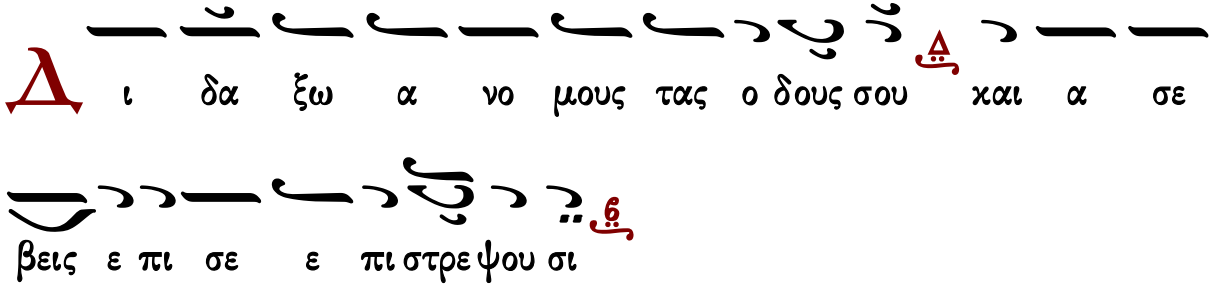
Δι δα ξω α νο μους τας ο δους σου και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψου σι

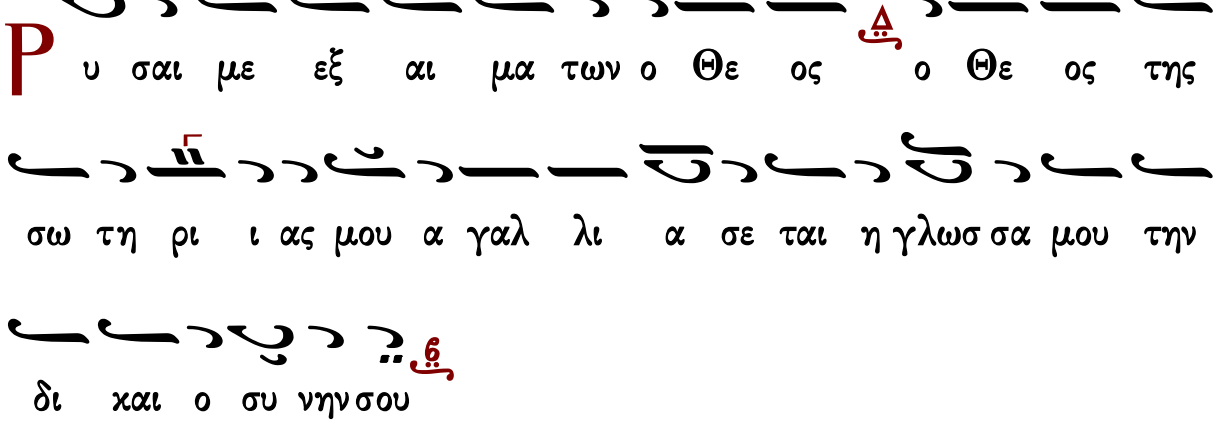
Ρυ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μου α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μου την
δι και ο συ νην σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το

στο μα μου α ναγ γε λει την αι νε σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ο

λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

λ γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σου

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου

σα λημ

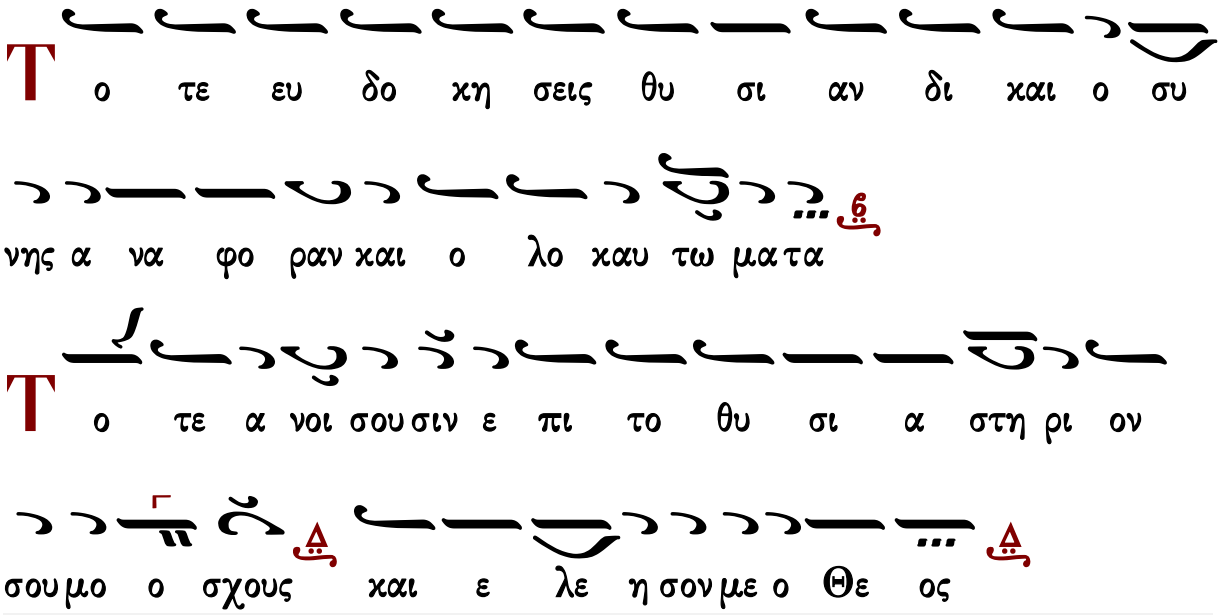

Πεντηκοστάρια

Γεωργίου Πρωγάκη I

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.157#

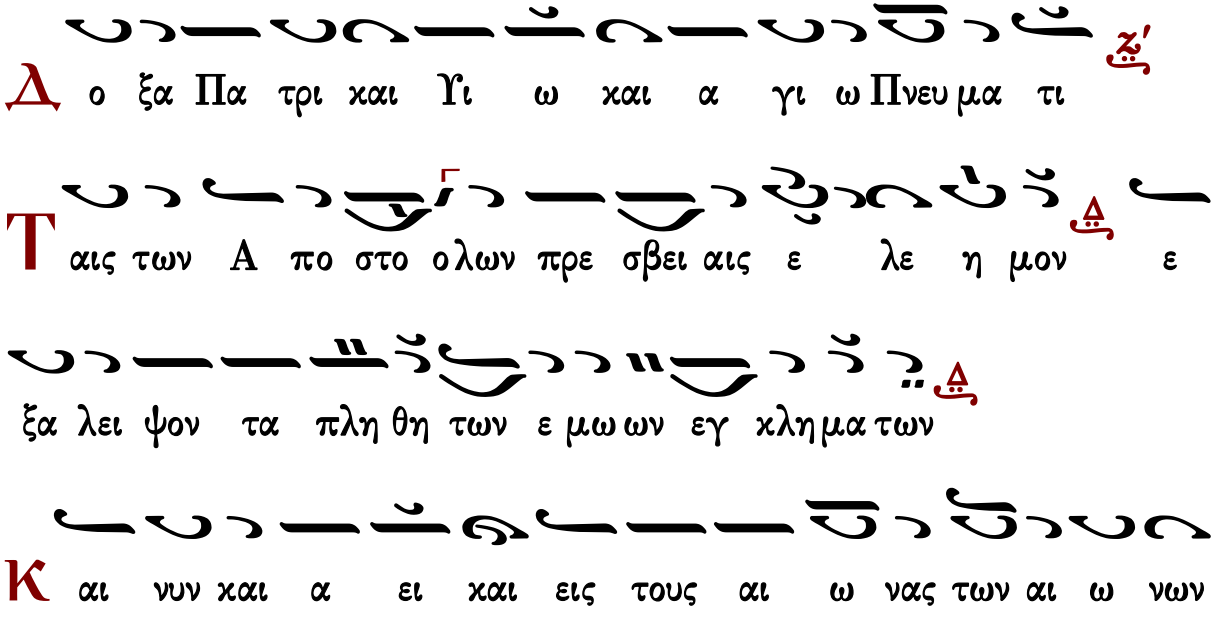

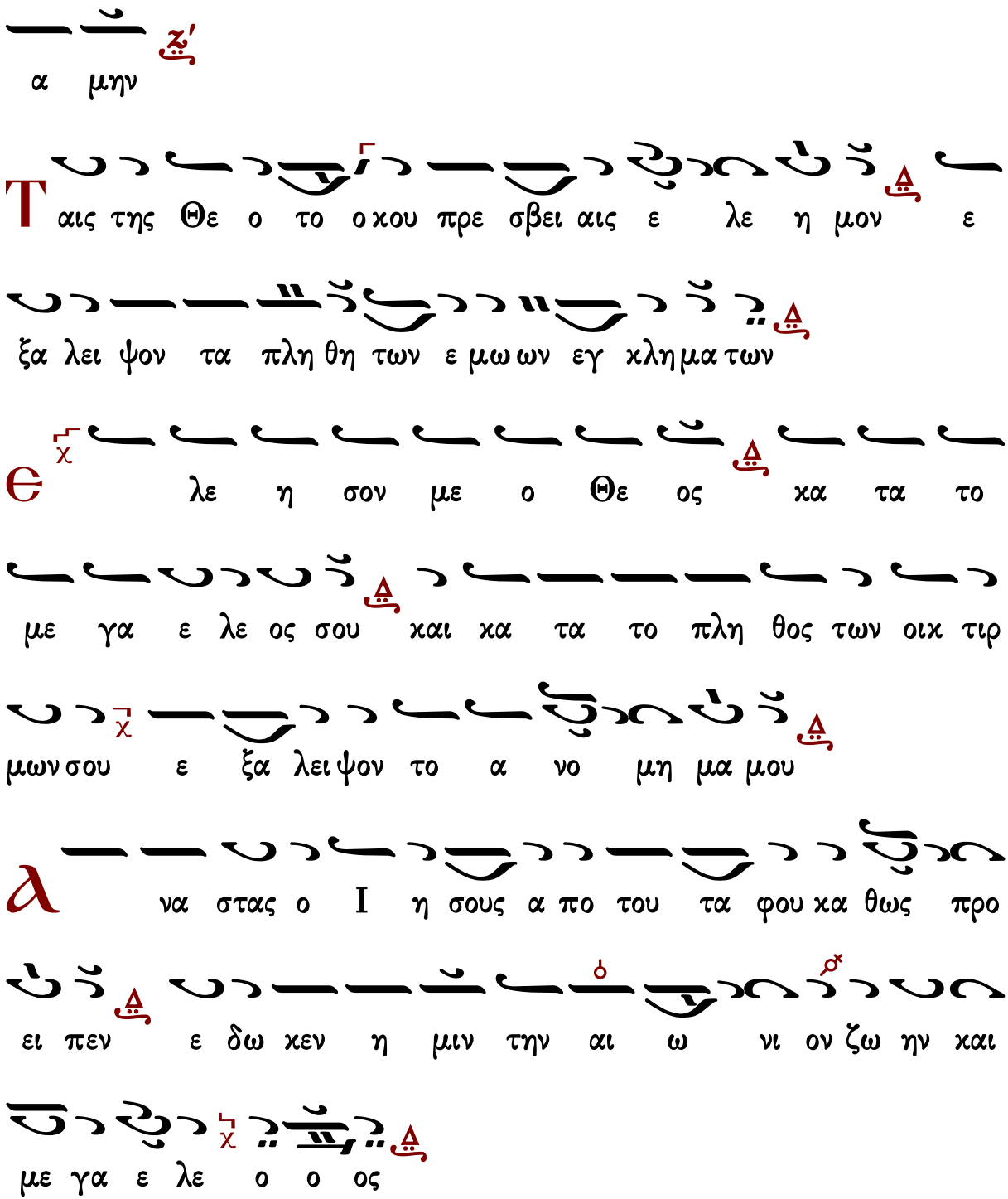

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Πρωτάκη II

Μέλος ἀργόν κατά μίμησιν τῶν ἀρχαίων διδασκάλων

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Πρωγάκη 1909 σ.158#

θη των ε ε μω ω ω ων ε εγ χλη μα α α α

των

Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα το

με γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οικ τιρ

μων σου ε ξα λει ψον το α νο ο ο μη μα α α α

μου

Α να σταs ο Ι η η σους α α πο του ου τα α α α α

α α φου κα α θω ω ωs προ ο ει ει ει ει πε ε ε

εν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε

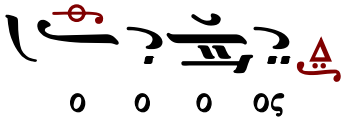

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι χ

Γαβριήλ Κουντιάδου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ έκδοση 1931-1935
επανέκδοση 1991 σ.195*

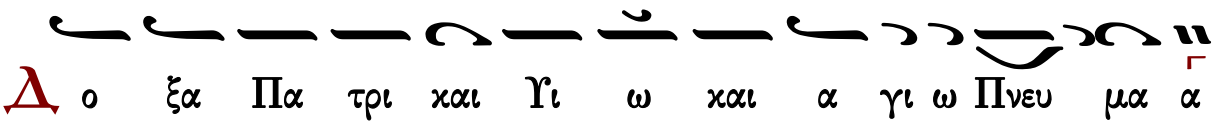

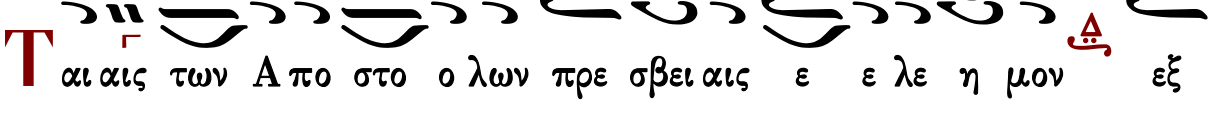

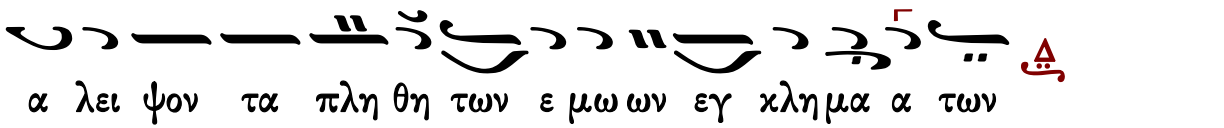

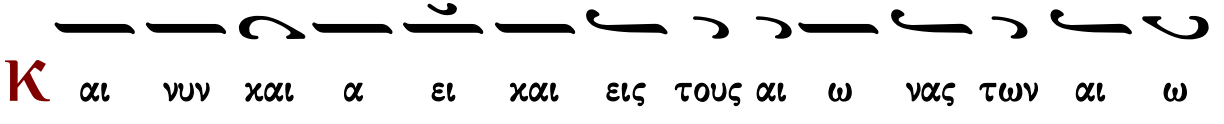

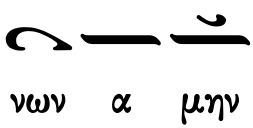

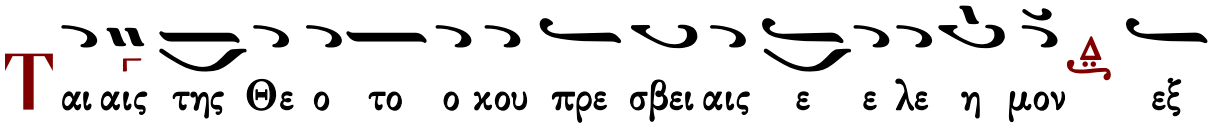

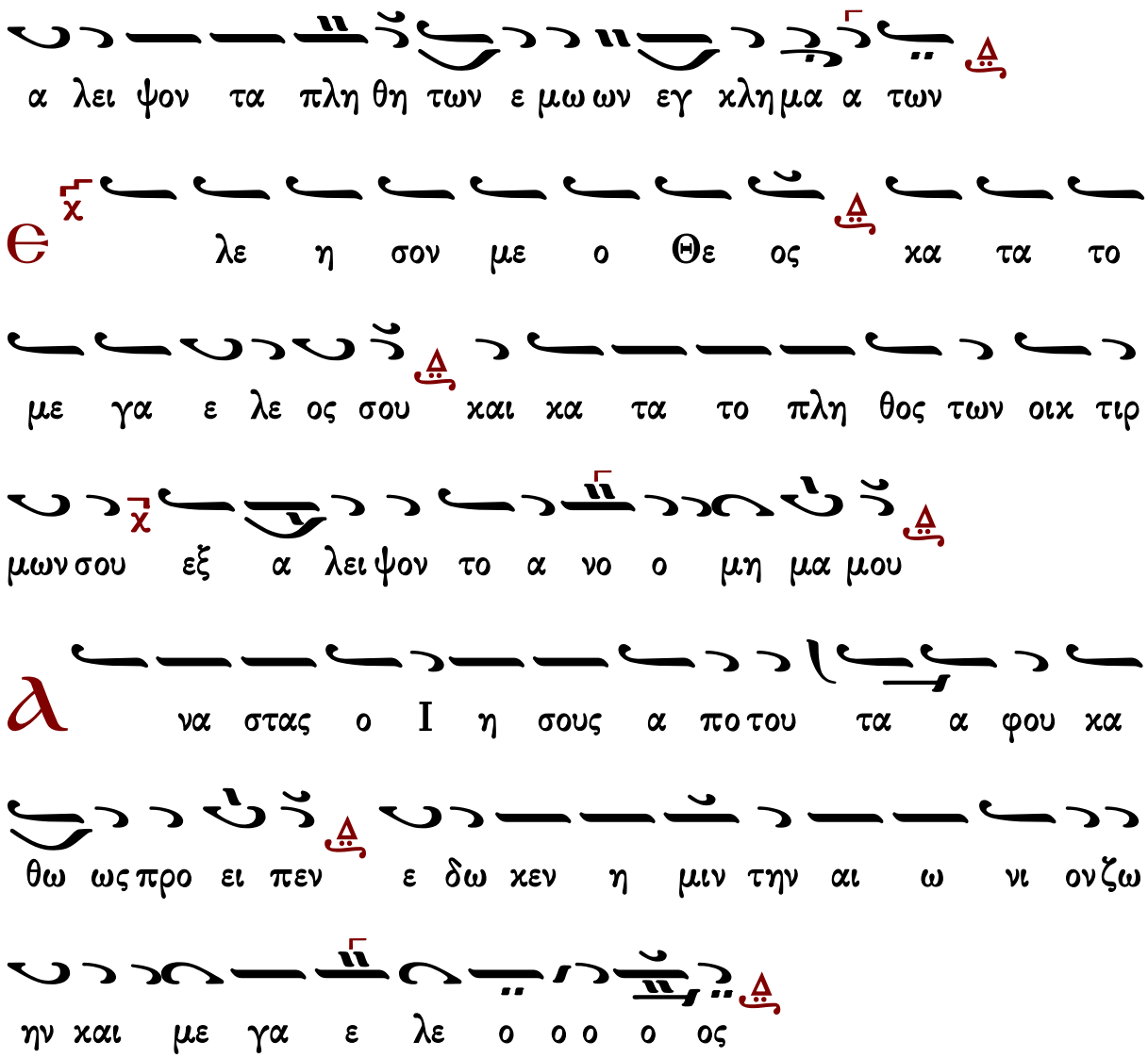

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Ζω

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.543*

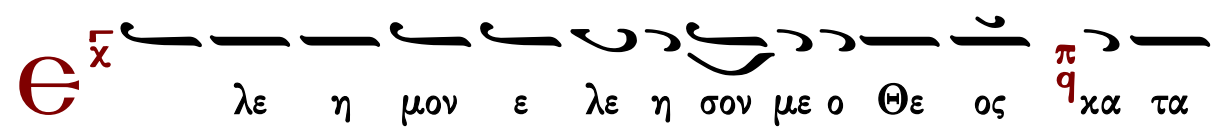

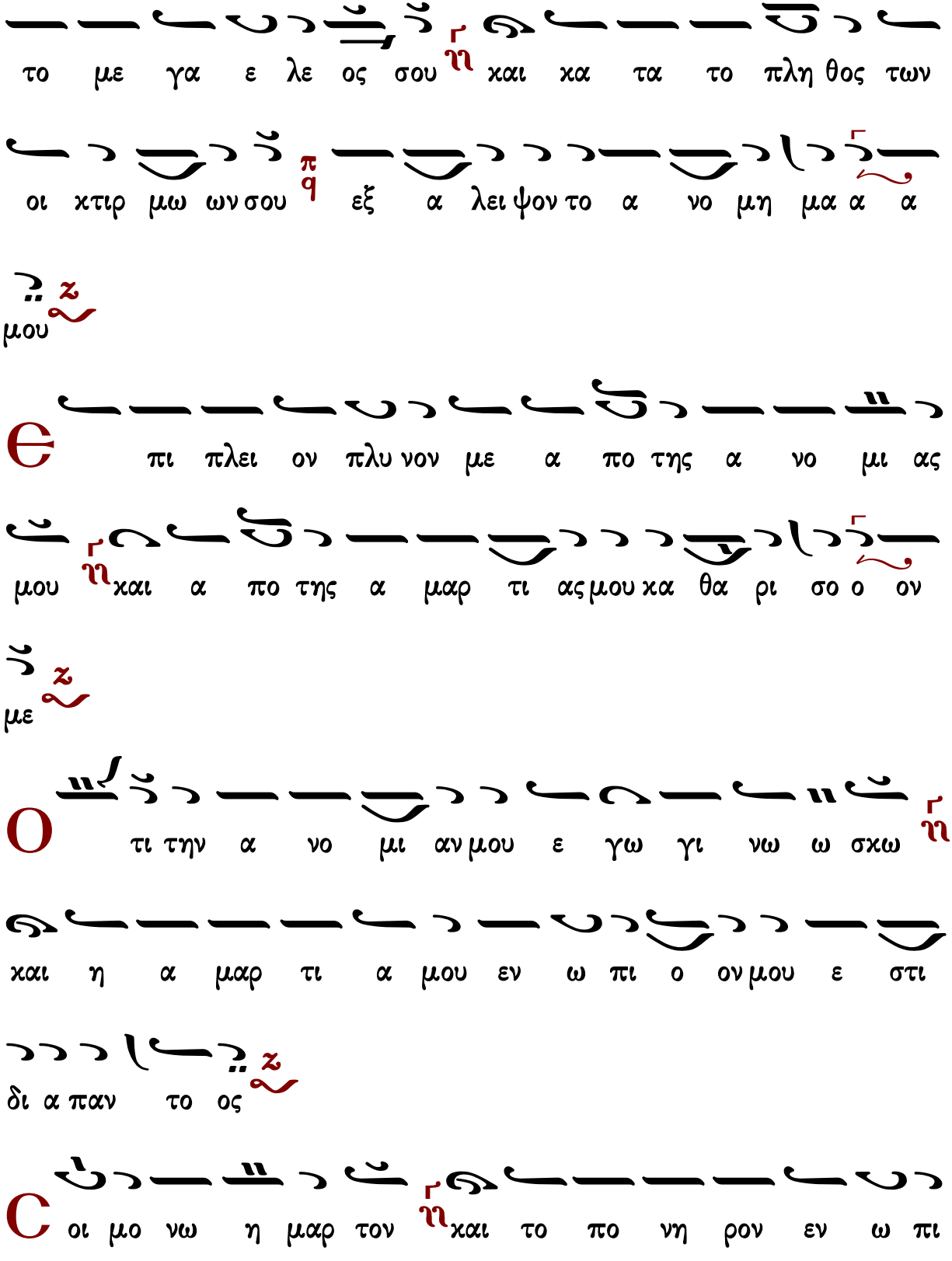
το με γα ε λε ος σου η και κα τα το πλη θος των
οι κτιρ μω ων σου π/q εξ α λει ψον το α νο μη μα α α
μου z
Є πι πλει ον πλυ νον με α πο της α νο μι ας
μου η και α πο της α μαρ τι ας μου κα θα ρι σο ο ον
με z
Ο τι την α νο μι αν μου ε γω γι νω ω σκω η
και η α μαρ τι α μου εν ω πι ο ον μου ε στι
δι α παν το ος z
C οι μο νω η μαρ τον η και το πο νη ρον εν ω πι

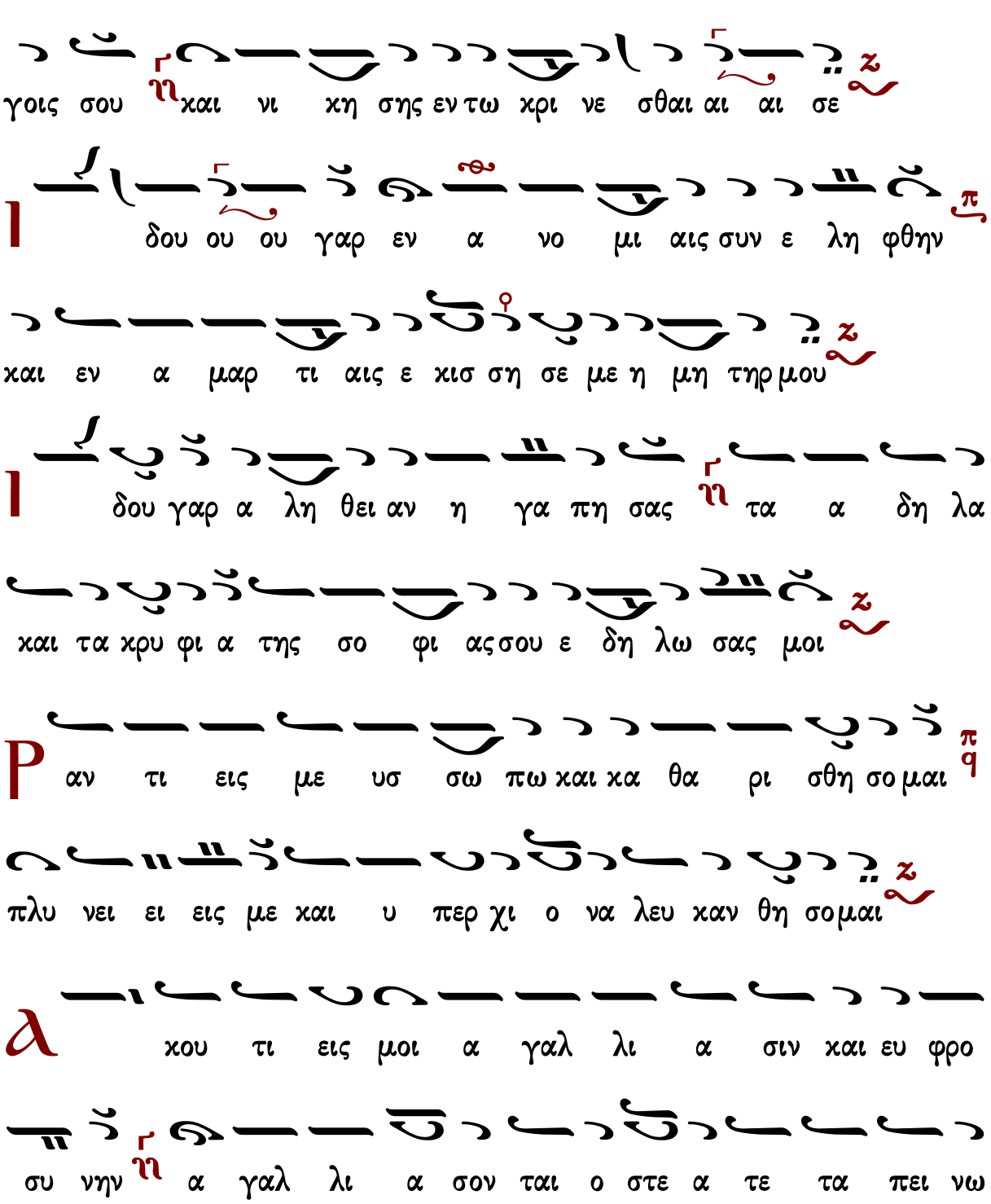
ον σου ε ποι η σα ο πως αν δι και ω θης εν τοις λο
γοις σου και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι αι αι σε
l δου ου ου γαρ εν α νο μι αις συν ε λη φθην
και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μου
l δου γαρ α λη θει αν η γα πη σας τα α δη λα
και τα κρυ φι α της σο φι ας σου ε δη λω σας μοι
P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη σο μαι
πλυ νει ει εις με και υ περ χι ο να λευ καν θη σο μαι
λ κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σον ται ο στε α τε τα πει νω

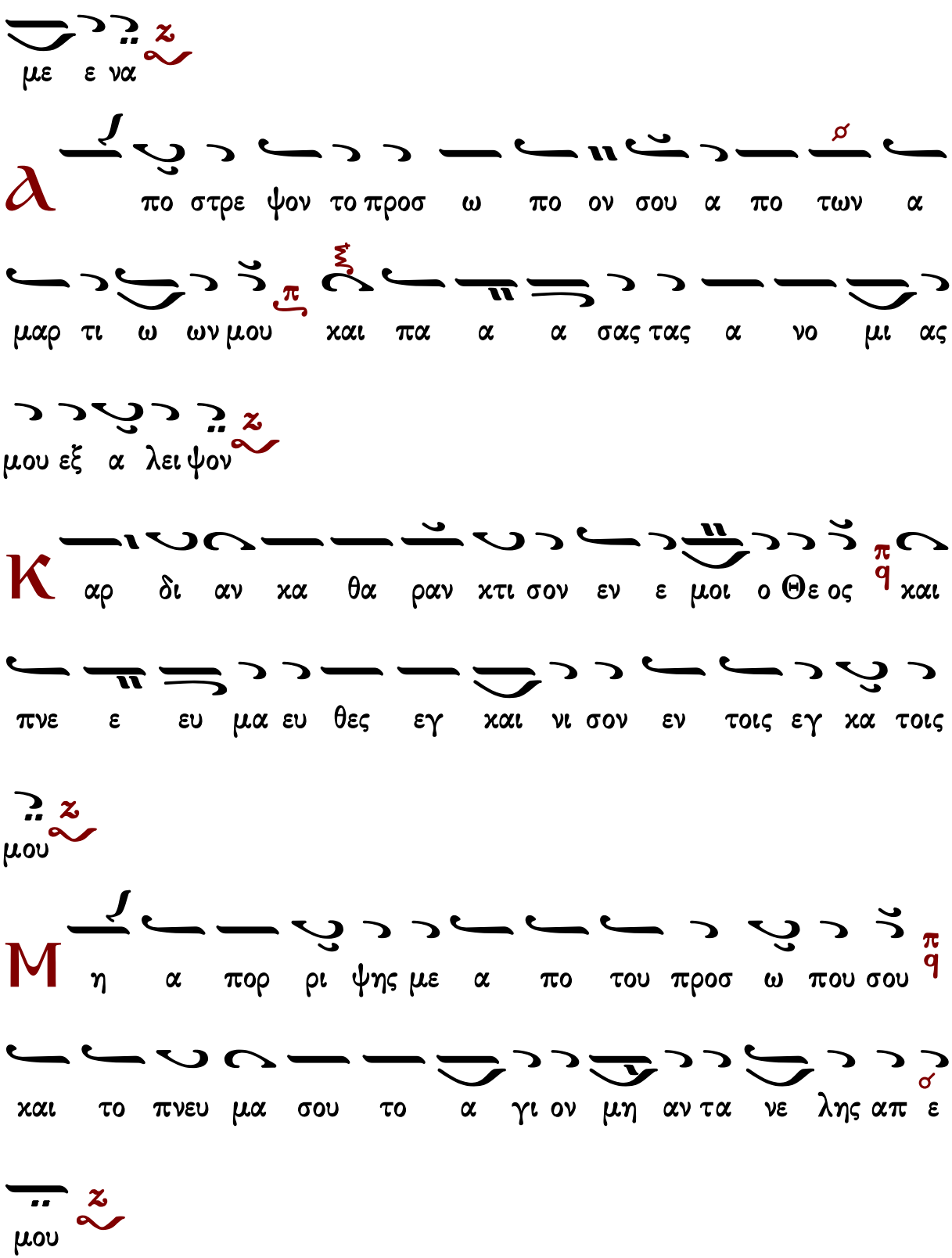
με ε να
α πο στρε ψον το προσ ω πο ον σου α πο των α
μαρ τι ω ων μου και πα α α σας τας α νο μι ας
μου εξ α λει ψον
κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε ος και
πνε ε ευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
μου
μ η α πορ ρι ψης με α πο του προσ ω που σου
και το πνευ μα σου το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μου

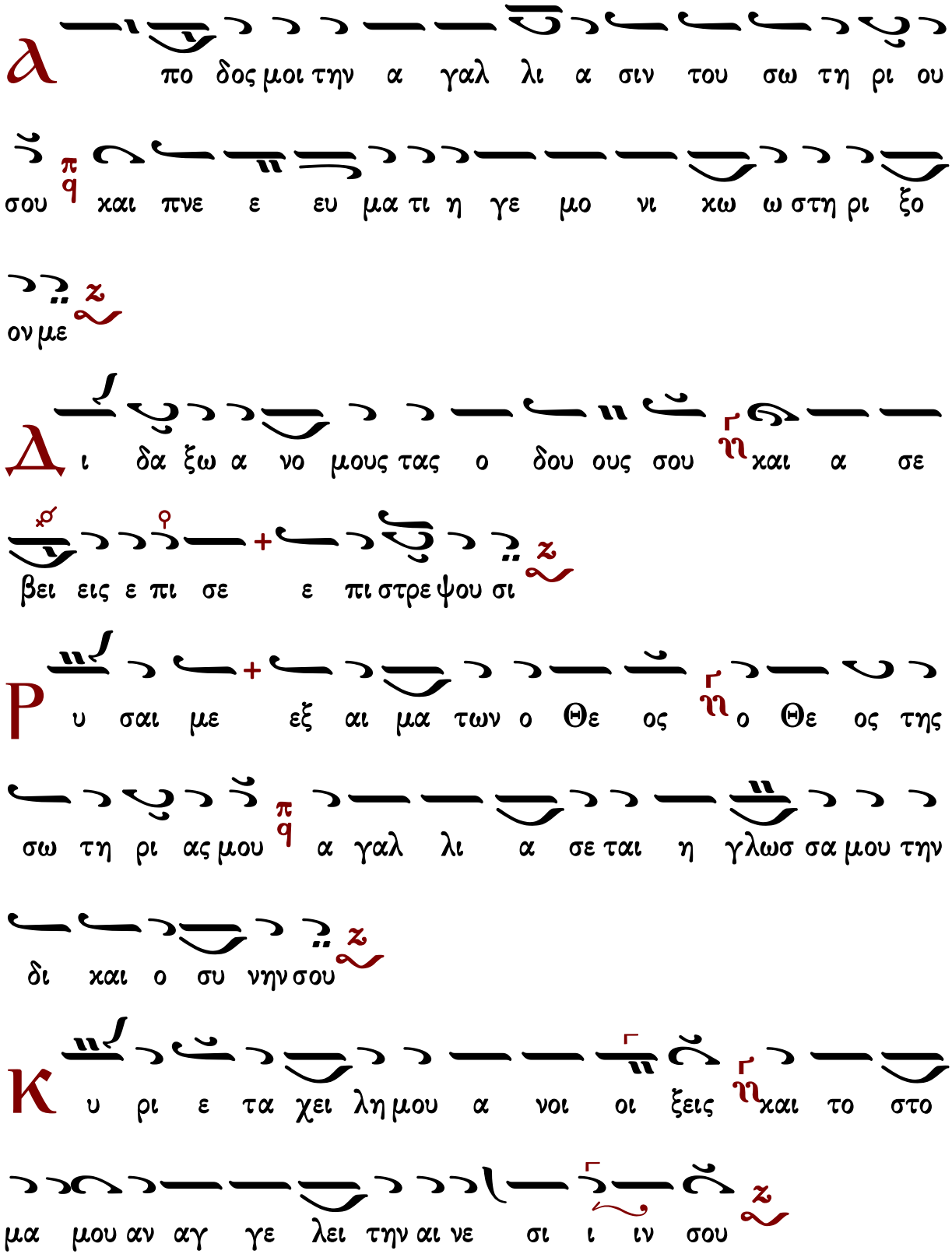
Α
πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη ρι ου
σου π/q και πνε ε ευ μα τι η γε μο νι κω ω στη ρι ξο
ον με z
Δ
ι δα ξω α νο μους τας ο δου ους σου ῆ και α σε
βει εις ε πι σε ε πι στρε ψου σι z
Ρ
υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ῆ ο Θε ος της
σω τη ρι ας μου π/q α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μου την
δι και ο συ νην σου z
Κ
υ ρι ε τα χει λη μου α νοι οι ξεις ῆ και το στο
μα μου αν αγ γε λει την αι νε σι ι ιν σου z

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη η σεις
Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με ε
νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην ο
Θε ο ος ουκ εξ ου δε νω ω σει
λ γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σου
την Σι ων και οι κο δο μη θη η τω τα τει χη Ι ε
ρου σα λημ
Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ υ νης
α να φο ρα αν και ο λο καυ τω μα τα

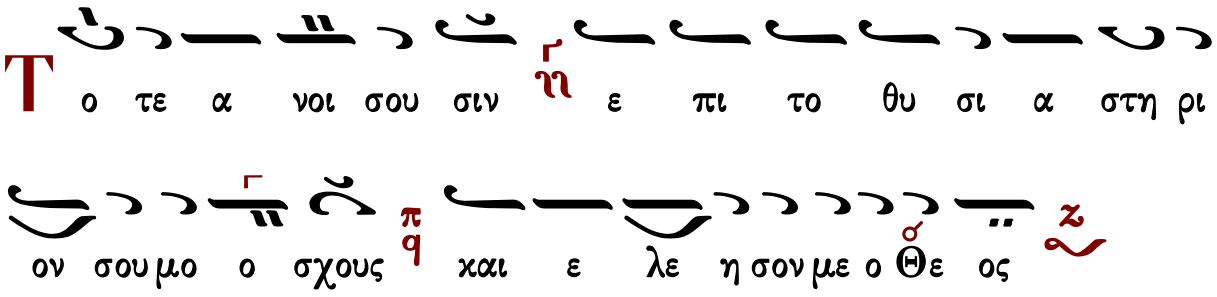

Πεντηκοστάρια

Ἦχος Ζω

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.226*

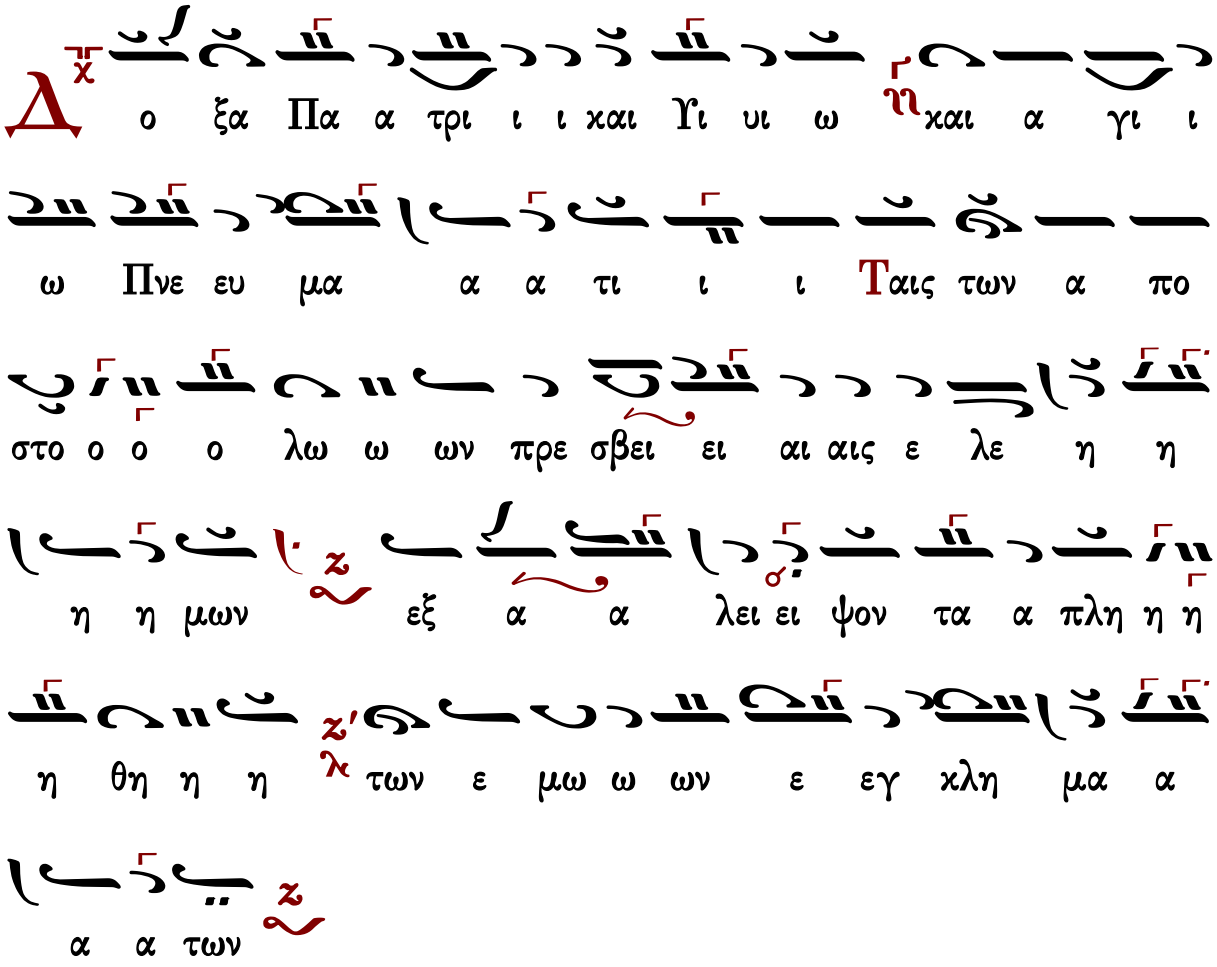

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ϩ και εις τους αι ω να

ας των αι ω ω ω νω ων α α α μη η ην

Ταις της Θε ο το ο ο ο κου ου ου πρε σβει ει αι αις ε

λε η η η η μων ϩ εξ α α λει ει ψον

τα α πλη η η η θη η η ϩ' λ των ε μω ω ων ε

εγ κλη μα α α α των ϩ

Ε χ λε η σον με ο Θε ος κα τα το με

γα ε λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι κτιρ

μων σου χ ε ξα α λει ψο ον το α νο ο μη μα α

α α μου ϩ

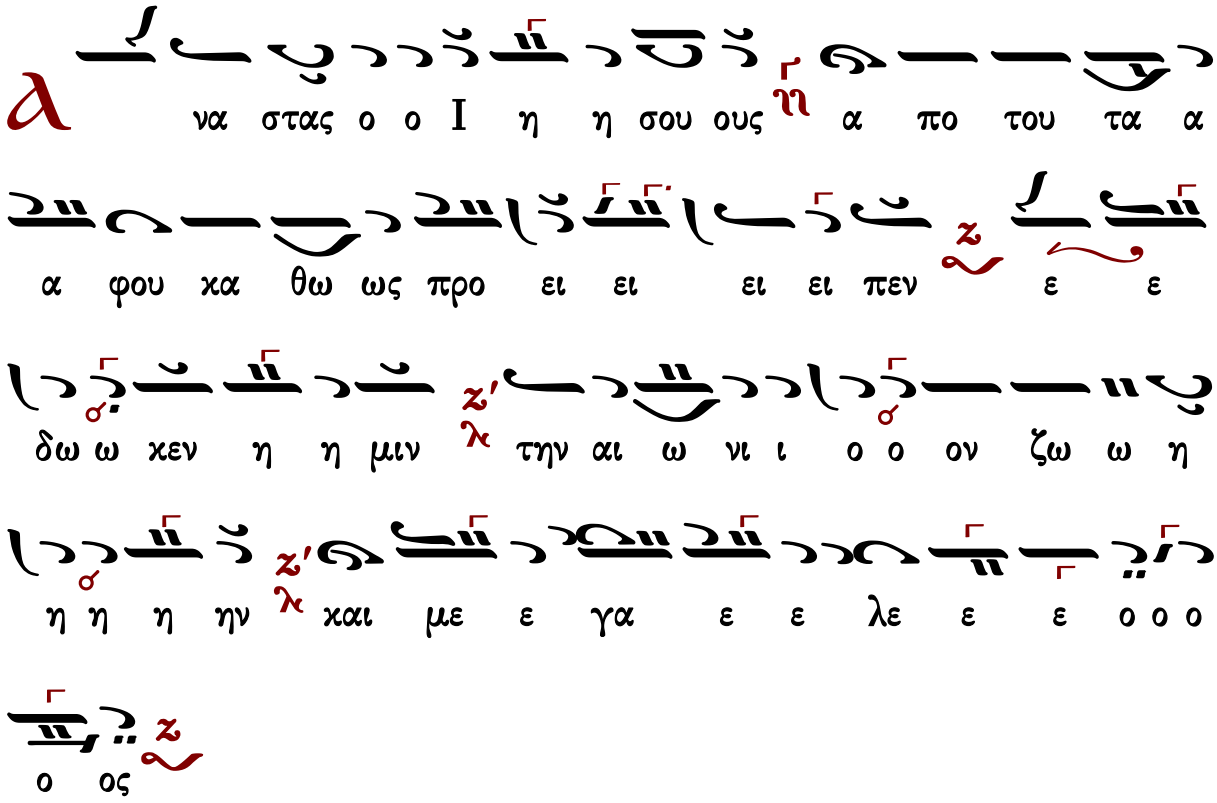

Κανόνες

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.335#

ηλ σοι ω δην ε πι νι ι χι ι ον

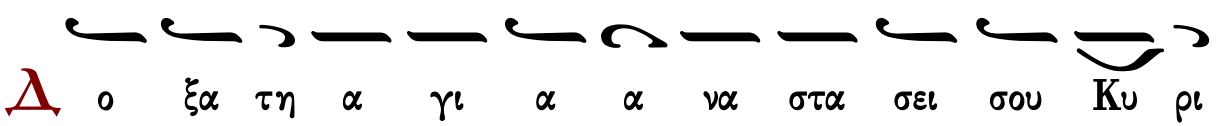
Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι

ε

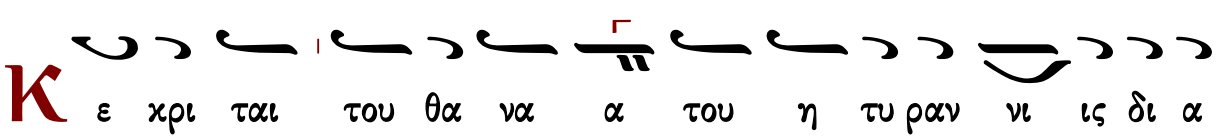
Κ ε χρι ται του θα να α του η τυ ραν νι ις δι α

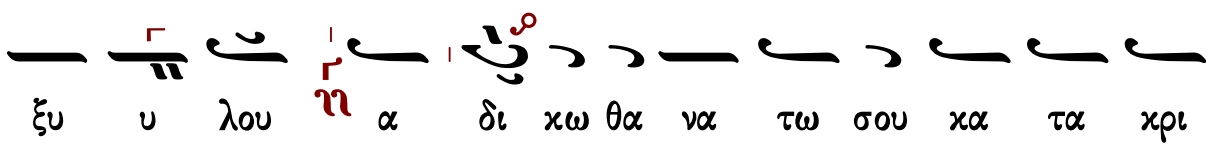
ξυ υ λου α δι κω θα να τω σου κα τα χρι

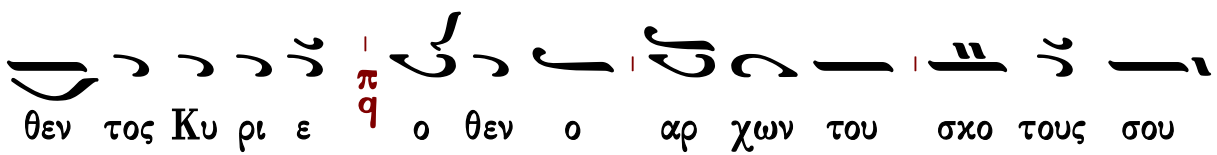
θεν τος Κυ ρι ε ο θεν ο αρ χων του σκο τους σου

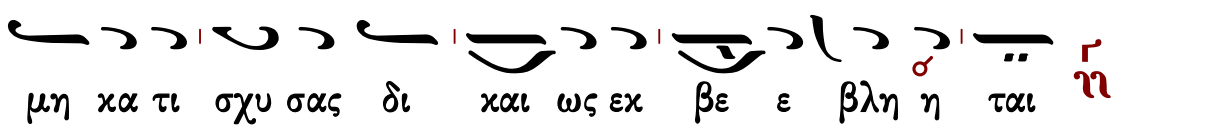
μη κα τι σχυ σας δι και ως εκ βε ε βλη η ται

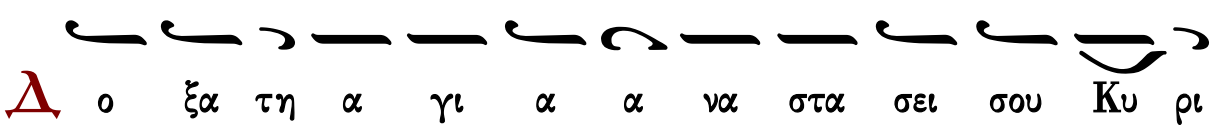
Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι

ε

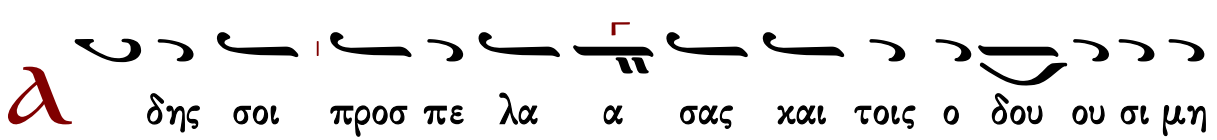
λ δης σοι προσ πε λα α σας και τοις ο δου ου σι μη

Κανὼν Ἀναστάσιμος, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.337#

Ο

κατ αρ χας τους ου ρα νους παν το δυ να α μω σου

Λο ο γω στε ρε ω σας Κυ ρι ε Σω τηρ ή και τω

παν τουρ γω και θει ω πνευ μα τι πα α σαν την δυ να μιν

αυ των εν α σα λευ τω με πε τρα της ο μο λο

γι ας σου στε ρε ε ω ω σον ή

Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι

ε ή

C υ α νελ θω ων ε πι ξυ υ λου υ περ η μω ων

ο δυ να α σαι ή ε κου σι ως ευ σπλαγ χνε Σω τηρ

και φε ρεις πλη γην ει ρη νης προ ξε νον και σω τη

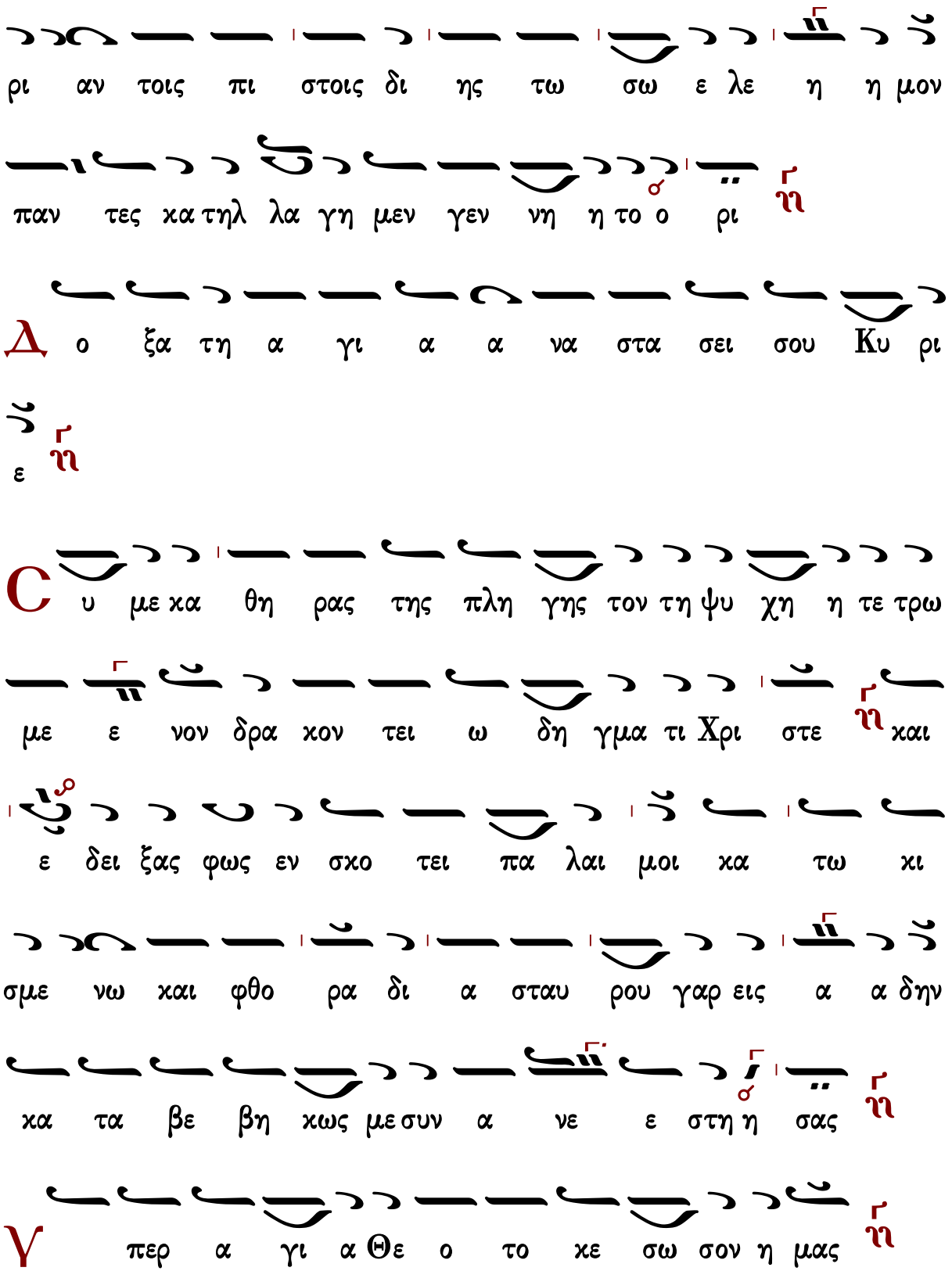
ρι αν τοις πι στοις δι ης τω σω ε λε η η μον
παν τες κα τηλ λα γη μεν γεν νη η το ο ρι
Δ ο ξα τη α γι α α να στα σει σου Κυ ρι
ε
C υ με κα θη ρας της πλη γης τον τη ψυ χη η τε τρω
με ε νον δρα κον τει ω δη γμα τι Χρι στε και
ε δει ξας φως εν σκο τει πα λαι μοι κα τω κι
σμε νω και φθο ρα δι α σταυ ρου γαρ εις α α δην
κα τα βε βη κως με συν α νε ε στη η σας
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

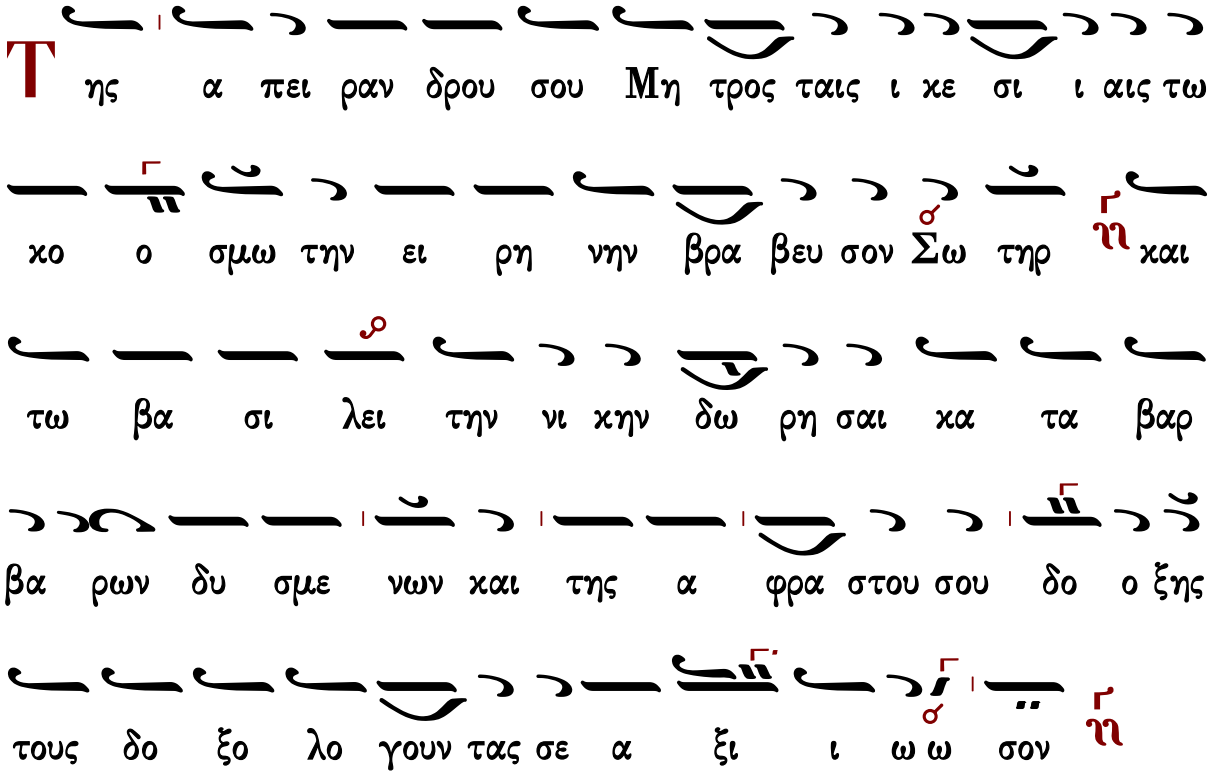

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον

Ἦχος Γα

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ι.Μ.Βατοπαιδίου 2015 σ.669#

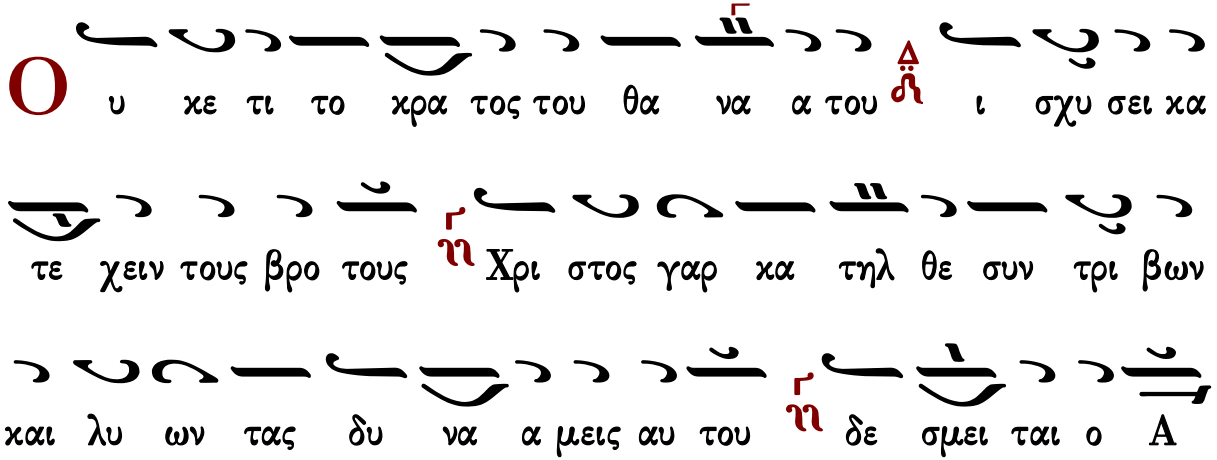

δης προ φη ται συμ φω ω νως α γαλ λον ται ε πε

στη λε γον τες Σω τηρ τοις εν σκο ο τει ε ξε ερ χε σθε

οι πι στοι εις την α να στα σι ι ι ιν

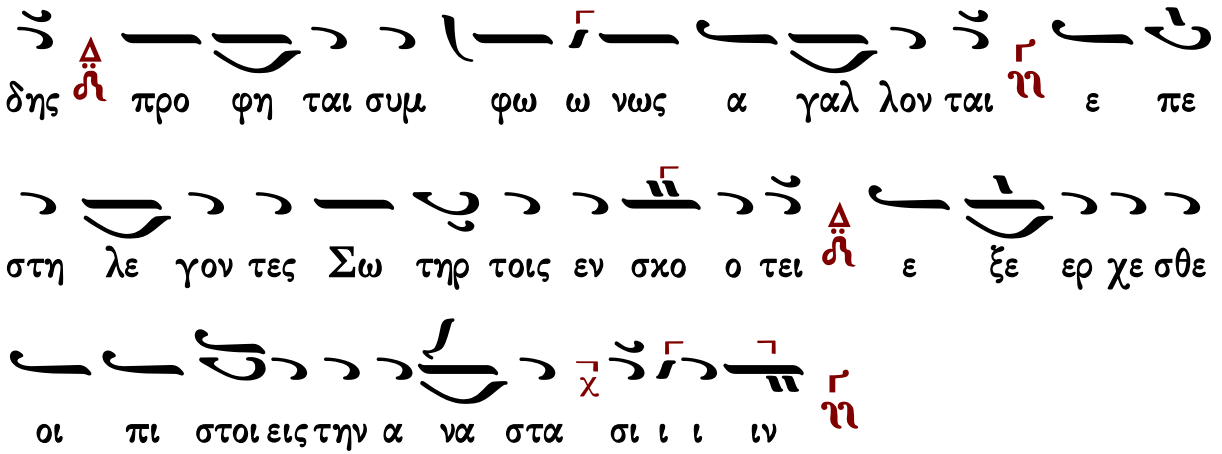

Καταβασίαι τῶν Χριστουγέννων

Σύντομοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος ϙ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Είρμολόγιον 1903 σ.248#

Χ ρι στος γεν να ται δο ξα σα τε Χρι στος εξ ου ρα νων

α παν τη σα τε π ϙ Χρι στο ος ε πι γης υ ψω θη τε α

σα τε τω Κυ ρι ω πα σα η γη η η και εν ευ φρο

συ υ νη α νυ μνη σα τε λα οι ο τι δε δο ο ξα α

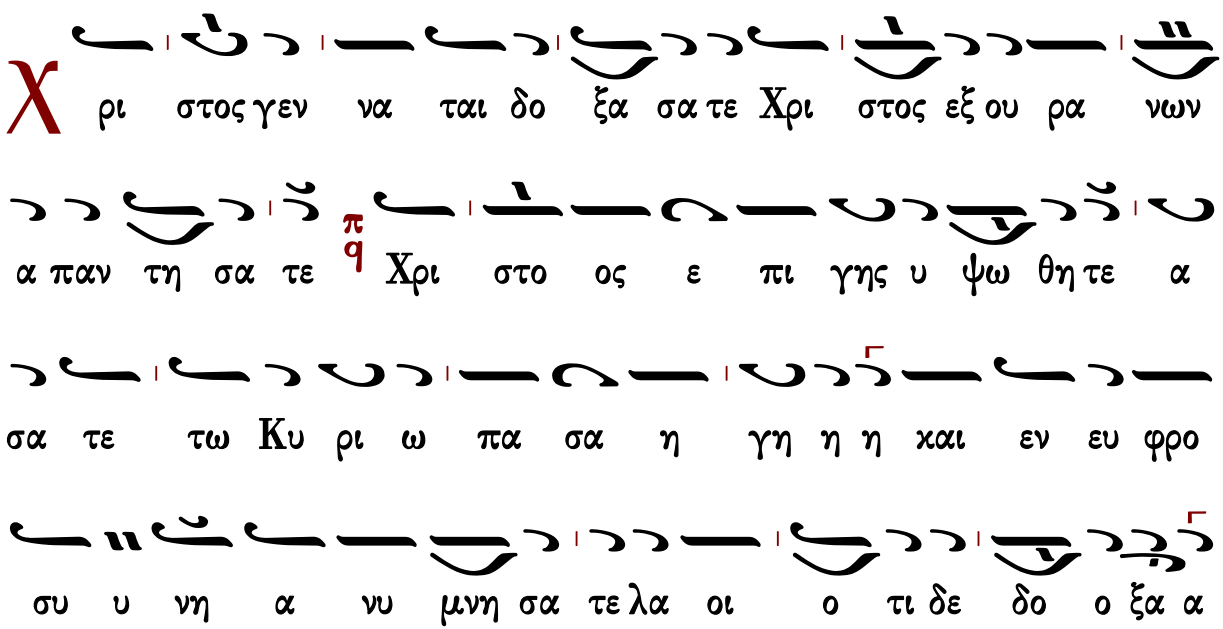

σται

ᾠδὴ γ΄

Τω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν τι

αρ ρε ευ στως Υι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε νου

σαρ κω θεν τι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε ω βο

η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας η μων

χορὸς α΄ α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ᾠδὴ δ΄

Πα βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ της

Χρι στε εκ της Παρ θε νου α νε βλα στη σας εξ ο ρους

ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος ηλ θες σαρ

κω θεις εξ α πειρ αν δρου ο α υ λος και Θε ος

δο ξα τη δυ να μει σου Κυ υ ρι ι ε

ᾠδὴ ε′

Θε ος ων ει ρη νης Πα τη η ηρ οι κτιρ μων της

με γα λης βου λη ης σου τον Αγ γε λον ει ρη νην

πα ρε χο με νον α πε στει λας η μιν ο θεν θε ο

γνω σι ας προς φως ο δη γη θεν τες εκ νυ

κτος ορ θρι ζον τες δο ξο λο γου μεν σε φι λα ανθρω ω πε

ᾠδὴ ς′

Cπλαγ χνων Ι ω ναν εμ βρυ ον α πη με σεν ε να λι ος

θηρ οι ον ε δε ε ξα α το τη Παρ θε νω δε ε νοι

κη σας ο Λο γος και σα αρ κα λα βων δι ε λη λυ θε

φυ λα ξας α δι α φθο ρον η ης γαρ ουχ υ πε στη

ρευ σε ως την τε χου σαν κα τε σχεν α πη η μα αν τον

ᾠδὴ ζ΄

Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ σε

βους προσ τα γμα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ ρο ος

α πει λην ουκ ε πτο η θησαν αλλ εν με σω της φλο

γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα τε ε

ρων Θε ος ευ λογη τος ει

ᾠδὴ η΄

λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου μεν τον Κυ

ρι ον

Θ αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ ει

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τιμιωτέρα — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀργαὶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.7*

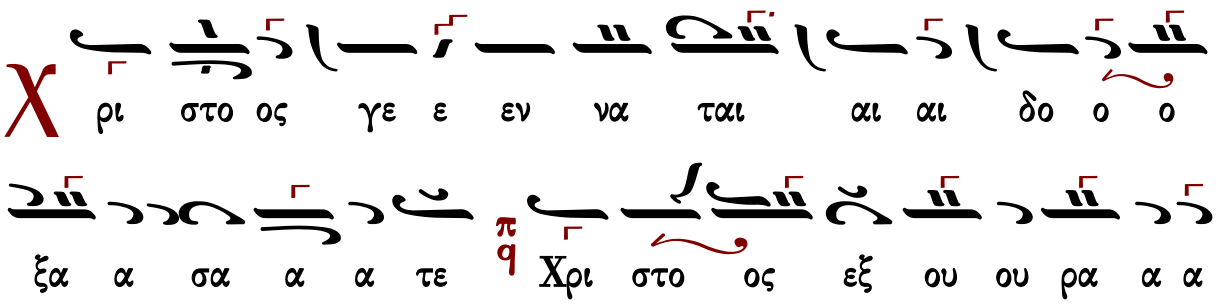

νω ω ωωων α α παν τη η η σα α α τε ε
Χρι στο ο ος ε πι ι γη η η ης υ ψω ω ω
ω ω θη η η η η τε α σα α α α α τε ε τω
ω Κυ υ ρι ω ω πα α α σα α η η γη η η η χαι αι
εν ευ φρο ο συ υ υ νη α νυ μνη η σα
τε ε ε λα α οι οι οι ο τι ι δε ε δο ο ο ο ο
ξα α α α σται
ᾠδὴ γ΄
T ω προ τω ω ων αι αι ω ω ω νων εχ πα προ
ος γε εν νη η η θεν τι ι α αρ ρε ε ε ε ευ
στω ως υι υι υι ω χαι επ ε σχα α των ε εχ

παρ θε ε ε ε νου σα α α αρ χω θε εν τι ι α

α σπο ο ο ρως Χρι στω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω τω Θε ω ω βο ο η σω ω μεν ο α

νυ ψω ω σας το κε ε ε ρας η η μων χορὸς α΄ α α γι ο

ος ει ει Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ᾠδὴ δ΄

Ρ α α βδος εκ της ρι ι ζης Ι ε εσ σαι και α

αν θος ε εξ α αυ τη η η η ης Χρι ι ι ι

στε εκ της Παρ θε ε νου α αν ε ε βλα στη η σας

εξ ο ο ρους ο ο αι νε ε τος κα τα σκι ου δα α

σε ε ε ο ος ηλ θε σαρ κω ω θει εις εξ α α α πει

ει ρα α αν δρου π q ο α α υ λο ος και Θε ε

ος π q δο ο ξα τη η δυ υ υ να μει ει σου ου Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ε π q

ᾠδὴ ε΄

Θ ε ο ος ω ω ω ων ει ει ρη η η νης π q Πα τη

η η η ηρ οι οι χτι ιρ μων π q της με γα α

λης βου ου ου λη η η ης σου ου το ον α α αγ γε ε

λο ον π q ει ρη νην πα α ρε ε χο ο με ε νον α πε ε

στει ει λας η η μιν π q ο ο θε ε ε εν θε ε ο ο γνω

σι ι ι ι ι ας π q προς φω ω ω ως ο ο δη η

γη η θεν τε ες εκ νυ κτο ος ο ορ θρι ι ζο ο ον τε ε

ες δο ξο λο γου ου μεν σε ε φι ι λα α α α

αν θρω ω ω ω πε

ᾠδὴ ς΄

C πλα α αγ χνω ω ων I ι ω ω ω ναν εμ

βρυ υ ο ον α α πη με ε σεν ε να α α λι ι

ο ος θηρ οι οι οι οι ο ον ε ε δε ε ε ξα

α α το ο τη Παρ θε νω ω δε εν οι χη η

σα ας ο ο ο λο γο ος χαι αι σα α α α αρ χα

α λα α α βων δι ε λη η λυ θε ε φυ λα α α

ξα ας α δι α φθο ο ρον η η η ης γα αρ ουχ υ

πε ε στη η ρευ σε ε ως την τε χου ου σα αν

χα α α τε σχεν α α πη η η η μα α α αν
τον

ᾠδὴ ζʹ

Ο ι παι αι δες ευ σε βει ει α συ υ υ υν τρα α φε
ε εν τες δυσ σε ε ε βου ους προσ τα α γμα
το ο ος χα α τα α φρο ο νη η η σα α αν
τε ες πυ ρο ο ο ος α πει λη η ην ουκ
ε ε πτο ο ο η η θη η η σαν αλλ ε
εν με ε ε σω ω ω ω τη ης φλο γο ο ος ε
ε στω ω τε ες ε ε ε ψα α αλ λο ον ο των
πα τε ε ε ρω ω ων Θε ε ο ος ευ λο ο

γη η η το ο ο ο ος ει

ᾠδὴ η΄

λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου με

εν τον Κυ ρι ι ον

Θ α α αυ μα α τος υ πε ερ φυ υ ους η δρο ο

ο σο ο βο ο ο λος ε εξ ει ει κο ο νι ι

σε ε ε κα μι ι νο ος τυ υ υ πο ον ου γαρ

ου ους ε ε δε ε ξα α το φλε ε ε γει ει νε ε ε ους

ως ου δε ε πυρ τη ης θε ο τη η η το ος Παρ

θε ε νου η ην υ υ πε ε ε ε ε δυ

υ νη η η δυν δι ο ο ο ο αν υ μνου ουν

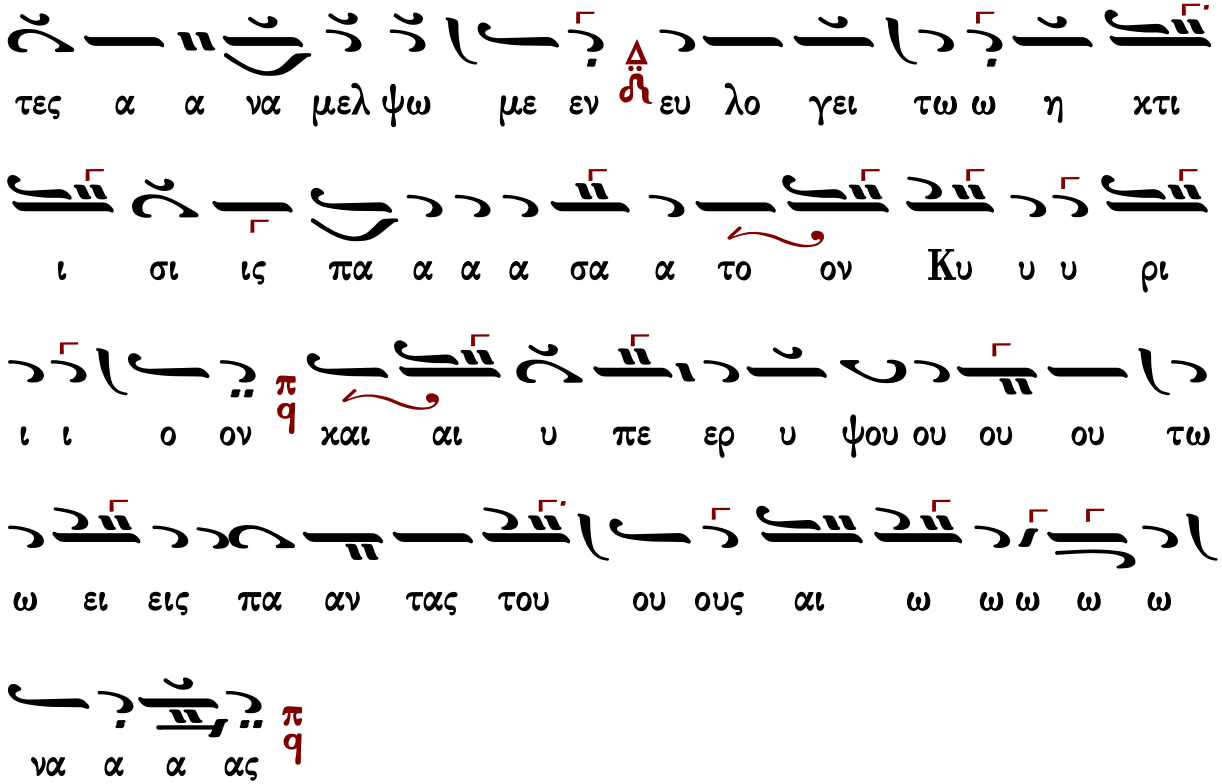

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τιμιωτέρα — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος δ̈ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.375/2712*

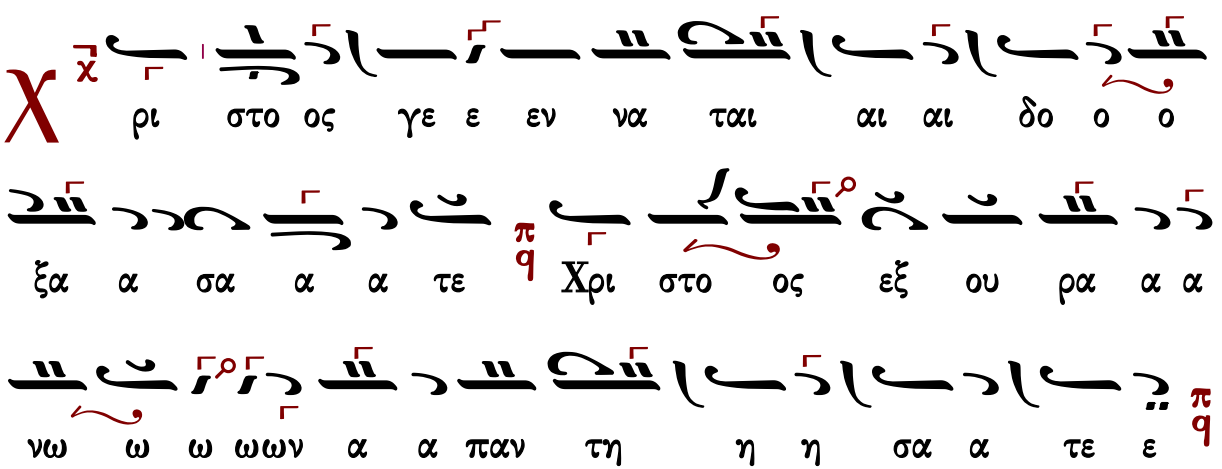

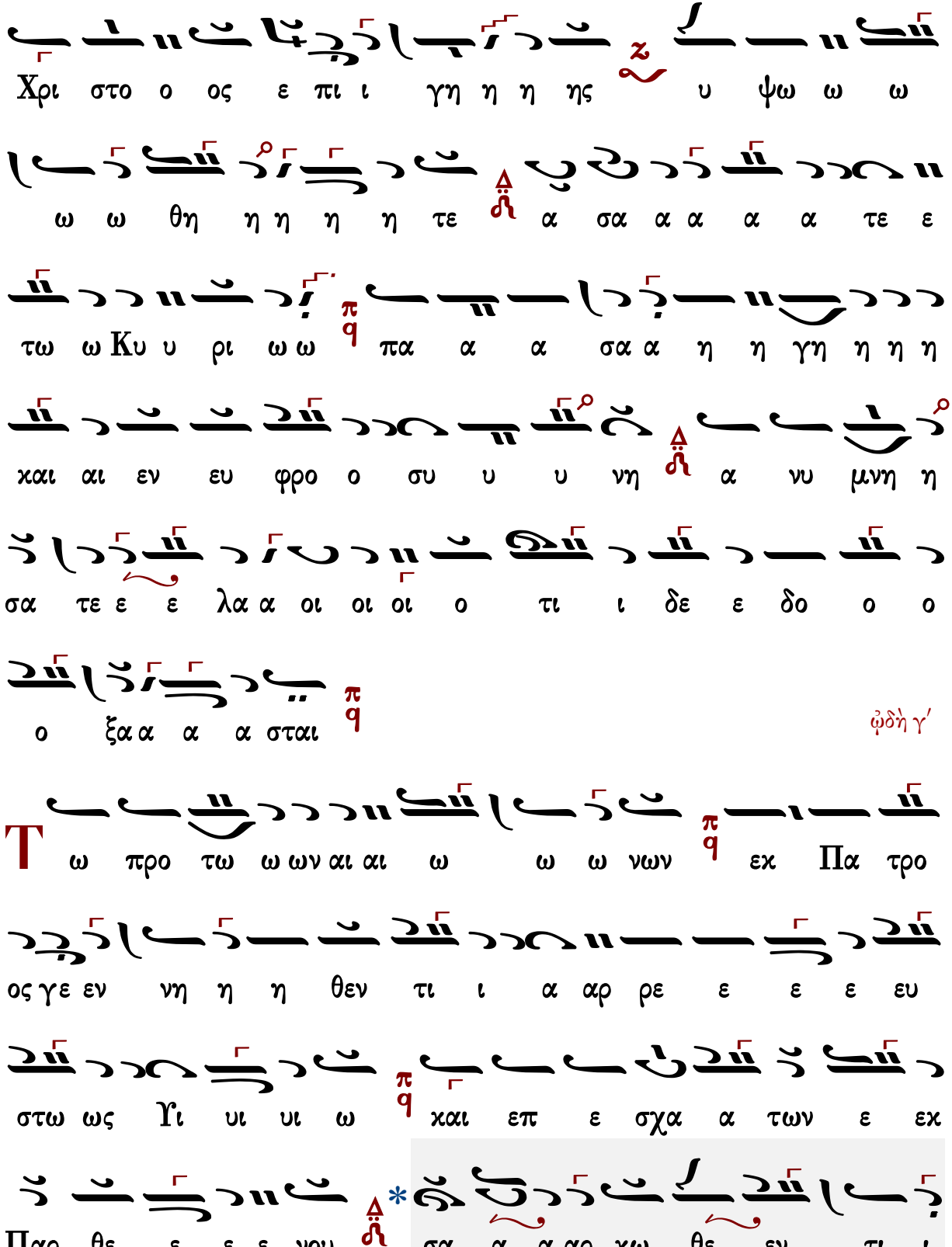
Χρι στο ο ος ε πι ι γη η η ης υ ψω ω ω
ω ω θη η η η η τε α σα α α α α τε ε
τω ω Κυ υ ρι ω ω πα α α σα α η η γη η η η
χαι αι εν ευ φρο ο συ υ υ νη α νυ μνη η
σα τε ε ε λα α οι οι οι ο τι ι δε ε δο ο ο
ο ξα α α α σται
ᾠδὴ γ′
Τ ω προ τω ω ων αι αι ω ω ω νων εκ Πα τρο
ος γε εν νη η η θεν τι ι α αρ ρε ε ε ε ευ
στω ως Υι υι υι ω χαι επ ε σχα α των ε εκ
Παρ θε ε ε ε νου σα α α αρ κω θε εν τι ι

α α σπο ο ο ρως Χρι στω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω τω Θε ω ω βο ο η σω ω μεν ο

α νυ ψω ω σας το κε ε ε ρας η η μων χορὸς α΄ α

α γι ο ος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

σαρ κω θεν τι ι α α σπο ο ο ρως Χρι

στω ω ω τω Θε ε ω βο η η η η σω

ω ω ω ω μεν ο α νυ ...

ᾠδὴ δ΄

Pα α βδος εκ της ρι ι ζης Ι ε εσ σαι και α

αν θος ε εξ α αυ τη η η η ης Χρι ι ι ι

στε εκ της Παρ θε ε νου α α νε ε βλα στη η σας

* διασκευὴ π.Κ.Παπαγιάννη

εξ ο ο ρους ο ο αι νε ε τος κα τα σκι ου δα

α σε ε ε ο ος ηλ θες σαρ κω ω θει εις εξ α α α

πει ει ρα α αν δρου ο α α υ λο ος και Θε

ε ος δο ο ξα τη η δυ υ υ να μει ει σου ου Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ε

ᾠδὴ ε′

Θε ε ο ος ω ω ω ων ει ει ρη η η νης Πα

τη η η η ηρ οι οι κτι ιρ μων της με γα

α λης βου ου ου λη η η ης σου ου το ον α α αγ

γε ε λο ον ει ρη νην πα α ρε ε χο ο με ε νον α

πε ε στει ει λας η η μιν ο ο θε ε ε εν θε ε ο

ο γνω σι ι ι ι ι ας προ φω ω ω ως ο ο

δη η γη η θεν τε ες εκ νυ κτο ος ο ορ θρι ι ζο ο ον

τε ε ες δο ξο λο γου ου μεν σε ε φι ι λα α

α α αν θρω ω ω ω πε

ᾠδὴ ς′

C πλα α αγ χνω ω ων I ι ω ω ω ναν εμ

βρυ υ ο ον α α πη με ε σεν εν α α α λι ι

ο ος θηρ οι οι οι οι ο ον ε ε δε ε ε ξα

α α το ο τη Παρ θε νω ω δε εν οι κη η

σα ας ο ο ο Λο γο ος και αι σα α α α αρ

κα α λα α α βων δι ε λη η λυ θε ε φυ λα

α α ξα ας α δι α φθο ο ρον η η η ης γα αρ

ουχ υ πε ε στη η ρε ευ σε ε ως την τε κου

ου σα αν κα α α τε σχεν α α πη η η η

η μα α α αν τον

ᾠδὴ ζʹ

Ο ι παι αι δες ευ σε βει ει α συ υ υ υν τρα α

φε ε εν τες δυσ σε ε ε βου ους προσ τα α

γμα το ο ος κα α τα α φρο ο νη η η σα

α αν τε ες πυ ρο ο ο ος α πει λη η ην

ουκ ε ε πτο ο ο η η θη η η σαν αλλ

ε εν με ε ε σω ω ω ω τη ης φλο γο ο ος

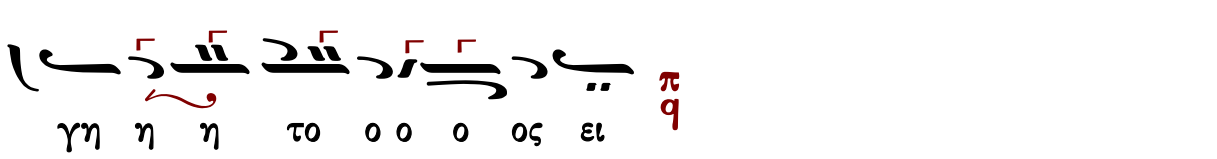

διασκευές π.Κ.Παπαγιάννη

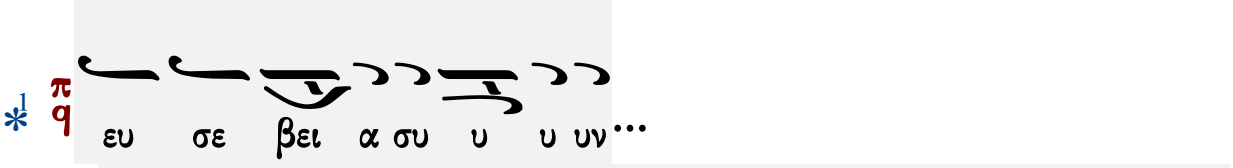

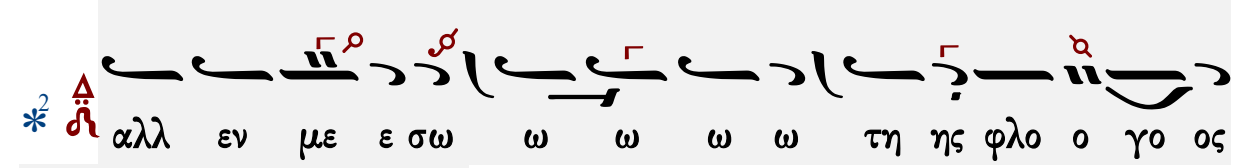

ᾠδὴ η΄

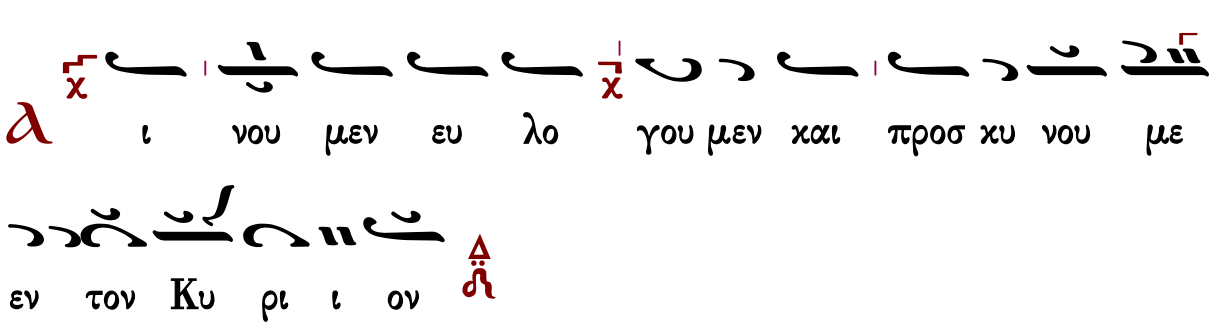

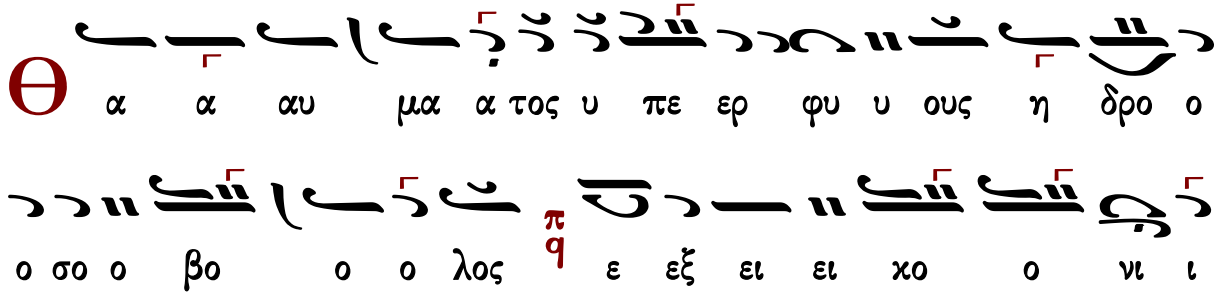

σε ε ε χα μι ι νο ος τυ υ υ πο ον ου γαρ
ου ους ε ε δε ε ξα α το φλε ε ε γει ει νε ε ε
ους ως ου δε ε πυρ τη ης Θε ο τη η τος Παρ
θε ε νου η ην υ υ πε ε ε ε ε δυ
υ νη η η δυν δι ο ο ο ο α νυ μνου ουν
τες α α να μελ ψω με εν ευ γο γει τω ω η κτι
ι σι ις πα α α α σα α το ον Κυ υ υ ρι
ι ι ο ον χαι αι υ πε ερ υ ψου ου ου ου τω
ω ει εις πα αν ταις του ου ους αι ω ω ω ω ω
να α α ας

Τιμιωτέρα

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Λουκᾶ κεφ. 1 — Ἦχος α΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Ἦχος δ΄ Πα — Πανδέκτη Ὄρθρος 1850 σ.501*

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ϙ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.19#

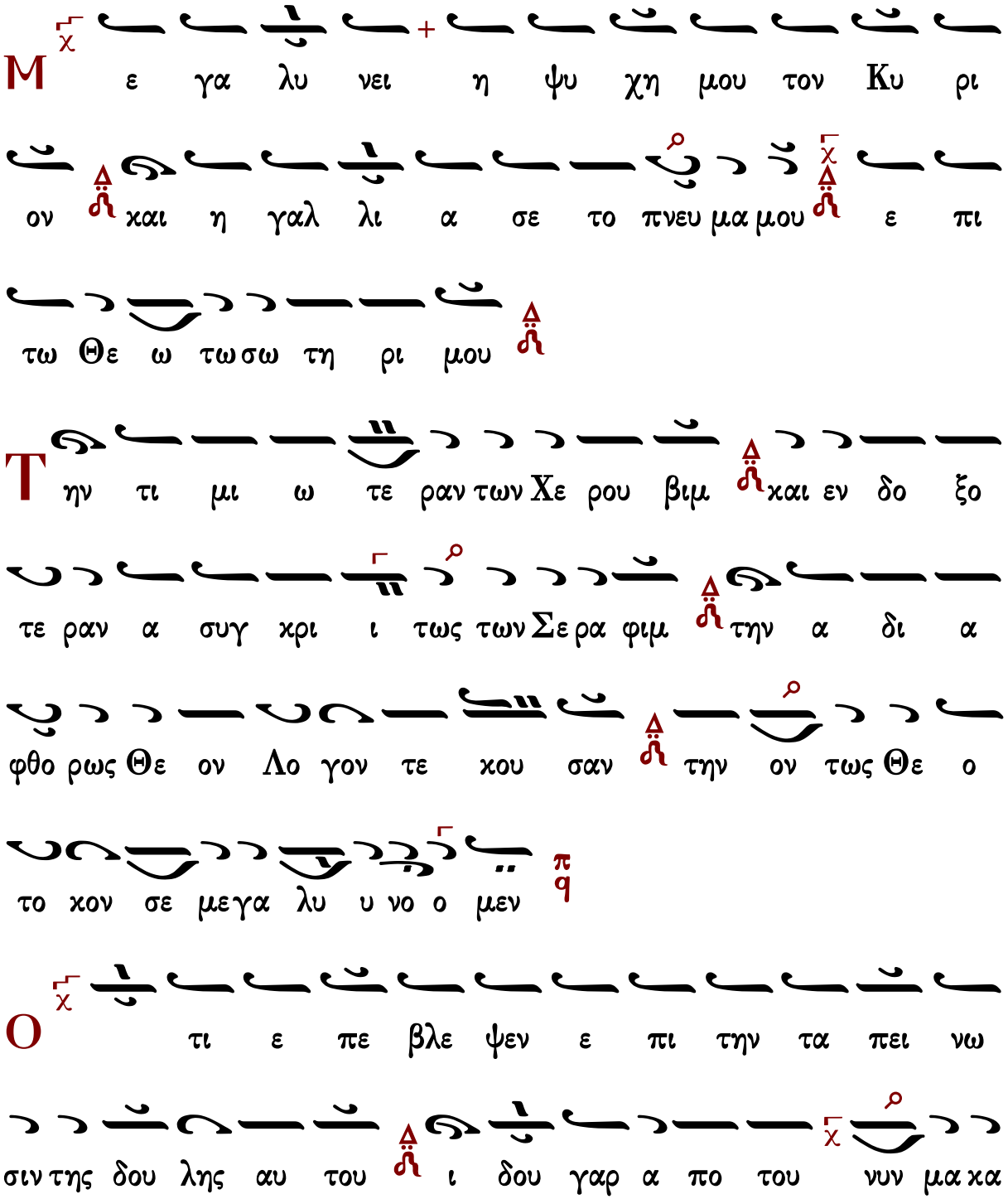

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι

τω Θε ω τω σω τη ρι μου

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα

ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο

το χον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε

λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

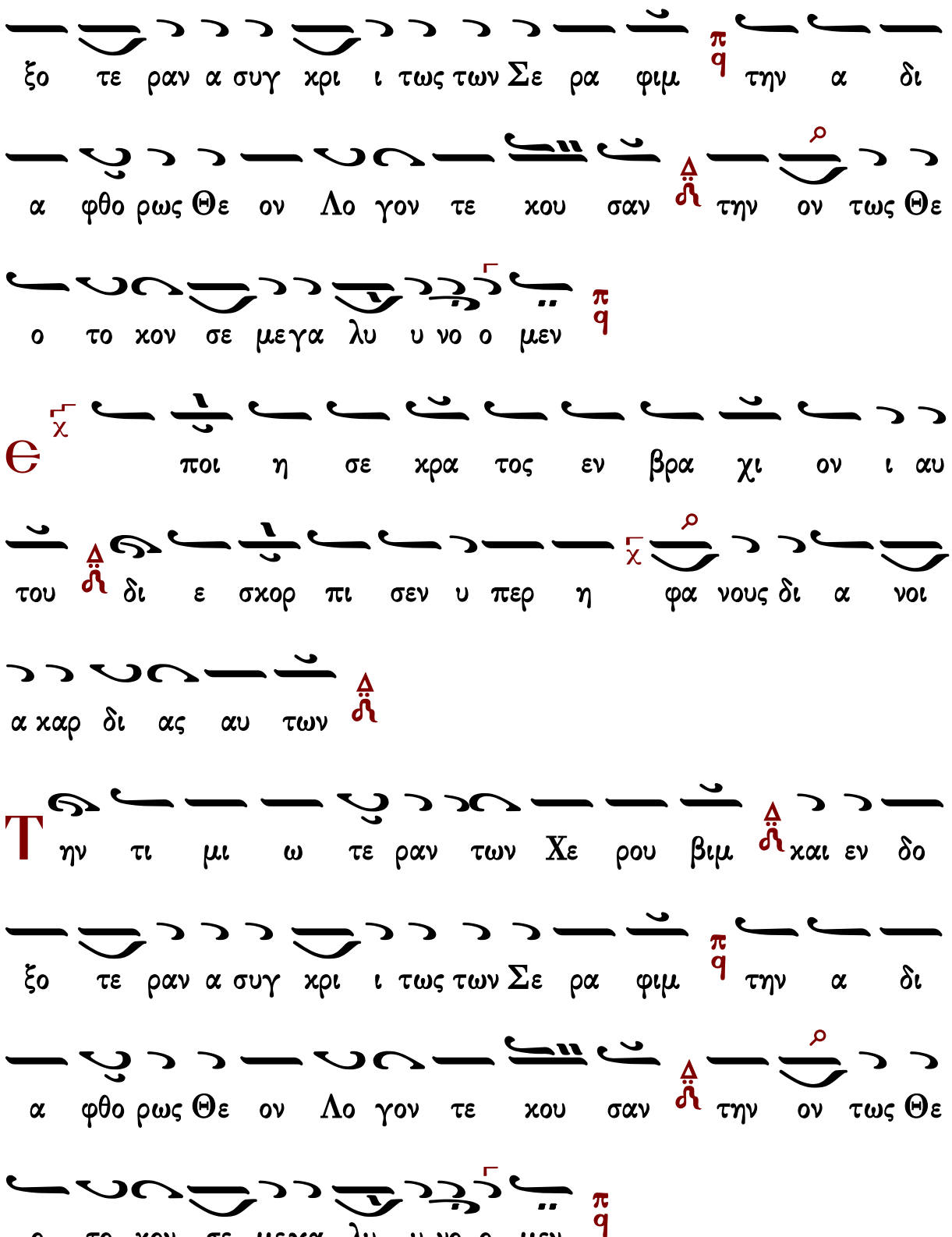
ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ πq την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν ♎ την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν πq
Є χ ποι η σε κρα τος εν βρα χι ον ι αυ
του ♎ δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι
α καρ δι ας αυ των ♎
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ♎ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ πq την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν ♎ την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν πq

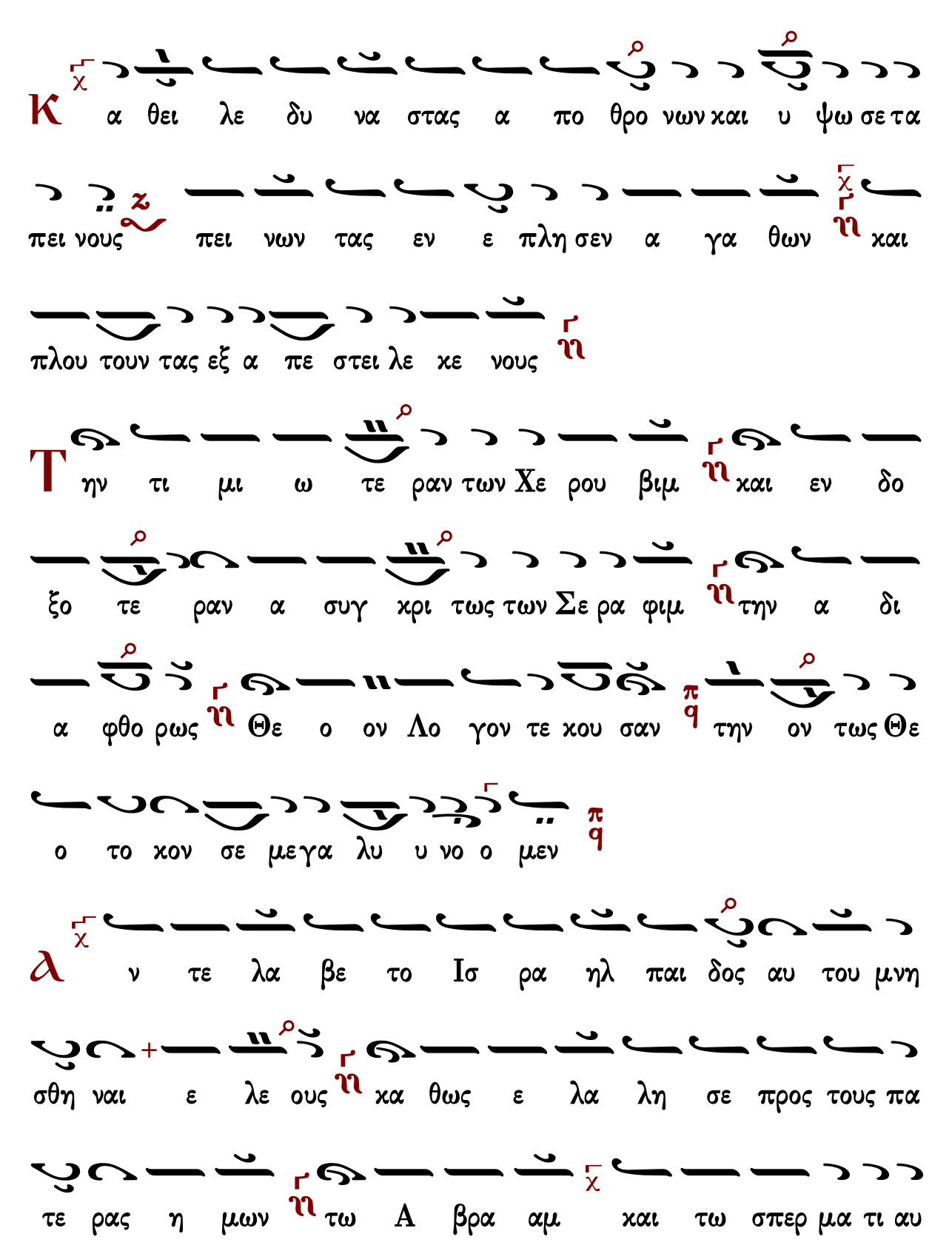
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα
πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων και
πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι
α φθο ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ υ νο ο μεν
λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη
σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα
τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

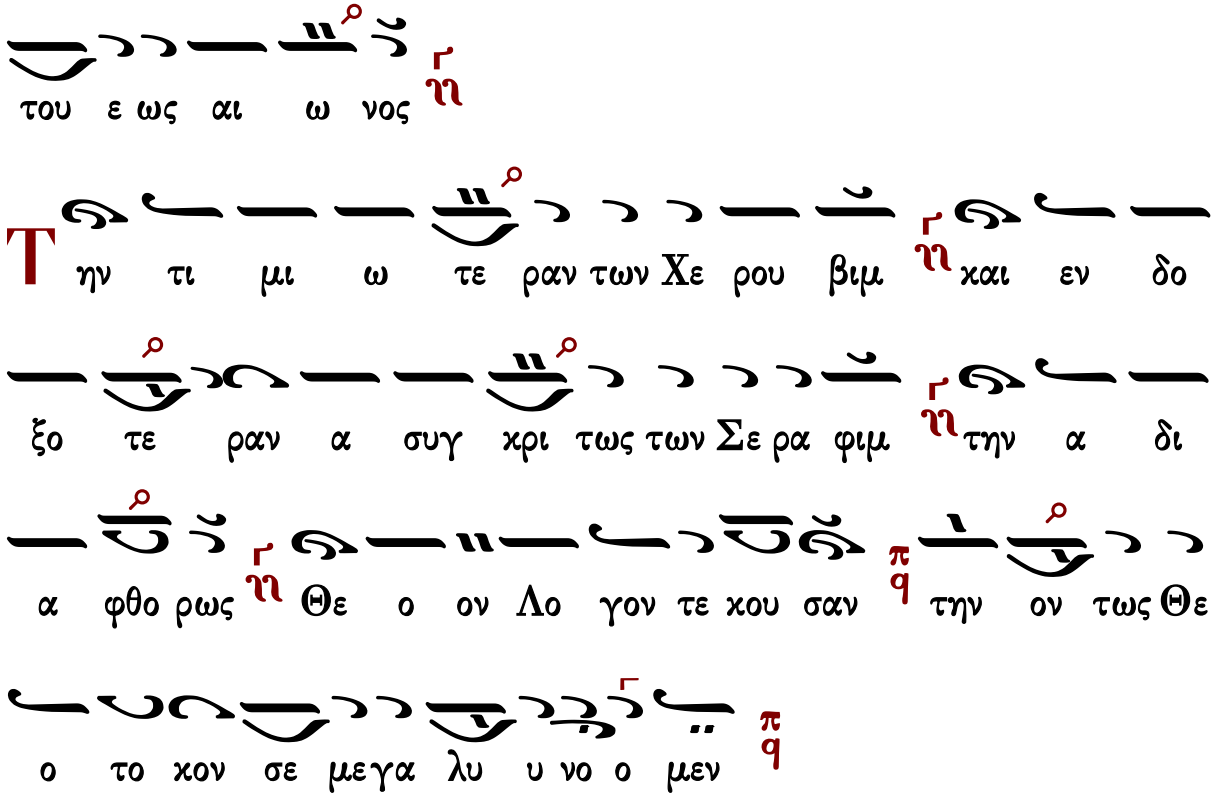

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

σύντομος

Ἦχος **Πα**

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.265#

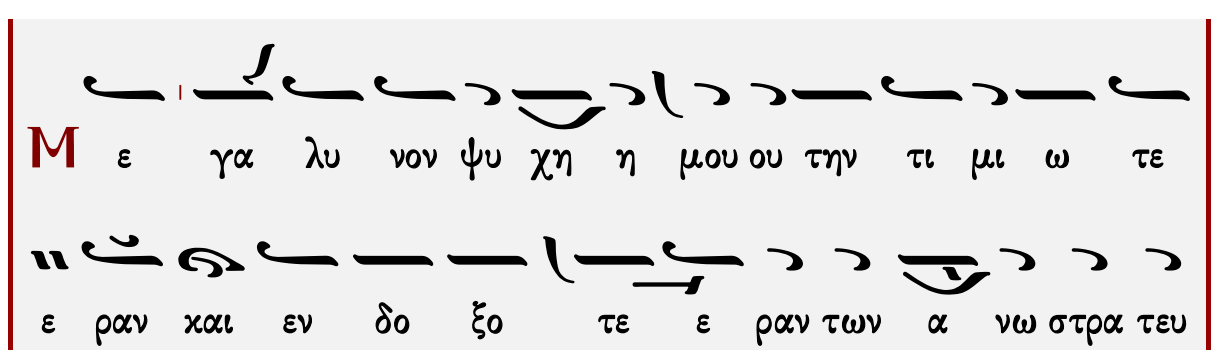

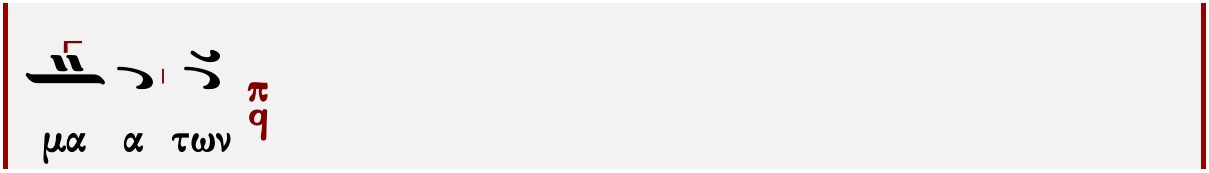

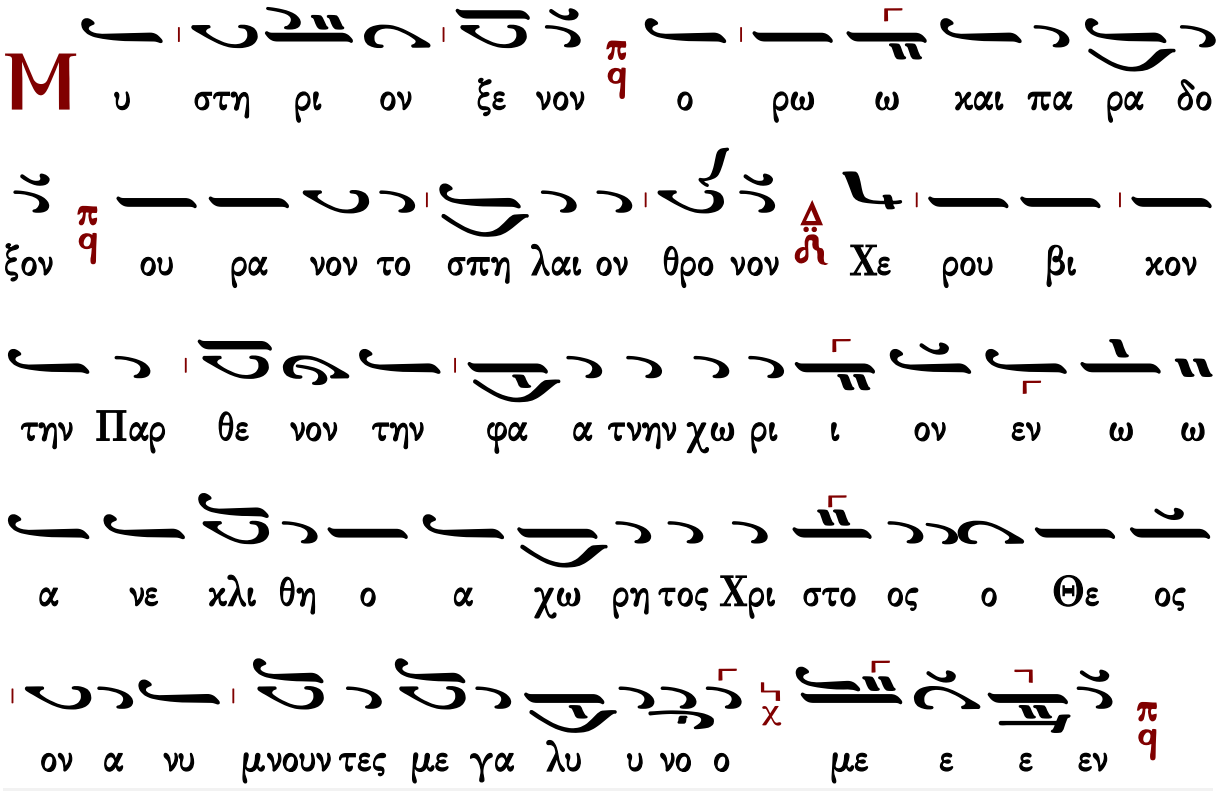

ἀργὴ

Ἦχος ϙ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.15#

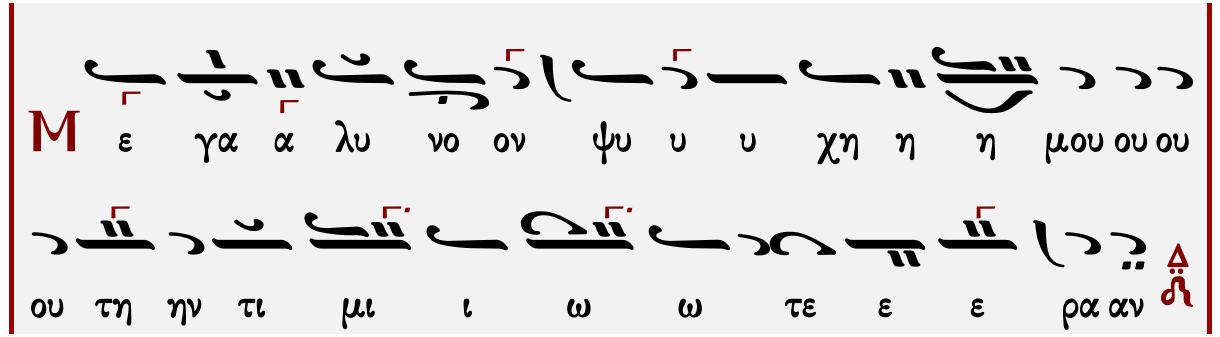

και αι ε εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ρα αν τω ων α
α νω στρα α α τευ μα α α α των

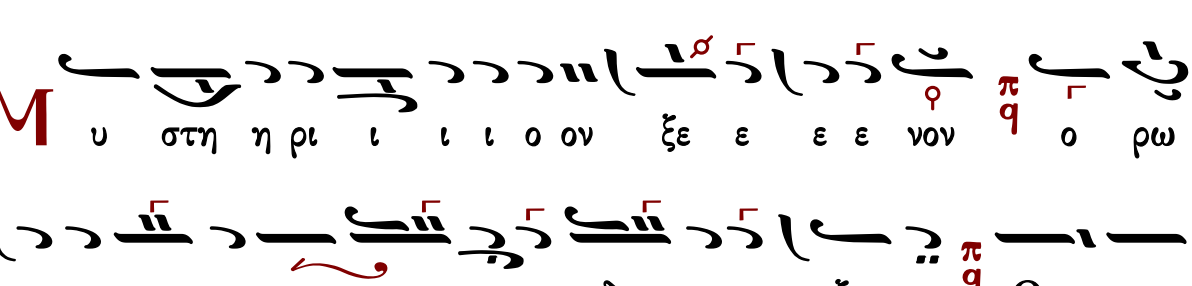
Μ υ στη η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε ε νον ο ρω
ω ω και αι πα α ρα α δο ο ο ξο ον Ου ρα

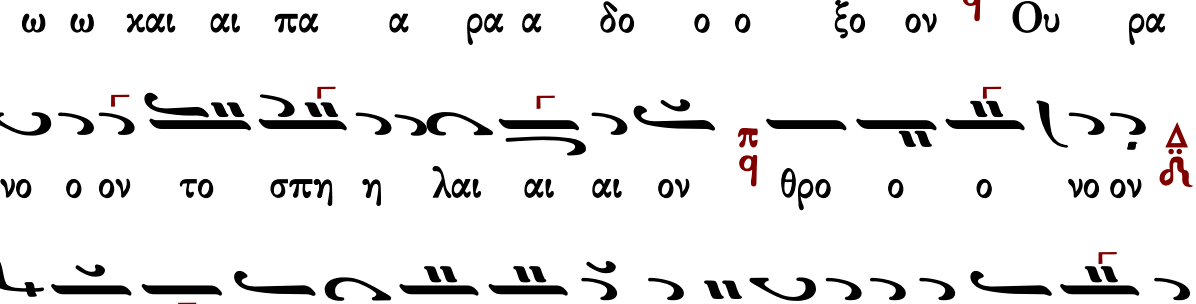
νο ο ον το σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο νο ον
Χε ρου ου ου ου βι χον την Πα αρ θε ε ε νον την φα α

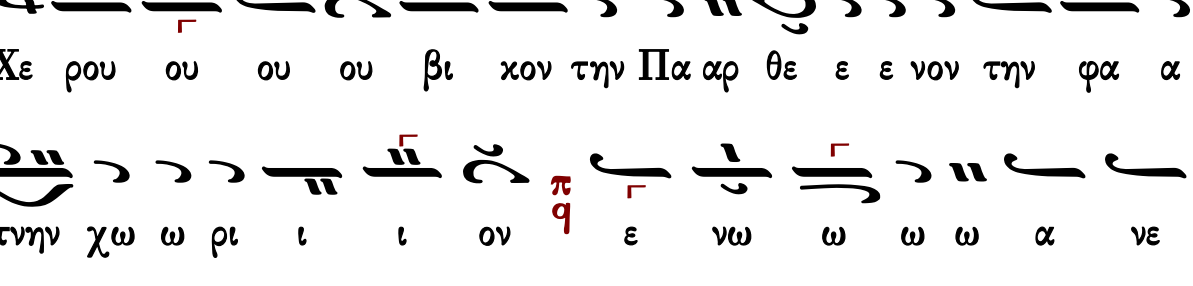
τνην χω ω ρι ι ι ον ε νω ω ω ω α νε
κλι ι ι θη ο ο α χω ρη το ος Χρι στο ο ος ο

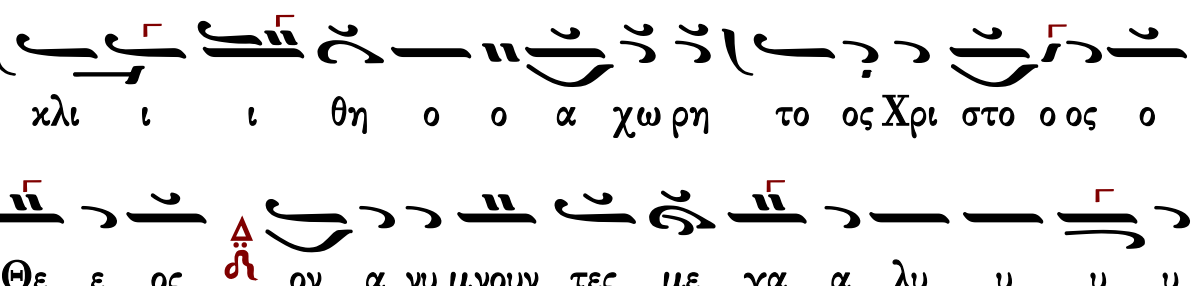
Θε ε ος ον α νυ μνουν τες με γα α λυ υ υ υ
υ νο ο ο ο μεν
με ε ε εν

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος ϙ̈ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.379/2716*

Μ ε γα α λυ νο ον ψυ υ υ χη η η μου ου

ου ου τη ην τι μι ι ω ω τε ε ε ρα αν

και αι ε εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ρα αν τω ων α α

νω στρα α α τευ μα α α α των

Μ υ στη η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε ε νον ο

ρω ω ω και αι πα α ρα α δο ο ο ξο ον ου

ρα νο ο ον το σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο νο

ον χε ρου ου ου ου βι κον την Πα αρ θε ε ε νον την φα

α τνην χω ω ρι ι ι ον εν ω ω ω ω α νε

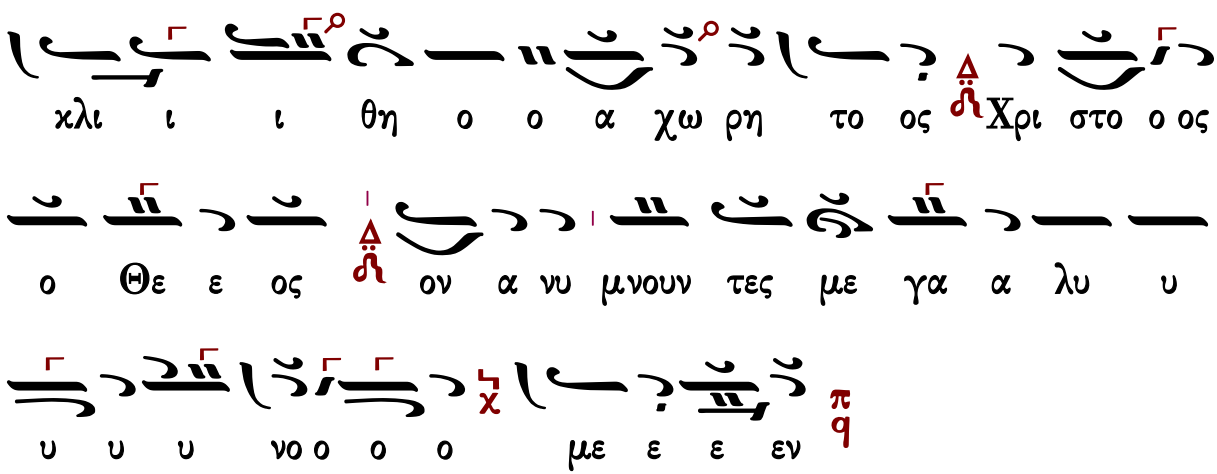

Ἐξαποστειλάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου (†1778)

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.237#

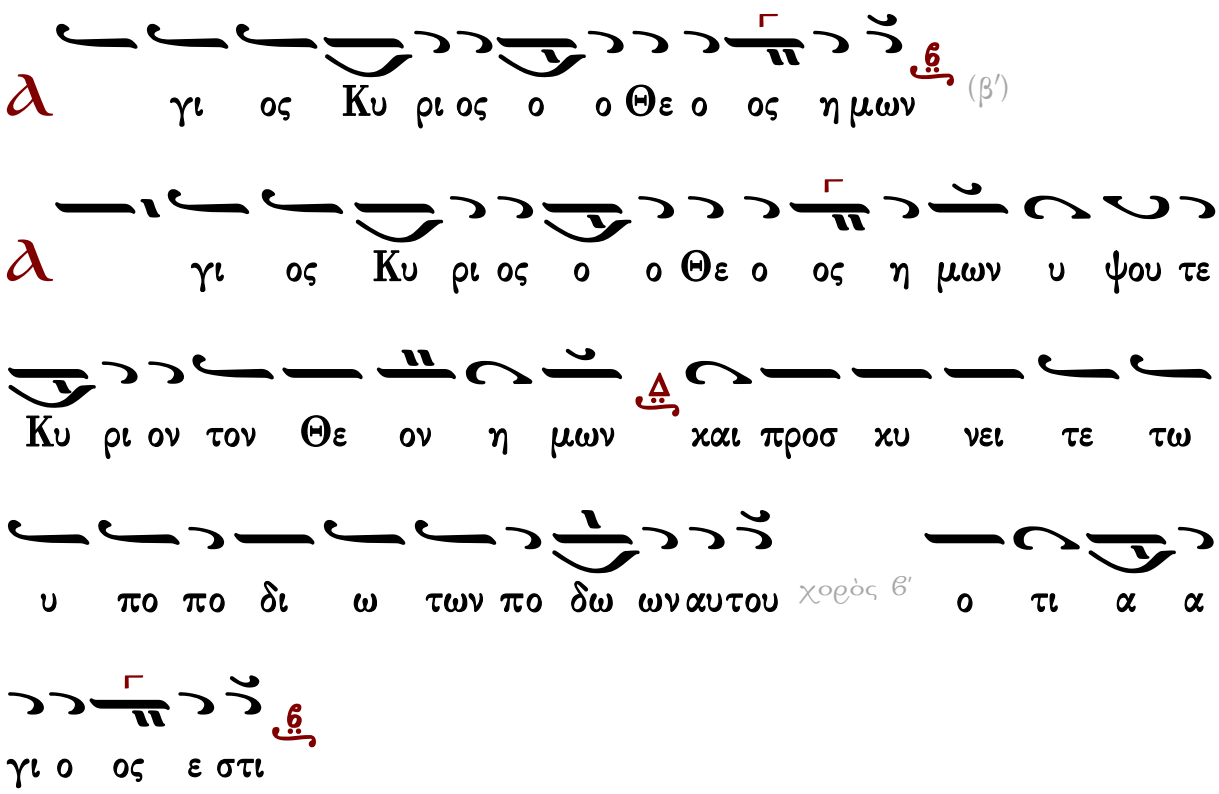

Ἦχος Δι

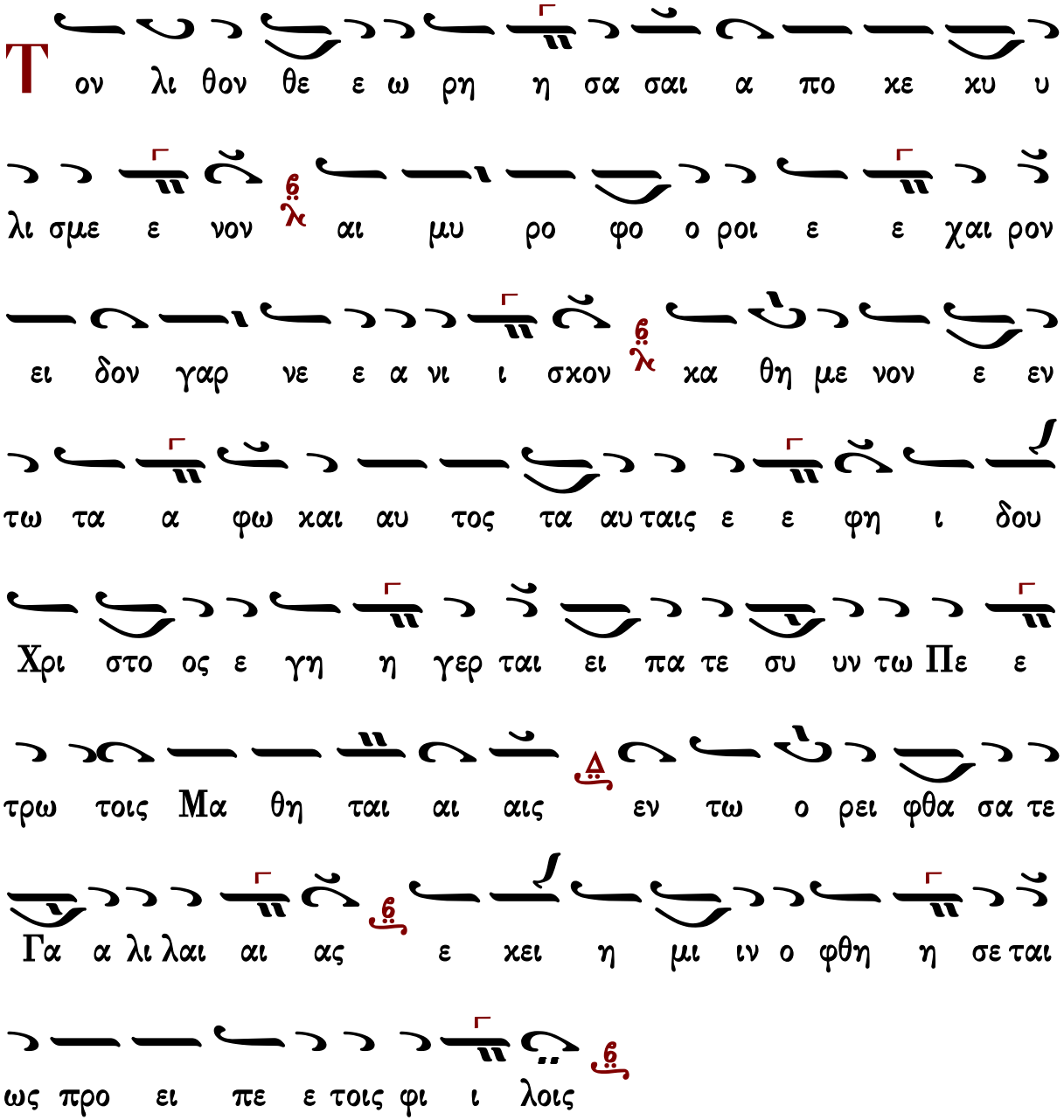

Θεοτοκίον

Ἦχος Βȣ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Αἶνοι | Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.467/1334*

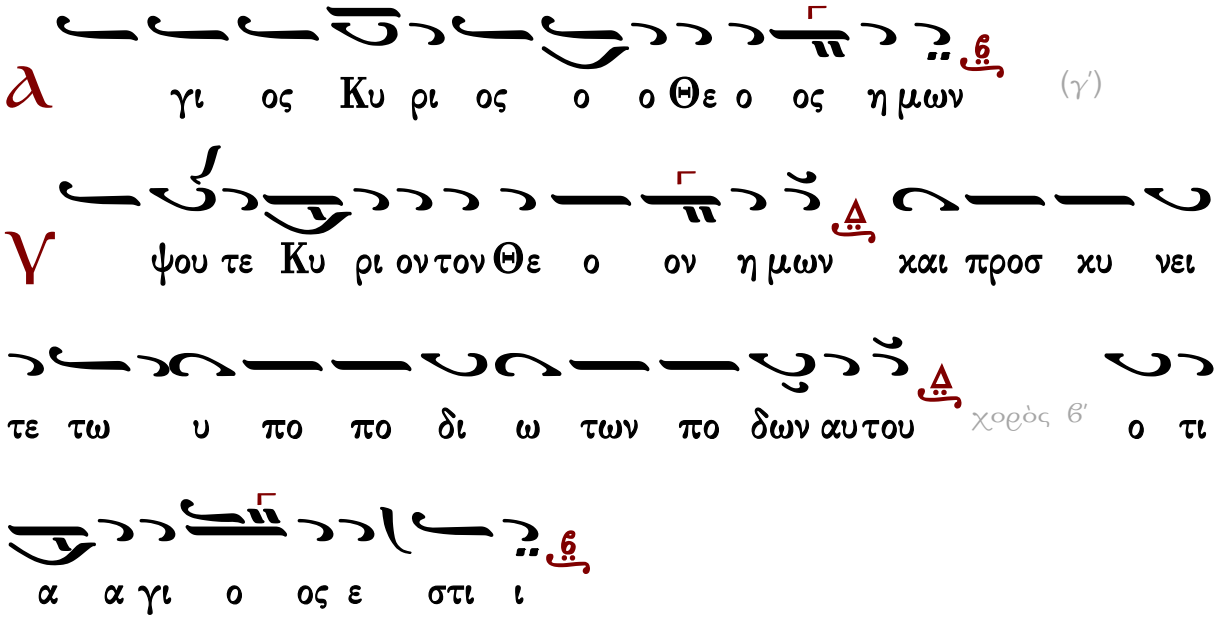

Ἦχος βʹ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.468/1338#

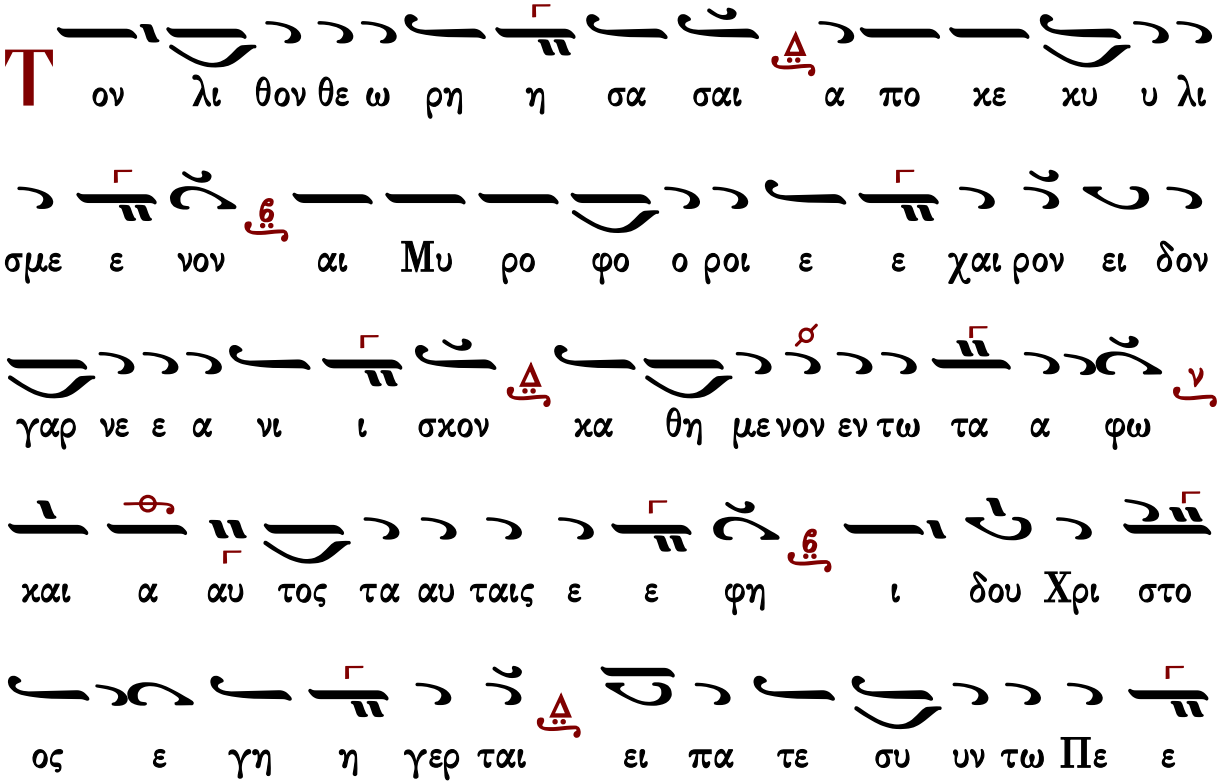

τρω τοις μα θη ται αι αι αι αις εν τω ο ρει φθα σα τε

Γα α λι λαι αι ας ε χει υ μι ιν ο φθη

η σε ται ως προ ο ει πε ε τοις φι ι λοι οις

Θεοτοκίον

α γ γε λος με εν ε χο ο μι σε τη Παρ

θε νω ω το χαι αι αι ρε προ σης Χρι στε ε συλ λη η

ψε ως αγ γε λος δε τον λι ι θον ε κυ λι σε σου ου

του τα α φου αν τι λυ πη ης ο με εν γαρ χα ρας

εν θε ε ου συ υμ βο λα ο δε αν τι ι θα να α του σε

χο ρη γον της ζω η η η η ης κη ρυτ των και με ε γα

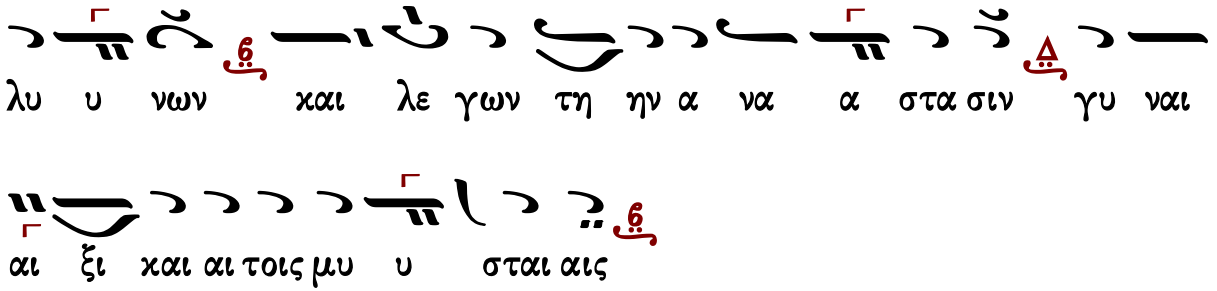

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη (†1989)

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη
Ἐπίτομον Ἀναστασιματάριον
Θεσσαλονίκη 1955 σ.5*

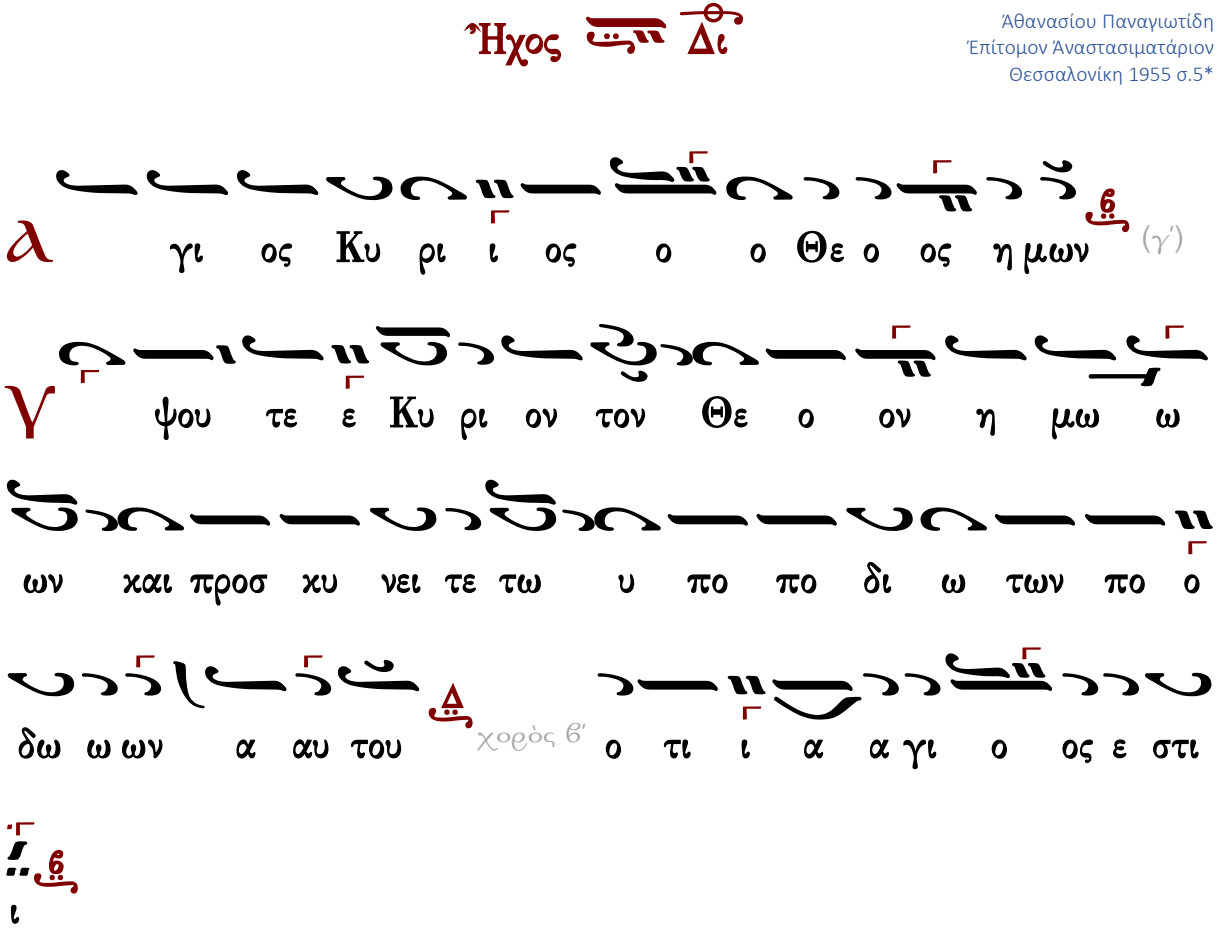

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη
Ἐπίτομον Ἀναστασιματάριον
Θεσσαλονίκη 1955 σ.6#

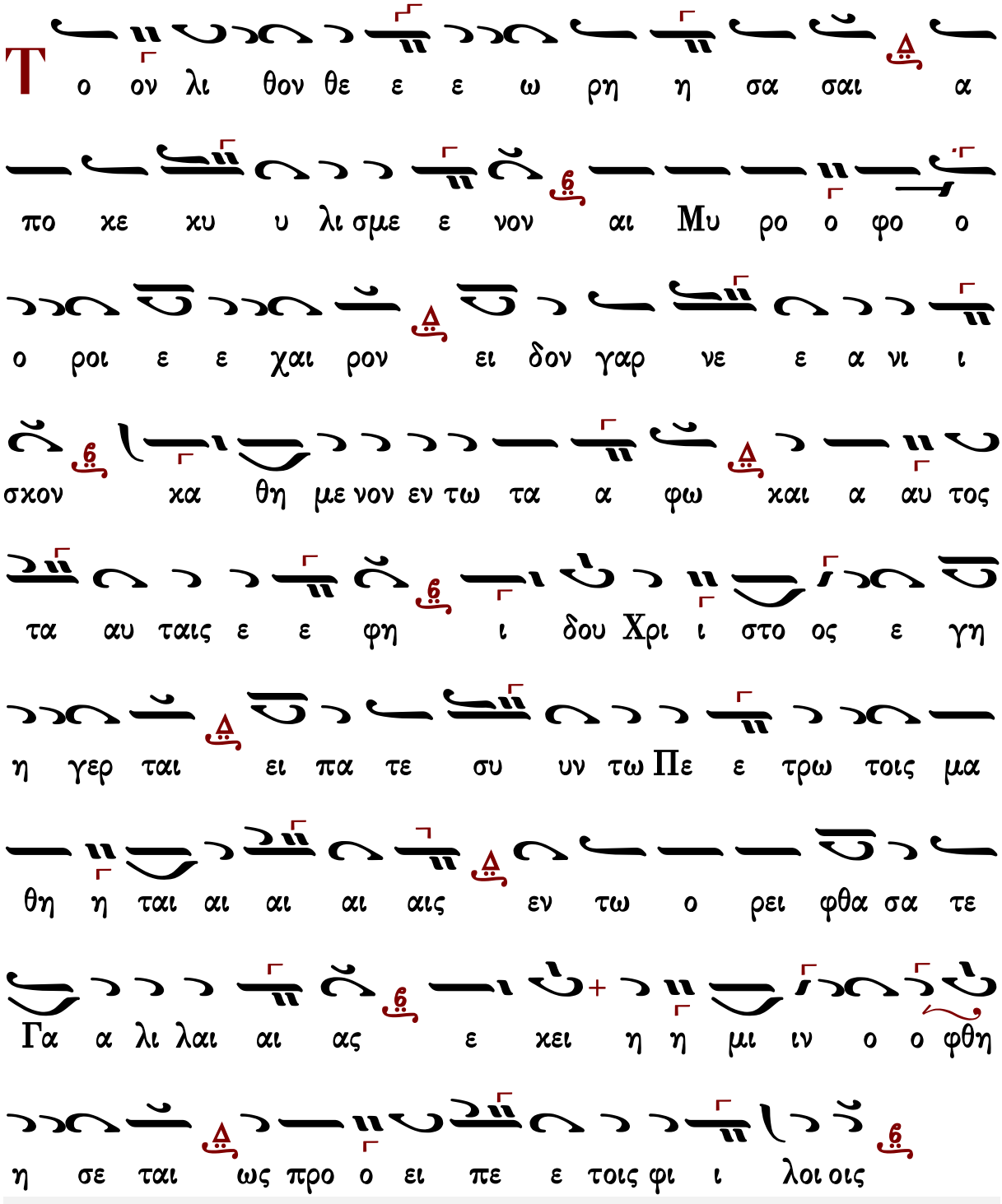

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου (†1988)

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου σ.224#

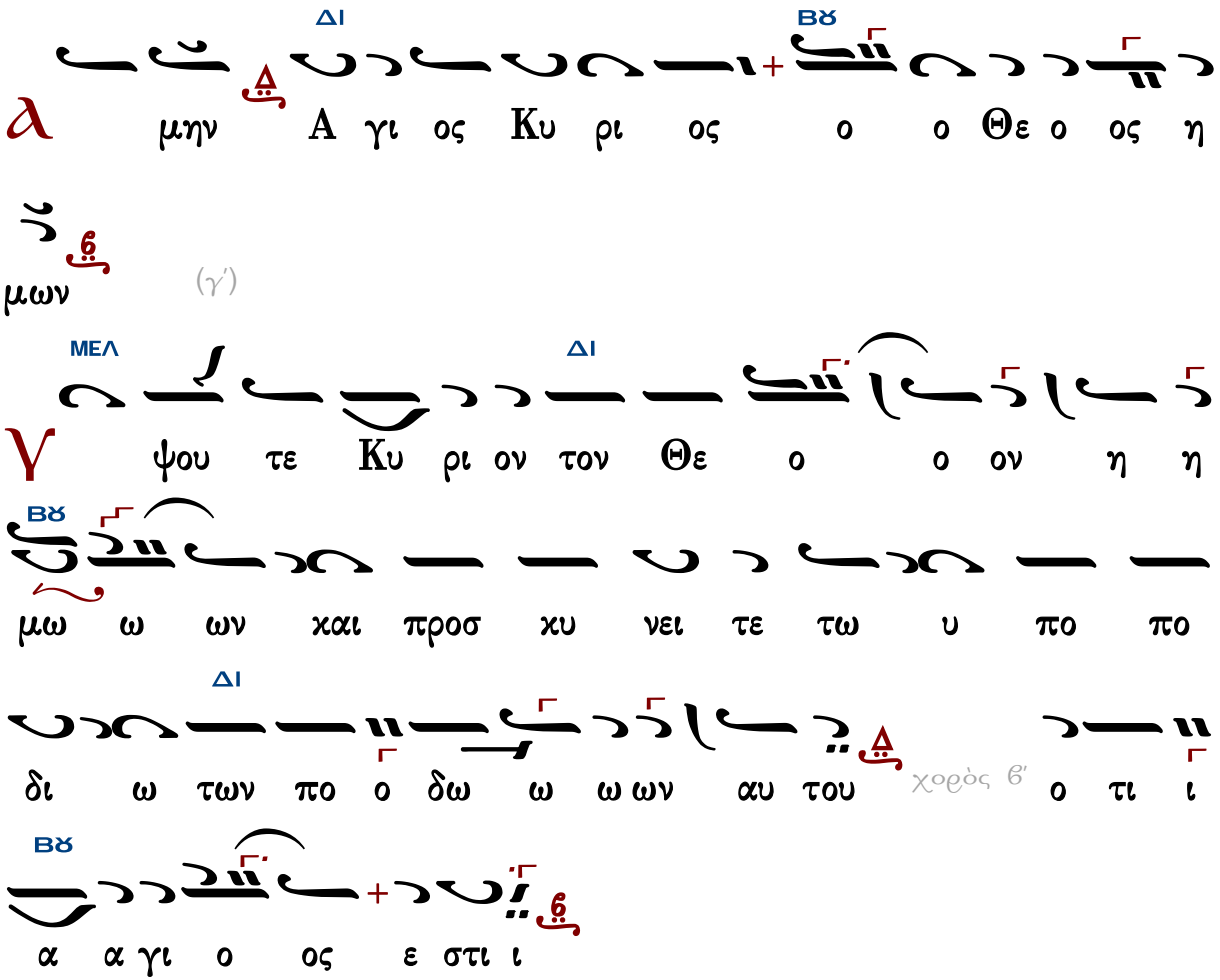

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου σ.227#

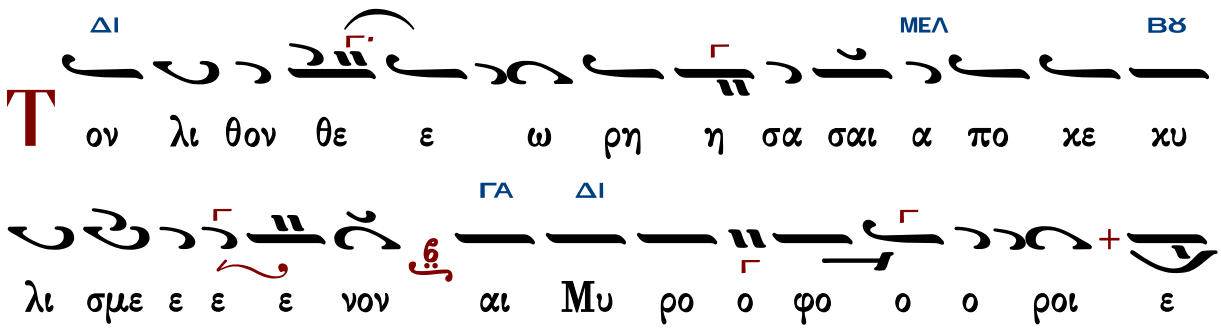

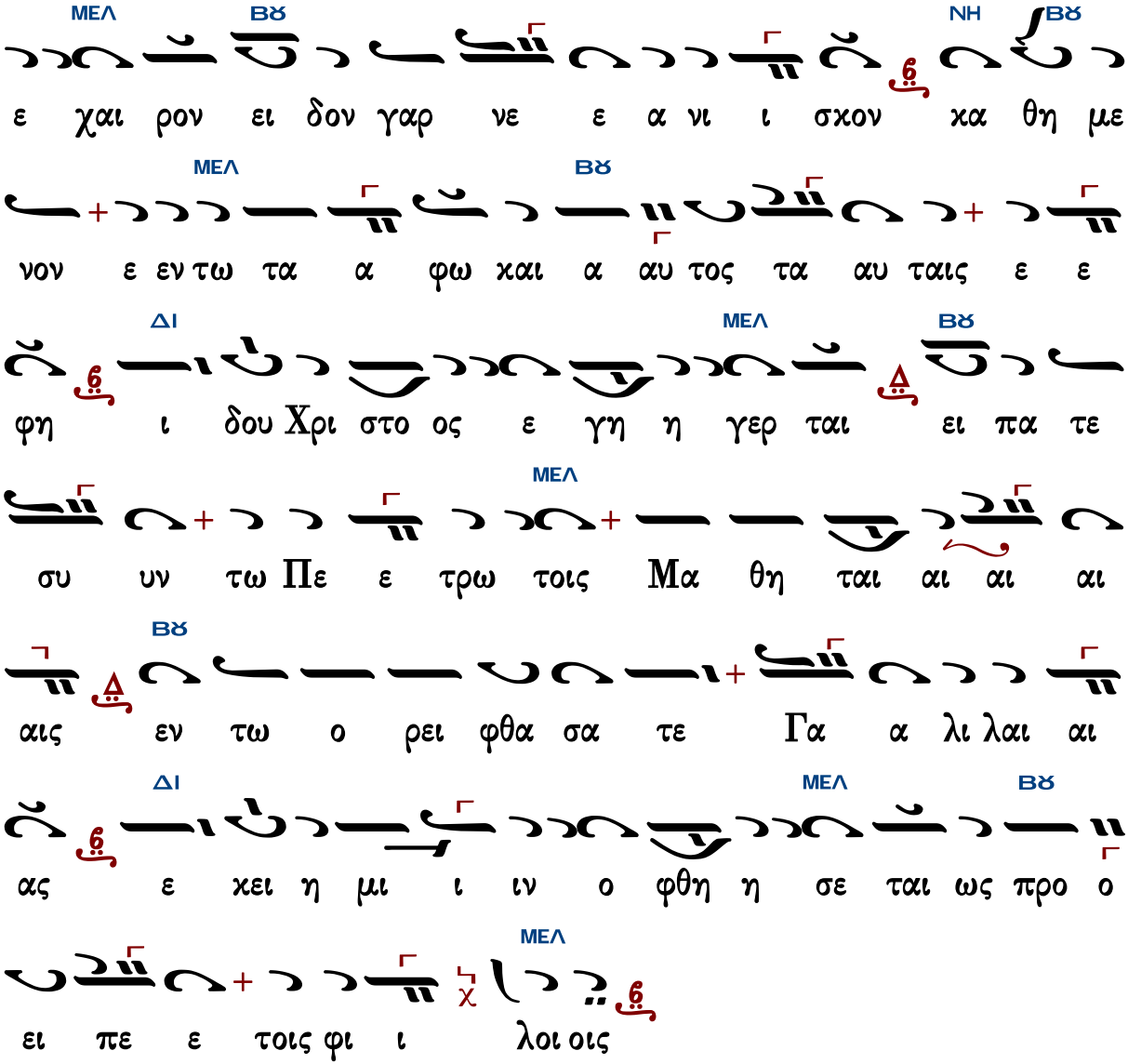

Θεοτοκίον

Ἦχος Βϋ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου σ.228#

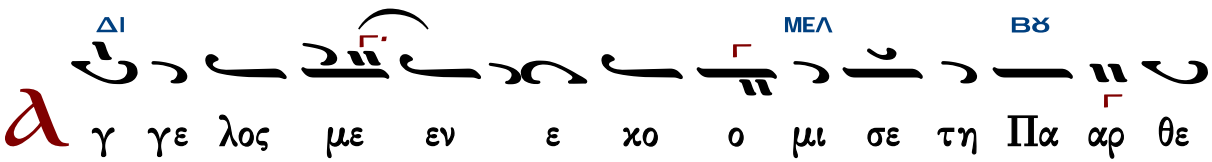

Θὶς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.198*

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον αι νει τε

τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων αι νει ει τε αυ το ον

εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω

Θε ε ω

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι α αγ γε λοι αυ του αι

νει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α μεις αυ του σοι πρε πει

υ μνος τω ω Θε ε ω

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.535*

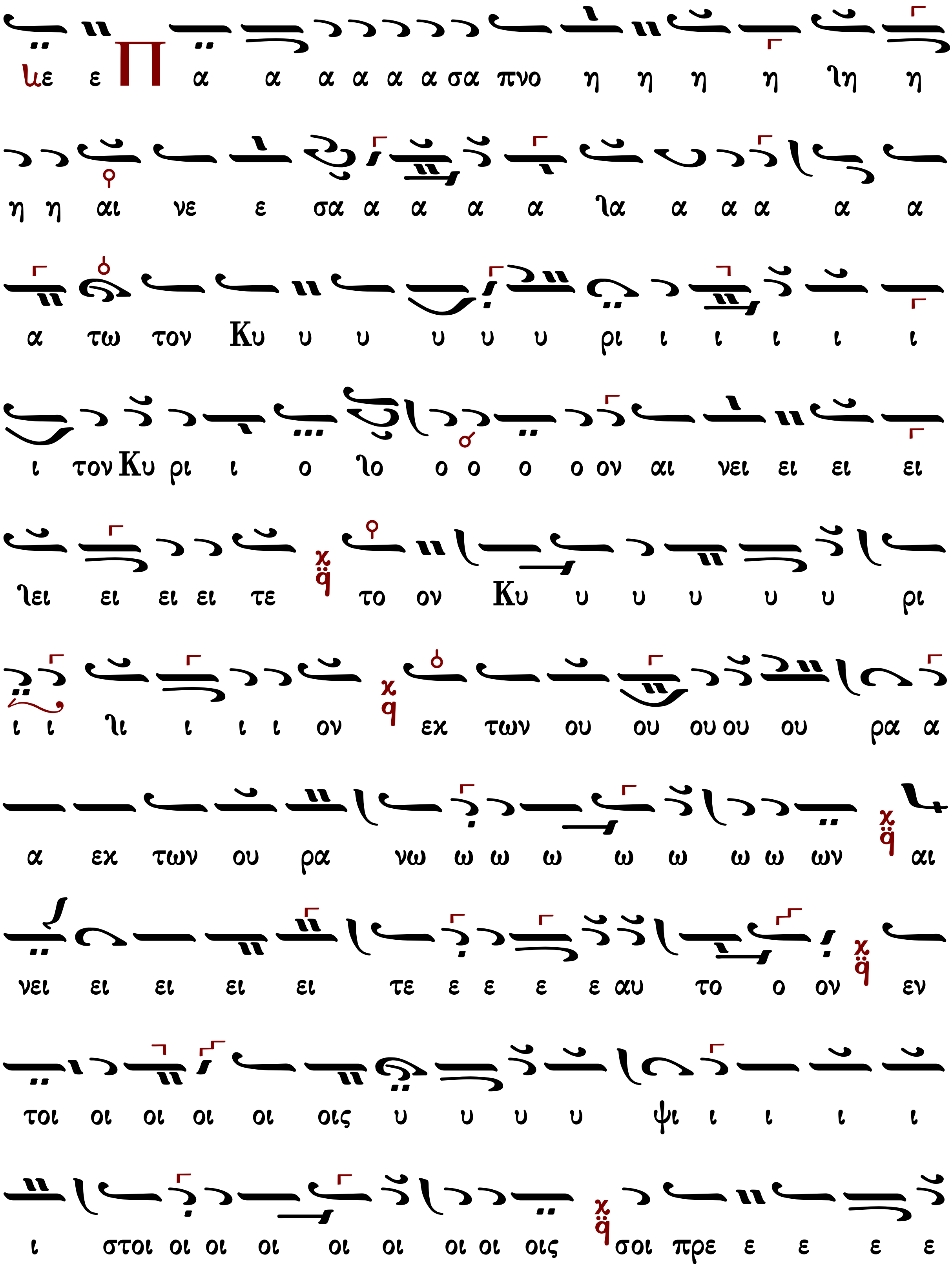
λε ε Πα α α α α α σα πνο η η η η λη η
η η αι νε ε σα α α α α λα α α α α α
α τω τον Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι
ι τον Κυ ρι ι ο λο ο ο ο ο ον αι νει ει ει ει
λει ει ει ει τε το ον Κυ υ υ υ υ υ ρι
ι ι λι ι ι ι ον εκ των ου ου ου ου ου ρα α
α εκ των ου ρα νω ω ω ω ω ω ω ω ων αι
νει ει ει ει ει τε ε ε ε ε αυ το ο ον εν
τοι οι οι οι οι οις υ υ υ υ ψι ι ι ι ι
ι στοι οι οι οι οι οι οι οι οις σοι πρε ε ε ε ε

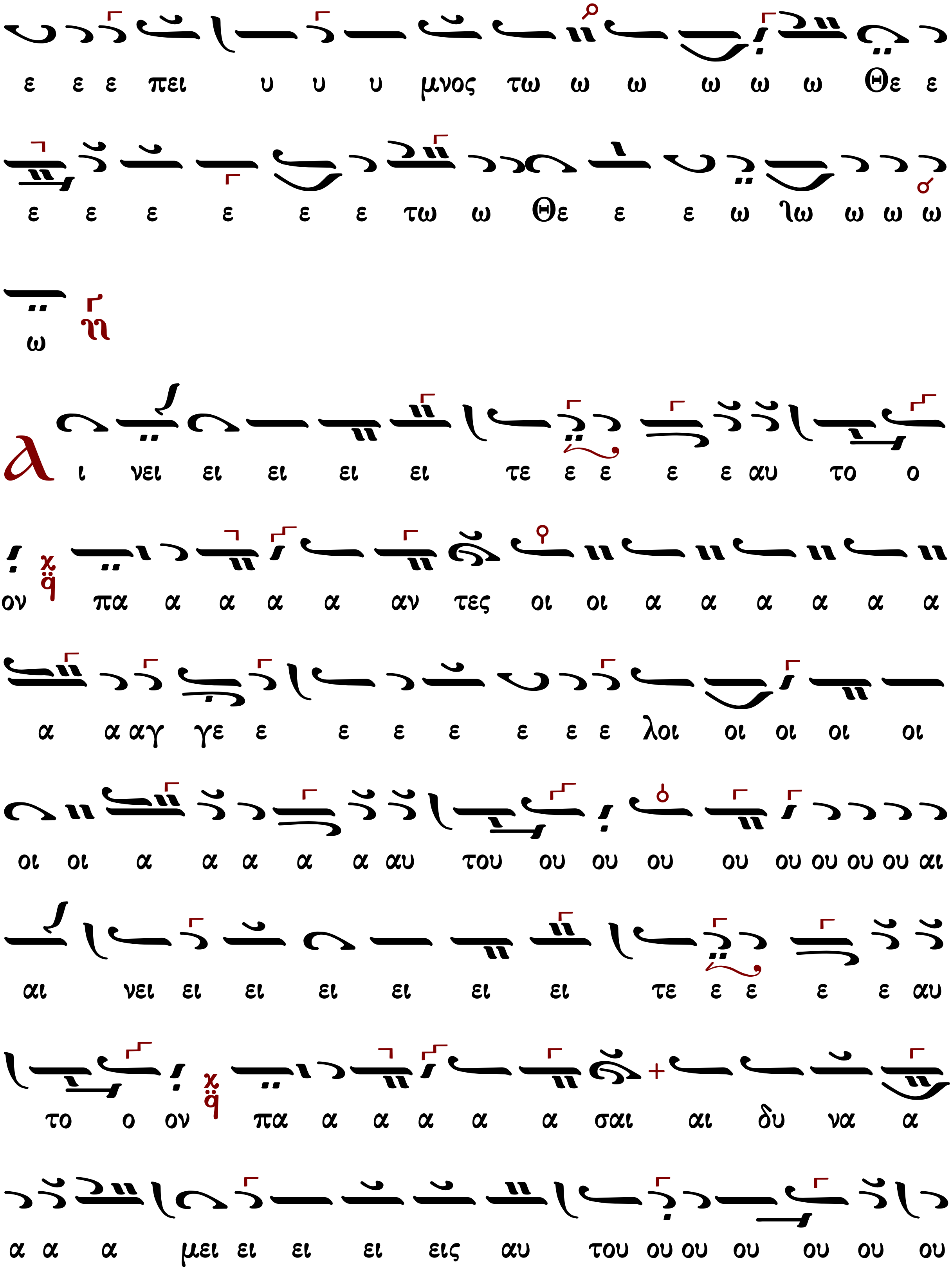
ε ε ε πει υ υ υ μνος τω ω ω ω ω ω Θε ε
ε ε ε ε ε ε τω ω Θε ε ε ω Ἰω ω ω ω
ω
Λ ι νει ει ει ει ει τε ε ε ε ε αυ το ο
ον πα α α α α αν τες οι οι α α α α α α
α α αγ γε ε ε ε ε ε ε ε λοι οι οι οι οι
οι οι α α α α α αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου αι
αι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε αυ
το ο ον πα α α α α α σαι αι δυ να α
α α α μει ει ει ει εις αυ του ου ου ου ου ου ου

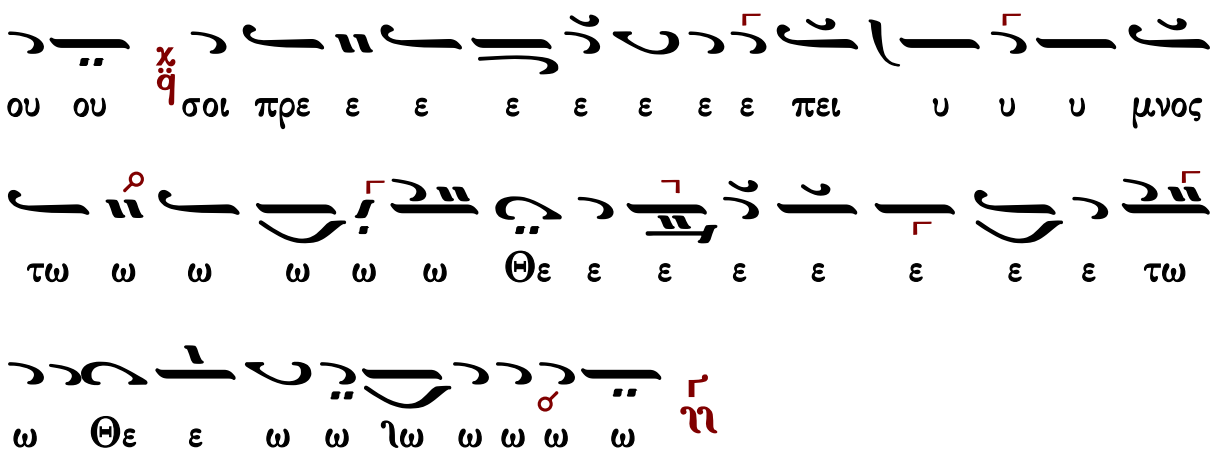

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.360#

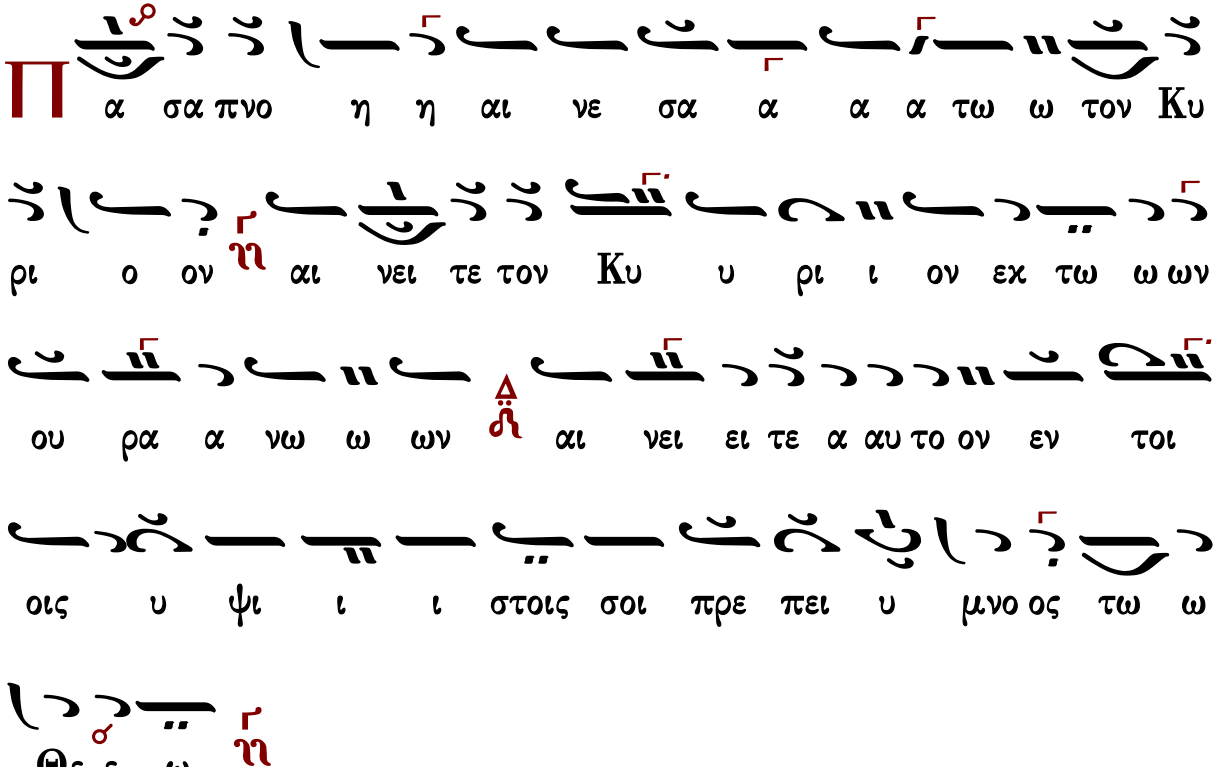

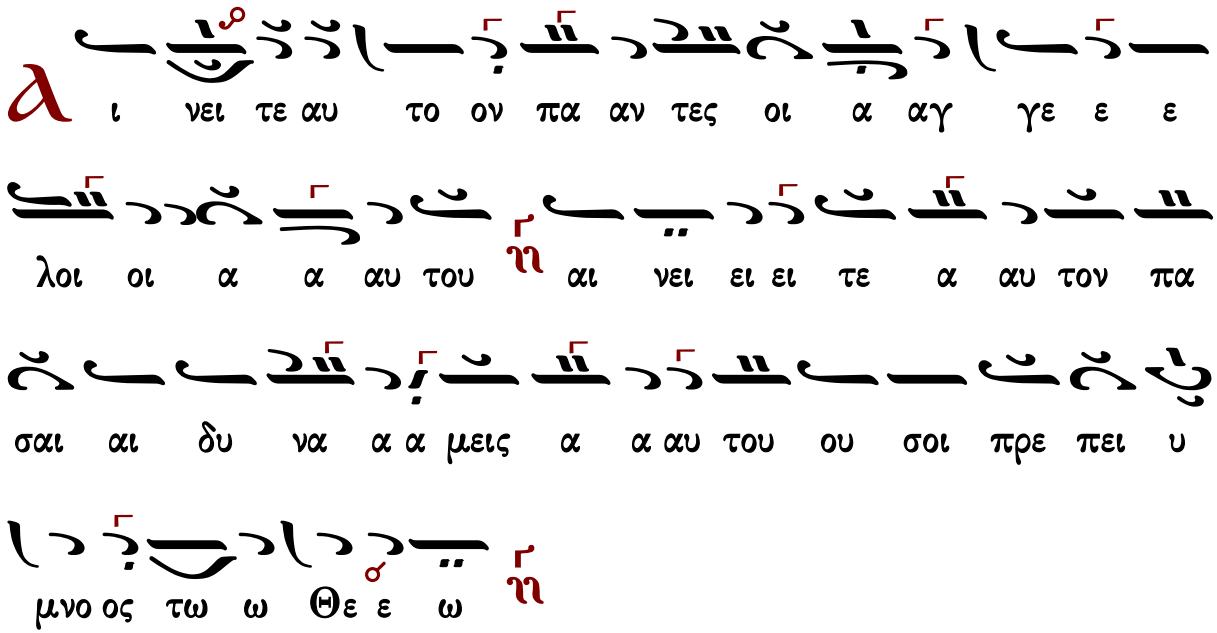

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.125*

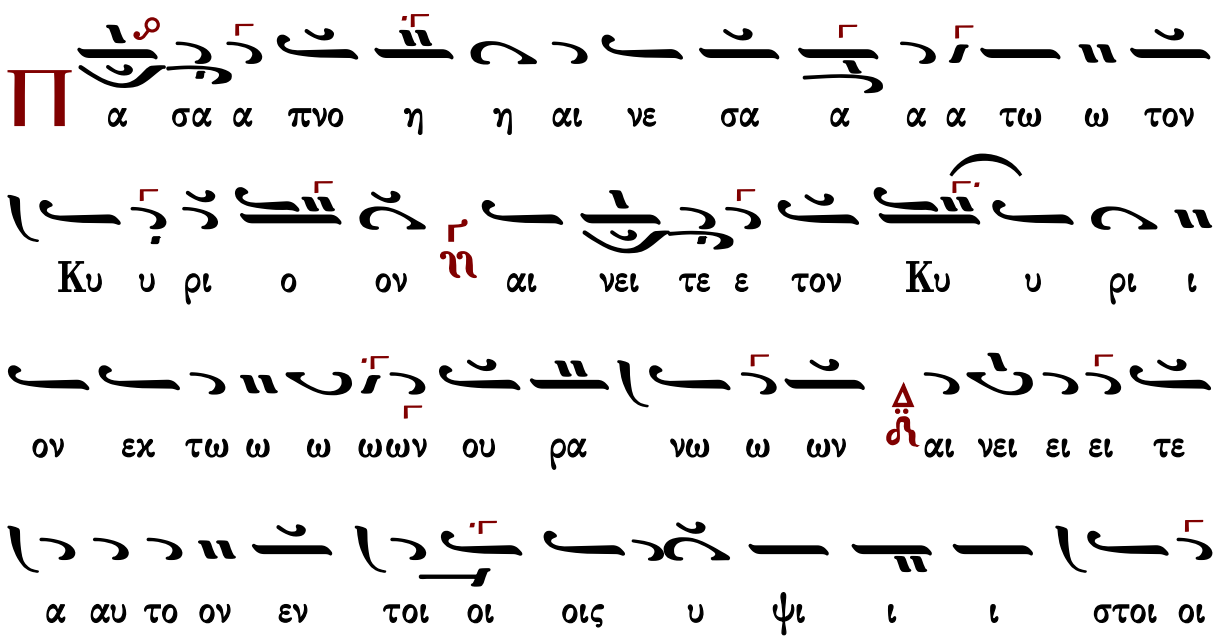

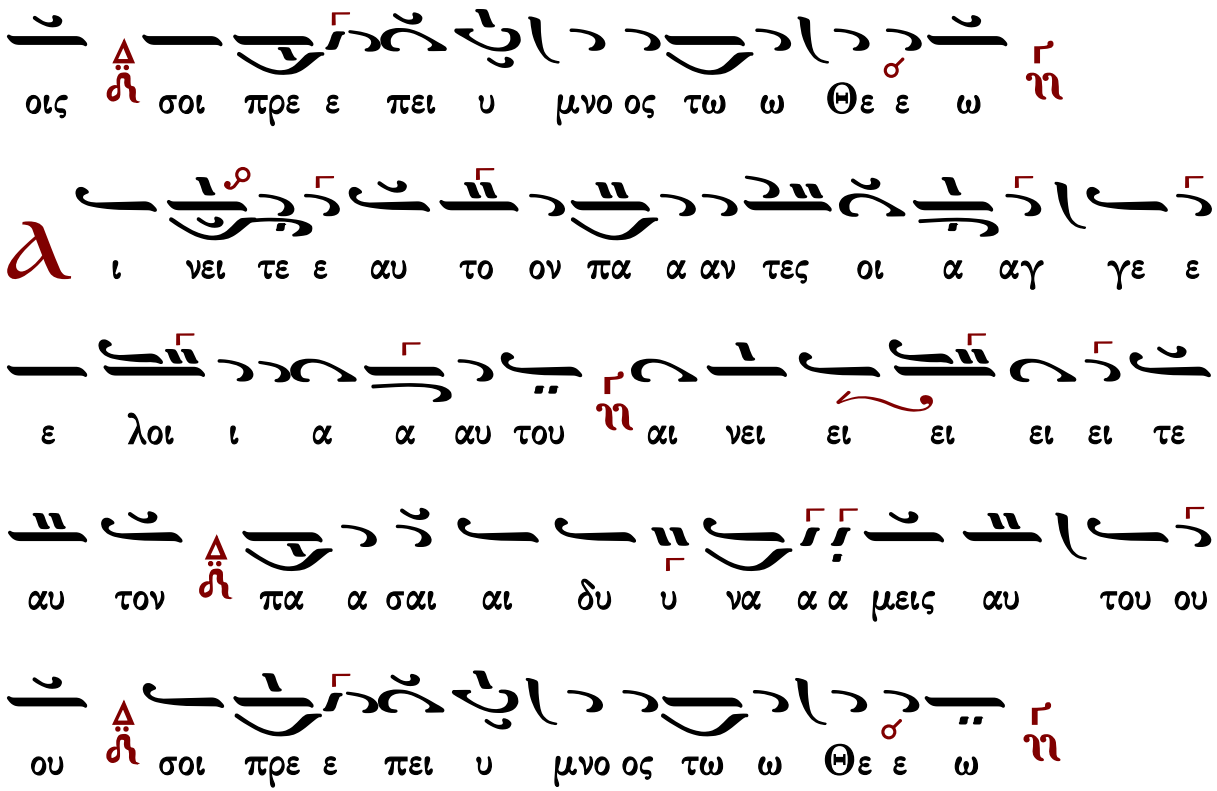

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος Γα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.120*

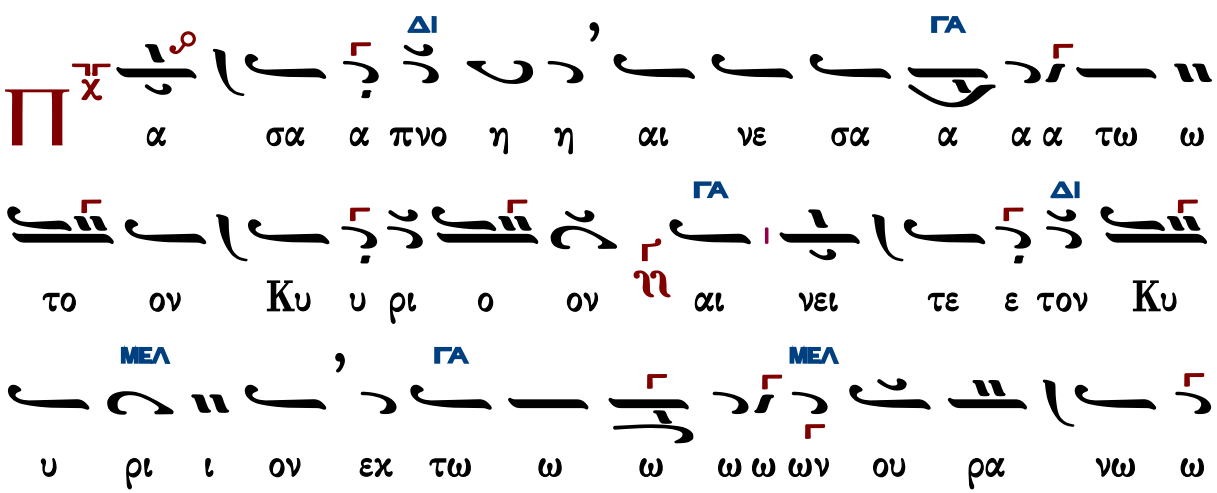

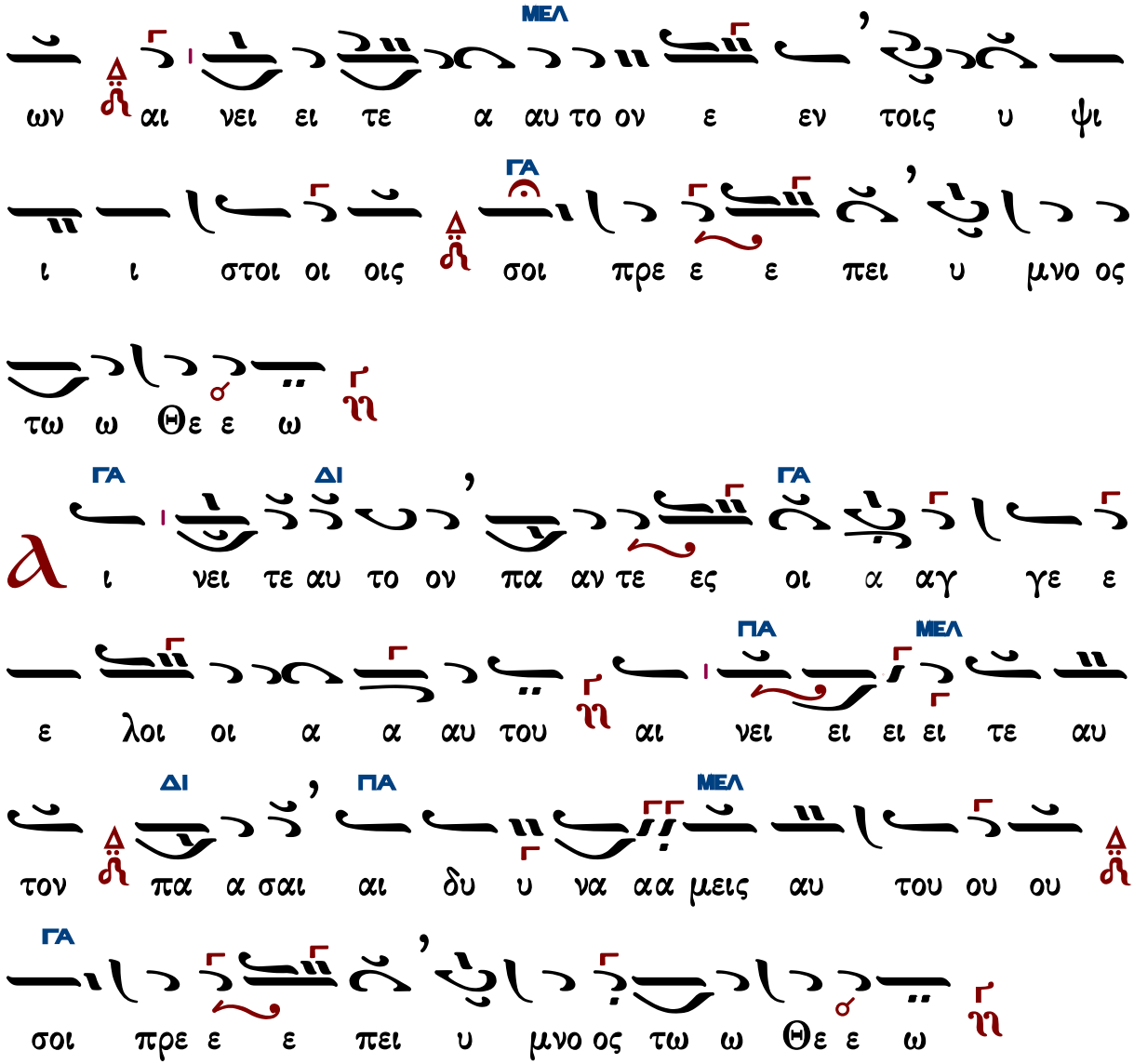

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ229*

Ἦχος Γα

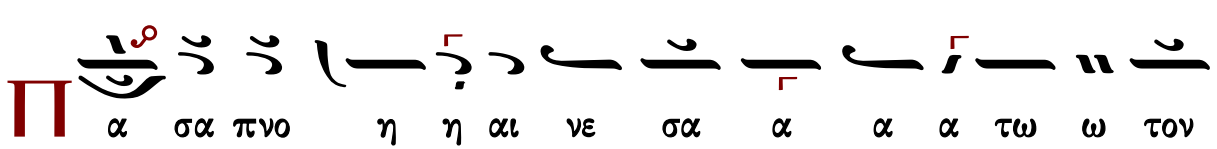

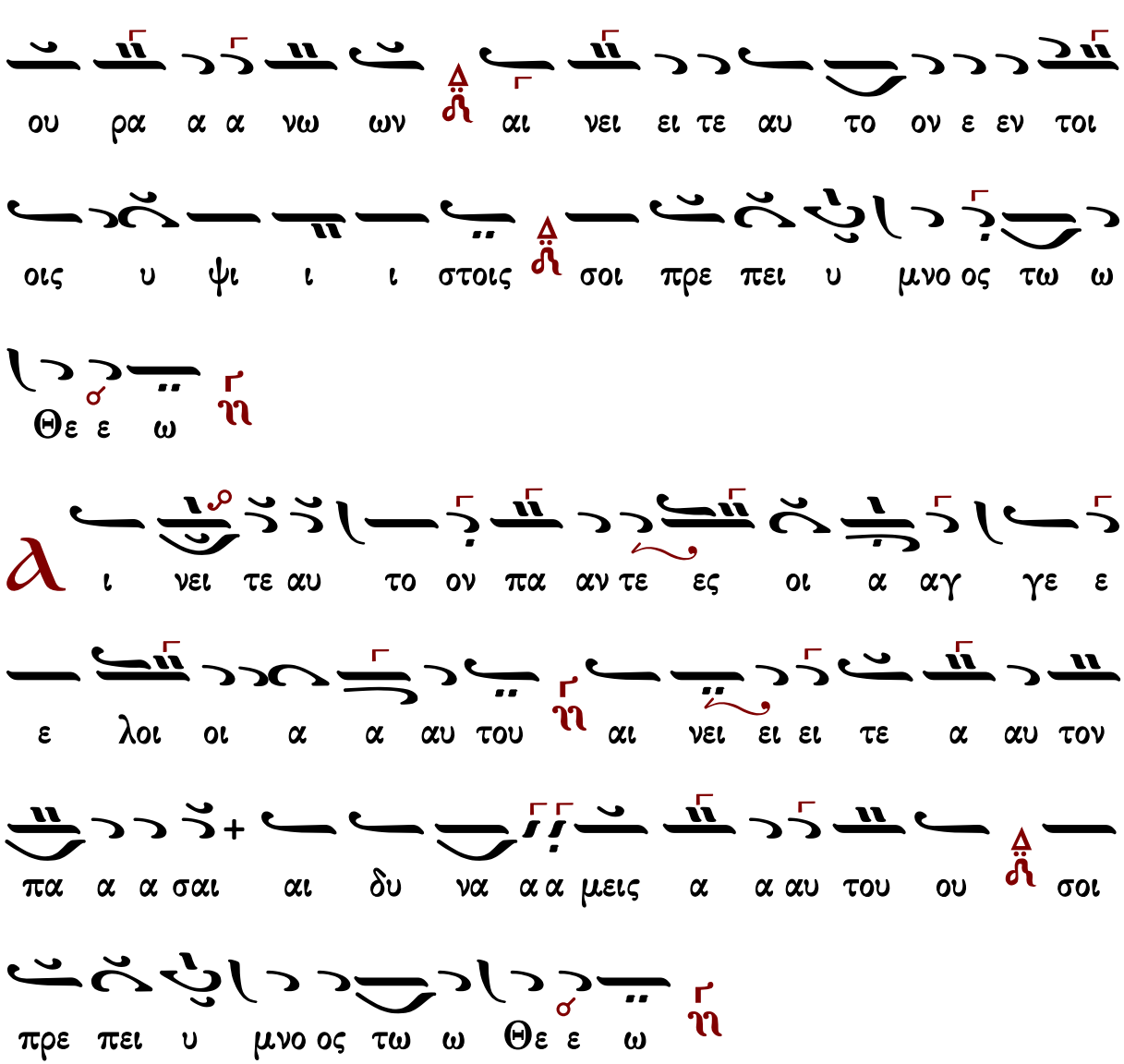

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος Γα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β΄ 1987 σ.329*

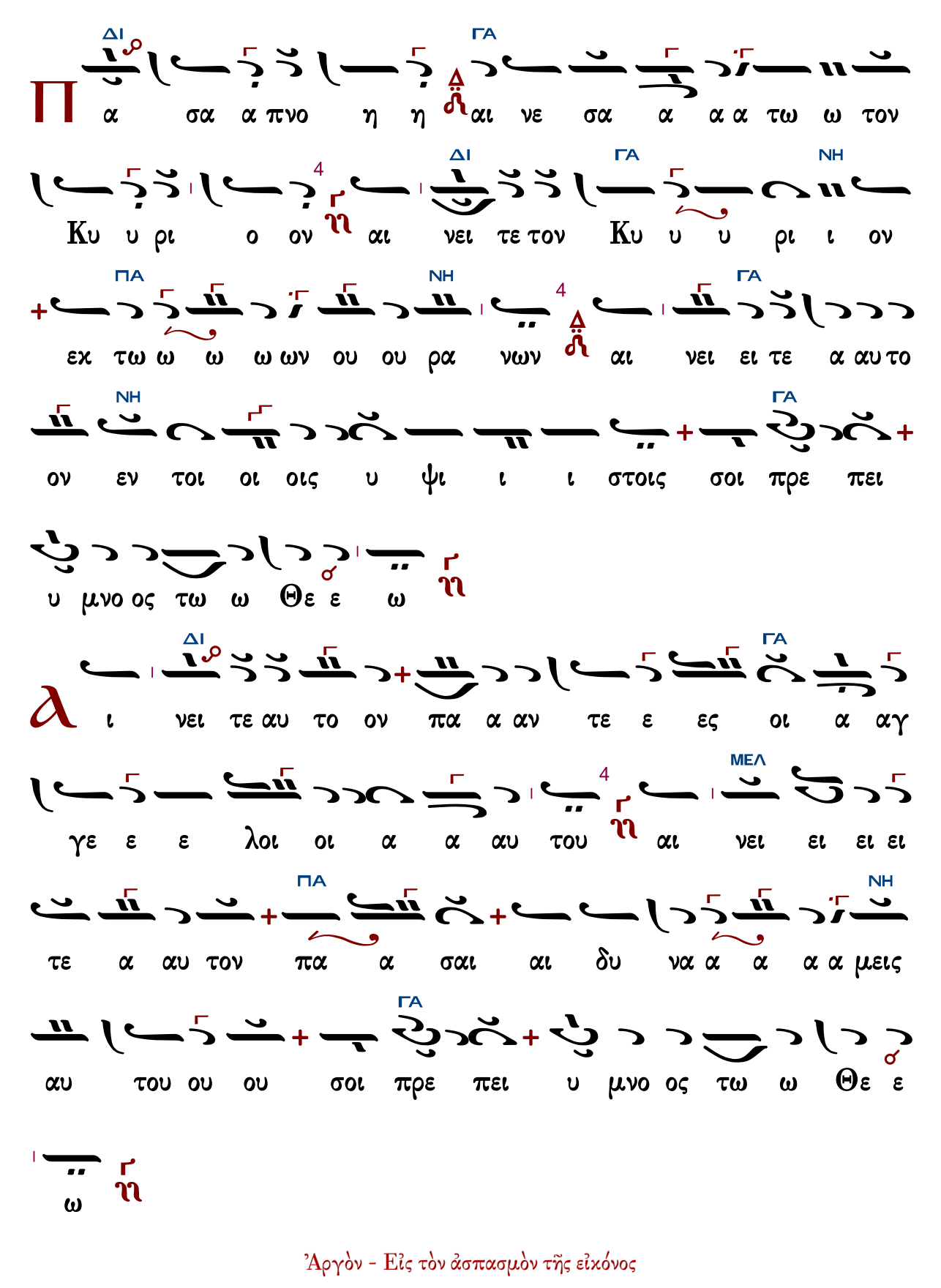

Ἄργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασχ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος Γα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β΄ 1987 σ.331*

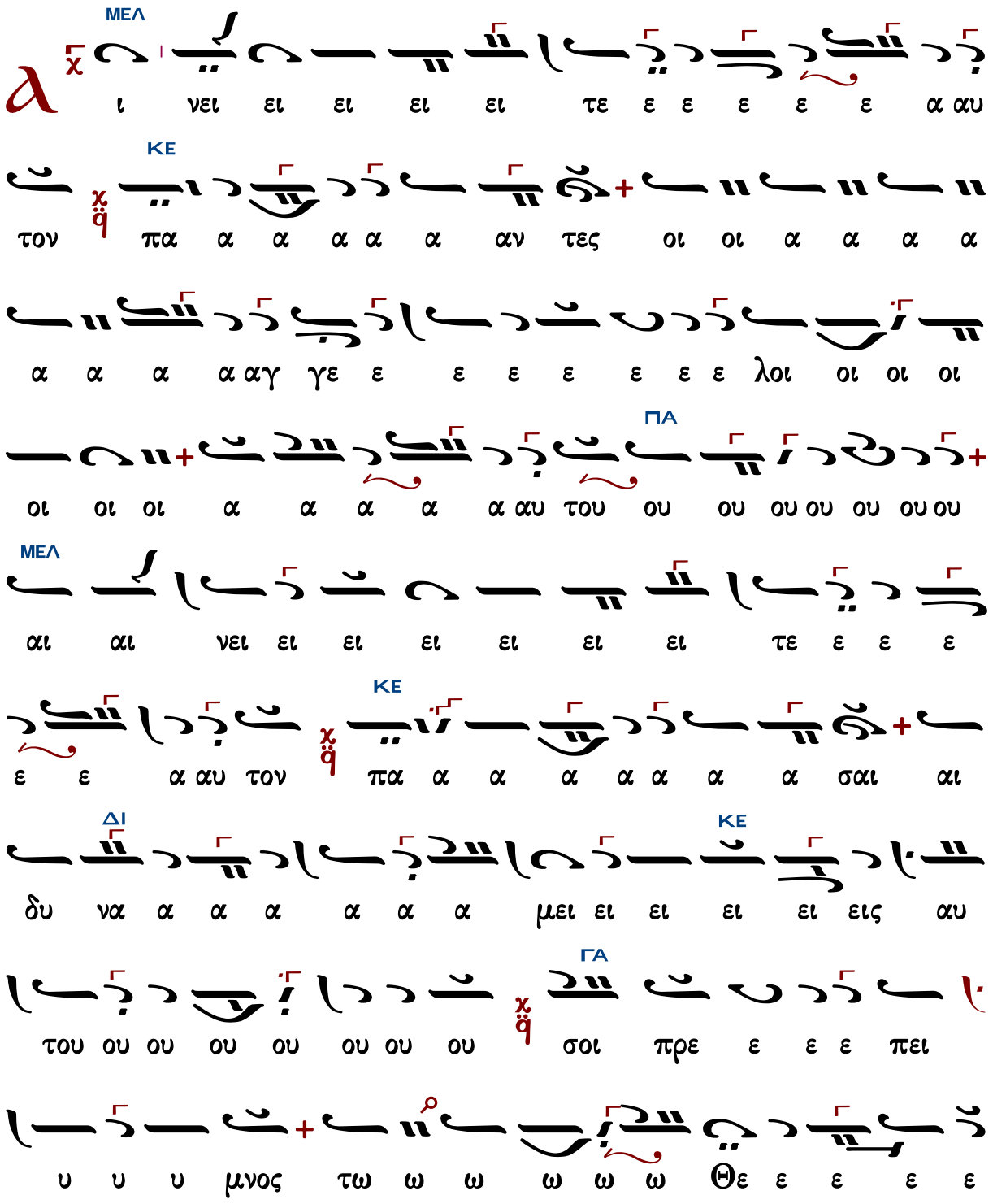

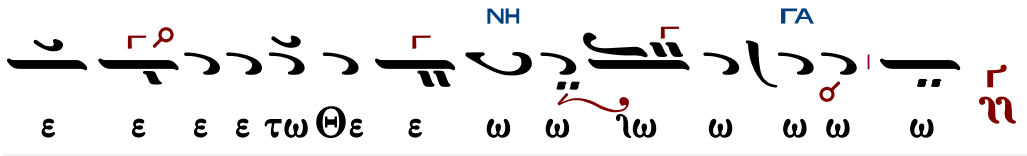

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ230*

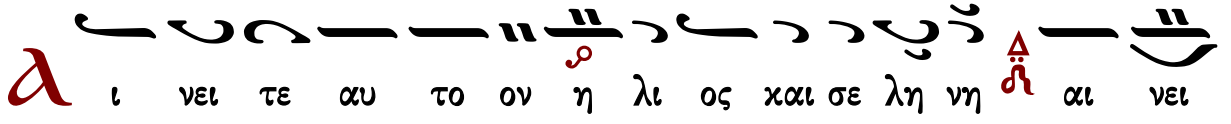

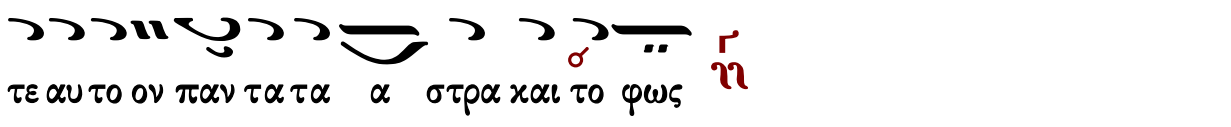

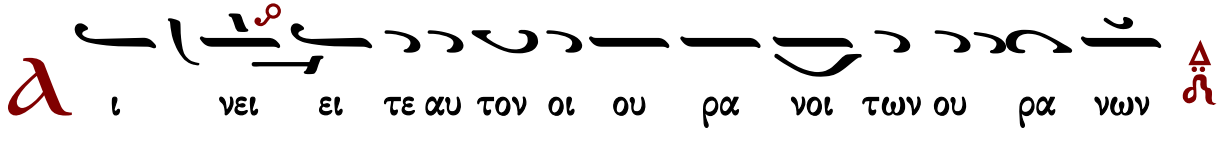

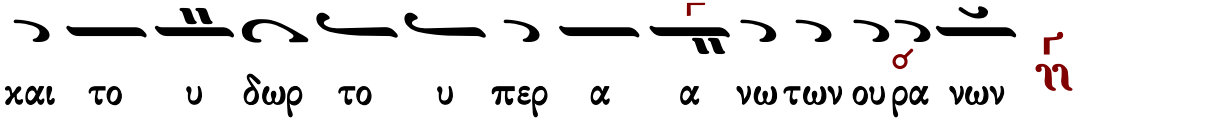

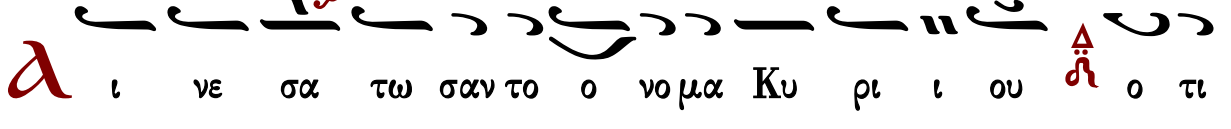

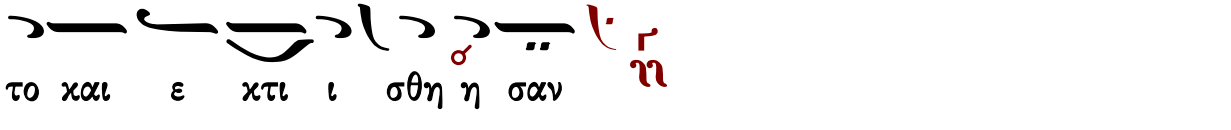

Є

στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον αι

ω να του αι ω ω νος προ οσ τα γμα ε θε το και

ου ου πα ρε λε ευ σε ε ται

Ѧ

ι νει τε τον Ku υ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και

πα σαι α α βυ υσ σοι

П

υ υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λο ος πνευ μα κα ται γι δος

τα ποι ουν τα τον λο ο γον αυ του

Т

α ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο ο ρα

και πα σαι κε ε δροι

Т

α θη ρι ι α και πα αν τα τα κτη νη ερ πε

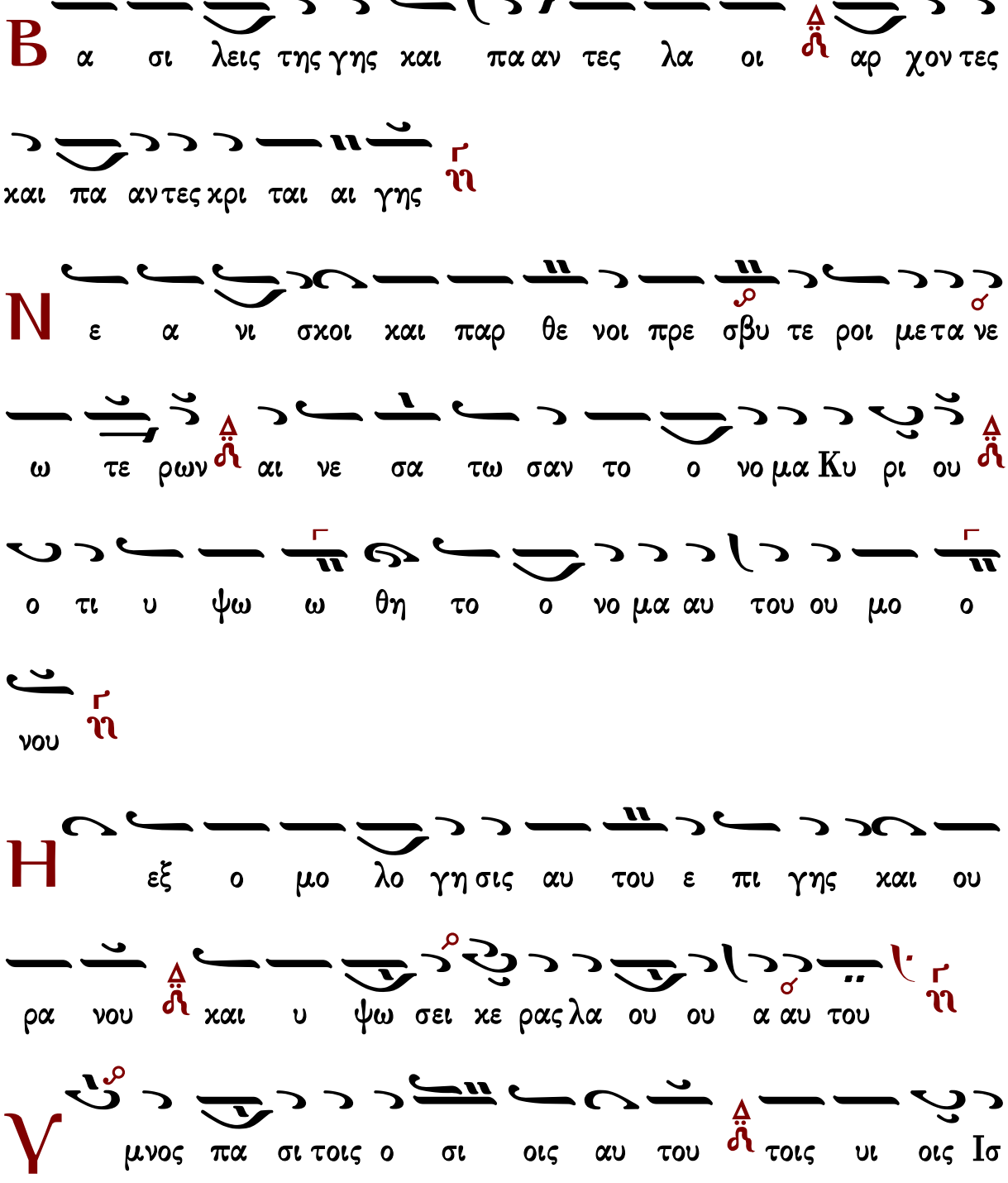
τα και πε τει να α πτε ρω τα
Β α σι λεις της γης και πα αν τες λα οι αρ χον τες
και πα αν τες χρι ται αι γης
Ν ε α νι σκοι και παρ θε νοι πρε σβυ τε ροι με τα νε
ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ου
ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του ου μο ο
νου
Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και ου
ρα νου και υ ψω σει κε ρας λα ου ου α αυ του
Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οις Ισ

ρα ηλ λα ω εγ γι ζον τι αυ τω

α σα τε τω Κυ ρι ω α α σμα και νον η αι

νε σις αυ του εν εκ κλη σι ι α ο σι ι ων

υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι

αυ τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω ω σαν ε

πι τω βα σι λει ει α αυ των

ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χο

ρω εν τυμ πα νω και ψαλ τη ρι ω ψα λα τω σαν αυ τω

ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του

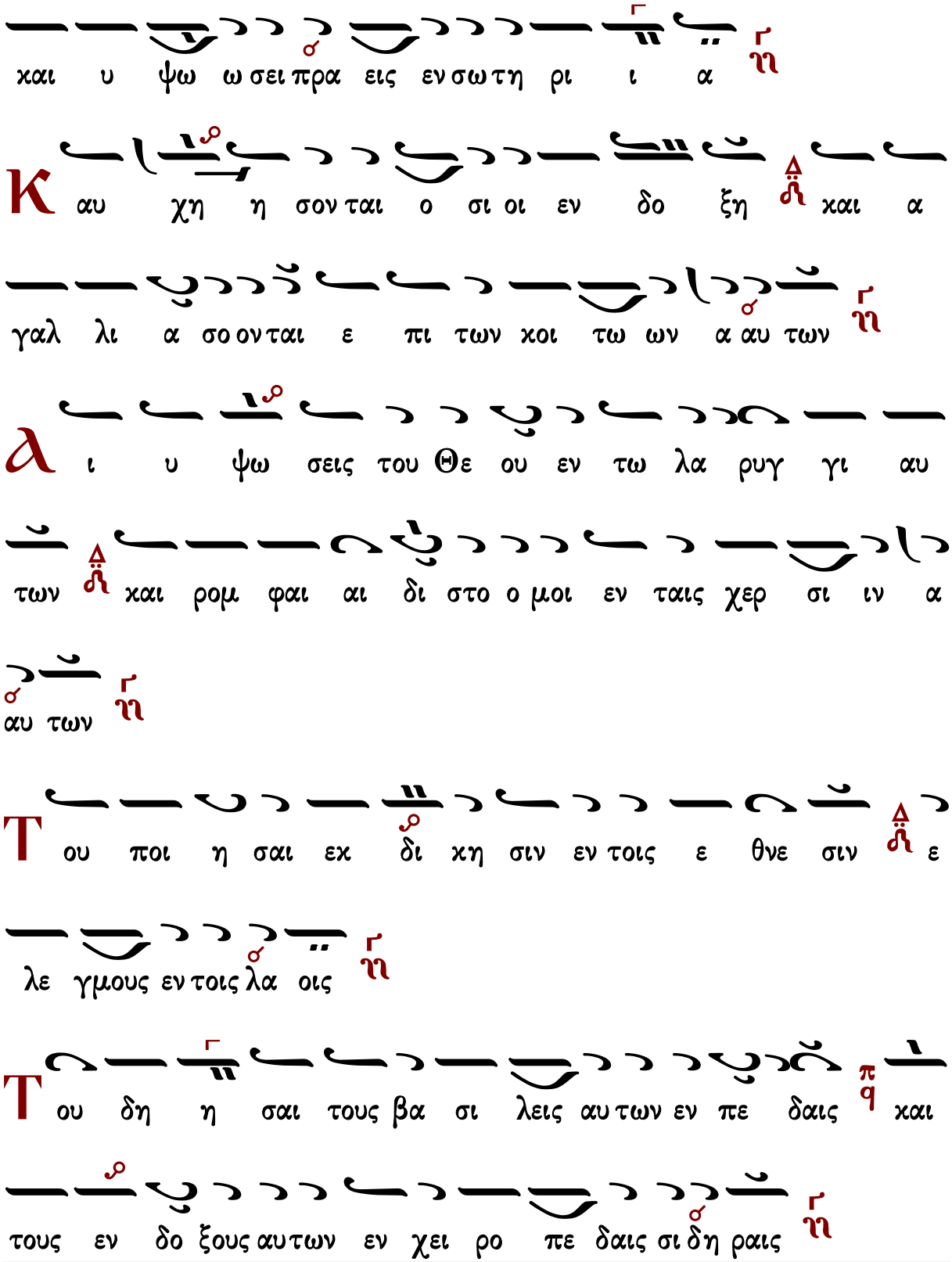
και υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι ι α
Κ αυ χη η σον ται ο σι οι εν δο ξη και α
γαλ λι α σο ον ται ε πι των κοι τω ων α αυ των
Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ
των και ρομ φαι αι δι στο ο μοι εν ταις χερ σι ιν α
αυ των
Τ ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε
λε γμους εν τοις λα οις
Τ ου δη η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε δαις και
τους εν δο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη ραις

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Γα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.199*

Τ ου ποι η σαι εν αυ τοις χρι μα εγ γρα πτον

δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι οις αυ του

λ νε στη Χρι στο ος εκ νε κρων λυ σας θα να του τα δε

σμα ευ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α λην

αι νει τε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν

λ ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ

του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι ης δυ να με ως

αυ του

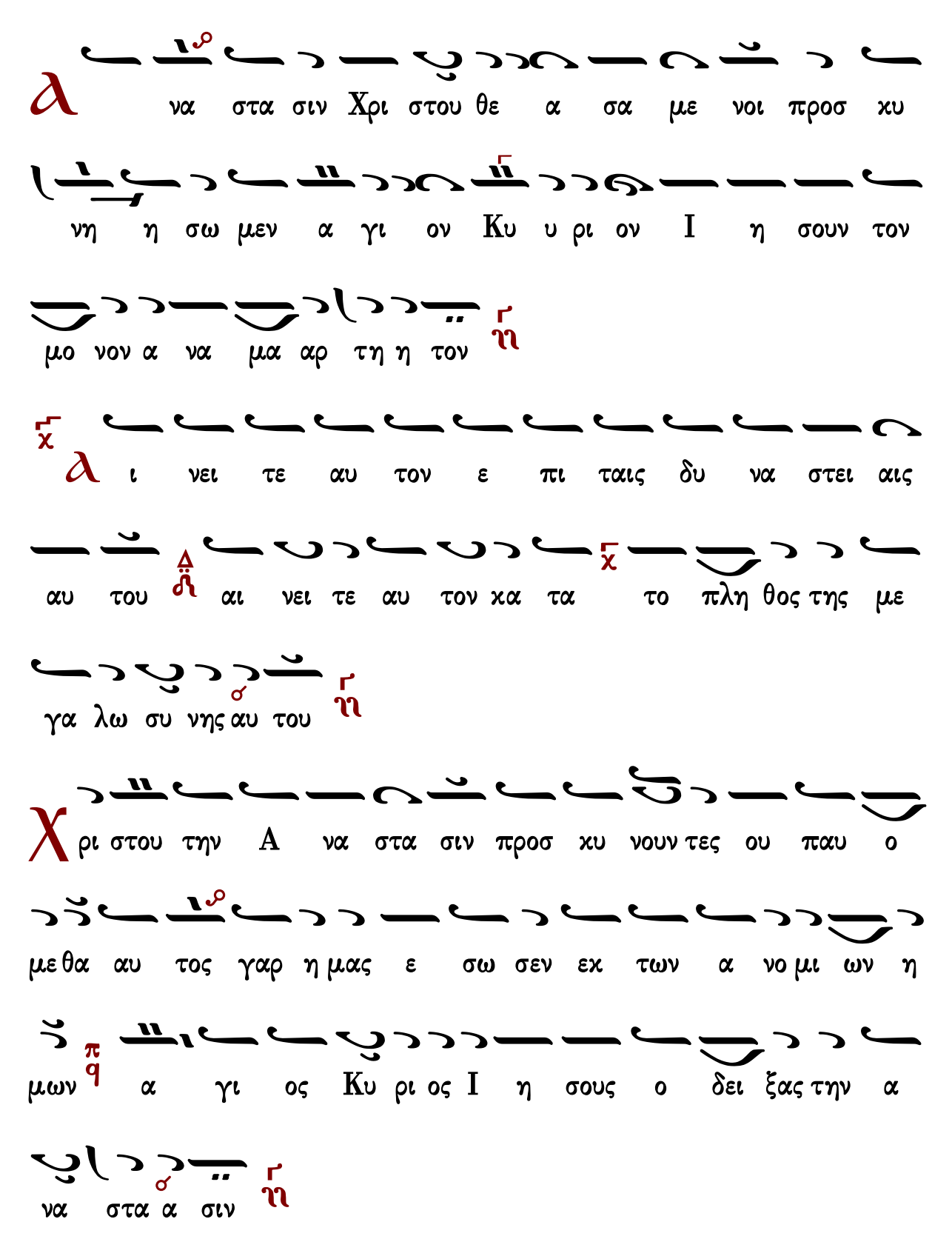
Α να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προσ κυ
νη η σω μεν α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον
μο νον α να μα αρ τη η τον
Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις
αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με
γα λω συ νης αυ του
Χ ρι στου την Α να στα σιν προσ κυ νουν τες ου παυ ο
με θα αυ τος γαρ η μας ε σω σεν εκ των α νο μι ων η
μων α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο δει ξας την α
να στα α σιν

λ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα
Τ ι αν τα πο δω σω μεν τω Κυ ρι ι ω πε ρι παν
των ω ων αν τα πε δω κεν η μιν δι η μα ας Θε
ος εν αν θρω ω ποις δι α την κα τα φθα ρει σαν φυ
υ σιν ο Λο γος σαρξ ε γε νε το και ε σκη η νω σεν εν η
μιν προς τους α χα ρι ι στους ο ευ ερ γε ε της
προς τους αι χμα λω ω τους ο ε λευ θε ρω της προς τους
εν σκο τει κα θη με ε νους ο η λι ο ος της δι και ο συ
υ νης ε πι τον σταυ ρον ο α πα θης ε πι

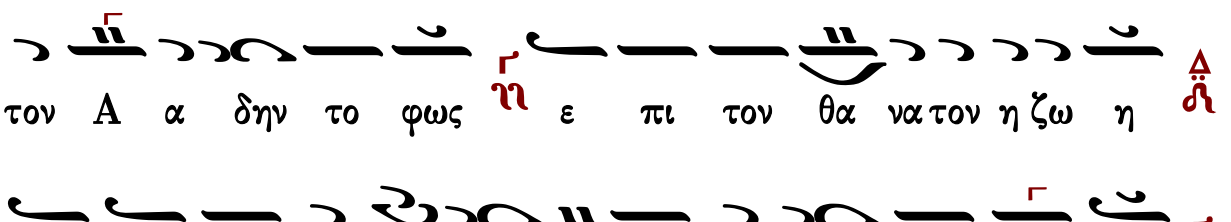

Στιχηρά Ἀνατολικά

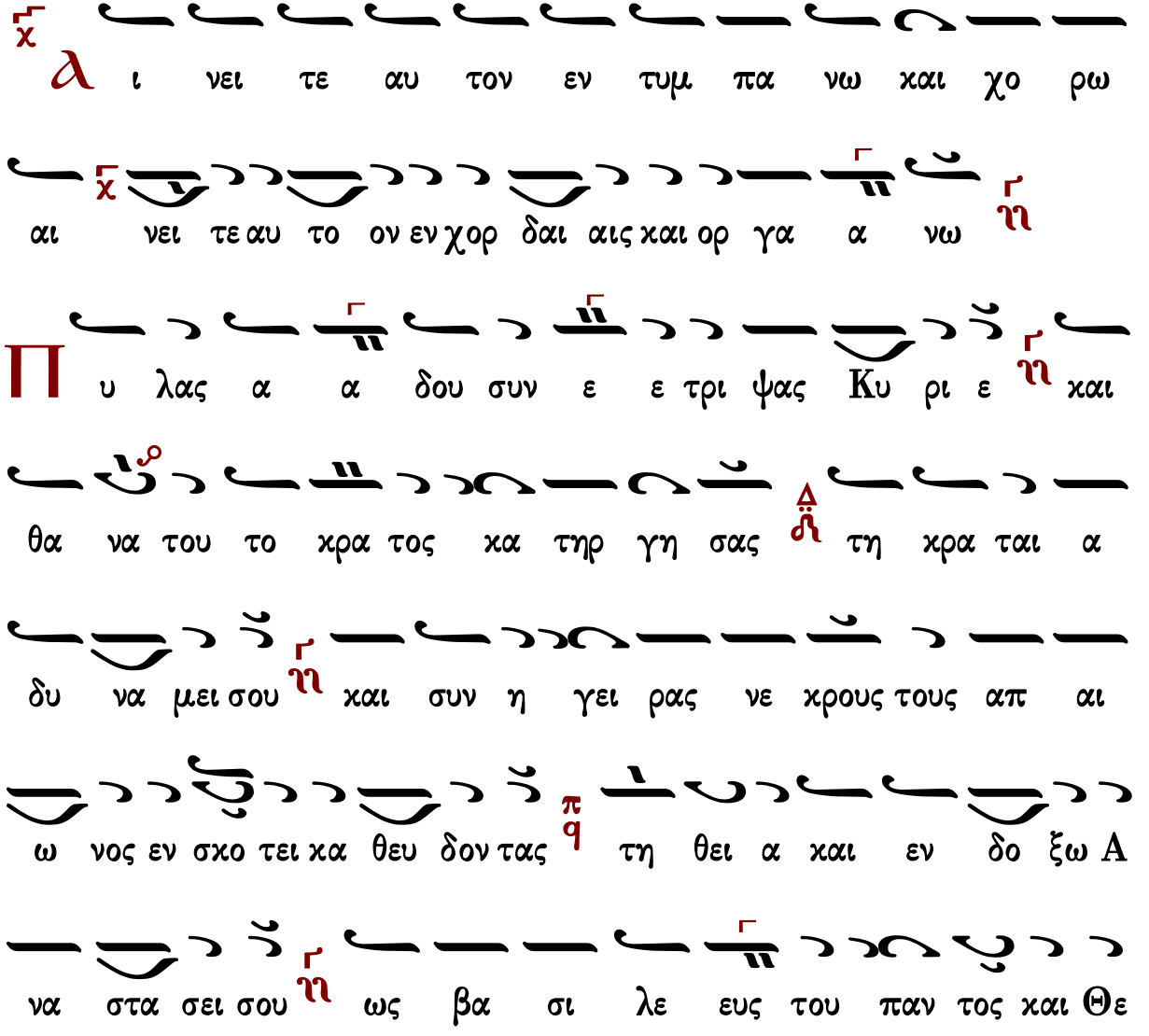

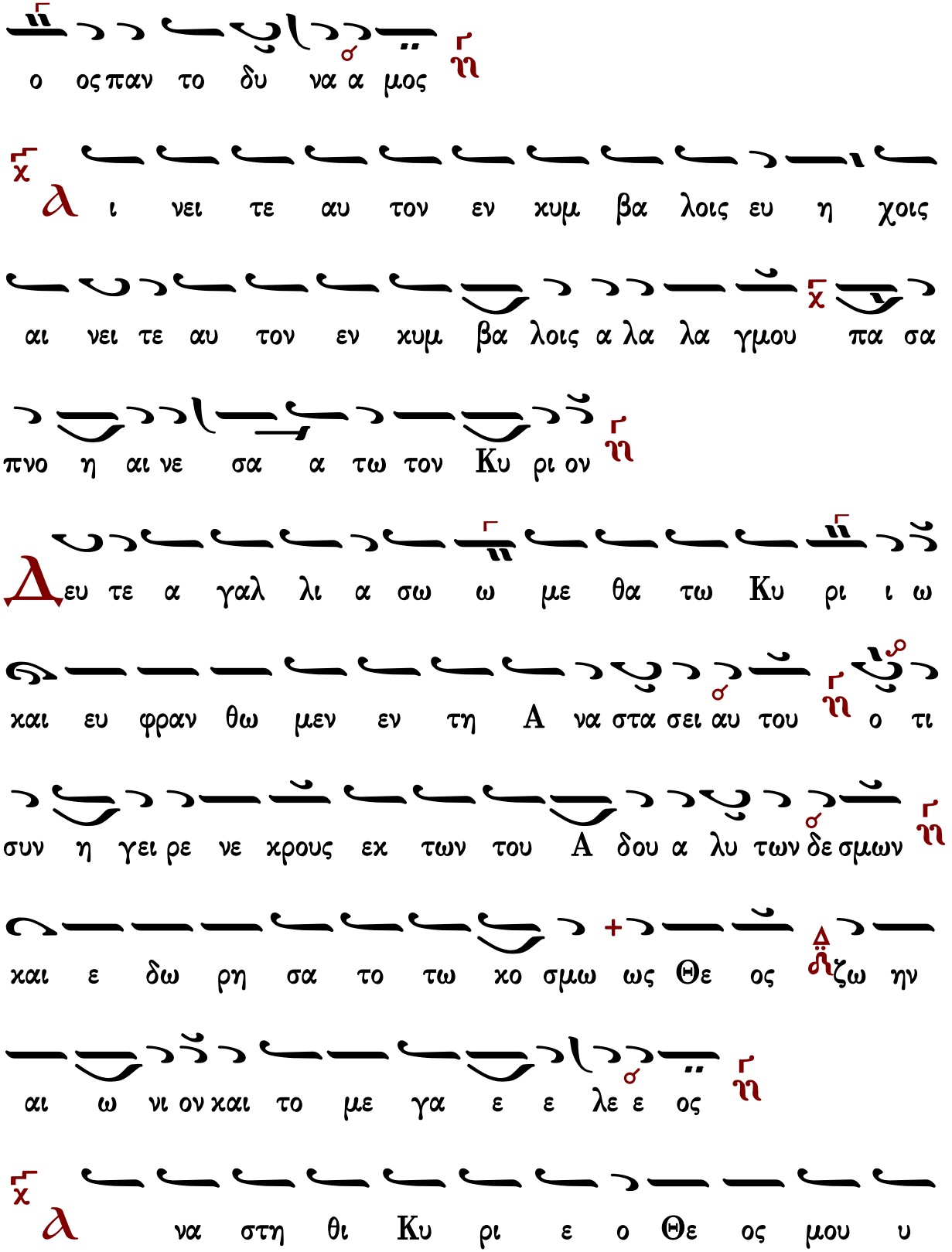
ο ος παν το δυ να α μος
ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα
πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον
Δευ τε α γαλ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ι ω
και ευ φραν θω μεν εν τη Α να στα σει αυ του ο τι
συν η γει ρε νε χρους εκ των του Α δου α λυ των δε σμων
και ε δω ρη σα το τω χο σμω ως Θε ος ζω ην
αι ω νι ον και το με γα ε ε λε ε ος
να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ

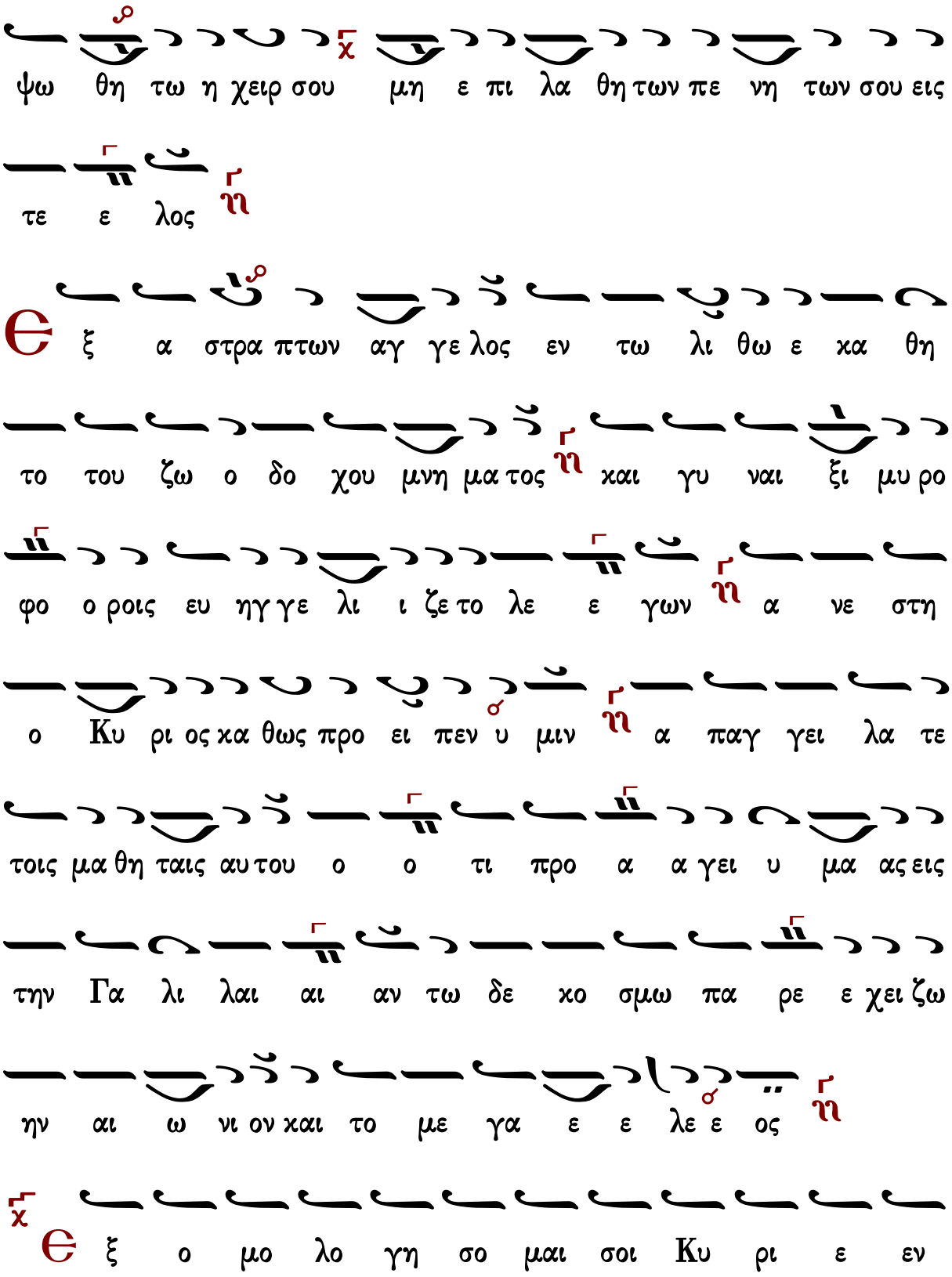
ψω θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος
ξ α στρα πτων αγ γε λος εν τω λι θω ε κα θη
το του ζω ο δο χου μνη μα τος και γυ ναι ξι μυ ρο
φο ο ροις ευ ηγ γε λι ι ζε το λε ε γων α νε στη
ο Κυ ρι ος κα θως προ ει πεν υ μιν α παγ γει λα τε
τοις μα θη ταις αυ του ο ο τι προ α α γει υ μα ας εις
την Γα λι λαι αι αν τω δε κο σμω πα ρε ε χει ζω
ην αι ω νι ον και το με γα ε ε λε ε ος
ξ ο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

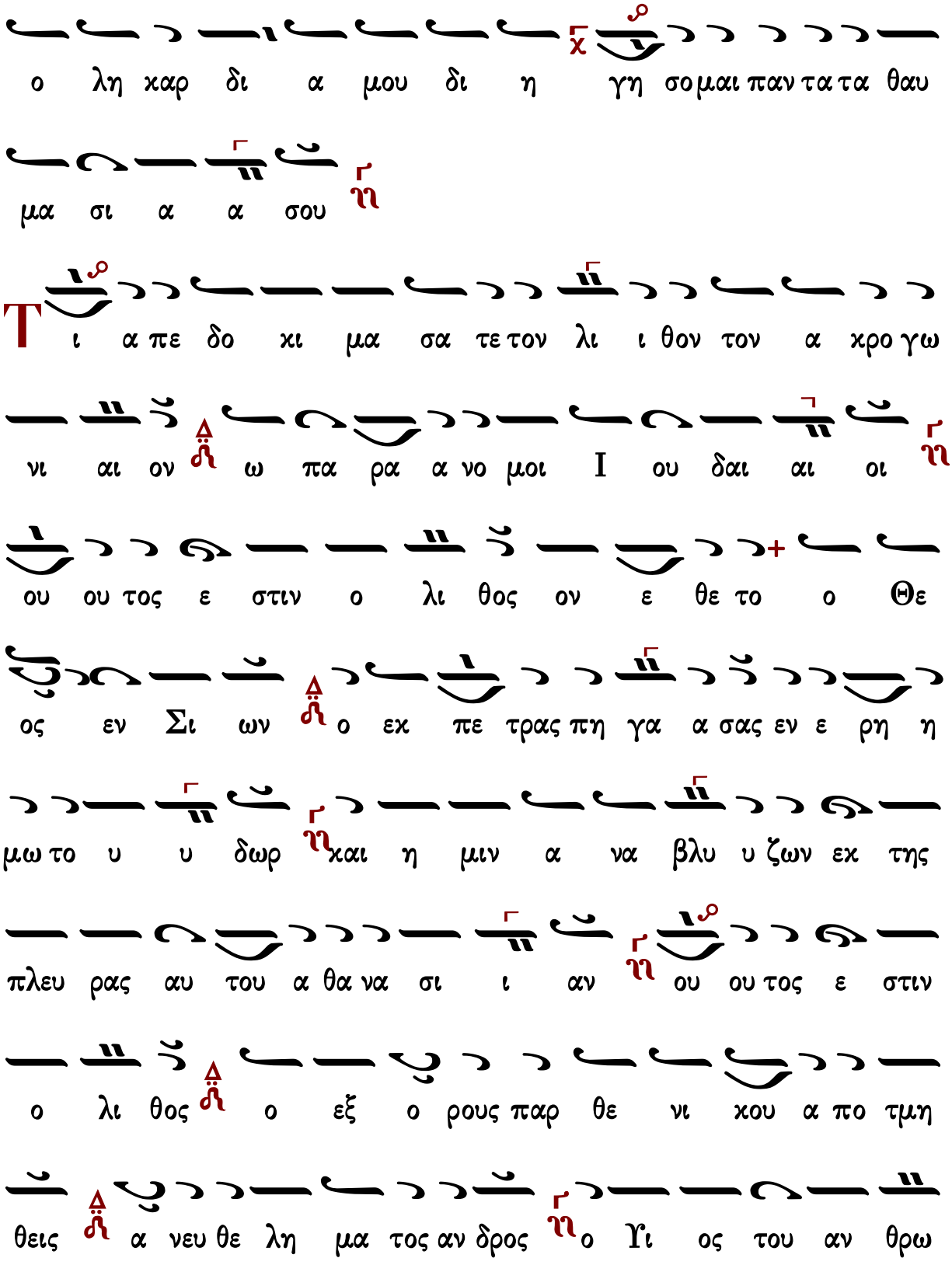
ο λη χαρ δι α μου δι η γη σομαι παν τα τα θαυ
μα σι α α σου
Τι α πε δο κι μα σα τε τον λι ι θον τον α χρο γω
νι αι ον ω πα ρα α νο μοι Ι ου δαι αι οι
ου ου τος ε στιν ο λι θος ον ε θε το ο Θε
ος εν Σι ων ο εκ πε τρας πη γα α σας εν ε ρη η
μω το υ υ δωρ και η μιν α να βλυ υ ζων εκ της
πλευ ρας αυ του α θα να σι ι αν ου ου τος ε στιν
ο λι θος ο εξ ο ρους παρ θε νι κου α πο τμη
θεις α νευ θε λη μα τος αν δρος ο Υι ος του αν θρω

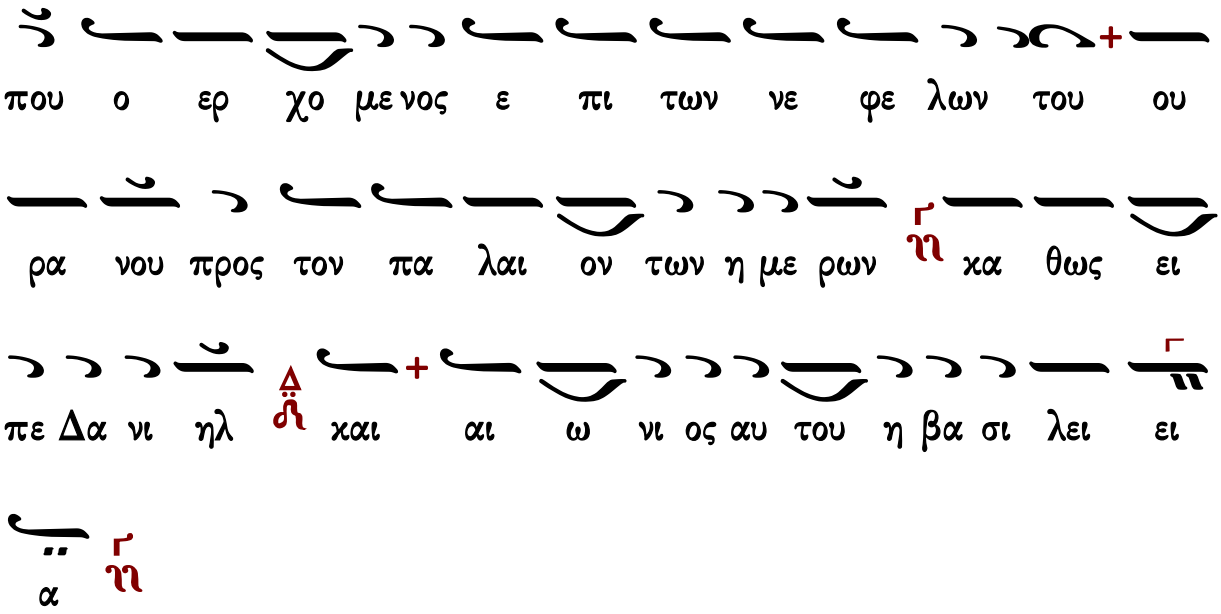

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.523#

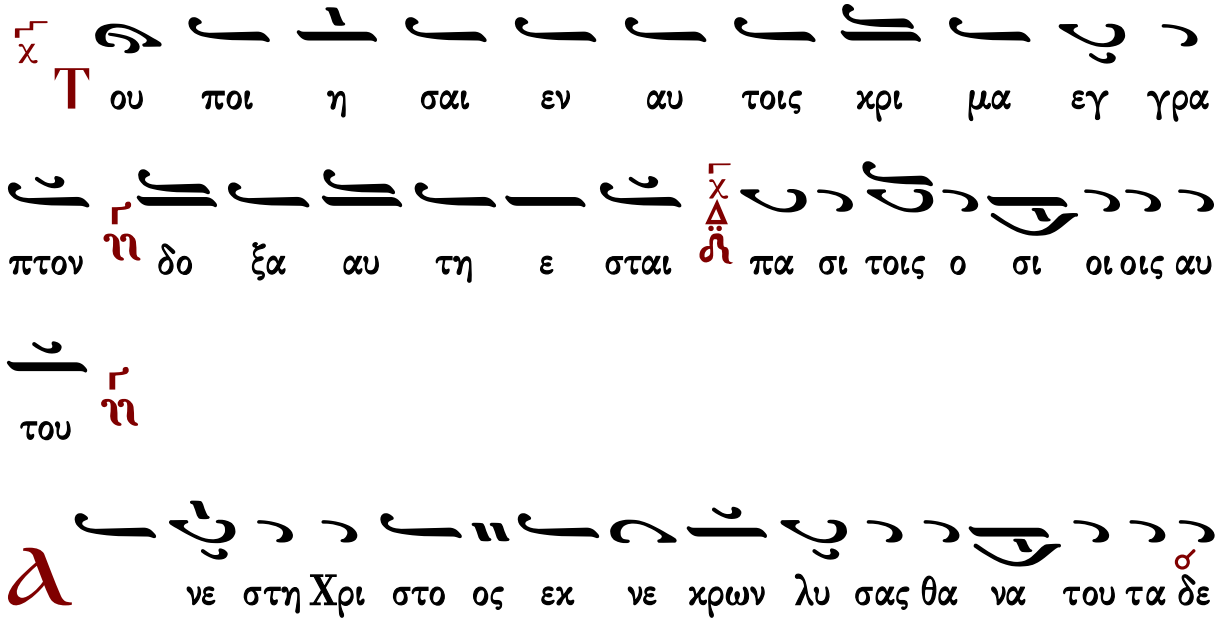

σμα ευ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α λην

αι νει ει τε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν

λ ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να μεως

αυ του

λ να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προσ κυ

νη σω μεν α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον μο

νον α να μα αρ τη η τον

λ ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω σου νης αυ του

Χ ρι στου την α να στα σιν προσ κυ νουν τες ου παυ ο με

θα αυ τος γαρ η μας ε σω σεν εκ των α νο μι ων η

μων α α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο δει ξας την

Α να στα α σιν

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει

τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα

Τι αν τα πο δω ω σω μεν τω Κυ ρι ι ω πε ρι

παν των ων αν τα πε δω κεν η μιν δι η μα ας Θε

ος εν αν θρω ω ποις δι α την κα τα φθα ρει

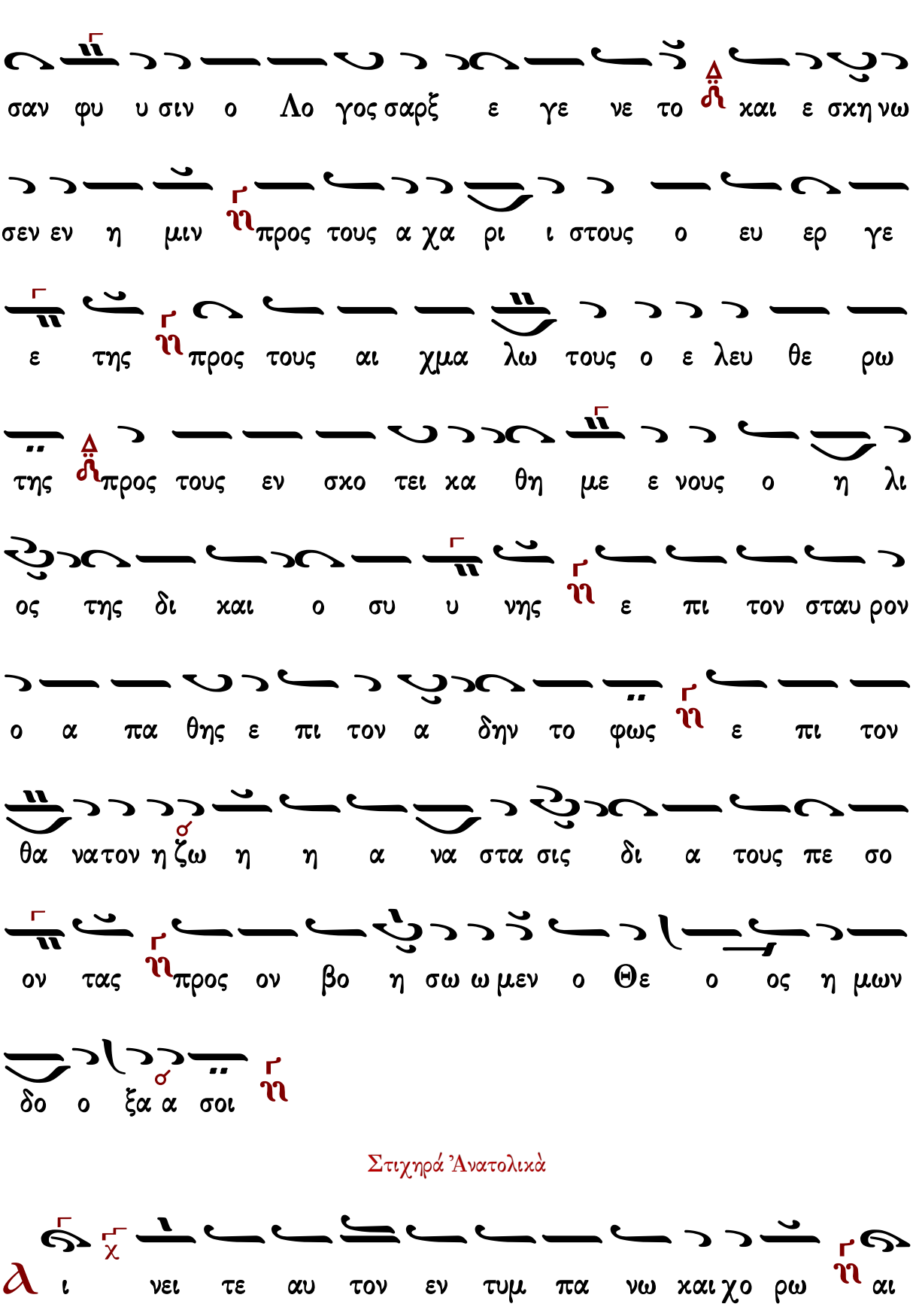

Στιχηρά Ἀνατολικά

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα α νω
Π υ λας α α δου συν ε τρι ψας Κυ ρι ε και θα
να του το χρα τος κα τηρ γη σας τη χρα ται α δυ να
μει σου και συν η γει ρας νε χρους τους απ αι ω νος
εν σκο ο τει κα θευ δον τας τη θει α και εν δο ξω Α
να στα σει σου ως βα σι λε ευς του παν τος και Θε ος
παν το δυ υ να α μος
α ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα γμου πα
σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Δ
ευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ι ω και
ευ φραν θω μεν εν τη α να στα σει αυ του ο ο
τι συν η γει ρε νε χρους εκ των του α δου α λυ των
δε σμων και ε δω ρη σα το τω κο σμω ως Θε ος ζω
ην αι ω νι ι ον και τομεγα ε ε λε ε ος
α
να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος
Θ
ξα στρα πτων Αγ γελος εν τω λι θω ε κα θη το
του ζω ο δο χου μνη μα τος και γυ ναι ξι μυ ρο φο ο

ροις ευ ηγ γε λι ι ζε το λε ε γων α νε στη ο Κυ ρι

ος κα θως προ ει ει πεν υ μιν α παγ γει λα τε τοις μα

θη ταις αυ του ο τι προ α γει υ μα ας εις την Γα λι

λαι αι αν τω δε κο σμω πα ρε χει ζω ην αι ω νι

ον και το με γα ε ε λε ε ος

Θ ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα θαυ μα

σι α α σου

Τ ι α πε δο κι μα σα τε τον λι ι θον τον α κρο

γω νι αι ον ω πα ρα α νο μοι Ι ου δαι αι οι ου

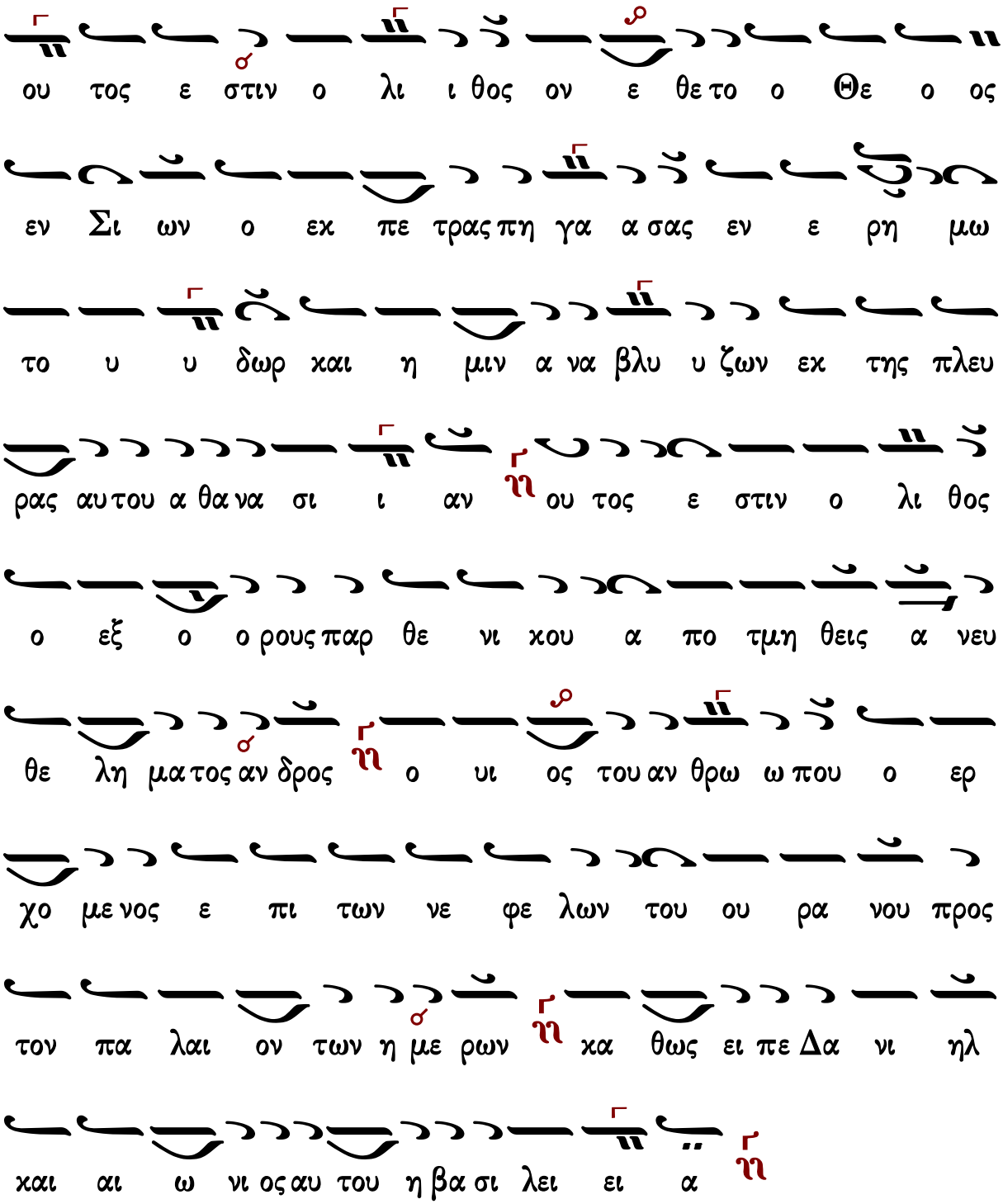

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑωθινὸν δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.523#

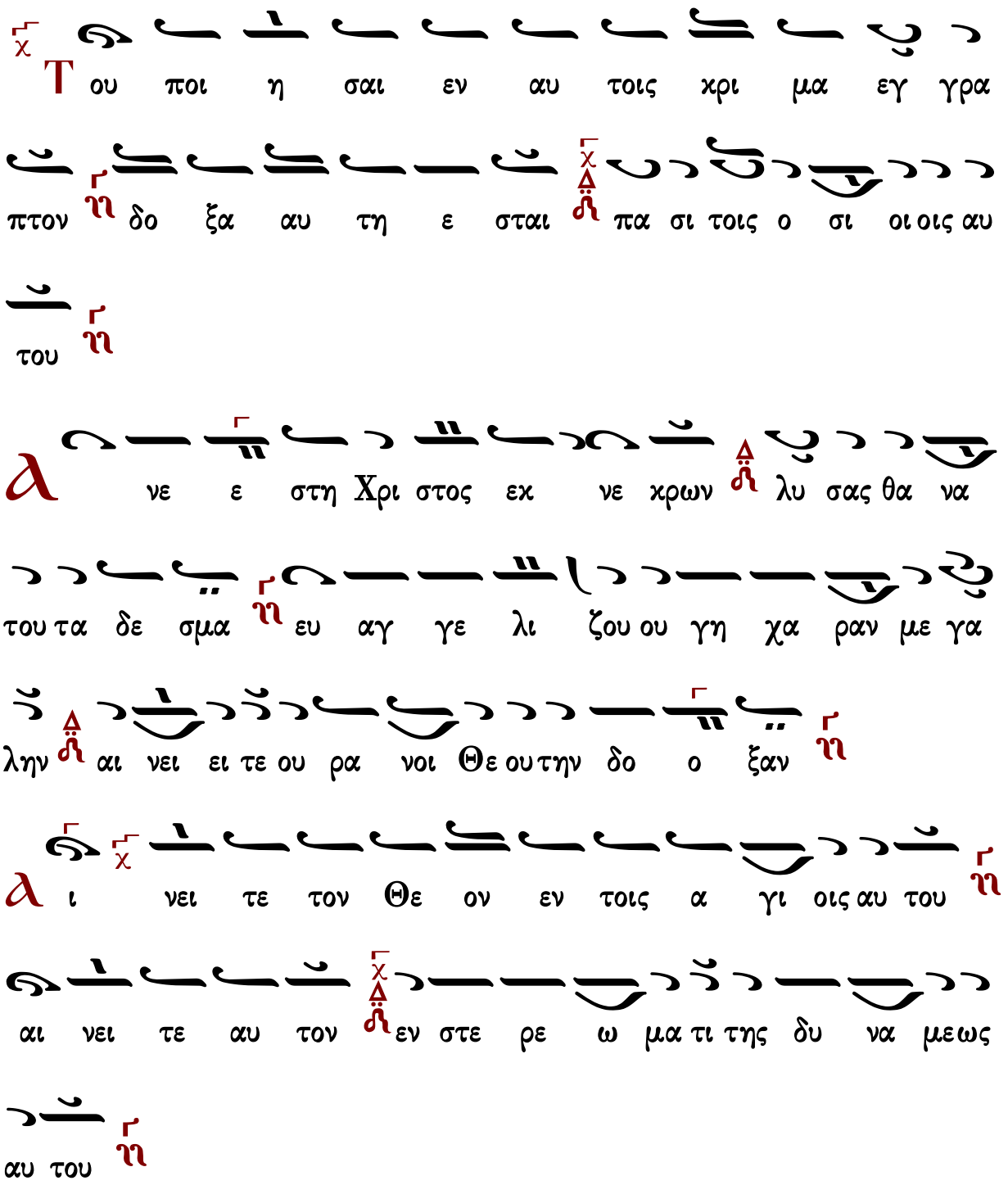

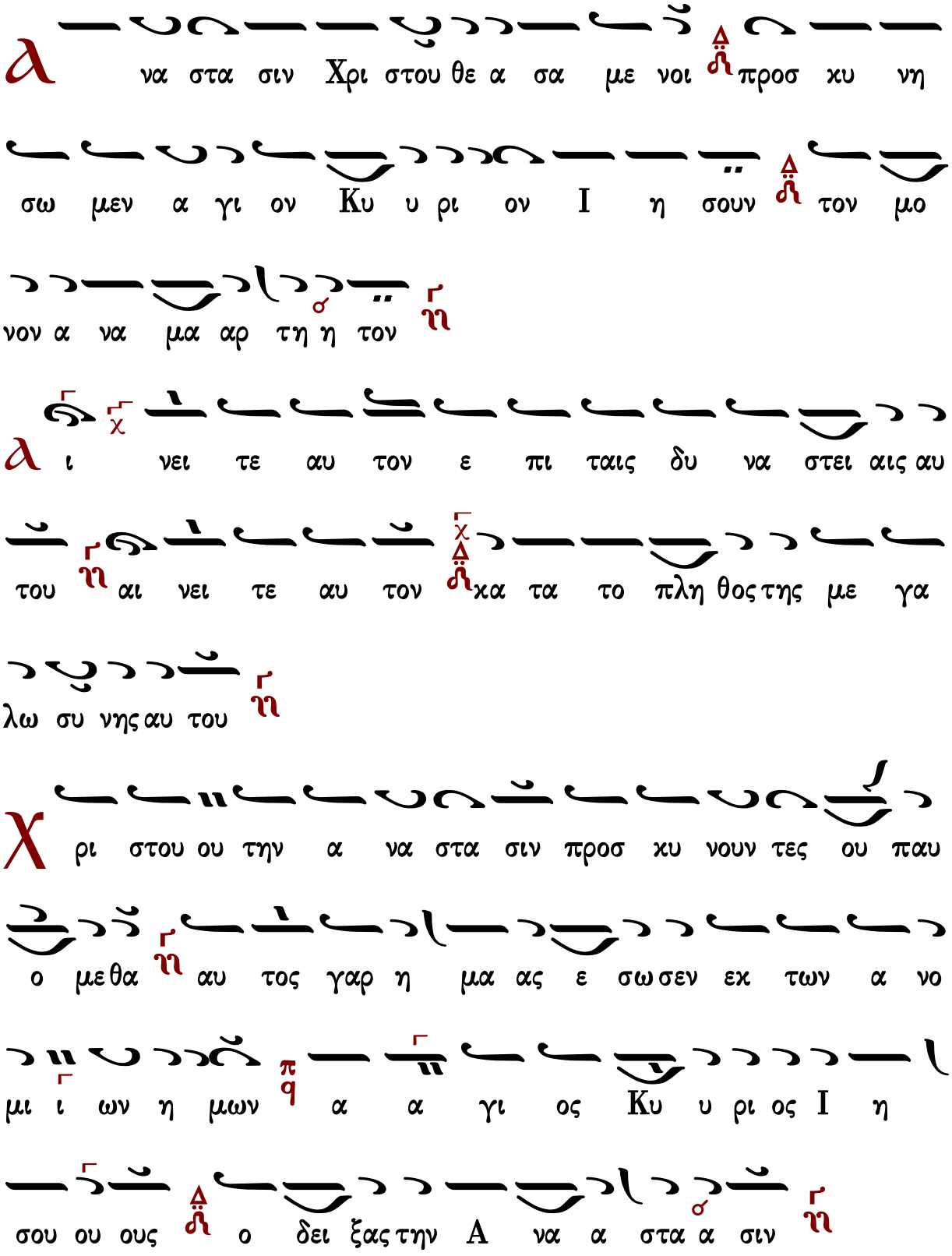
α
να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προσ κυ νη
σω μεν α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον μο
νον α να μα αρ τη η τον
α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα
λω συ νης αυ του
χ ρι στου ου την α να στα σιν προσ κυ νουν τες ου παυ
ο με θα αυ τος γαρ η μα ας ε σω σεν εκ των α νο
μι ι ων η μων α α γι ος Κυ υ ρι ος Ι η
σου ου ους ο δει ξας την Α να α στα α σιν

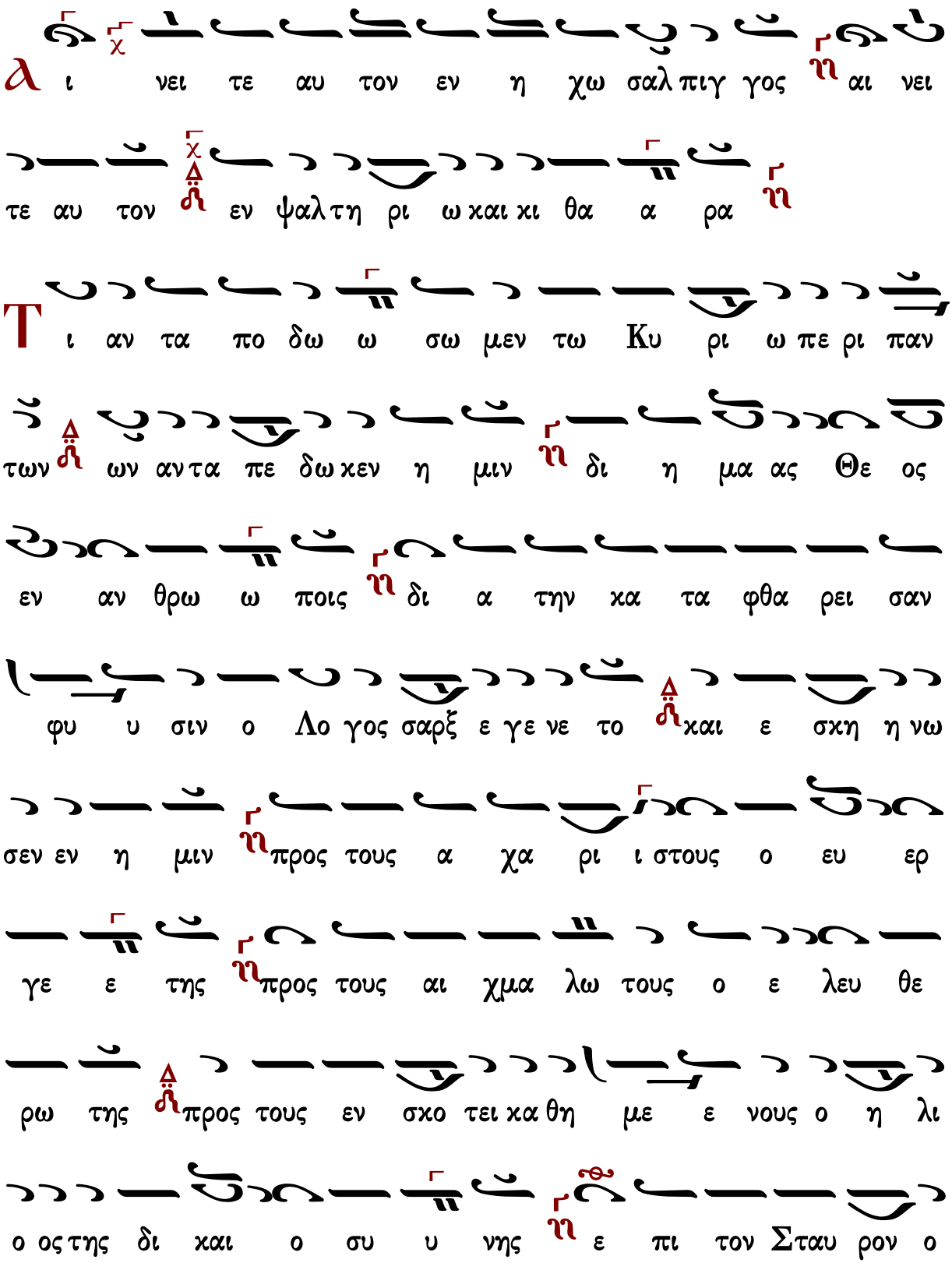
α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει
τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα
Τ ι αν τα πο δω ω σω μεν τω Κυ ρι ω πε ρι παν
των ων αν τα πε δω κεν η μιν δι η μα ας Θε ος
εν αν θρω ω ποις δι α την κα τα φθα ρει σαν
φυ υ σιν ο Λο γος σαρξ ε γε νε το και ε σκη η νω
σεν εν η μιν προς τους α χα ρι ι στους ο ευ ερ
γε ε της προς τους αι χμα λω τους ο ε λευ θε
ρω της προς τους εν σκο τει κα θη με ε νους ο η λι
ο ος της δι και ο συ υ νης ε πι τον Σταυ ρον ο

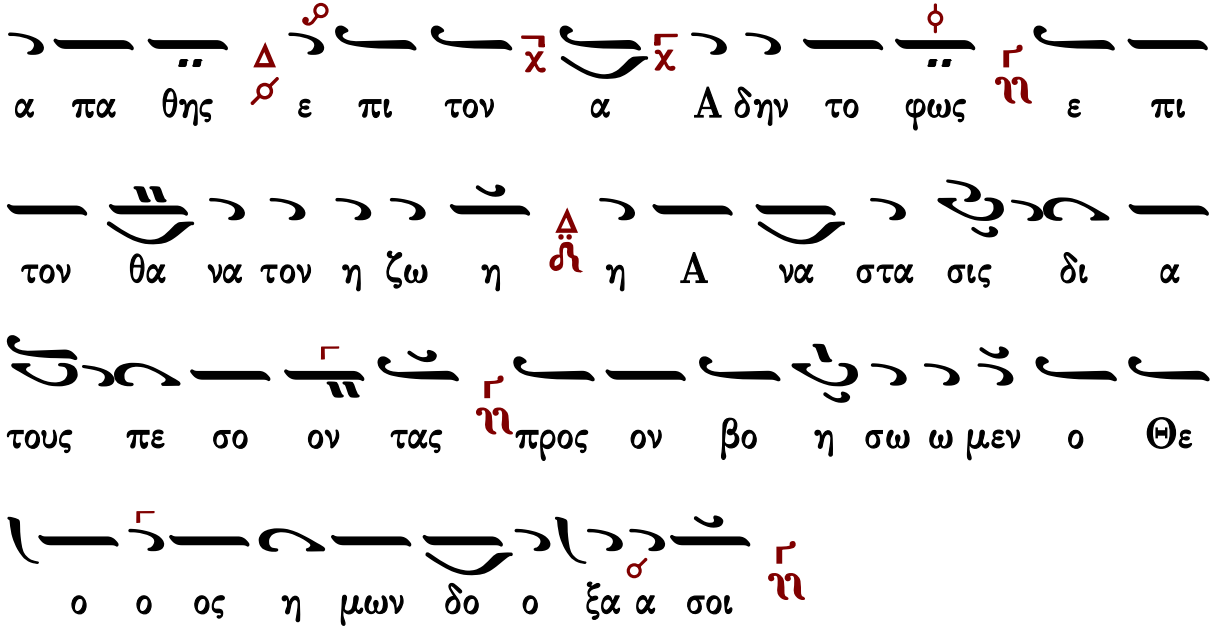

Στιχηρὰ Ἀνατολικὰ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Ὄρθρος 1987 σ.337*

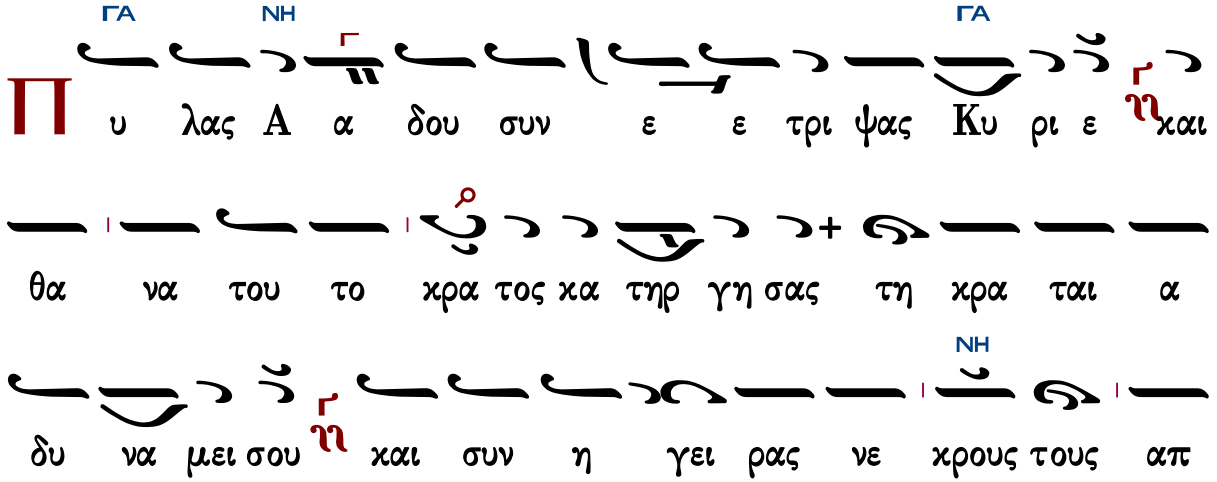

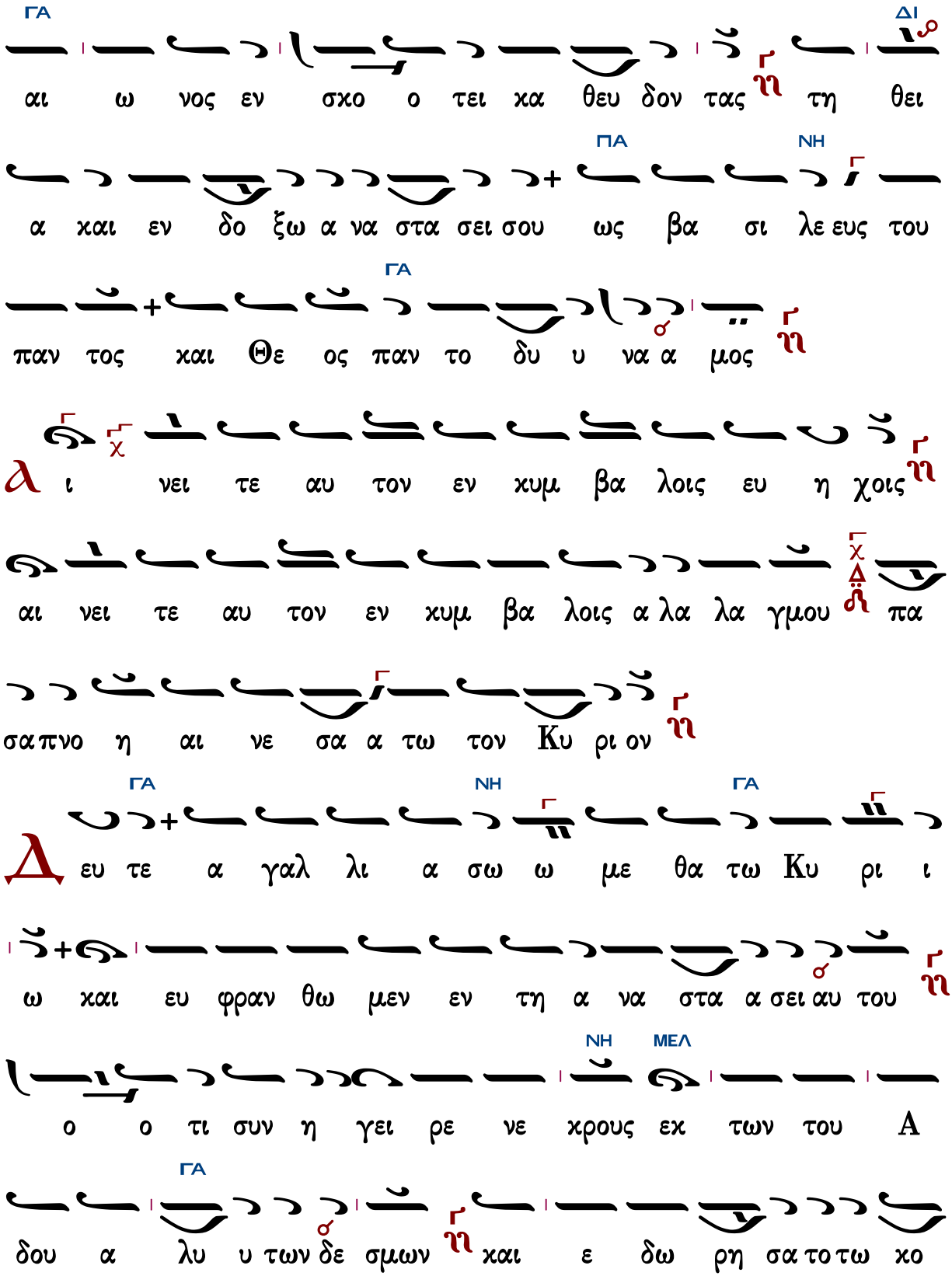
ΓΑ ΔΙ
αι ω νος εν σχο ο τει κα θευ δον τας τη θει
ΠΑ ΝΗ
α και εν δο ξω α να στα σει σου ως βα σι λε ευς του
ΓΑ
παν τος και Θε ος παν το δυ υ να α μος
α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα
σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον
ΓΑ ΝΗ ΓΑ
Δ ευ τε α γαλ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ι
ω και ευ φραν θω μεν εν τη α να στα α σει αυ του
ΝΗ ΜΕΛ
ο ο τι συν η γει ρε νε κρους εκ των του Α
ΓΑ
δου α λυ υ των δε σμων και ε δω ρη σα το τω κο

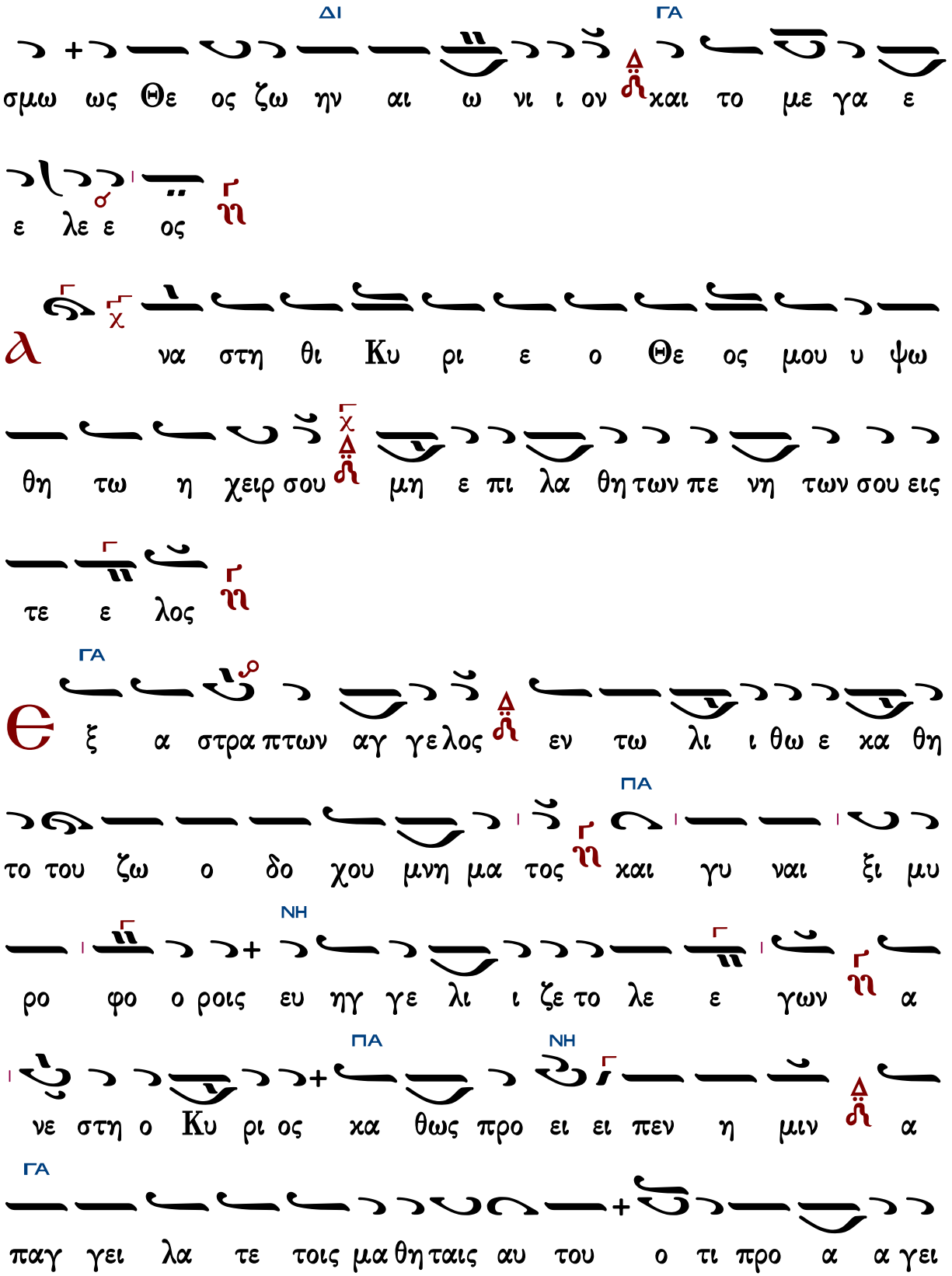
ΔΙ
ΓΑ
σμω ως Θε ος ζω ην αι ω νι ι ον χαι το με γα ε
ε λε ε ος
λ να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος
ΓΑ
ε ξ α στρα πτων αγ γε λος εν τω λι ι θω ε κα θη
ΠΑ
το του ζω ο δο χου μνη μα τος και γυ ναι ξι μυ
ΝΗ
ρο φο ο ροις ευ ηγ γε λι ι ζε το λε ε γων α
ΠΑ
ΝΗ
νε στη ο Κυ ρι ος κα θως προ ει ει πεν η μιν α
ΓΑ
παγ γει λα τε τοις μα θη ταις αυ του ο τι προ α α γει

ΝΗ

υ μας εις την Γα λι λαι αι αν τω δε χο σμω πα

ΔΙ ΓΑ

ρε χει ζω ην αι ω νι ι ον και το με γα ε ε λε ε

ος

Θ ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο λη καρ δι α μου δι η γη σομαι παν τα τα θαυ μα

σι α α σου

ΓΑ

Τ ι α πε δο χι μα σα τε τον λι ι θον τον α χρο

ΝΗ ΓΑ

γω νι αι αι ον ω πα ρα νο μοι Ι ου δαι αι

οι ου τος ε στιν ο λι ι θος ον ε θε το ο Θε

ο ος εν Σι ων ο εκ πε τρας πη γα α σας εν

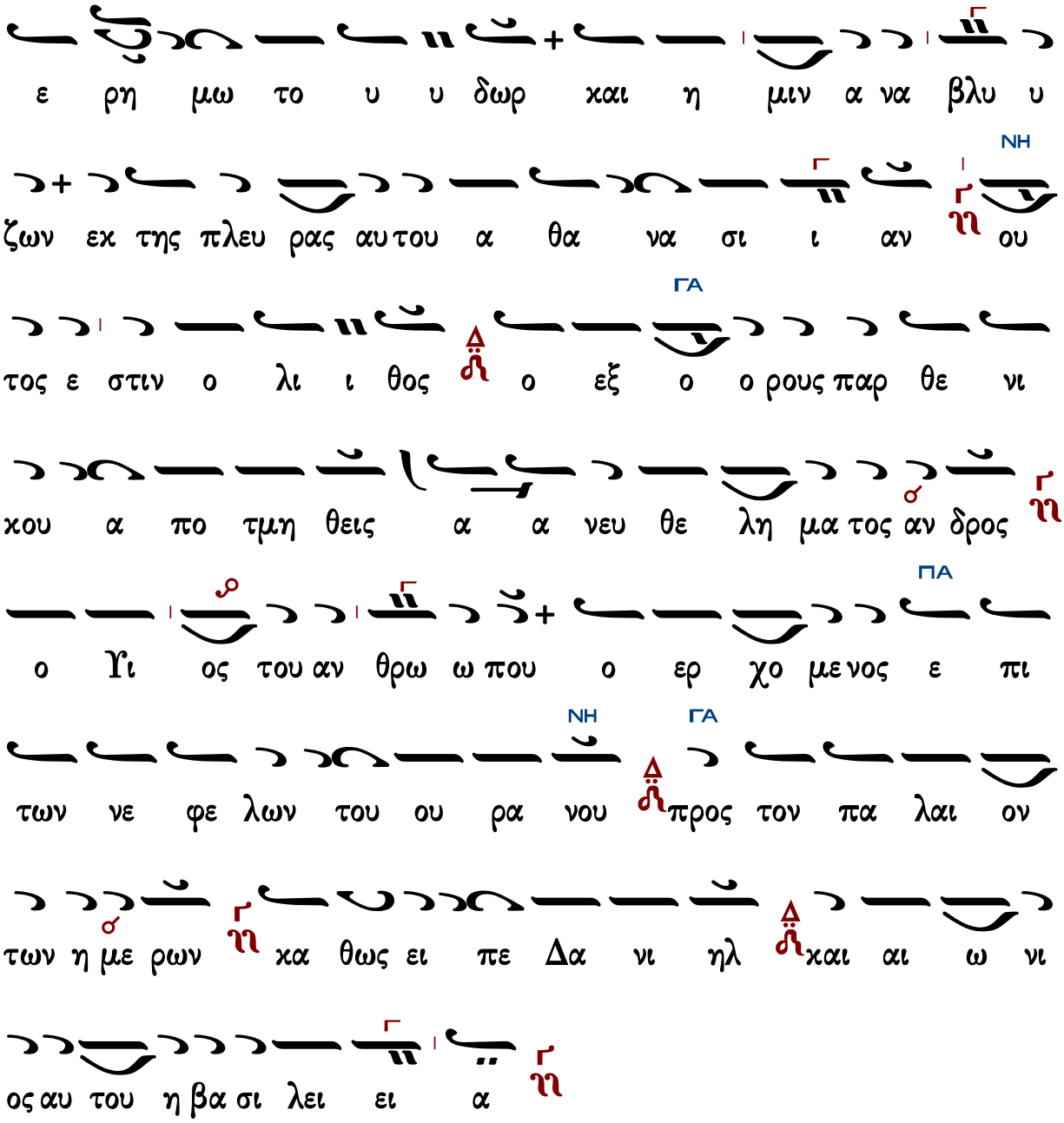

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑωθινὸν δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἑωθινὸν δοξαστικὸν β΄

Πέτρου Λαμπαδαρίου (†1778)

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.240*

Δο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι
ω Πνε ε ευ μα τι
Με τα μυ ρων προσ ε ελ θου ου ου σαις ταις πε
ρι την Μα ρι α α αμ γυ ναι αι ξι και δι α πο ο
ο ο ρου ου ου με ε ε ναι αις πως ε ε ε ε
σται αι α α αυ ταις τυ υ υ υ χει ειν του ε φε ε του
ου ω ρα α α θη ο ο λι θος με ε ε τηρ με ε
νος και θει ος νε α α νι ι ι ας κα τα στελ
λων τον θο ο ρυ υ βον α αυ τω ων τη ης ψυ υ υ
χης η γερ θη γαρ φη η σιν Ι η σου ους ο Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ος δι ο ο χη η η ρυ ξα α

τε τοις χη ρυξιν αυ του ου ου Μα θη η ται αι αις εις την

Γα λι λαι αι αι α αν δρα α α μει ειν χαι ο ο

ψε ε σθε α α αυ τον α να σταν τα α εκ νε ε κρω

ων ως ζω ο δο τη ην χαι Κυ υ υ υ ρι ι

ι ι ον

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1865 σ.139*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι χαι Υι υι ω χαι α

γι ι ω Πνε ε ε ευ μα τι

σ.101*

Μ ε τα μυ υ υ ρων προ οσ ελ θου ου ου

ου ου σαις ταις πε ρι την Μα ρι α α αμ γυ ναι αι ξι

ι ι ι και δι α πο ο ο ρου ου ου με

ε ε ναι αις πως ε ε ε ε ε ε σται αι α

α αυ ταις τυ υ υ υ χει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει τυ χει ειν του ου ε ε φε ε του ου ω ρα

α θη ο ο λι θος με ε ε ε ε ε ε ε τηρ με ε ε

ε ε ε με ε ε ε νος και θει ος νε α α νι

ι ι ας κα τα στε ε ε ελ λων τον θο ο ρυ υ βον

αυ τω ω ω ω ων της ης ψυ υ υ χης η γε ε

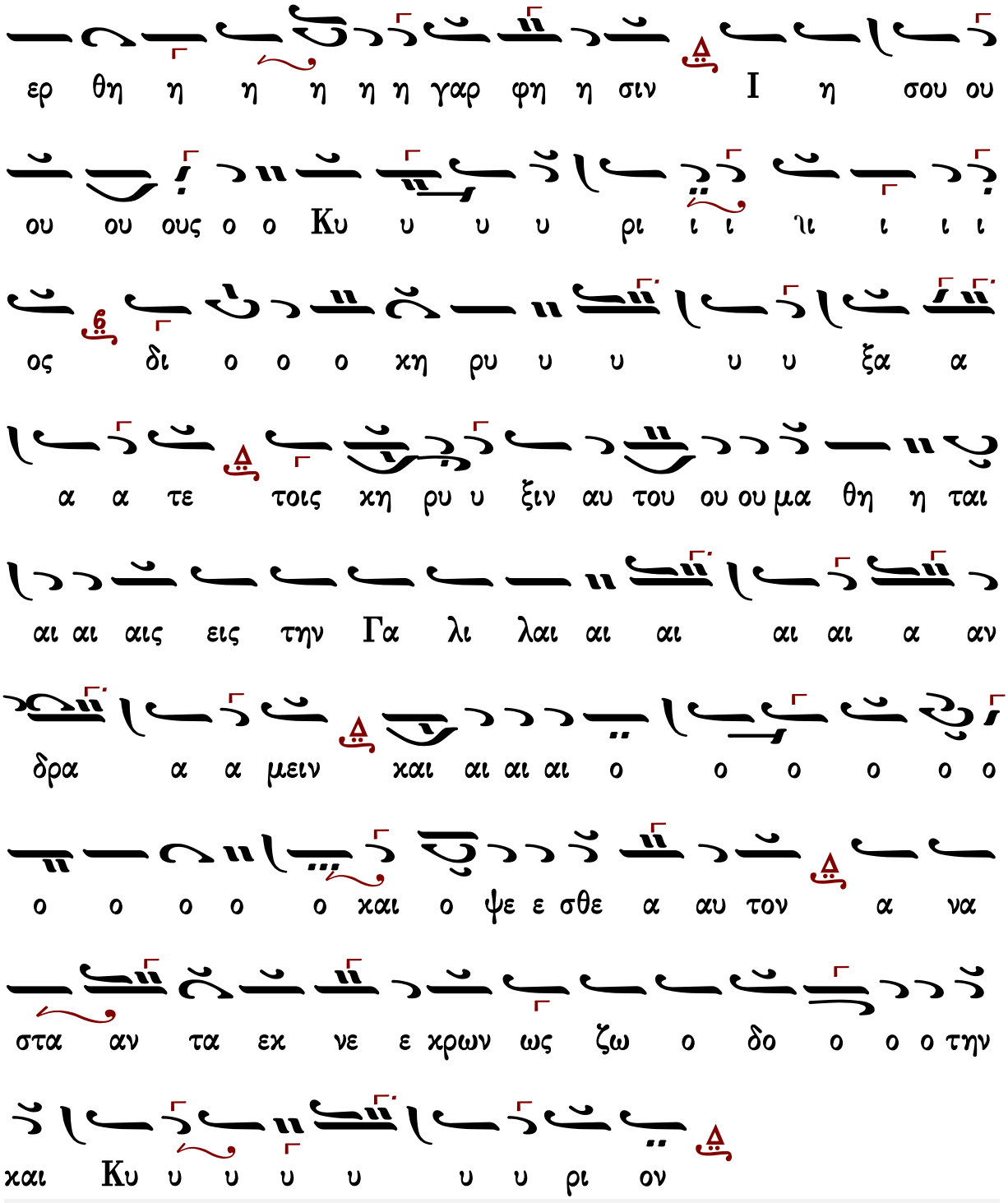

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου (†1866)

Ἦχος Δι

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.92*

χαι θει ος νε α α νι ι ι ας χα τα στε ε ε ελ

λω ω ων τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω ω ων τη

ης ψυ υ υ χης η γερ θη γαρ φη η σιν I η

σου ους ο Κυ υ υ ρι ος δι ο κη η η

ρυ ξα α τε τοις κη η ρυ υ ξιν αυ του ου μα α

θη η η ταις εις την Γαλ λι λαι αι αι αν δρα α μει

ει ει ει ειν χαι αι αι αι αι αι αι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο χαι ο ψε ε σθαι α αυ τον

α να στα αν τα α ε ε ε ε ε εχ νε ε

χρω ω ων ως ζω ο δο τη ην χαι αι Κυ υ

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος Δι

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου
Διονυσιάτικη Μουσική Ανθολογια
Άγιον Όρος 2009 σ.357*

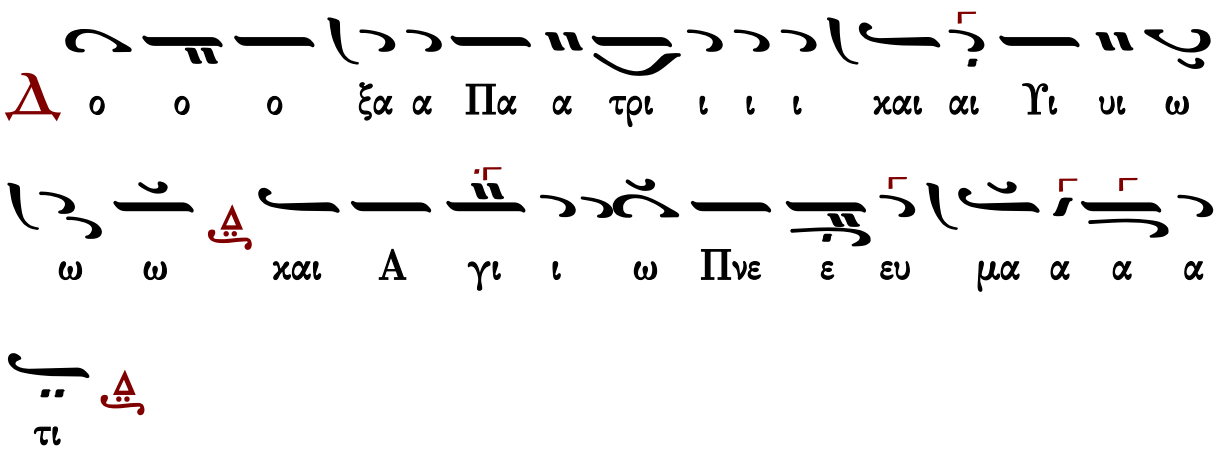

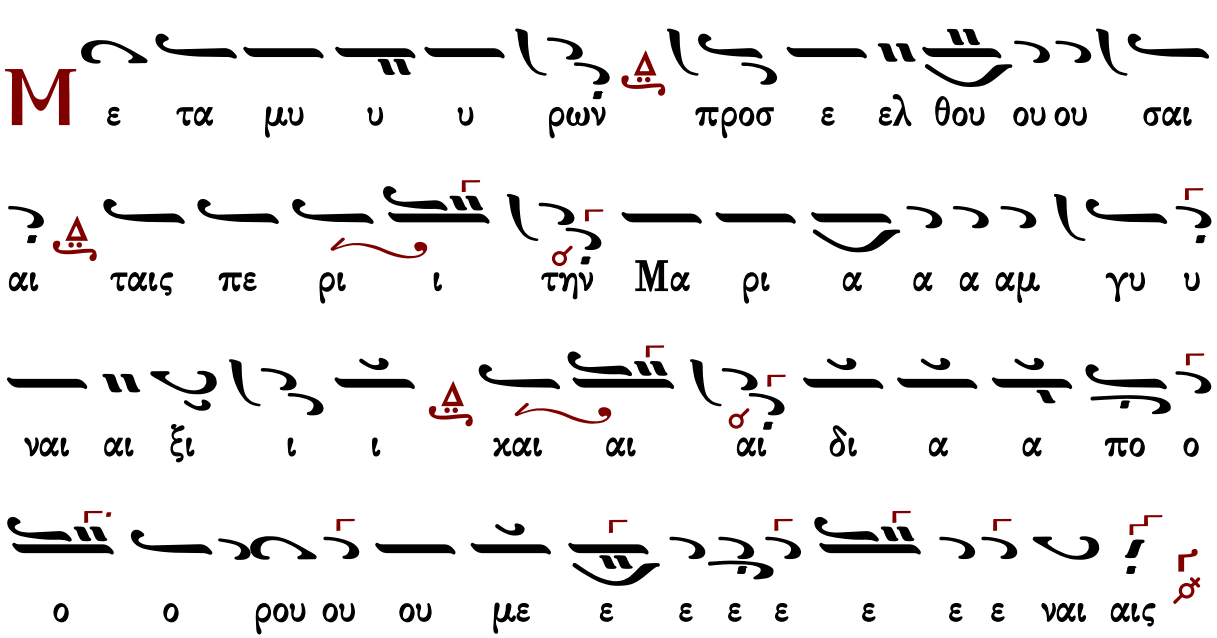

πως ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σται α

αυ ται αι ϟαι αι αι αις τυ χει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει τυ χει ειν του ε ε ε ε

ε ε φε ε ε του ε ε φε ε του ου ω ρα α α

α α α α θη η η η ο ο λι ι ι θος με ε

ε τηρ με ε ε νο ο ο ος και θει ει

ος νε ε ε ε α α νι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ϟι ι ι ι ας κα α α τα στε ελ λων

τον θο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρυ υ υ βο ο

ο ο ο ο ο ον α αυ τω ω ω ων τη ης ψυ υ

χη η η η η η η ης η γε ε ερ θη η η

γα αρ φη η σι ιν Ι η σου ου ου ου ου ους

ο ο Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ιι ι ι ι ος δι

ο κη ρυ υ υ υ υ υ υ υ ξα α α α κη

ρυ υ ξα α τε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε

ε τοις κη η ρυ υ υ υ ξιν αυ του ου ου Μα α θη

η ται αι αις ει εις την Γα λι ι λαι αι αι

αι αι αι αν δρα α μει ει ει ει ει ει ει ειν και

ο ο ψε ε ε σθε ε α α αυ το ον α να

στα αν ταα α α α α εκ νε ε ε ε ε ε ε

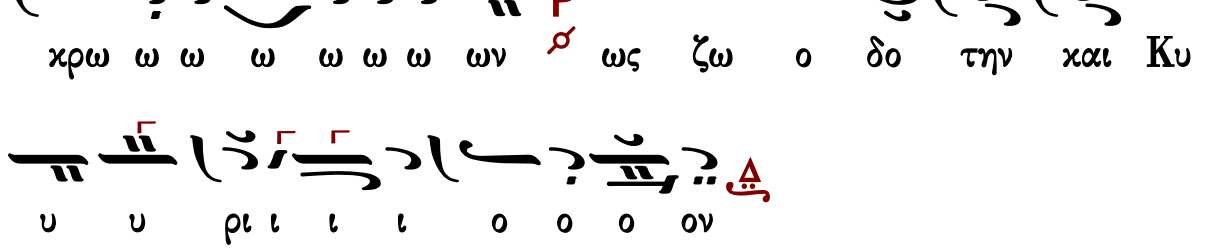

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1875)

Ἦχος Κε

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ
Πεντηκοστάριον
1886 σ.150*

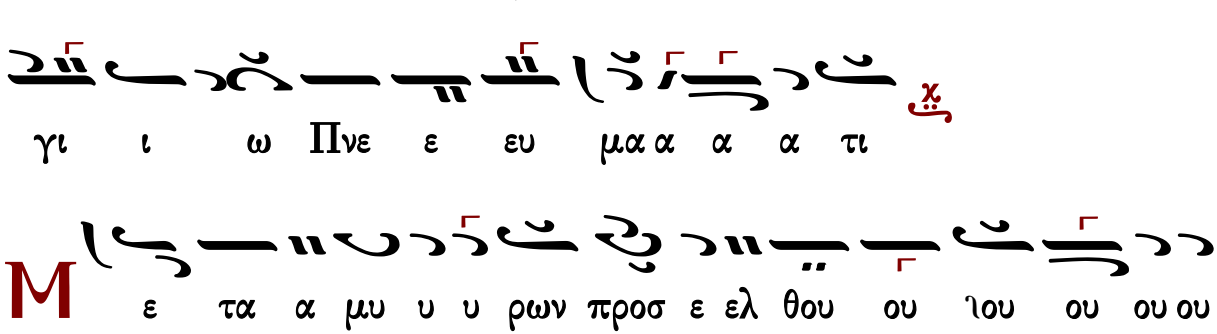

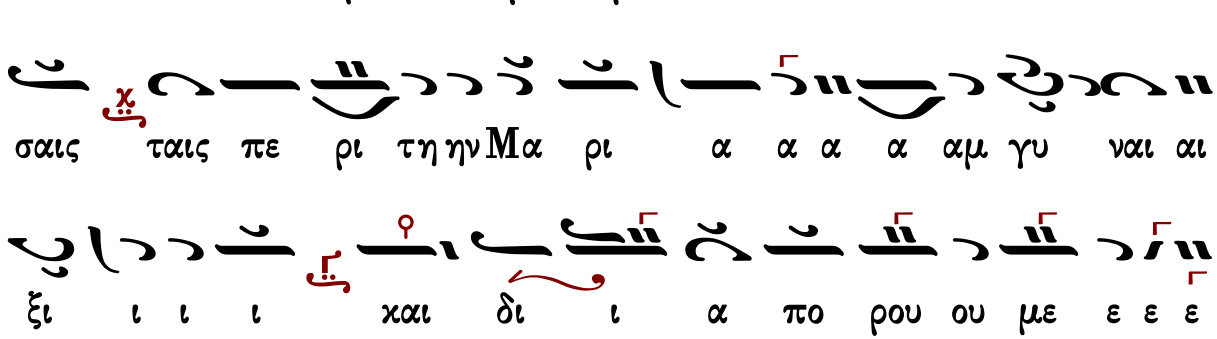

αι αι αις τυ χει ει ει ειν του ε φε ε του ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ω ρα α α θη ο ο

λι ι ι ι ι θος με ε ε ε ε ε ε ε τη ηρ

με ε ε ε ε ε με ε ε ε νος χαι θει ο ο

ος νε ε ε α νι ι ας χα τα στε ε ε ε ελ λω ω

ων το ο ο ο ον θο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ρυ υ βο ο ο ο ο ο ο ον α α αυ τω ω

ω ω ω ω ων τη η η ης ψυ υ υ της ψυ χη

η η ης η γερ θη η γαρ φη η η σιν Ι η

σου ους ο Κυ υ υ ρι ι Ι η σου ους ο Κυ υ υ

υ υ υ ρι ι ος δι ο ο χη ρυ υ ξα τε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε τοι οις χη ρυ υ ξιν α αυ

του ου ου ου μα α θη η ται αι αι αις εις την Γα λι

λαι αι αι αι αι αν δρα α μει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ειν χαι αι αι αι αι ο ο ο χαι ο

ψε ε σθε α αυ το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον α

να στα αν τα α α α α α α α εχ νε ε ε ε

ε ε χρω ων Δ ως Ζω ο δο ο ο την χαι Κυ υ υ

υ υ υ ρι ι ο ο ο ον

Ἦχος Δι

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Τά Ἕνδεκα Ἑωθινά 1886 σ.6*

Δ ο ο ο ξα Πα τρι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ε ευ μα τι

Μ ε τα μυ υ ρω ων προσ ε ελ θου ου ου ου ου

σαι αι αι αι αι ιαι αι αι αις ταις πε ε ρι ι ι

την Μα α ρι ι α α α αμ γυ ναι αι ξι ι ι ι

και δι ι α πο ο ο ο ο ο ο ρου ου με ε ε

ε ε ε ε ναι αις πω ω ως ε ε ε σται

αι αι αι αι α α α αυ ταις τυ υ υ χει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει τυ χει ειν του ου ε ε φε ε του ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ω ω ρα α α θη ο ο λι ι θο ο ος

με ε ε τη ηρ με ε ε ε ε με ε ε ε νος και αι

θει ος νε α α νι ι ι ας κα τα στε ε ε ε ελ

λω ων το ο ο ο ον θο ο ο ο ο ο ρυ υ υ τον

θο ο ρυ υ βον αυ τω ω ω ων της ψυ υ υ χης

η η γερ θη η γα αρ φη η η σι ιν Ι η σου ου

ου ου ου ους ο ο Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι

ιι ι ι ι ος δι ο κη η η ρυ υ υ υ υ

ξα α α α α ια α α α τε τοι οις κη η ρυ

υ ξιν αυ του ου ου ου μα θη η η ταις εις την

Γα λι λαι αι αι αι αν δρα α μει ει ει ει ει ει

ει ει ειν χαι αι αι αι αι αι αι ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο χαι ο ψε ε σθε α α α α α αυ το

ον α να στα α α α α αν τα α α α α α

ε ε ε ε ε εχ νε ε ε ε εχ νε ε χρω ων ως

ζω ω ο ο δο ο ο την χαι αι Κυ υ υ ρι ι

ι ι ο ο ο ον

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου (†1920)

Ἦχος Δι

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.22*

N

ε Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι χαι αι

Υι υι υι ω ω χαι α γι ι ι ι ι

ι ι ι ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α ια α α

α τι

M

ε τα μυ υ υ υ υ υ υ υ ιυ υ υ υ

ρω ω ω ων προ οσ ελ θου ου ου ου σαι αις ταις

πε ρι την Μα ρι α α α α α αμ γυ ναι αι ξι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χαι δι α πο ο

ρου ου με ε ιε ε ε ε ναις πω ω ω ω ως

ε ε ε ε σται α α α α αυ ταις τυ υ υ υ

χει ει ει ει ει ει ει ειν του ου ου ου ε ε φε
ε ε του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ω ρα
α α α α α α θη η η η η ο λι ι θος
με ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε τη η ηρ με ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε νος και θει ο ος νε ε α νι ι ι ι α
α α ας κα α α τα α στε ε ε ε ελ λω ω ων
τον θο ο ρυ υ βο ο ον α αυ τω ω ω ων τη η
η η η ης ψυ υ χης η γε ε ε ε ε
ερ θη η η γαρ φη η σι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι

ι ιν I η σου ου ου ου ου ου ου ου ους ο

Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ιι ι ι ι ος δι ο

ο χη η η ρυ υ υ υ υ υ υ ξα α α α α

ια α α α τε τοις χη η η η η η ρυ υ υ

ξιν α αυ του ου ου ου ου ου ου ου μα α α α α α

α α α α α α α α α α α ια α α μα α α

θη η ται αις εις την Γα λι ι λαι αι αι αι αι αι αν

δρα α μει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ειν χαι ο

ο ο ψε ε σθε ε ε ε ε ε α α α α α α α χαι

ο ο ψε σθε ε ε ε α α α α α α α α

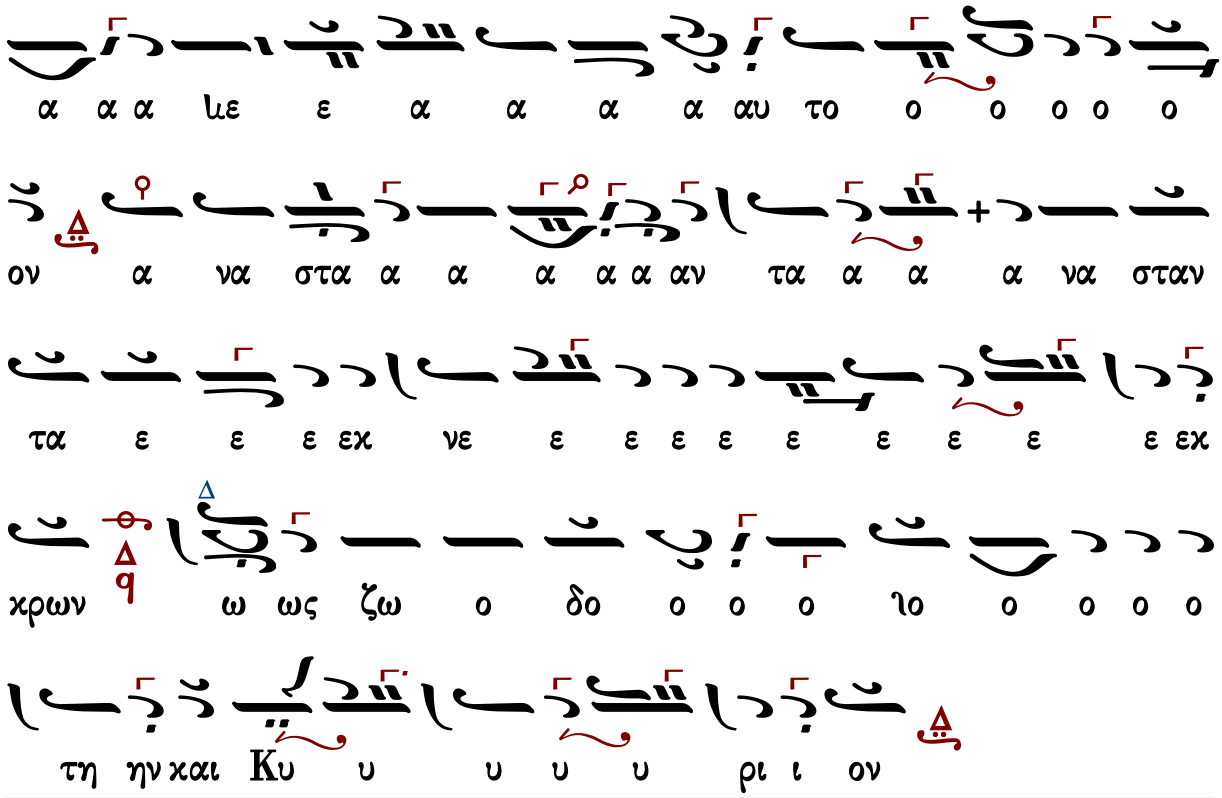

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Θεοτοχίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου (†1964)

Ἦχος Δι

Τα 11 εωθινά
κατ' εκτέλεση Κ. Πρίγγου
Παναγιώτης Φιλίππου, 2017*

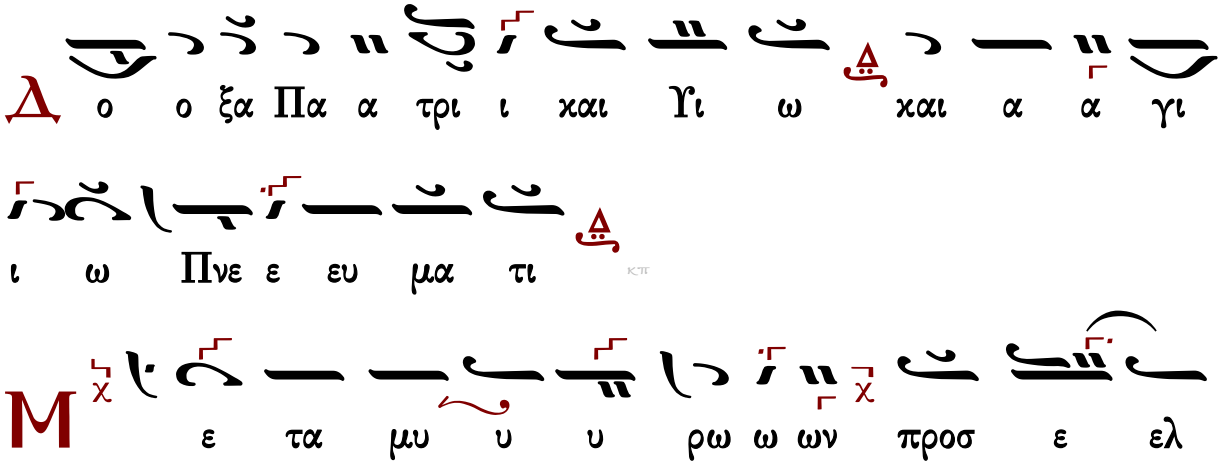

θου ου ου ου σαι αις ταις πε ρι την Μα ρι

α α αμ γυ ναι ξι ι ι και δι α πο

ρου με ε ε ε ε ε ναι αι αι αις πως ε

ε ε ε ε σται α α αυ ταις τυ υ υ υ χει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει τυ χει ει ειν

του ε ε φε ε του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ω ρα α α θη ο ο ο λι ι θο ο ος με ε ε ε

τηρ με ε νος και θει ος νε α α α νι ι ι

ας κα τα στελ λων τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω

ων της ψυ υ υ χης η γερ θη γα αρ φη η η

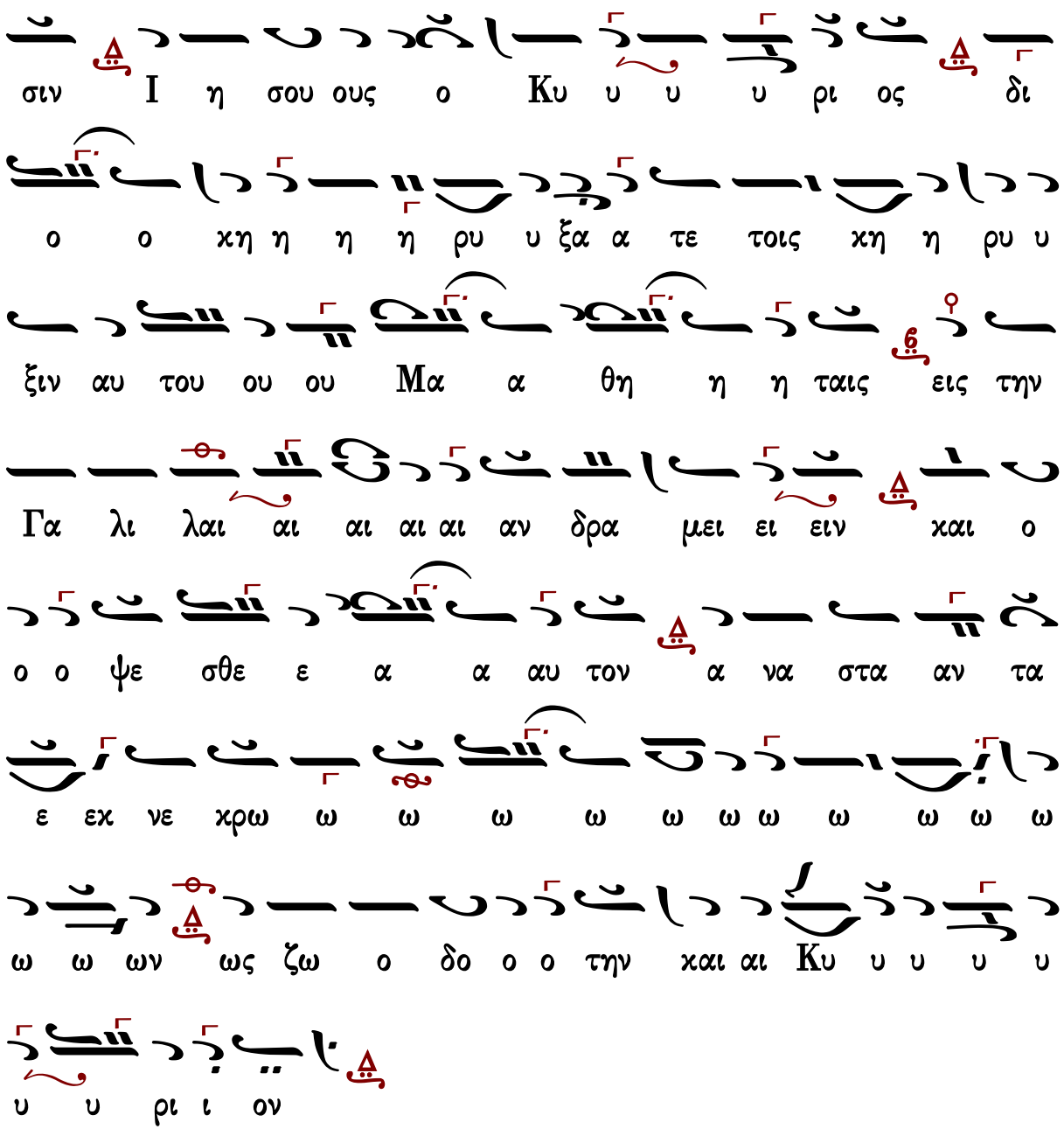

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης | Θεοτοχίον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδη ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ έκδοση 1931-1935
επανέκδοση 1991 σ.199*

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Μ ε τα μυ υ ρω ων προσ ελ θου ου ου ου ου

σαι αις ταις πε ρι την Μα ρι α α αμ γυ ναι αι ξι ι

και δι α πο ο ο ο ρου ου ου με ε ε ναι

αις πως ε ε ε ε ε ε σται αι α α αυ ταις τυ

χει ειν του ου ε φε ε του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ω ρα α α θη ο ο λι θο ο ος με ε ε τηρ

με ε νος και θει ος νε α α νι ι ι ας κα

τα στε ε ε ελ λω ω ων τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω

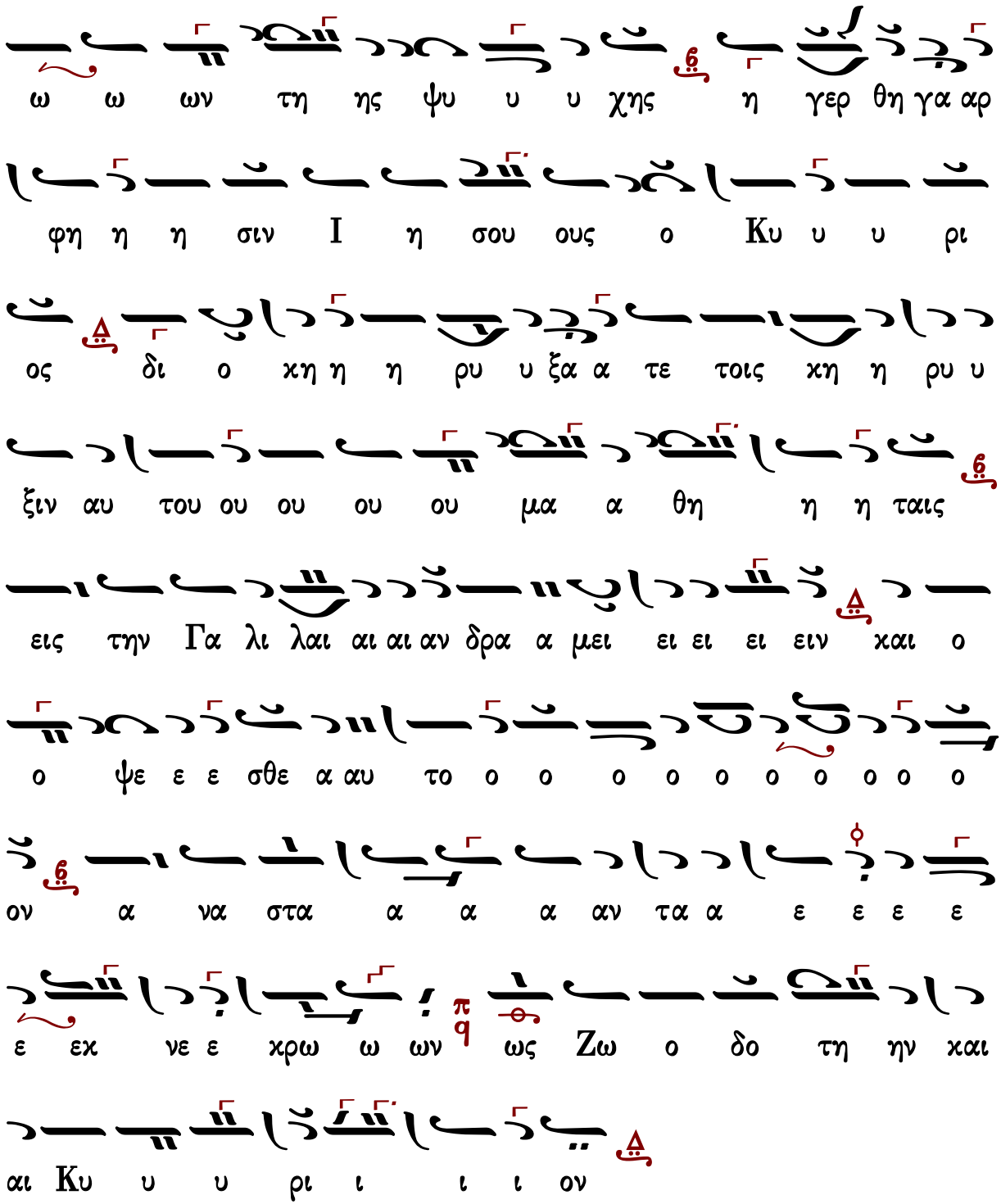
ω ω ων τη ης ψυ υ υ χης η γερ θη γα αρ
φη η η σιν Ι η σου ους ο Κυ υ υ ρι
ος δι ο κη η η ρυ υ ξα α τε τοις κη η ρυ υ
ξιν αυ του ου ου ου ου μα α θη η η ταις
εις την Γα λι λαι αι αι αν δρα α μει ει ει ει ειν και ο
ο ψε ε ε σθε α αυ το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ον α να στα α α α αν τα α ε ε ε ε
ε εκ νε ε κρω ω ων ως Ζω ο δο τη ην και
αι Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Ἦχος Δι

Ἀθανασίου Παναγιωτίδη
Επίτομον Αναστασιματάριον
Θεσσαλονίκη 1955 σ.45*

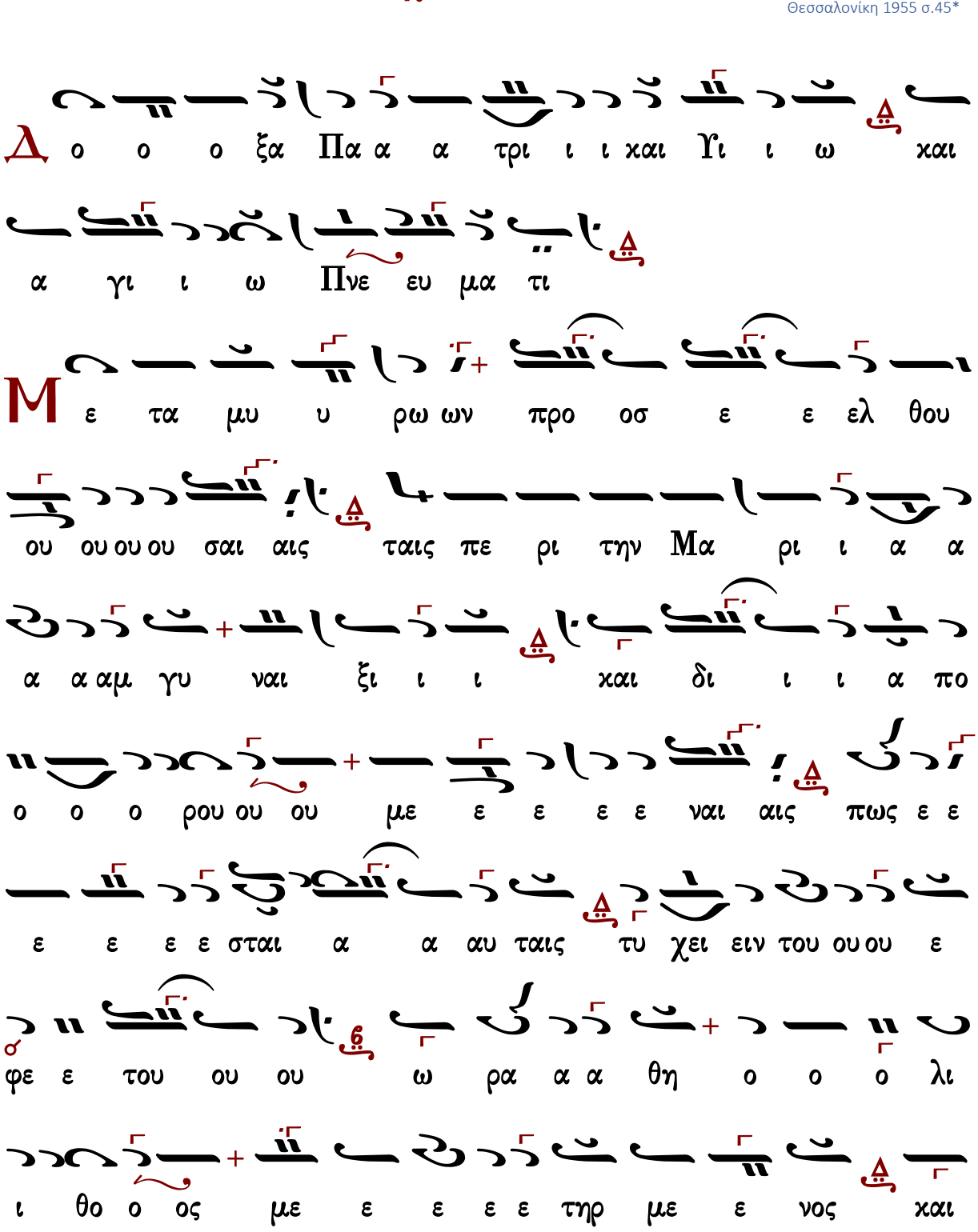

θει ος νε ε ε α α νι ι ι ι ας κα τα α

στε ε ε ε ε λω ων το ον θο ο ρυ υ βον αυ

τω ω ω ω ω ων της ψυ υ υ χης η γε ε

ερ θη η γα αρ φη η η σιν I η η σου ους ο Κυ

υ υ ρι ος δι ο ο κη η η η ρυ υ ξα α

τε τοις κη η ρυ υ ξιν αυ του ου ου ου ου ου μα

θη η η ταις εις την Γα λι λαι αι αι αν δρα

μει ει ειν και αι ο ο ο ψε ε ε σθε ε ε

α α αυ τον α να στα α αν τα α α ε ε

ε ε ε ε ε εκ νε ε ε κρω ω ων ως ζω ο

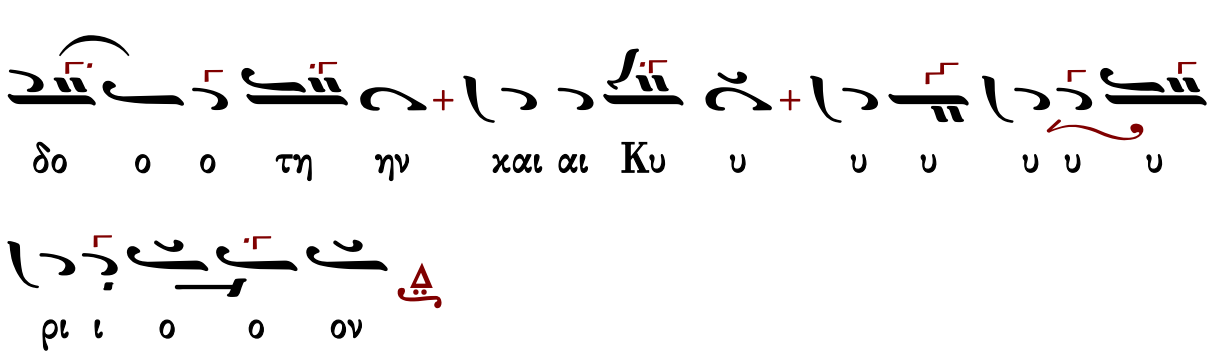

Ἀθανασίου Καραμάνη (†2012)

Ἦχος Δι

Αθανάσιος Καραμάνης
Νέα Μουσική Συλλογή
τόμος Α' 1955 σ.141*

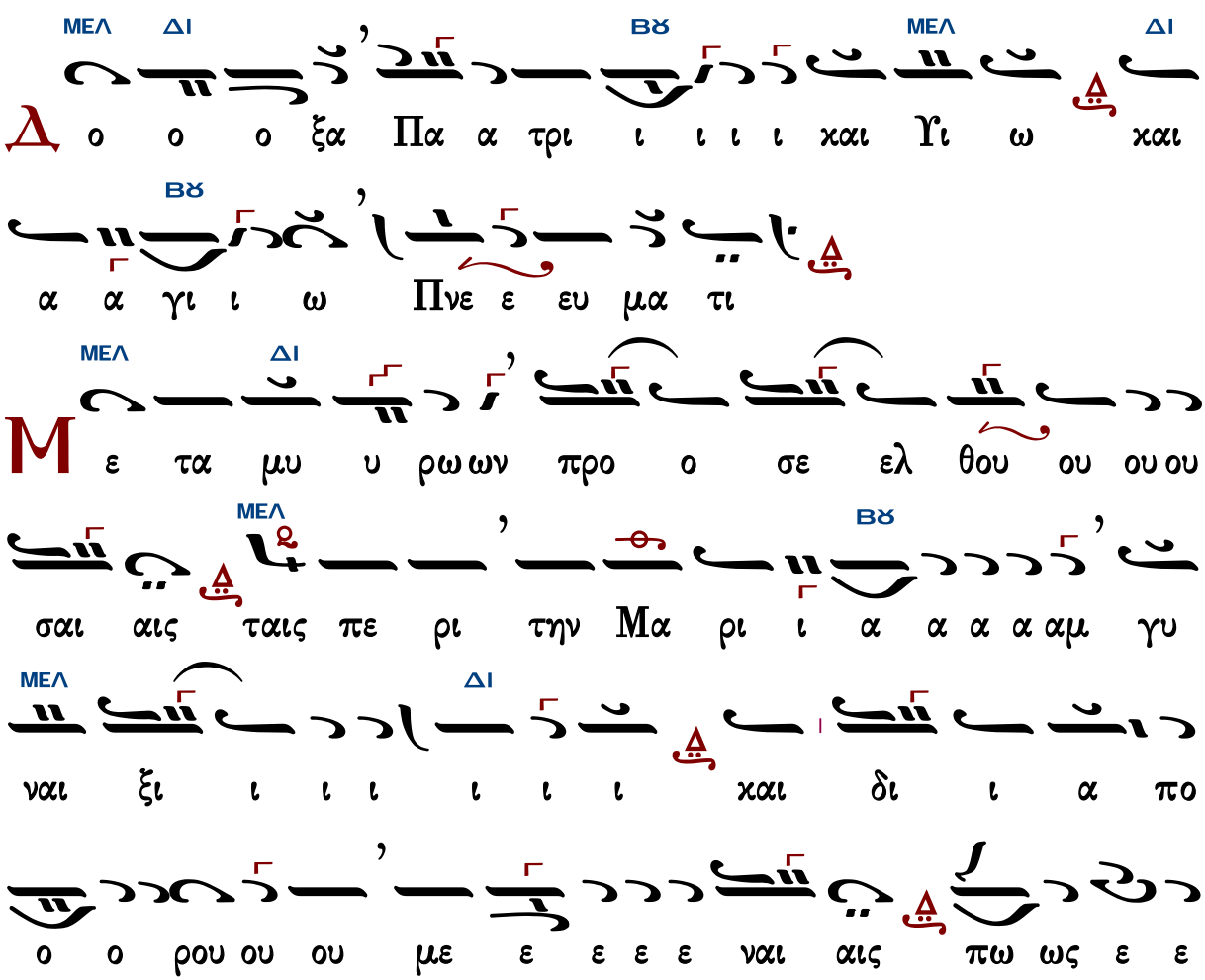

ε ε ε ε σται α α αυ ταις τυ υ υ υ χει ει ει

ΠΑ ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ ΒΫ ΜΕΛ

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει τυ χει ειν του ου ου ε φε

ΒΫ ΔΙ

ε του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ω ρα α

ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ ΒΫ

α α θη ο ο ο λι ι θο ο ος με ε ε ε ε τηρ

ΜΕΛ ΔΙ

με ε νος και αι θει ο ος νε α α νι ι ι ας κα

ΜΕΛ

τα στε ε ε ε ελ λω ων τον θο ο ρυ υ

ΔΙ ΒΫ

βον αυ τω ω ω ω ω ων της ψυ υ υ χης η

ΜΕΛ ΜΕΛ

γε ερ θη η γαρ φη η σιν Ι η η σου ους ο Κυ

ΜΕΛ

υ υ ρι ος δι ο κη η η ρυ υ ξα α τε τοις

ΜΕΛ ΒΫ ΜΕΛ

κη η ρυ υ ξιν αυ του ου ου Μα θη η η ταις εις

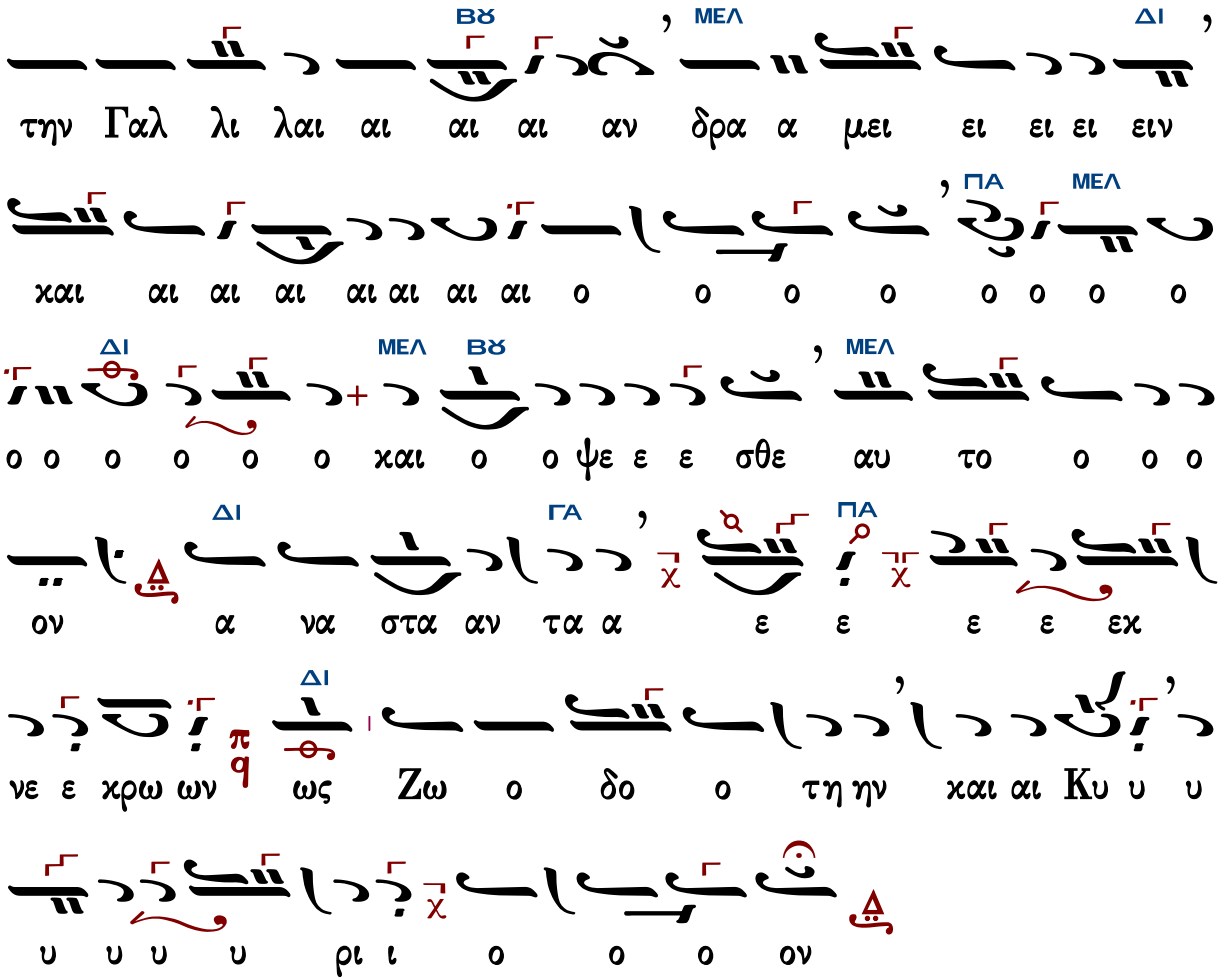

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοχίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.220/234#

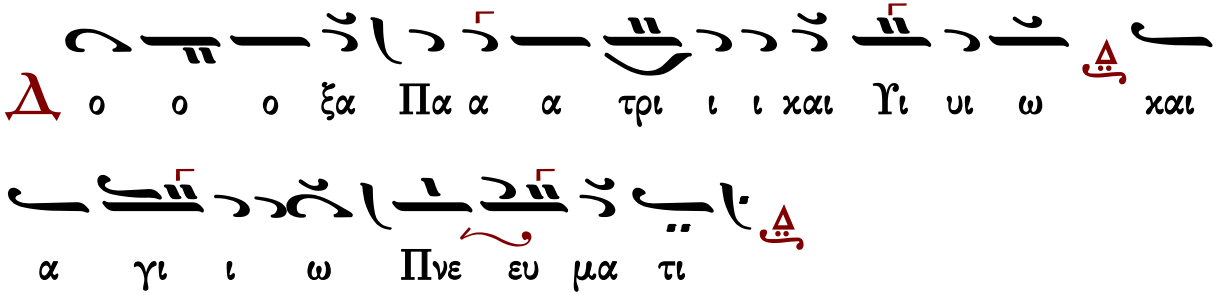

Μ ε τα μυ υ ρω ων προσ ελ θου ου ου ου ου

σαι αις ταις πε ρι την Μα ρι α α α αμ γυ ναι αι

ξι ι χαι δι α πο ρου με ε ε ε ναι αι αις

πως ε ε ε ε ε ε σται αι α α αυ ταις τυ

χει ει ει ειν του ε ε φε ε του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ω ρα α α θη ο λι θο ος με τηρ με ε ε

ε νος χαι θει ος νε α α νι ι ι ι ι ας χα

τα στε ε ε ε ε ελ λων τον θο ο ρυ υ βον αυ

τω ω ω ω ων τη ης ψυ υ υ χης η γε ερ

θη η γα αρ φη η η σιν Ι η σου ου ους ο

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοχίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος Δι

Ελευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος ανθολογία τ. Β'
Όρθρος 1987 σ.559*

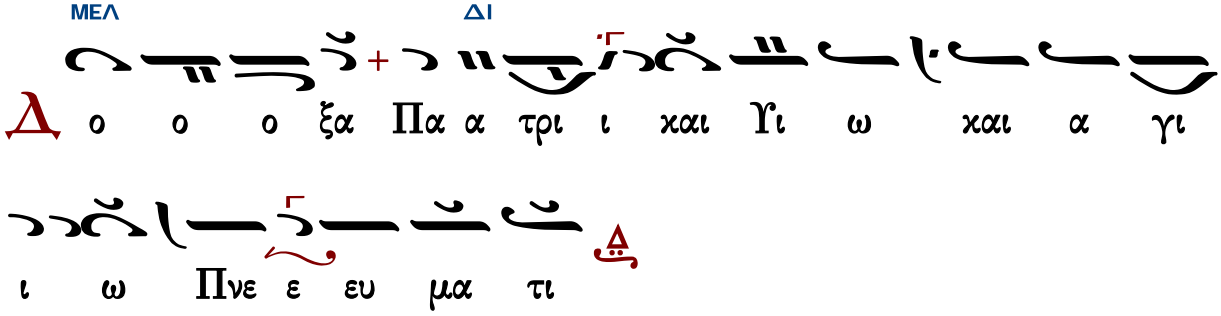

ΜΕΛ ΔΙ

Μ ε τα μυ υ υ ρων προ ο σε ελ θου ου ου

ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ

ου ου σαι αις ταις πε ρι την Μα ρι α α α α

ΔΙ

αμ γυ ναι ξι ι ι χαι δι ι α α πο ο

ο ο ρου ου ου με ε ε ε ε ναι αις πως ε ε ε

ΒΘ

ε ε ε σται α α α αυ ταις τυ χει ει ει ειν του ε ε

ΓΑ ΔΙ

φε ε του ου ω ρα α α θη ο λι ι θο ο ος

με ε ε ε τη ηρ με ε ε ε ε ε ε ιε

ε ε ε ε νος χαι θει ει ει ει ει ει ο ο

ος νε ε ε ε ε ε α νι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ιι ι ι ι ας χα τα στε

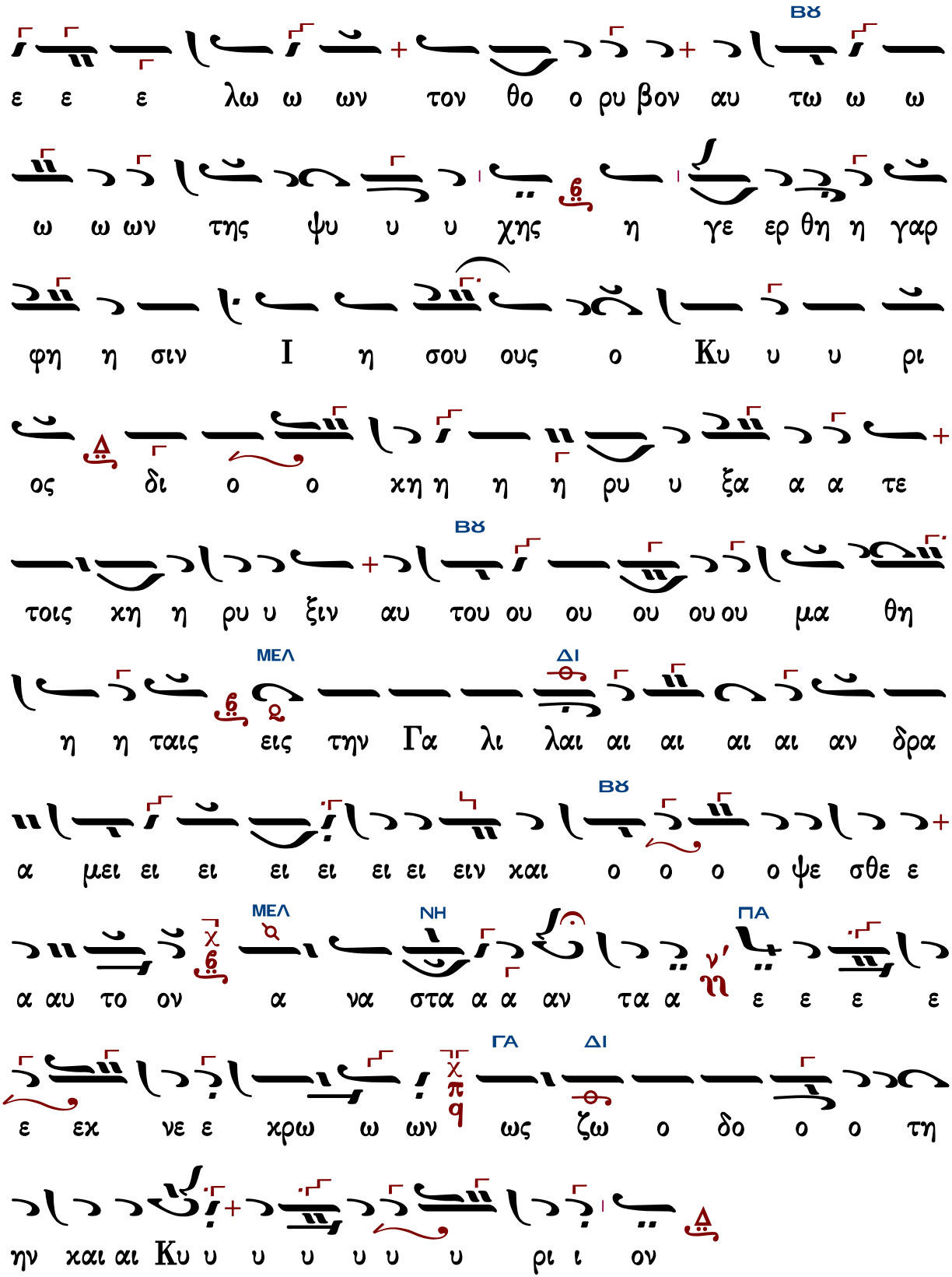
Βϑ
ε ε ε λω ω ων τον θο ο ρυ βον αυ τω ω ω
ω ω ων της ψυ υ υ χης η γε ερ θη η γαρ
φη η σιν Ι η σου ους ο Κυ υ υ ρι
ος δι ο ο χη η η η ρυ υ ξα α α τε
Βϑ
τοις χη η ρυ υ ξιν αυ του ου ου ου ου ου μα θη
ΜΕΛ
ΔΙ
η η ταις εις την Γα λι λαι αι αι αι αι αν δρα
Βϑ
α μει ει ει ει ει ει ει ειν χαι ο ο ο ο ψε σθε ε
ΜΕΛ
ΝΗ
ΠΑ
α αυ το ον α να στα α α αν τα α ε ε ε ε
ΓΑ
ΔΙ
ε εχ νε ε χρω ω ων ως ζω ο δο ο ο τη
ην χαι αι Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ον

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Δοξαστικά Πεντηκοσταρίου
2020 σ.18*

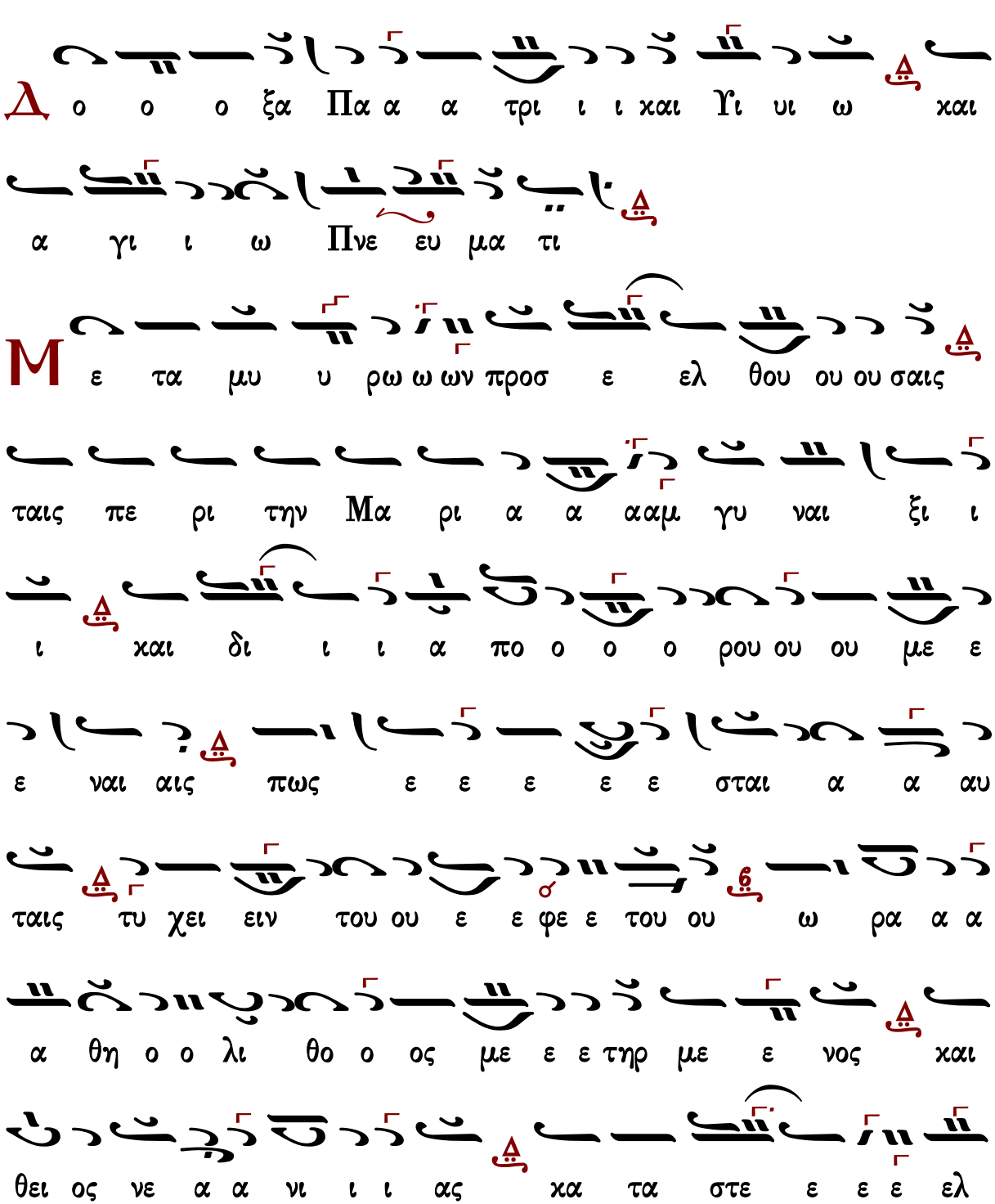

λω ω ων τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω ω ων

της ψυ υ υ χης η γε ερ θη η γαρ φη η η

σιν Ι η σου ους ο Κυ υ υ ρι ος δι

ο ο χη η η η ρυ υ ξα α τε τοις χη η ρυ υ

ξιν αυ του ου ου ου μα θη η η ταις εις την

Γα λι λαι αι αι αι αι αν δρα μει ει ειν και ο

ο ο ψε σθε ε α α αυ τον α να στα αν τα

ε εκ νε κρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων ως ζω ο δο ο ο την και αι Κυ υ υ ρι ι ι ι

ον

Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον 1820 σ.48#

Ἦχος Δι

Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε ε ε νε δι α γαρ του

εκ σου σαρ κω θε εν τος ο Α δης η χμα λω ω

τι σται ο Α δαμ α να κε χλη ται η κα τα ρα νε νε

κρω ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα νατος τε

θα να α τω ται χαι η μεις ε ζω ο ποι η

η θη μεν δι ο α νυ μνουν τες βο ω ω μεν ευ

λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη

σας δο ο ο ξα σοι

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Ἁγία και Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.250*

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α γαρ του εκ σου

σαρ κω θε εν τος ο α δης η χμα λω τι σται

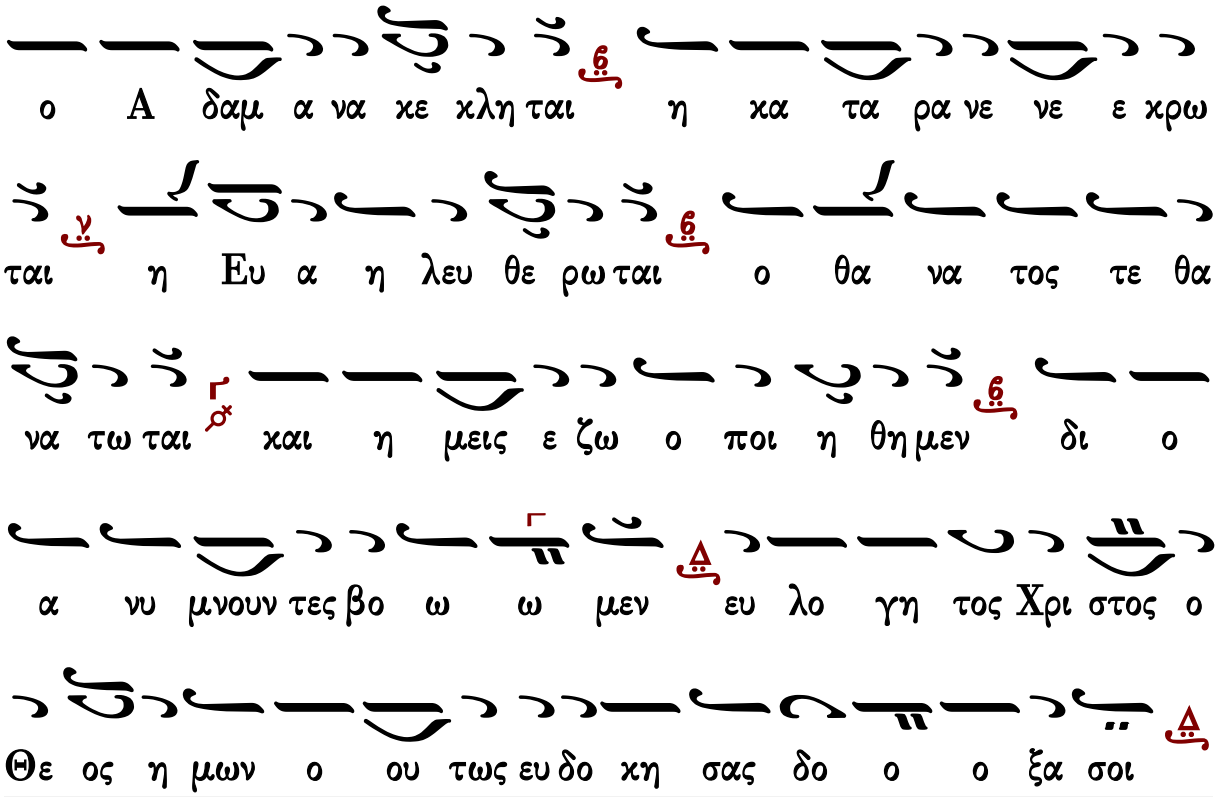

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοξολογίαι

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

σύντομος

Ἦχος Γα

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 599*

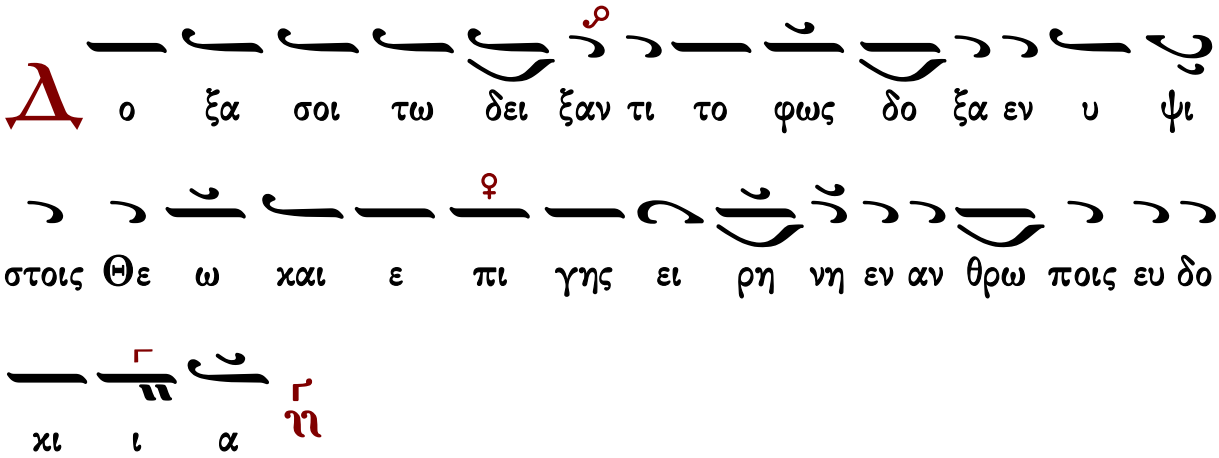

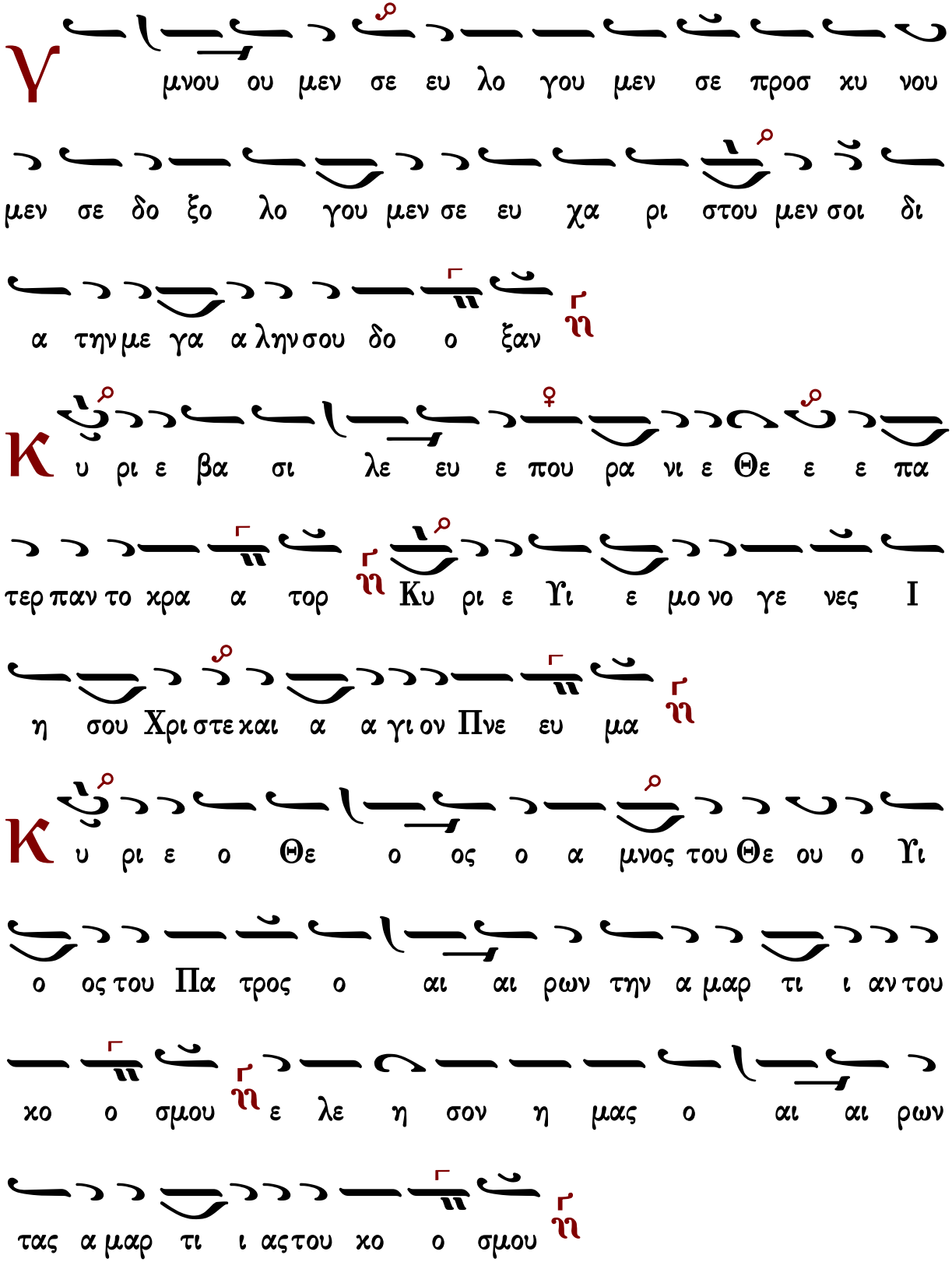
Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα α λην σου δο ο ξαν
Κ υ ρι ε βα σι λε ευ ε που ρα νι ε Θε ε ε πα
τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε και α α γι ον Πνε ευ μα
Κ υ ρι ε ο Θε ο ος ο α μνος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του
κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων
τας α μαρ τι ι ας του κο ο σμου

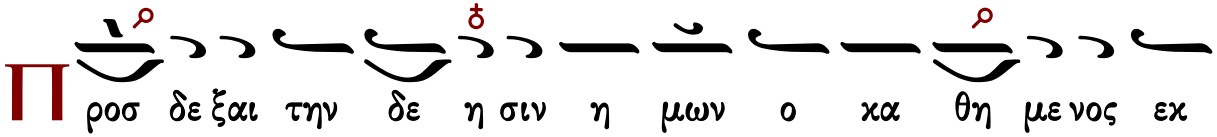
Π
ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

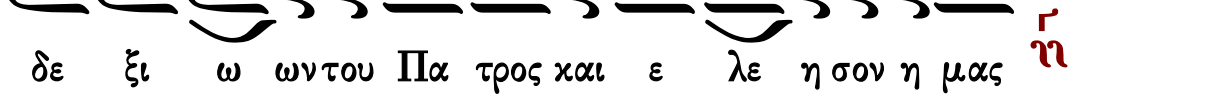
δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο
τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι

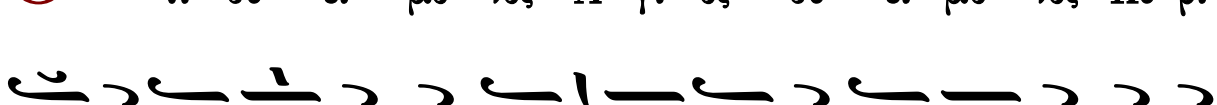
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

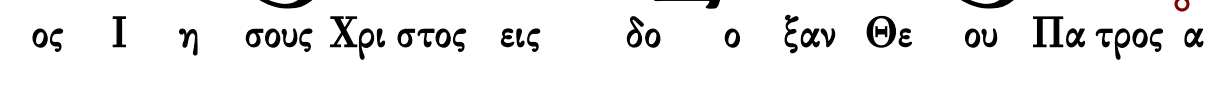
μην

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και Αι

νε ε σω το Ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις

τον αι ω νατου αι ω ω νος

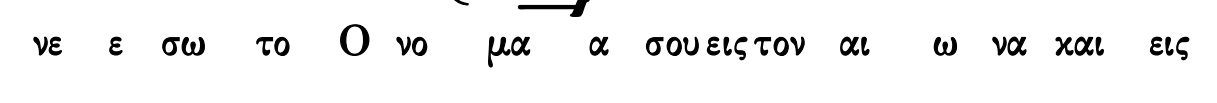
Κ
α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

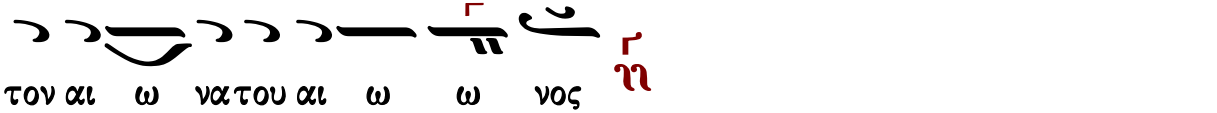
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε ε

ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το

Ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μην ῆ

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα

περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ῆ

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι και ω

μα τα α σου ῆ (γ')

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε

νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε

η σον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο τι η μαρ το

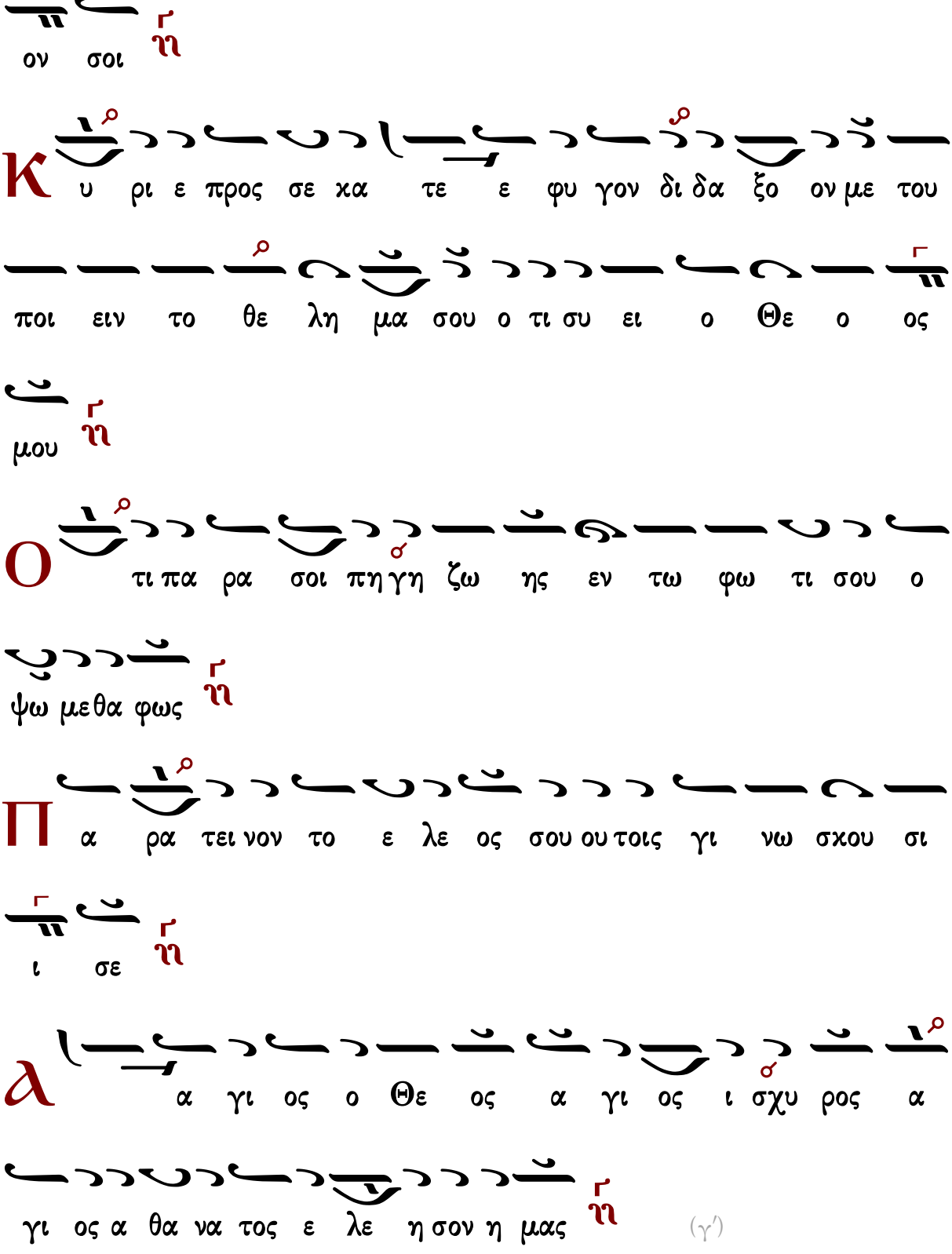
ον σοι
Κυριε προς σε κατε φυγον διδαξον με του
ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ο Θεος
μου
Οτι παρα σοι πηγη ζωης εν τω φωτι σου
ψωμεθα φως
Παρατεινον το ελεος σου οις γινωσκουσι
σε
Αγιος ο Θεος αγιος ισχυρος
γιος αθανατος ελεησον ημας
(γ΄)

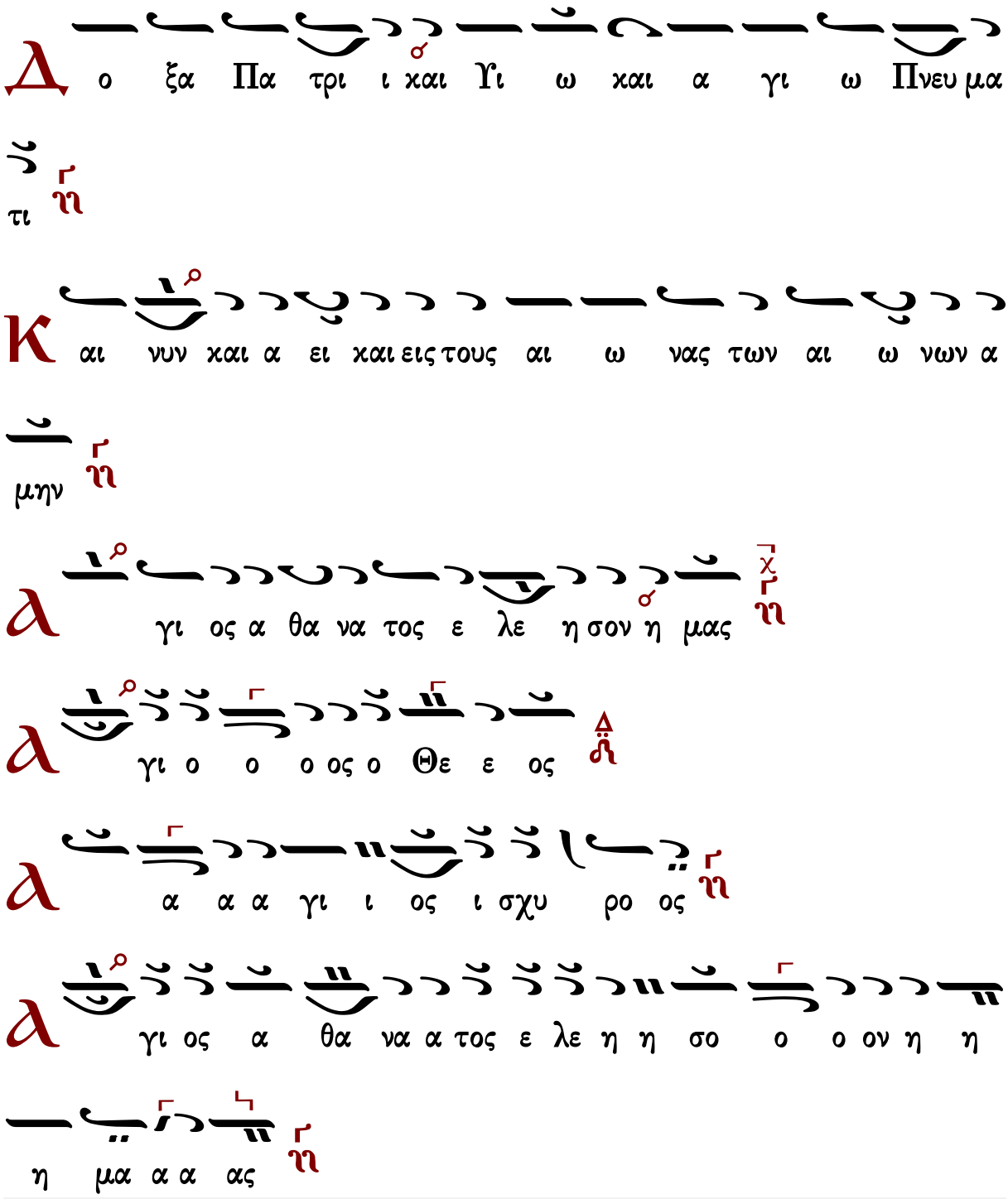

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀναστάσιμον τροπάριον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Ἦχος

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ.604*

Τετράφωνος - Πρῶτος παθητικός μετὰ βαρέως

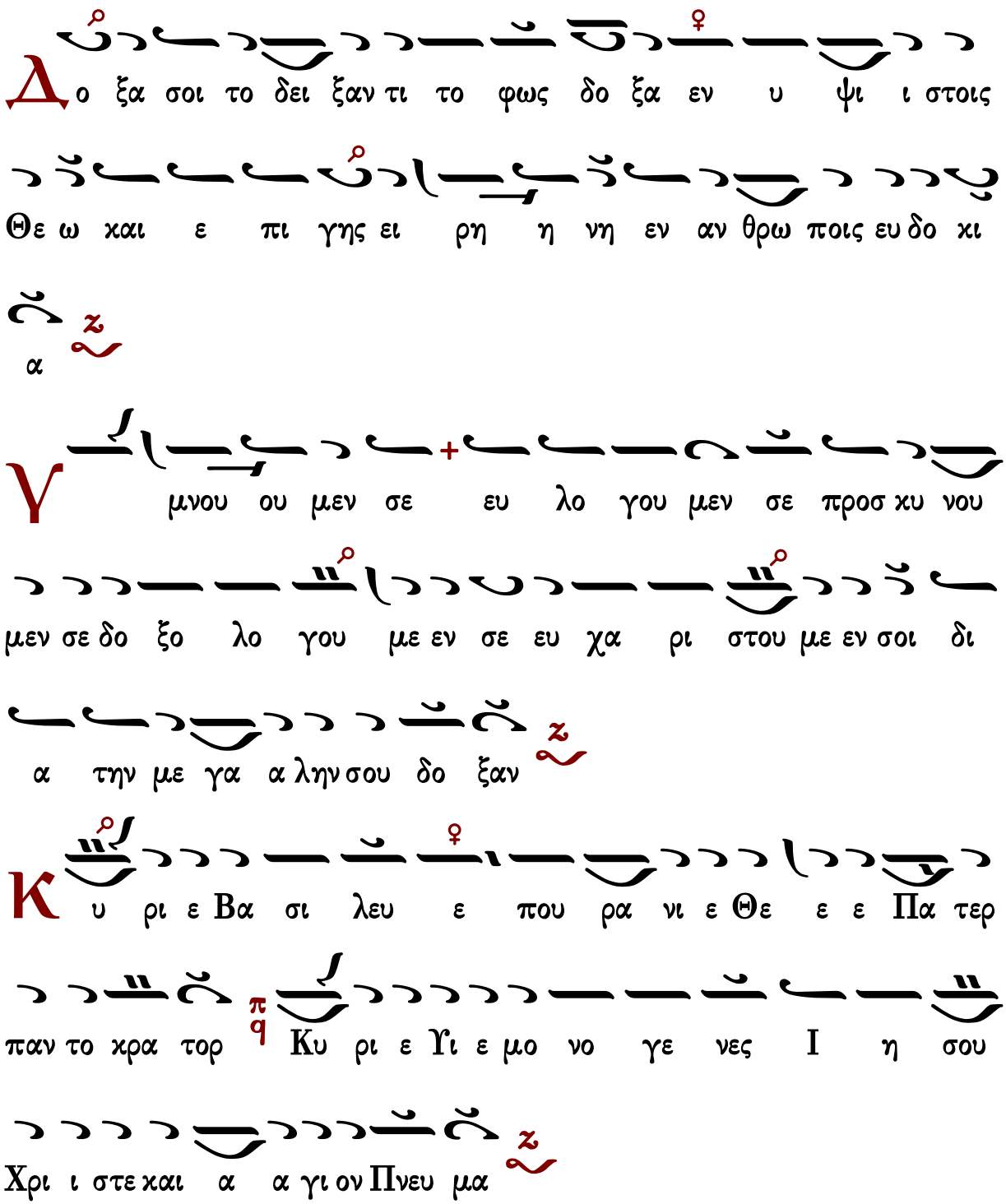

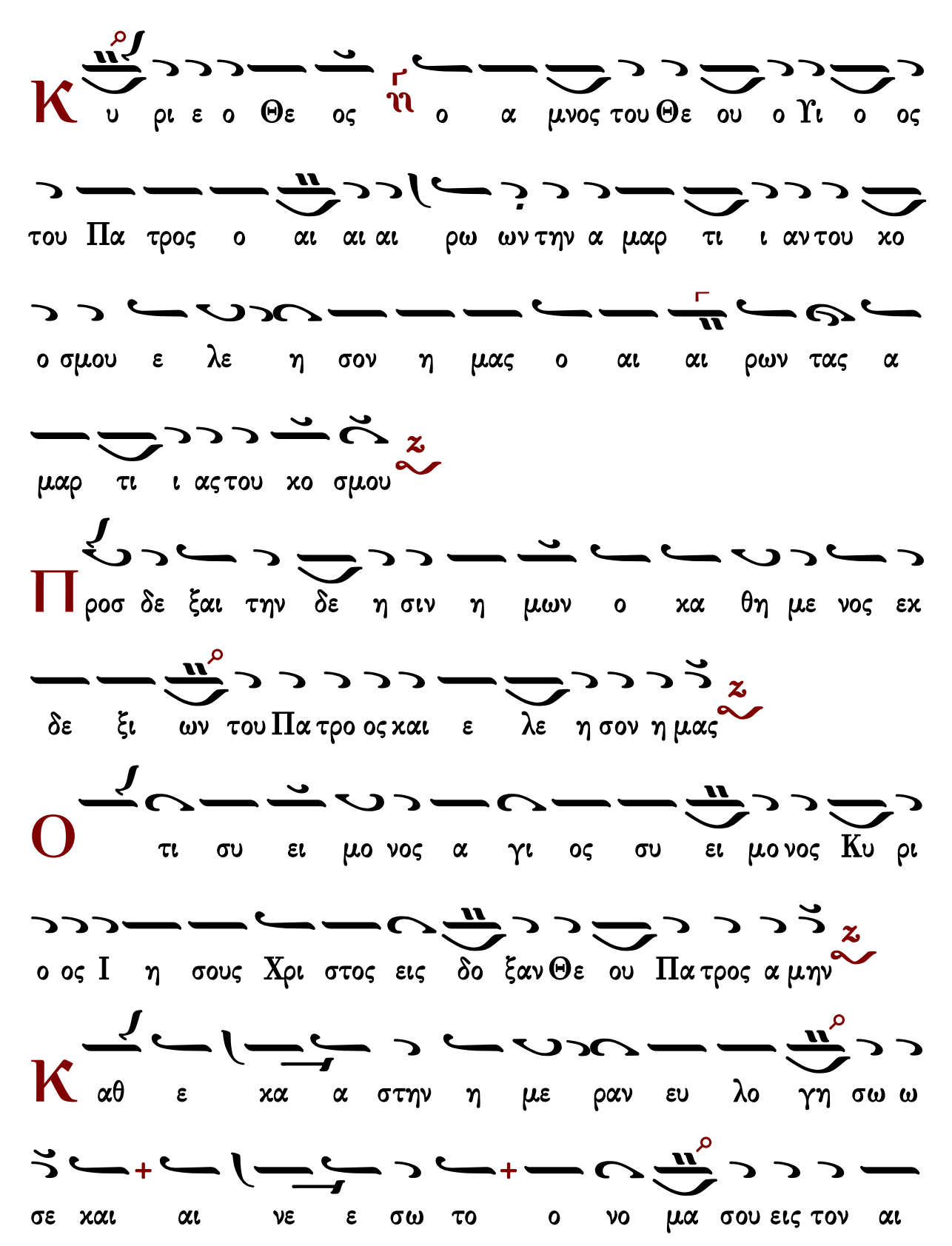
Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υιος
του Πατρος ο αι αι αι ρων την αμαρτι ιαν του κο
ο σμου ελεησον η μας ο αι αι ρων τας α
μαρτι ιας του κο σμου
Προσδεξαι την δεησιν η μων ο καθη μενος εκ
δεξιων του Πατρος και ελεησον η μας
Οτι συ ει μονος αγιος συ ει μονος Κυριο
ος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος αμην
Καθε καστην η μεραν ευλογη σω ω
σε και αι νε εσω το ο νο μα σου εις τον αι

ω να και εις τον αι ω νατου αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ε ρα

ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο

μα σου εις τους αι ω ω νας α μην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε λ δι δα ξο ον

με τα δι και ω μα τα σου

Є υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε δι δα ξο ον με τα δι και

ω μα τα α σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ το ο ον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξον με του ποι

ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι ι σου

ο ψο ο με θα φω ως

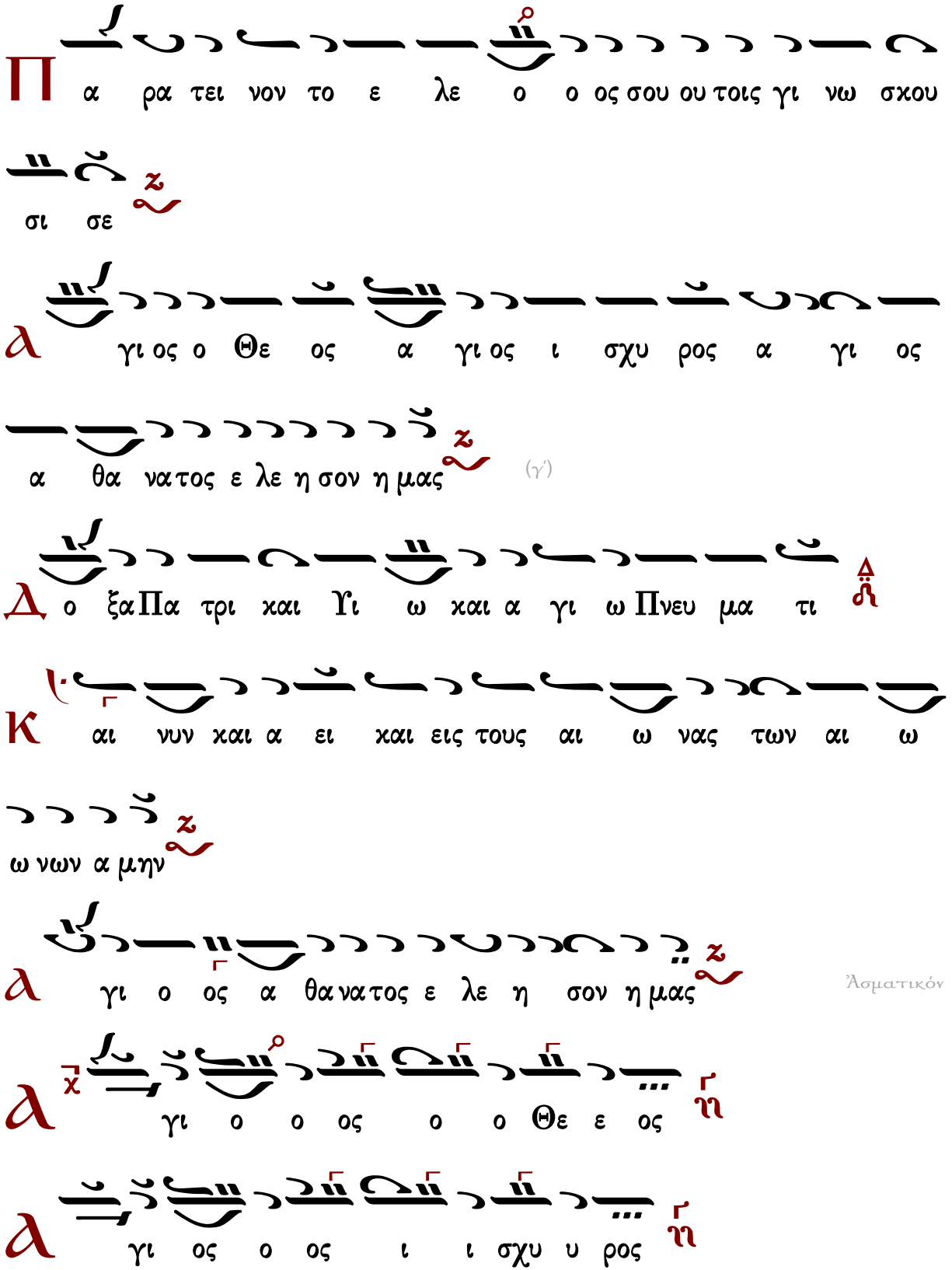
Π α ρα τει νον το ε λε ο ο ος σου ου τοις γι νω σχου
σι σε
Δ γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος
α θα νατος ε λε η σον η μας
(γ΄)
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω νων α μην
Δ γι ο ος α θα νατος ε λε η σον η μας
Ἀσματικόν
Δ γι ο ο ος ο ο Θε ε ος
Δ γι ος ο ος ι ι σχυ υ ρος

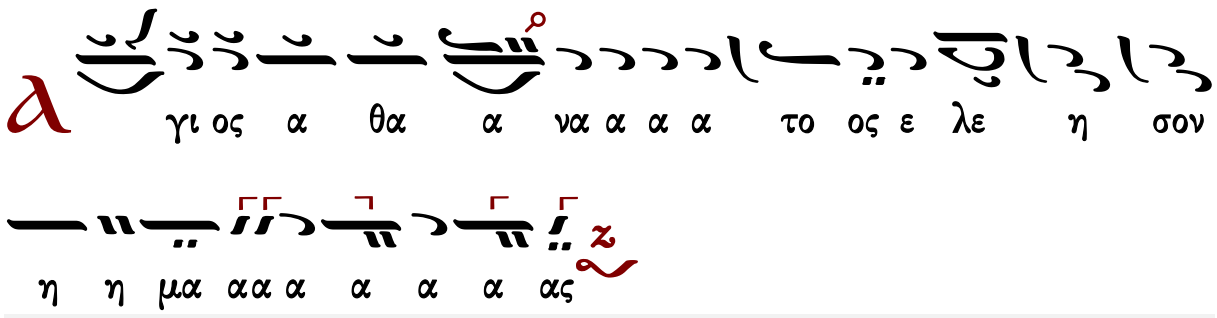

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος Γα

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.366*

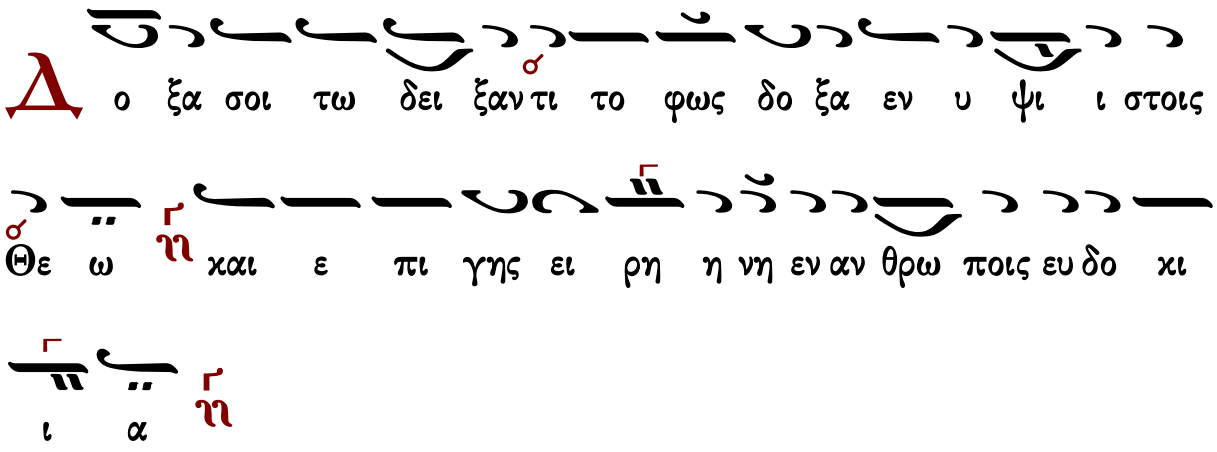

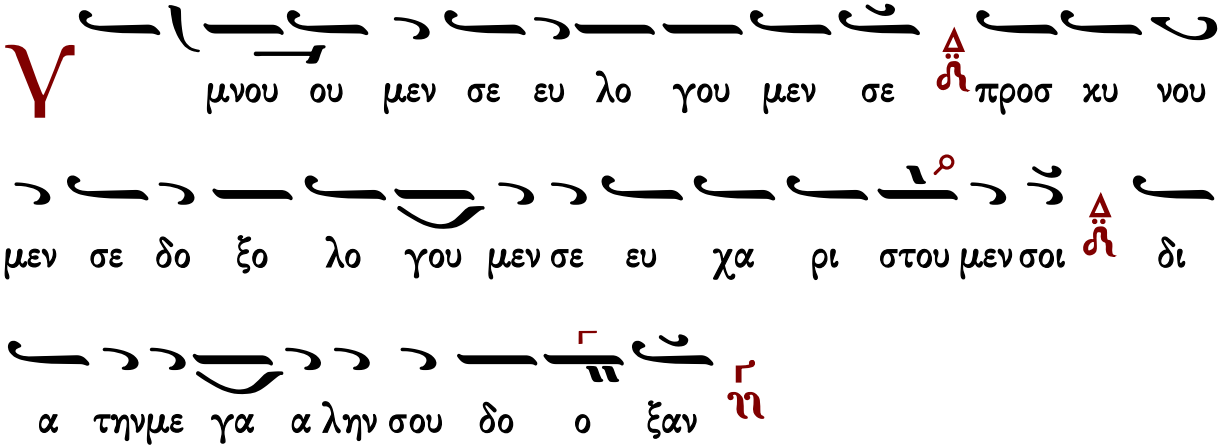

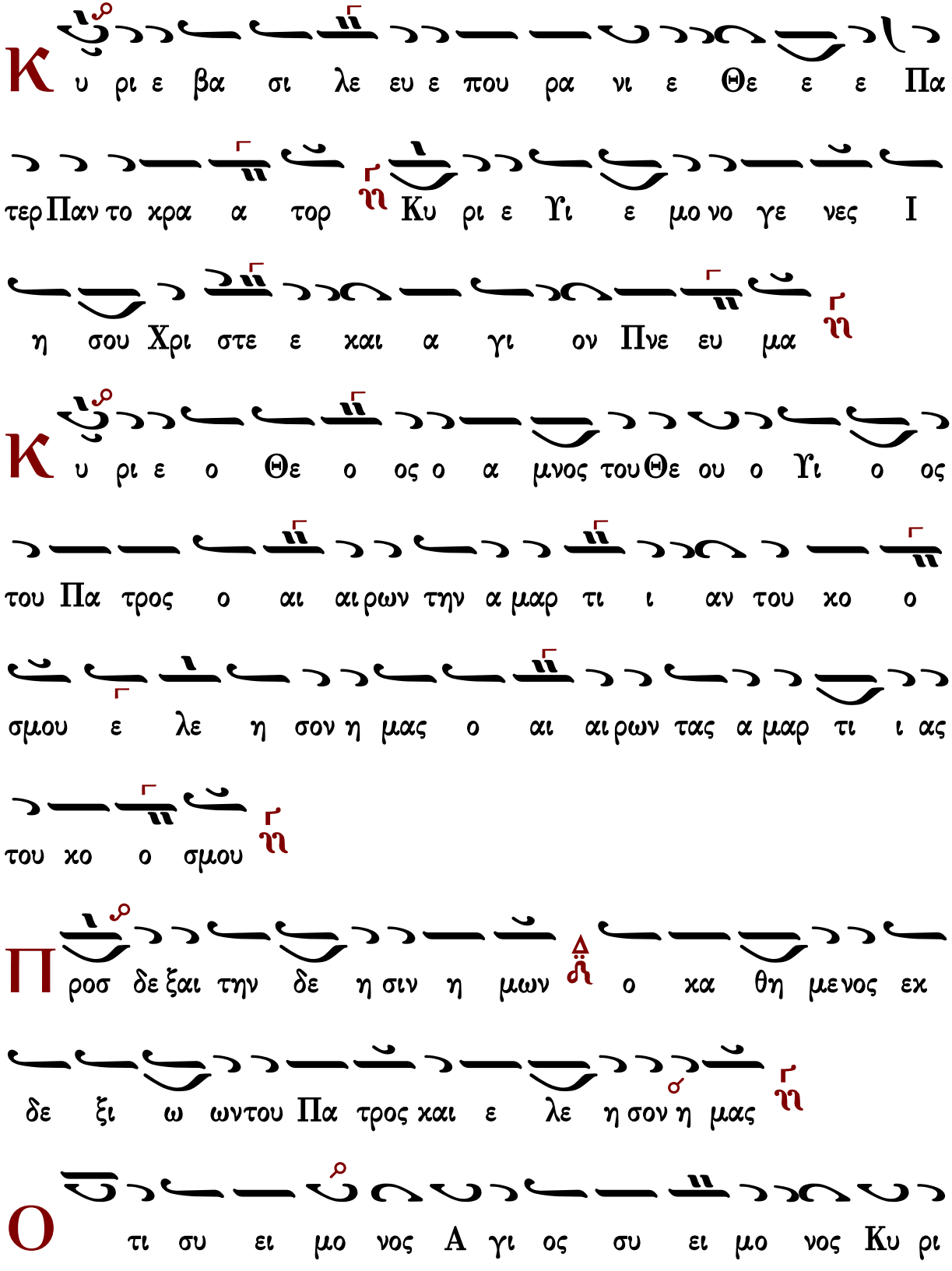

Κ υ ρι ε βα σι λε ευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ Παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χρι στε ε και α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ο ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο ος

του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο

σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας

του κο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι

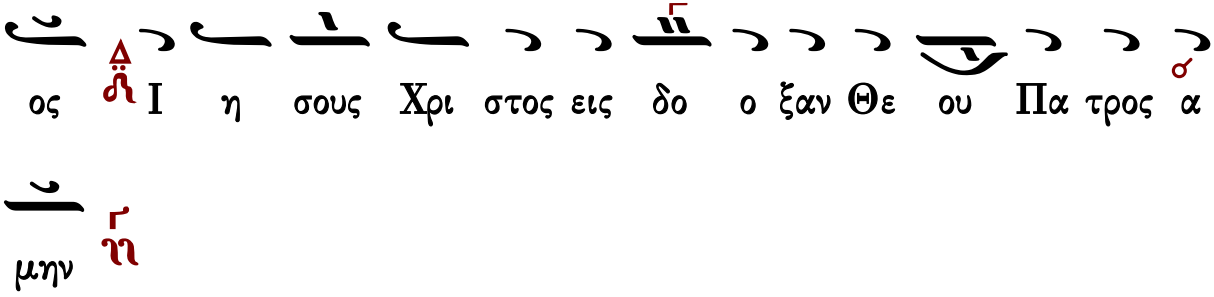
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην

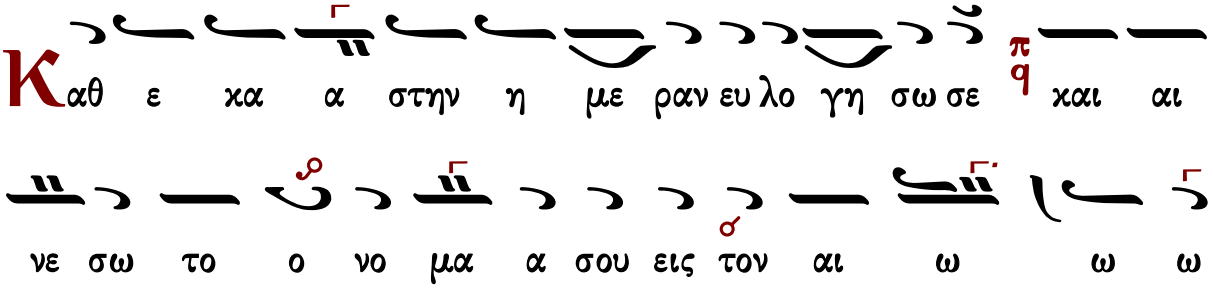
Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω ω
να και εις τον αι ω ναι του αι ω ω νος

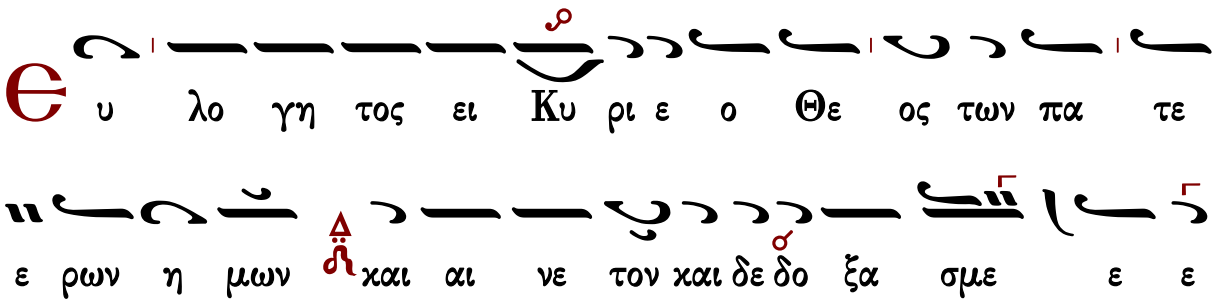
Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη αν
α μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μας

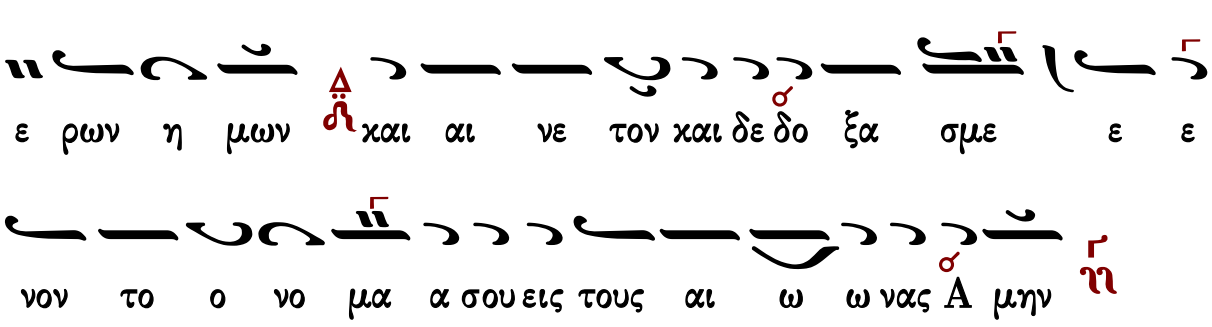
Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε ε
νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μην

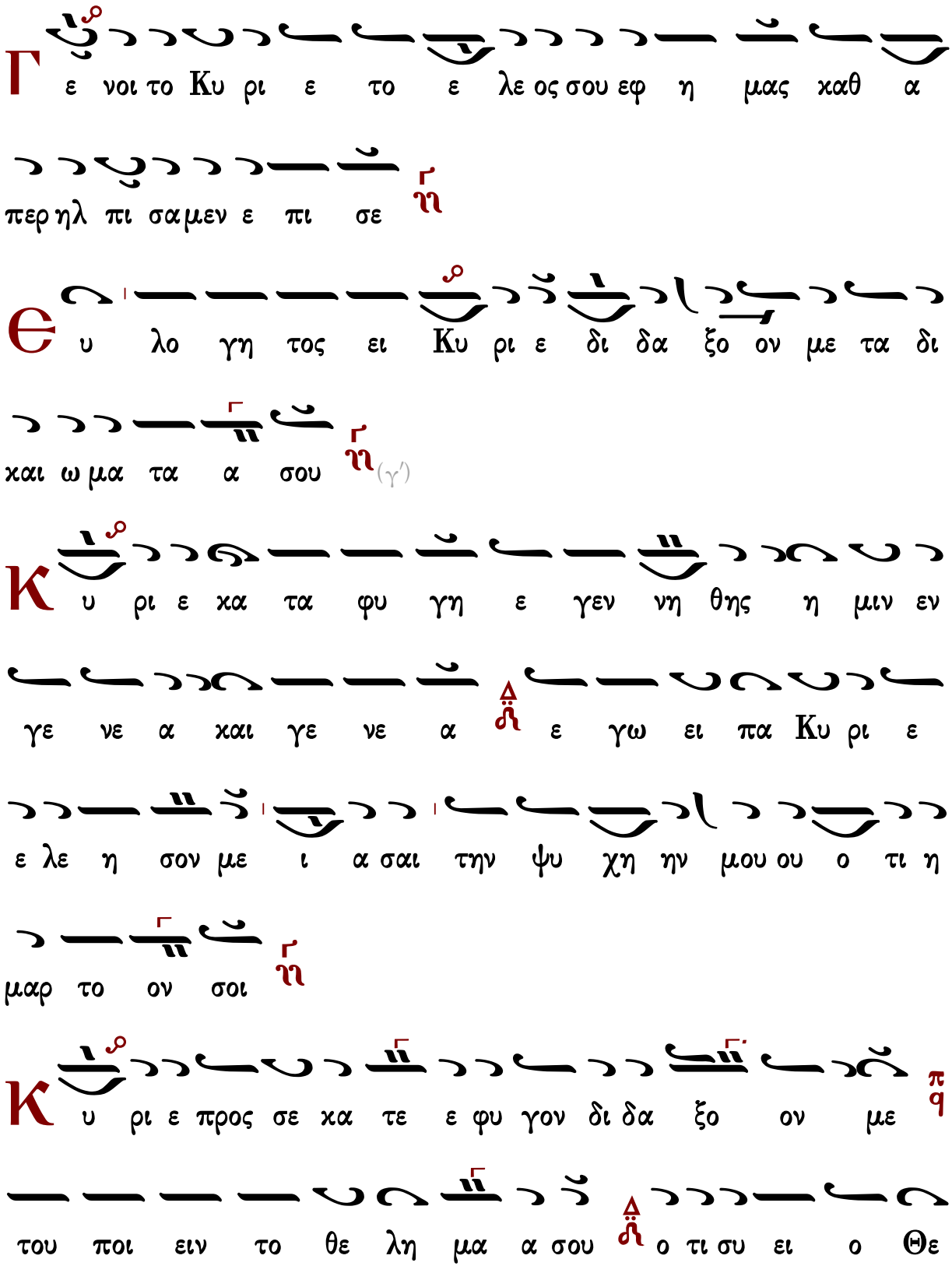
Γ
ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ α
περ ηλ πι σα μεν ε πι σε
Θ
υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα α σου (γ')
Κ
υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε
ε λε η σον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο τι η
μαρ το ον σοι
Κ
υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε

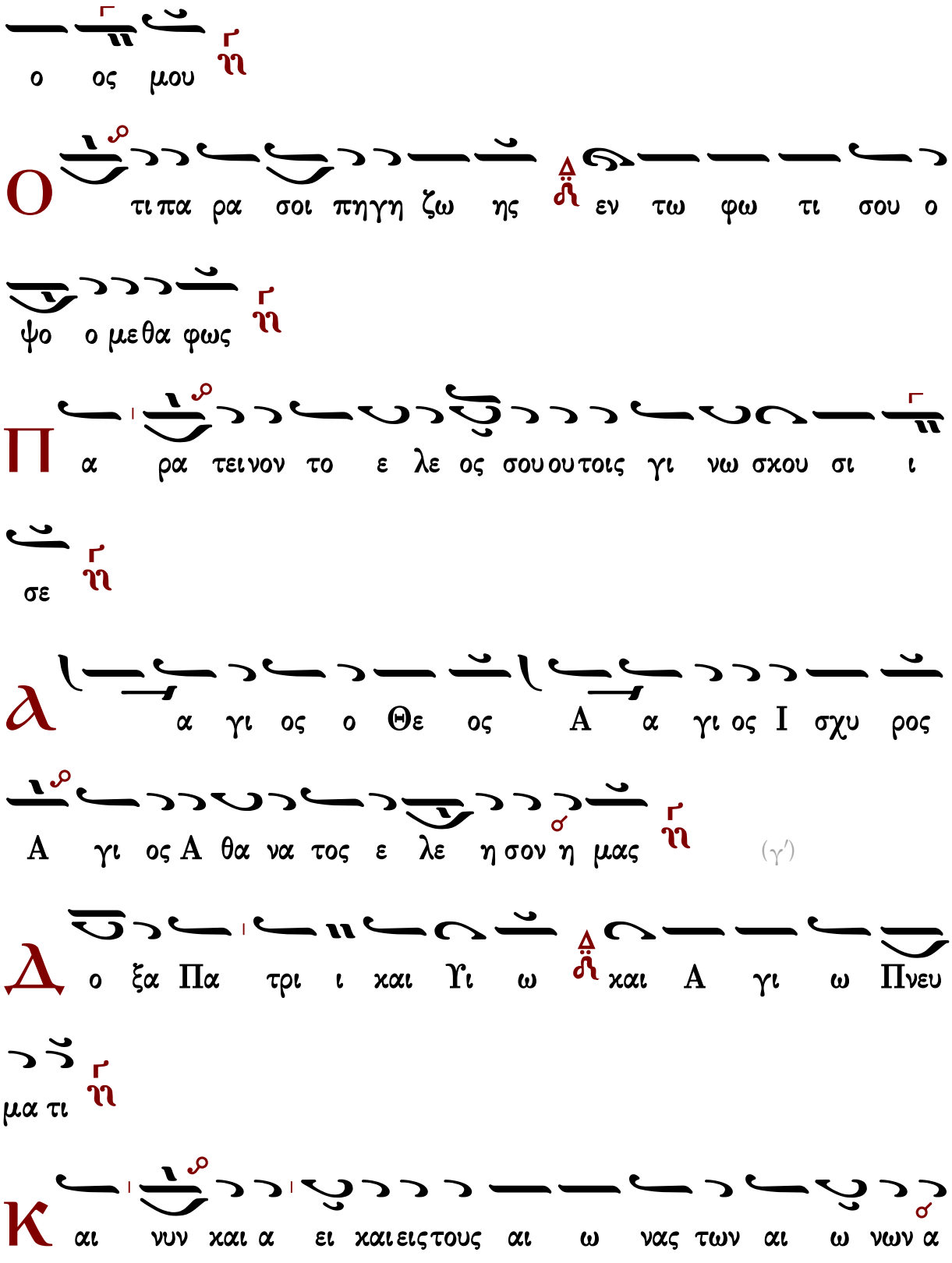
ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πηγη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο ο με θα φως
Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου σι ι
σε
Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος
Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας (γ΄)
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

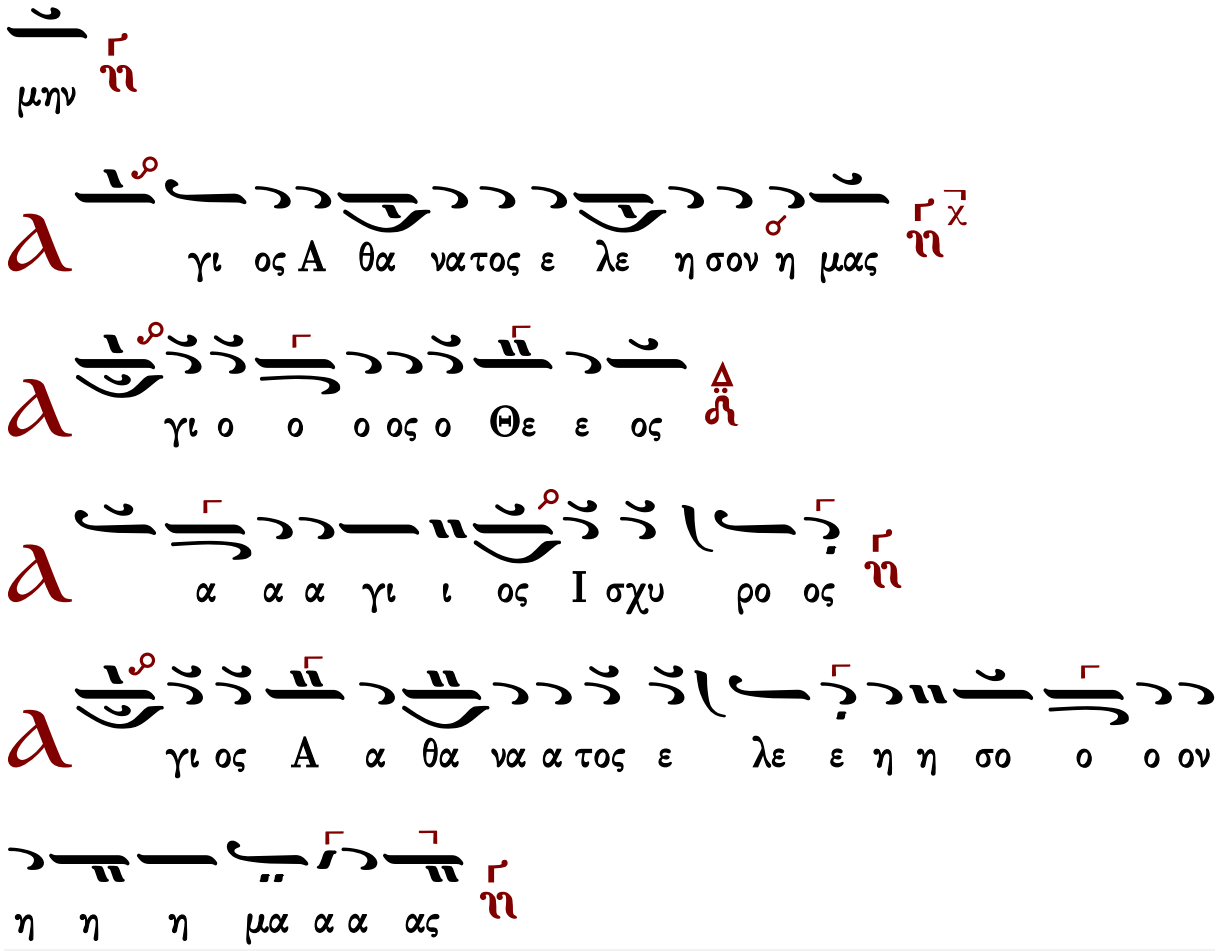

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

ἦχος βαρὺς πεντάφωνος

σύντομος

Ἦχος ζ

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1851 σ.641*

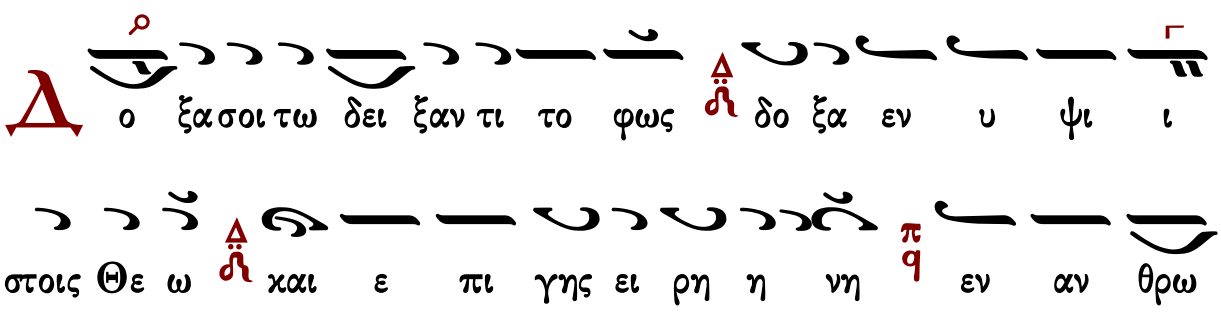

ποις ευ δο κι ι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου μεν

σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την

με γα α λην σου δο ο ο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι

αν του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι

αι ρων τας α μαρ τι ι ας του χο ο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο χα θη με νος εχ

δε ξι ω ων του Πα τρο ος και ε λε η σον η

μα ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω ω ω νος

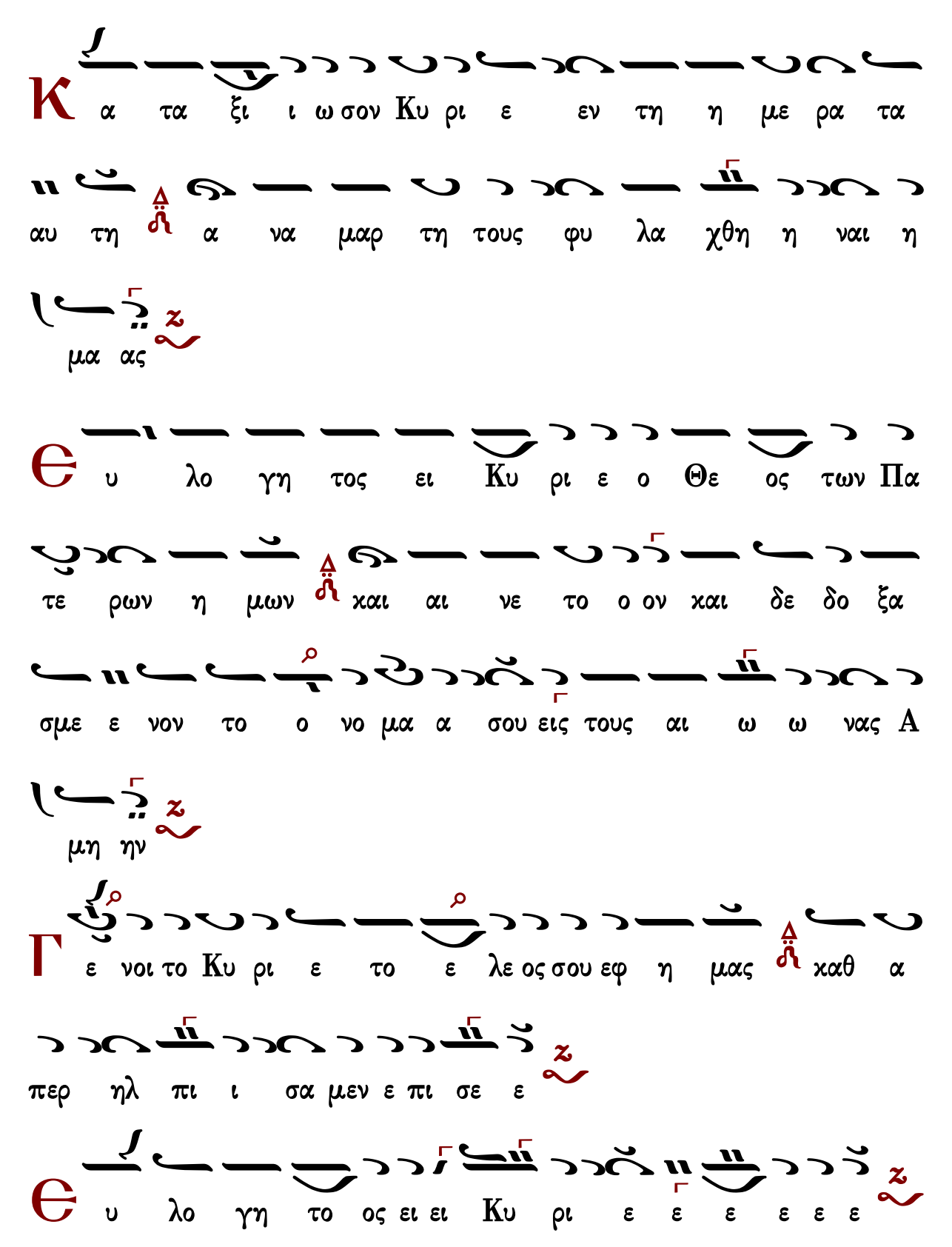
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η
μα ας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα
σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α
μη ην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ α
περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε
Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α α σου (γ′)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον

με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ο ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε ε φυ γον δι δα ξο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει ο Θε

ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι ι σου

ο ψο ο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι νω σκου σι

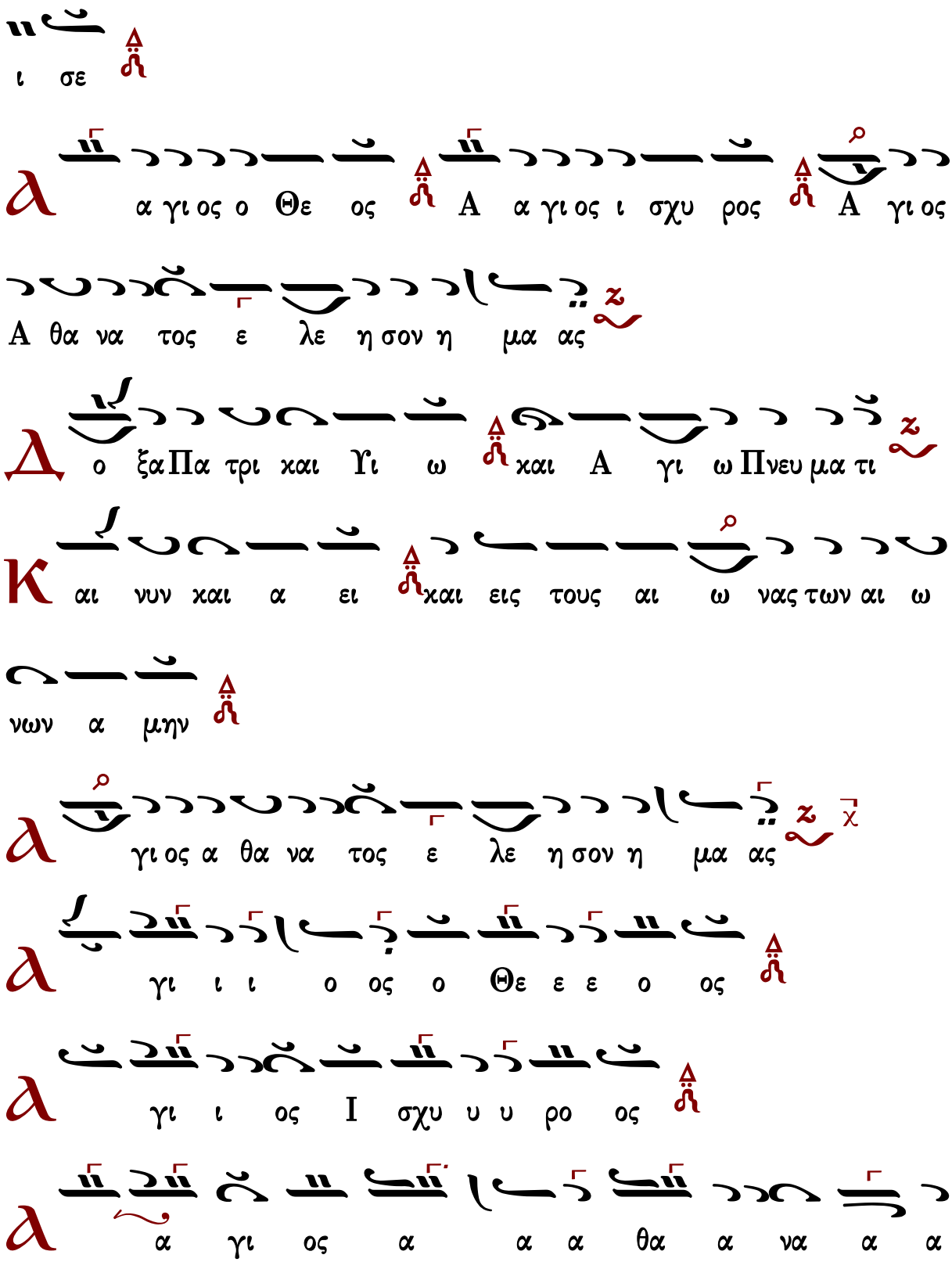
ι σε
α γι ος ο Θε ος A α γι ος ι σχυ ρος A γι ος
A θα να τος ε λε η σον η μα ας
ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ μα τι
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας
γι ι ι ο ος ο Θε ε ε ο ος
γι ι ος I σχυ υ υ ρο ος
α γι ος α α α θα α να α α

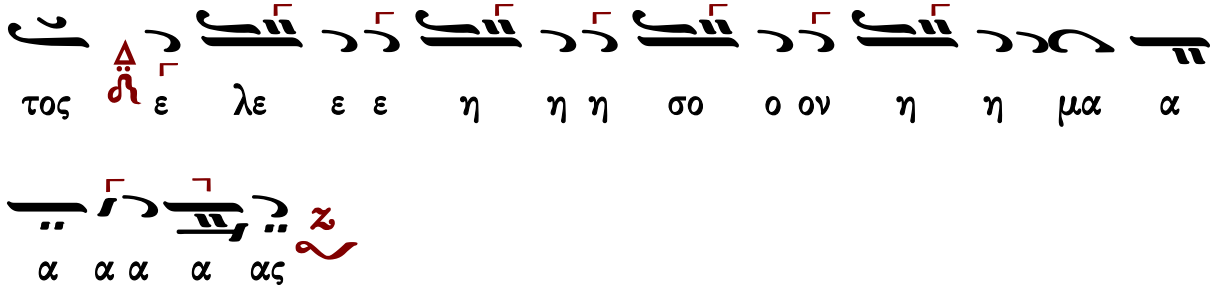

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος Ζω

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.79*

Πεντάφωνος - Πρῶτος μετὰ βαρέως (πρωτόβαρυς)

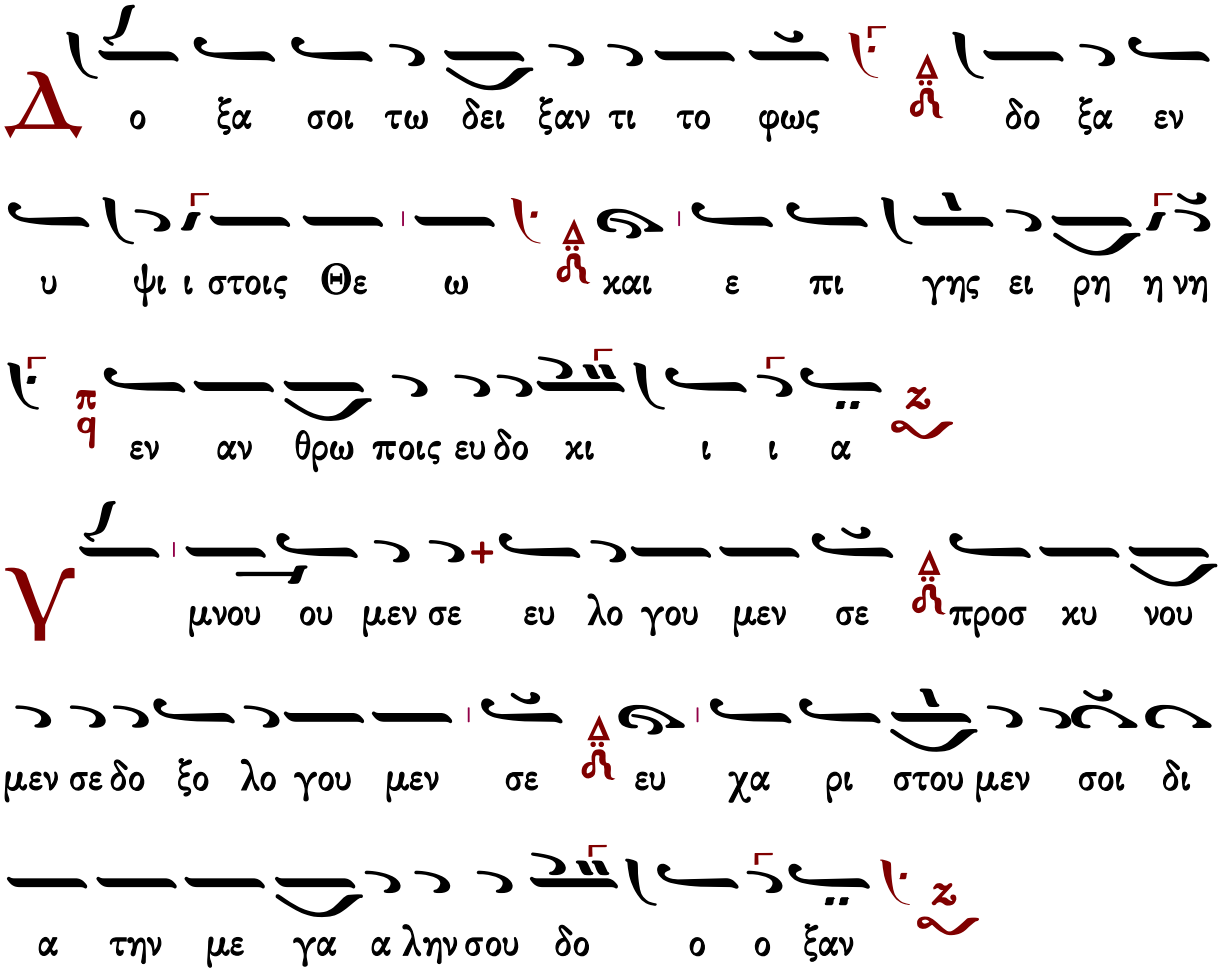

Κυριε Βασιλευε πουρανιε Θεε εε Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογενες Ιησου Χριστε και αγιον Πνευμα
Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υιος του Πατρος ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου ελεησον ημας ο αιρων τας αμαρτιας του κοσμου
Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος εκδεξιων των Πατρος και ελεησον η

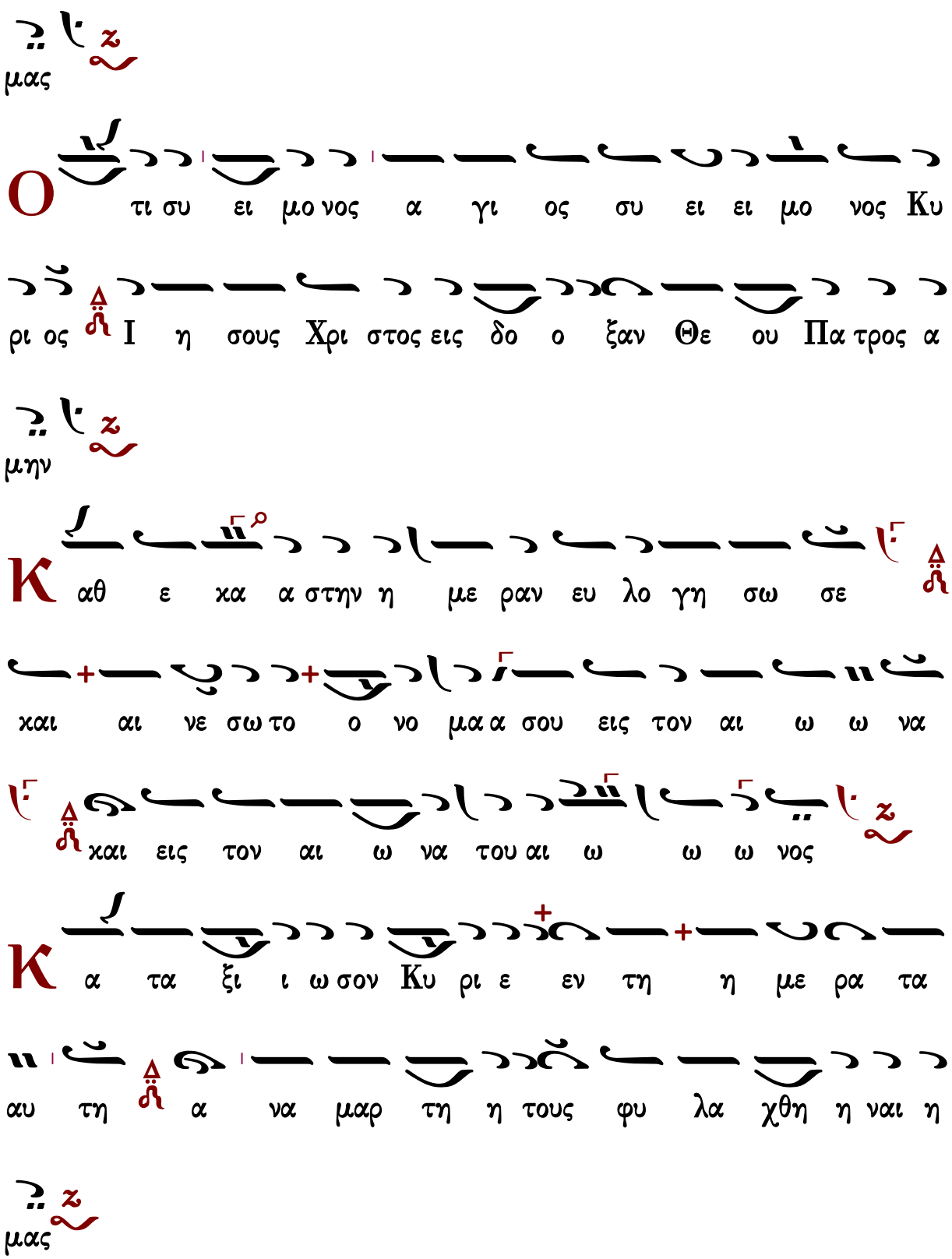
μας
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να του αι ω ω ω νος
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη η τους φυ λα χθη η ναι η
μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε

ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας α μην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα α περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Θ υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε ε

δι δα ξο ο ον με τα δι και ω μα τα α α σου

(γ')

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε νε

α χαι γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η

μαρ το ο ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον

με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει

ει ο Θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σου ο ψο ο με θα φω ω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω

σκου σι ι σε

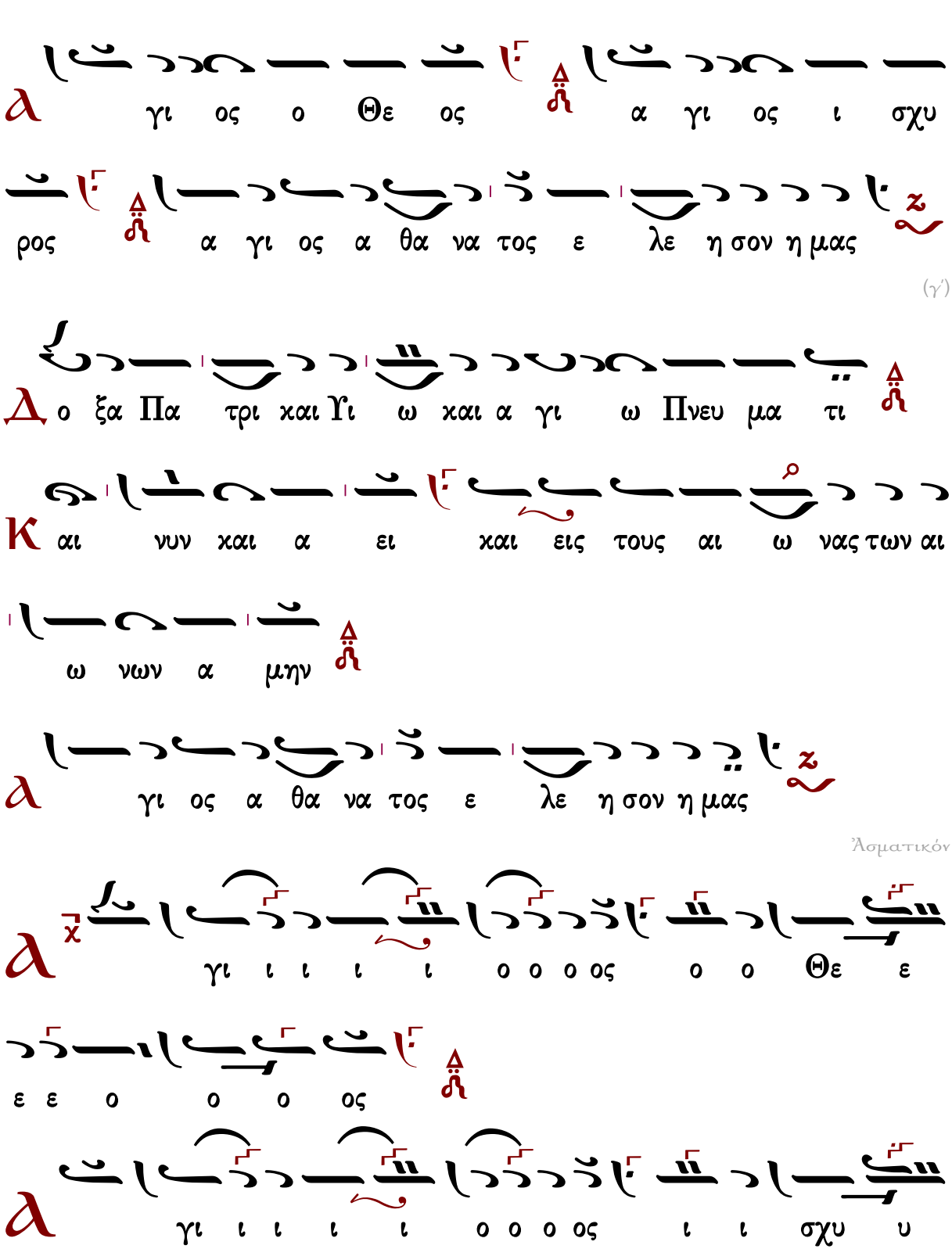
γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ
ρος α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
(γ΄)
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας
Ἄσματικόν
γι ι ι ι ι ο ο ο ος ο ο Θε ε
ε ε ο ο ο ος
γι ι ι ι ι ο ο ο ος ι ι σχυ υ

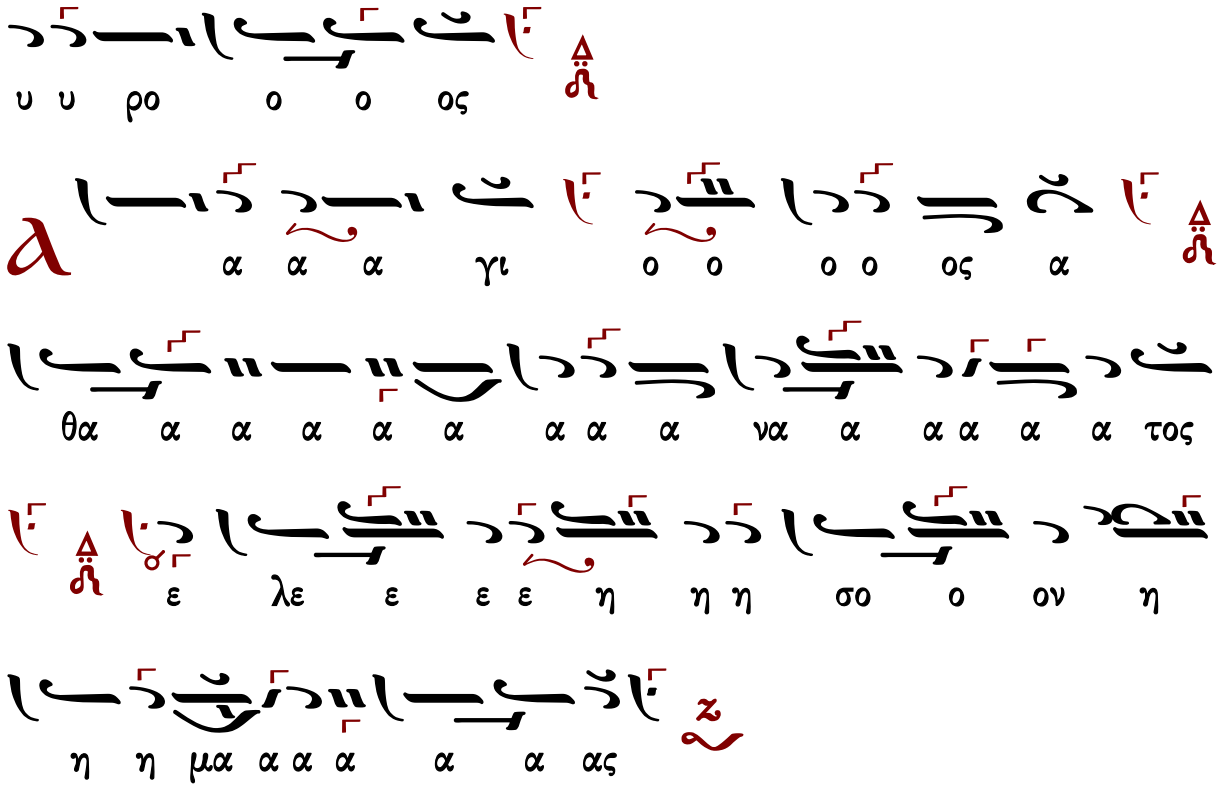

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου (†1800)

πεστεγκιὰρ

ἀργὴ

Ἦχος Ζω

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ.316/598*

αν θρω ποις ε ευ δο χι ι ι ι α

Υ μνου ου μεν σε ε ευ λο γου με εν σε προσ

χυ νου ου μεν σε ε ε δο ξο ο λο ο γου με εν

σε ε ευ χα ρι στου ου με ε εν σοι δι α

την με γα α α α λη ην σου δο ο ο ξα αν

Κ υ ρι ι ε ε ε Βα σι ι λευ ε που ρα

νι ι ε ε Θε ε ε ε Πα α τερ Πα αν το

χρα α α α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νε

ε ε ες Ι η σου Χρι στε και Α α α γι ι

ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος λ ο α μνο ο

ος του Θε ε ου ου ου ο Υι υι ο ος του ου ου Πα α α

τρο ος π ο ο αι αι αι αι αι ρω ω ων η τη ην

α μαρ τι ι ι ι αν του χο ο ο ο σμου π ε λε η

η σον η η μας ο αι αι αι ρω ων η τας α μαρ τι

ι ι ι α ας του ου χο ο σμου ου ζ

Π ροσ δε ε ξαι την δε ε η σιν η η μων η ο κα

θη με ε νο ος π εκ δε ξι ω ω ων του ου Πα α

τρος η και ε λε η η σο ον η η η μας ζ

Ο ο ο τι συ ει μο νος Α γι ο ος συ ει

μο ο νος Κυ υ υ ρι ι ι ο ο ος Ι η σους Χρι

ι στο ος ει εις δο ο ο ξα αν χ q Θε ου Πα α τρο ος

α α α μην z

Κ αθ ε κα στην η η με ε ε ραν η ευ λο

γη η σω ω ω σε ε και αι νε ε ε ε σω το ο

ο νο ο μα α α σου ου z εις τον αι ω ω ω

να α π q και εις τον αι ω ω να α του ου αι αι ω ω

ω νο ος z

Κ α τα ξι ι ι ω σον Κυ ρι ι ε ε z' λ εν τη

η με ε ρα α τα α α α αυ τη z α να

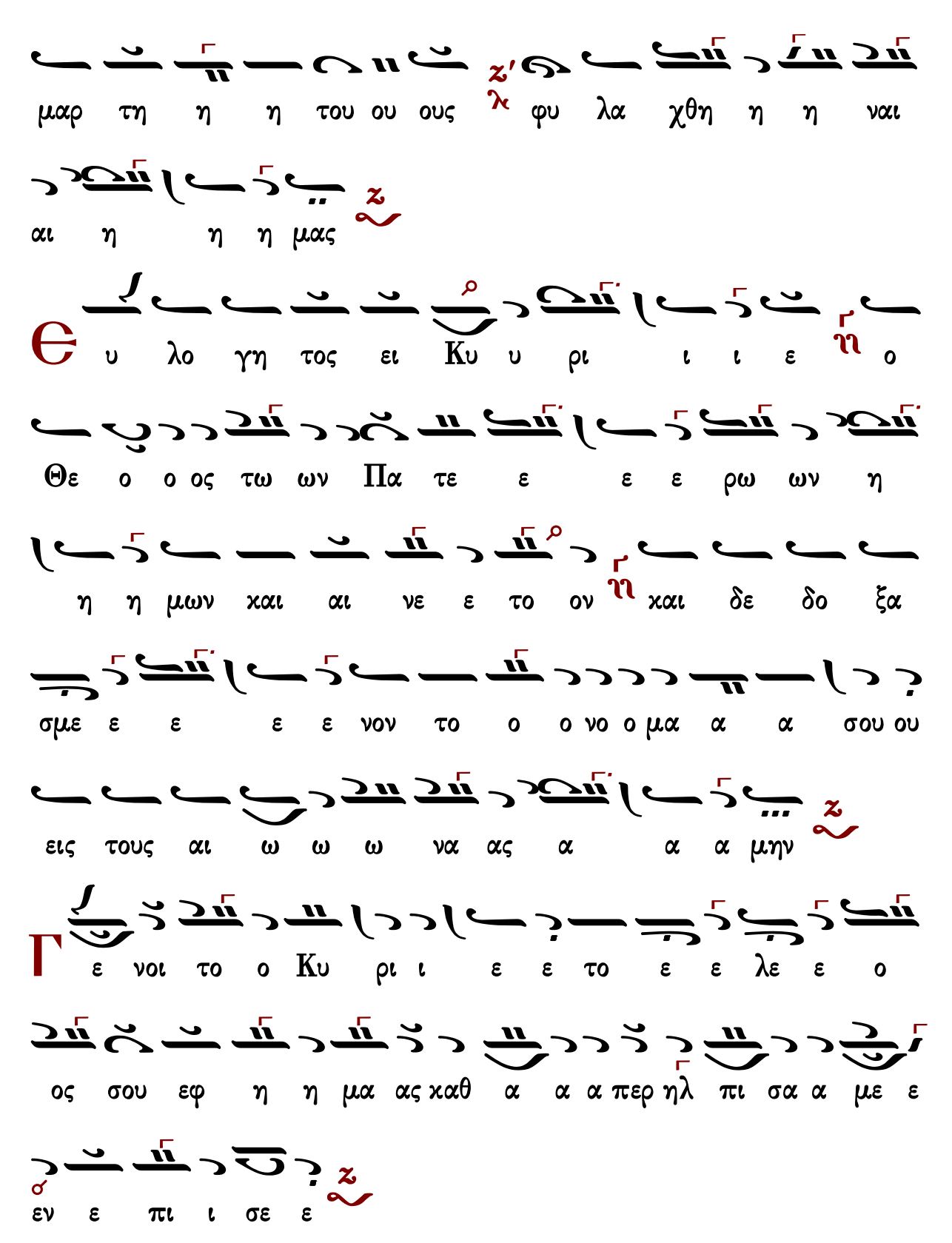
μαρ τη η η του ου ους φυ λα χθη η η ναι
αι η η η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι ε ο
Θε ο ο ος τω ων Πα τε ε ε ε ρω ων η
η η μων χαι αι νε ε το ον χαι δε δο ξα
σμε ε ε ε ε νον το ο ο νο ο μα α α σου ου
εις τους αι ω ω ω να ας α α α μην
Γ ε νοι το ο Κυ ρι ι ε ε το ε ε λε ε ο
ος σου εφ η η μα ας καθ α α α περ ηλ πι σα α με ε
εν ε πι ι σε ε

Є υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ ρι ι ι ε ε

δι ι ι ι δα α ξο ο ον με τα δι χαι ω ω

μα α τα α α α σου ου

Κ υ υ ρι ι ε χα τα φυ υ γη η η ε ε γεν

νη η θη η ης η η η μι ιν εν γε νε α

χαι αι γε νε ε α ε γω ω ει πα α Κυ υ ρι ι ι

ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ον με ε

ε ι ι α α σαι αι την ψυ χην μου ου ο ο τι

η η μαρ το ο ο ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε χα α τε φυ υ γο ον δι ι

ι δα α ξο ο ον με του ποι ει ει ει ει

ειν το ο θε ε λη η μα σου ου ο τι ι συ υ ει

ο ο Θε ε ο ο ος μου ου

Ο τι πα ρα σοι οι πη η γη η ζω ω η ης εν

τω φω τι ι ι σου ο ψο ο με ε θα α α

φως

Π α ρα α α τει ει νον το ε ε λε ε ο ο ος σου

τοις γι νω σκου ου σι ι ι ι σε

Α γι ο ο ος ο Θε ε ος Α α γι ο ο ος

Ι σχυ υ ρος Α γι ο ος α θα να α το ος ε

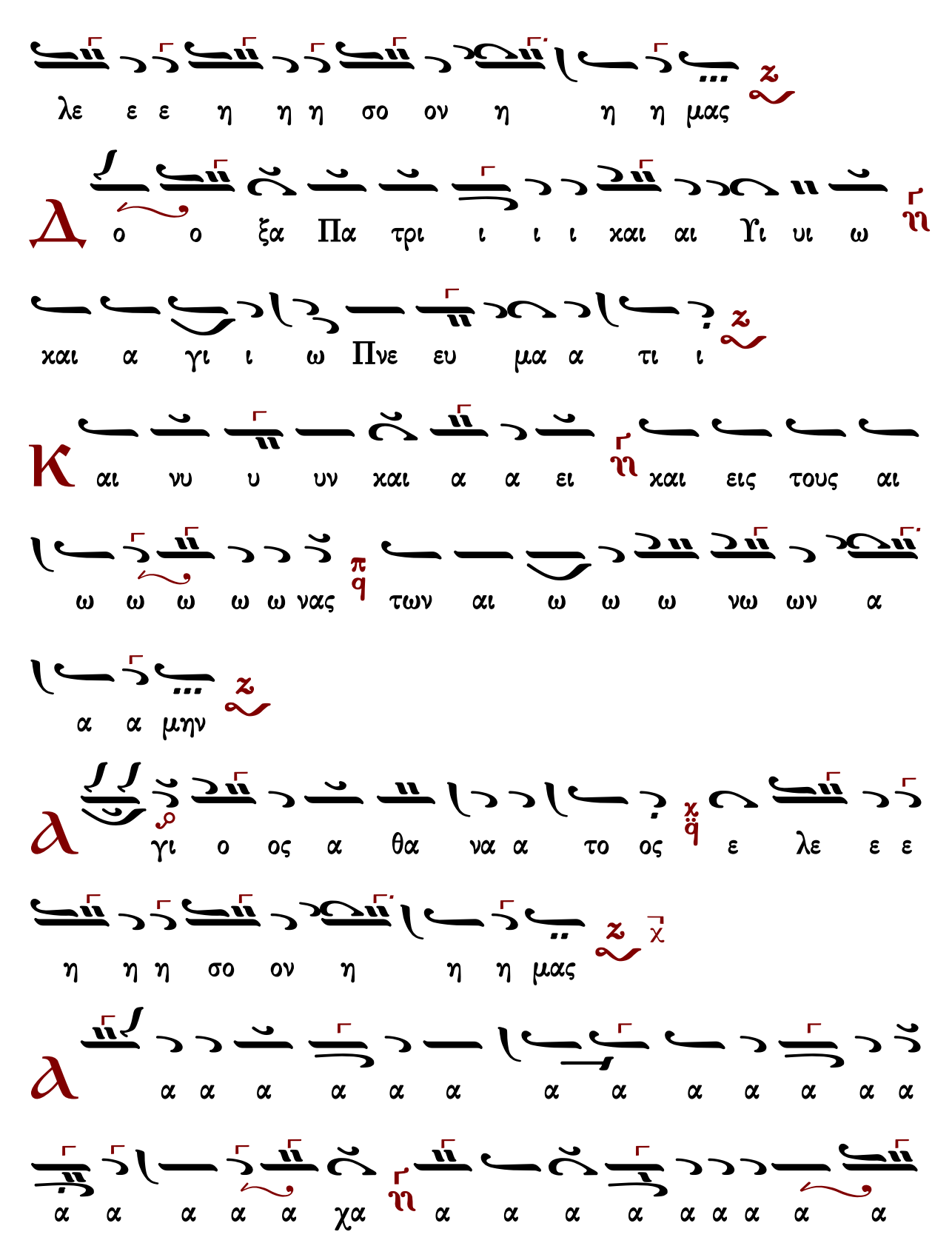
λε ε ε η η η σο ον η η η μας
Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι αι Υι υι ω
χαι α γι ι ω Πνε ευ μα α τι ι
Κ αι νυ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι
ω ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α
α α μην
Α γι ο ος α θα να α το ος ε λε ε ε
η η η σο ον η η η μας
Α α α α α α α α α α α α α
α α α α α χα α α α α α α α α α

α α A α γι ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο
ο ος
α α α α α α α α α α α α α
α α α α α χα α α α α α α α α α α
α α α α α A α γι ι ι ο ο ο ο ος I ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
σχυ υ ρο ος
α α α α α α α γι ι ο ο ο ος A α
θα α α α α α α θα να α α το ο ος ε λε

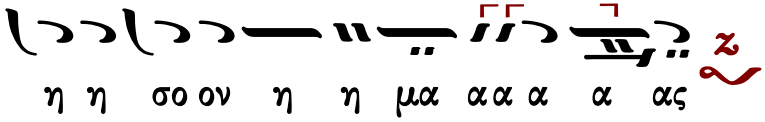
η η σο ον η η μα αα α α ας

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος (†1840)

ἦχος βαρὺς ἐναρμόνιος

ἀργή

Ἦχος Ζω

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ344/626*

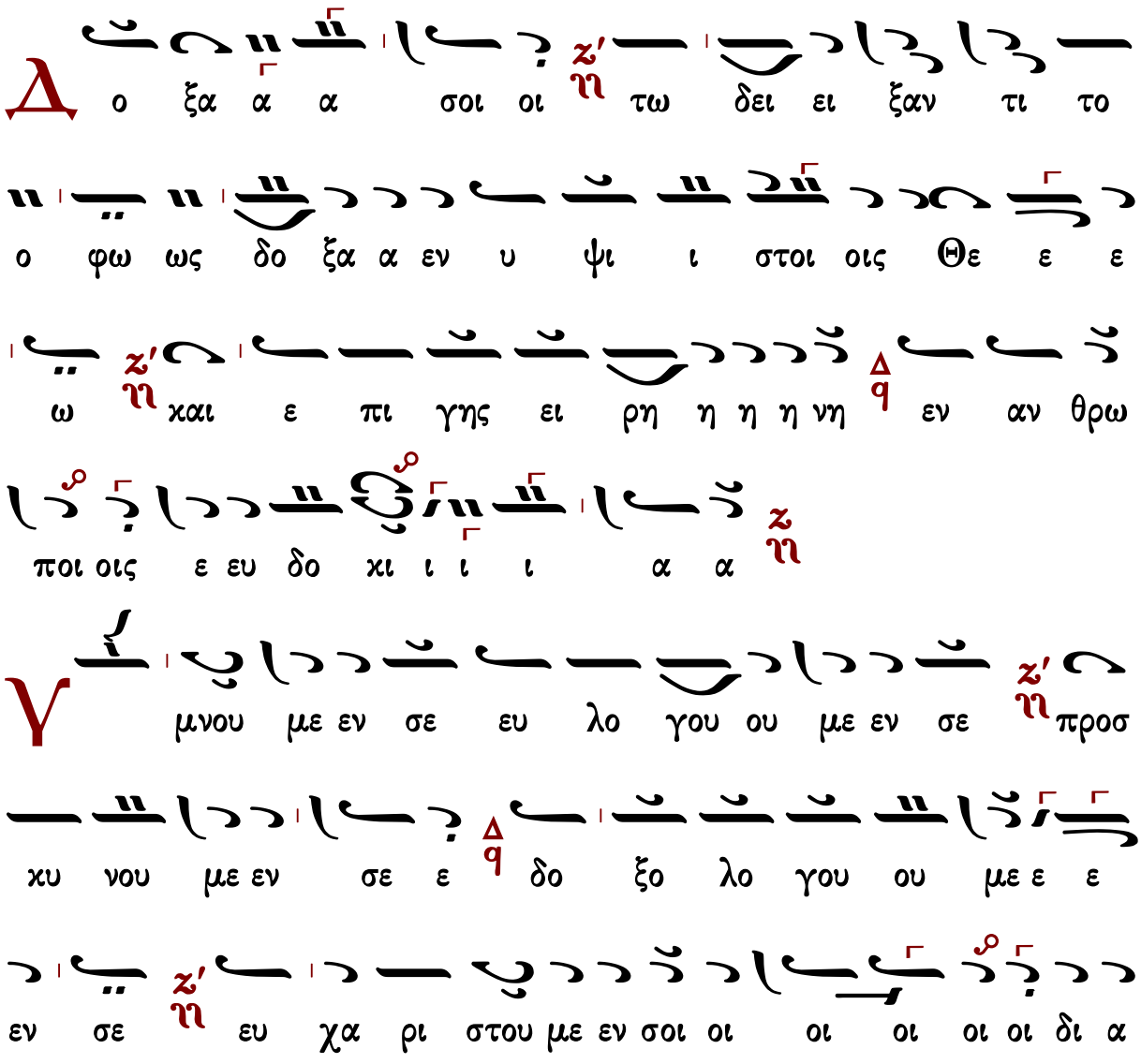
Δ ο ξα α α σοι οι τω δει ει ξαν τι το
ο φω ως δο ξα α εν υ ψι ι στοι οις Θε ε ε
ω και ε πι γης ει ρη η η η νη εν αν θρω
ποι οις ε ευ δο κι ι ι ι α α
Υ μνου με εν σε ευ λο γου ου με εν σε προσ
κυ νου με εν σε ε δο ξο λο γου ου με ε ε
εν σε ευ χα ρι στου με εν σοι οι οι οι οι οι δι α

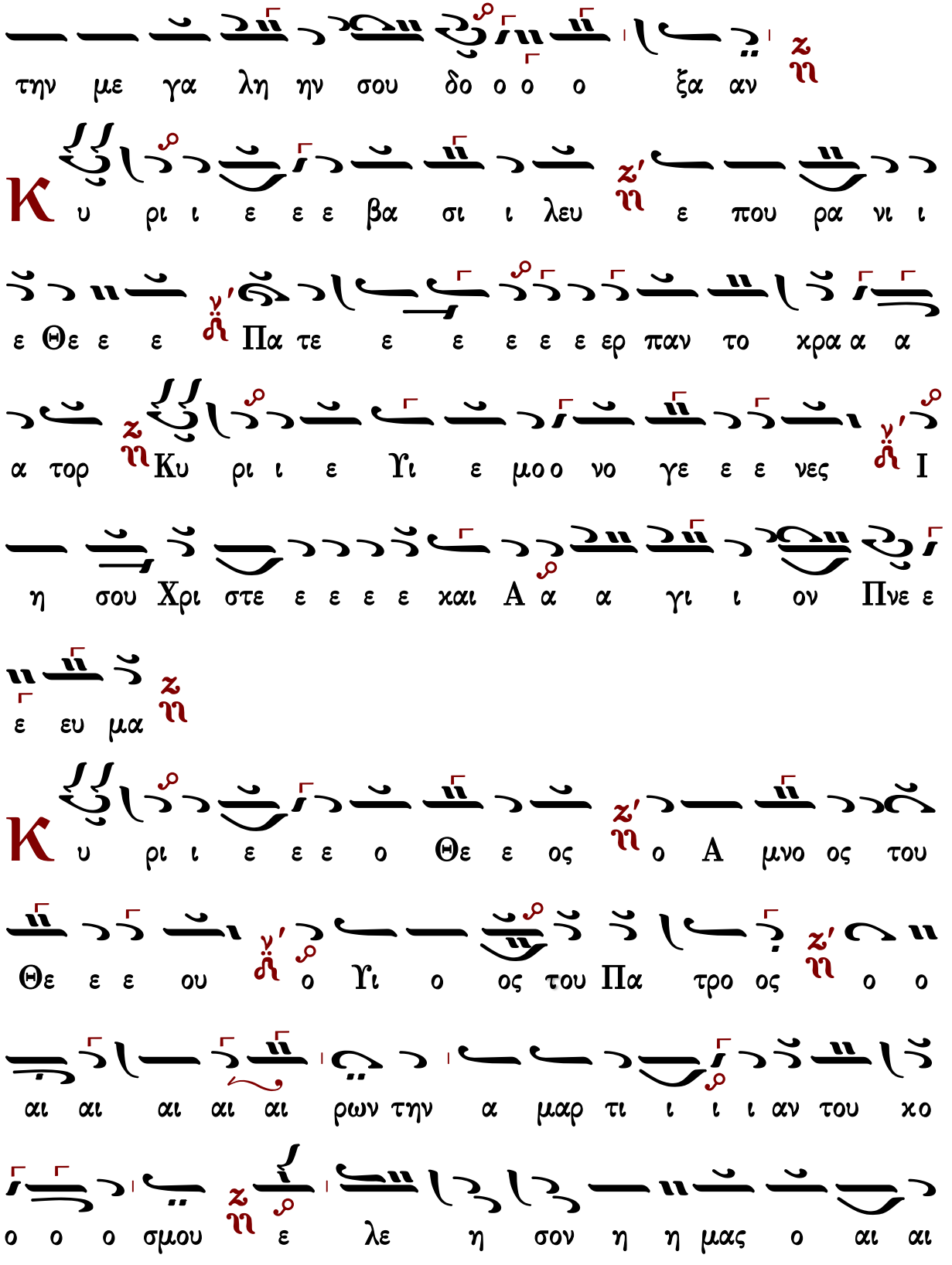
την με γα λη ην σου δο ο ο ο ξα αν
Κυ ρι ι ε ε ε βα σι ι λευ ε που ρα νι ι
ε Θε ε ε Πα τε ε ε ε ε ε ερ παν το χρα α α
α τορ Κυ ρι ι ε Υι ε μο ο νο γε ε ε νες Ι
η σου Χρι στε ε ε ε ε και Α α α γι ι ον Πνε ε
ε ευ μα
Κυ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ο Α μνο ος του
Θε ε ε ου ο Υι ο ος του Πα τρο ος ο ο
αι αι αι αι αι ρων την α μαρ τι ι ι ι αν του χο
ο ο ο σμου ε λε η σον η η μας ο αι αι

αι αι ρω ων τας α μαρ τι ι ι α ας του χο ο ο

ο σμου ου

Προσ δε ε ξαι την δε ε η η σι ιν η η μων

ο χα θη με ε νο ος εχ δε ξι ω ω ωων του

Πα τρο ο ο ο ο ος και ε λε η σο ον η η η

μας

Ο τι συ ει ει μο νος Α α γι ος συ

ει μο νος Κυ ρι ι ος Ι η σους Χρι ι στος ει εις

δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρο ος α α α μην

Κ αθ ε χα στην η η με ε ε ραν ευ λο γη

η σω ω σε χαι αι νε ε ε ε ε σω το ο

νο μα α α σου ου εις τον αι ω ω ω ω να α α

χα α χαι εις τον αι ω να ου ου αι ω ω ω ω

νο ος

Κ α τα ξι ω σον Κυ υ ρι ι ε εν τη η

με ρα α τα α α αυ τη η α να μαρ τη η η του

ου ους φυ υ λα χθη η ναι αι η η η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε

ος των Πα τε ε ρω ων η η η μων και

αι νε ε τον και δε δο ξα σμε ε ε ε ε

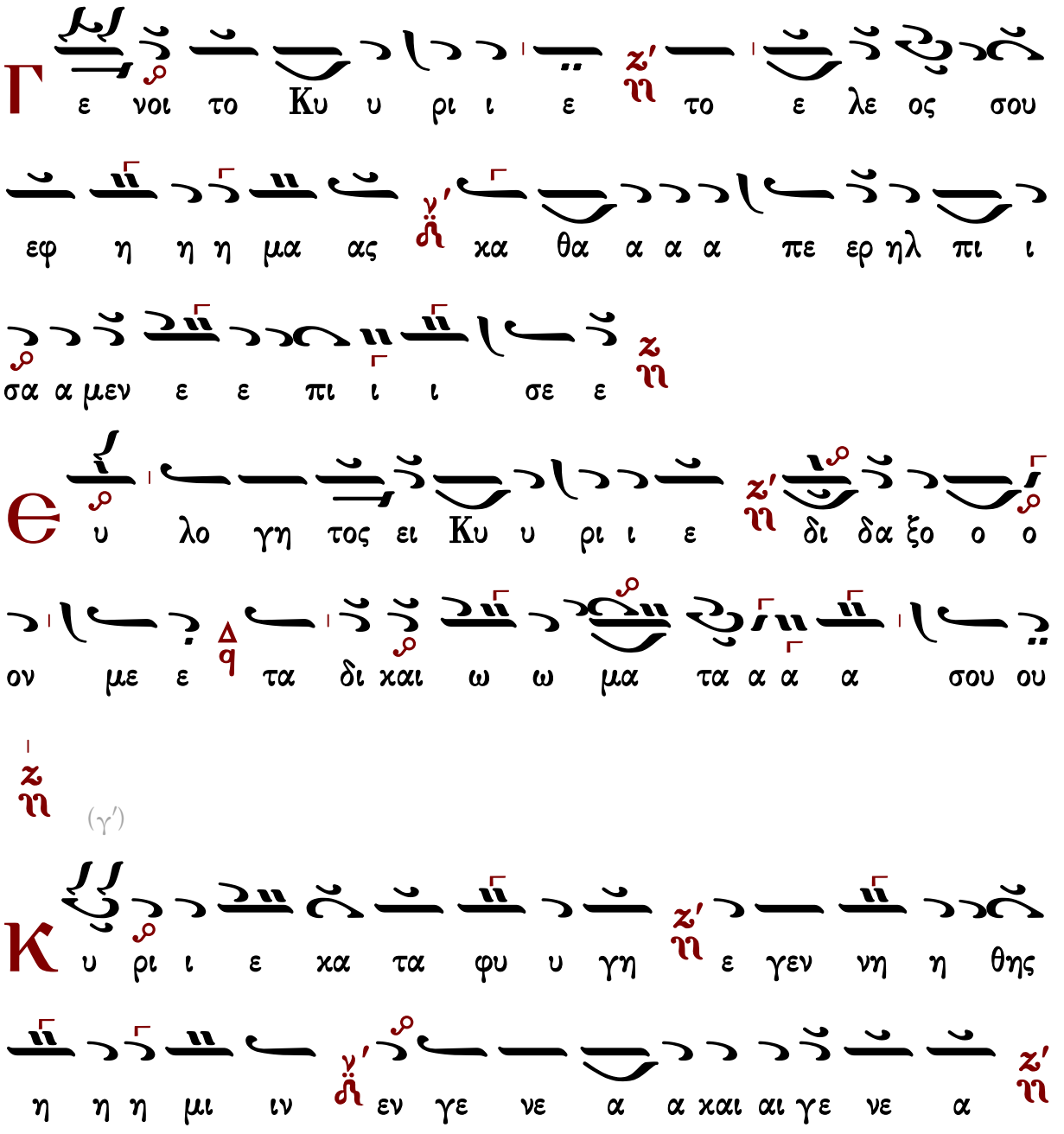
νον το ο ο νο μα α α α σου εις τους αι ω ω
ω να ας α α α μην
Γ
ε νοι το Κυ υ ρι ι ε το ε λε ος σου
εφ η η η μα ας κα θα α α α πε ερ ηλ πι ι
σα α μεν ε ε πι ι ι σε ε
Θ
υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα ξο ο ο
ον με ε τα δι και ω ω μα τα α α α σου ου
(γ′)
Κ
υ ρι ι ε κα τα φυ υ γη ε γεν νη η θης
η η η μι ιν εν γε νε α α και αι γε νε α

ε γω ει πα Κυ υ ρι ι ε ε ε λε η η σο

ο ον με ι α α σαι την ψυ χη η η ην μου ο τι

η η μαρ το ο ο ον σοι οι

Κ υ ρι ι ε προς σε κα τε ε φυ υ γον δι

δα ξο ο ο ον με του ποι ειν το θε λη μα α α α

σου ο ο ο τι συ ει ει ει ο Θε ο ο ο ος

μου ου

Ο ο τι ι πα ρα σοι πη γη η ζω ω ης εν

τω φω τι ι ι ι σου ου ο ψο ο ο με ε θα

α α φω ως

Π

α ρα α α τει πα ρα α τει ει νον το

ε λε ο ο ο ος σου τοις γι νω ω σχου σι ι ι ι σε

Ⲁ

γι ι ο ος ο Θε ε ος α γι ι ο

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα να α τος ε λε ε

η σο ον η η μας (γ′)

Δ

ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ι ω και Α γι ι

ω Πνε ευ μα α α τι

Κ

αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι ω ω ω

νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Ⲁ

α γι ι ος Α θα να α τος ε λε ε η η σον

ἀσματικόν

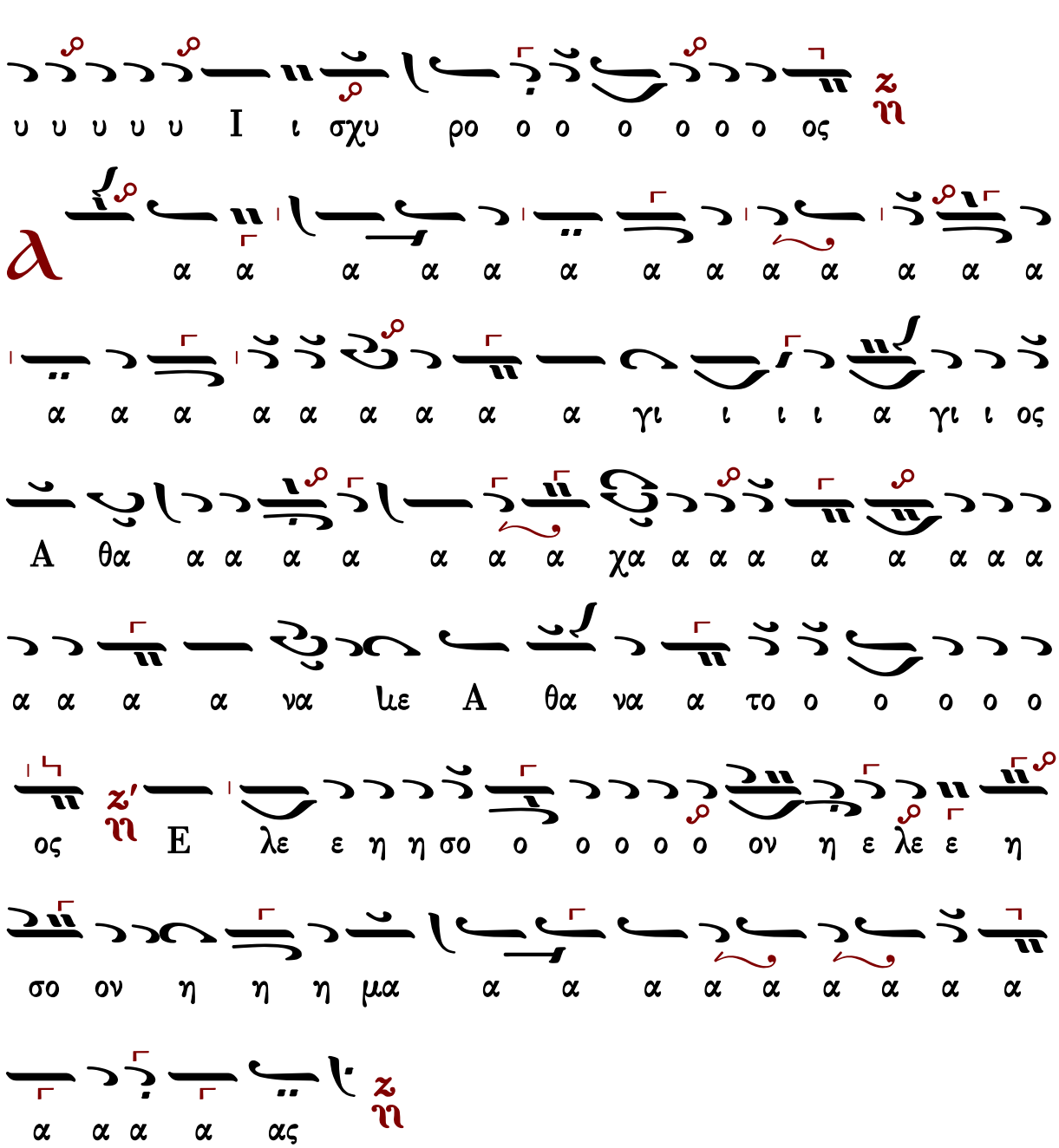

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναστάσιμον τροπάριον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δανιὴλ Πρωτοψάλτου (†1789)

ἀργή

Ἦχος Ζω

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ.695*

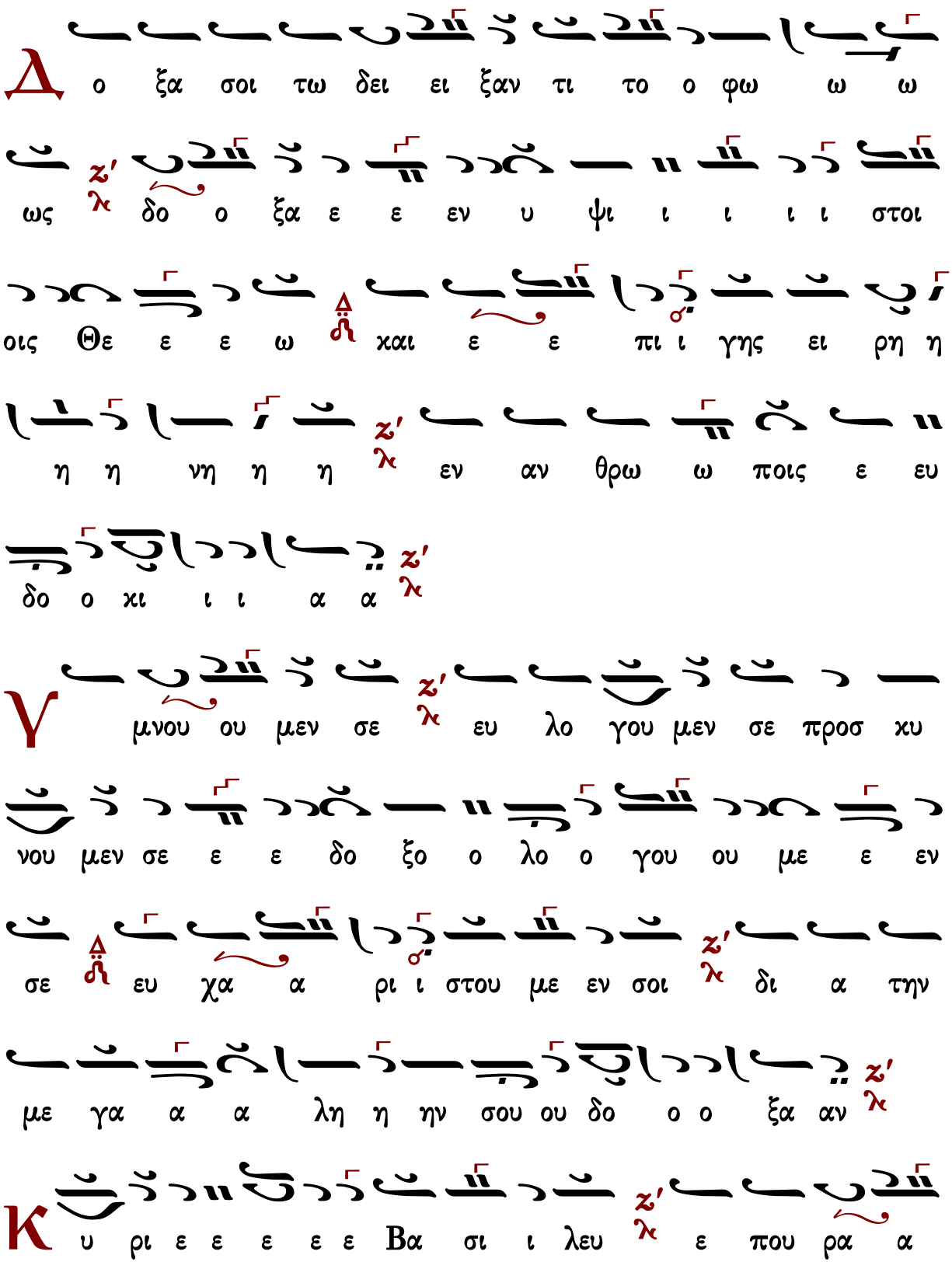
Δ
ο ξα σοι τω δει ει ξαν τι το ο φω ω ω
ως δο ο ξα ε ε εν υ ψι ι ι ι ι στοι
οις Θε ε ε ω χαι ε ε πι ι γης ει ρη η
η η νη η η εν αν θρω ω ποις ε ευ
δο ο χι ι ι α α
Γ
μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ
νου μεν σε ε ε δο ξο ο λο ο γου ου με ε εν
σε ευ χα α ρι ι στου με εν σοι δι α την
με γα α α λη η ην σου ου δο ο ο ξα αν
Κ
υ ρι ε ε ε ε ε Βα σι ι λευ ε που ρα α

νι ε Θε ε ε ε ε Πα α α τερ Πα αν το ο

χρα α α α α τορ Κυ ρι ε Υι ε ε μο νο

γε ε νε ε ε ες Ι η σου ου ου ου ου ου

Χρι ι ι ι ι στε και Α α γι ι ο ον Πνε ευ

μα α

Κ υ ρι ε ο Θε ε ος ο α μνο ο ος του Θε ε

ου ο ο ο Υι ο ο ο ο ος του ου Πα α α

τρος ο αι αι αι αι αι ρων την α μαρ τι

α αν του κο ο ο σμου ου ε λε η σον η μα ας ο

αι αι αι ρω ων τας α μαρ τι ι ι α ας

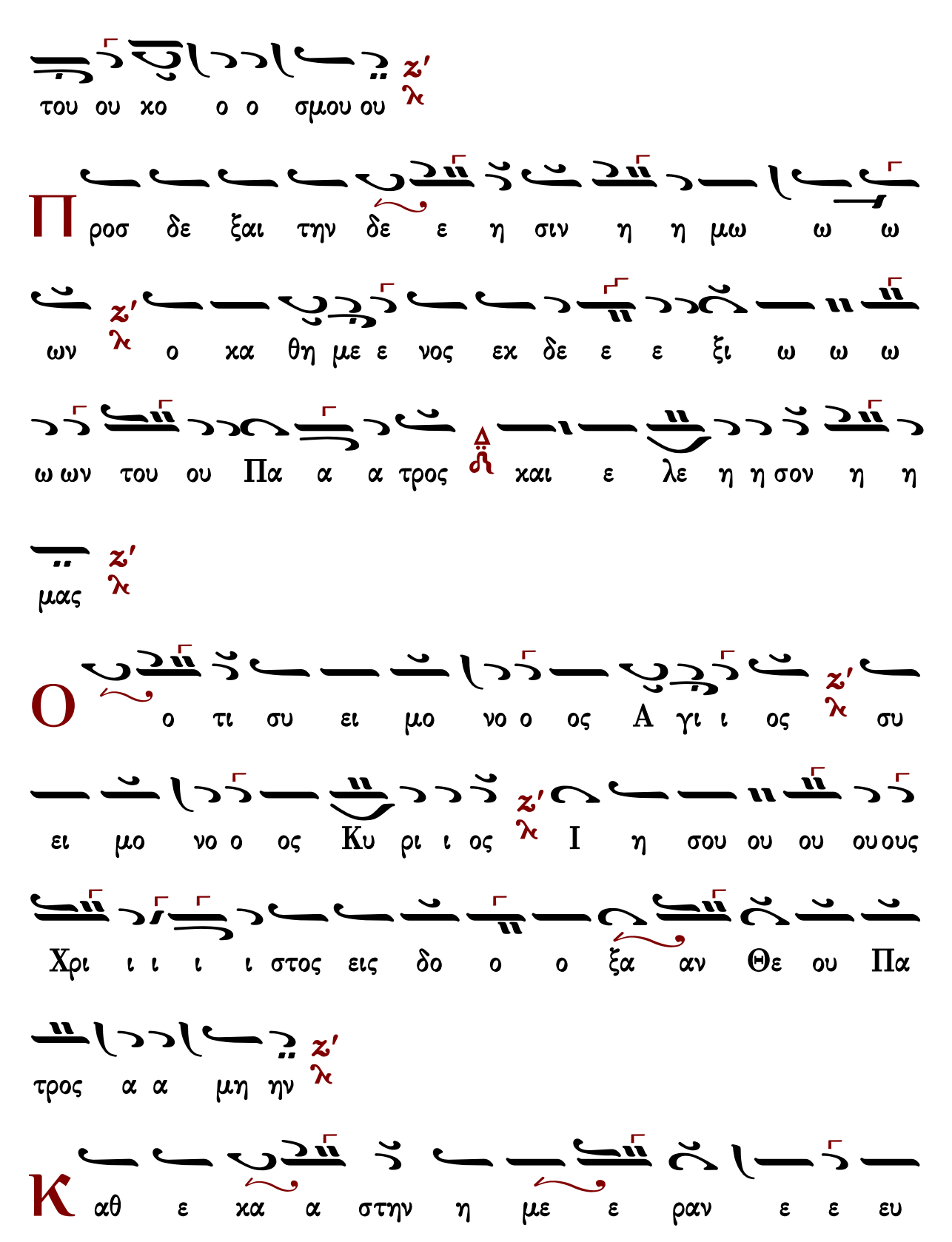
του ου χο ο ο σμου ου
Προσ δε ξαι την δε ε η σιν η η μω ω ω
ων ο χα θη με ε νος εχ δε ε ε ξι ω ω ω
ω ων του ου Πα α α τρος και ε λε η η σον η η
μας
Ο ο τι συ ει μο νο ο ος Α γι ι ος συ
ει μο νο ο ος Κυ ρι ι ος Ι η σου ου ου ουους
Χρι ι ι ι στος εις δο ο ο ξα αν Θε ου Πα
τρος α α μη ην
Κ αθ ε κα α στην η με ε ραν ε ε ευ

λο γη σω ω σε
z'
λ
και αι νε ε ε ε ε σω το

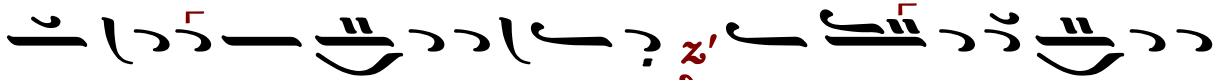
Ο νο ο ο μα α α σου ου
z'
λ
εις το ον αι ω ω ω

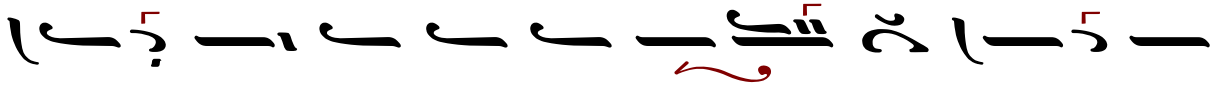
να α και εις τον αι ω ω να του ου ου

αι αι ω ω νο ος
z'
λ

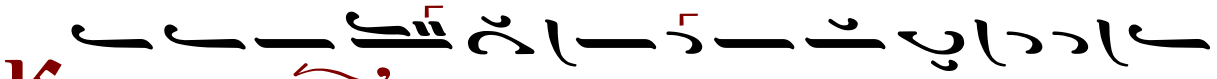
Κ α τα ξι ι ω σο ο ο ον Κυ ρι ι ε

ε εν τη η η με ε ρα α α τα α α α αυ τη
z'
λ

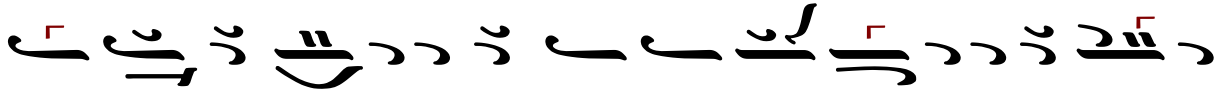
α να μαρ τη η η τους φυ λα χθη η η η ναι η η

μα ας
z'
λ

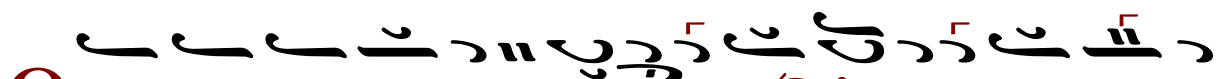
Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε

ος τω ω ων Πα τε ε ε ε ε ρω ων η η η

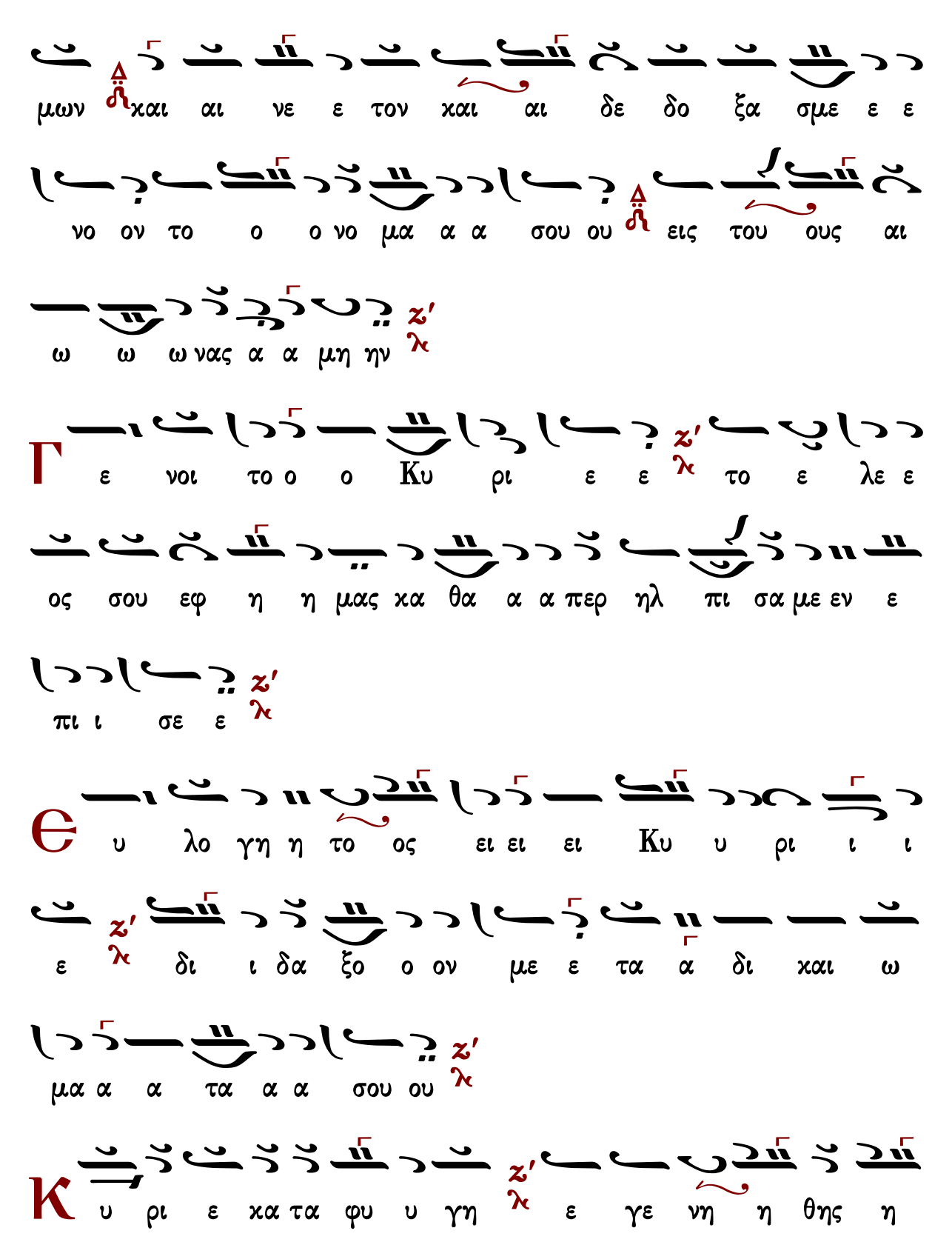

μων και αι νε ε τον και αι δε δο ξα σμε ε ε

νο ον το ο ο νο μα α α σου ου εις του ους αι

ω ω ω νας α α μη ην ζ' λ

Γ ε νοι το ο ο Κυ ρι ε ε ζ' λ το ε λε ε

ος σου εφ η η μας κα θα α α περ ηλ πι σα με εν ε

πι ι σε ε ζ' λ

Θ υ λο γη η το ος ει ει ει Κυ υ ρι ι ι

ε ζ' λ δι ι δα ξο ο ον με ε τα α δι και ω

μα α α τα α α σου ου ζ' λ

Κ υ ρι ε κα τα φυ υ γη ζ' λ ε γε νη η θης η

η μι ι ι ιν ϡ εν γε ε ε νε α α χαι αι αι

γε ε νε ε ε α ⸓ ε γω ει πα α Κυ ρι ι ε

ε λε ε η η η σο ο ο ο ον με ϡ ι α α

σαι αι την ψυ χη η ην μου ου ο ο τι η η μαρ

το ο ον σοι οι ϡ

Κ υ ρι ε προς σε χα τε φυ υ γον ϡ δι δα ξο ο

ο ο ο ον με ϡ του ποι ειν το θε λη μα α α σου ⸓

ο τι συ ει ει ο Θε ε ο ο ος μου ου ϡ

Ο τι πα ρα σοι οι πη γη ζω ω η η η

ης ϡ εν τω φω τι ι ι σου ⸓ ο ψο ο ο ο με θα α

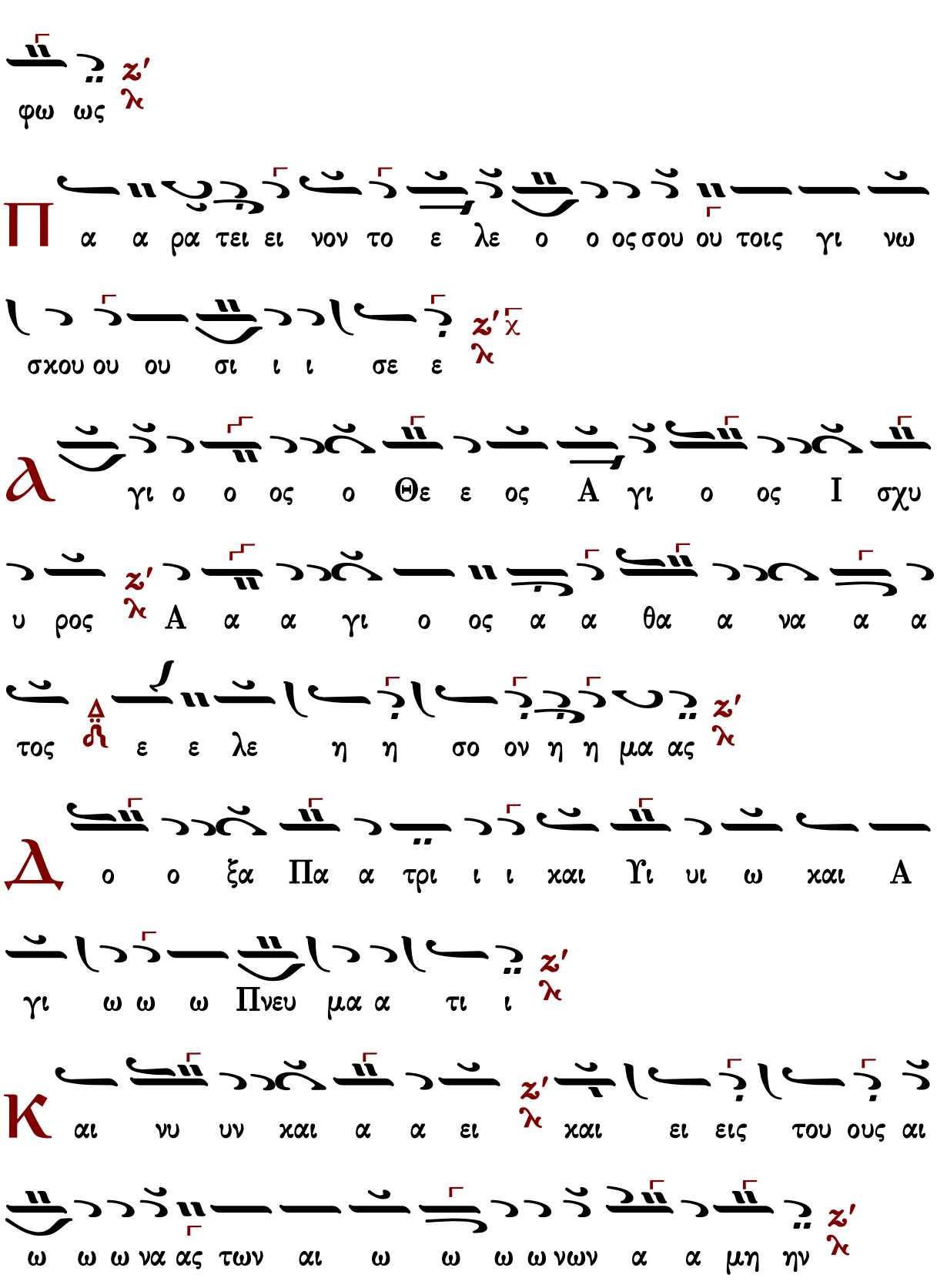
φω ως
Π α α ρα τει ει νον το ε λε ο ο ος σου ου τοις γι νω
σχου ου ου σι ι ι σε ε
Α γι ο ο ος ο Θε ε ος Α γι ο ος Ι σχυ
υ ρος Α α α γι ο ος α α θα α να α α
τος ε ε λε η η σο ον η η μα ας
Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α
γι ω ω ω Πνευ μα α τι ι
Κ αι νυ υν και α α ει και ει εις του ους αι
ω ω ω να ας των αι ω ω ω ω νων α α μη ην

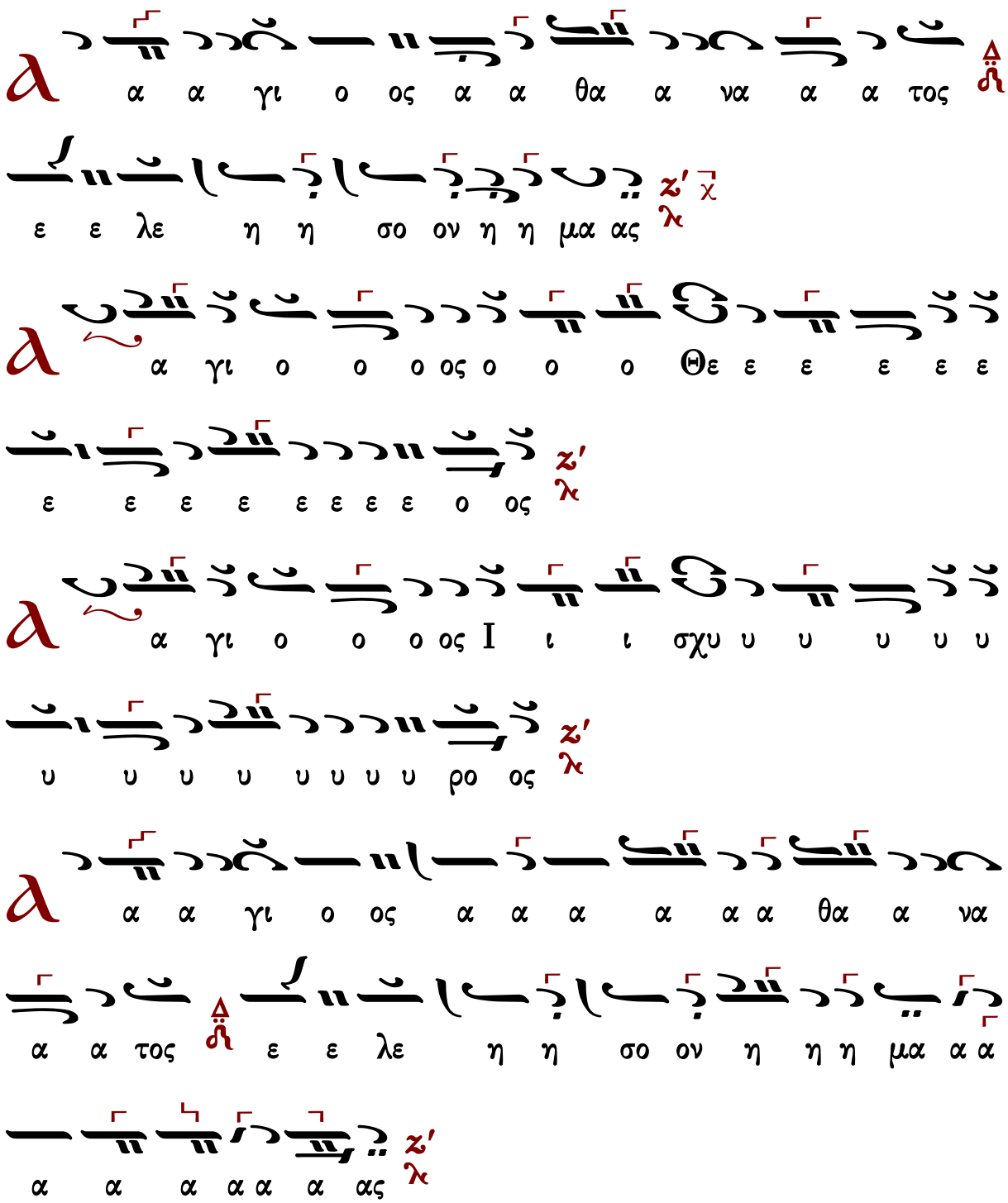

Ἀναστάσιμον τροπάριον

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

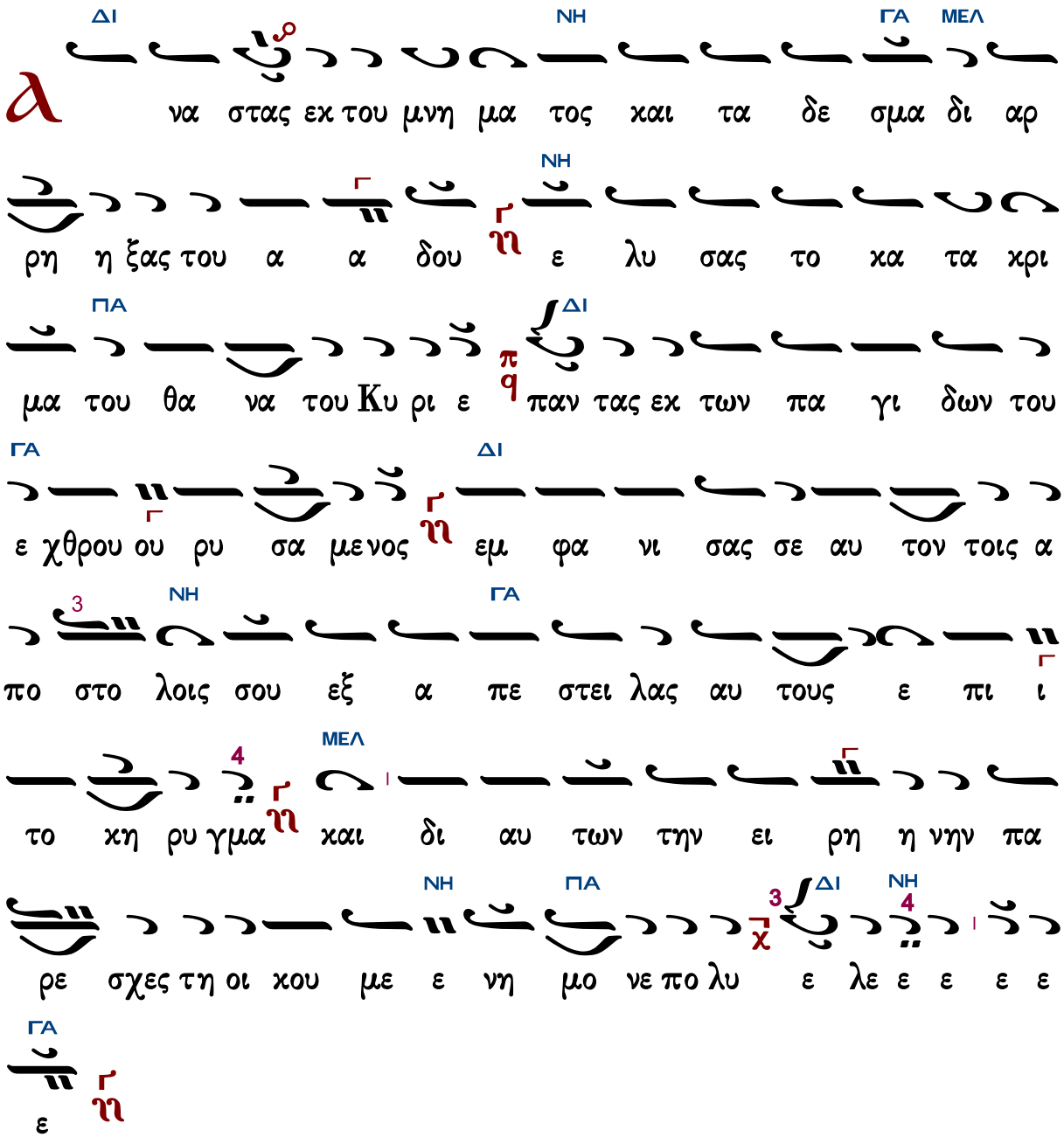

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

Ἦχος Γα

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 603/1038*

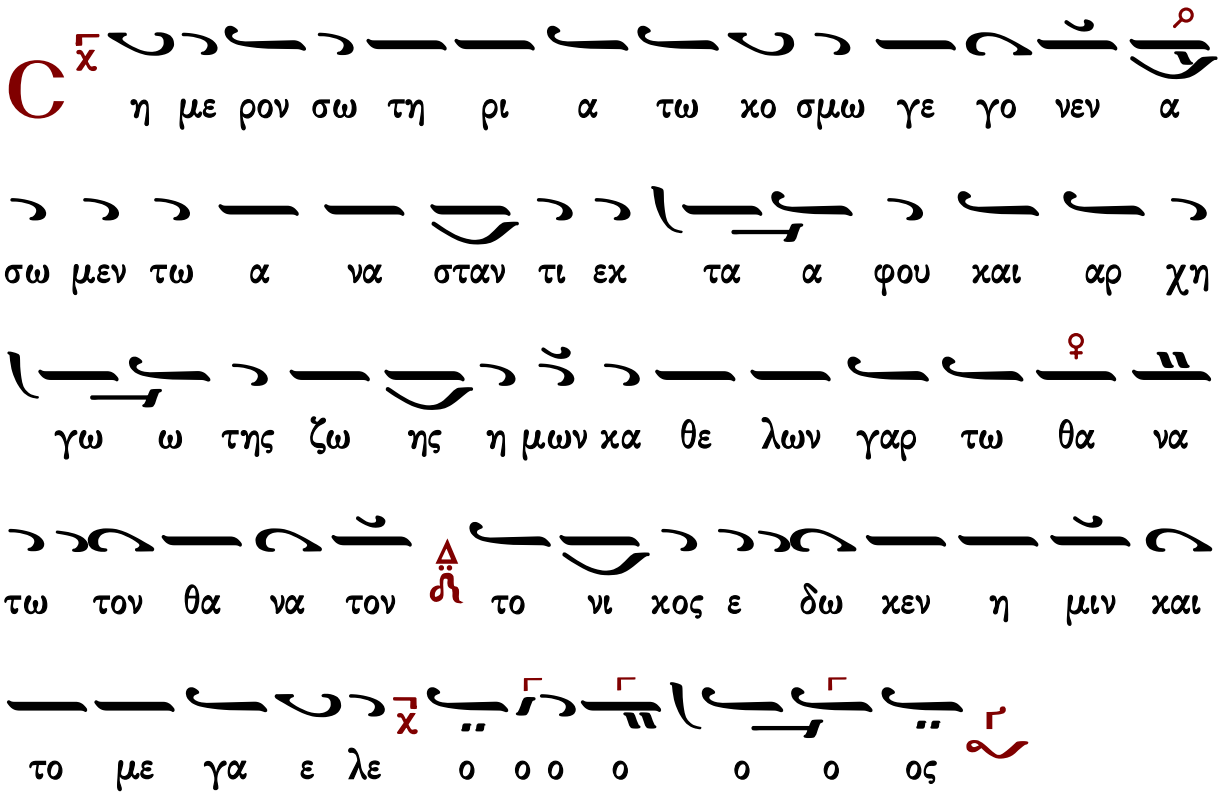

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεία Λειτουργία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Ἦχος ζ

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ.608/1043*

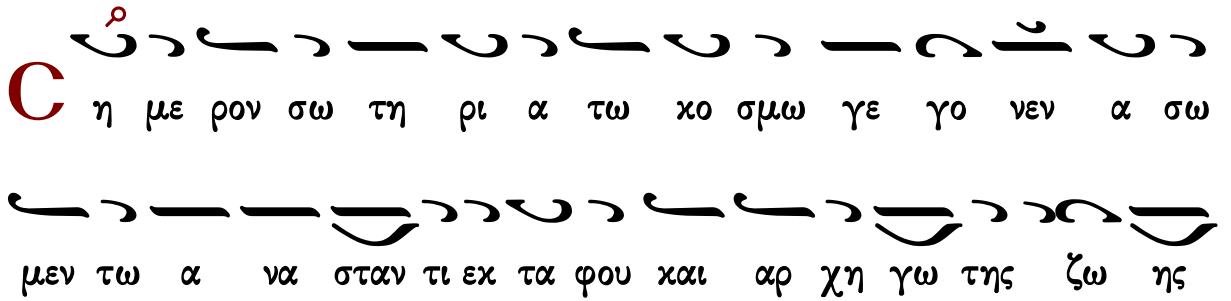

η μων κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε λε ο ο ο

ος

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος Ζω

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.73*

C η μερον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν α σω

μεν τω α να σταν τι εκ τα φου και αρ χη

γω ω της ζω η ης η μων κα θε λω ω ω ων

γαρ τω θα να τω τον θα να τον το νι κος ε δω κεν

η μιν και το με γα ε λε ο ο ο ο ο ο ο

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικὰ

Ἁγιορείτικης Παραδόσεως

Στάσις Α′

Ἦχος λ π ⲛ Νη

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

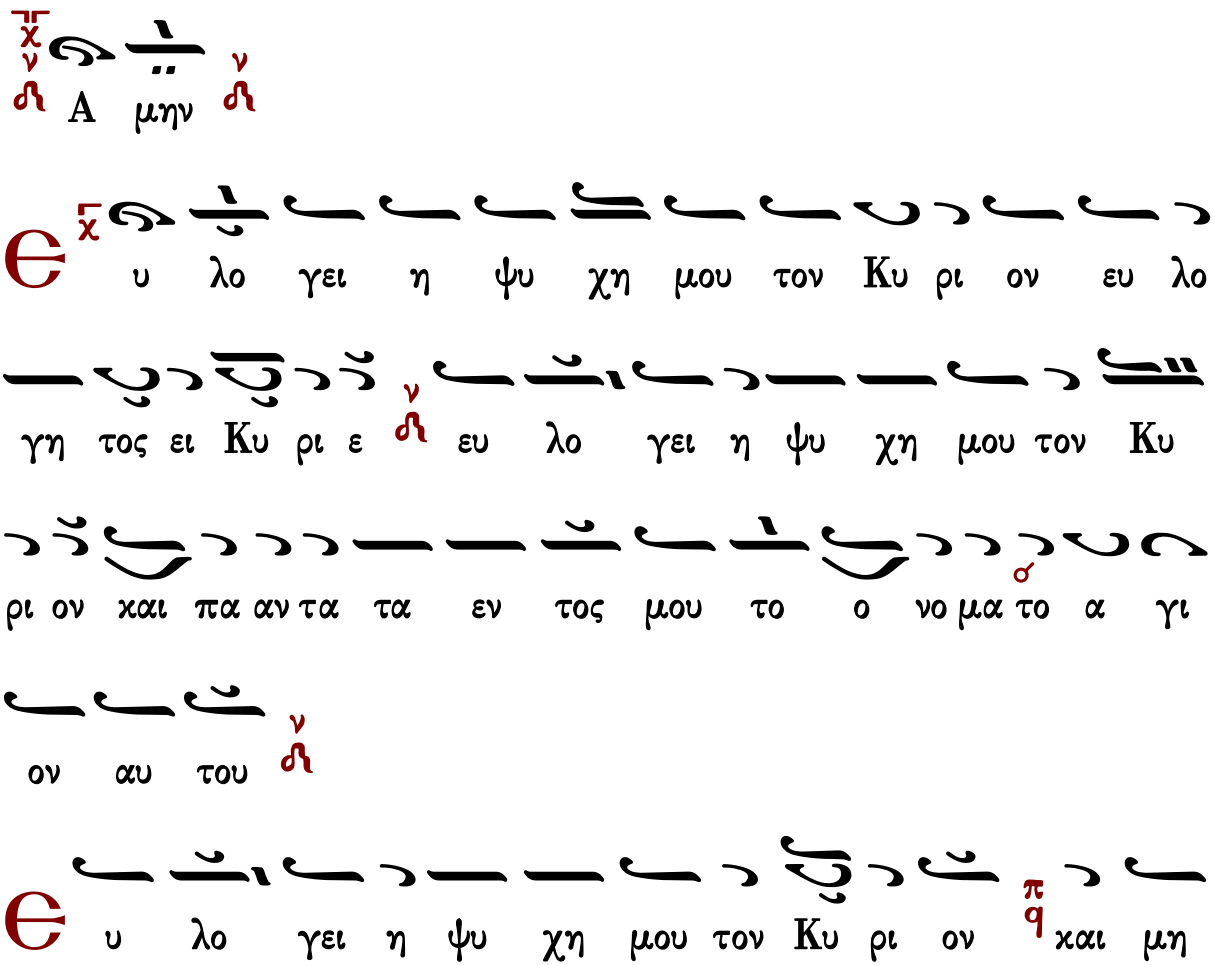

ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις αυ του ν

Τον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι

ας σου τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου ν

Τον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω ην σου π q τον στε

φα νουν τα σε εν ε λε ε ει και οι κτιρ μοις ν

Τον εμ πι πλων τα εν α γα θοις την ε πι θυ

μι αν σου π q α να και νι σθη σε ται ως α ε του η νε

ο της σου ν

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και

χρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις ν

Є γνω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ ση

τοις Υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του

Ο ι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα

κρο θυ μος και πο λυ ε λε ος ουκ εις τε ε λος ορ

γι σθη σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι

η σεν η μιν ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας η

μω ων αν τα πε δω κεν η μιν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα νου α πο της

γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ του

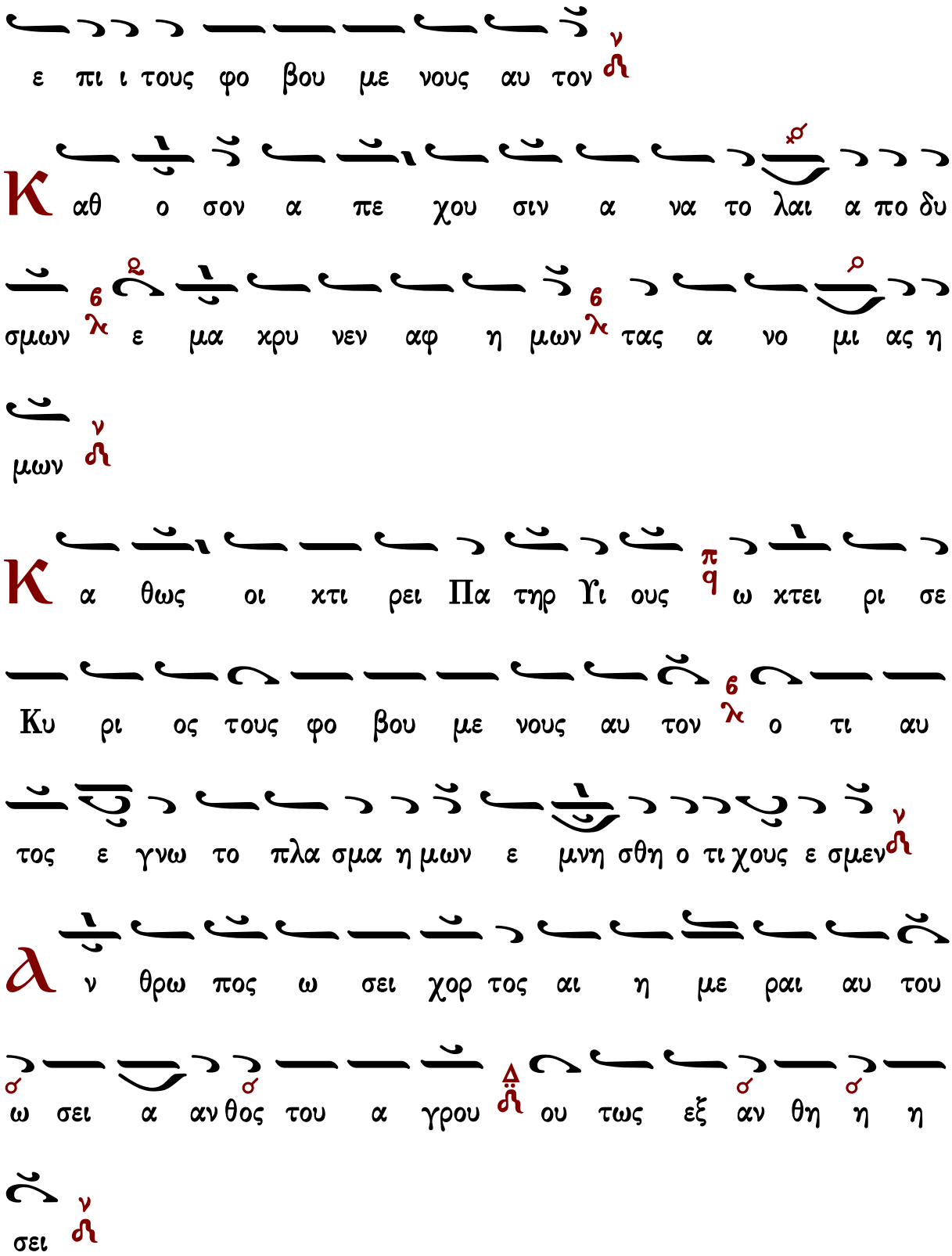
ε πι ι τους φο βου με νους αυ τον
Κ αθ ο σον α πε χου σιν α να το λαι α πο δυ
σμων ε μα χρυ νεν αφ η μων τας α νο μι ας η
μων
Κ α θως οι χτι ρει Πα τηρ Υι ους ω χτει ρι σε
Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ
τος ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χους ε σμεν
α ν θρω πος ω σει χορ τος αι η με ραι αυ του
ω σει α αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη η η
σει

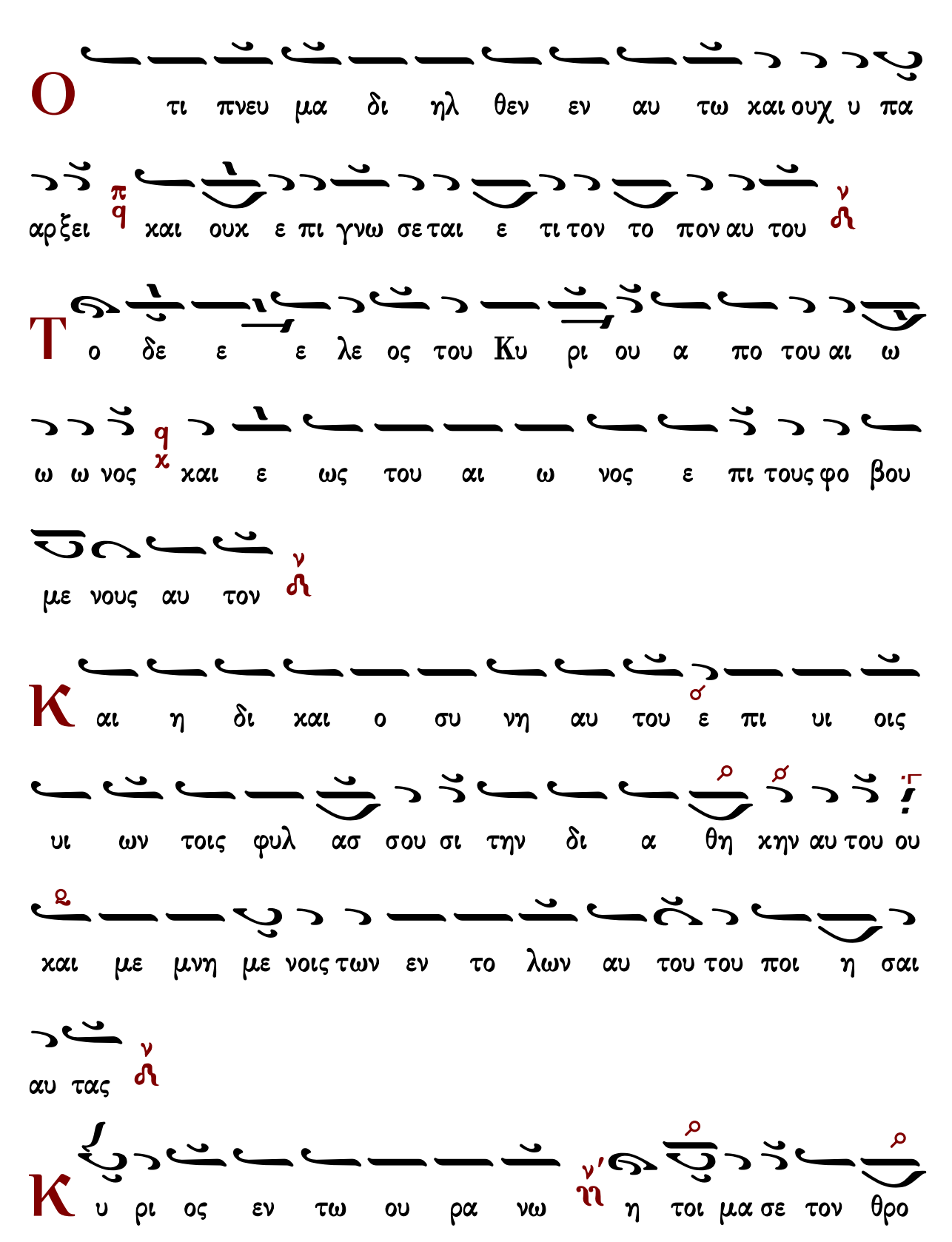
Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα
αρ ξει π q και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το πον αυ του ν
Τ ο δε ε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι ω
ω ω νος q χ και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο βου
με νους αυ τον ν
Κ αι η δι και ο συ νη αυ του σ ε πι υι οις
υι ων τοις φυλ ασ σου σι την δι α θη κην αυ του ου
και με μνη με νοις των εν το λων αυ του του ποι η σαι
αυ τας ν
Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω ν' η τοι μα σε τον θρο

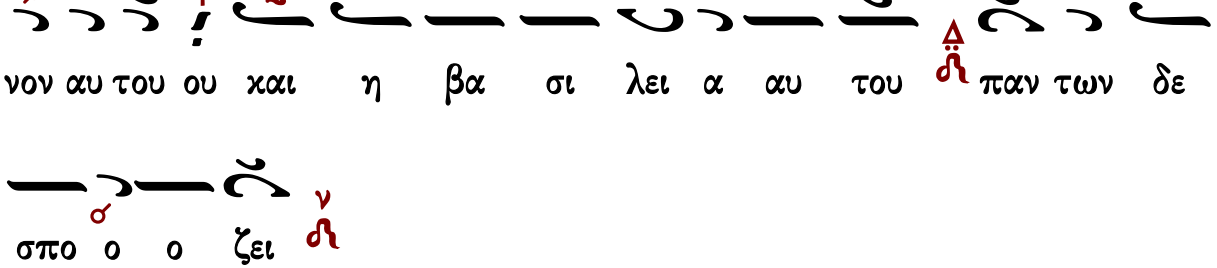
νον αυ του ου και η βα σι λει α αυ του παν των δε
σπο ο ο ζει

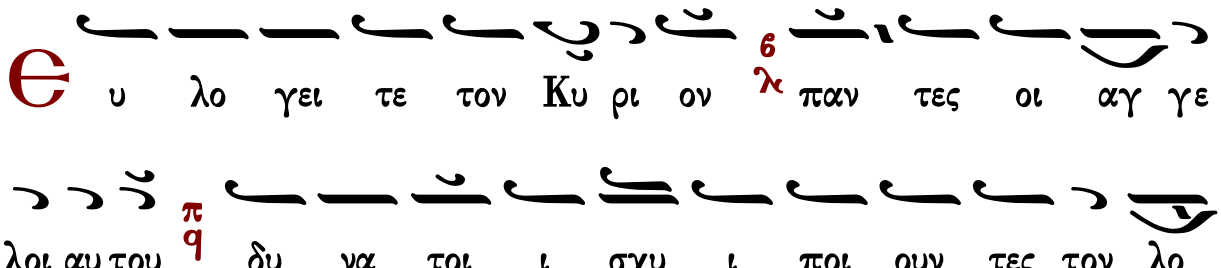
Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι αγ γε
λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον λο
γον αυ του του α κου ουσαι της φω νης των λο γων
αυ του

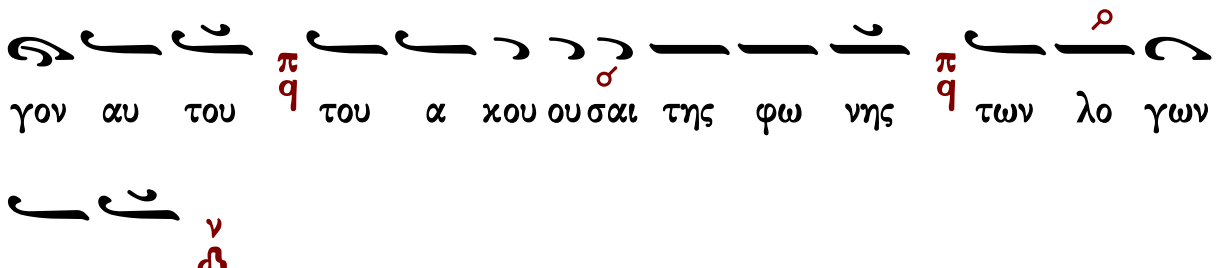
Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ
να μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε
λημα αυ του

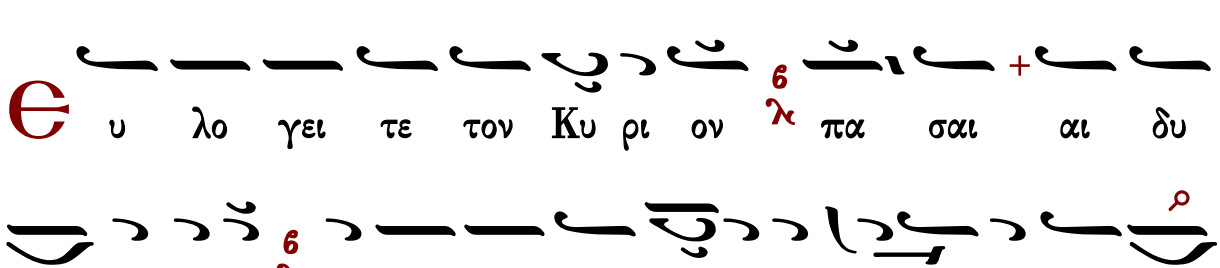
Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα αυ

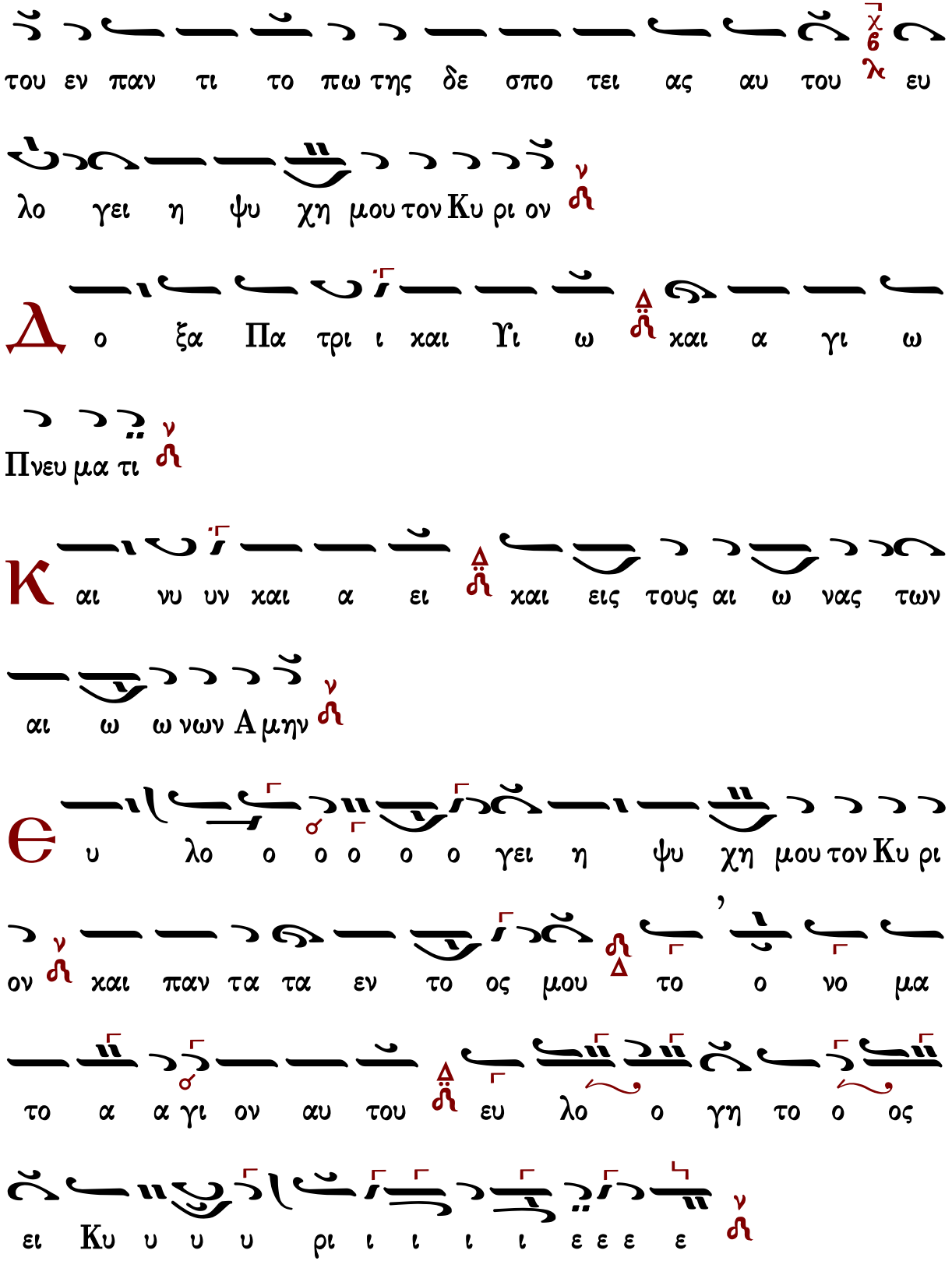
του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ του χ β λ ευ
λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ν
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω Δ και α γι ω
Πνευ μα τι ν
Κ αι νυ υν και α ει Δ και εις τους αι ω νας των
αι ω ω νων Α μην ν
Θ υ λο ο ο ο ο ο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
ον ν και παν τα τα εν το ος μου Δ το ο νο μα
το α α γι ον αυ του Δ ευ λο ο γη το ο ος
ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι ε ε ε ε ν

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

Στάσις Β′

Ἦχος Βȣ

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

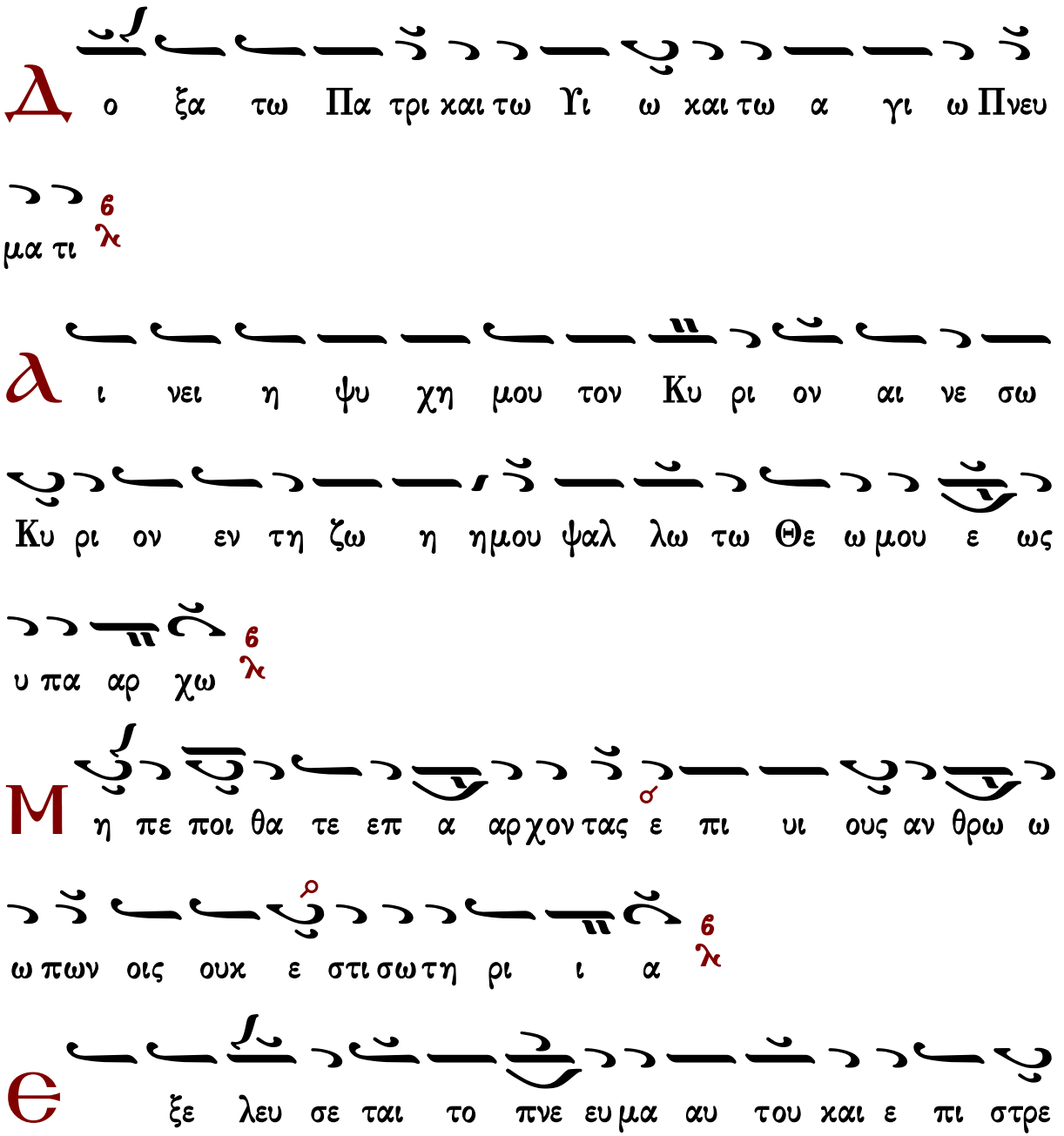

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω α γι ω Πνευ

μα τι

Α ι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω

Κυ ρι ον εν τη ζω η ημου ψαλ λω τω Θε ω μου ε ως

υ πα αρ χω

Μ η πε ποι θα τε επ α αρχον τας ε πι υι ους αν θρω ω

ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι α

Ε ξε λευ σε ται το πνε ευ μα αυ του και ε πι στρε

ψει εις την γην αυτου

Θ ν ε κει νη τη η με ρα α πο λου ουν ται παν τες

οι δι α λο γι σμοι αυτου

Μ α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ βο η θος αυτου

η ελ πις αυ του ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και την γην την

θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις

Τ ον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω ω να ποι

ουν τα κρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φην

τοις πει νω ω σι

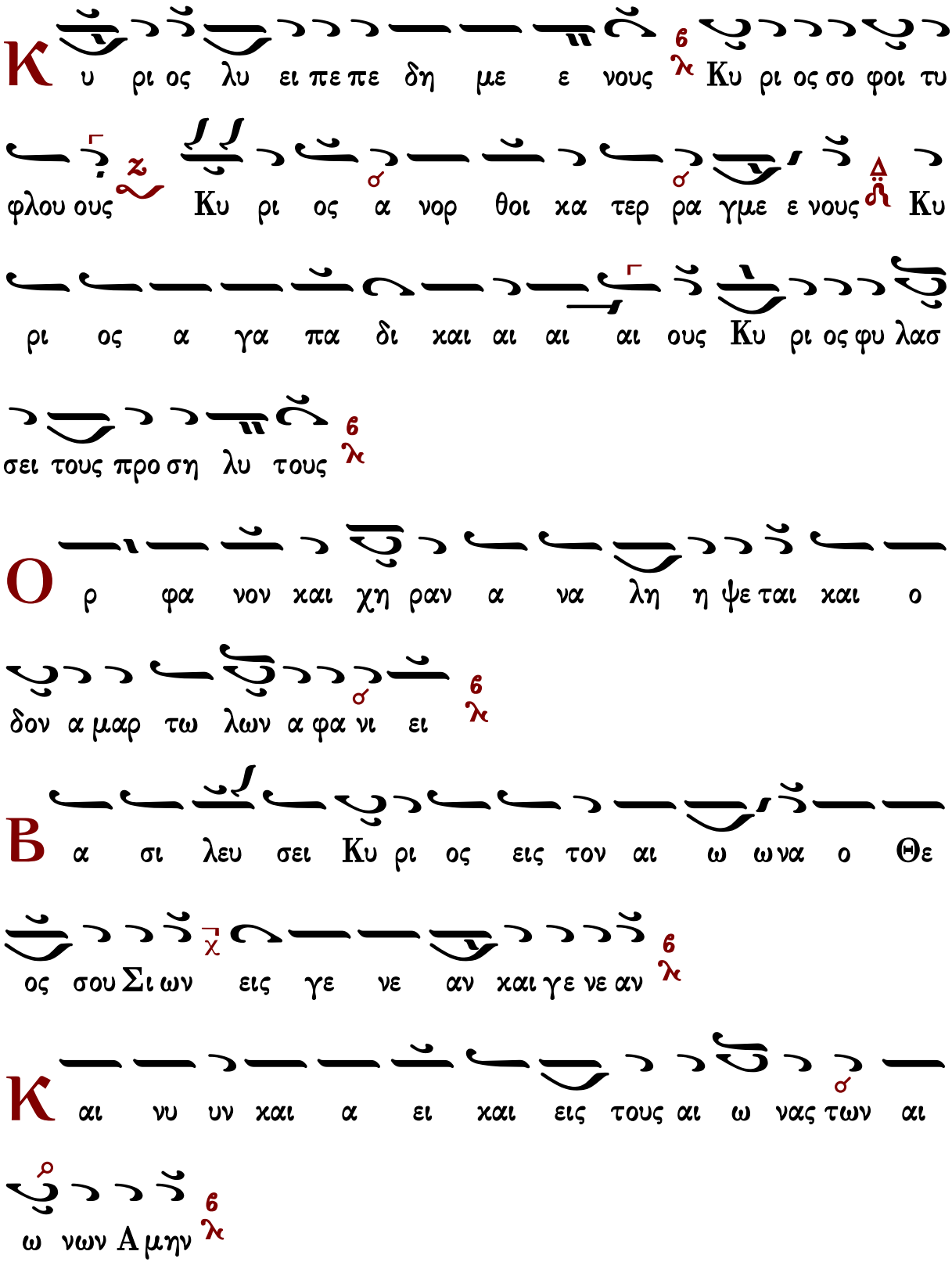
Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε νους Κυ ρι ος σο φοι τυ
φλου ους Κυ ρι ος α νορ θοι κα τερ ρα γμε ε νους Κυ
ρι ος α γα πα δι και αι αι αι ους Κυ ρι ος φυ λασ
σει τους προ ση λυ τους
Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και ο
δον α μαρ τω λων α φα νι ει
Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω να ο Θε
ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων Α μην

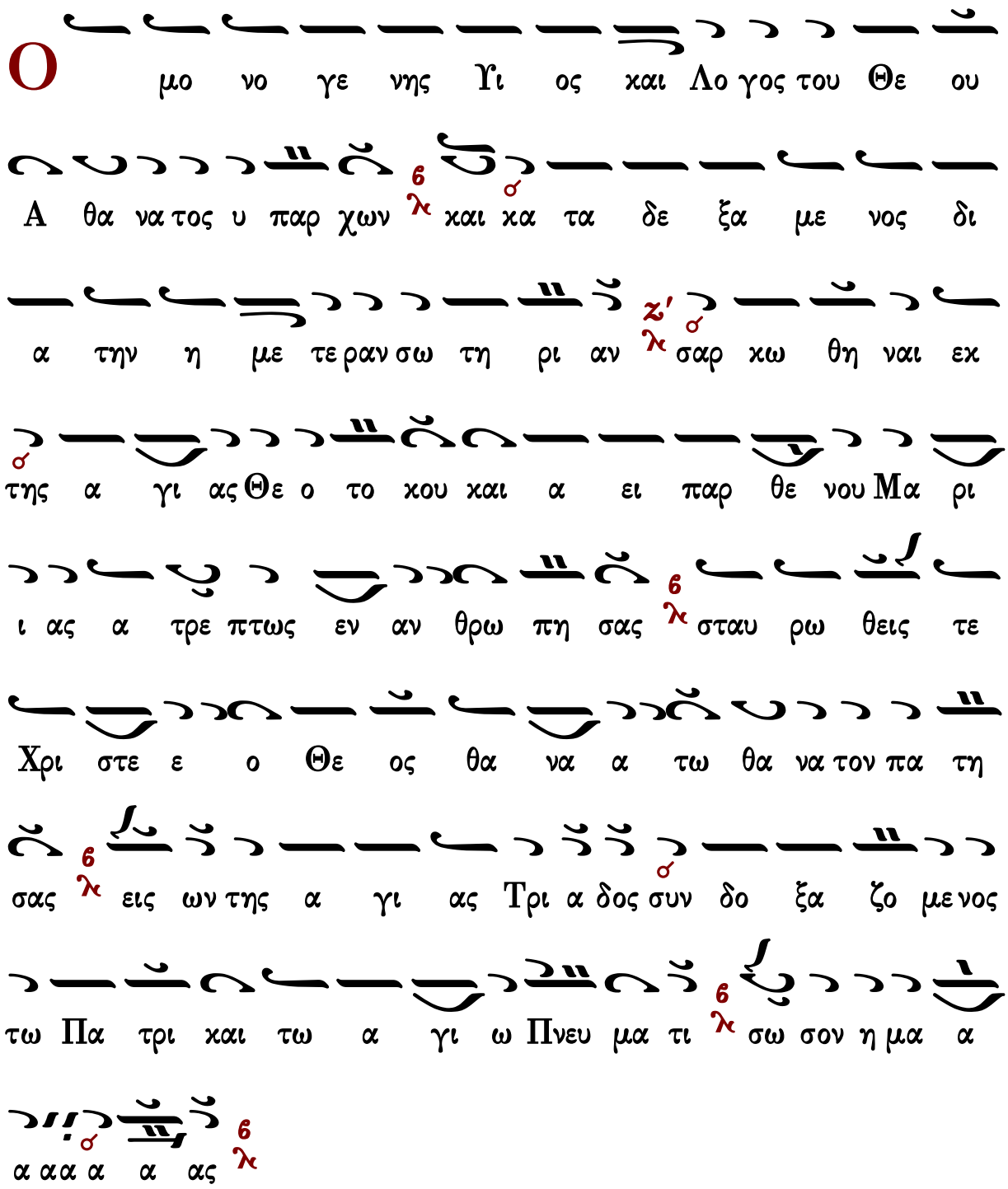

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος…	Ἀμήν.

Πατριαρχικῆς Παραδόσεως

Στάσις Α′

Ἦχος λ π ⁂ Νη

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.11*

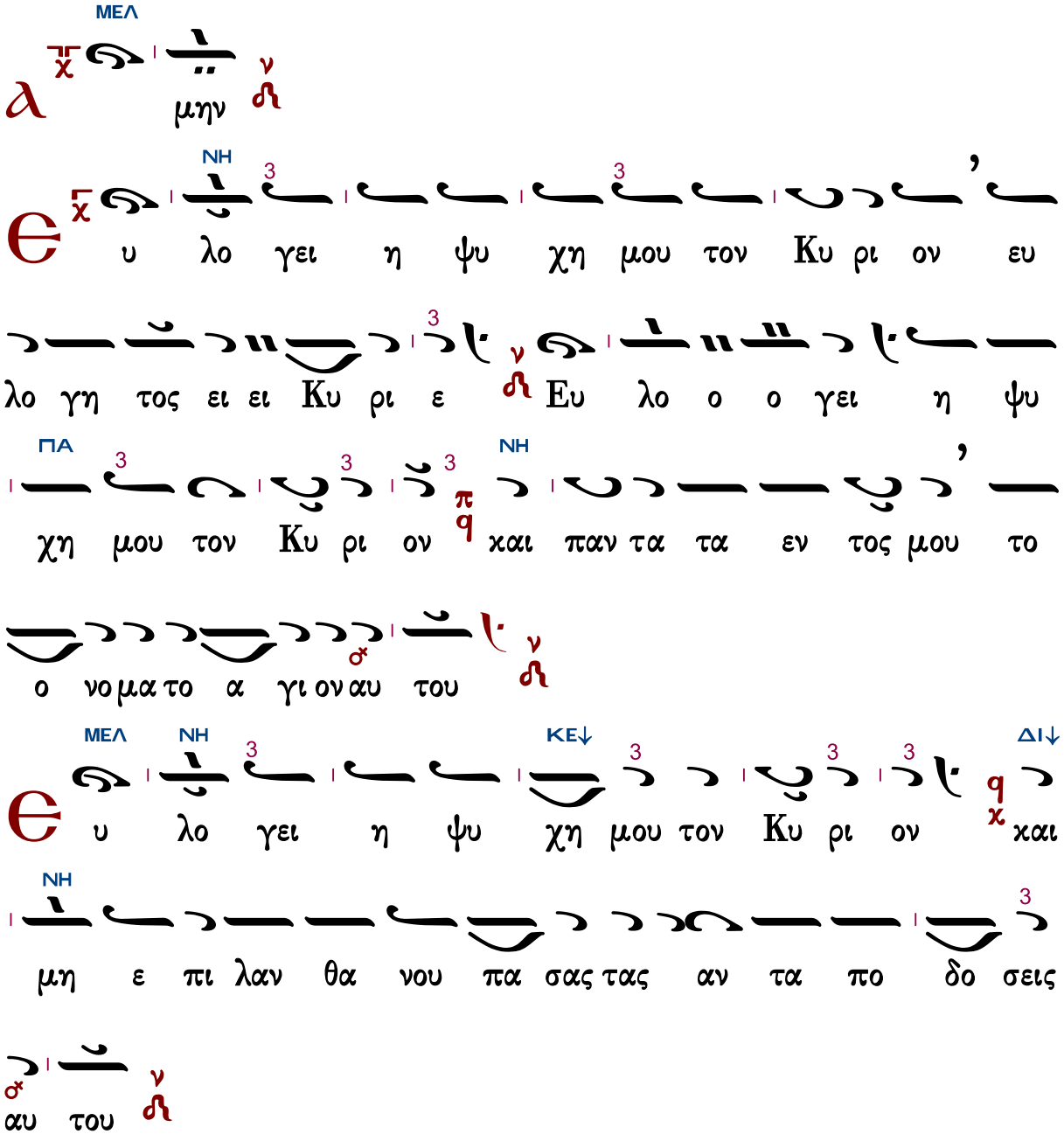

ΜΕΛ

Α μην

ΝΗ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ευ

λο γη τος ει ει Κυ ρι ε Ευ λο ο ο γει η ψυ

ΠΑ ΝΗ

χη μου τον Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νο μα το α γι ον αυ του

ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

ΝΗ

μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις

αυ του

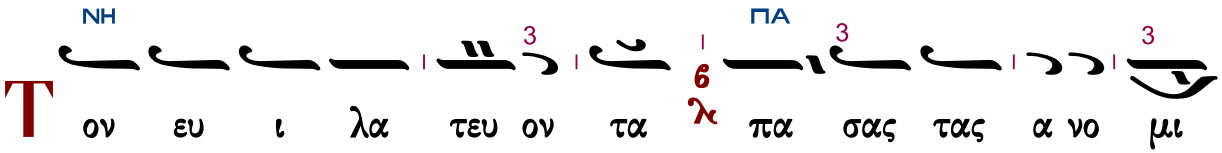
ΝΗ
ΠΑ
Τον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι

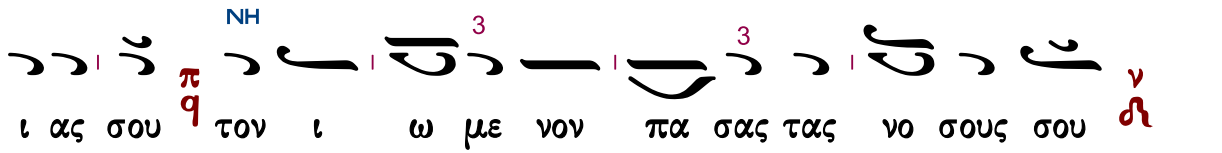
ΝΗ
ι ας σου τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου

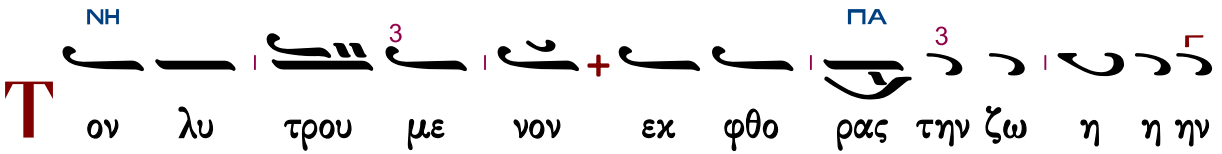
ΝΗ
ΠΑ
Τον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω η η ην

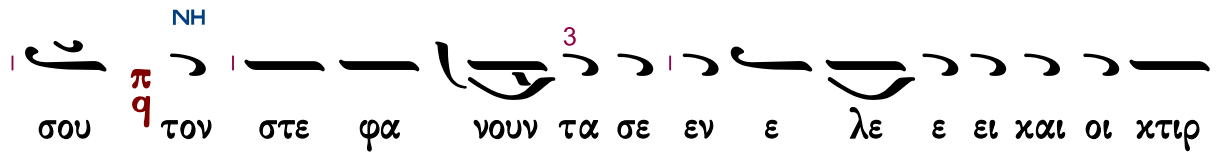
ΝΗ
σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε ε ει και οι κτιρ

μοις

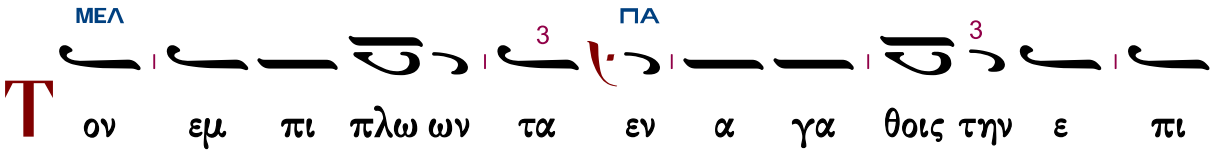
ΜΕΛ
ΠΑ
Τον εμ πι πλω ων τα εν α γα θοις την ε πι

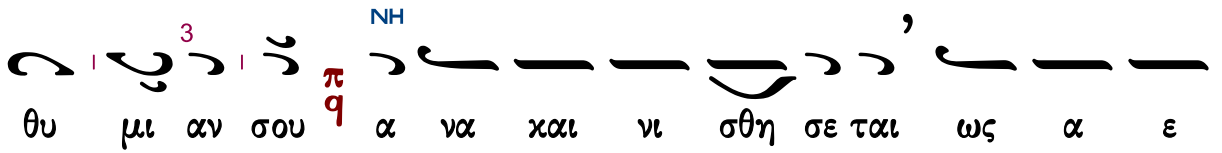
ΝΗ
θυ μι αν σου α να και νι σθη σε ται ως α ε

του η νε ο της σου

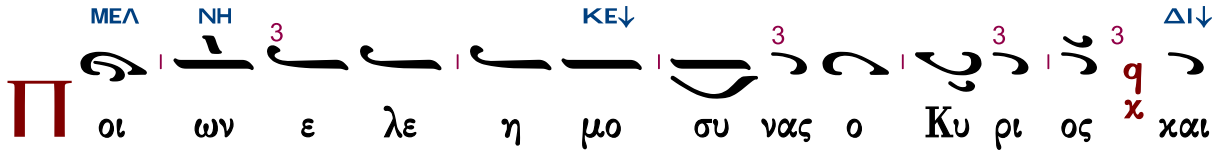
ΜΕΛ
ΝΗ
ΚΕ↓
ΔΙ↓
Πι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και

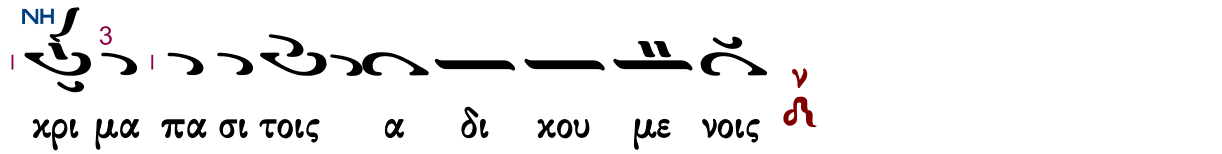
ΝΗ
χρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις

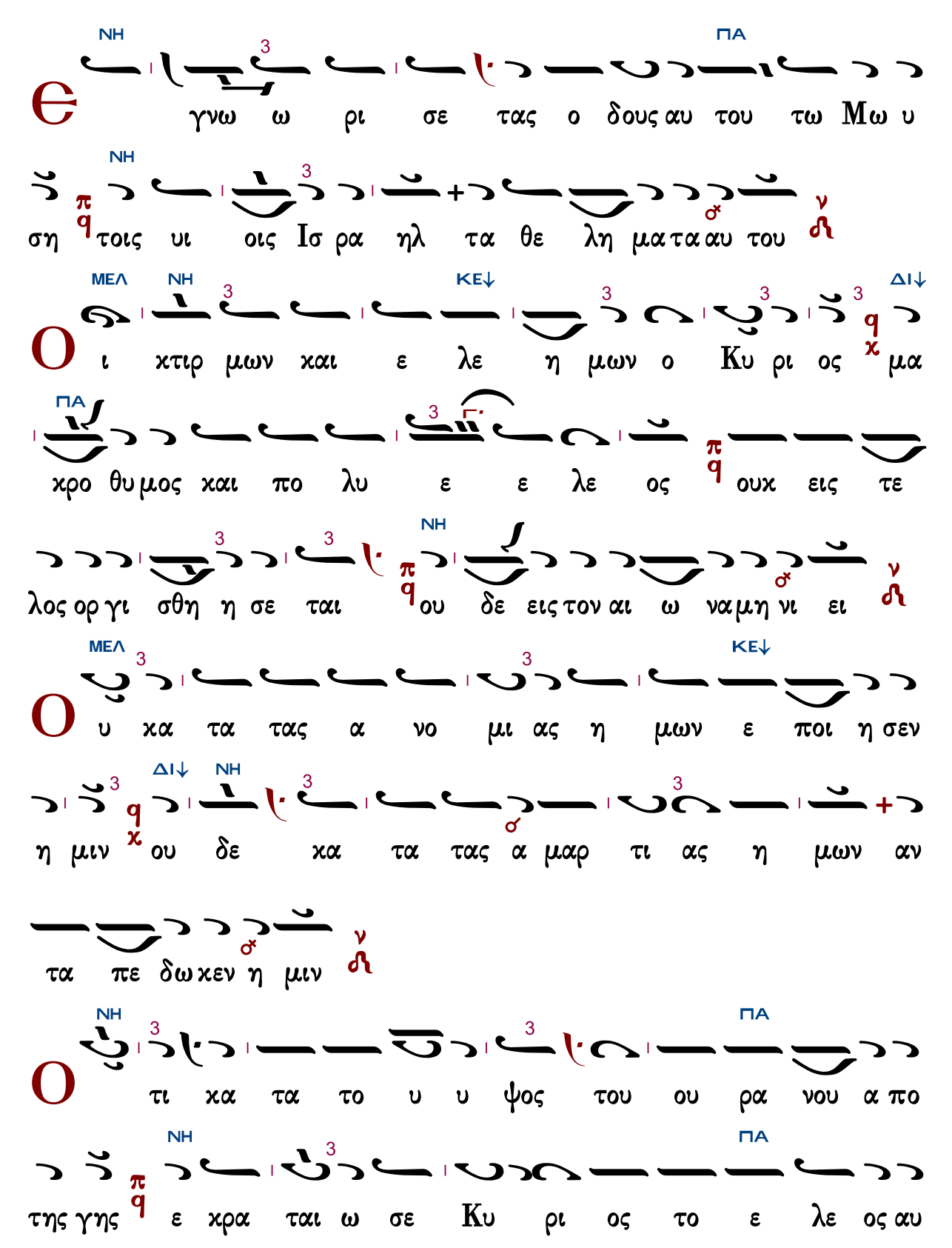
ΝΗ ΠΑ
Ε γνω ω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ
ΝΗ
ση τοις υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓
Ο ι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα
ΠΑ
κρο θυ μος και πο λυ ε ε λε ος ουκ εις τε
ΝΗ
λος ορ γι σθη η σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει
ΜΕΛ ΚΕ↓
Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι η σεν
ΔΙ↓ ΝΗ
η μιν ου δε κα τα τας α μαρ τι ας η μων αν
τα πε δω κεν η μιν
ΝΗ ΠΑ
Ο τι κα τα το υ υ ψος του ου ρα νου α πο
ΝΗ ΠΑ
της γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ

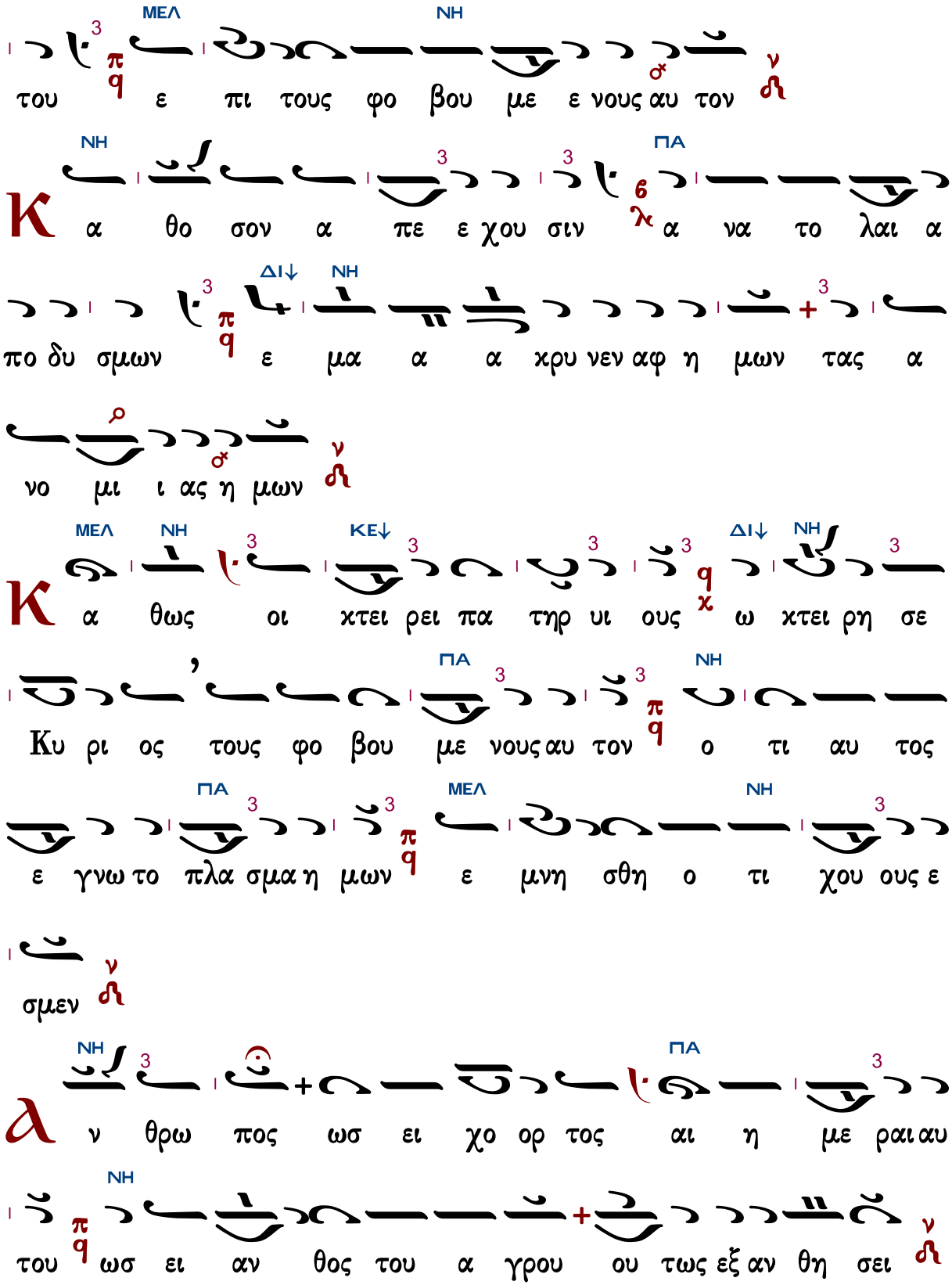
ΜΕΛ ΝΗ
του ε πι τους φο βου με ε νους αυ τον
ΝΗ ΠΑ
Κ α θο σον α πε ε χου σιν α να το λαι α
ΔΙ↓ ΝΗ
πο δυ σμων ε μα α α χρυ νεν αφ η μων τας α
νο μι ι ας η μων
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓ ΝΗ
Κ α θως οι χτει ρει πα τηρ υι ους ω χτει ρη σε
ΠΑ ΝΗ
Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ τος
ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ
ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χου ους ε
σμεν
ΝΗ ΠΑ
Α ν θρω πος ως ει χο ορ τος αι η με ραι αυ
ΝΗ
του ως ει αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη σει

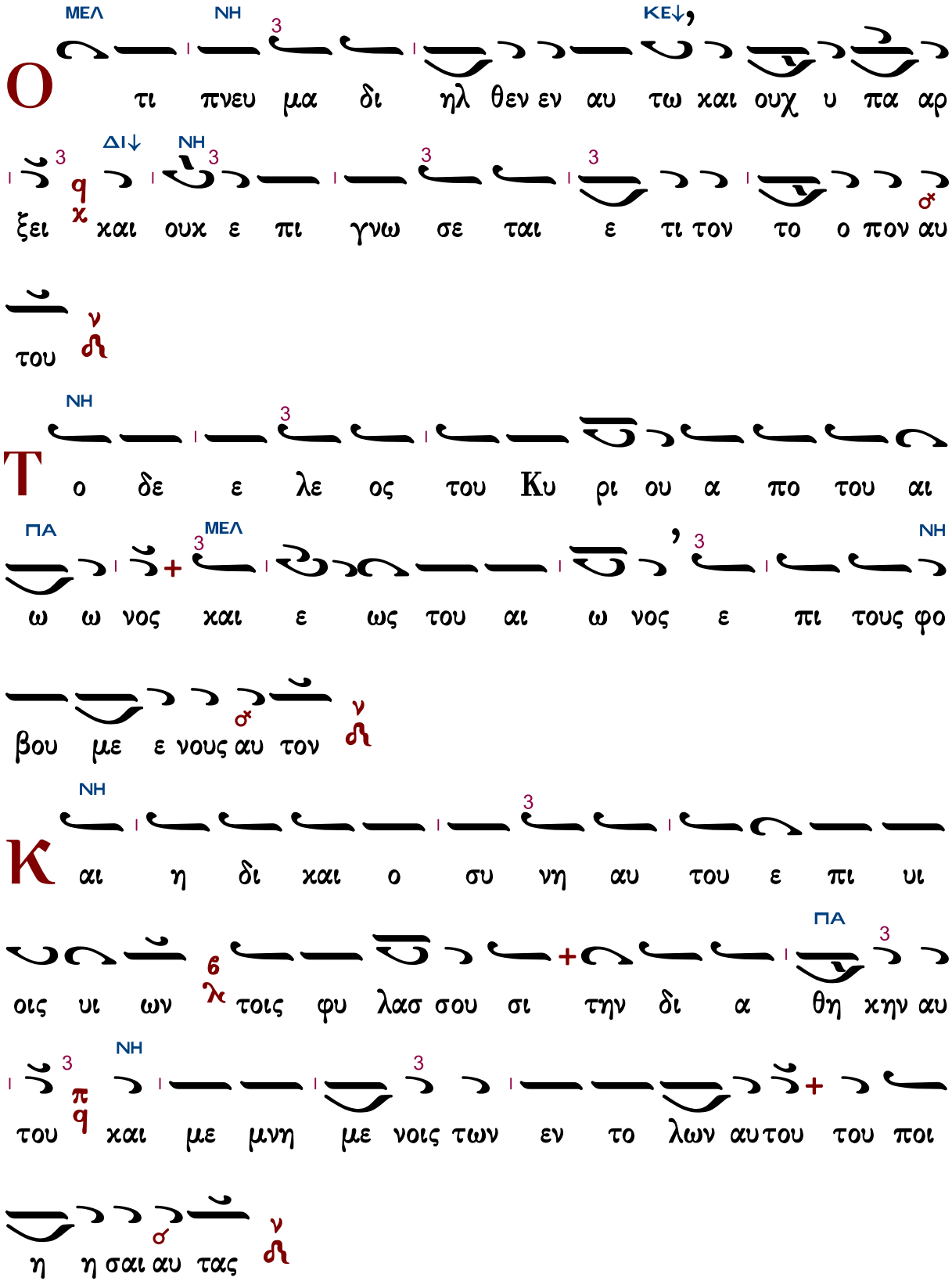
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓,
Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα αρ
ΔΙ↓ ΝΗ
ξει χ χαι ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το ο πον αυ
του ν
ΝΗ
Το δε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι
ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ
ω ω νος χαι ε ως του αι ω νος ε πι τους φο
βου με ε νους αυ τον ν
ΝΗ
Και η δι χαι ο συ νη αυ του ε πι υι
ΠΑ
οις υι ων β λ τοις φυ λασ σου σι την δι α θη κην αυ
ΝΗ
του π q χαι με μνη με νοις των εν το λων αυτου του ποι
η η σαι αυ τας ν

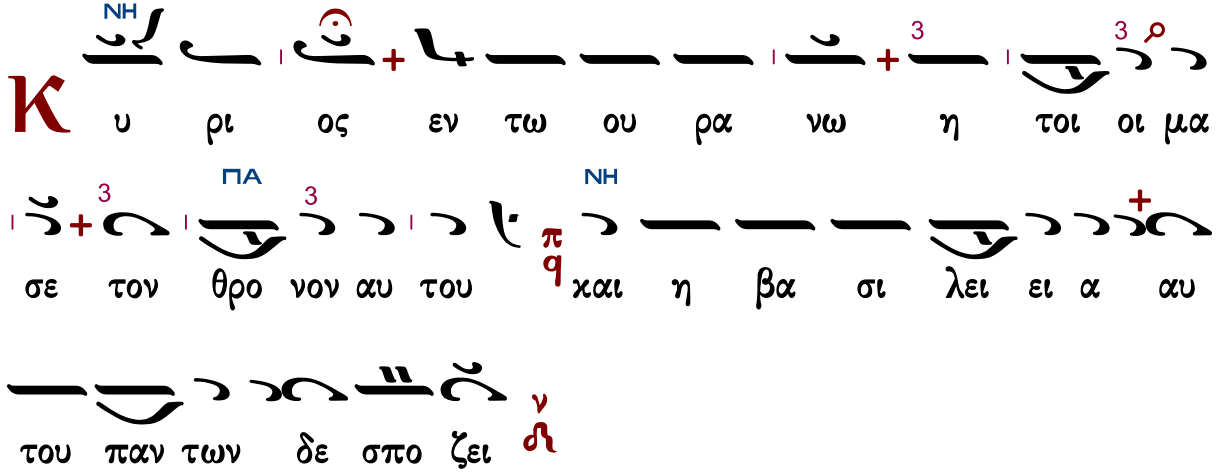
Κ
υ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι οι μα
σε τον θρο νον αυ του χαι η βα σι λει ει α αυ
του παν των δε σπο ζει

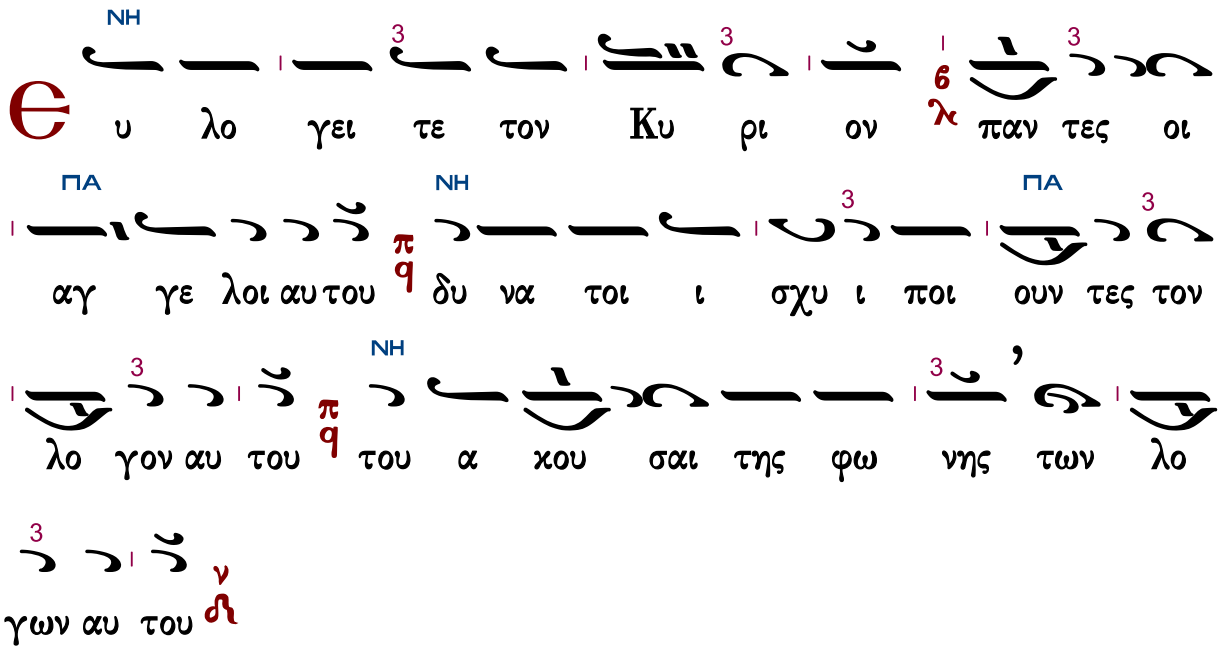
Ε
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι
αγ γε λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον
λο γον αυ του του α κου σαι της φω νης των λο
γων αυ του

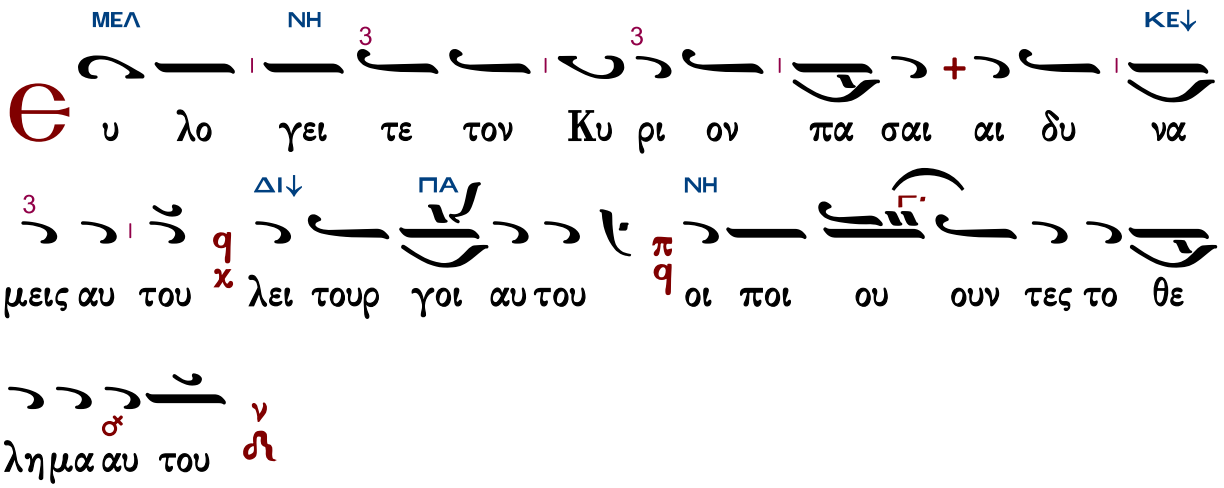
Ε
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ να
μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε
λημα αυ του

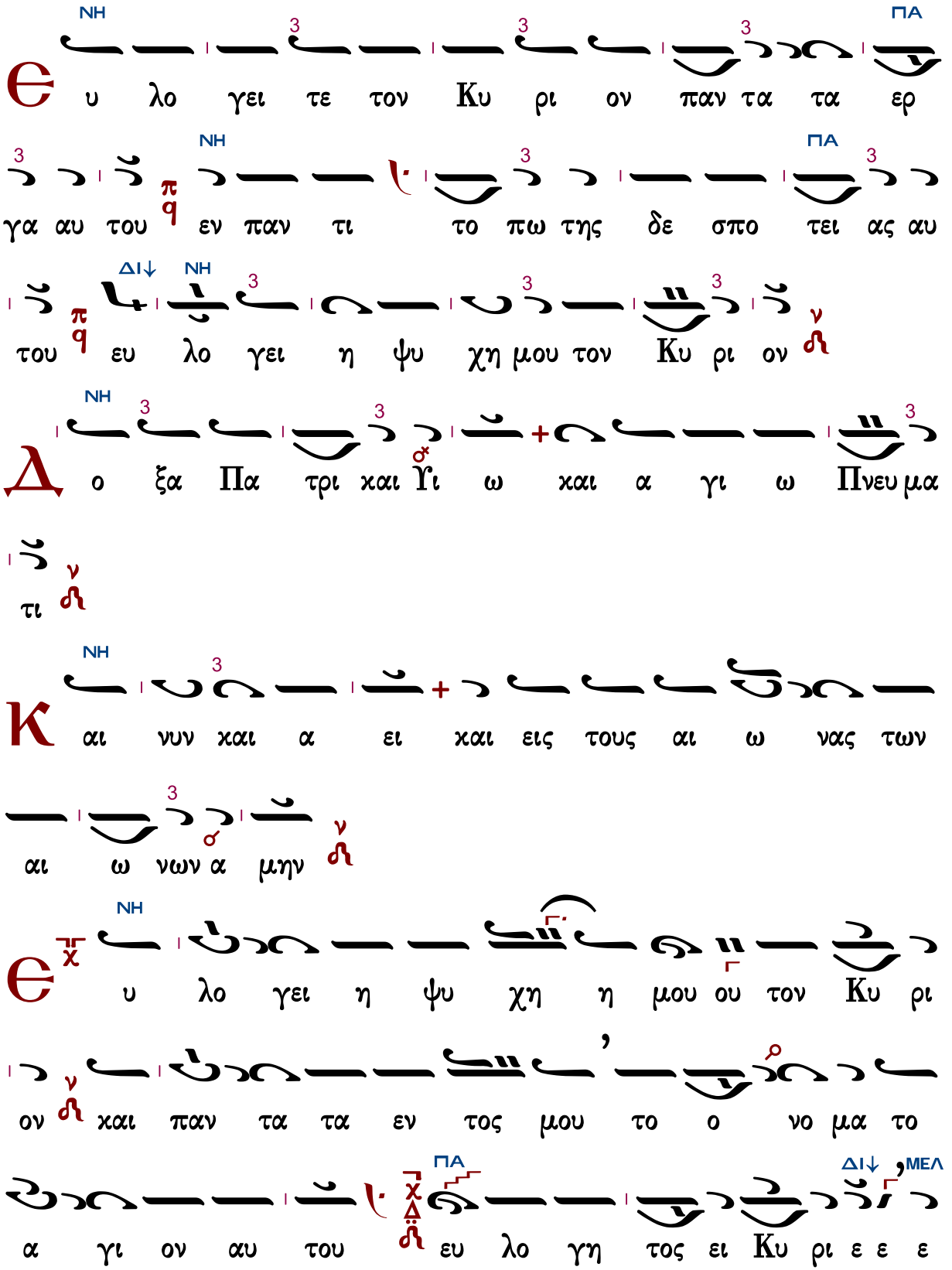
ΝΗ ΠΑ
Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ
γα αυ του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ
ΝΗ ΠΑ
του ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
ΔΙ↓ ΝΗ
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
ΝΗ
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
ΝΗ
Є υ λο γει η ψυ χη η μου ου τον Κυ ρι
ον και παν τα τα εν τος μου το ο νο μα το
ΠΑ ΔΙ↓ ,ΜΕΛ
α γι ον αυ του ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε ε

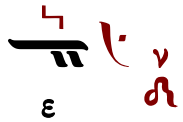

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

Στάσις Β΄

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.17*

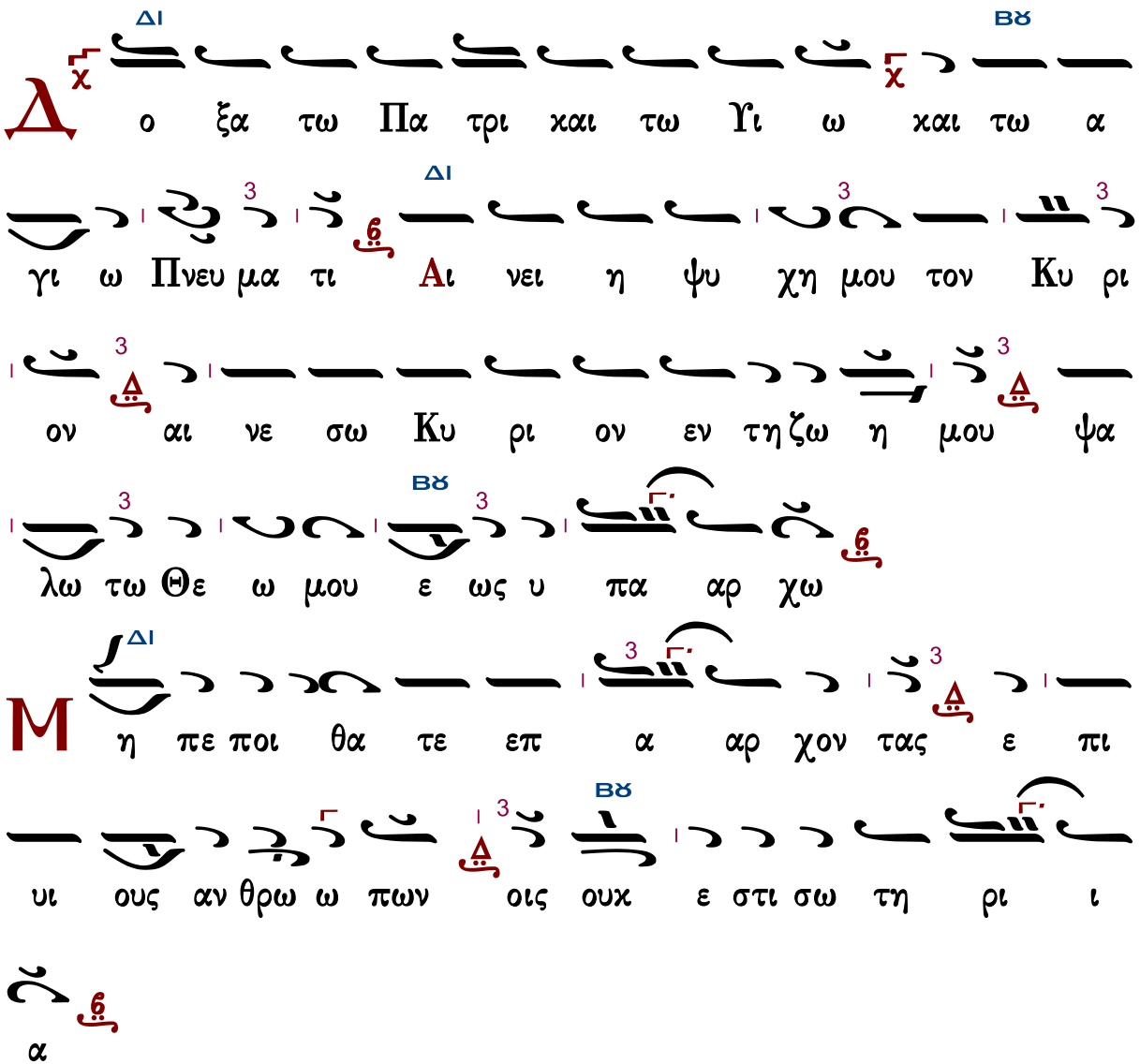

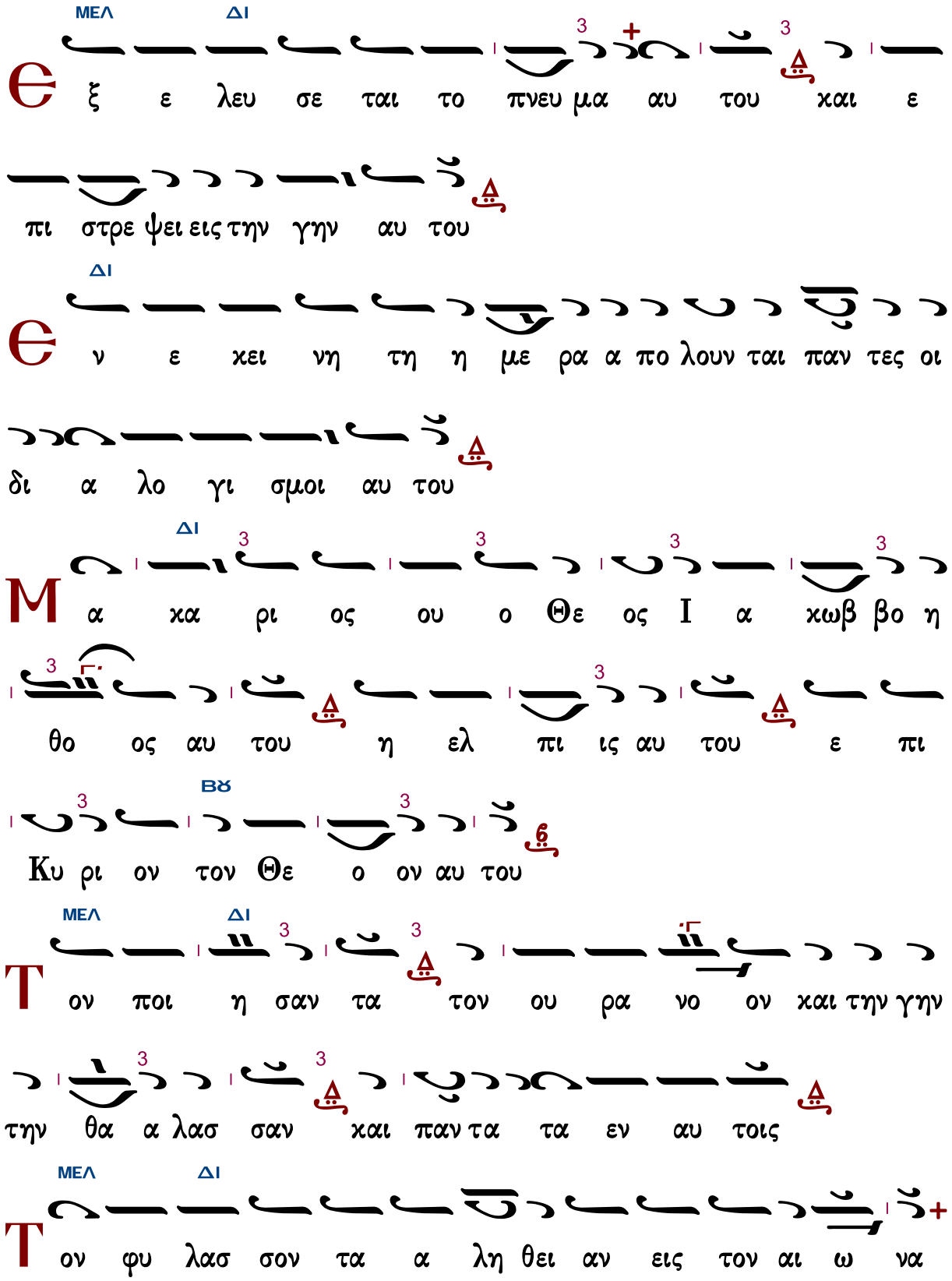
ΜΕΛ ΔΙ
Θ ξ ε λευ σε ται το πνευ μα αυ του και ε
πι στρε ψει εις την γην αυ του
ΔΙ
Θ ν ε κει νη τη η με ρα α πο λουν ται παν τες οι
δι α λο γι σμοι αυ του
ΔΙ
Μ α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ βο η
θο ος αυ του η ελ πι ις αυ του ε πι
ΒΫ
Κυ ρι ον τον Θε ο ον αυ του
ΜΕΛ ΔΙ
Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νο ον και την γην
την θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις
ΜΕΛ ΔΙ
Τ ον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω να

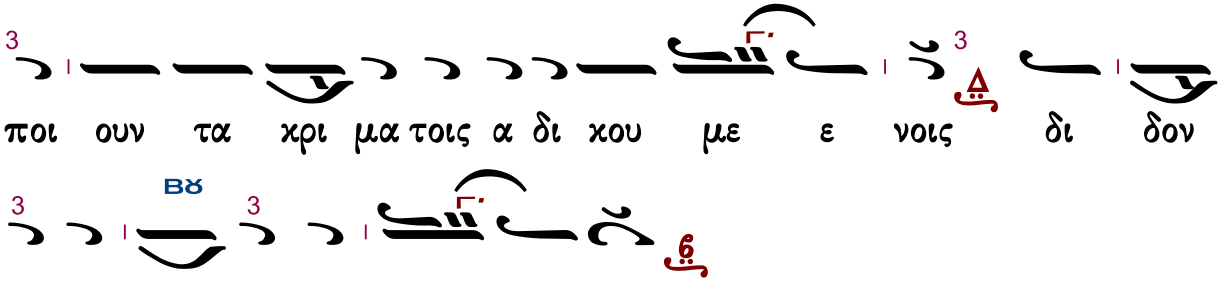
ποι ουν τα χρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον
τα τρο φην τοις πει νω ω σι

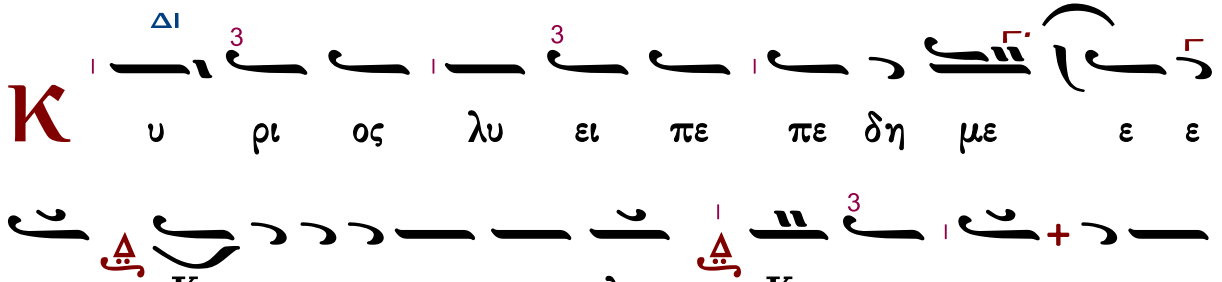
Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε ε
νους Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α νορ
θοι κα τερ ρα γμε ε ε νους Κυ ρι ος α γα πα δι
και αι ους Κυ ρι ος φυ λασ σει τους προσ η λυ υ τους

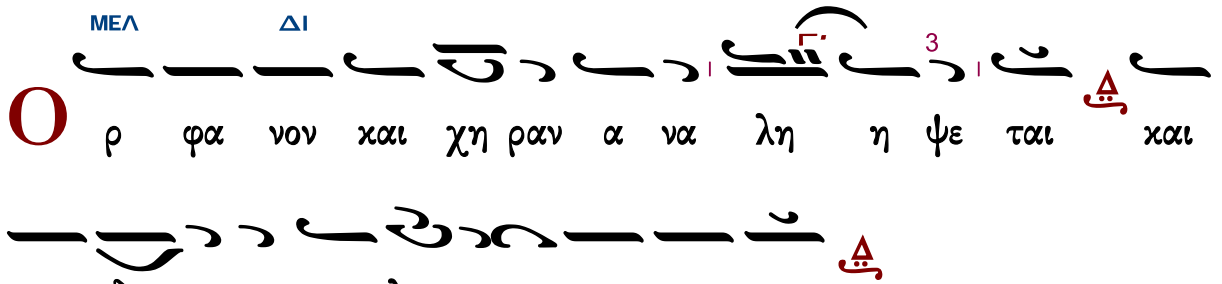
Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και
ο δον α μαρ τω λων α φα νι ει

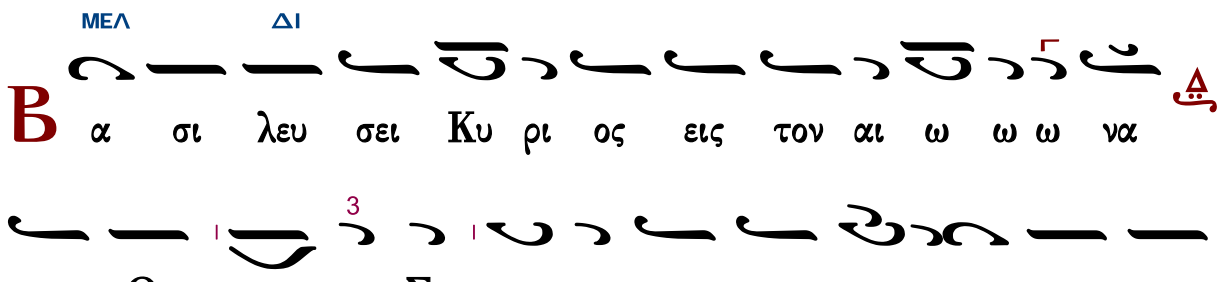
Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε

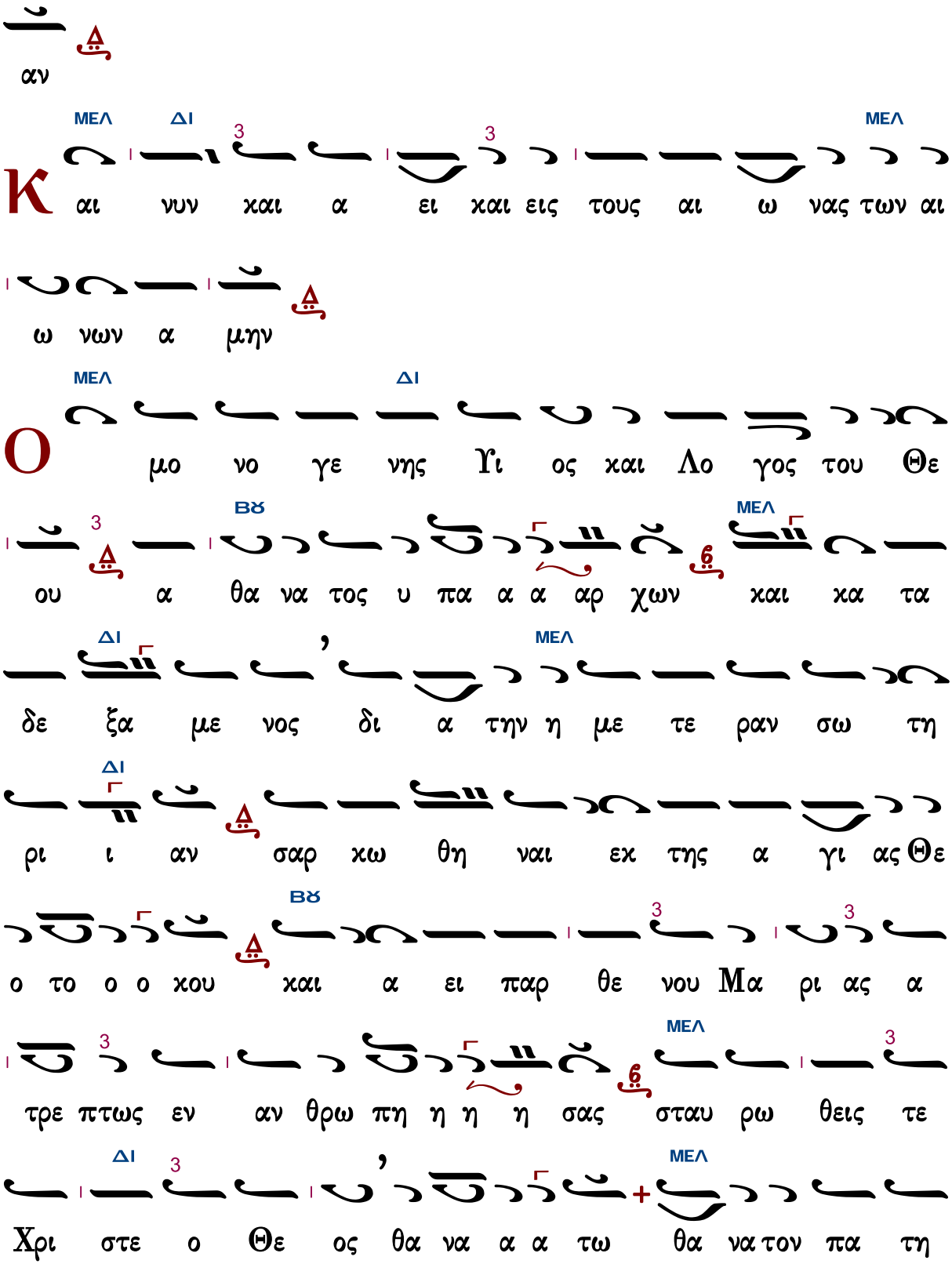
αν
ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
ΜΕΛ ΔΙ
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε
ου α θα να τος υ πα α α αρ χων και κα τα
ΒΘ ΜΕΛ
δε ξα με νος δι α την η με τε ραν σω τη
ΔΙ ΜΕΛ
ρι ι αν σαρ κω θη ναι εκ της α γι ας Θε
ΔΙ
ο το ο ο κου και α ει παρ θε νου Μα ρι ας α
ΒΘ
τρε πτως εν αν θρω πη η η η σας σταυ ρω θεις τε
ΜΕΛ
Χρι στε ο Θε ος θα να α α τω θα να τον πα τη
ΔΙ ΜΕΛ

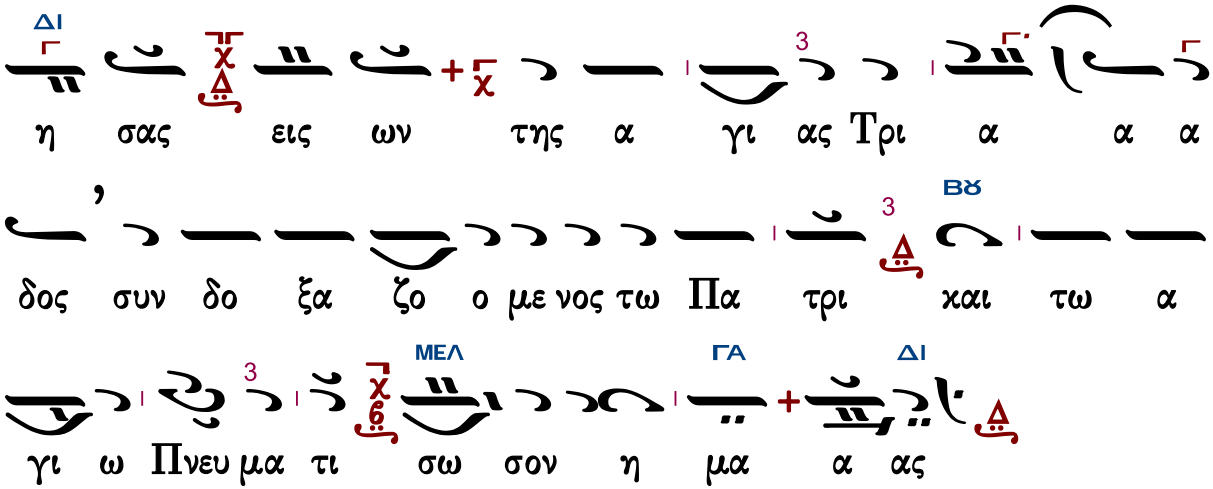

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

Μακαρισμοὶ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.203*

Ἦχος Γα

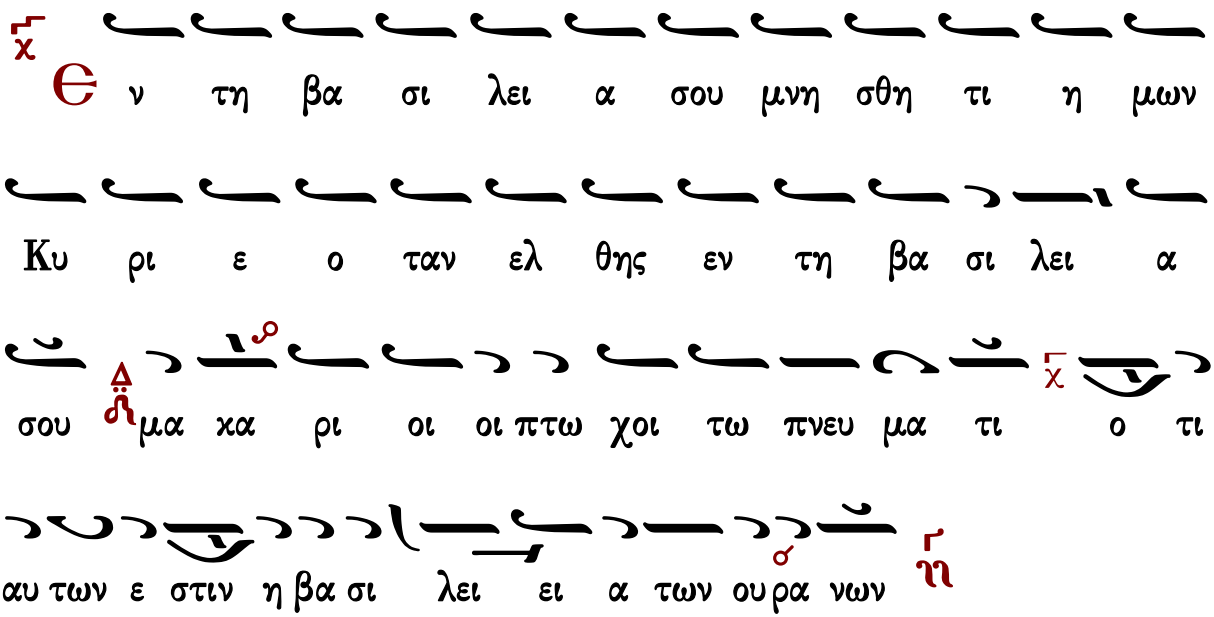

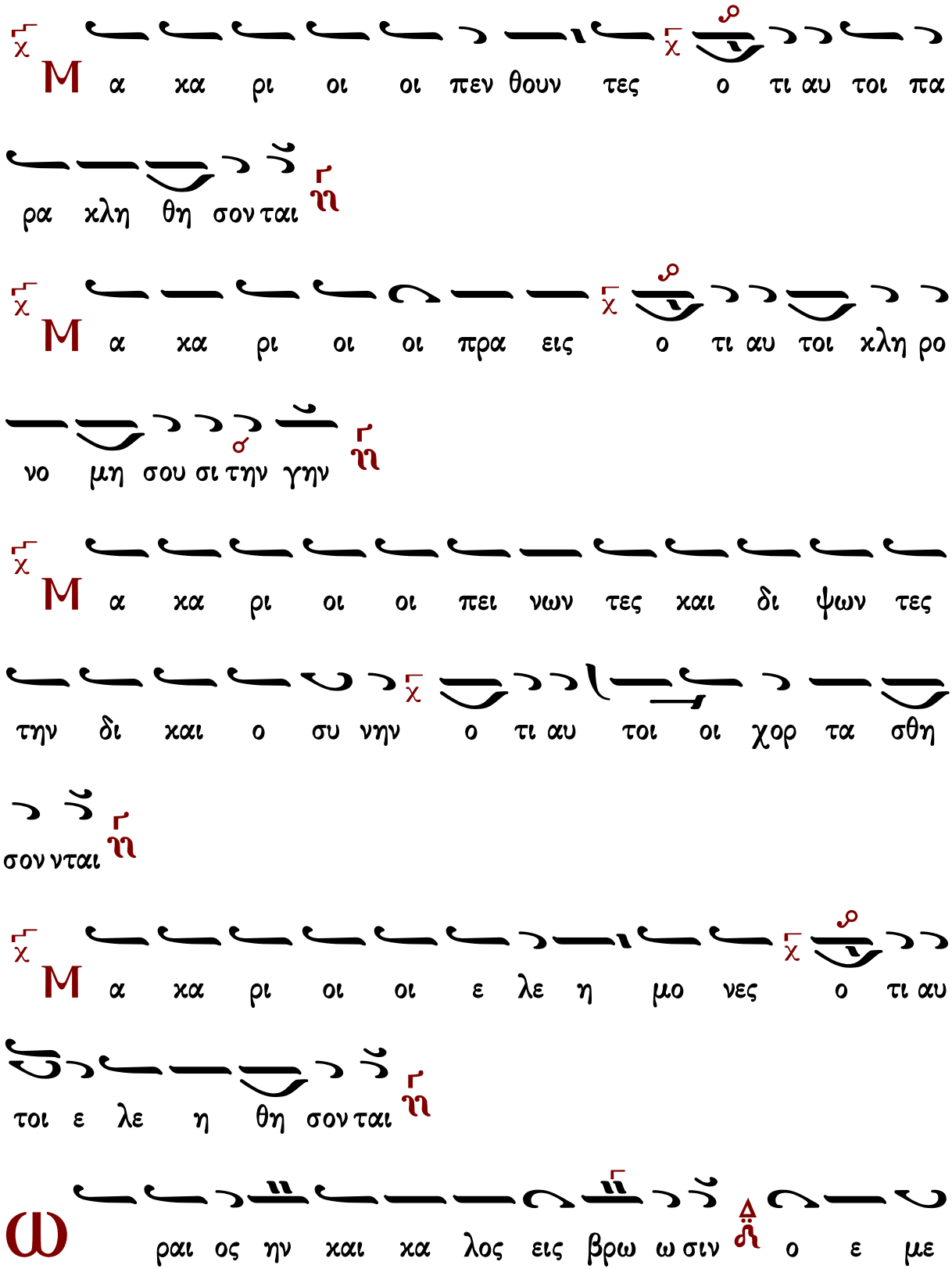
Μα κα ρι οι οι πεν θουν τες ο τι αυ τοι πα
ρα κλη θη σον ται
Μα κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κλη ρο
νο μη σου σι την γην
Μα κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες
την δι και ο συ νην ο τι αυ τοι οι χορ τα σθη
σον νται
Μα κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι αυ
τοι ε λε η θη σον ται
ω ραι ος ην και κα λος εις βρω ω σιν ο ε με

θα να τω σας χαρ πος Χρι στος ε στι το ξυ λον της ζω

ης εξ ου φα γων ου θνη η σχω αλ λα βο ω συν τω

λη στη η μνη σθη τι μου Κυ ρι ε εν τη βα σι λει

ει α α σου

Μ α κα ρι οι οι κα θα ροι τη χαρ δι α ο

τι αυ τοι τον Θε ον ο ψον ται

Ε ν τω σταυ ρω υ ψω θεις οι κτι ιρ μον του Α

δαμ το χει ρο γρα φον της πα λαι α μαρ τι ι ας ε ξη

λει ψας και ε σω σας εκ πλα νης α παν το γε νος των

βρο των ο θεν α νυ μνου μεν σε ευ ερ γε τα Κυ υ

ρι ι ε

Μα χα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι αυ

τοι υι οι Θε ου χλη θη σον ται

Προσ η η λω σας εν σταυ ρω οι κτιρ μων τας η

μων α μαρ τι ι ας Χρι στε και δι α του σου θα να

α του τον θα να τον ε νε κρω σας ε γει ει ρας τους

τε θνε ω τας εκ νε κρων ο θεν προσ κυ υ νου μεν σου

την σε πτην α να α στα α σιν

Μα χα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε νε

κεν δι και ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η βα σι

λει ει α των ουρα νων

Θ ξε ε χε ε τον Υι ον ο ο ο φις α χο

αις ταις της Ε ευ ας πο τε Χρι στος δε εν τω ξυ λω του

Σταυ ρου ε πη γα σε τω χο ο σμω της ζω ης τον γλυ

κα σμο ον μνη σθη τι μου Κυ ρι ε εν τη βα σι λει

ει α α σου

Μ α κα ρι οι ε στε ο ταν ο νει δι σω

σιν υ μας και δι ω ξω σι και ει πω σι παν

πο νη ρον ρη μα καθ υ μων ψευ δο με νοι ε νε κεν ε

μου

Θν μνη μα τι ως θνη τος ε τε ε θης η ζω η

των α πα αν των Χρι στε ⸗ και ε θλα σας του α δου τους

μο χλους ⸗ και α να στας εν δο ο ξη τρι η μερος ως

δυ να τος ⸗ παν τας κα τε φω τι σας δο ξα τη ε γε ερ σει

ει σου ⸗

⸗ Χαι ρε τε και α γαλ λι α σθε ⸗ ο τι ο μι

σθος υ μων πο λυ υς εν τοις ου ρα νοις ⸗

Ο Κυ υ ρι ος α να στας τρι η μερος εκ νε κρων ⸗

ε δω ρη σα το ει ρη νην την ι δι ι αν τοις μα θη ταις

και του τους ευ λο γη σας ε ξα πε στει λεν ει πω ων

παν τας προ σα γα γε τε εις την βα σι λει ει α αν
μου

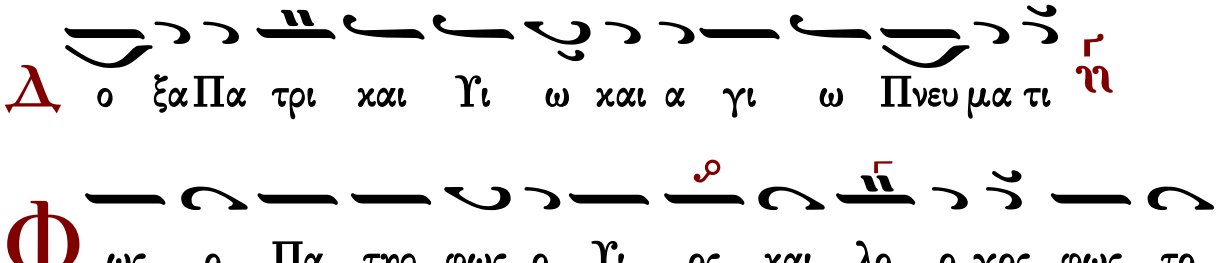
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

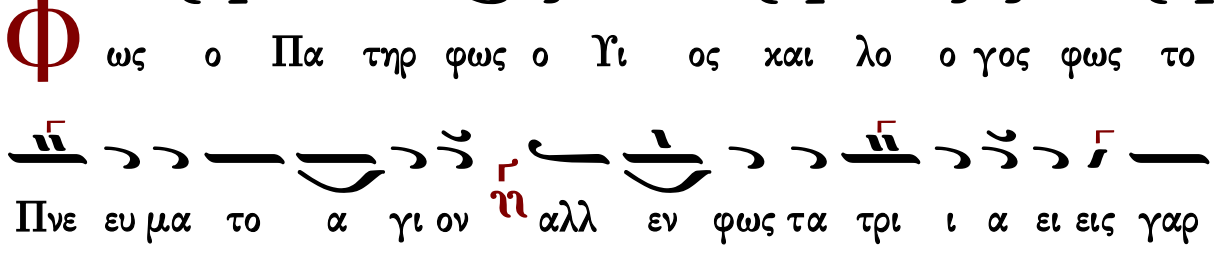
Φ ως ο Πα τηρ φως ο Υι ος και λο ο γος φως το
Πνε ευ μα το α γι ον αλλ εν φως τα τρι ι α ει εις γαρ
Θε ος εν τρι σι ι μεν προ σω ω ποις μι α δε φυ σει
και αρ χη α τμη τος α συγ χυ τος πε λων προ αι ω
ω νι ι ος

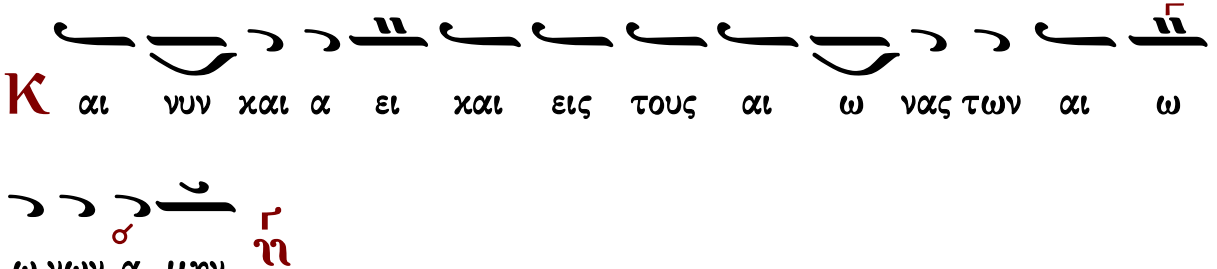
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
ω νων α μην

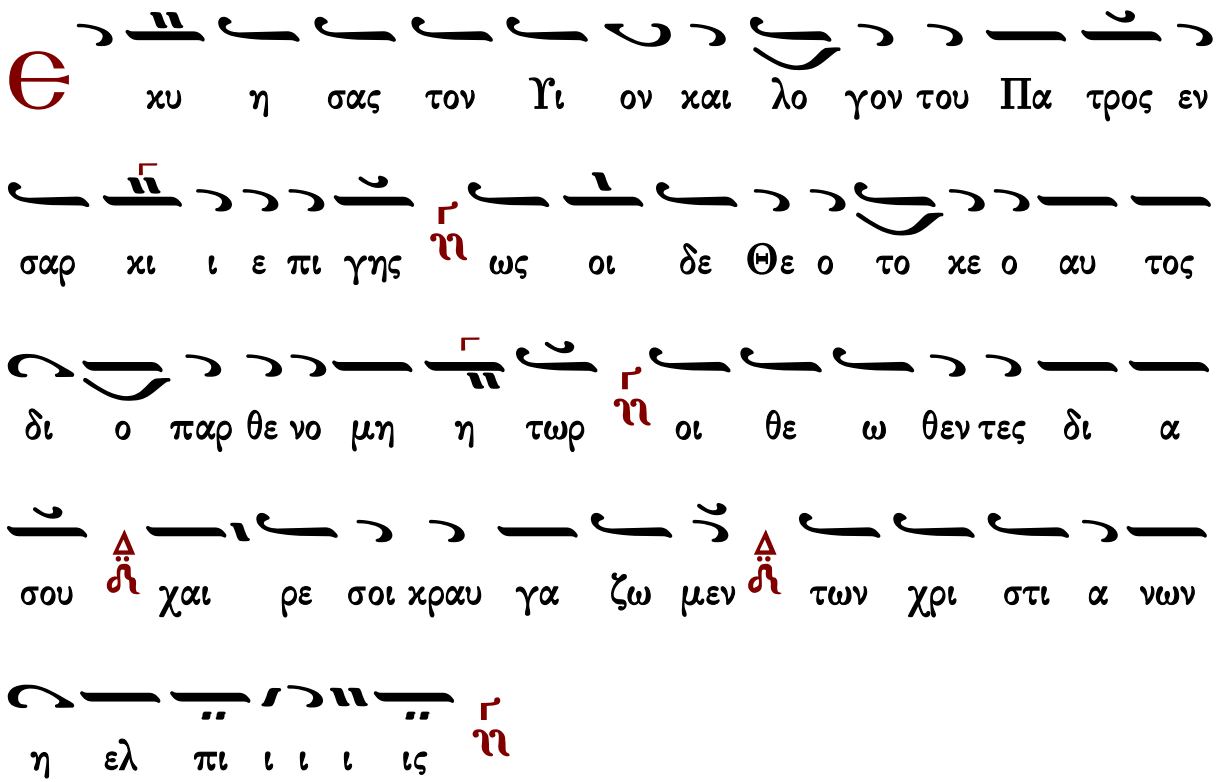

Εἰσοδικὸν

Σύντομον (κλασικό)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

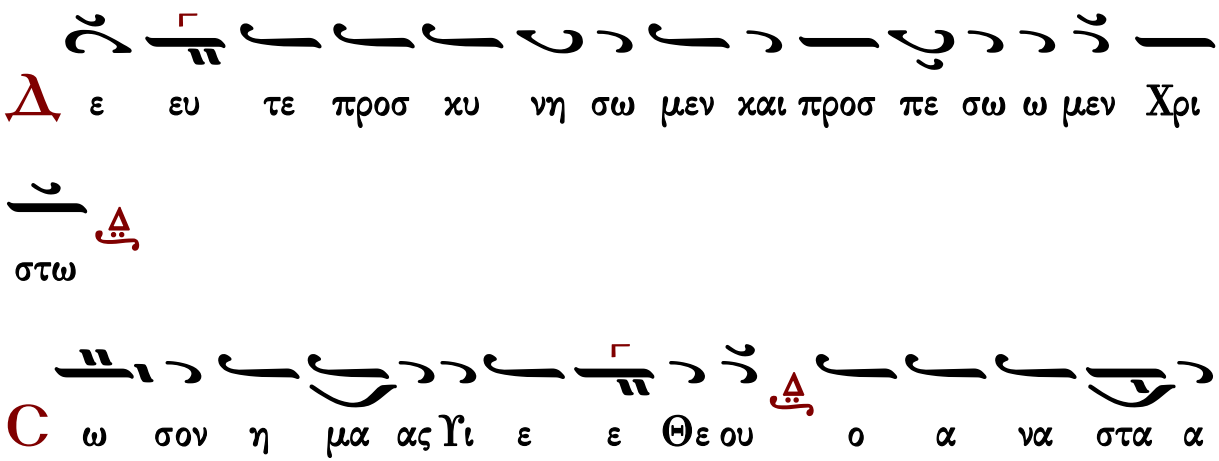

π. Ἀγαθονίκου Λαξόγλου

ἀργόν

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.23*

ΜΕΛ ΔΙ

ε ε ευ τε προ οσ κυ υ νη η σω ω ω

ΝΗ ΔΙ

μεν και προ οσ πε ε σω ω ω μεν Χρι ι στω ω

σω σον η μα α ας Υι ε ε ε ε Θε ε ε ε ε

ΓΑ ΔΙ

ου ο α να στα α α ας ε εκ νε ε κρω

ΓΑ ΔΙ

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων

ψα αλ λον τα α ας σοι αλ λη η λου ου ι α

Κοντάκιον προεόρτιον Χριστουγέννων

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ϊϊ Γα

Μουσική Κυψέλη Α’
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
1883 σ.123#

Η παρ θε νος ση με ρον τον προ αι ω νι

ον Λο ο ο γον π q εν σπη λαι ω ερ χε ται α

πο τε κειν α πορ ρη η η τως π q χο ο σ ρευ ε η

οι κου με ε ε νη α κου τι σθει ει ει σα π q δο

σ ξα σον με τα Αγ γε ε ε ε ε λων και των ποι με ε ε

νων π q βου λη θεν τα ε πο φθη ναι Δ παι δι ον νε ον τον

προ αι ω νων Θε ο ο ο ον ν

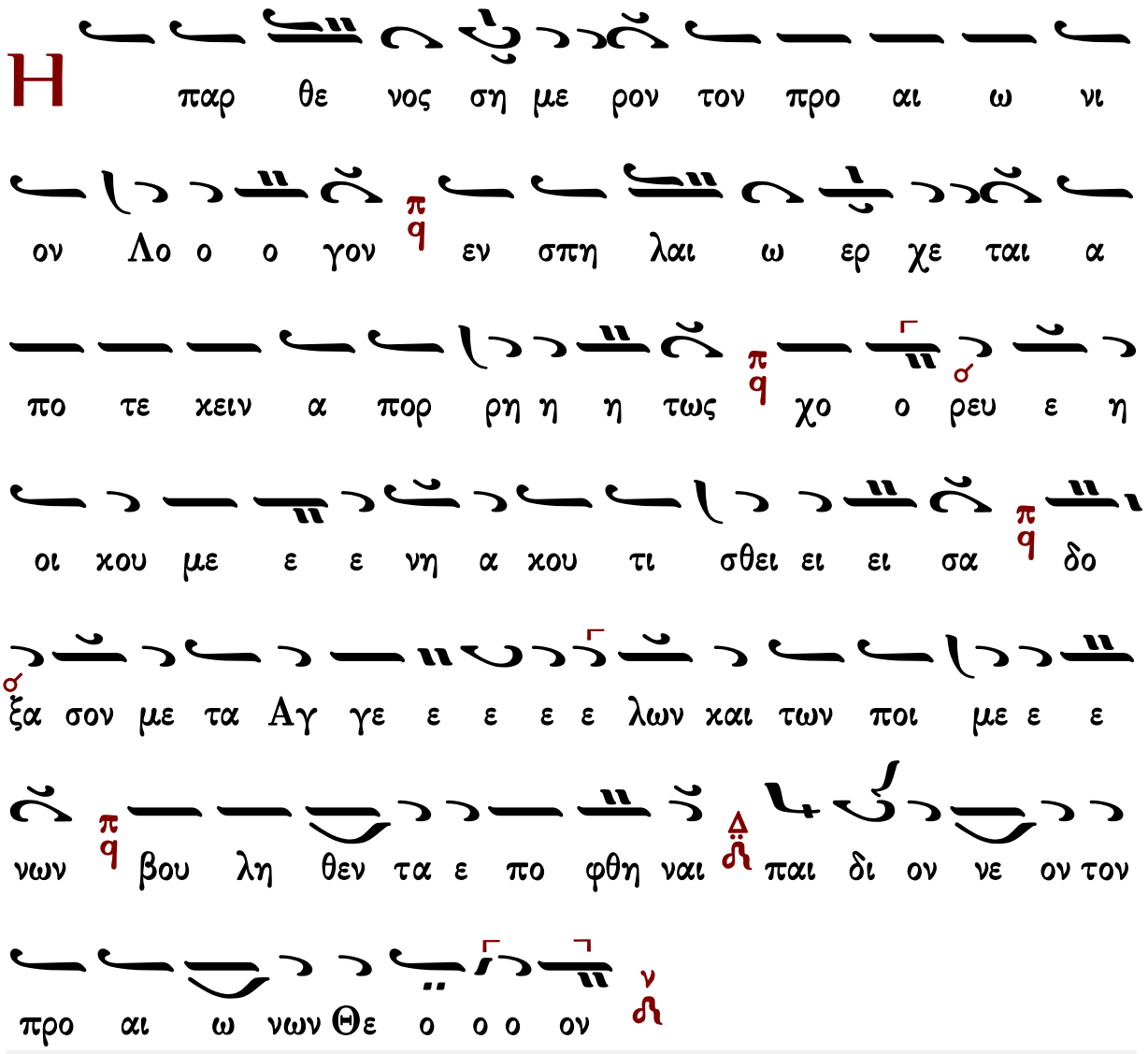

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Τρισάγιος ὕμνος Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος ἡ Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.353#

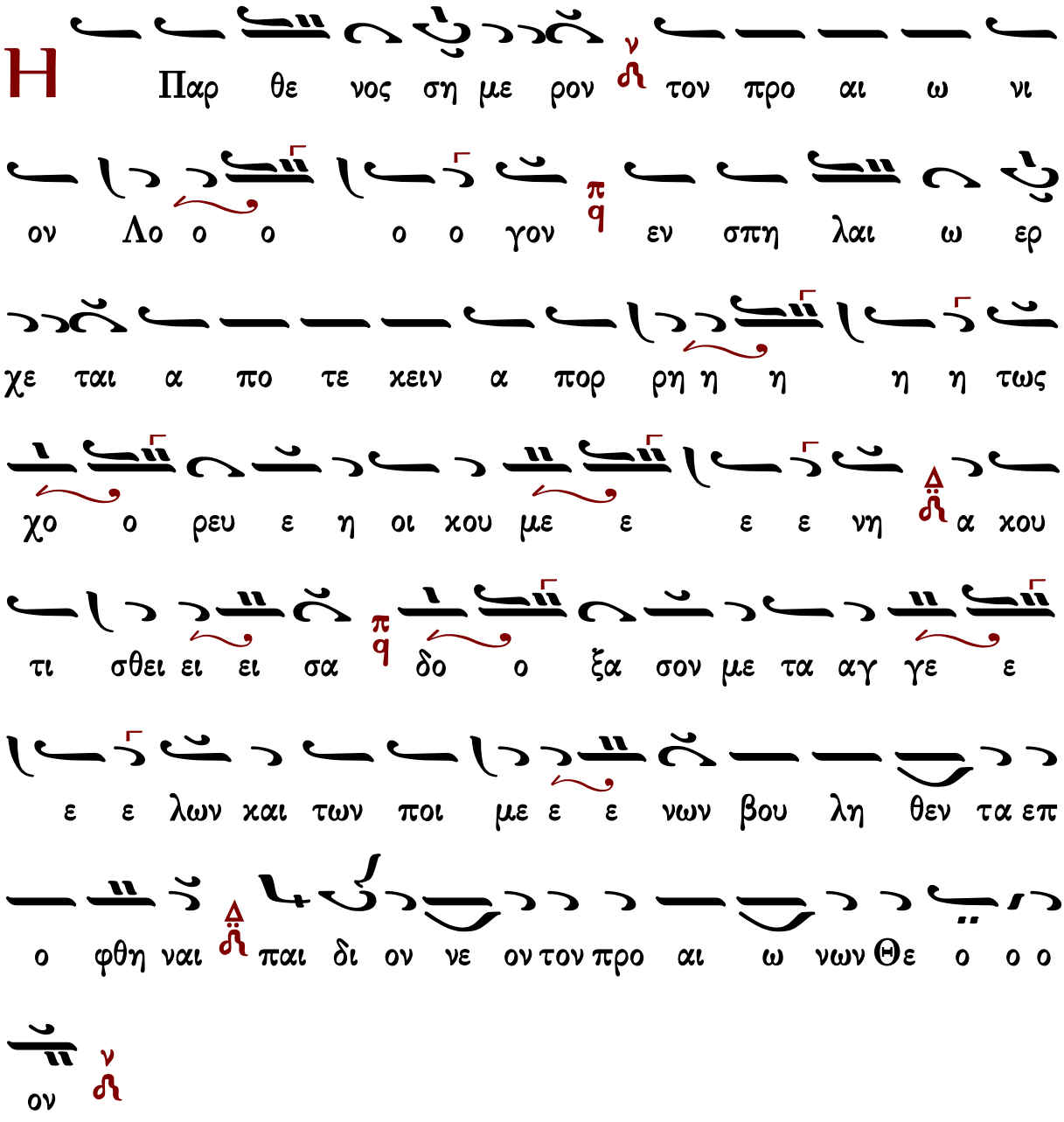

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τρισάγιος ὕμνος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.269#

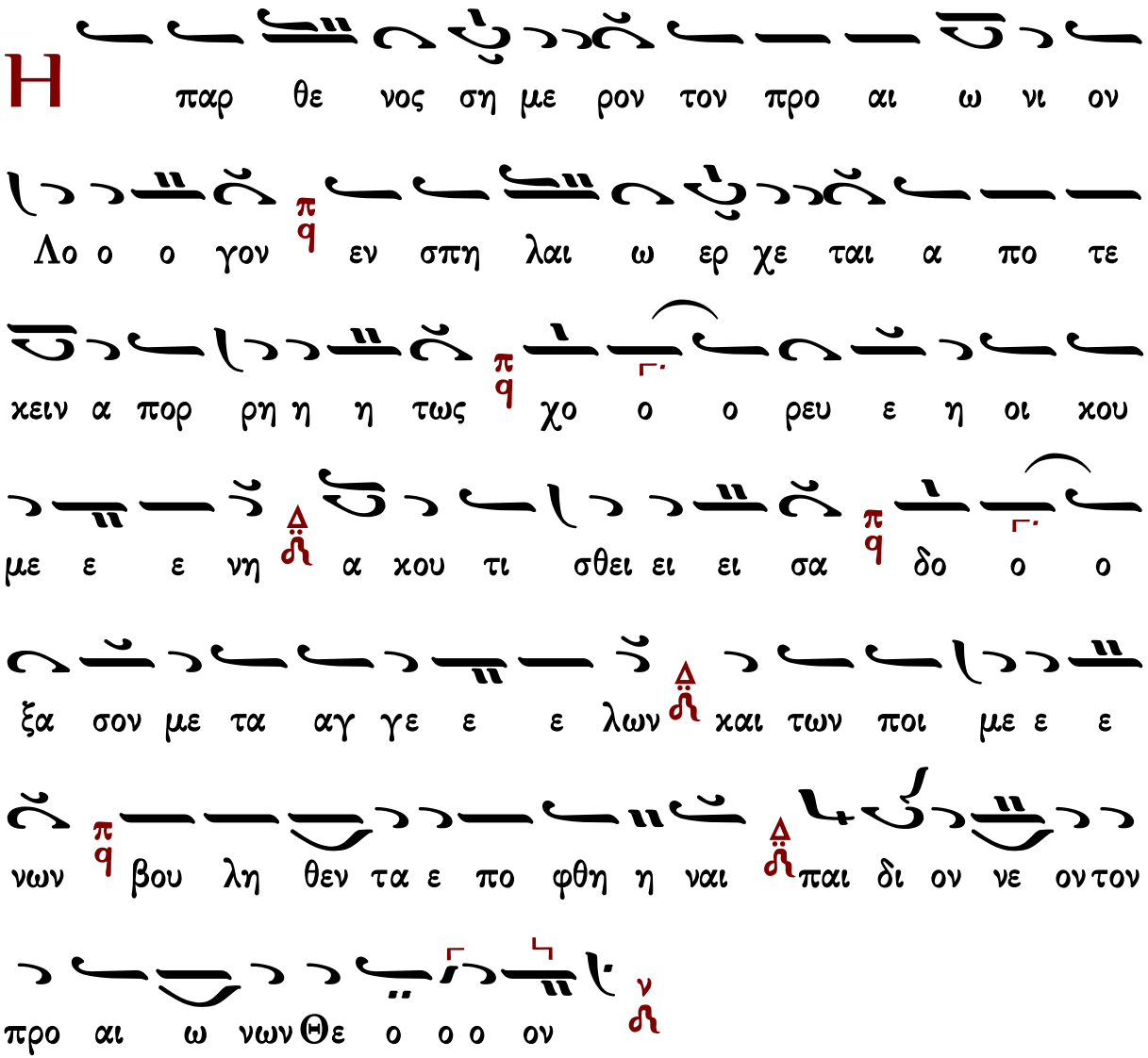

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Τρισάγιος ὕμνος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.385/2722*

Τρισάγιος ὕμνος

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

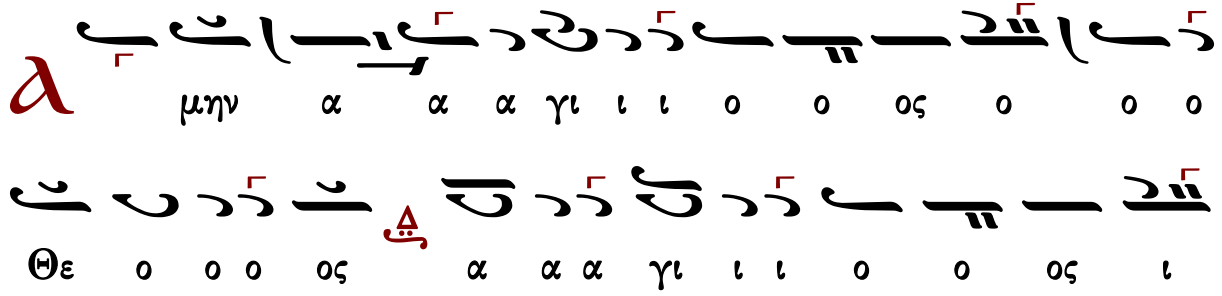

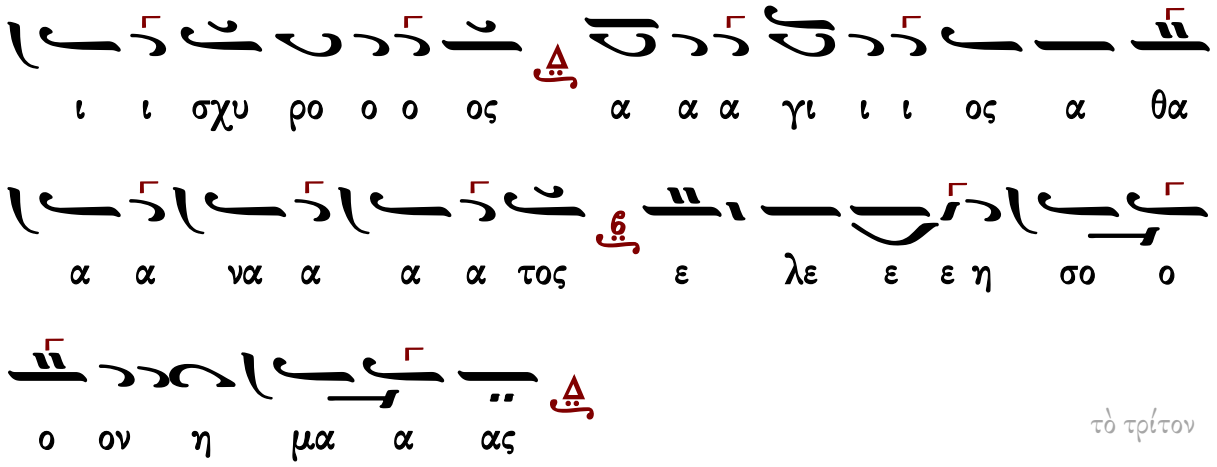
ι ι σχυ ρο ο ο ος α α α γι ι ι ος α θα
α α να α α α τος ε λε ε ε η σο ο
ο ον η μα α ας

τὸ τρίτον

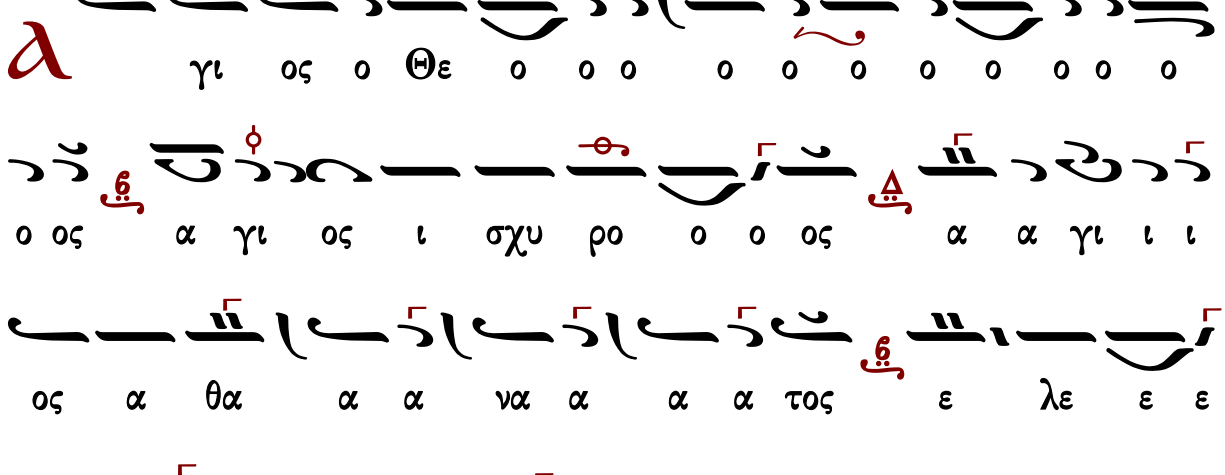
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ος α α γι ι ι
ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε
η σο ο ον η μα α ας

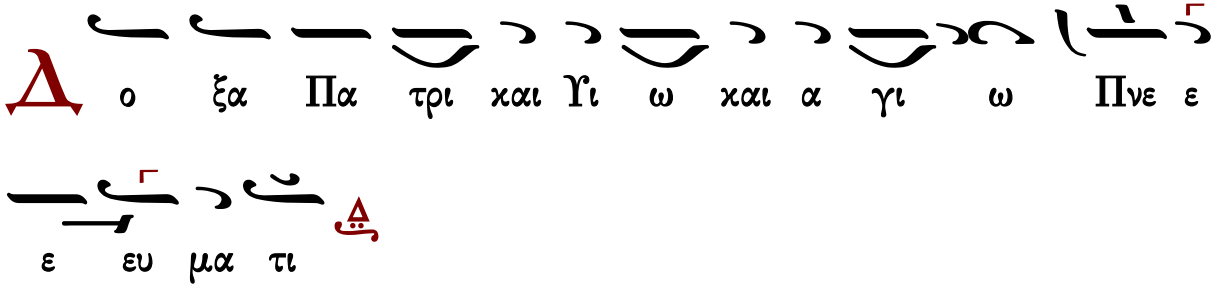
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ε
ε ευ μα τι

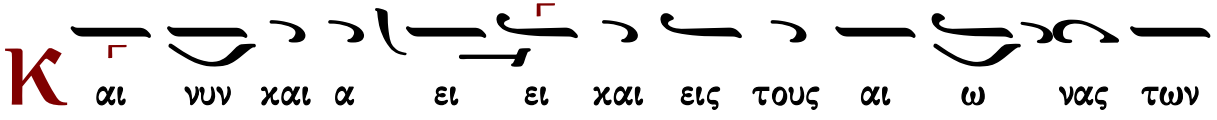
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

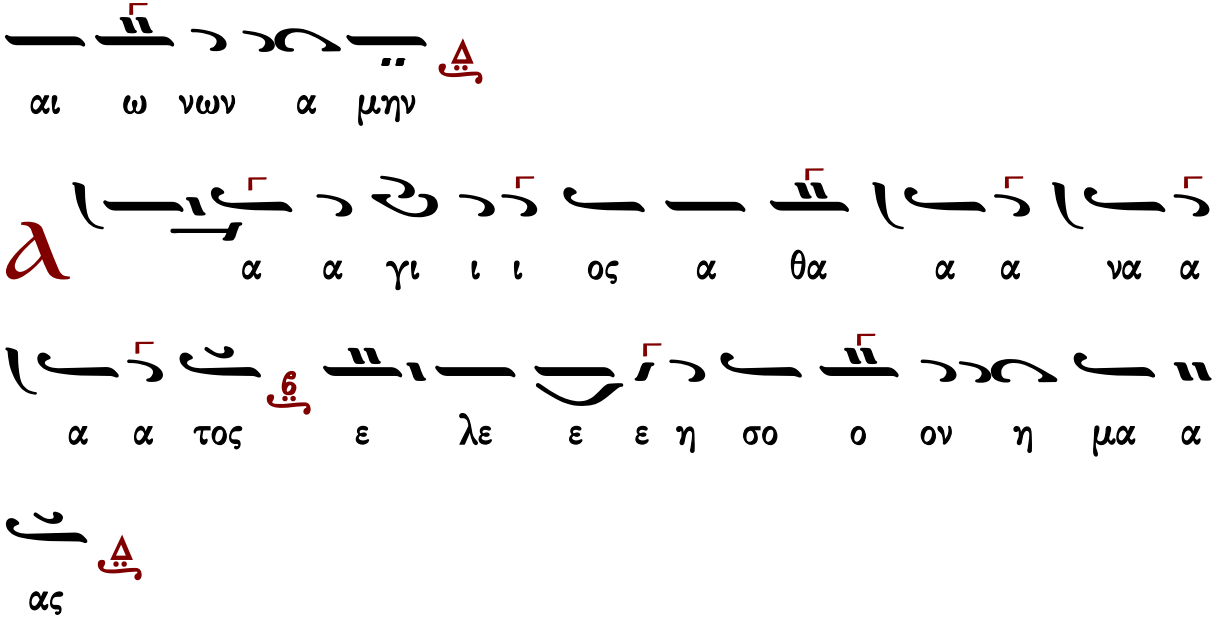

Δύναμις

κλασικὸ	τὸ συνηθισμένον	Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ	Ἰωάννου Παλάση
τοῦ βήματος	ἕτερον τοῦ βήματος	Νηλέως Καμαράδου	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

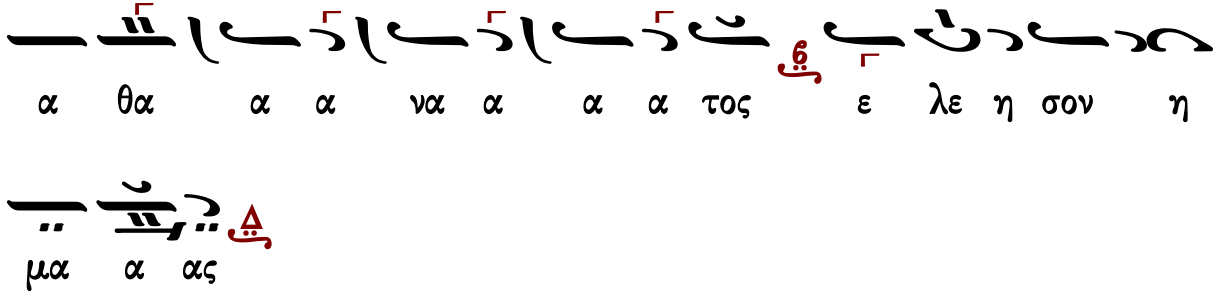

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

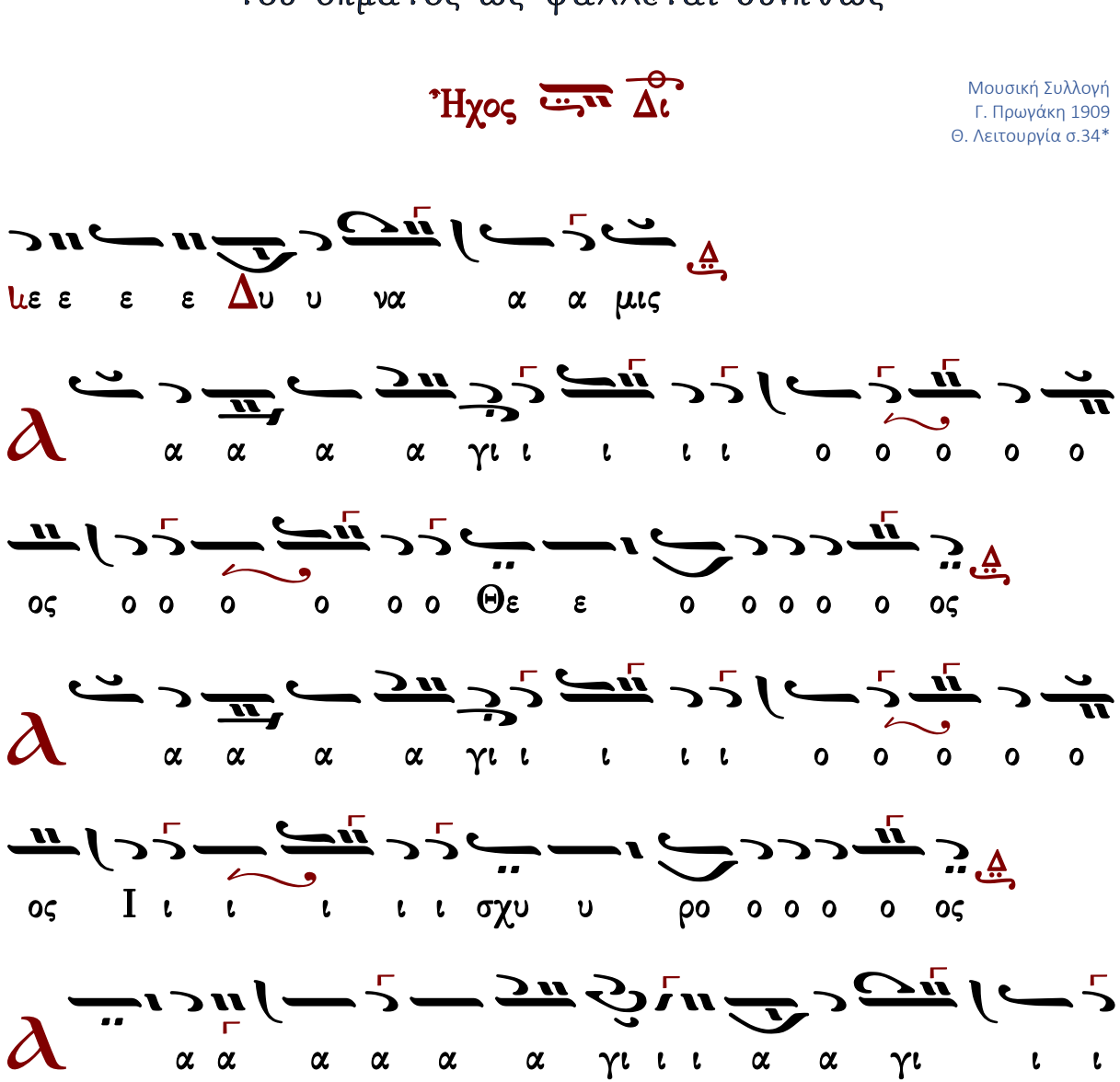

τὸ συνηθισμένον

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

ἕτερον τοῦ βήματος

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

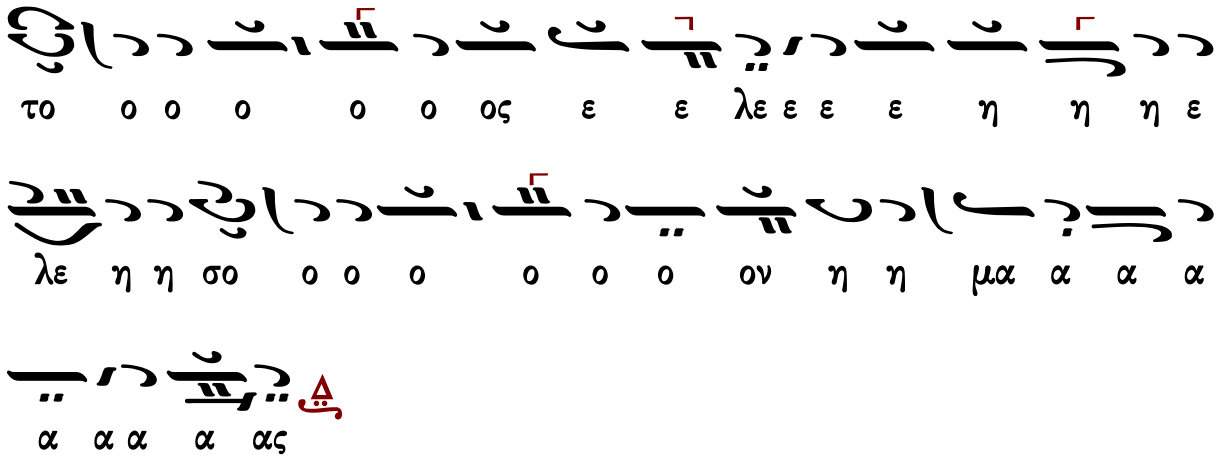

Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

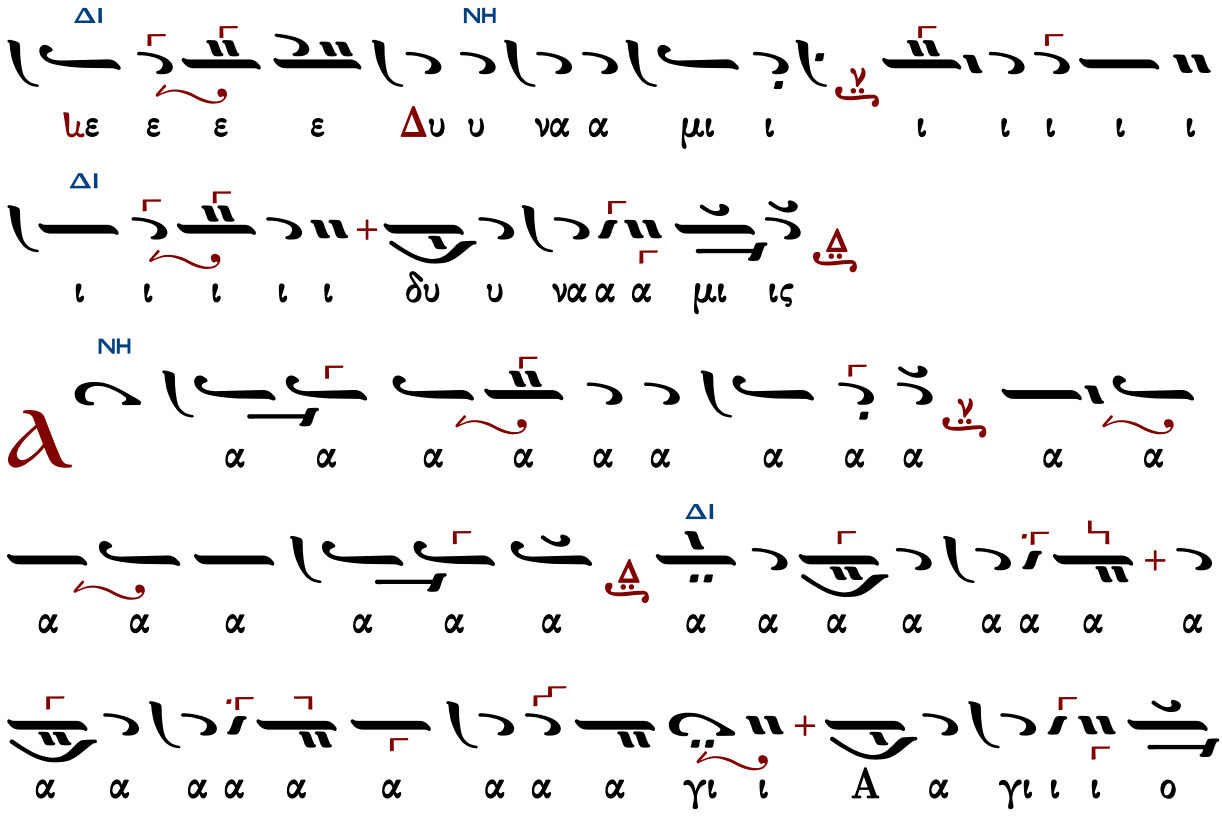

ΜΕΛ
ΔΙ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΝΗ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ

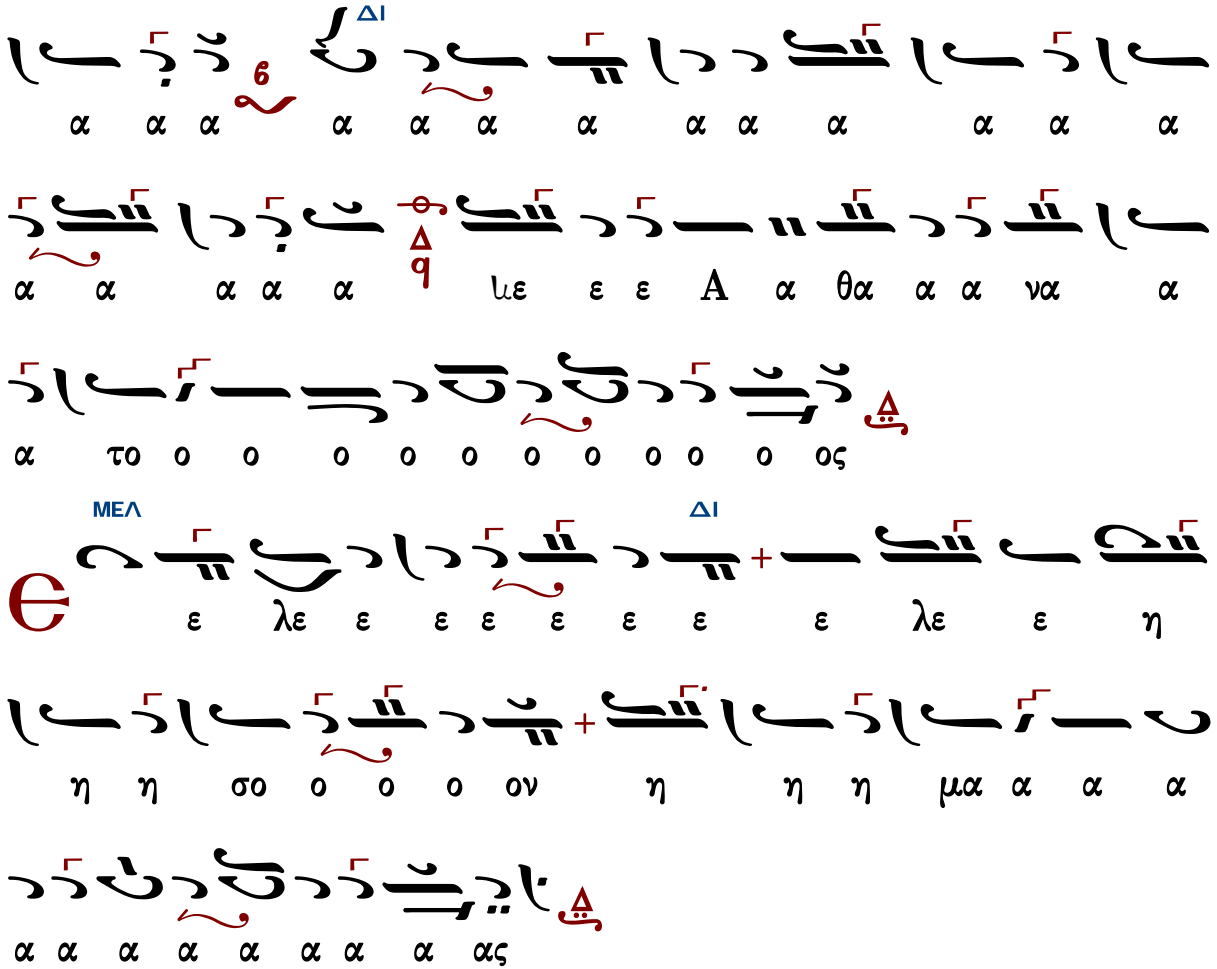

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Νικλέως Καμαράδου (1847-1922)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

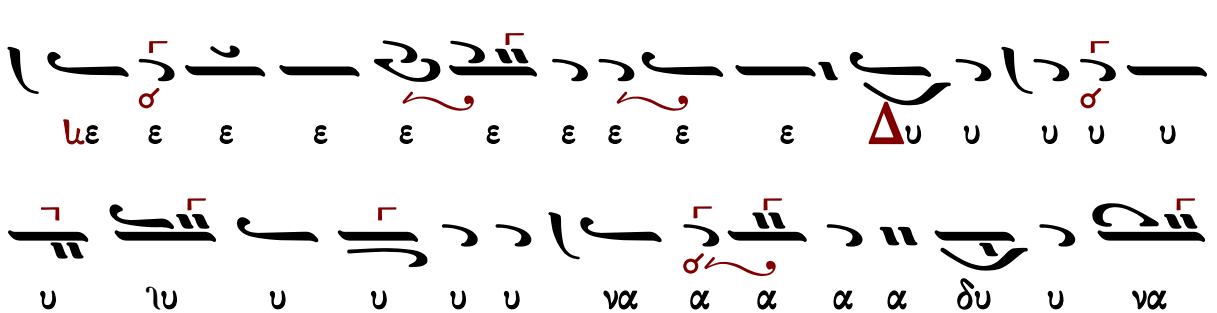

Ἰωάννου Παλάση (1891-1942)

Ἦχος δεύτερος Δι χ

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ

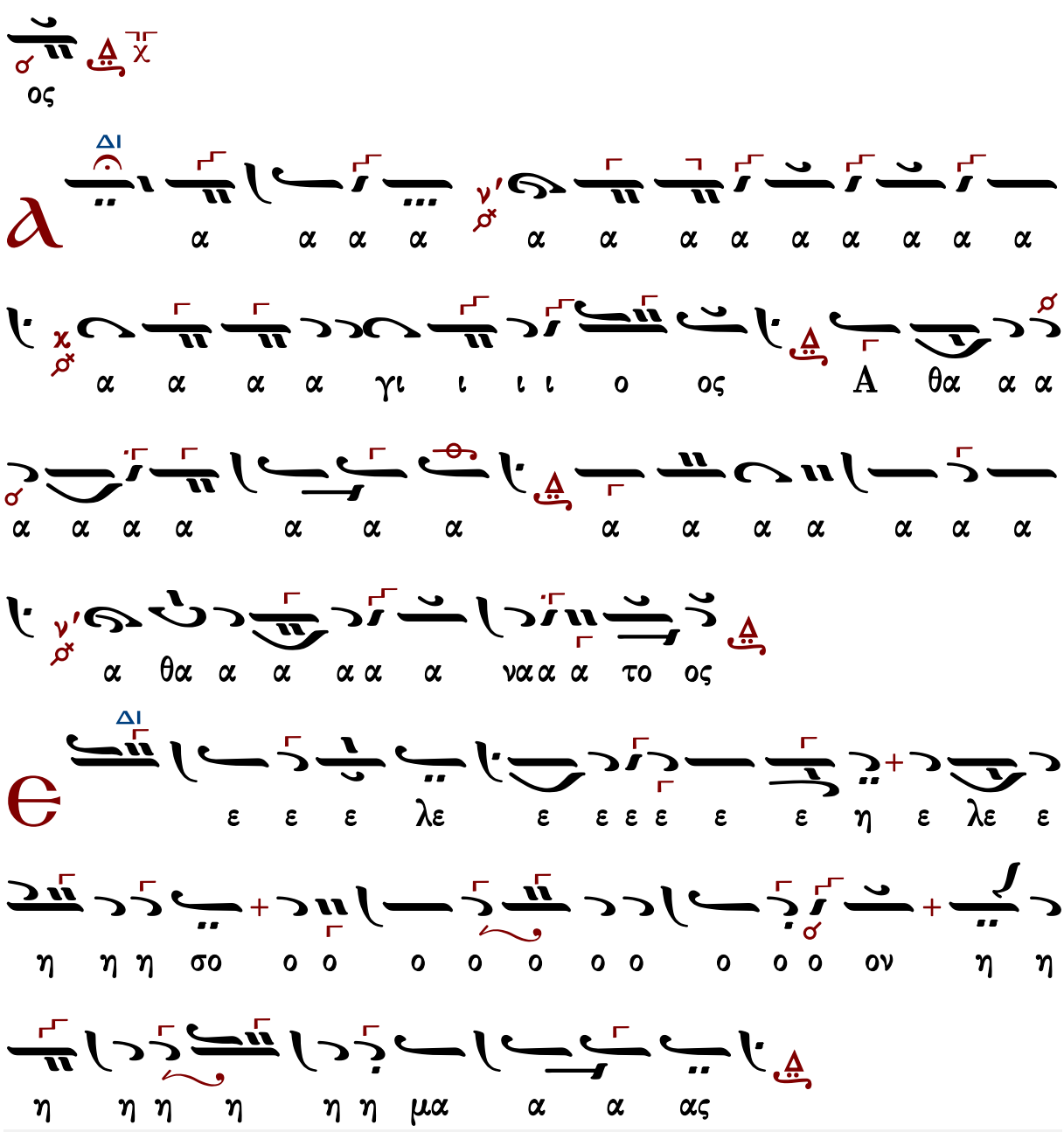

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

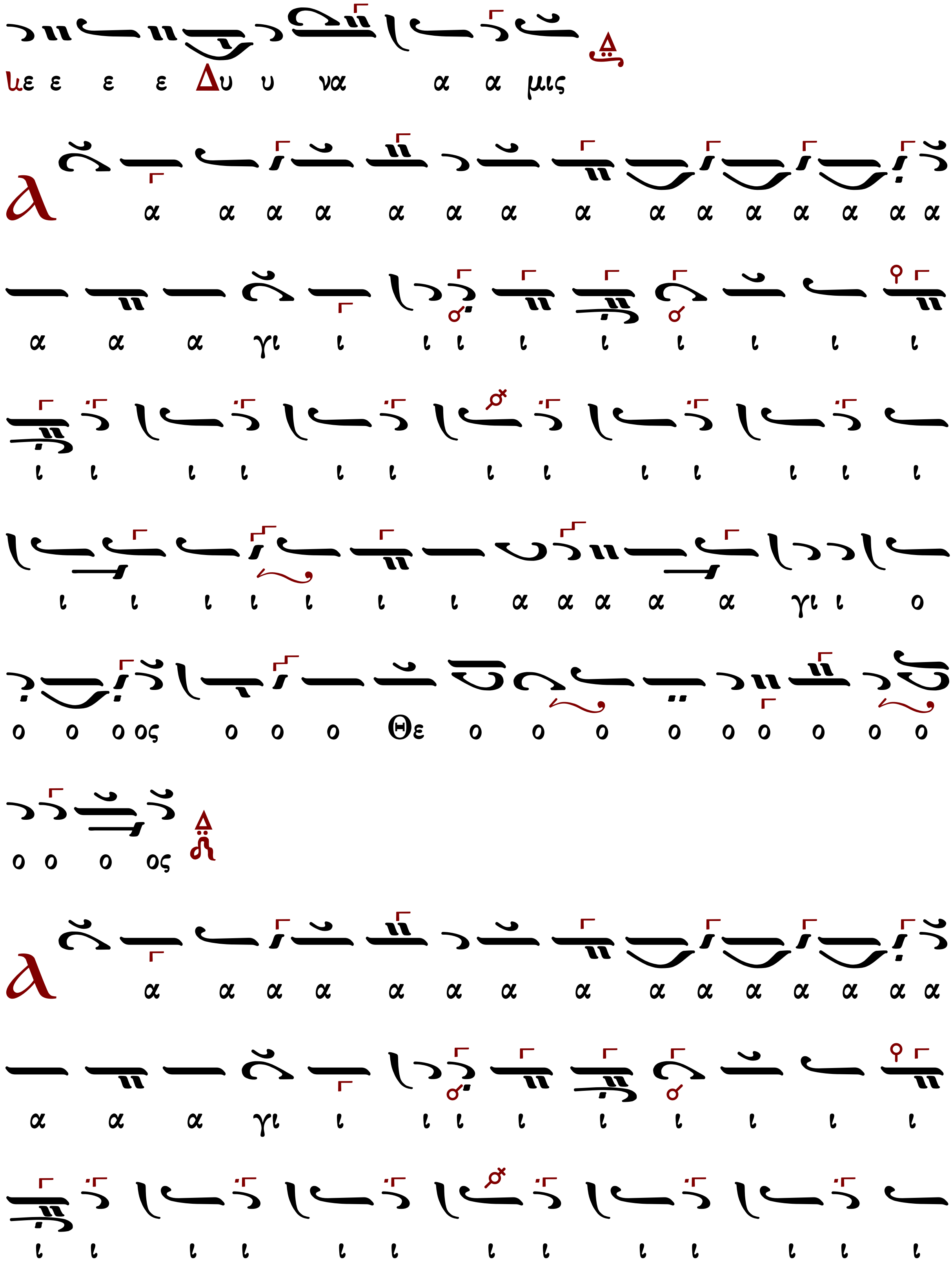
λε ε ε ε Δυ υ να α α μις
λ α α α α α α α α α α α α α α α
α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο
ο ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ος
λ α α α α α α α α α α α α α α α
α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

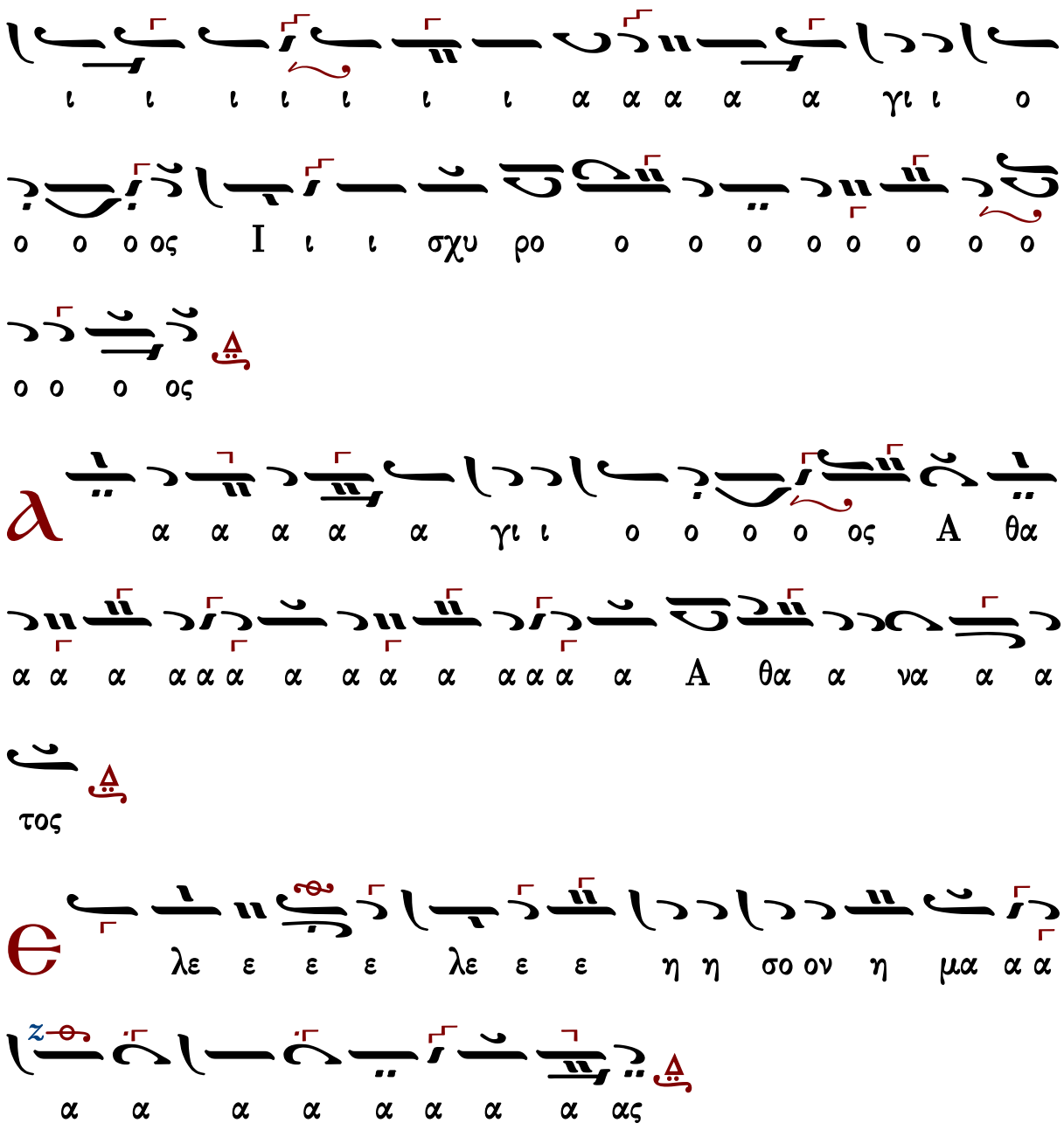

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

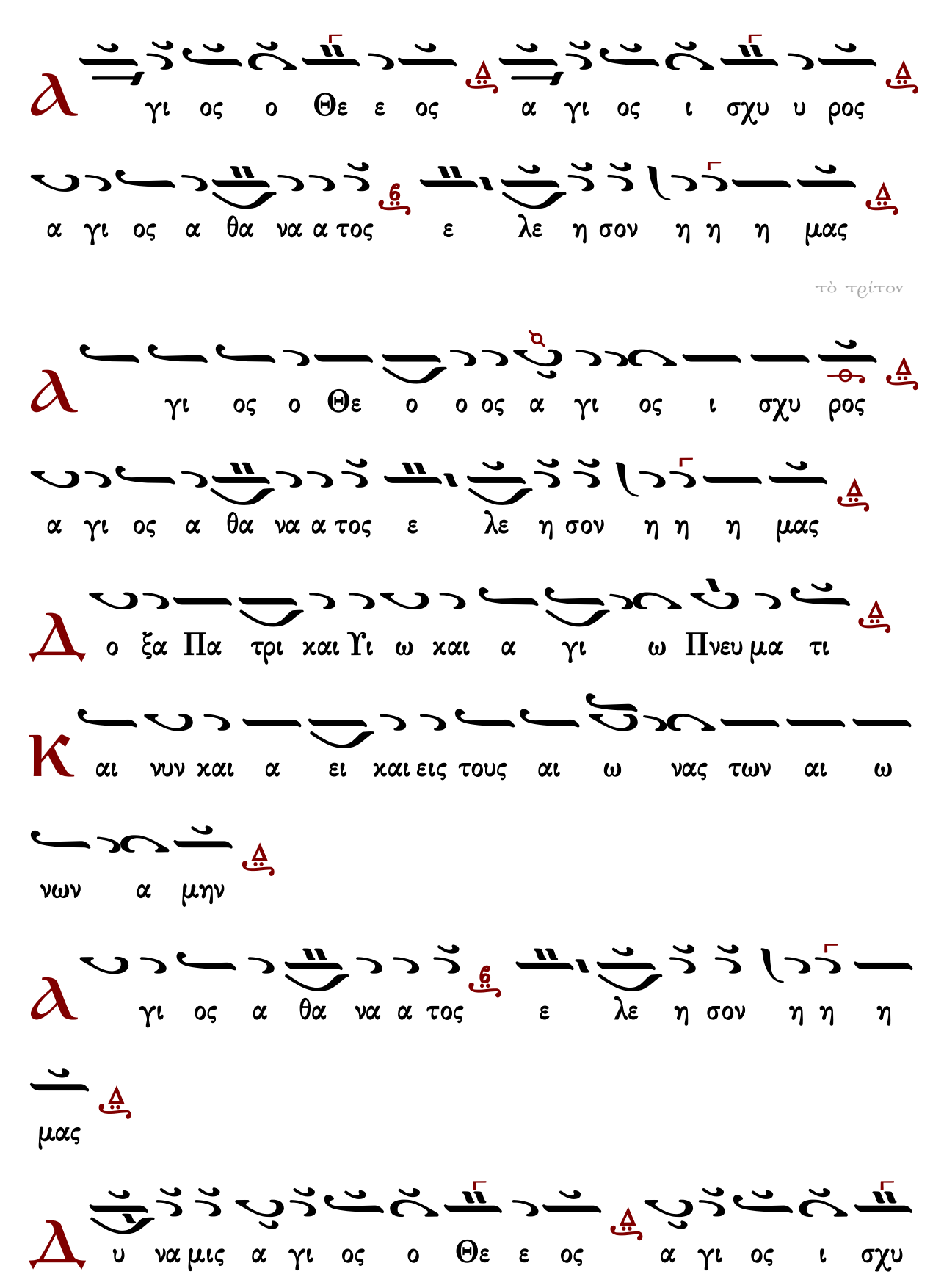
γι ος ο Θε ε ος α γι ος ι σχυ υ ρος
α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η μας
τὸ τρίτον
γι ος ο Θε ο ο ος α γι ος ι σχυ ρος
α γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η μας
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
γι ος α θα να α τος ε λε η σον η η η
μας
υ να μις α γι ος ο Θε ε ος α γι ος ι σχυ

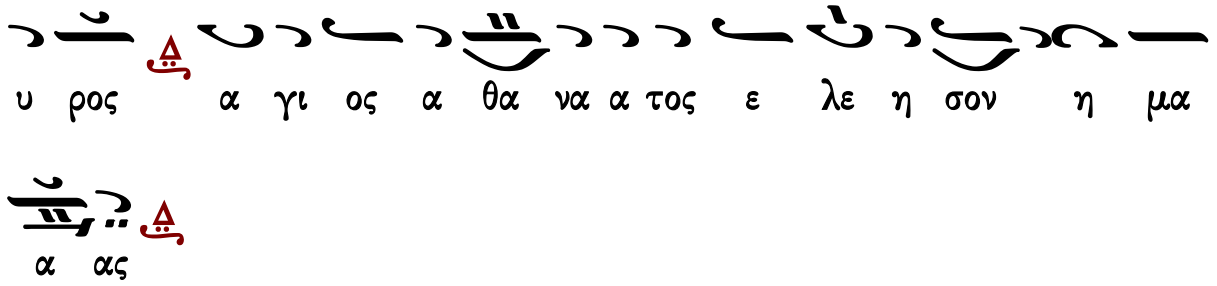

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

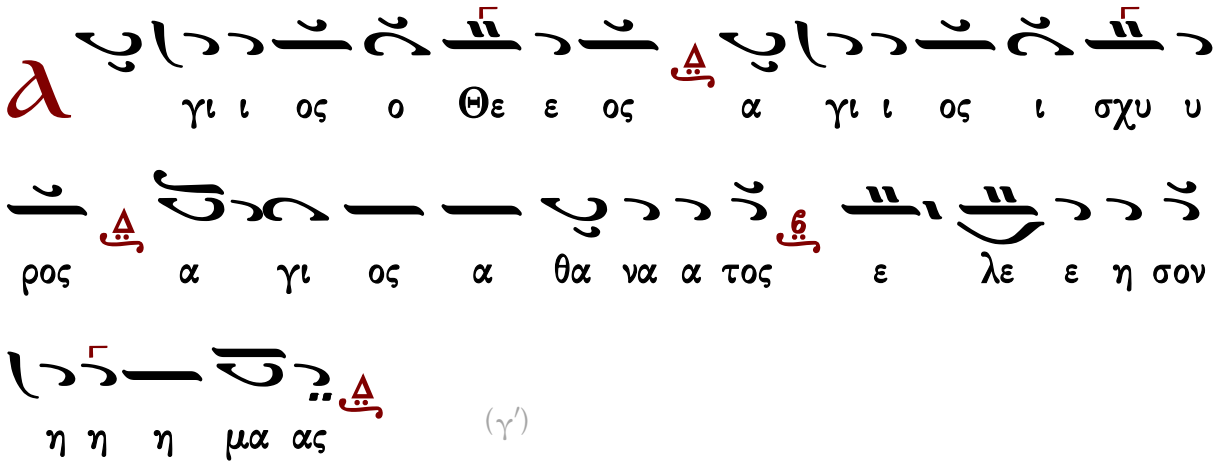

(γ΄)

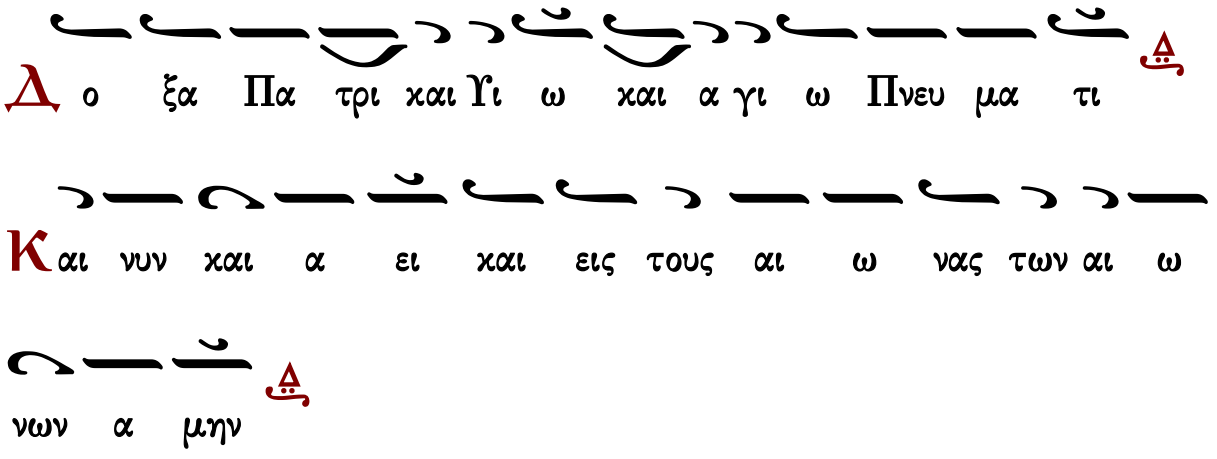

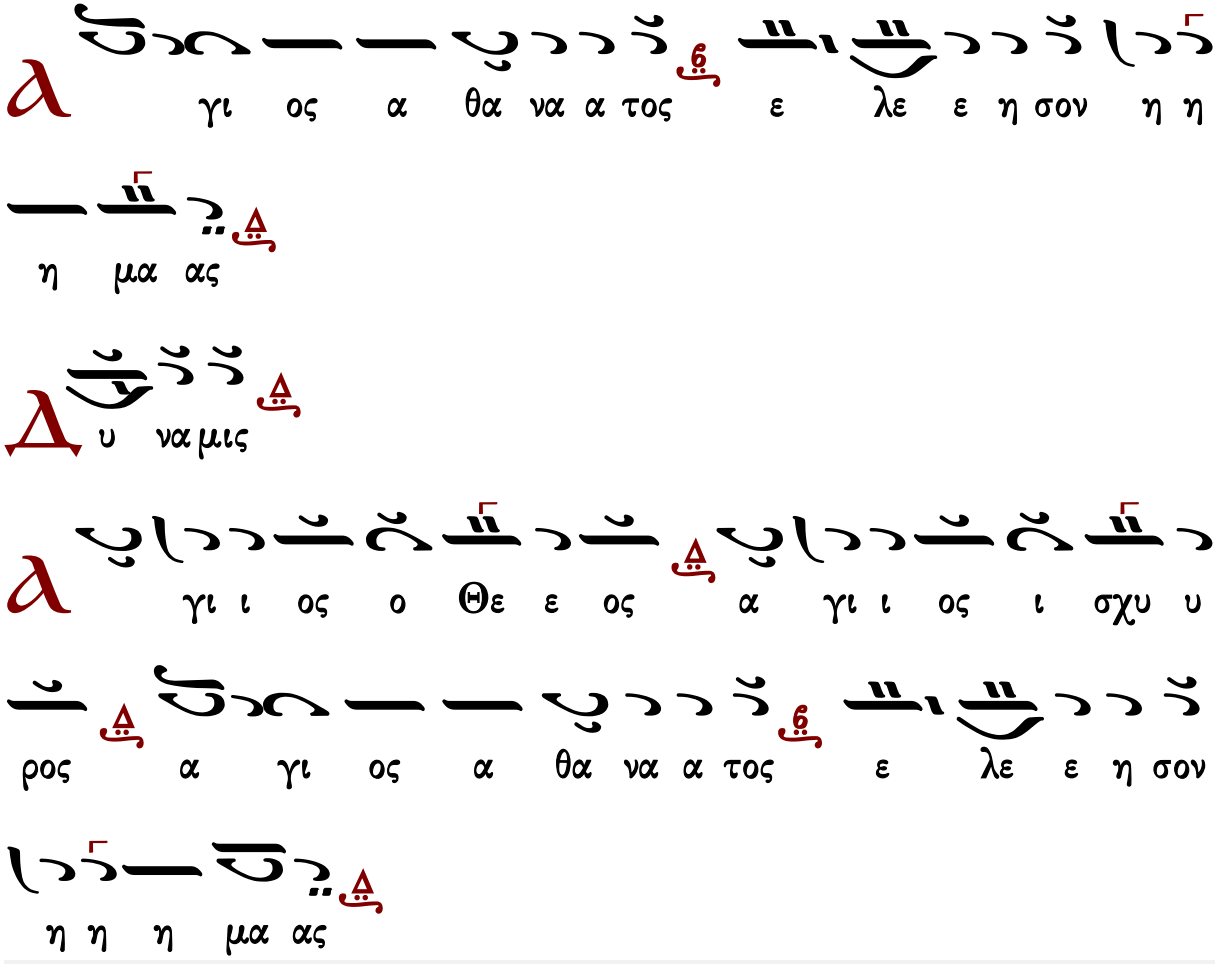

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου

Ἦχος Δι

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

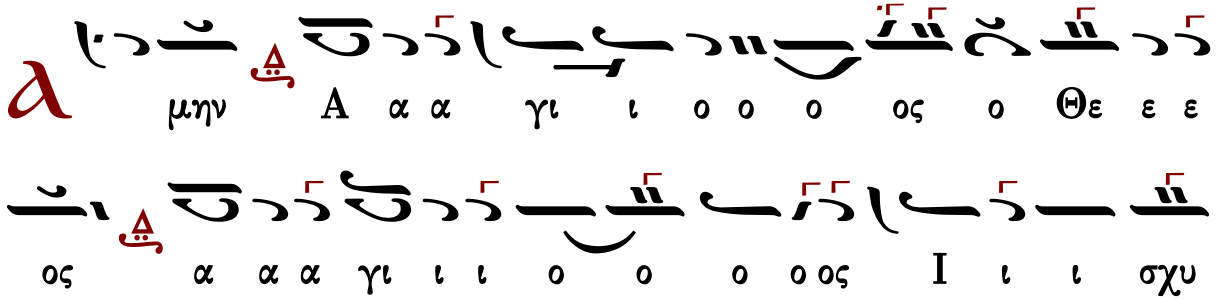

τὸ τρίτον

τὸ τρίτον καὶ ἄλλως

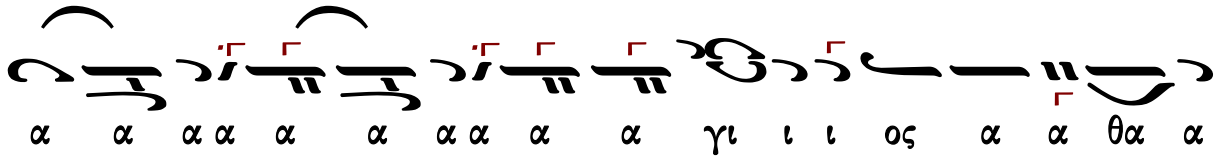
α α α α α α α α α α γι ι ι ος α α θα α

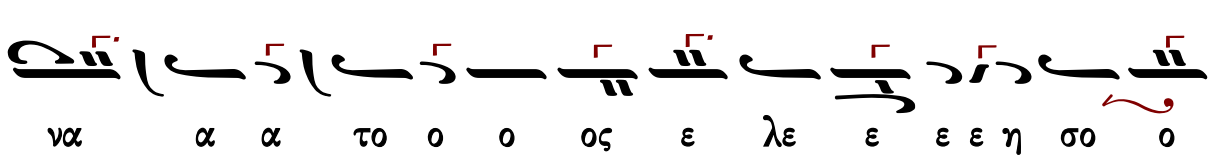
να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ

μα τι

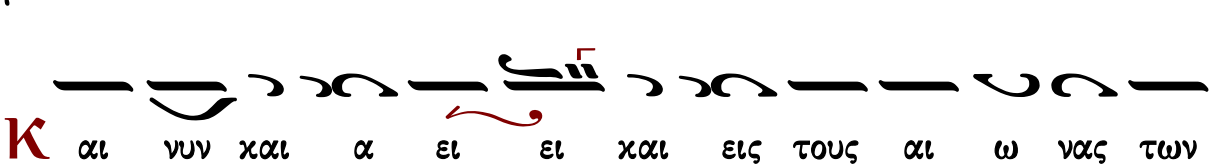
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

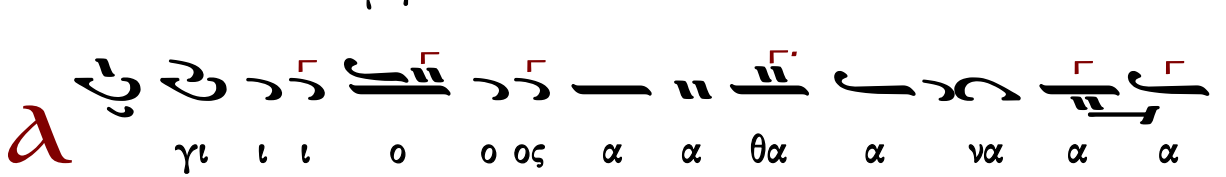
Α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α

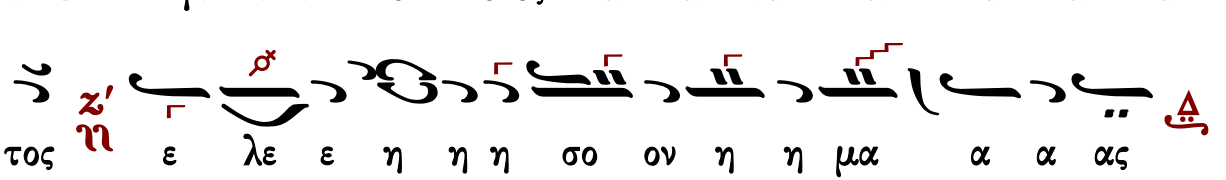
τος ε λε ε η η η σο ον η η μα α α ας

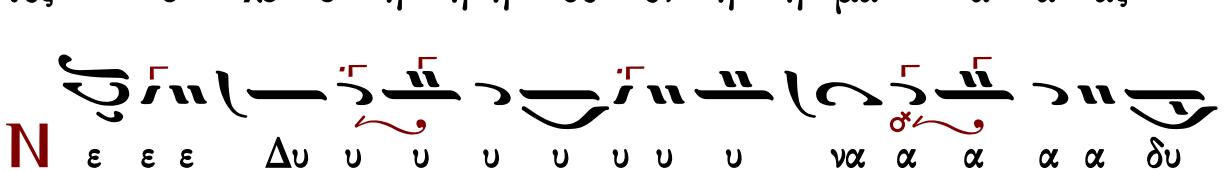
Ν ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α δυ

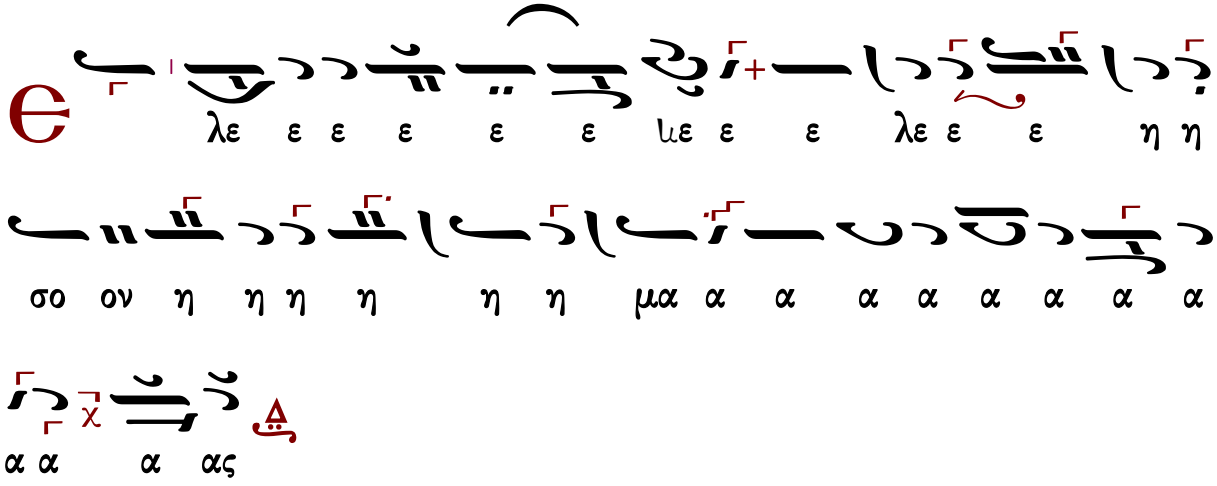

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος Ζω

«Κοκκινογοργούσα» Ανθολογία
Κωνσταντινούπολη, 1846 σ.369*

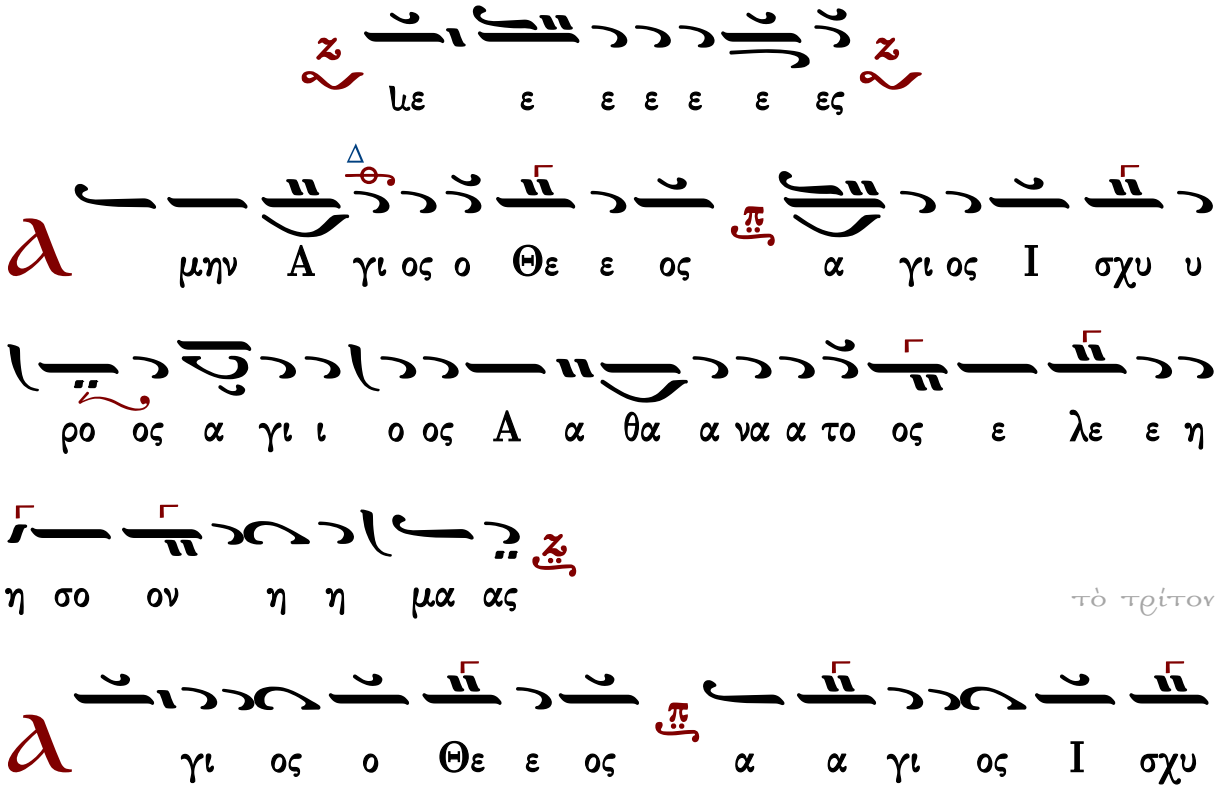

υ ρος α γι ι ο ος Α α α θα να α το ος ε

ε ε λε ε η η σον η η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι υι ω και α γι ι ω ω

Πνε ευ μα α τι ι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω ω νας των

αι ω ω ω νων α α α μην

λ γι ος α α θα α να α α α το ο ος ε

ε ε λε ε η η σο ον η η μα ας

Ν ε ε δυ υ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α

μι ι ι ις Α α α α α α α α α α α α α α α

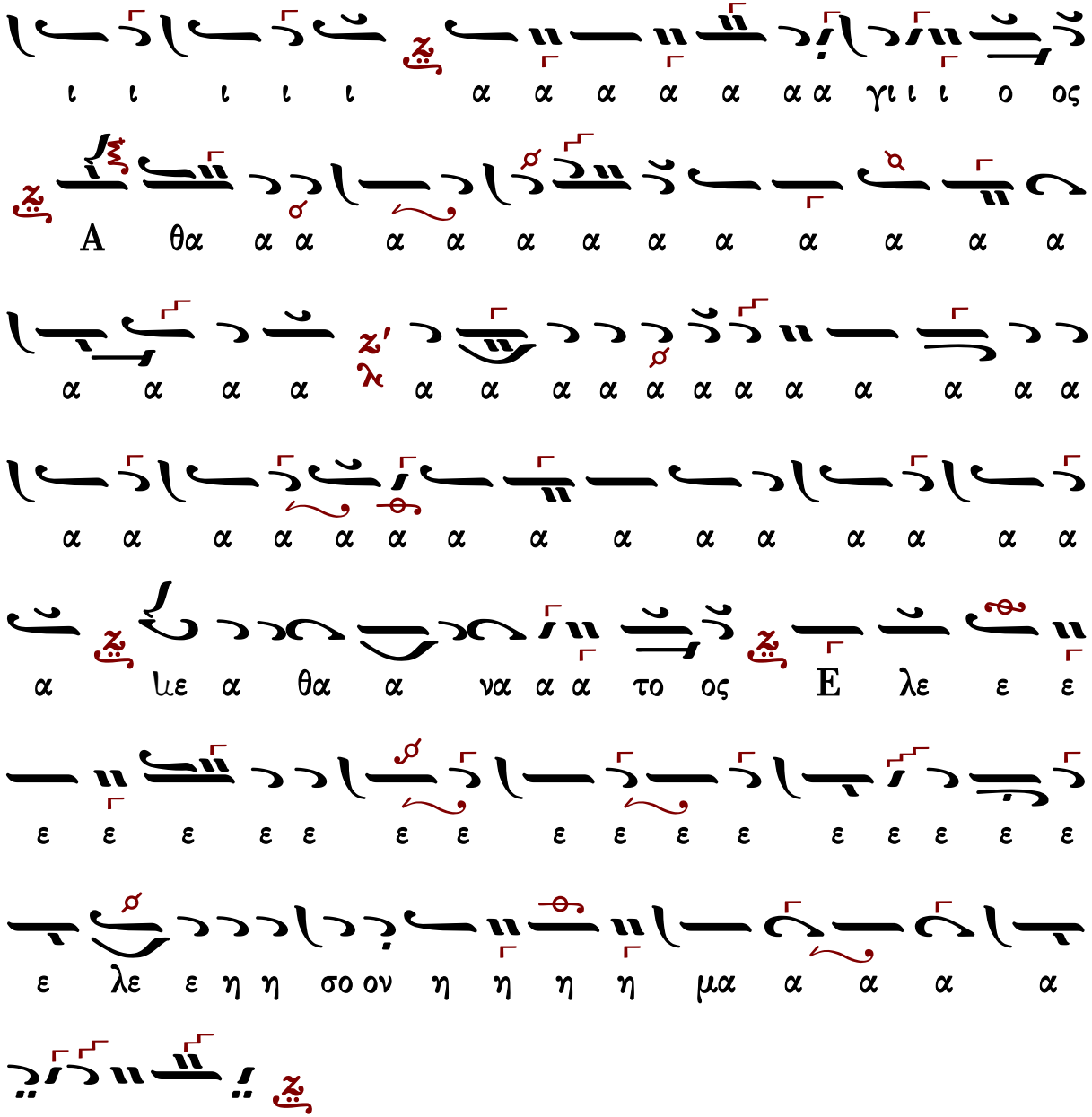

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Νικολάου Σμύρνης (†1887)

Ἦχος Ζω

Νεκταρίου μοναχού
Μουσικός Θησαυρός Λειτουργίας
τομ.Α’ 1931 σελ.63*

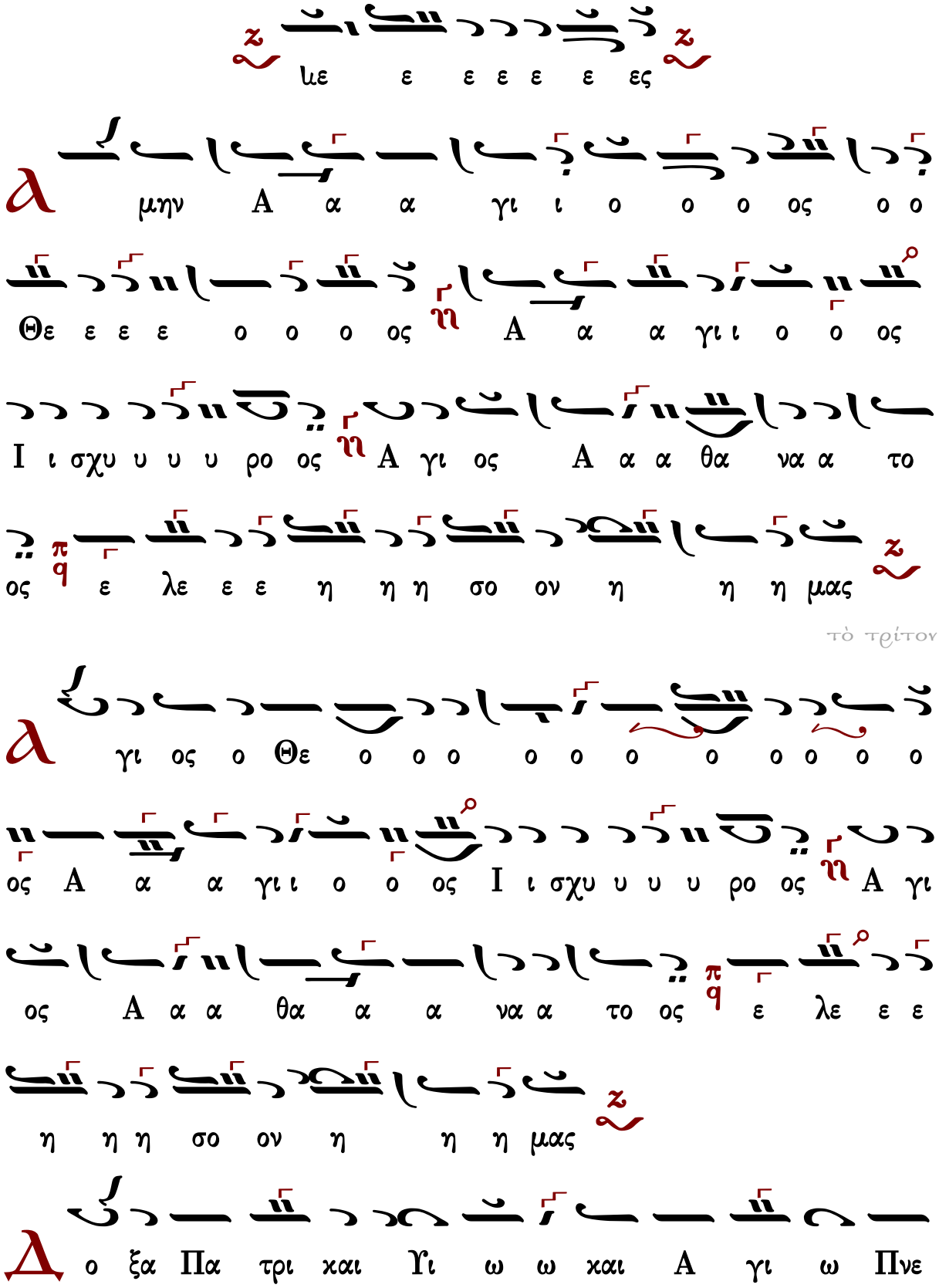
με ε ε ε ε ε ες
μην A α α γι ι ο ο ο ος ο ο
Θε ε ε ε ο ο ο ος η A α α γι ι ο ο ος
I ι σχυ υ υ υ ρο ος η A γι ος A α α θα να α το
ος π/q ε λε ε ε η η η σο ον η η η μας
τὸ τρίτον
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ος A α α γι ι ο ο ος I ι σχυ υ υ υ ρο ος η A γι
ος A α α θα α α να α το ος π/q ε λε ε ε
η η η σο ον η η η μας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και A γι ω Πνε

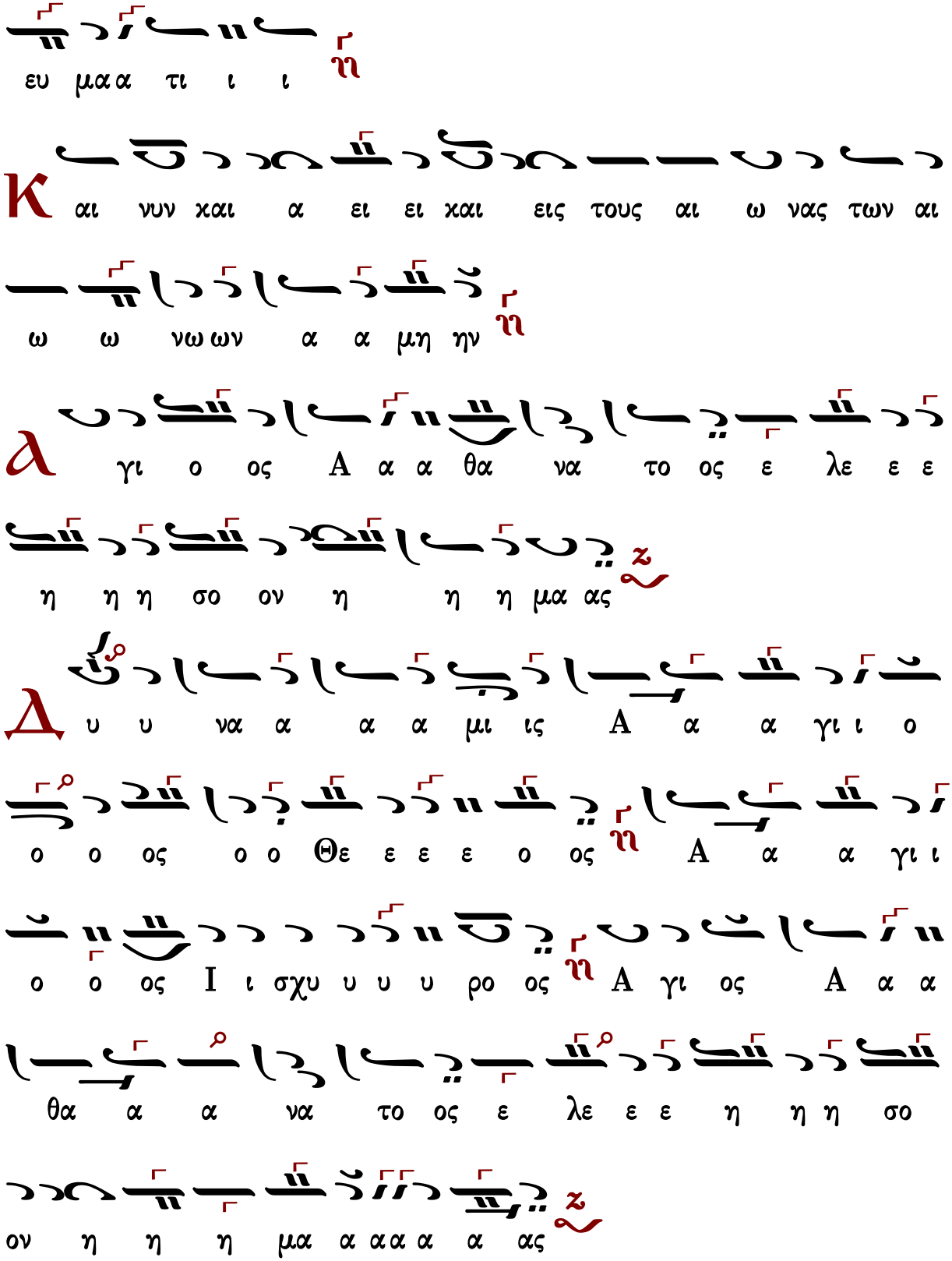
ευ μαα τι ι ι
Κ αι νυν χαι α ει ει χαι εις τους αι ω ναις των αι
ω ω νω ων α α μη ην
Α γι ο ος Α α α θα να το ος ε λε ε ε
η η η σο ον η η η μα ας
Δ υ υ να α α α μι ις Α α α γι ι ο
ο ο ος ο ο Θε ε ε ε ο ος Α α α γι ι
ο ο ος Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος Α γι ος Α α α
θα α α να το ος ε λε ε ε η η η σο
ον η η η μα α α α α α ας

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Ζω

Δημοσθένης Παϊκόπουλος
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Θεία Λειτουργία 2006 σ.75#

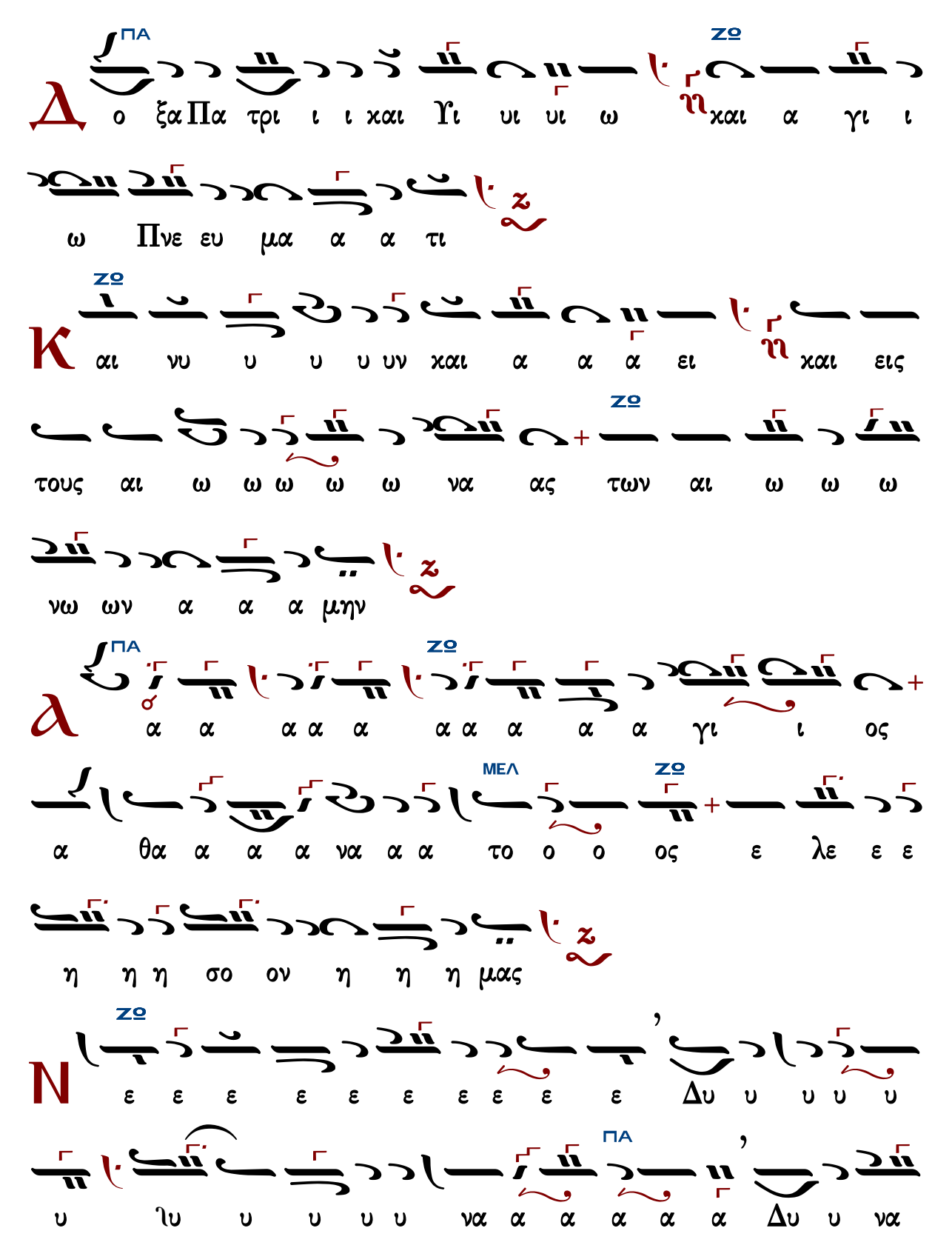
Δ
ΠΑ
ΖΟ
ο ξα Πα τρι ι ι χαι Υι υι υι ω χαι α γι ι
ω Πνε ευ μα α α τι
Κ
ΖΟ
αι νυ υ υ υ υν χαι α α α ει χαι εις
τους αι ω ω ω ω ω να ας των αι ω ω ω
ΖΟ
νω ων α α α μην
α
ΠΑ
ΖΟ
α α α α α α α α α γι ι ος
ΜΕΛ
ΖΟ
α θα α α α να α α το ο ο ος ε λε ε ε
η η η σο ον η η η μας
Ν
ΖΟ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ
ΠΑ
υ ιυ υ υ υ υ να α α α α α Δυ υ να

ΜΕΛ
ΖΟ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΖΟ
ΜΕΛ
ΖΟ
ΜΕΛ
ΖΟ
ΜΕΛ
ΖΟ
ΜΕΛ
ΖΟ
ΠΑ
ΖΟ

ΜΕΛ
ΖΟ
ΠΑ
ΝΗ

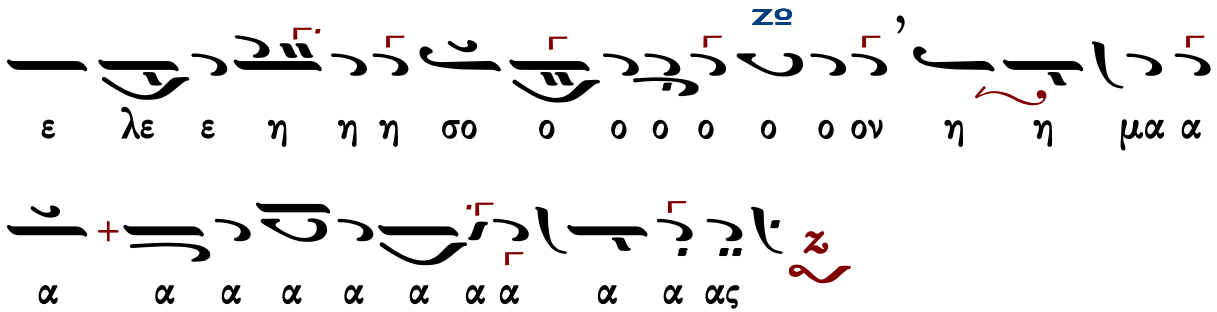

Κωνσταντίνου Μπεκιάρη

Ἦχος Ζω

Ἀστερίου Δεβρελῆ
Πηδάλιον (Μονωδικόν) 1987 σ.25*

Τετράφωνος

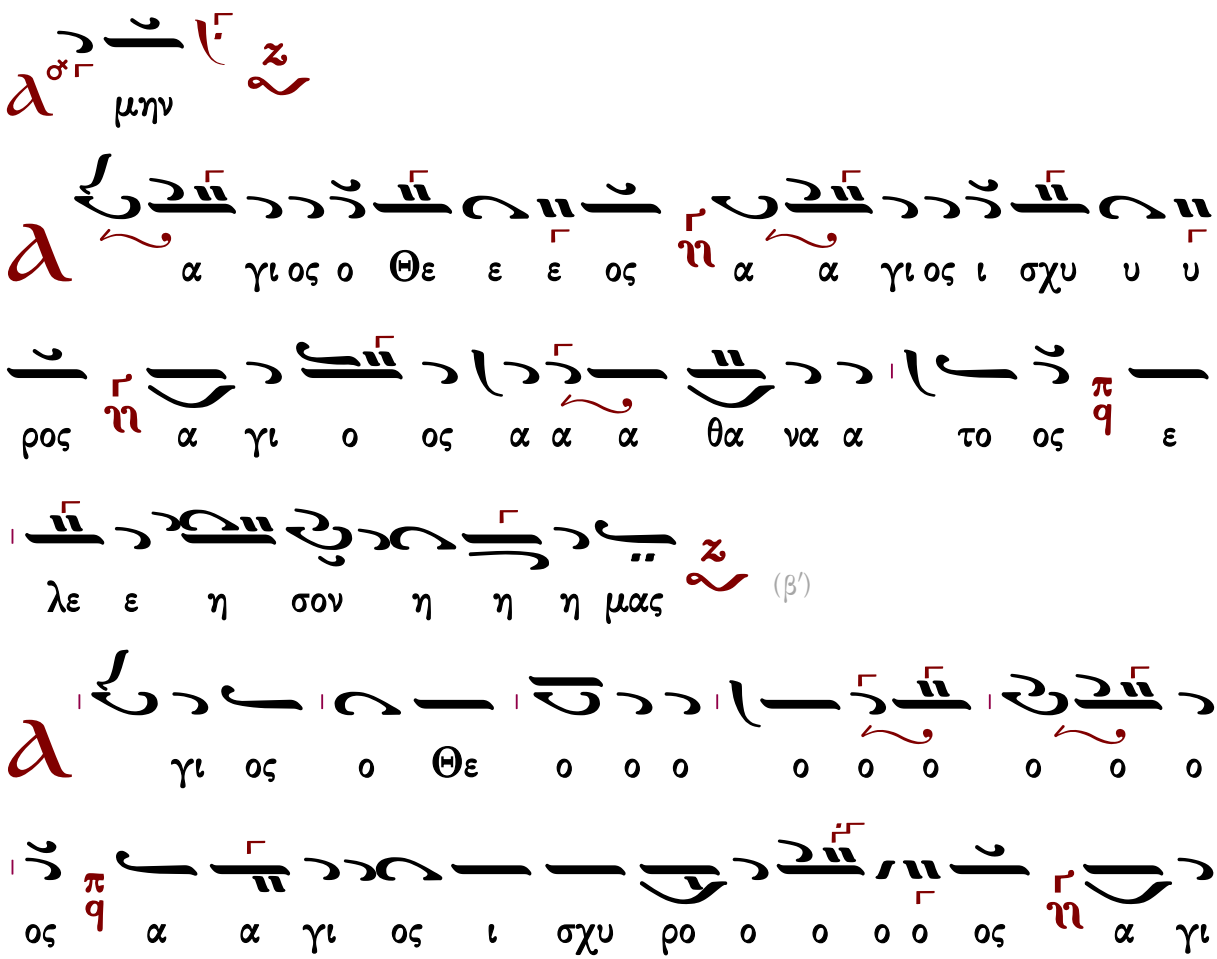

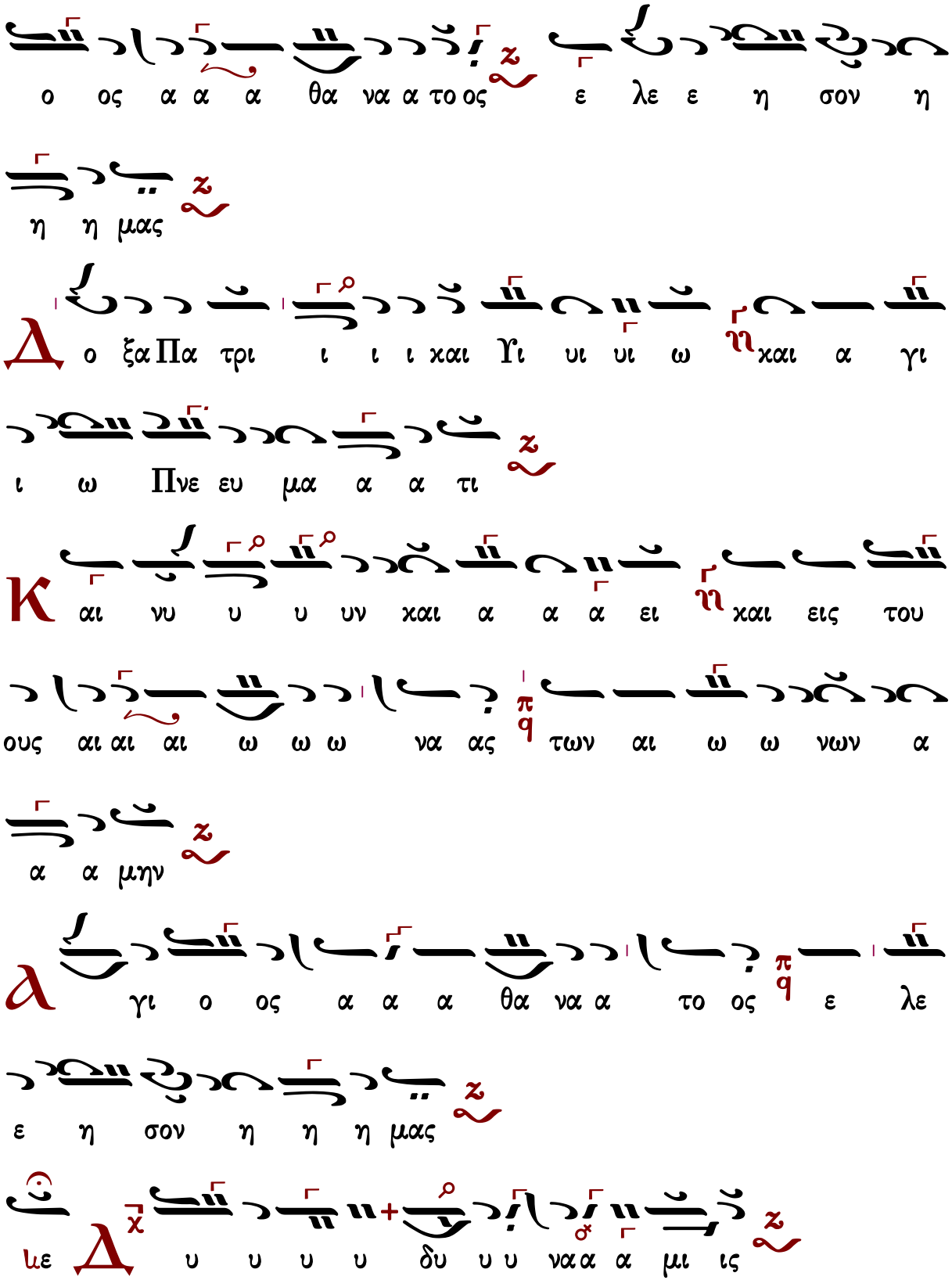
ο ος α α α θα να α το ος ε λε ε η σον η
η η μας
Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι Υι υι υι ω χαι α γι
ι ω Πνε ευ μα α α τι
Κ αι νυ υ υ υν χαι α α α ει χαι εις του
ους αι αι αι ω ω ω να ας των αι ω ω νων α
α α μην
Δ γι ο ος α α α θα να α το ος ε λε
ε η σον η η η μας
με Δ υ υ υ υ δυ υ υ να α α μι ις

Ἕτερον Ἀθάνατος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Χερουβικὸν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

Ἦχος Ζω

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ. 114#

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η ζω ω ω
ο ο ο ο ο χο ο ο ποι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι
ι α α α α δι ι ι ι ι ι ι τον τρισ α
α α α α α α α α α α α γι ι ο ον υ υ υ
υ μνον προσ α α α α α δο ο ον τε ες πα α α α
σα αν την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι βι ο τι χη η η η η η η ην α πο
θω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε θα α α
α α α α με ε ε με ε ρι ι ι μνα αν

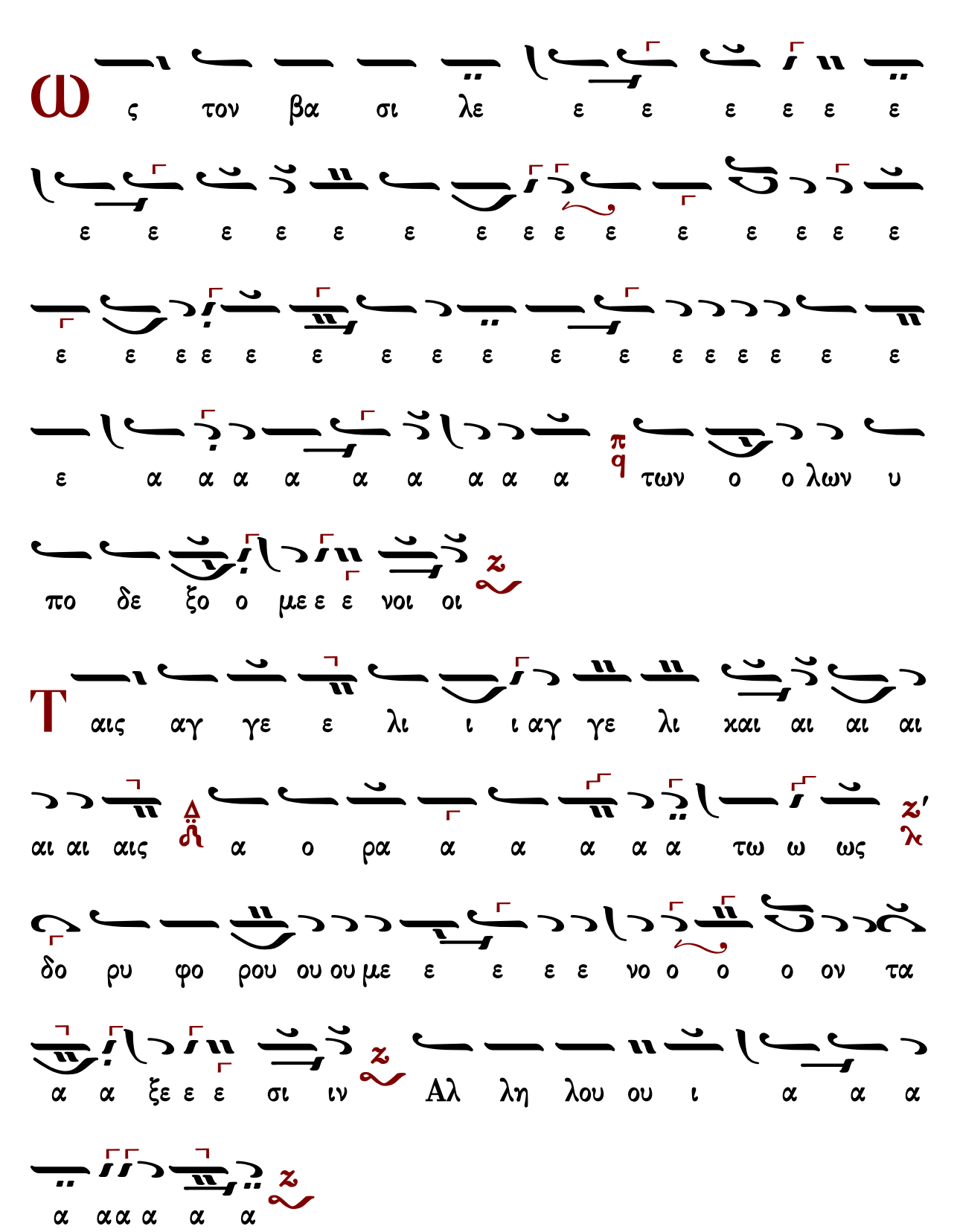
ω
ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε α α α α α α α α α τ π q ων ο ο λων υ
πο δε ξο ο με ε ε νοι οι z
Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι αι
αι αι αις Δ α ο ρα α α α α α τω ω ως z′ λ
δο ρυ φο ρου ου ου με ε ε ε ε νο ο ο ο ον τα
α α ξε ε ε σι ιν z Αλ λη λου ου ι α α α
α αα α α α z

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος Ζω

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α' 1931 σ.343#

Τρι

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος Ζω

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.85#

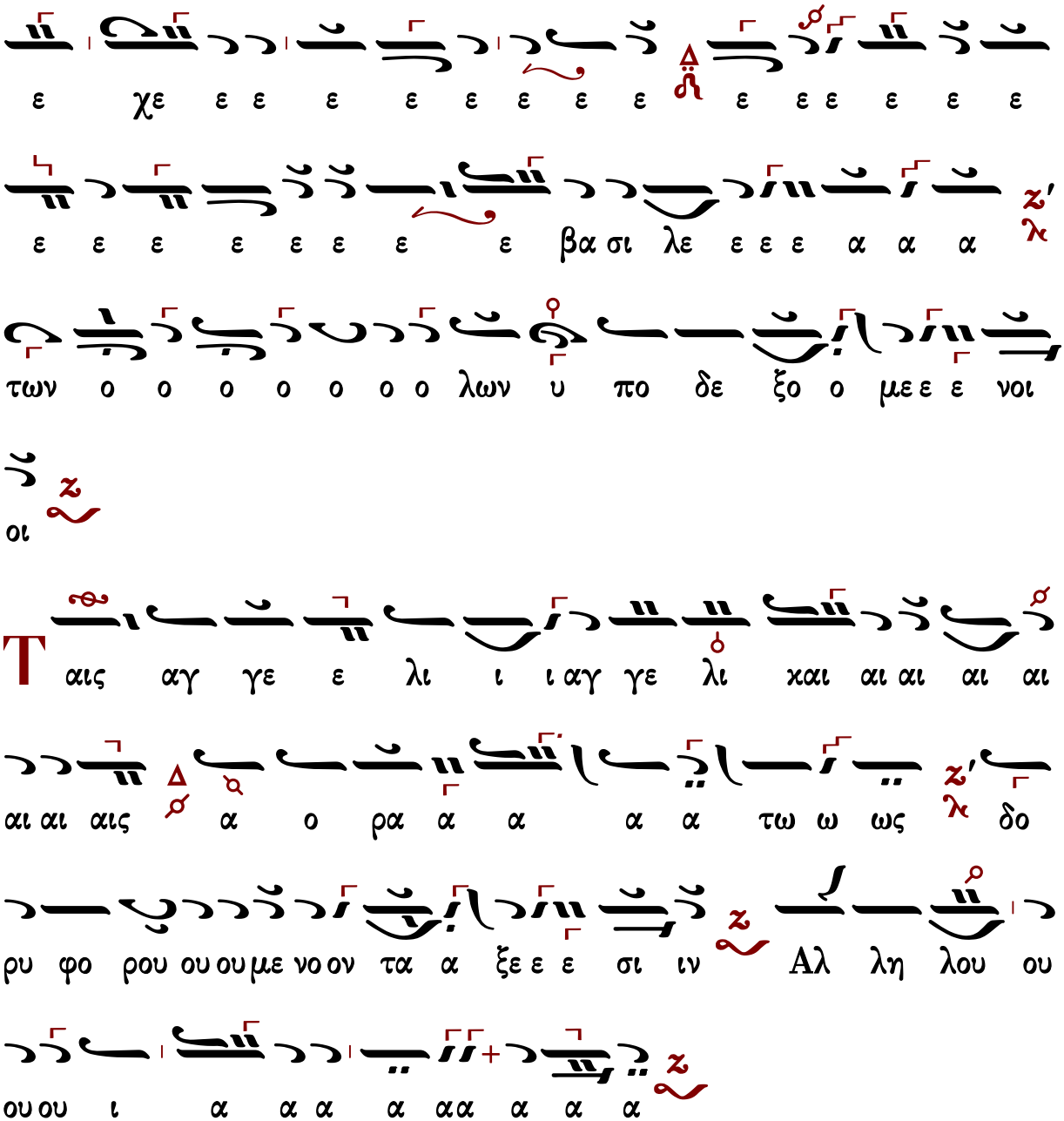

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Λειτουργικὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

κ-Β′

Ἦχος Ζω

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.84#

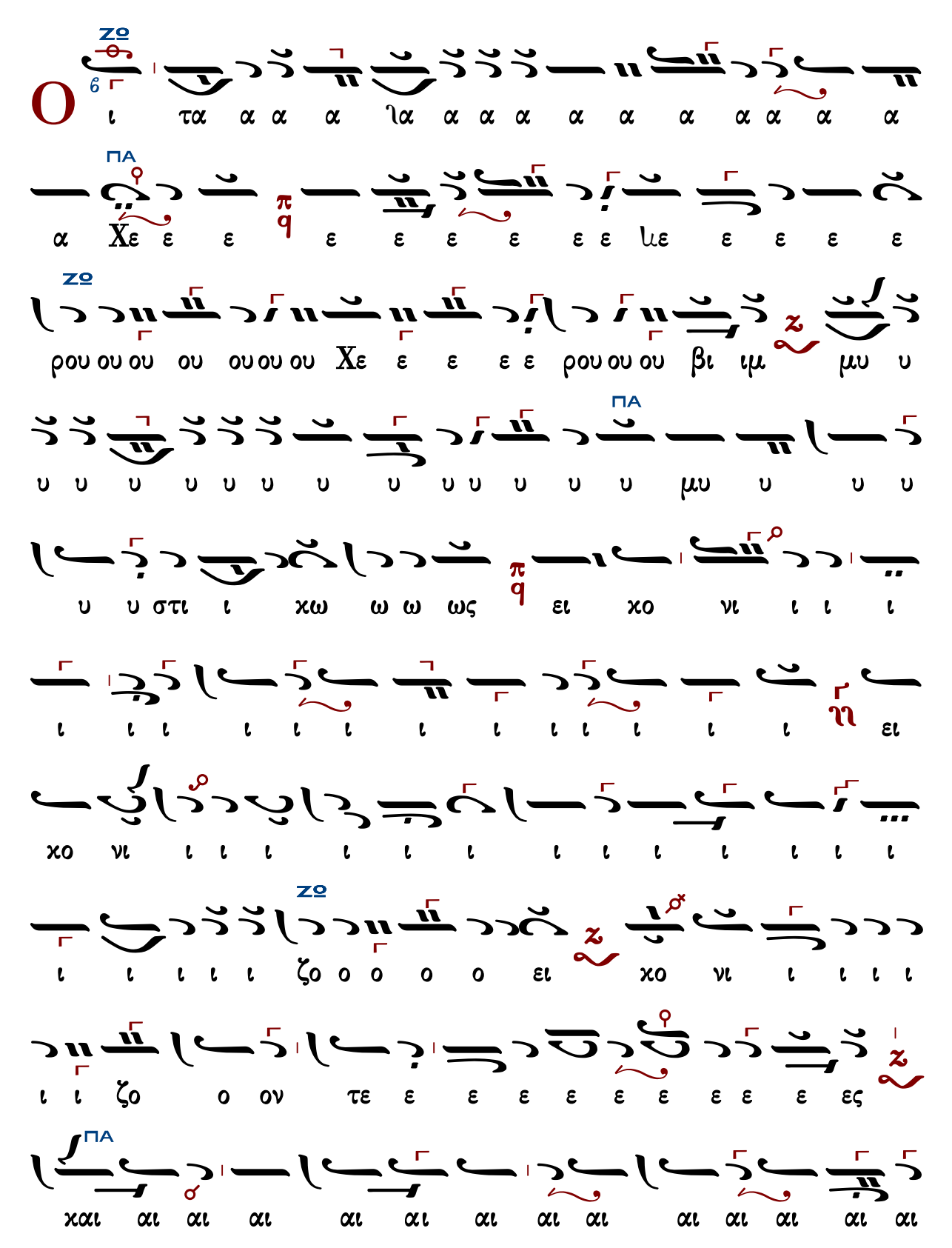
ZΩ
O
ι τα α α α ʅα α α α α α α α α α α
ΠΑ
α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ʅε ε ε ε ε
ZΩ
ρου ου ου ου ου ου ου Χε ε ε ε ε ρου ου ου βι ιμ μυ υ
ΠΑ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μυ υ υ υ
υ υ στι ι χω ω ω ως ει χο νι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ει
χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ZΩ
ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ει χο νι ι ι ι ι
ι ι ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες
ΠΑ
χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

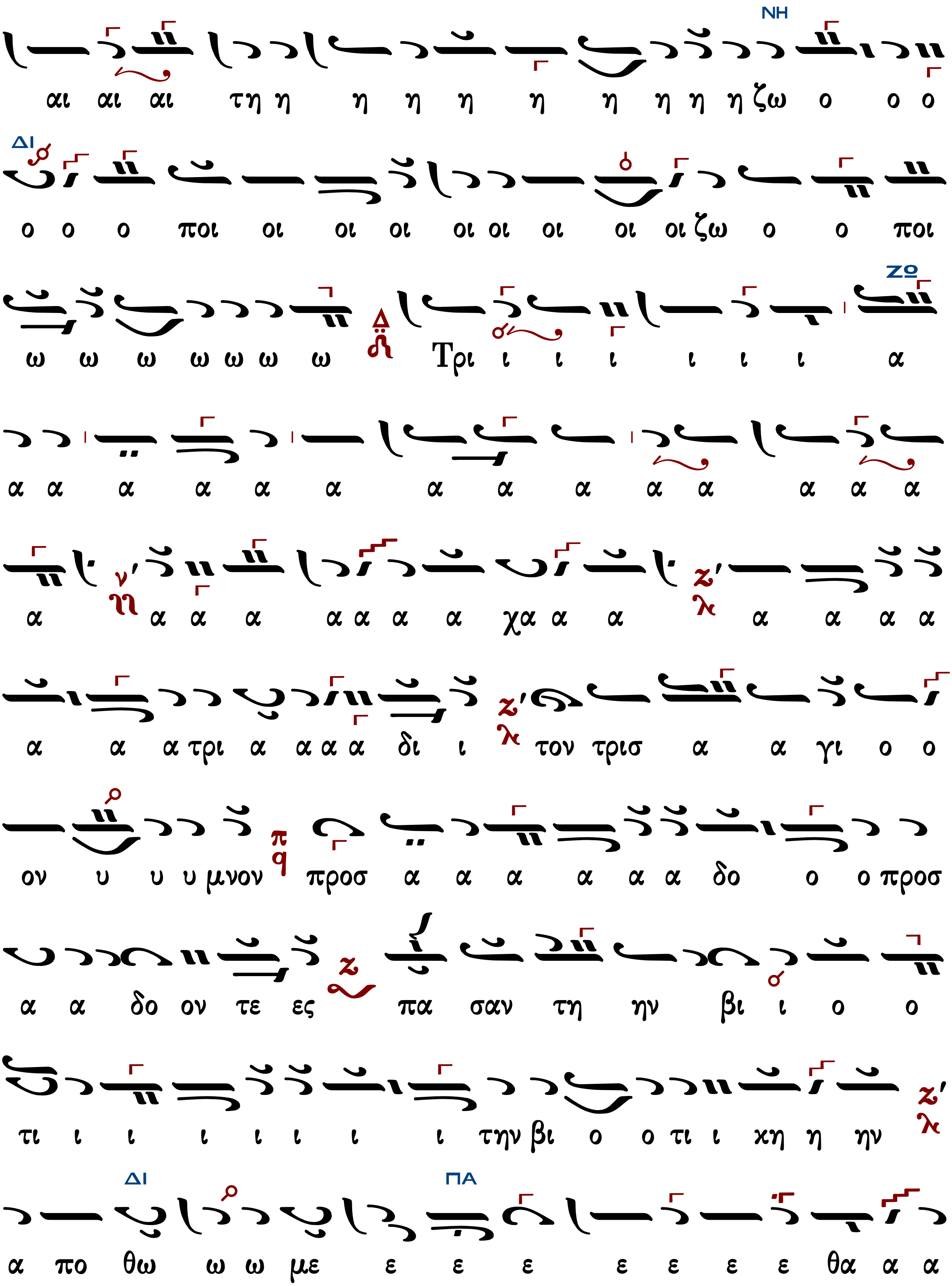
NH
αι αι αι τη η η η η η η η η η ζω ο ο ο
ΔΙ
ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι
ΖΩ
ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι ι ι ι α
α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α χα α α α α α α
α α α τρι α α α α δι ι τον τρισ α α γι ο ο
ον υ υ υ μνον προσ α α α α α α δο ο ο προσ
α α δο ον τε ες πα σαν τη ην βι ι ο ο
τι ι ι ι ι ι ι ι την βι ο ο τι ι κη η ην
ΔΙ ΠΑ
α πο θω ω ω με ε ε ε ε ε ε ε θα α α

α α α α α α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε με ε ρι ι ι μνα αν
ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε ε α α α
των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι
οι
αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι αι αι
αι αι αις α ο ρα α α α α τω ω ως δο

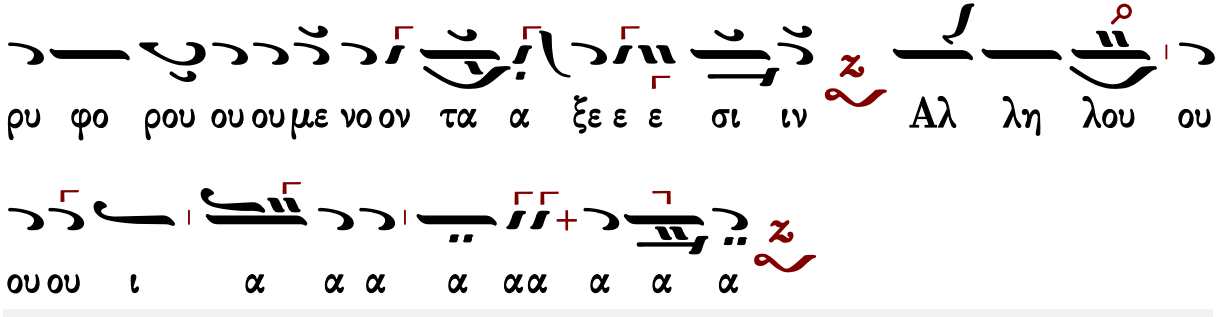

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος Ζω

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
1846 σ.76#

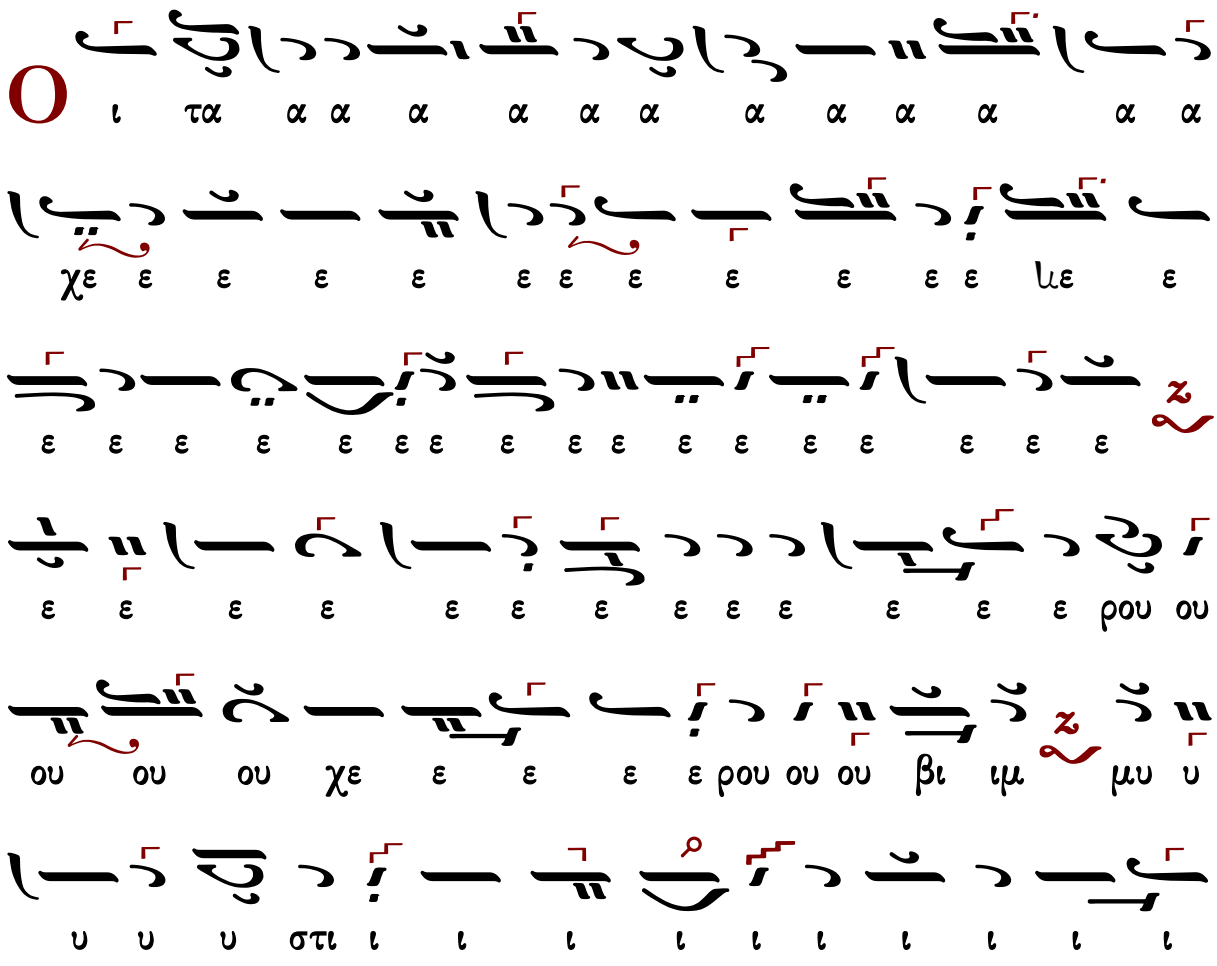

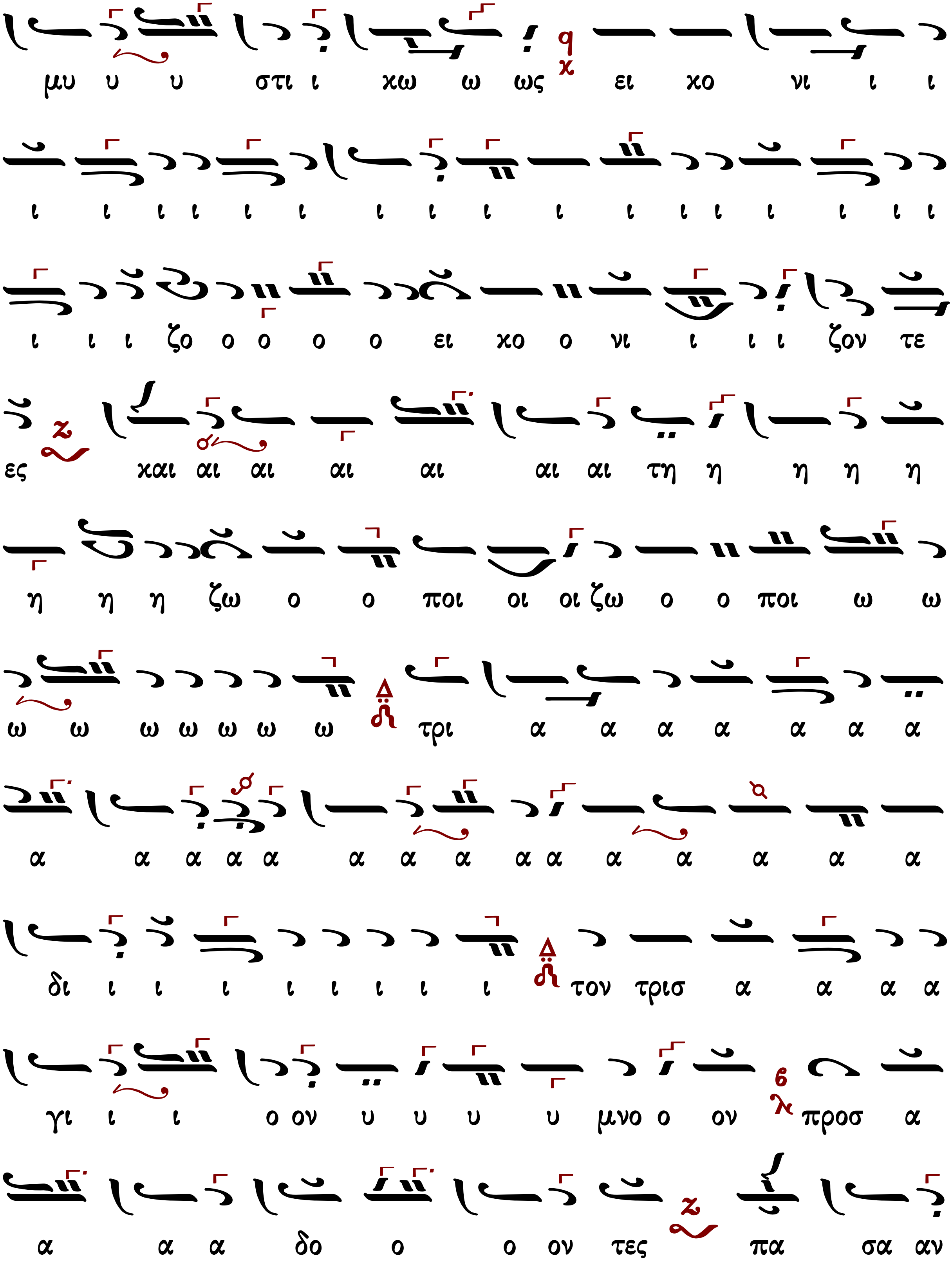
μυ υ υ στι ι χω ω ως ει χο νι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ζο ο ο ο ο ει χο ο νι ι ι ι ζον τε
ες και αι αι αι αι αι αι τη η η η η
η η η ζω ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω
ω ω ω ω ω ω ω τρι α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
δι ι ι ι ι ι ι ι ι τον τρισ α α α α
γι ι ι ο ον υ υ υ υ μνο ο ον προσ α
α α α δο ο ο ον τες πα σα αν

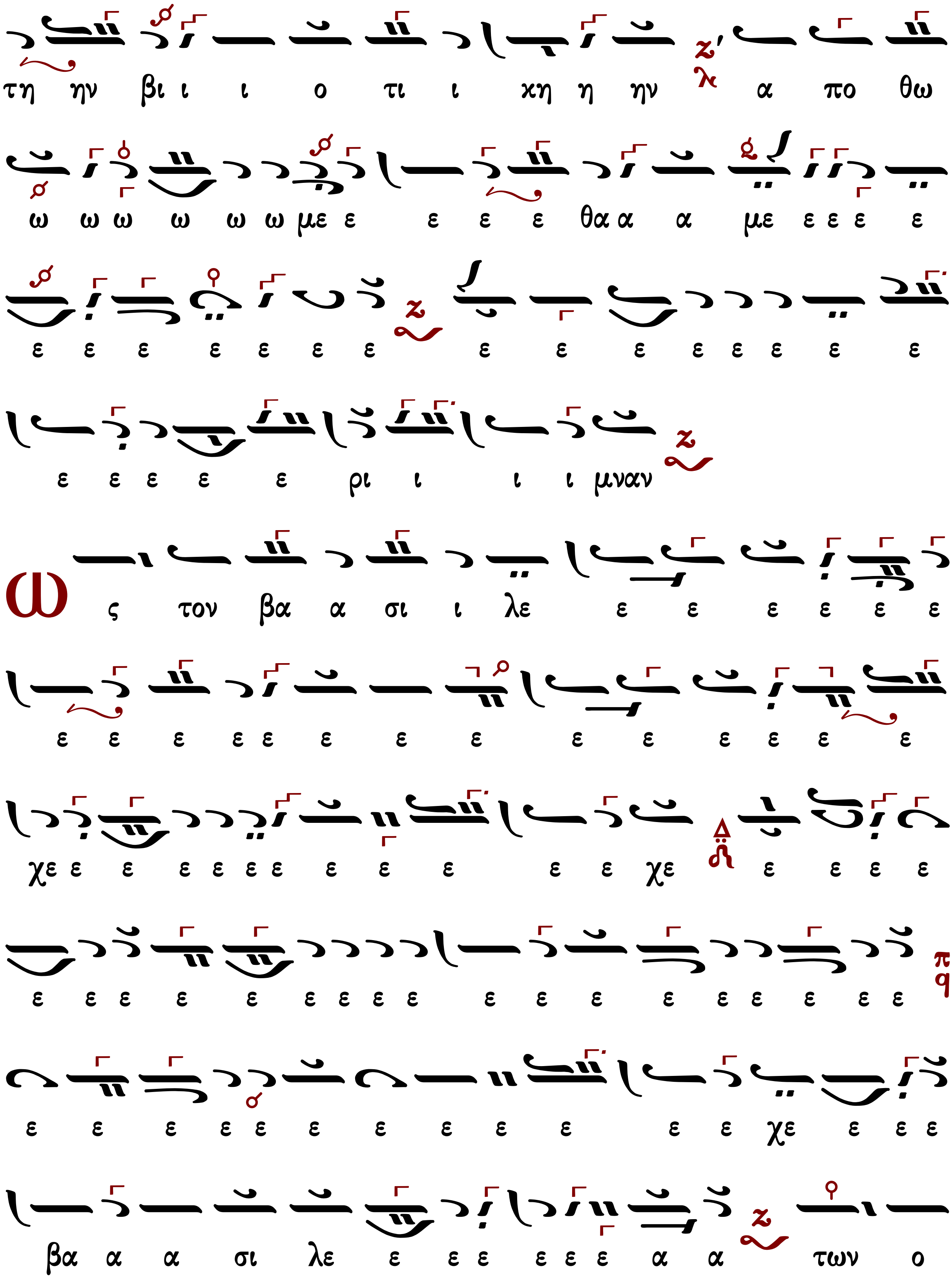
τη ην βι ι ι ο τι ι χη η ην α πο θω
ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α α με ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ρι ι ι ι μναν
ω ς τον βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε
βα α α σι λε ε ε ε ε ε ε α α των ο

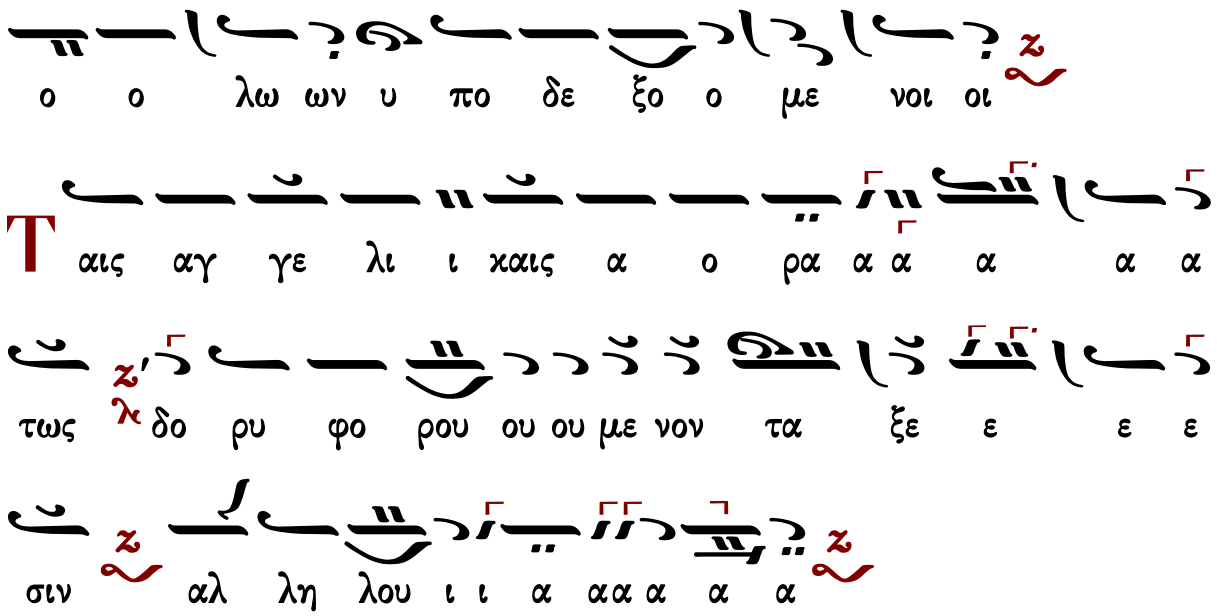

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος Ζω

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.107#

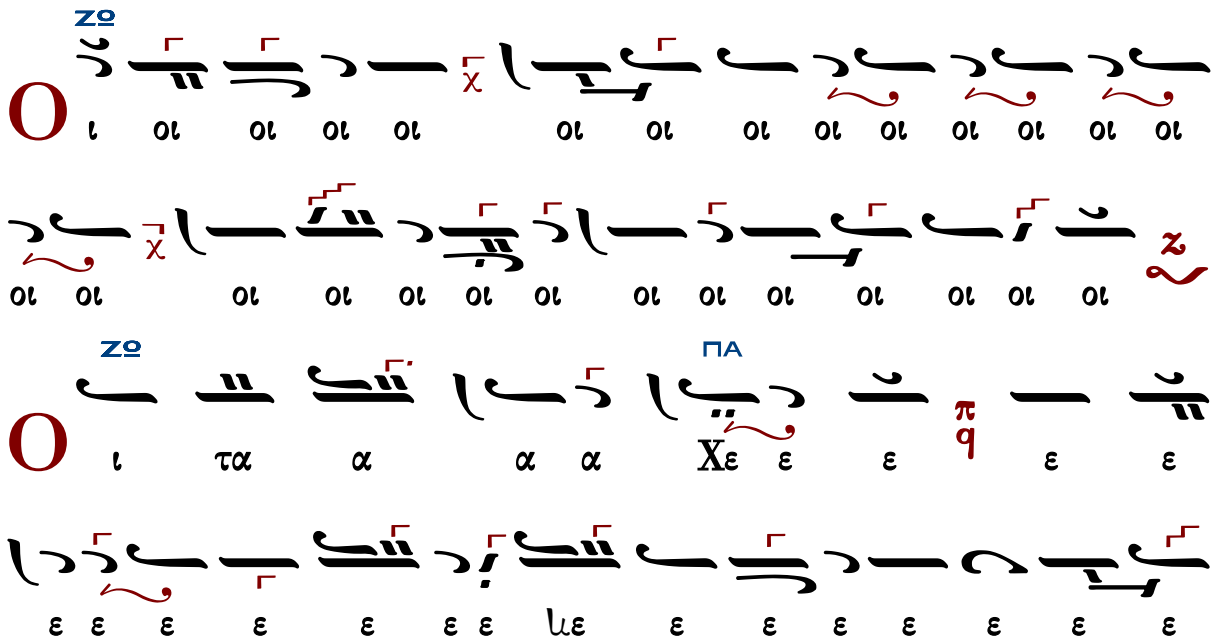

ΝΗ ΖΟ

ε ρου ου ου ου ου ν Χε ε ε ε ε ρου ου ου βι ιμ

ΚΕ

μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι

ΠΑ

χω ω ως χ ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ΖΟ

ζο ο ο ο ο ει χο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

ΠΑ

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες χαι αι αι τη

ΔΙ

ζω ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι οι ω ω

ω ω ω ω ω ω ω Δ Τρι α α α α α α α α

ΠΑ ΖΟ

α α α α α α α χα α α α α α α α α α α α

α α α α α δι ι τον τρισ α α α α α α

α γι ι ο ο ον υ υ μνο ο ο ο ον προσ

ΠΑ ΖΟ

α α α α δο ο ον τε ε ες πα α α α α

σα α α α αν τη η ην βι ι ι ο τι ι χη η

ΔΙ ΠΑ

ην α πο θω ω ω ω με ε α πο θω ω με ε ε

ΖΟ

θα α με ε ε ε ρι μνα αν

ΠΑ

ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε

ΖΟ

ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα α α

σι ι λε ε ε ε ε α α των ο ο ο ο λω

ων υ πο ο δε ε ξο ο ο με ε νοι

ΖΟ ΚΕ

αι αις αγ γε ε λι ι χαι αι αι αι αι αις α

ΖΟ ΔΙ

ο ρα α α α α α α τως δο ρυ φο ρου ου ου με

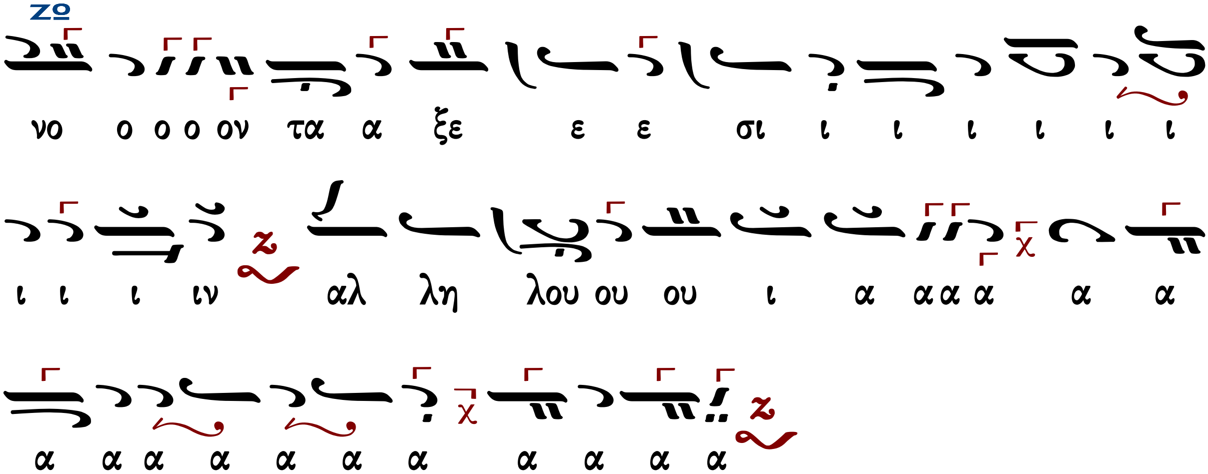

Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

14′10″

Ἦχος Ζω

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Εκκλησιαστικόν Απάνθισμα
1861 σ.157*

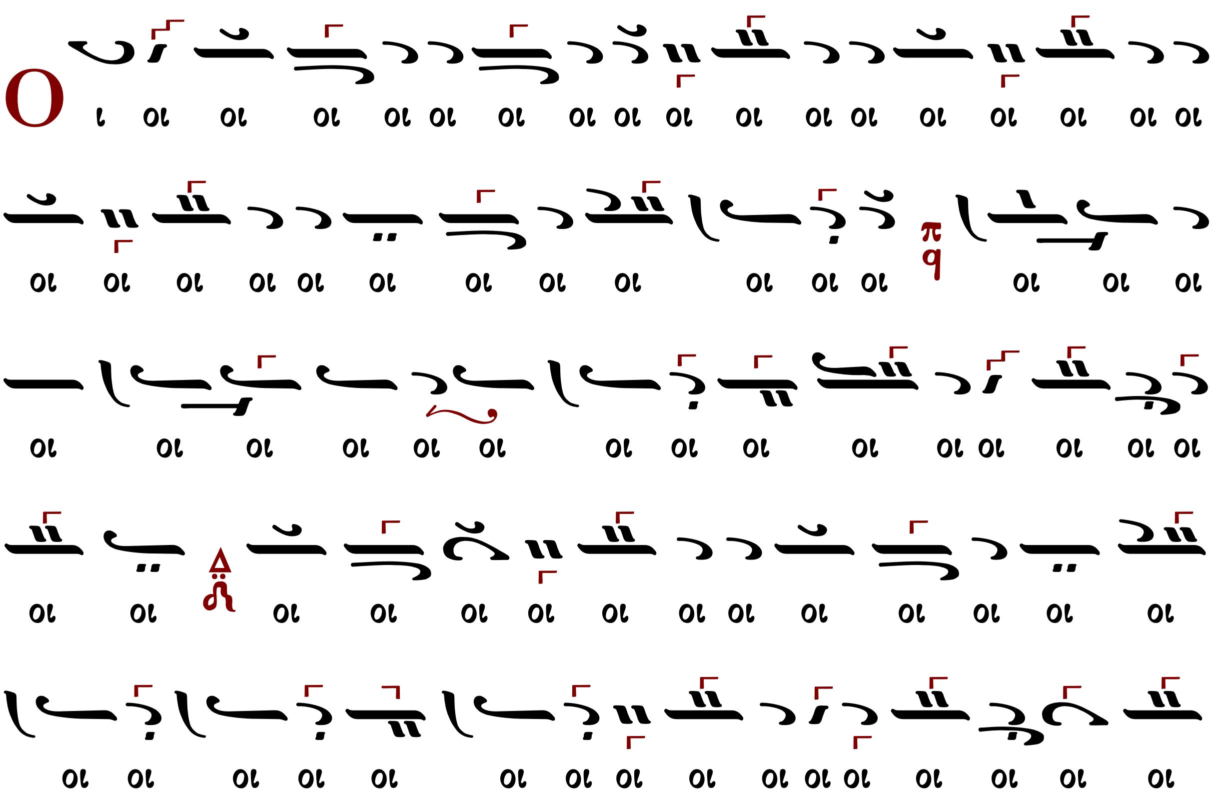

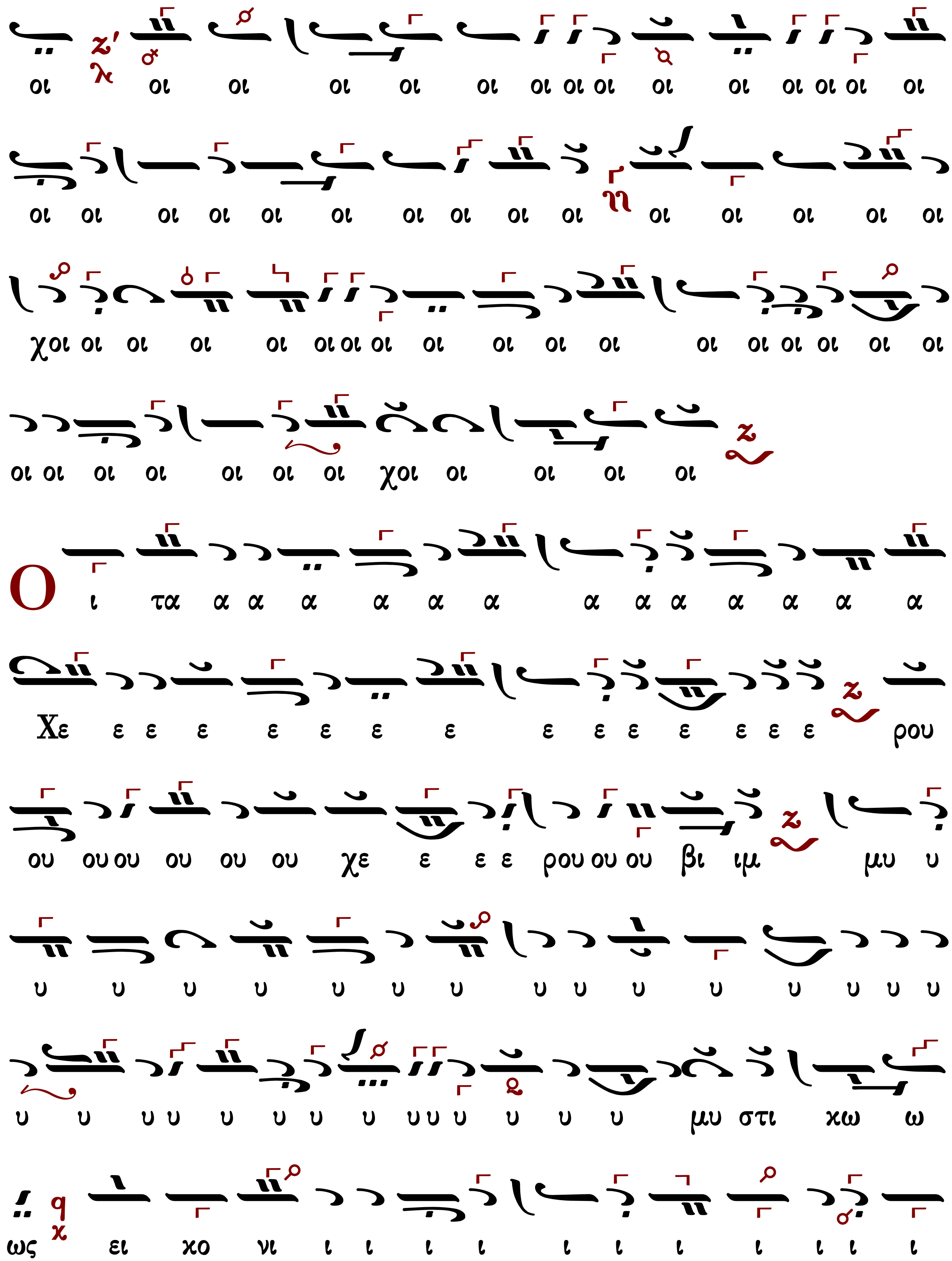
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
χοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι χοι οι οι οι οι
Ο ι τα α α α α α α α α α α α α α
Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου
ου ου ου ου ου ου χε ε ε ε ρου ου ου βι ιμ μυ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μυ στι χω ω
ως ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

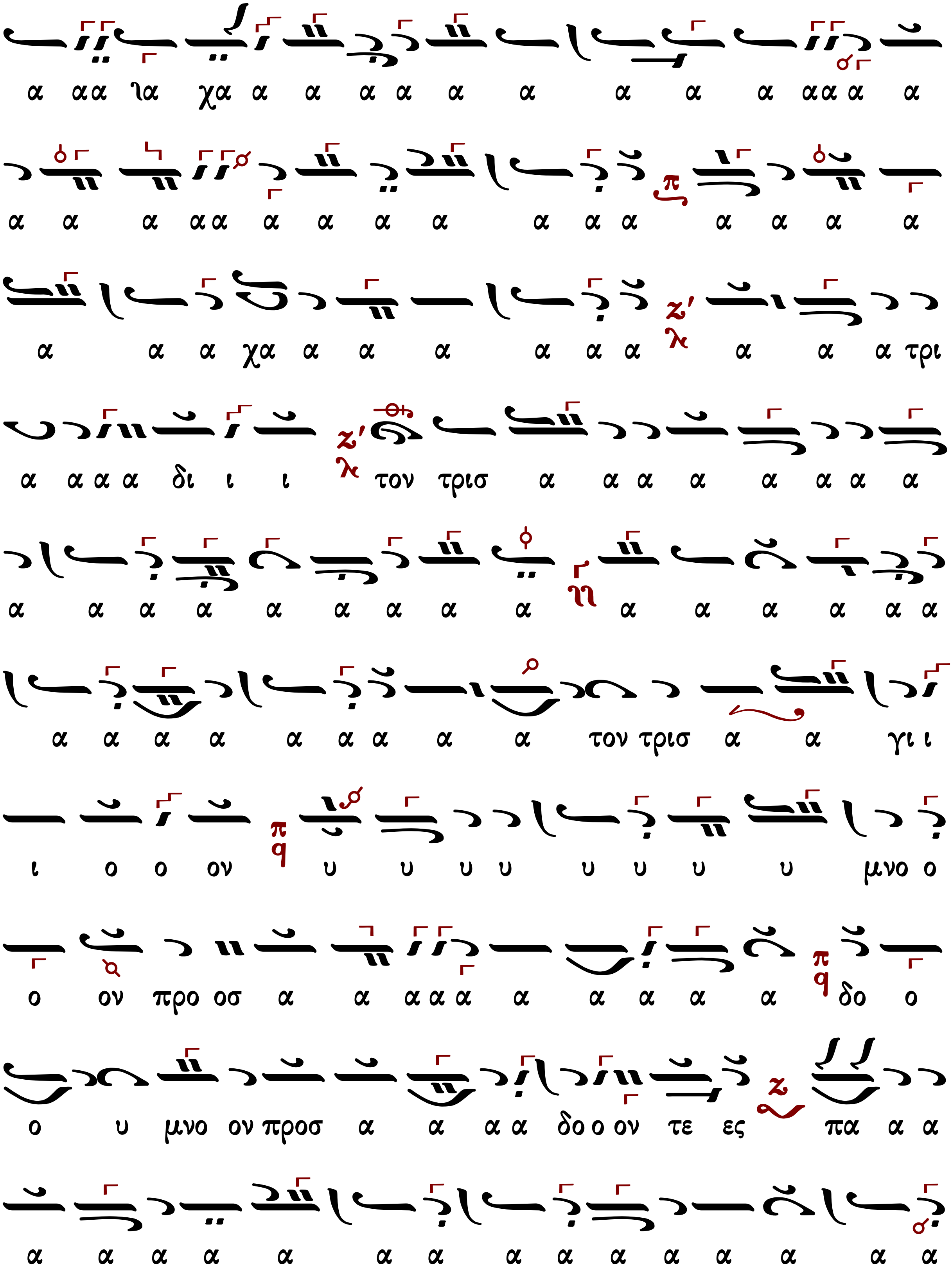
α αα ια χα α α α α α α α α α ααα α α
α α α αα α α α α α α α α α α α
α α α χα α α α α α α α α α τρι
α ααα δι ι ι τον τρισ α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α τον τρισ α α γι ι
ι ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο
ο ον προ οσ α α ααα α α α α α δο ο
ο υ μνο ον προσ α α α α δο ο ον τε ες πα α α
α α α α α α α α α α α α α α α

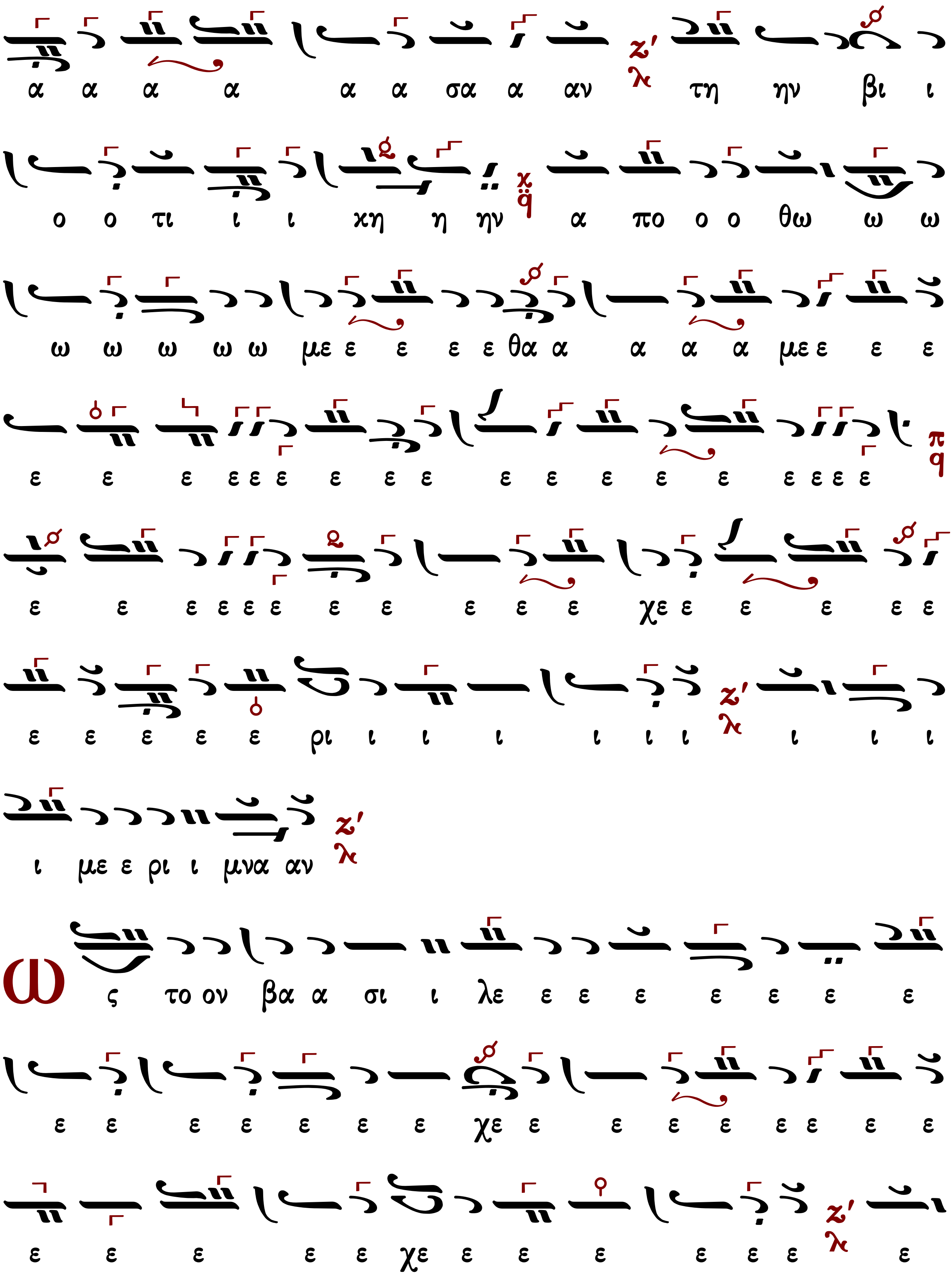
α α α α α α σα α αν τη ην βι ι
ο ο τι ι ι χη η ην α πο ο ο θω ω ω
ω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α α α α με ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι με ε ρι ι μνα αν
ω ς το ον βα α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε

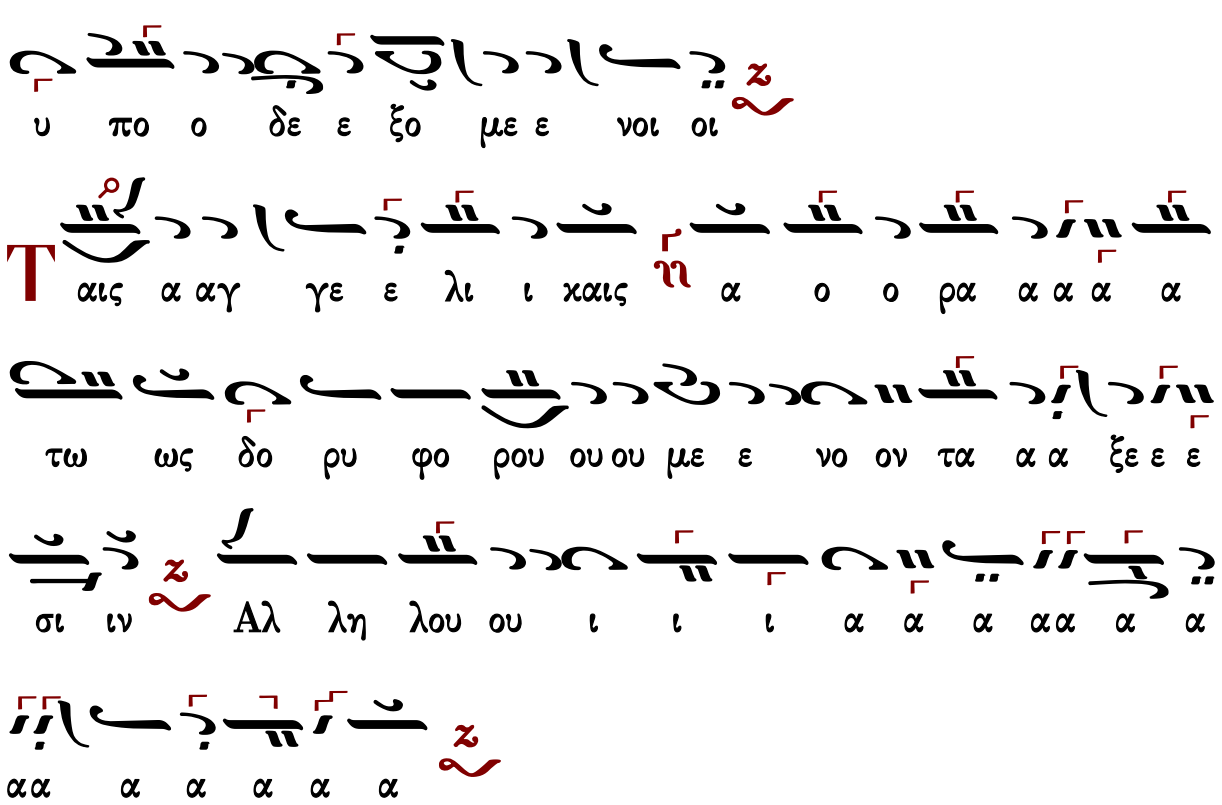

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος Ζω

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον
1900 σ.77#

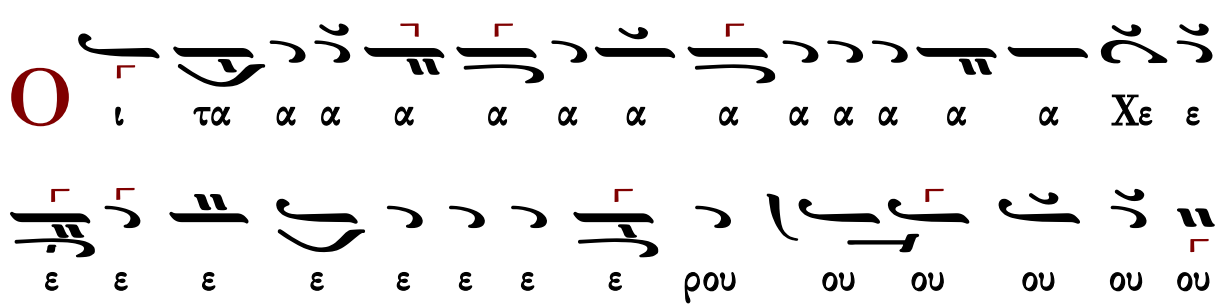

ο γι ι α α α τρισ τον ι ι ι ι ι δι α

α α α α α Τρι ω ω ω ω ω ω ω ω

ο ποι ζω ι ο ι ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο

ω ω ω ζω η χαι η η ι η ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ον ο ο ζο ι ι ι ι ζο ο ο ει ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι

ω ω ως ει χο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ωχ στι μυ q π ω ω ω ω ω ω ω ω χω ι

στι υ μυ ι ι ι στι υ υ υ υ υ υ υ υ μυ

ου ου ου ου ου ου ου ου ου χε ε ε ρου ου ου βι ιμ z

ο ον υ υ υ υ υ μνο ον προ οσ α α α α α
α α ια α α α α α α δο ο ο ο προσ α
α α δο ο ον τε ες πα α α α α α α σα αν
την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι
ο τι χη η η η η η η ην α πο θω ω ω
ω ω με ε θα α με ε ε ρι ι ι μνα αν
ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε α α α α
α τω ων ο ο ο λω ω ω ων υ υ υ υ πο δε
ε ξο ο ο με ε ε νοι οι
αι αι αι αις α α α αγ γε λι ι χαις α ο ρα α

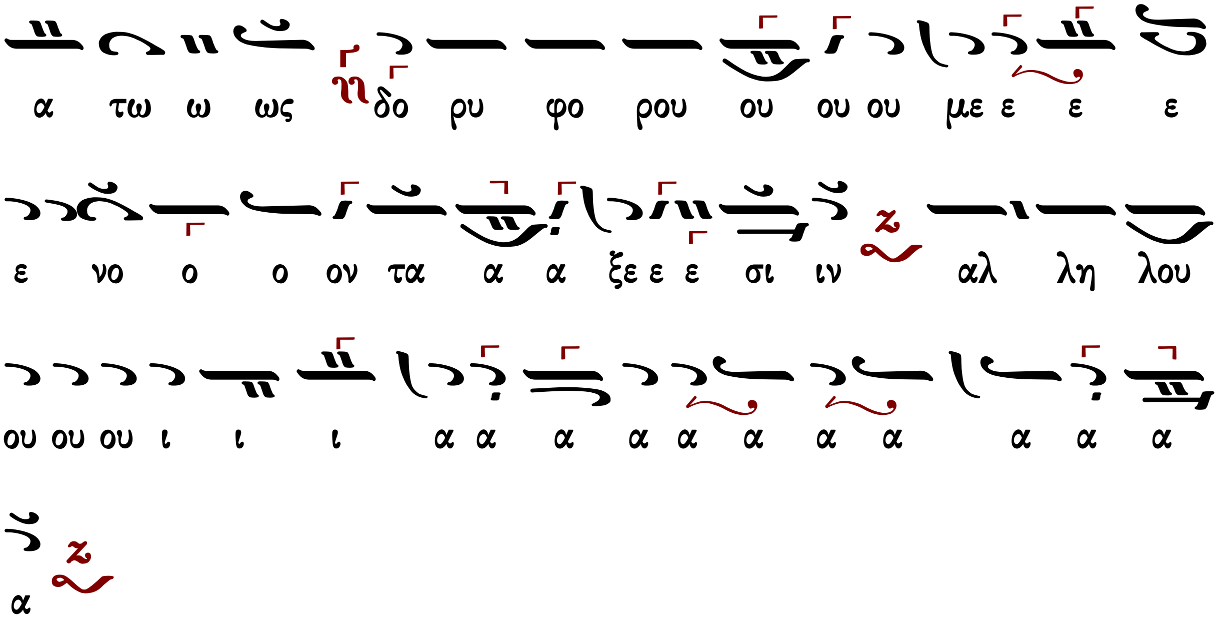

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος Ζω

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.34#

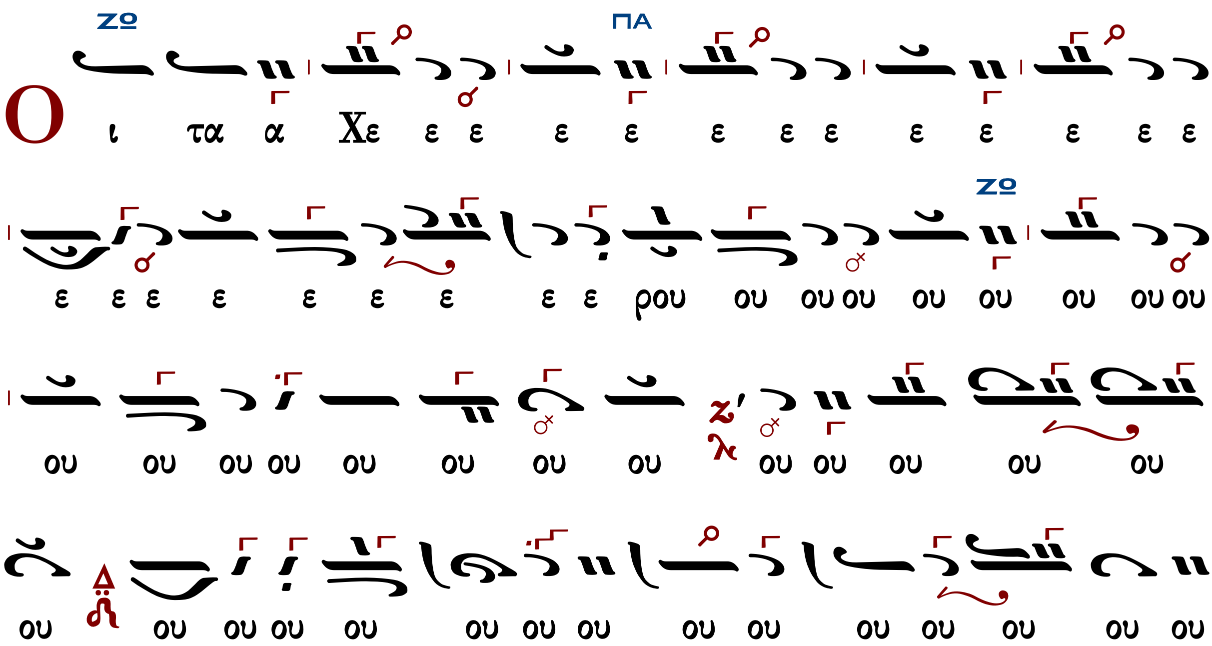

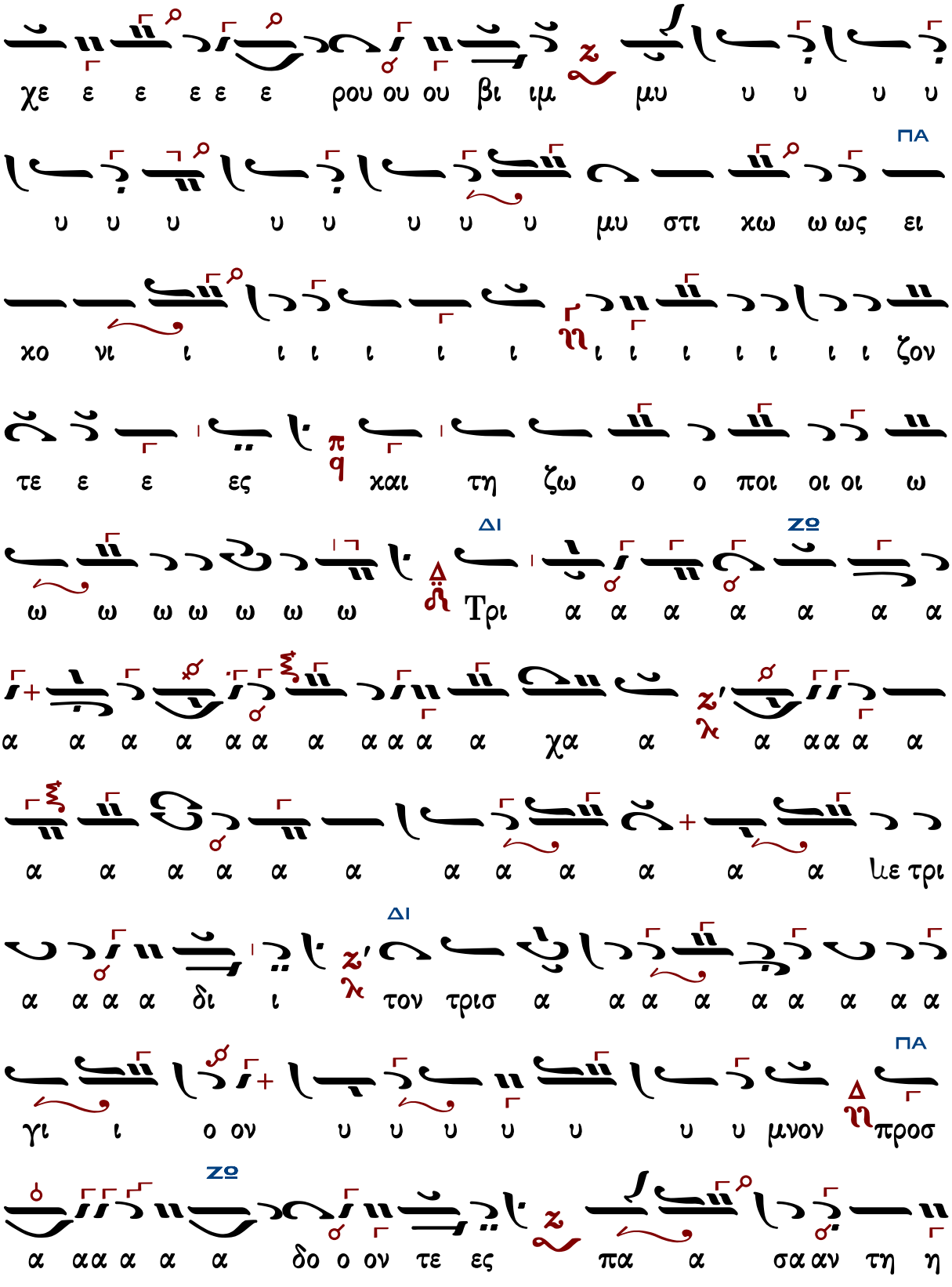
χε ε ε ε ε ε ρου ου ου βι ιμ μυ υ υ υ υ
ΠΑ
υ υ υ υ υ υ υ υ μυ στι κω ω ως ει
κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζον
τε ε ε ες και τη ζω ο ο ποι οι οι ω
ΔΙ
ΖΩ
ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α α α
α α α α α α α α α α α χα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α με τρι
ΔΙ
α α α α δι ι τον τρισ α α α α α α α α α
ΠΑ
γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ
ΖΩ
α αα α α α δο ο ον τε ες πα α σα αν τη η

ην βι ι ι ο τι ι ι χη η η η η η ϩη η η

η η η ην α πο θω ω ω ω ω ω με ε ε

θα α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι

με ρι ι ι μνα αν

ΔΙ

Ω ς τον βα σι λε ε ε α α των ο ο

ο ο λων υ πο ο ο δε ξο ο ο ο ο ο

με ε ε ε νοι

ΠΑ ΖΩ

Τ αι αις α αγ γε λι ι χαι αι αι αι αις α

ο ρα α α α α α τω ως δο ρυ φο ρου ου ου με

ε νον τα α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ιν

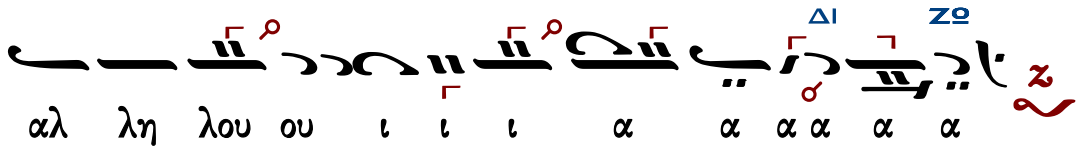

Γαβριήλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος Ζω

Γαβριήλ Κουντιάδου Ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1991 σ.464#

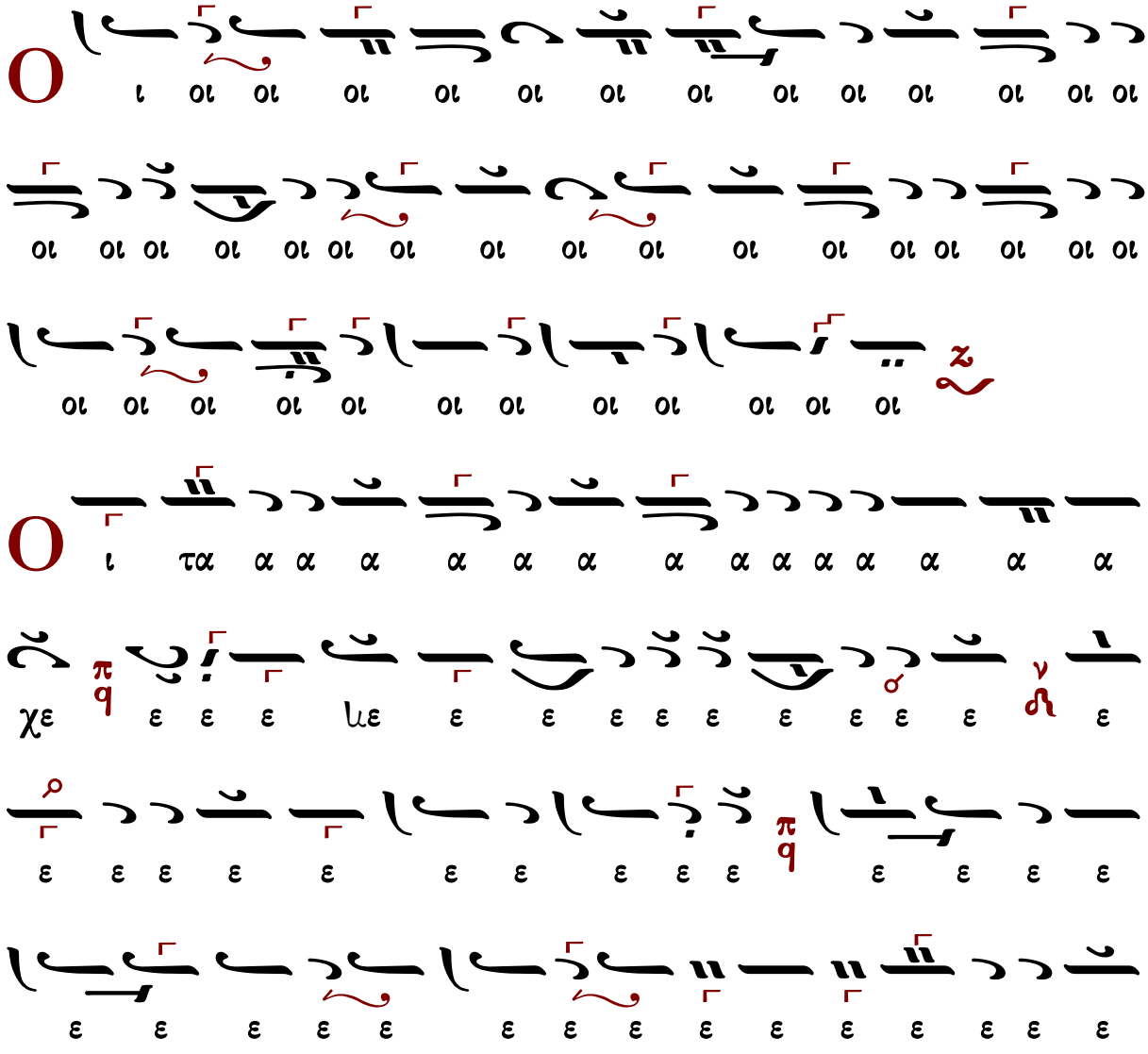

ζω ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω
ω ω Τρι ι ι ι ι ι ι α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
α χα α α Τρι ι α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α χα α α α α α α α α α α
α α α α α Με Τρι α α α α δι ι ι τον τρισ
α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α γι το ον τρισ α α γι ι ι
ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο

υ μνον προ οσ α α α α α α α α δο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα σαν τη η η

η ην βι ι ο ο ο τι ι ι κη η η ην α α πο

ο ο θω ω ω ω με ε ε ε θα με

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι ι πα σαν με ε ρι ι μνα α α α α α αν

ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε βα σι λε

ε ε ε α α α των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο

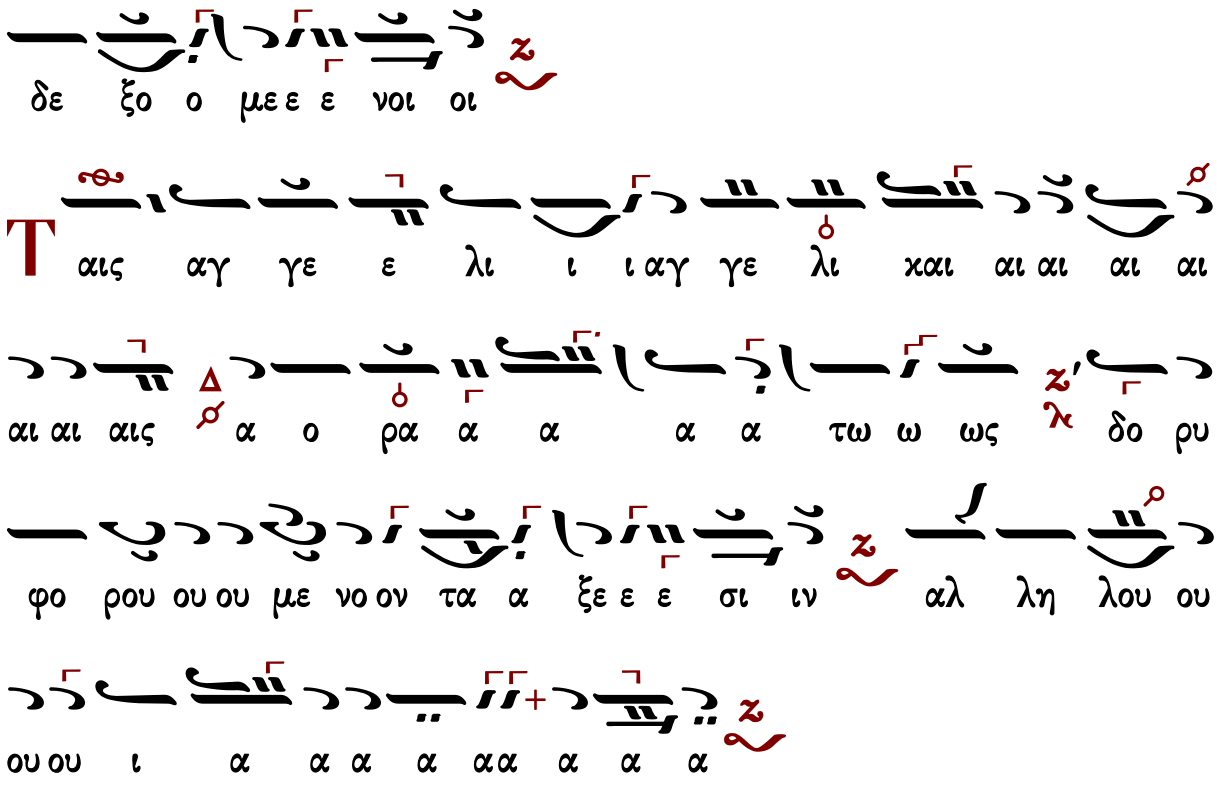

Βασιλείου Νικολαΐδη (1915-1985)

Ῥυθμὸς 2σημος

Ἦχος Ζω

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.52*

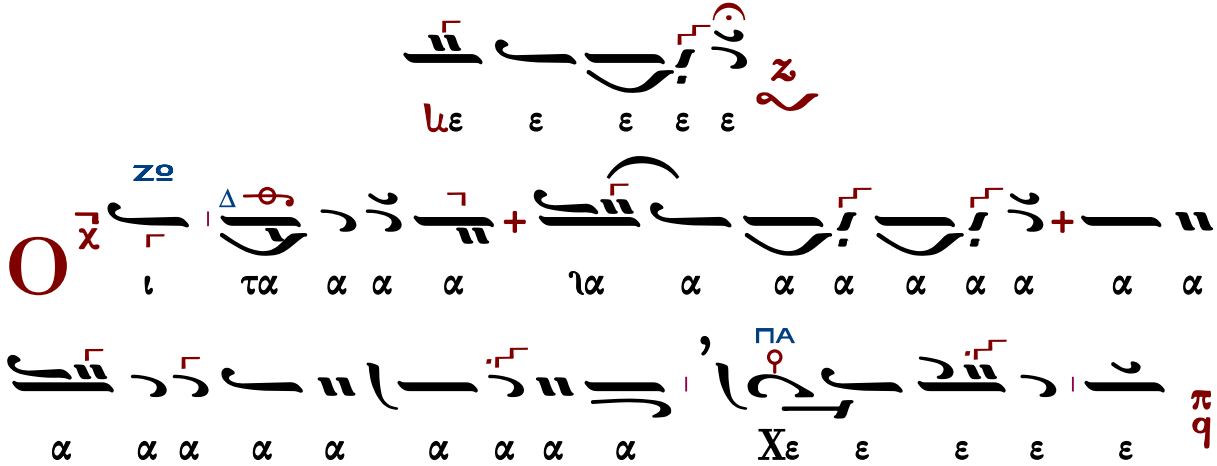

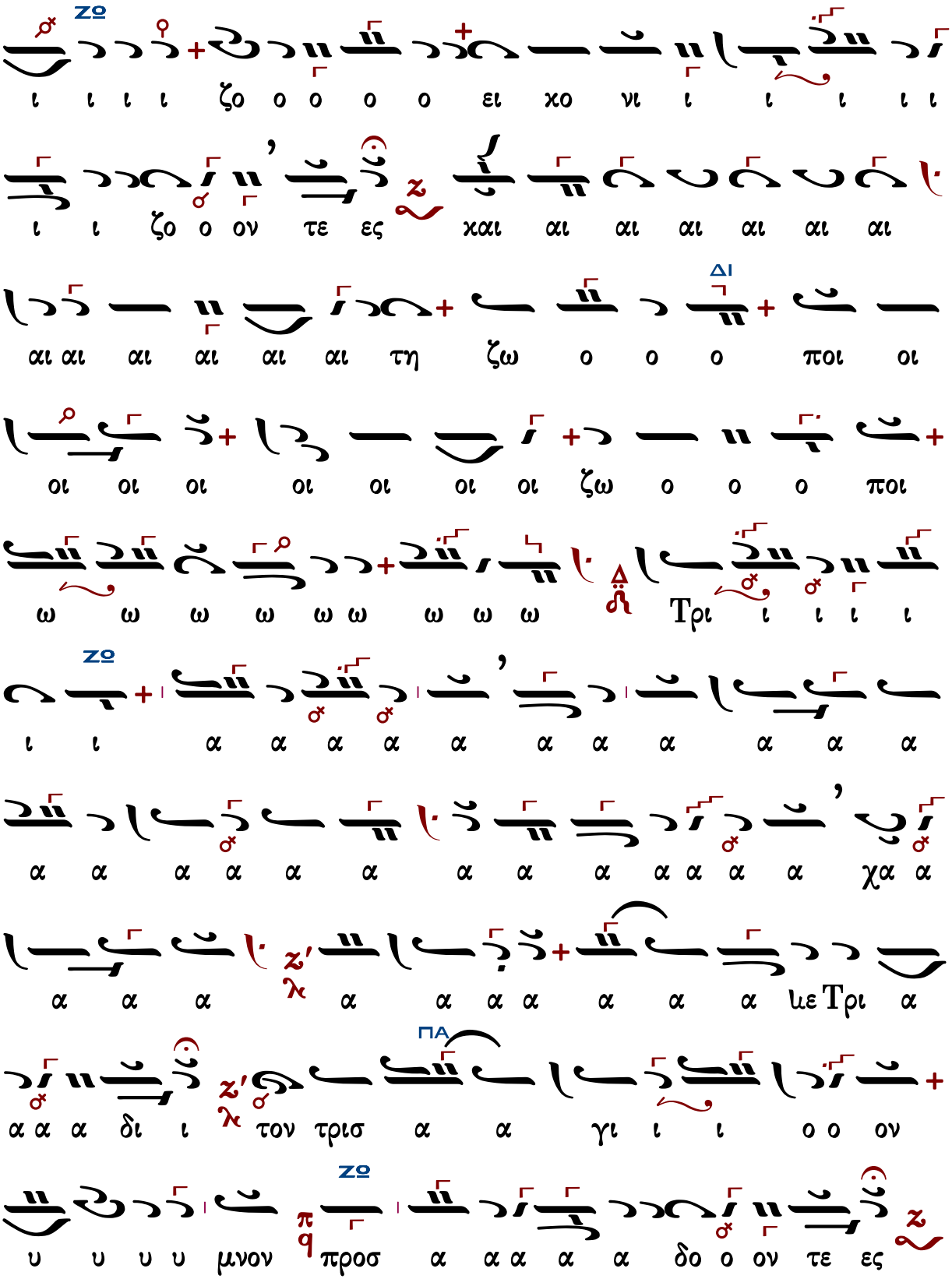
ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ει κο νι ι ι ι ι ι
ι ι ζο ο ον τε ες και αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ποι οι
οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ο ποι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι ι
ι ι α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α χα α
α α α α α α α α α α με Τρι α
α α α δι ι τον τρισ α α γι ι ι ο ο ον
υ υ υ υ μνον προσ α α α α α δο ο ον τε ες

πα σαν τη η η ην βι ι ι ω τι ι ι χη η

ΠΑ

η η ην α πο θω ω ω ω ω με θα α

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε

ε ε ρι ι ι μνα αν

Ἦχος Ζω

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.16*

Ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε

ΖΟ

α α τω ω ων ο ο ο λω ων υ πο δε ε ξο

ο ο ο ο με ε ε νοι οι

Τ αις α αγ γε λι ι χαις α ο ρα α α τω ως

ΖΟ

δο ρυ φο ρου ου ου ου ου με ε νον τα α α

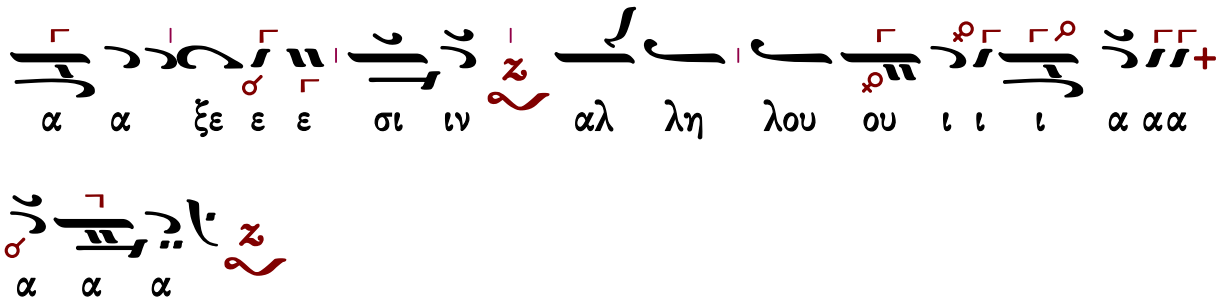

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.96#

Ἦχος Ζω

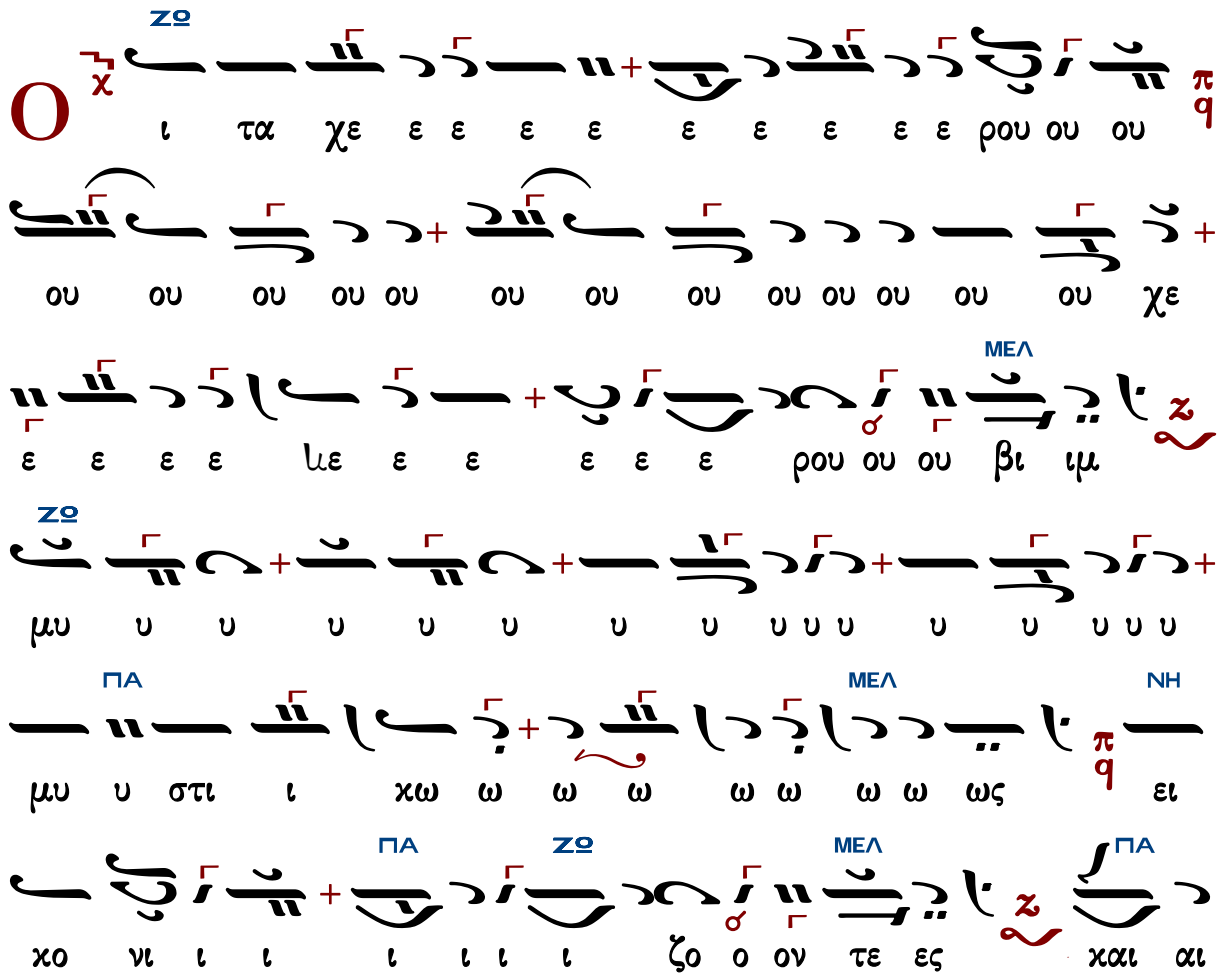

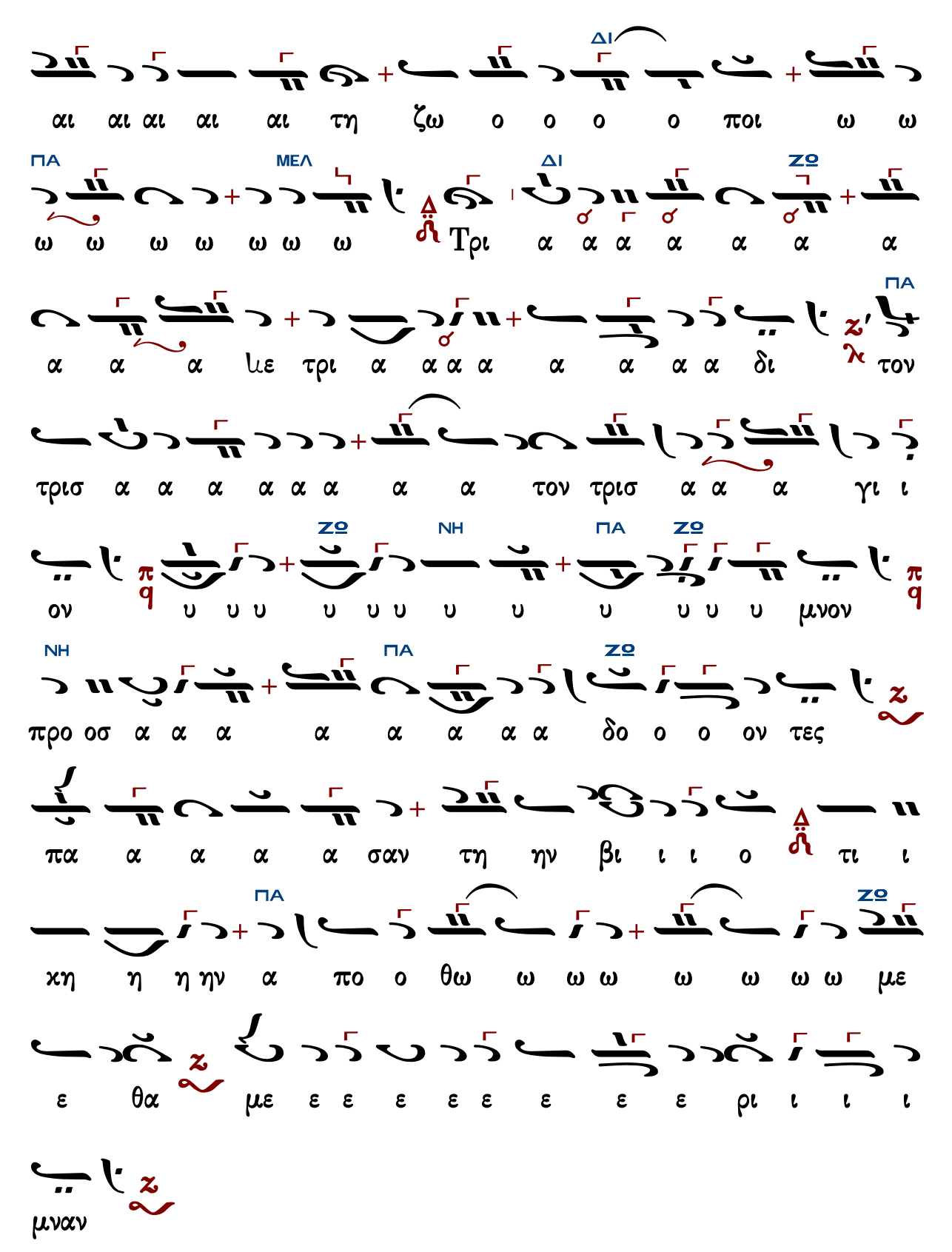
ΔΙ
ΖΟ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΠΑ
ΠΑ
ΖΟ
ΠΑ
ΖΟ
ΝΗ
ΠΑ
ΖΟ
ΝΗ
ΠΑ
ΖΟ
ΠΑ
ΖΟ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Ζω

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.370#

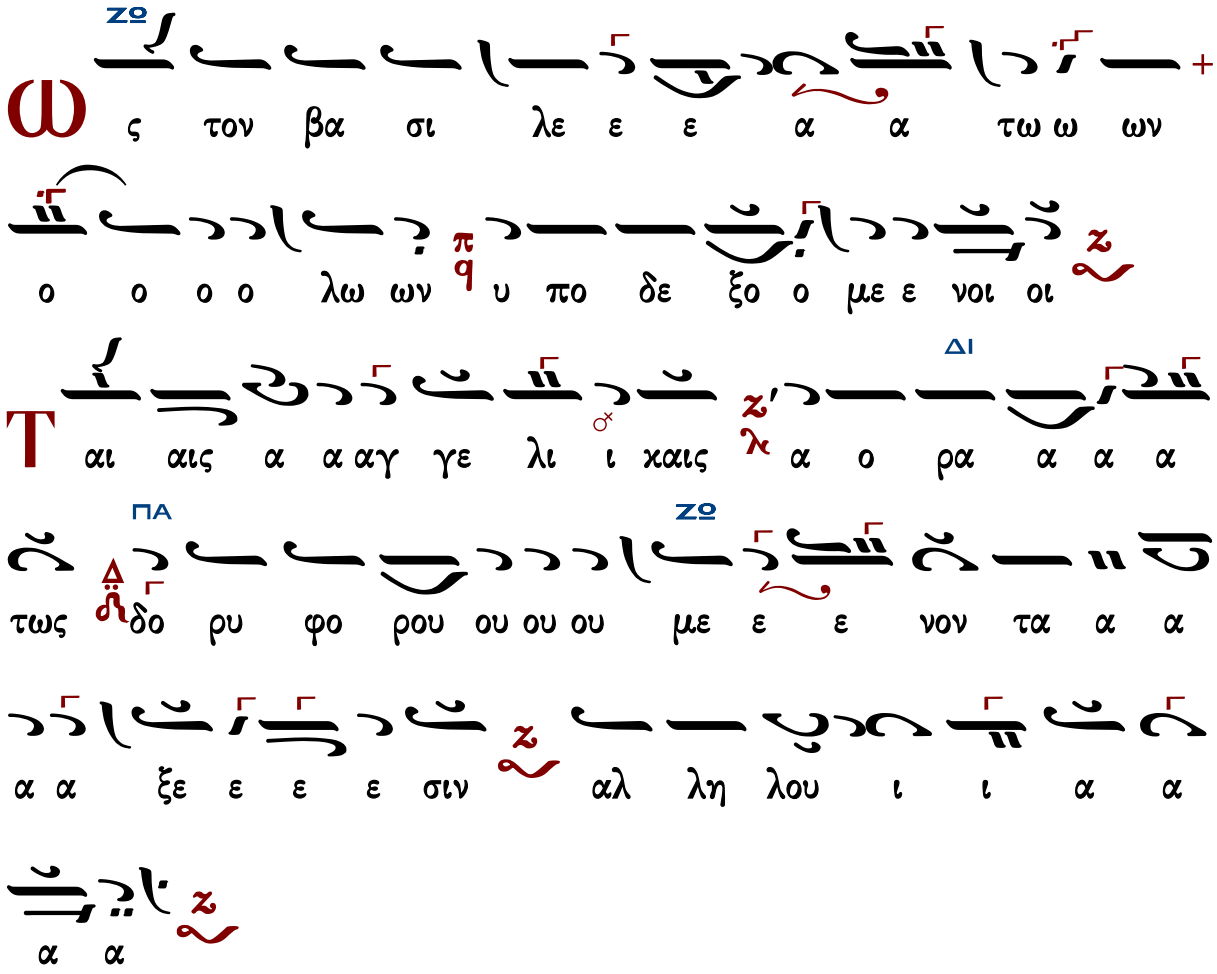

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Λειτουργικὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.70*

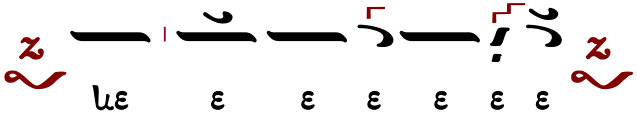

O
ΖΩ
ι τα α α α ια α α α α α α α α α α
α Χε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ μυ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι χω ως ει χο νι
ΜΕΛ
ΖΩ
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ει χο ο ο
ο νι ι ι ι ι ι ια ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ει χο νι
ι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε ε ε ες χαι αι
ΠΑ
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο
ΔΙ
ο ο ποι οι οι ζω ο ο ο ποι ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α ιετρι

α α α α δι ι ι τον τρισ α α γι ι ο ο

ον υ υ υ υ μνο ον προσ α α α α α δο ο

ον τε ε ες πα σαν τη ην βι ι ο τι ι ι

χην α πο θω ω ω με θα α α με ε ε ε ε

ε ρι ι ι πα σαν με ε ρι ι μνα α αν

ς τον βα σι λε ε α τω ω ων ο ο ο ο

λω ων υ πο δε ξο ο ο ο με ε ε νοι οι

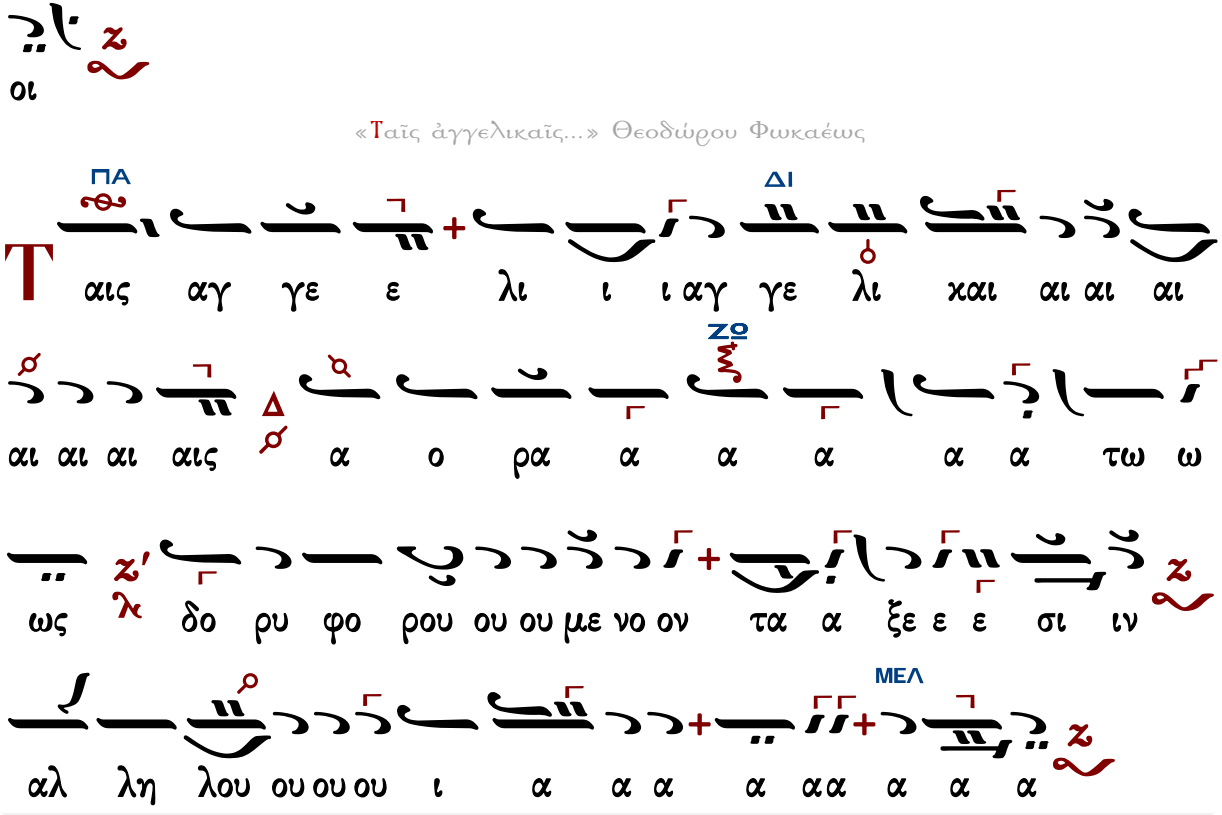

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος Ζω

Λειτουργικά π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.47#

ω
ο ο ο ποι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω
τρι ι α α α α α α α α α α α α α α
τρι α α α α δι ι τον τρισ α α α α γι ο ο ον
υ υ υ μνο ον προσ α α α α α α δο ο ο
προσ α α δο ον τε ες πα σαν την βι ο τι ι χην
α πο θω ω ω ω με ε θα α με ε ρι ι μνα αν
ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε ε α α των ο ο
ο λω ω ων υ πο ο δε ε ξο ο με ε ε νοι οι

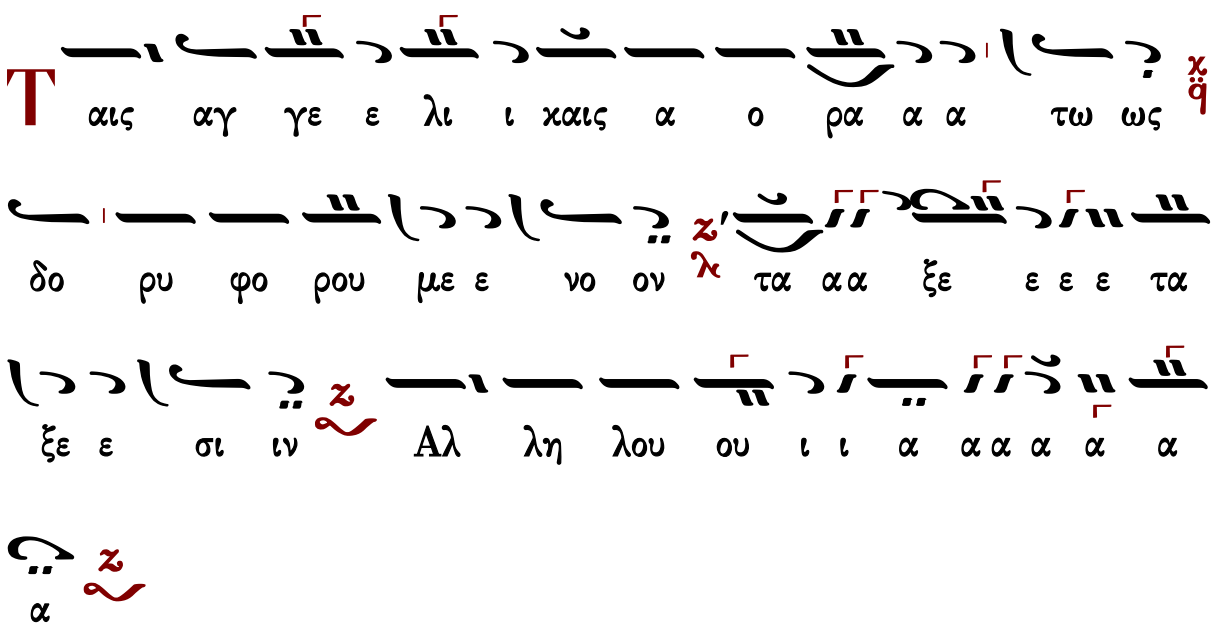

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

κ-Β′ Ἦχος Ζω

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.132#

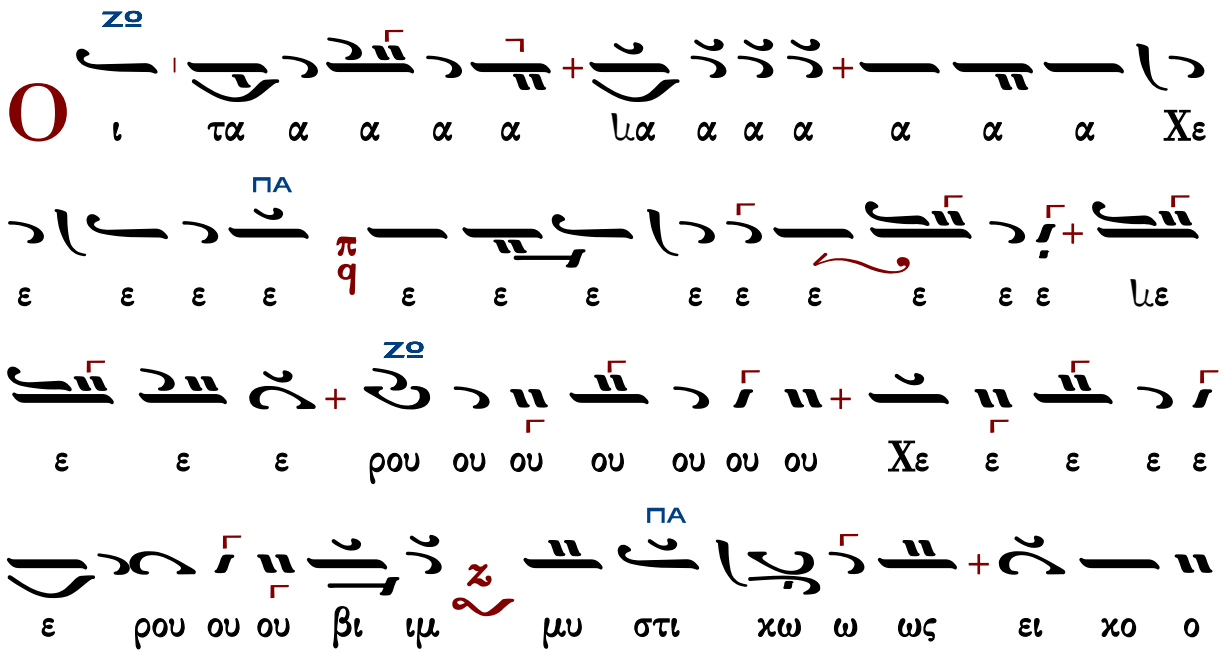

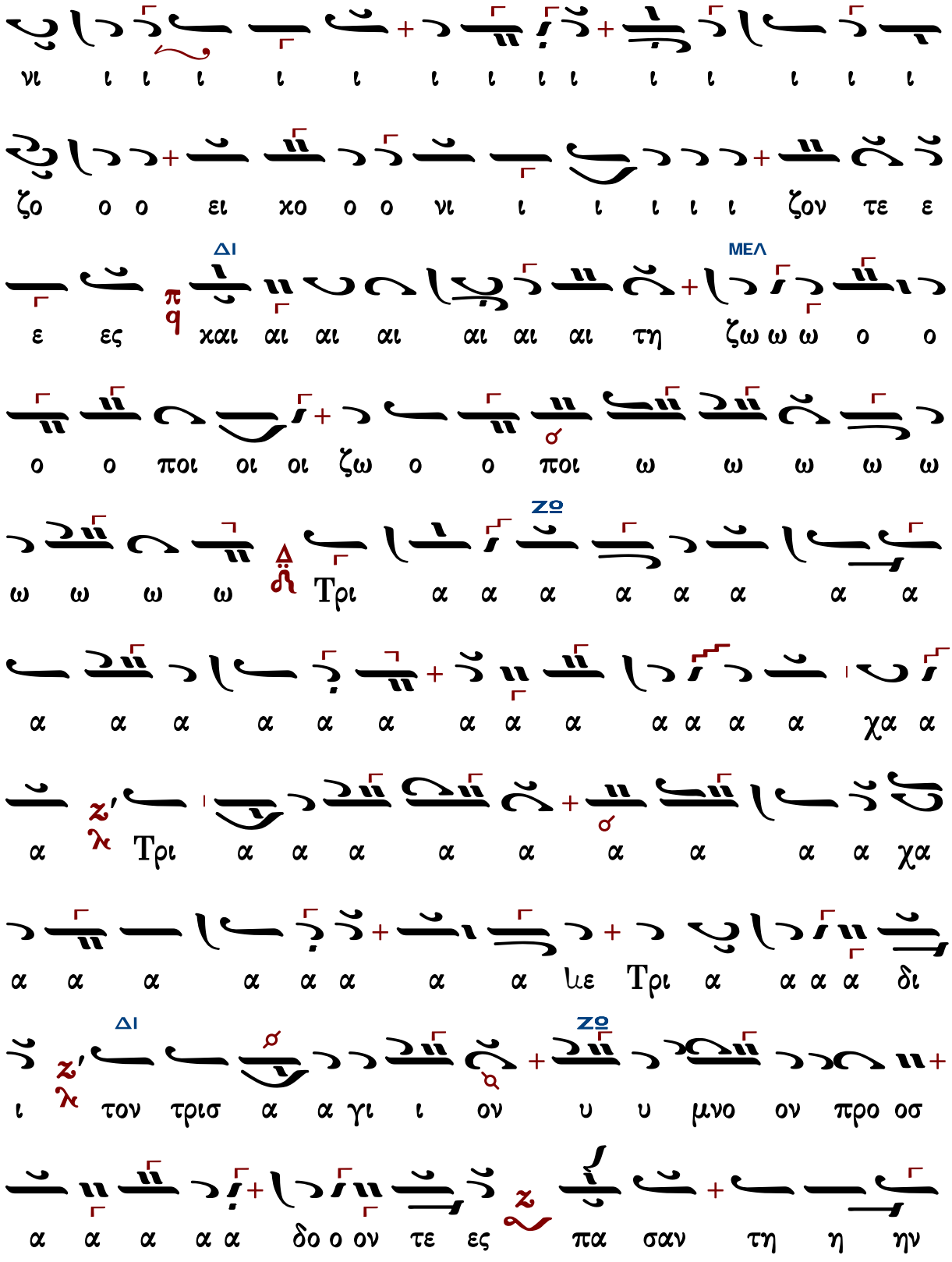
νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ζο ο ο ει χο ο ο νι ι ι ι ι ι ζον τε ε
ΔΙ
ΜΕΛ
ε ες χαι αι αι αι αι αι αι τη ζω ω ω ο ο
ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω
ΖΩ
ω ω ω ω Τρι α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α χα α
α Τρι α α α α α α α α α χα
α α α α α α α α με Τρι α α α α δι
ΔΙ
ΖΩ
ι τον τρισ α α γι ι ον υ υ μνο ον προ οσ
α α α α α δο ο ον τε ες πα σαν τη η ην

βι ι ο ο ο τι ι ι χη η ην α πο θω ω ω

ω με ε ε ε ε θα α α α α α α α με ε

ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ε ρι ι ι μνα αν

ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε α α τω ων

ο ο ο ο λω ων υ πο δε ξο ο ο με ε ε νοι οι

αι αις α αγ γε λι ι χαι αις α ο ρα

α α τως δο ρυ φο ρου ου ου με ε ε ε ε νον

τα α α ξε ε ε σι ιν Αλ λη λου ου ι ι α αα α

α α

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος Ζω

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.352#

ι ι ι α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α Τρι α α α α δι ι τον τρισ
α α α γι ι ο ο ον υ υ υ μνον προσ α α
α α α α δο ο ο προσ α α δο ον τε ες πα
σαν τη η ην βι ι ο τι ι ι χην α πο θω ω
ω ω ω με ε α α πο θω ω με ε ε θα
με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε ε ρι ι ι μνα
αν
ς τον βα σι λε α των ο ο ο λω ων υ πο

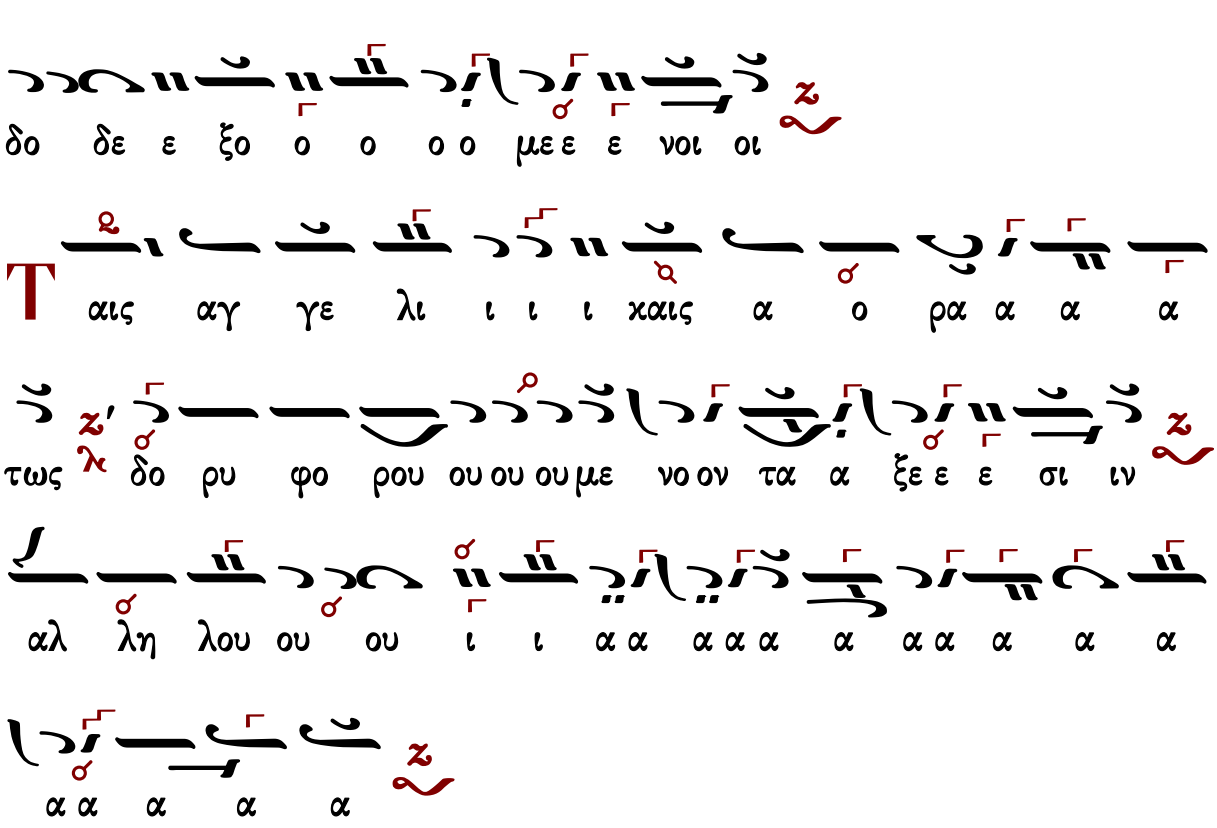

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἤχος Ζω

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.368*

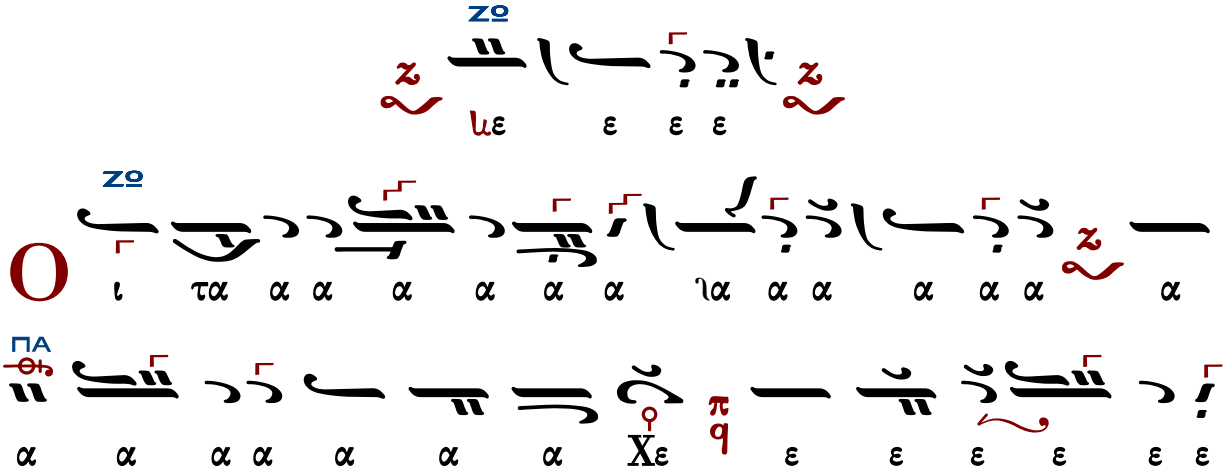

ΖΟ

με ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου Χε ε

ΠΑ

ε ε ε ε ρου ου βι ιμ μυ υ στι ι χω ως ει χο

ΜΕΛ

νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε ες χαι τη ζω ο ο

ΔΙ

ο ο ποι οι οι ζω ο ο ο ποι ω ω ω ω ω ω

ΖΟ

ω ω ω Τρι α α α α α α α α α α α

ΔΙ

α α α α α α α α α α α χα α

ΖΟ

ΠΑ

α α α α α α Τρι α α α α δι τον

τρισ α α α γι ι ο ο ον υ υ υ υ υ

ΠΑ

μνον προσ α α α α α α δο ο ον τε ες πα σαν

ΔΙ

τη η ην βι ι ι ο τι ι χην α πο θω ω ω

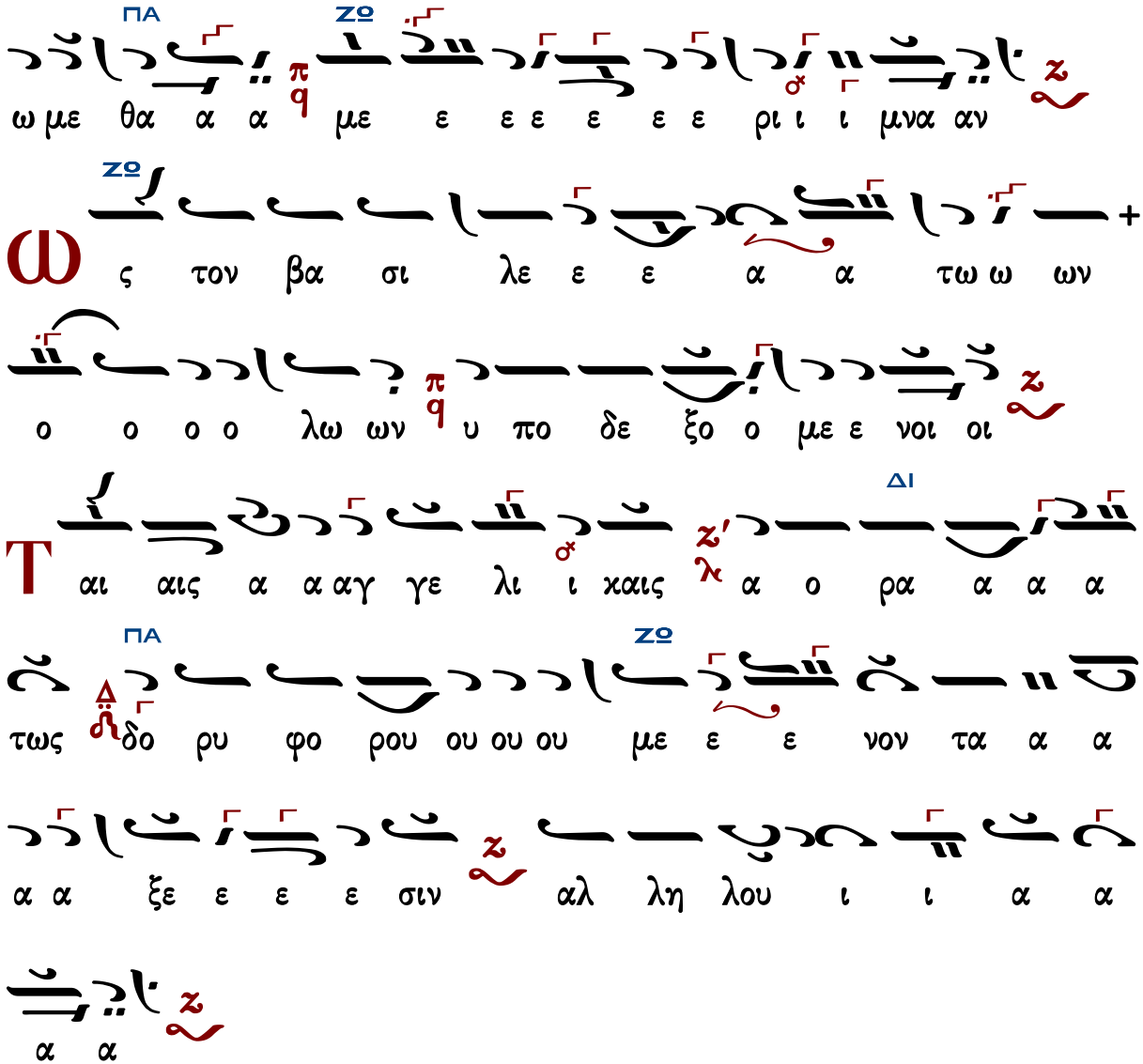

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος Ζω

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.93*

Ο ι τα α α α ϊα α α α α α α α α α α

Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ϊε ε ε ε ε

ε ρου ου ου ου ου ου ου χε ε ρου ου ου βι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ ϊυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ μυ στι ι κω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ει ει ει κο νι

ι ι ι ι ζο ο ον τε ες και αι αι αι αι τη η

η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α τρι α α α α α δι ι ι ι τον τρισ α

γι ι ο ο ον υ υ υ μνο ον προσ α α α α α α

α δο ο ο προσ α α δο ον τε ες πα α α α α α α

σαν την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

ο τι χη η η η η η η ην α πο ο θω ιω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω με α πο θω ω με ε ε θα α

α με ε ε ε ε ε ε ρι ι ι μνα αν

ς τον βα σι λε α τω ων ο ο ο λων υ πο

δε ξο ο με ε ε νοι οι

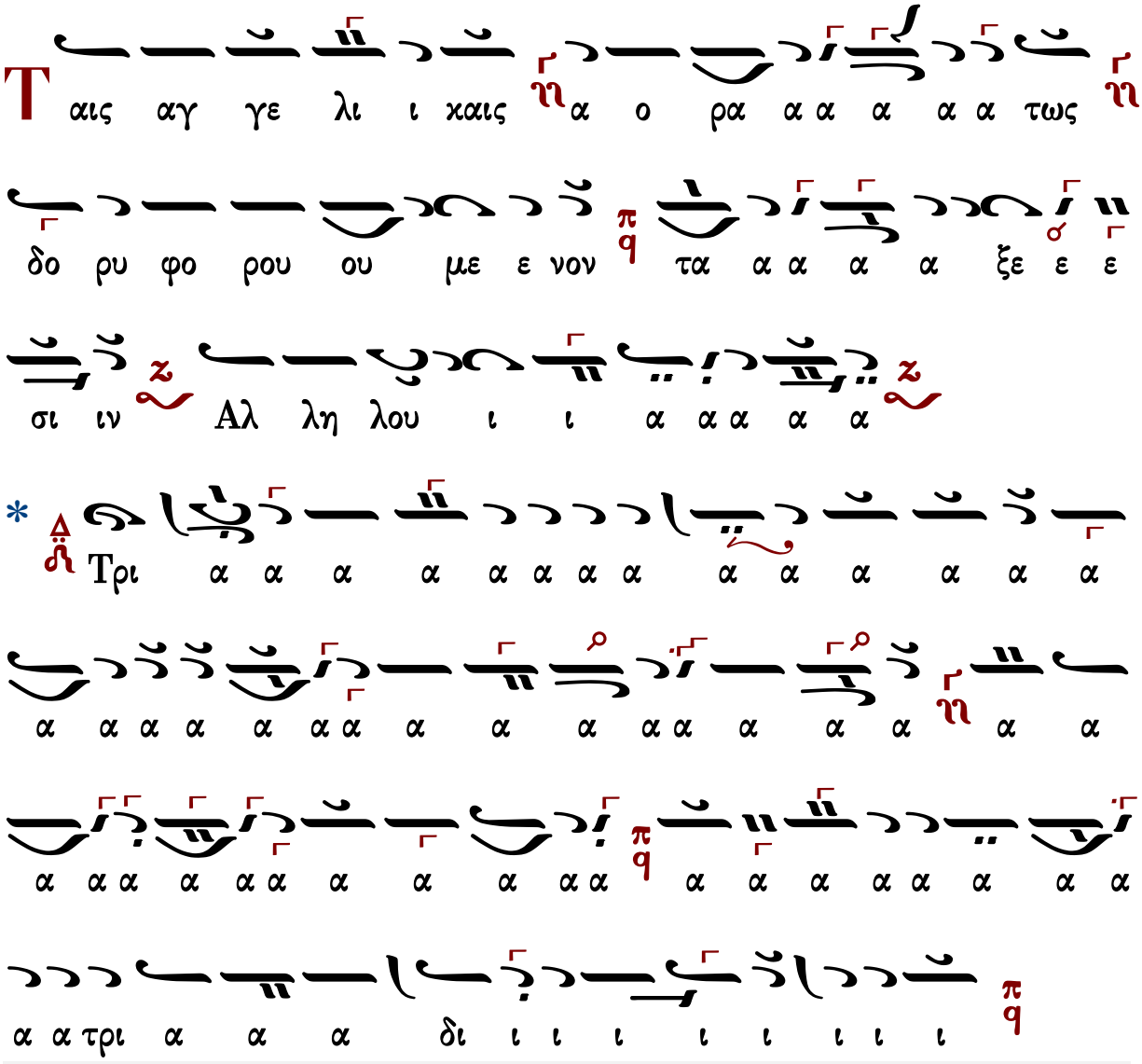

Λειτουργικὰ - Ἄξιόν ἐστιν...

Βασιλείου Νικολαΐδου

Ἦχος Ζω

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Κ. Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ.124#

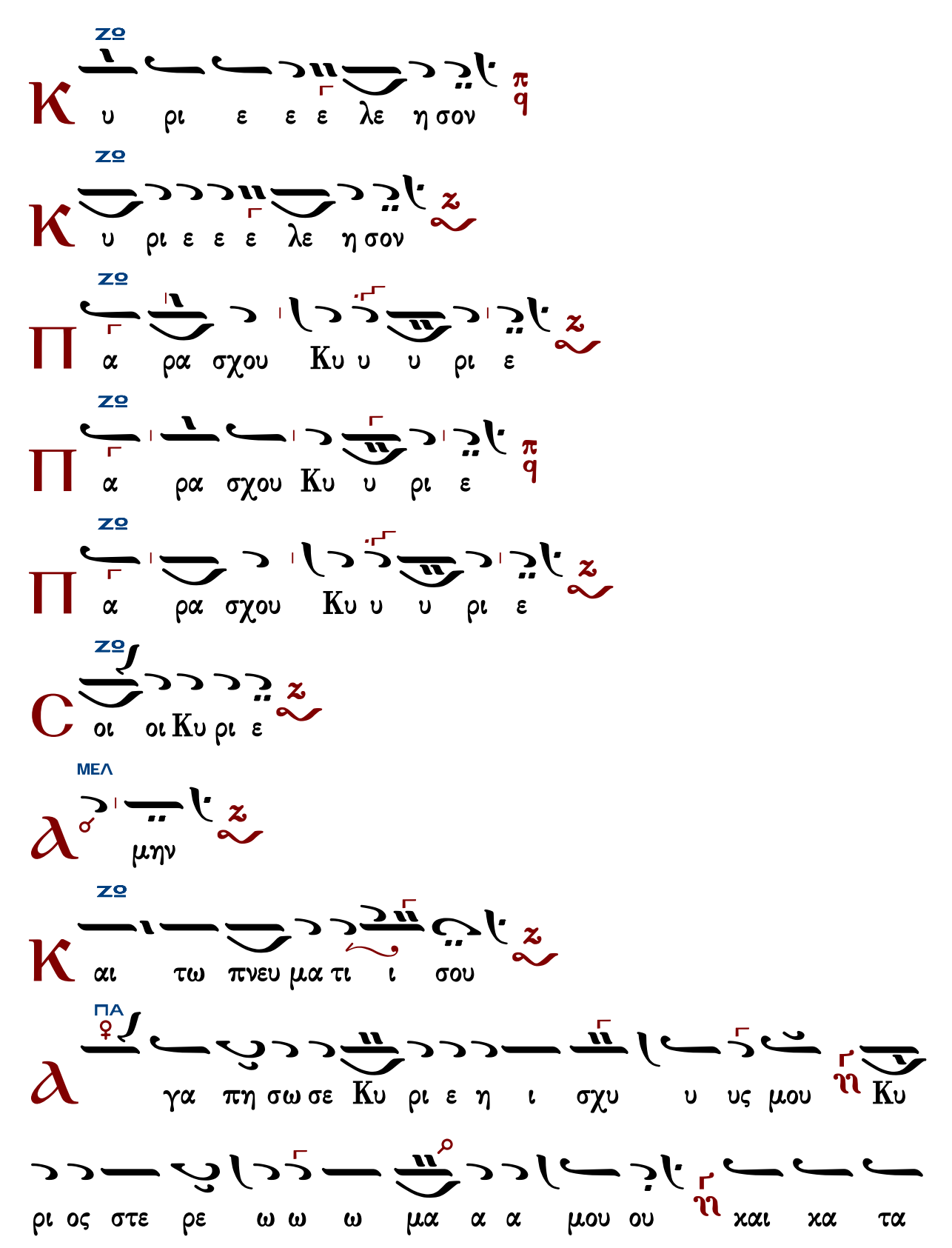
ΖΟ
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
ΖΟ
Κ υ ρι ε ε ε λε η σον
ΖΟ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΖΟ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
ΖΟ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΖΟ
C οι οι Κυ ρι ε
ΜΕΛ
♂ μην
ΖΟ
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου
ΠΑ
♀ γα πη σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υ υς μου η Κυ
ρι ος στε ρε ω ω ω μα α α μου ου η και κα τα

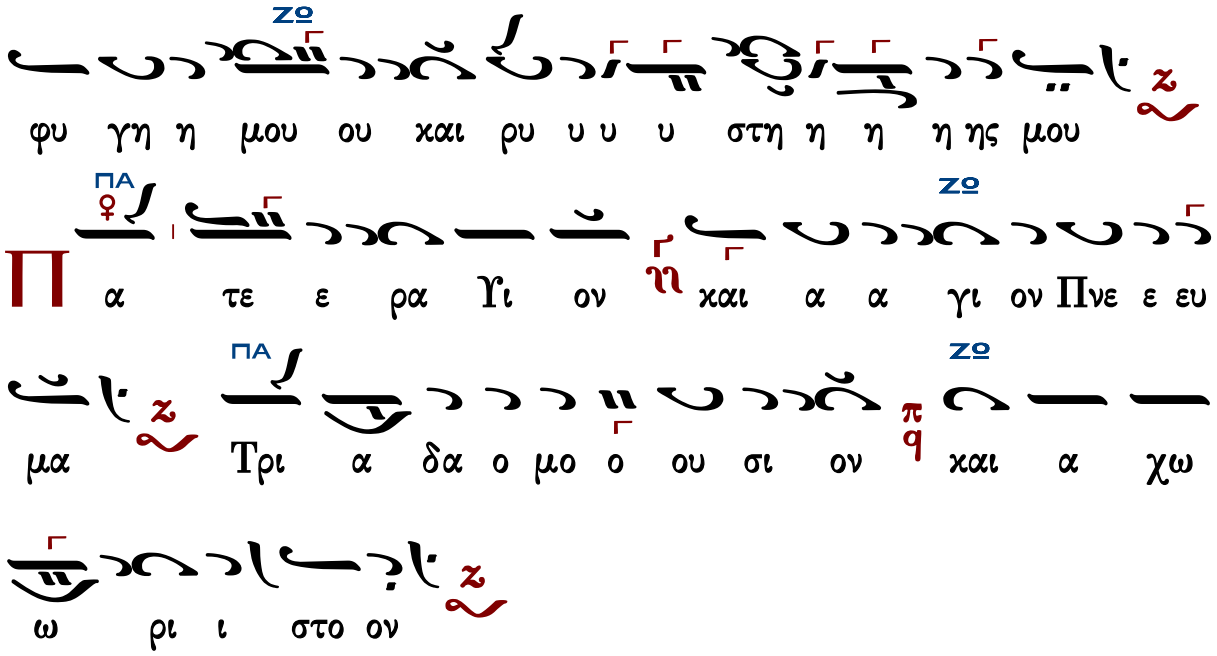

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

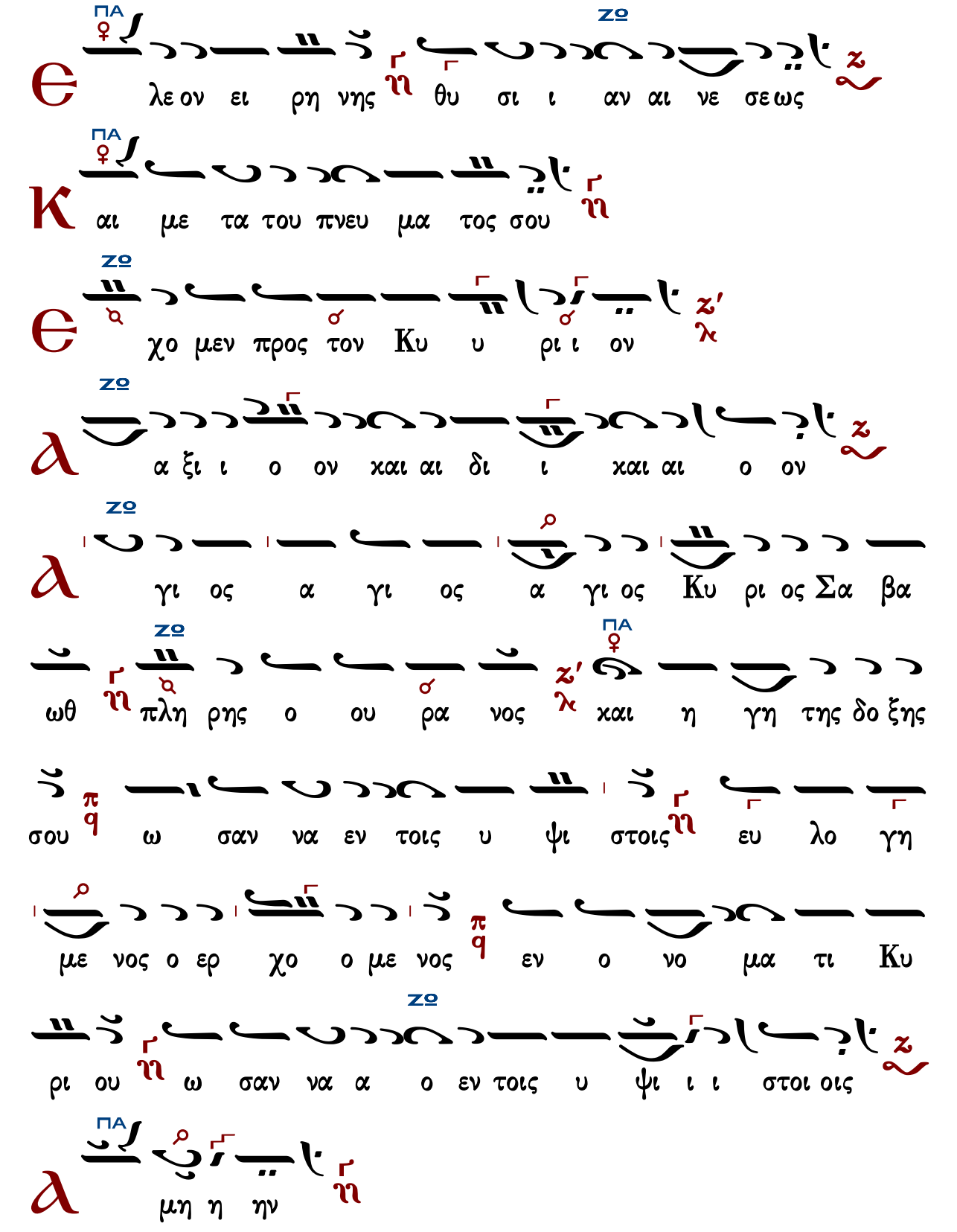

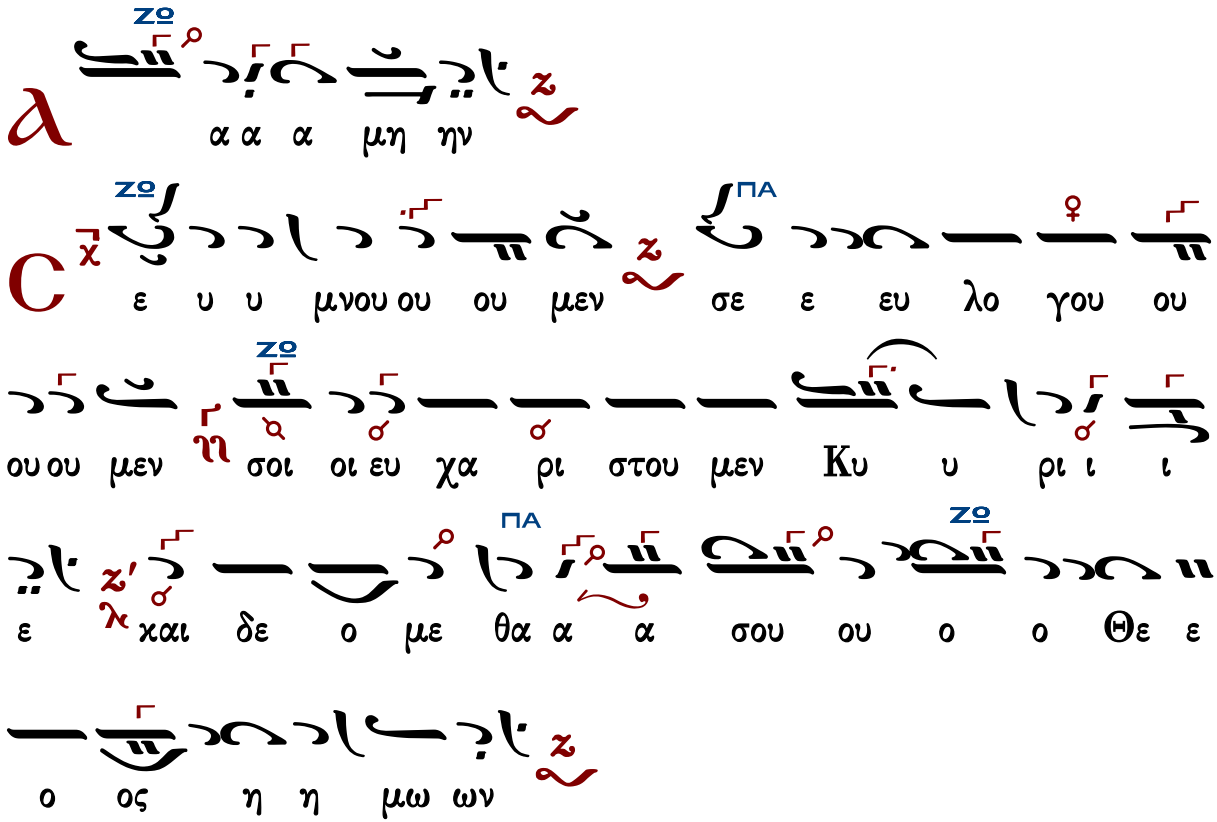

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν...

Βασιλείου Νικολαΐδου	Θεοδώρου Φωκαέως I	Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος I
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	Θεοδώρου Φωκαέως II	Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος II
Μιχαήλ Μισαηλίδου	Θεοδώρου Φωκαέως III	Γεωργίου Σαρανταεκκλησιώτου

Βασιλείου Νικολαΐδου

Ἦχος Ζω

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Κ. Μαυράγκανος
Βέροια 2013 σ.124#

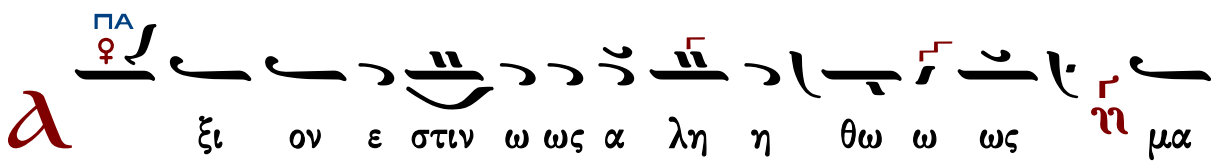

ΖΟ

χα ρι ζει ει ειν σε την Θε ο το ο ο ο χο ον

ΜΕΛ ΠΑ

την α ει μα χα ρι ι στον και παν α μω ω μη η η

ΖΟ

η το ο ον και μη τε ε ρα α του ου ου Θε ου

ΠΑ

ου ου ου ου η η η η η μων την τι μι ω τε ραν

των Χε ρου ου βι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ε

ΖΟ

ρα αν α συγ χρι ι ι ι ι τω ως των Σε ε

ΠΑ

ε ε ε ρα α α α α φι ιμ τη η η ην α α δι

α φθο ο ο ο ο ο ρω ω ω ως Θε ον Λο ο

ο ο γο ον τε χου ου ου ου σαν την ο ον τω

ΖΟ

ω ως Θε ο το ο ο ο χο ον σε ε ε με

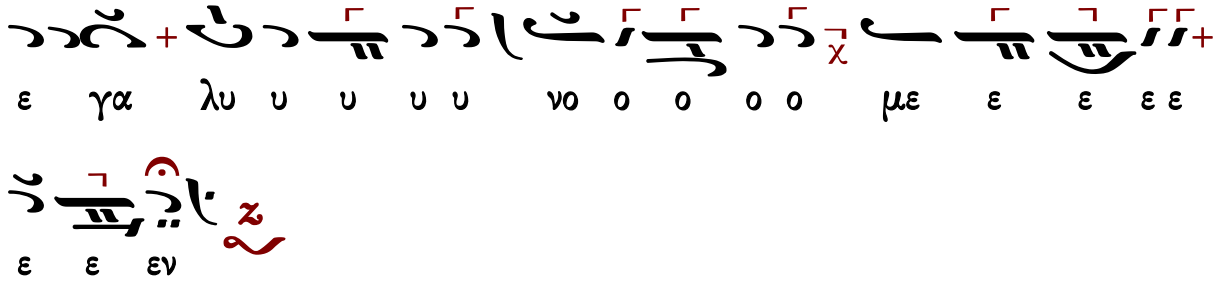

Θεοδώρου Φωκαέως 1

Ἦχος Ζω

Θεοδώρου Φωκαέως
Ταμείον Ανθολογίας
Θ. Λειτουργία 1834 σ.302*

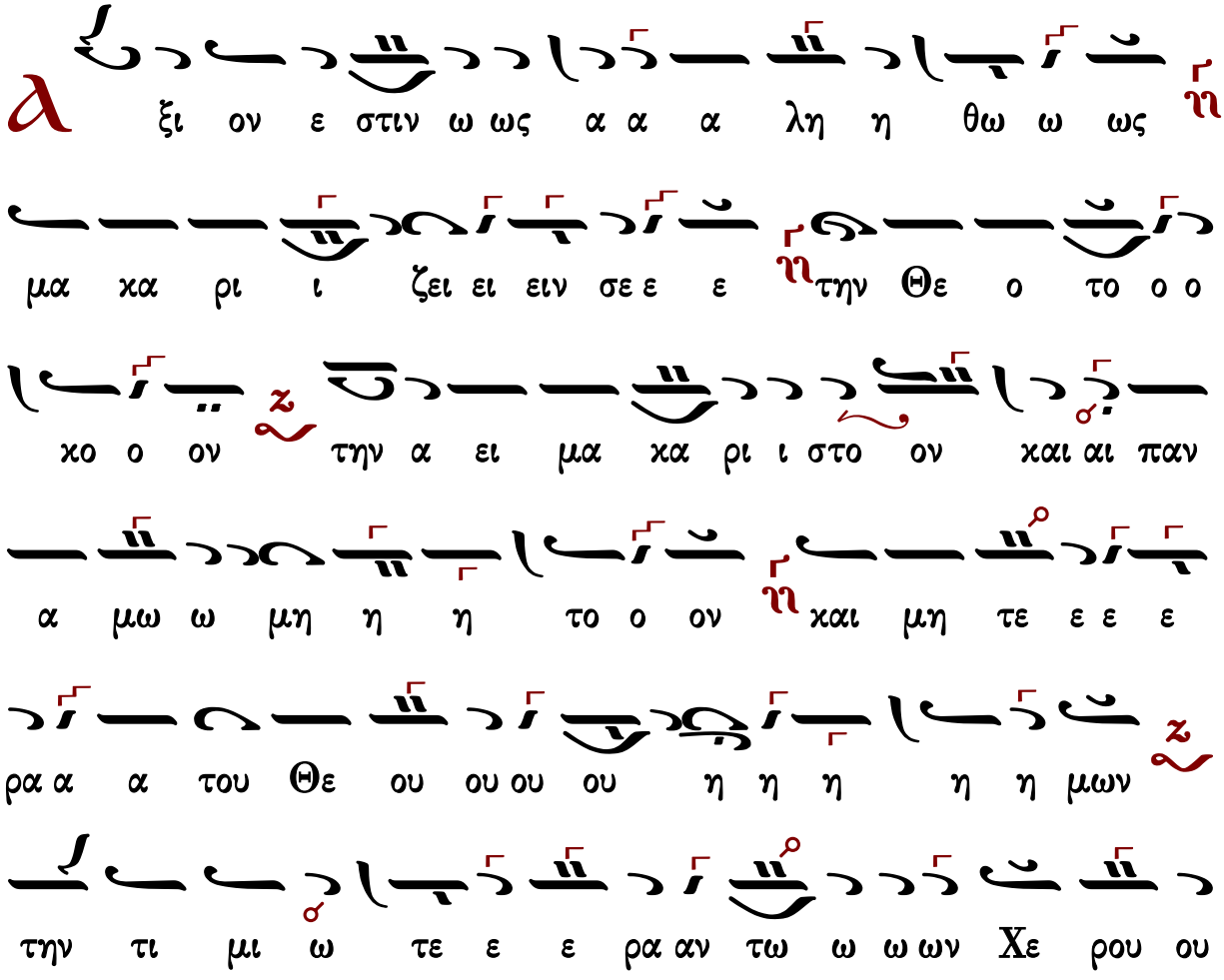

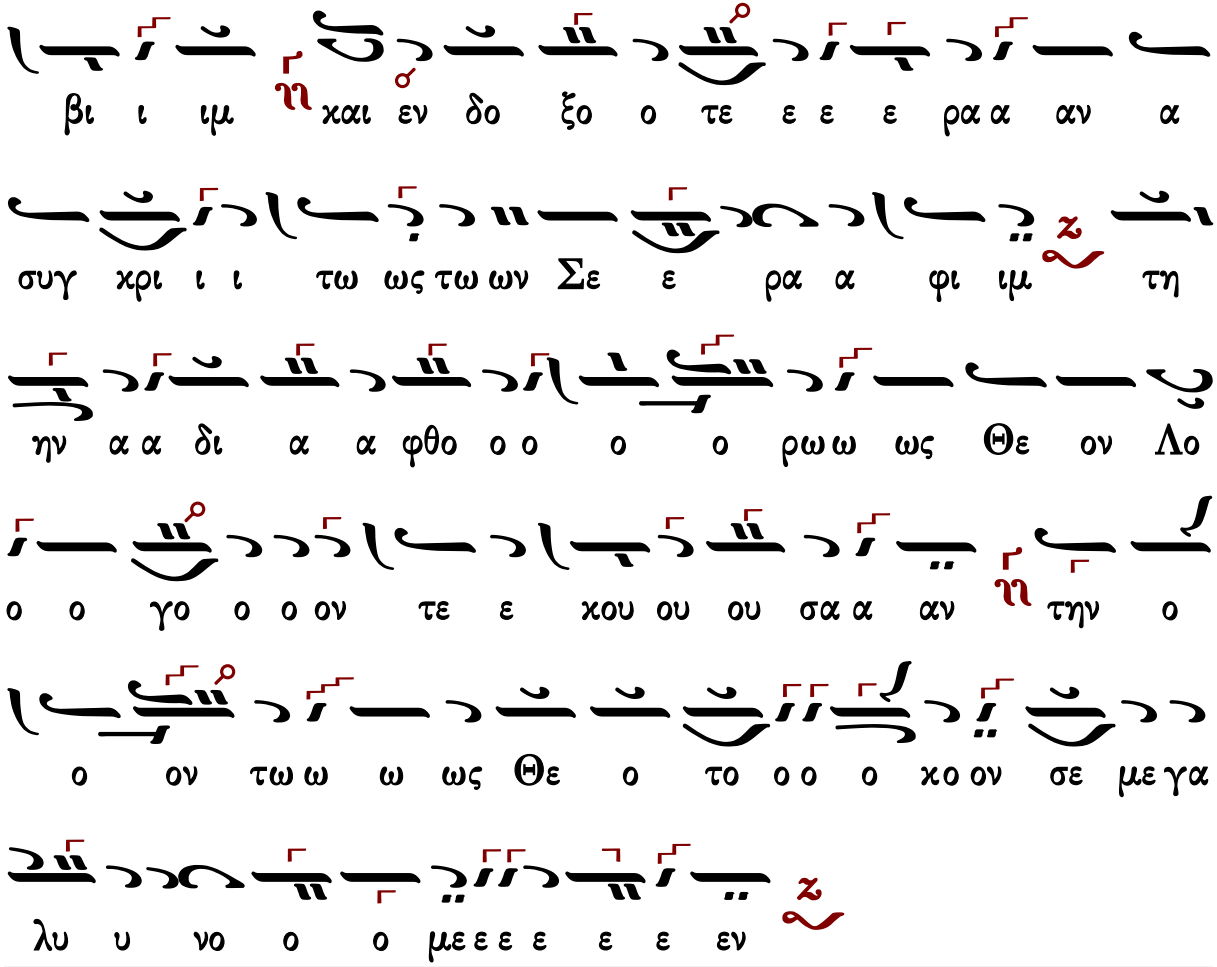

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεοδώρου Φωκαέως II

Ἦχος ζω

Θεοδώρου Φωκαέως
Ταμείον Ανθολογίας
Θ. Λειτουργία 1834 σ.303#

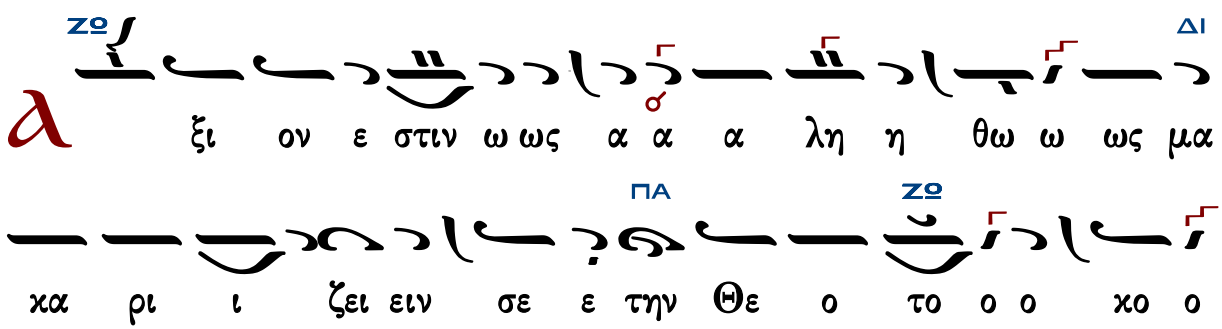

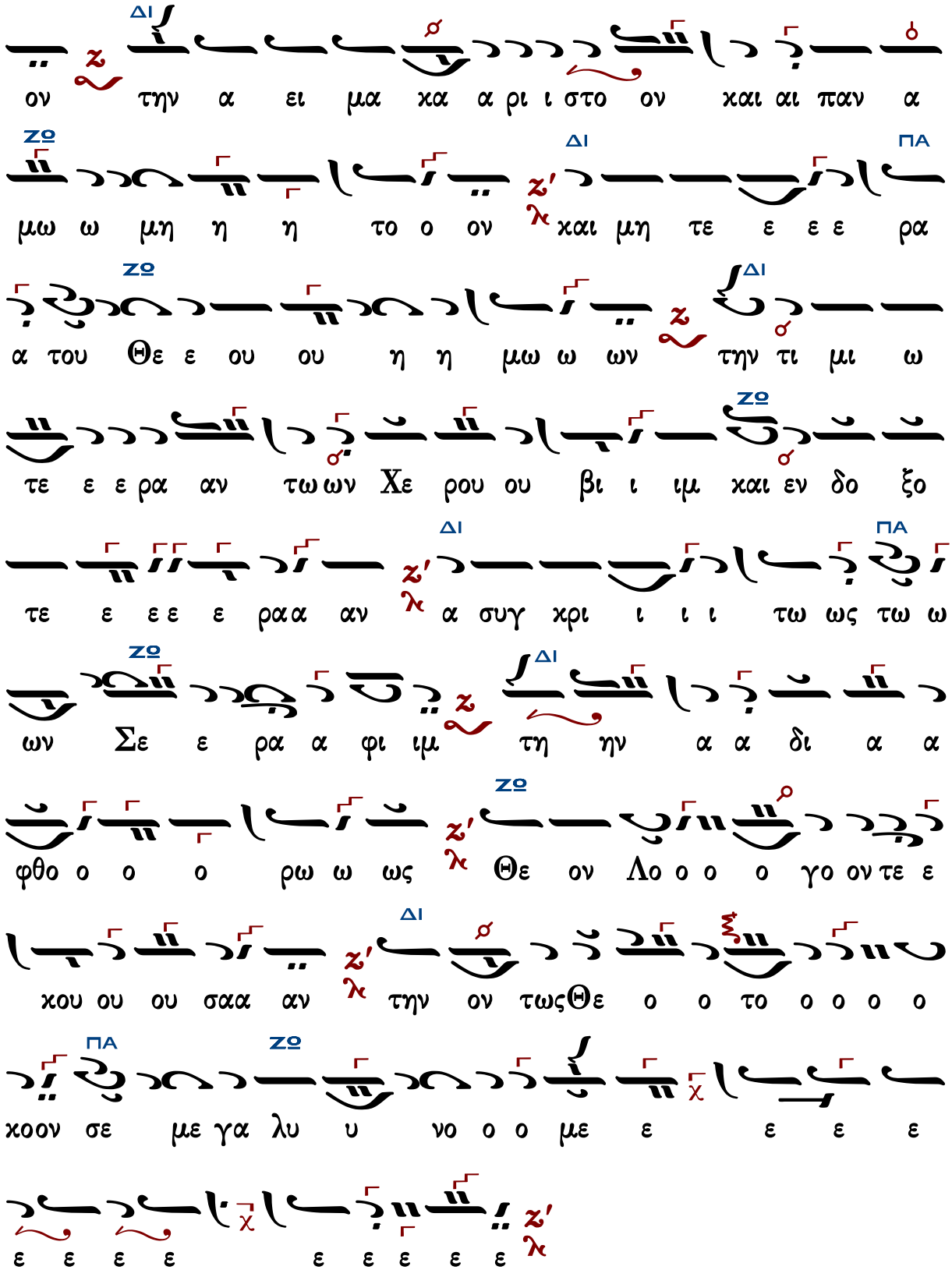
ον την α ει μα χα α ρι ι στο ον χαι αι παν α
μω ω μη η η το ο ον χαι μη τε ε ε ε ρα
α του Θε ε ου ου η η μω ω ων την τι μι ω
τε ε ε ρα αν τω ων Χε ρου ου βι ι ιμ χαι εν δο ξο
τε ε ε ε ε ρα α αν α συγ χρι ι ι ι τω ως τω ω
ων Σε ε ρα α φι ιμ τη ην α α δι α α
φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ον Λο ο ο ο γο ον τε ε
χου ου ου σαα αν την ον τωςΘε ο ο το ο ο ο ο
χοον σε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Ἦχος Ζω

Θεοδώρου Φωκαέως
Ταμείον Ανθολογίας τ.Γ
1869 σ.345#

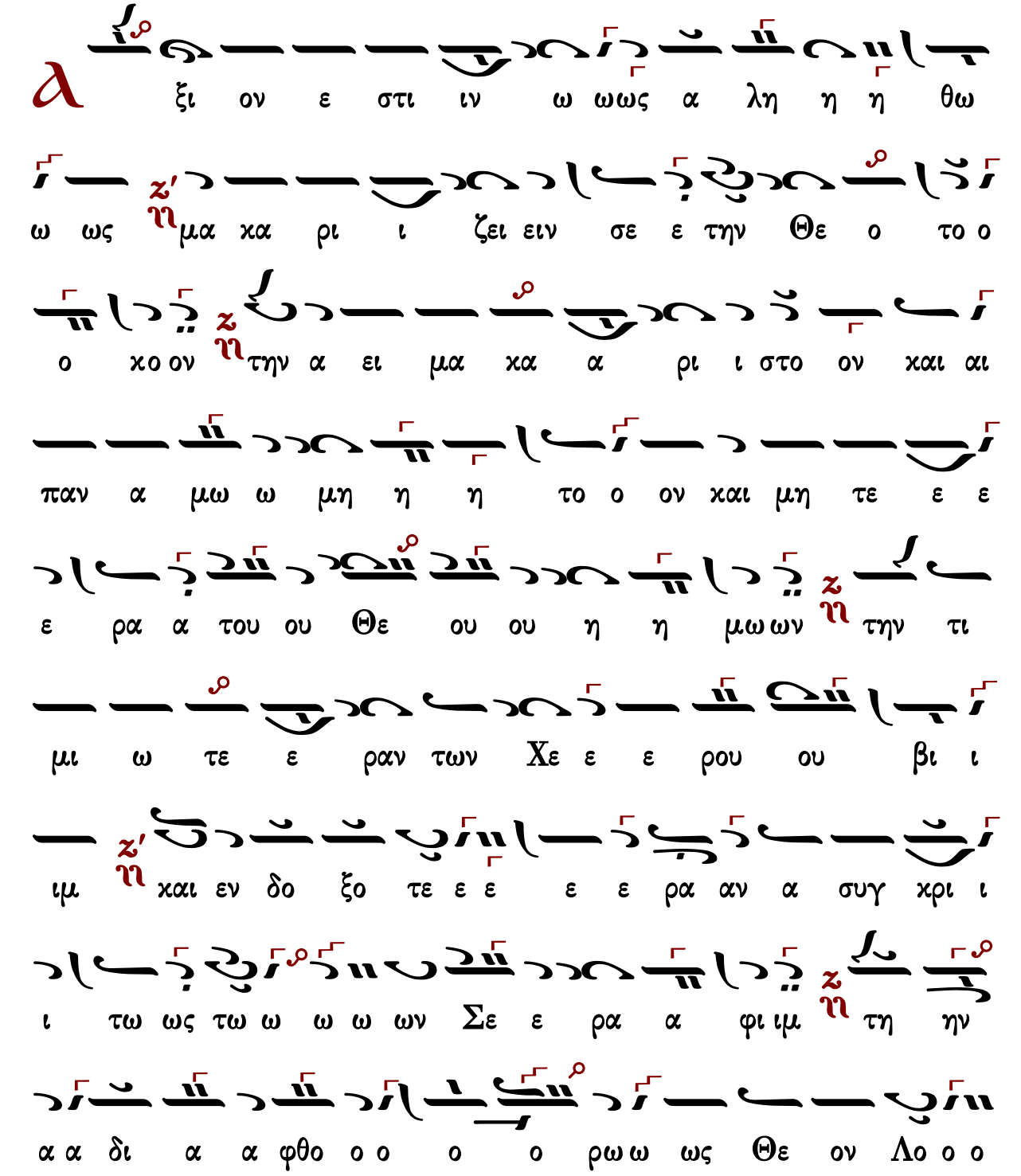

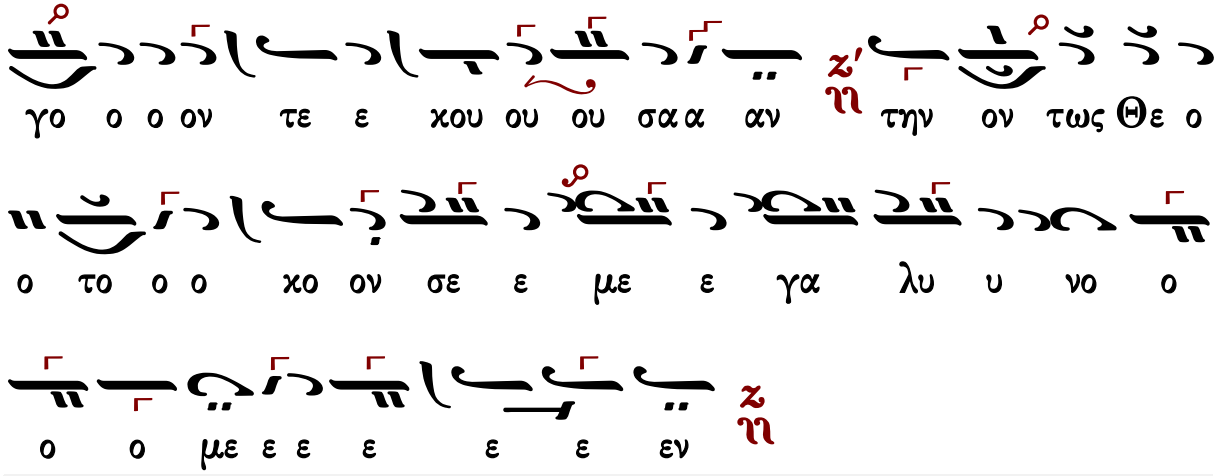

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.453#

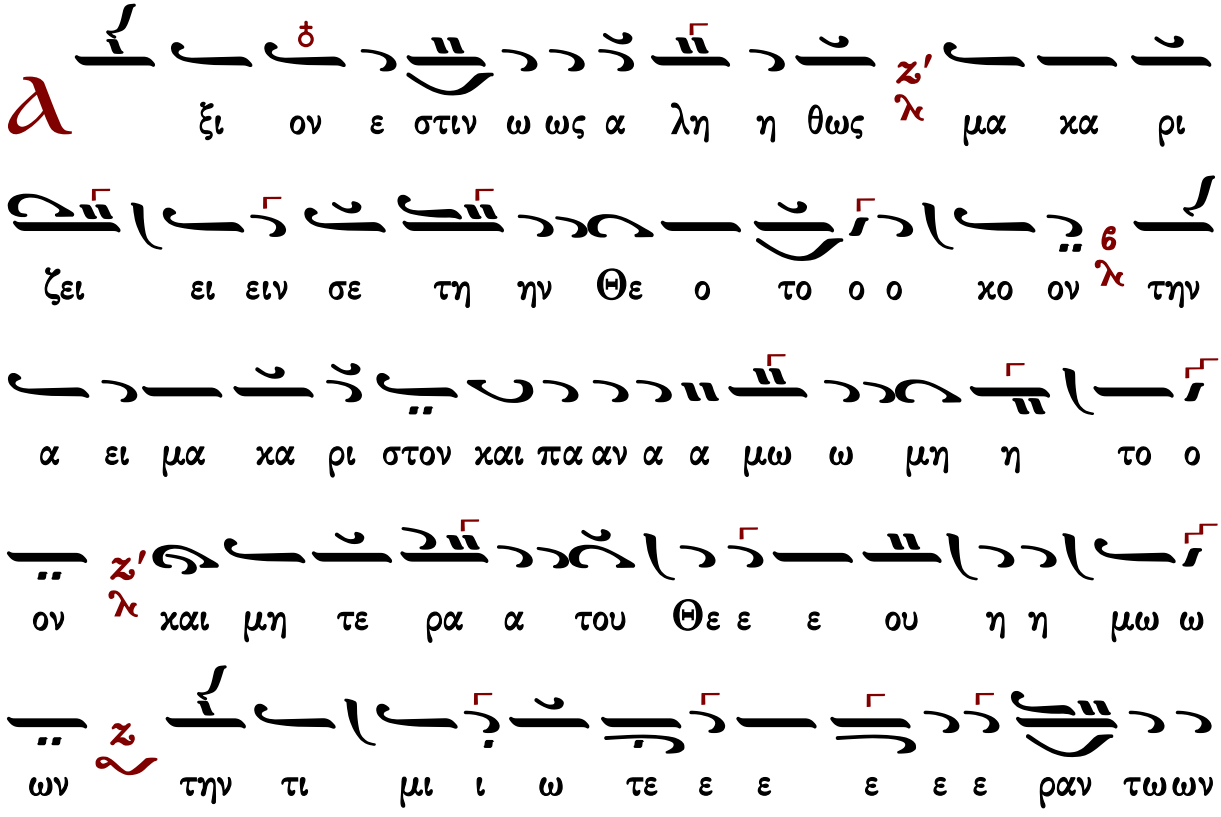

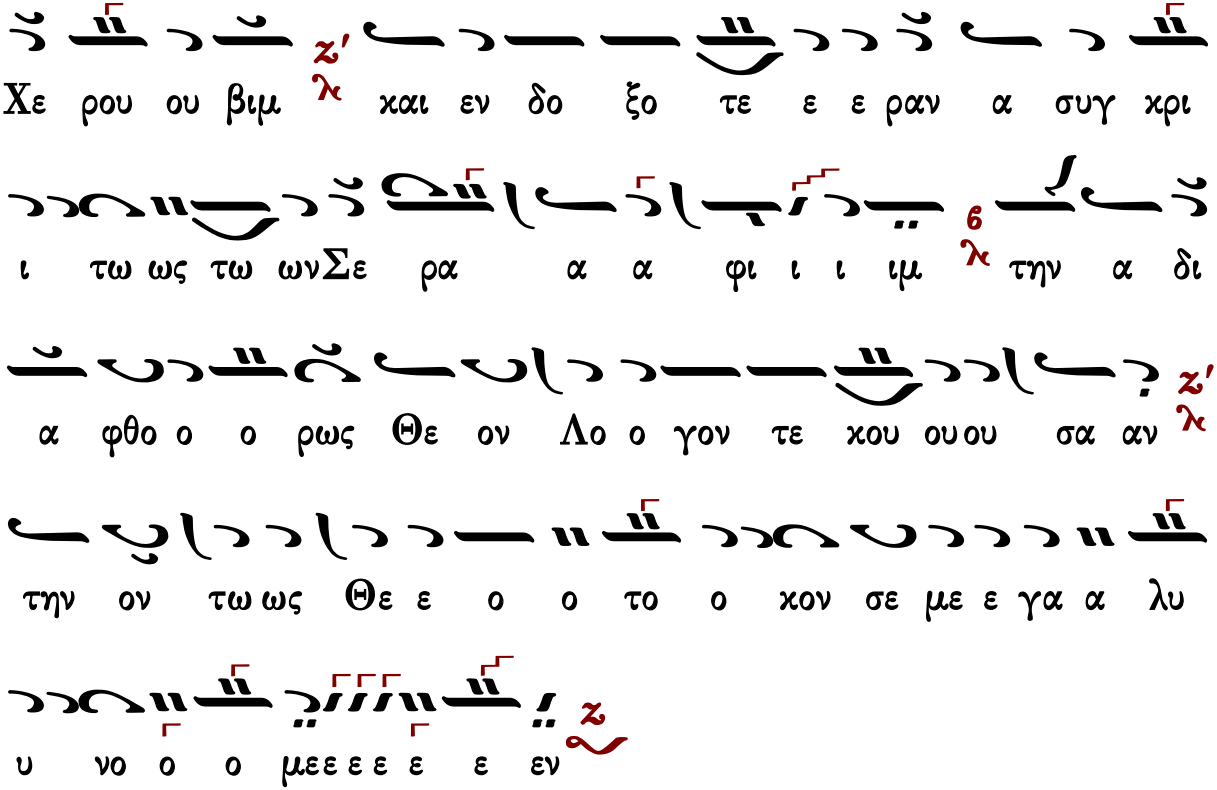

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος Ι

Ἦχος Ζω

Π.Γ.Κηλτζανίδη
Ιερατικόν Εγκόλπιον
1870 σ.51#

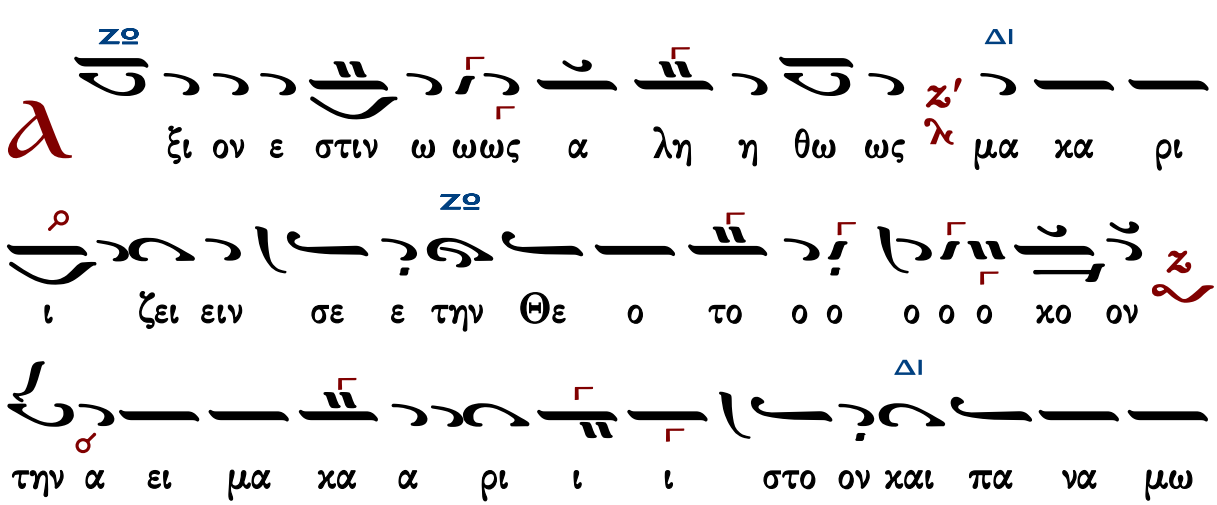

ω μη η το ον και μη τε ε ε ε ε ρα α του
ου Θε ε ου ου η η μω ων την τι μι ω τε
ε ρα αν τω ων Χε ε ε ρου ου βι ιμ και εν δο
ξο τε ε ε ε ε ρα α αν α συγ χρι ι ι ι ι τω
ως των Σε ε ρα α α φι ι ι ιμ την α δι α
φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ον Λο ο ο ο
ο ο γον τε ε χου ου ου ου ου ου ου σα αν την
ο ον τω ως Θε ο το ο ο χο ον σε ε με
γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἦχος Ζω

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ταμείον Ανθολογίας
Θεία Λειτουργία 1824 σ.153*

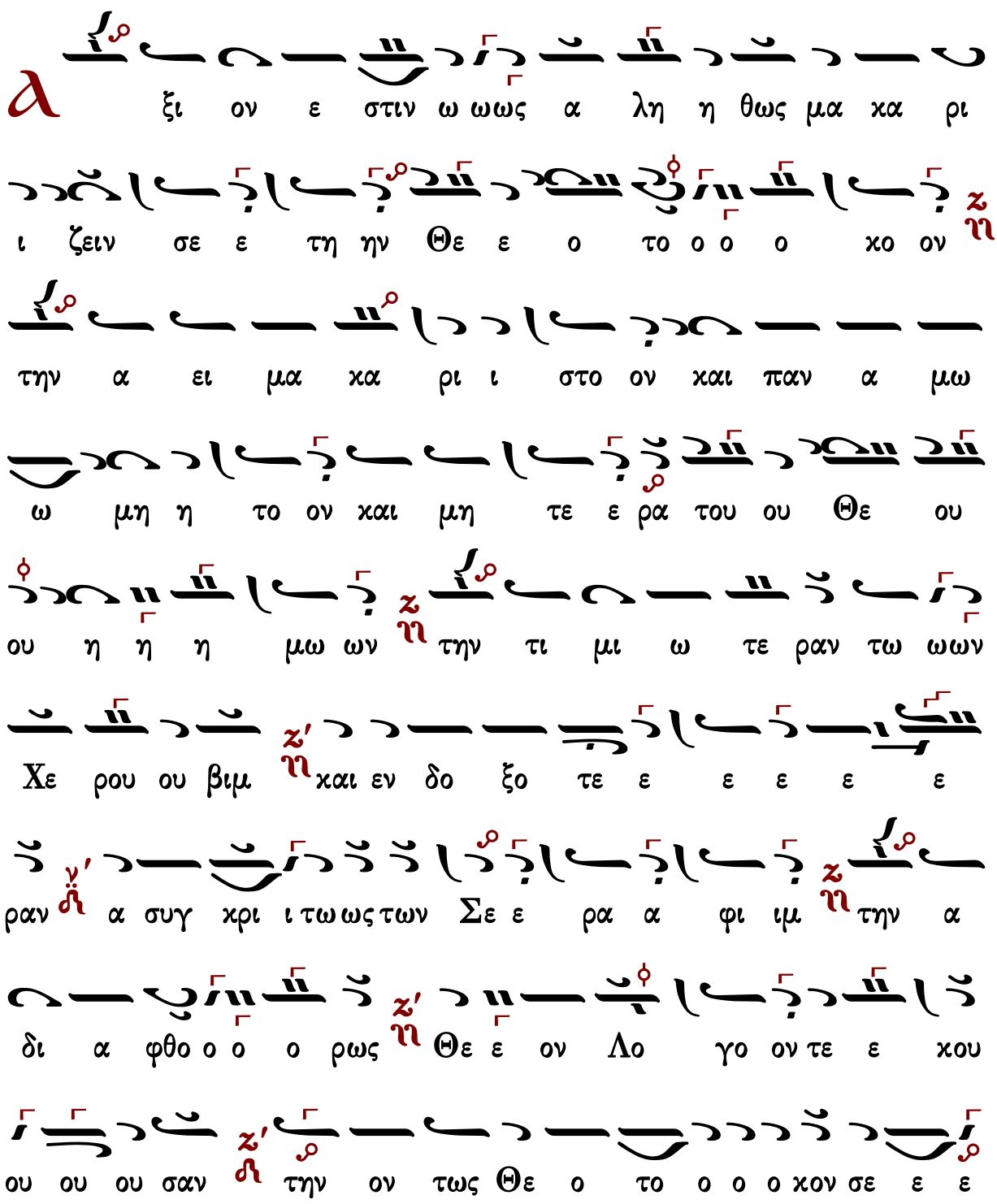

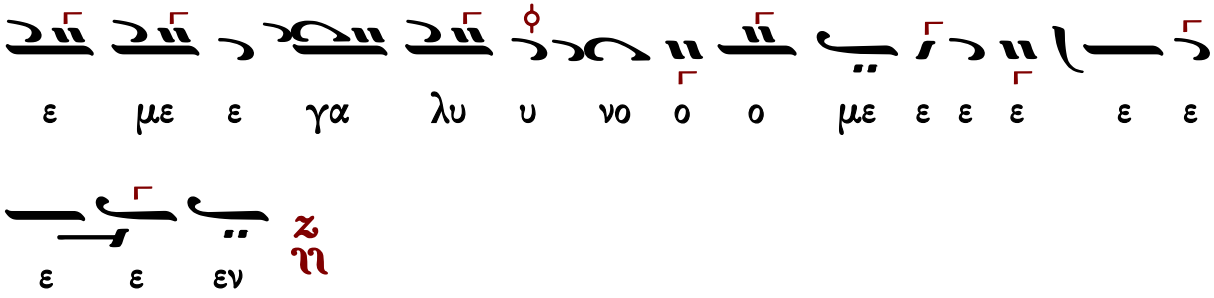

Μιχαήλ Μισαηλίδου

Ἦχος

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ' Θεία Λειτουργία
2006 σ.359#

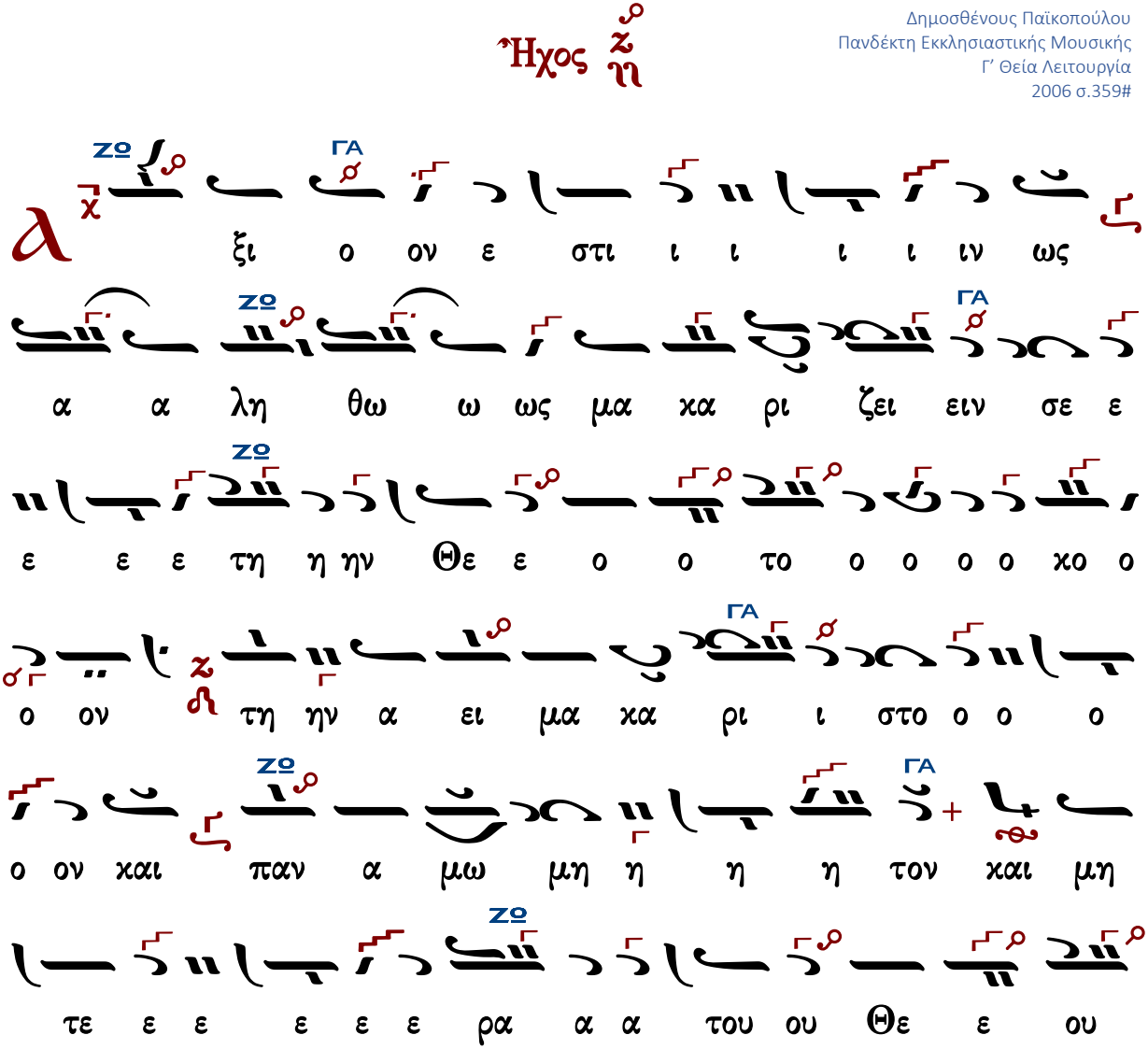

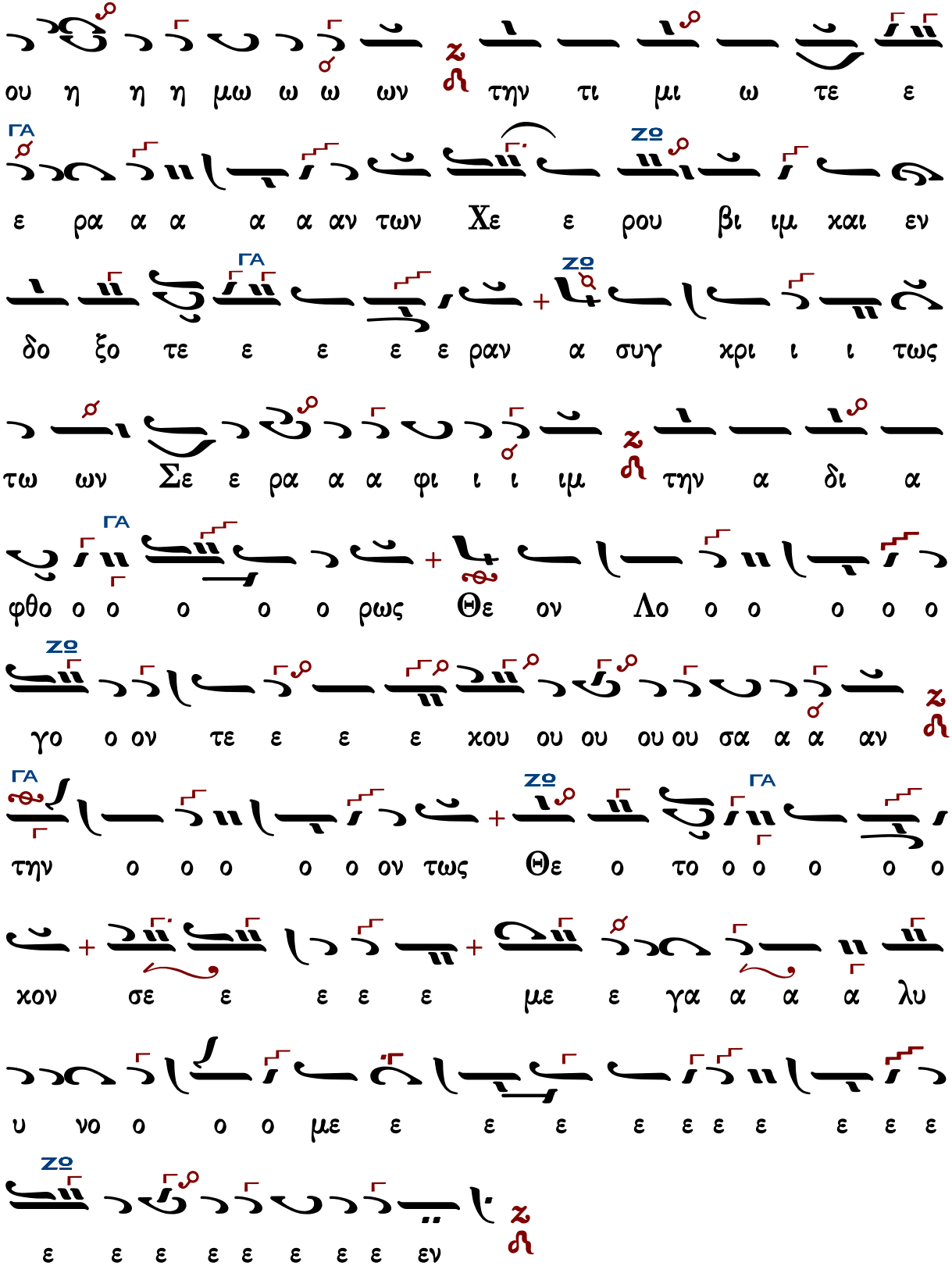
ου η η η μω ω ω ων τηην τι μι ω τε ε
ε ρα α α α α αν των Χε ε ρου βι ιμ χαι εν
δο ξο τε ε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι τως
τω ων Σε ε ρα α α φι ι ι ιμ τηην α δι α
φθο ο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο ο ο
γο ο ον τε ε ε ε χου ου ου ου ου σα α α αν
τηην ο ο ο ο ο ον τως Θε ο το ο ο ο ο ο
χον σε ε ε ε ε με ε γα α α α λυ
υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Γεωργίου Καραντζεκκλησιώτου

Ἦχος Ζω

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.519*

α

ξι ον ε στι ι ιν ω ως α α α λη η θω ω

ω ω ω ως μα κα ρι ι ζει ειν σε ε τη

ην Θε ε ο ο το ο ο κο ον την α ει μα α

κα α ρι ι στο ο ον και παν α α μω ω ω μη

η η το ον και μη τε ε ε ε ρα α α α του ου Θε ε

ου ου ου η η μω ων την τι μι ω τε ε ε ρα α

αν των Χε ρου ου βι ι ι ι ι ιμ και εν

δο ο ξο τε ε ε ε ε ρα αν α συγ κρι ι

ι ι τω ω ως τω ων Σε ε ε ρα α φι ιμ την α δι α α

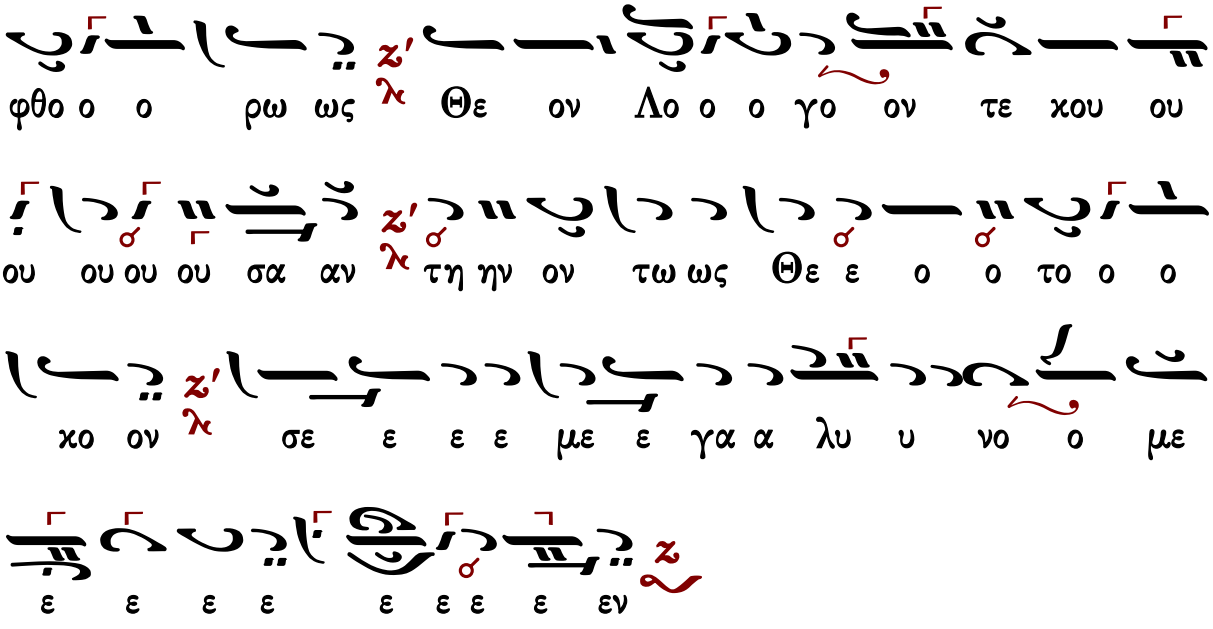

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Ζω

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.118#

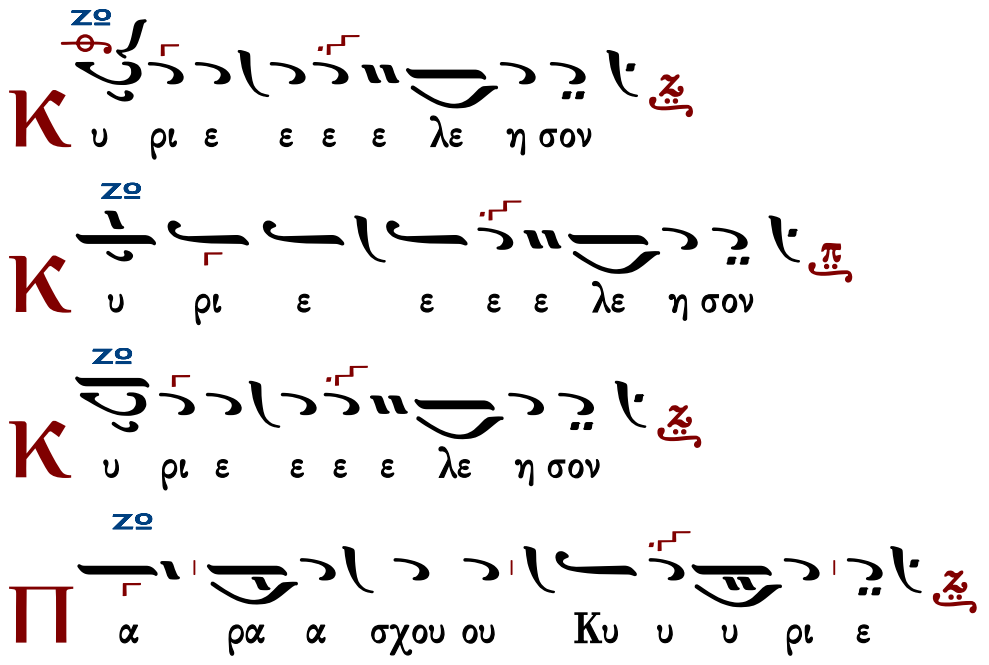

ΖΟ

Π

α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε

ΖΟ

Π

α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε

ΖΟ

C

οι Κυ ρι ε

ΜΕΛ

Δ

μην

ΖΟ

Κ

αι τω πνευ μα τι σου

ΖΟ

Δ

γα πη η η σω ω ω σε Κυ υ υ ρι ι

ι ε η η ι ι ι σχυ υ υ υ υς μου ου

Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου χαι χα τα

φυ γη η η η μου ου χαι ρυ υ υ υ υ στη η

η η ης μου

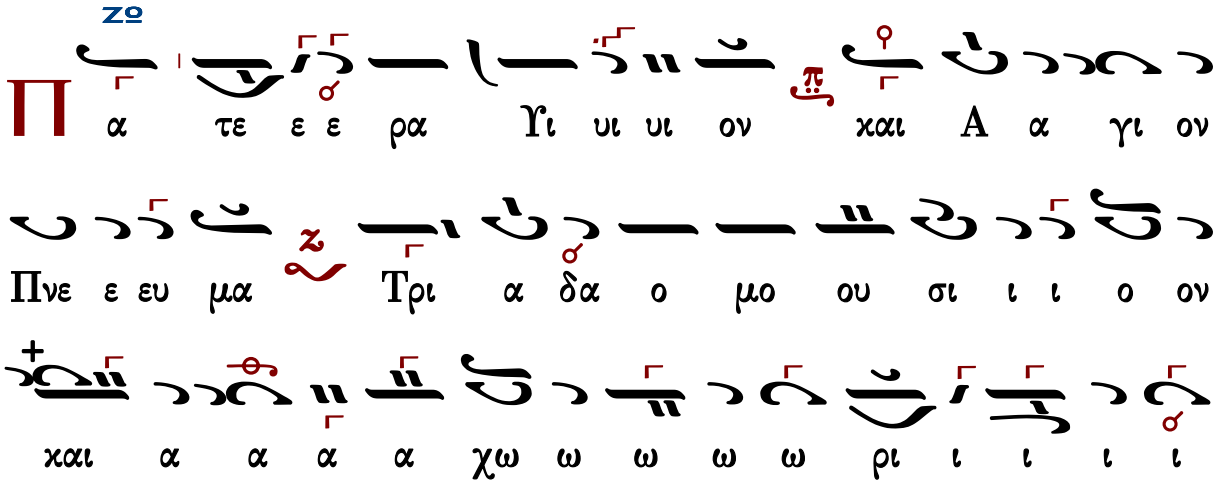

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

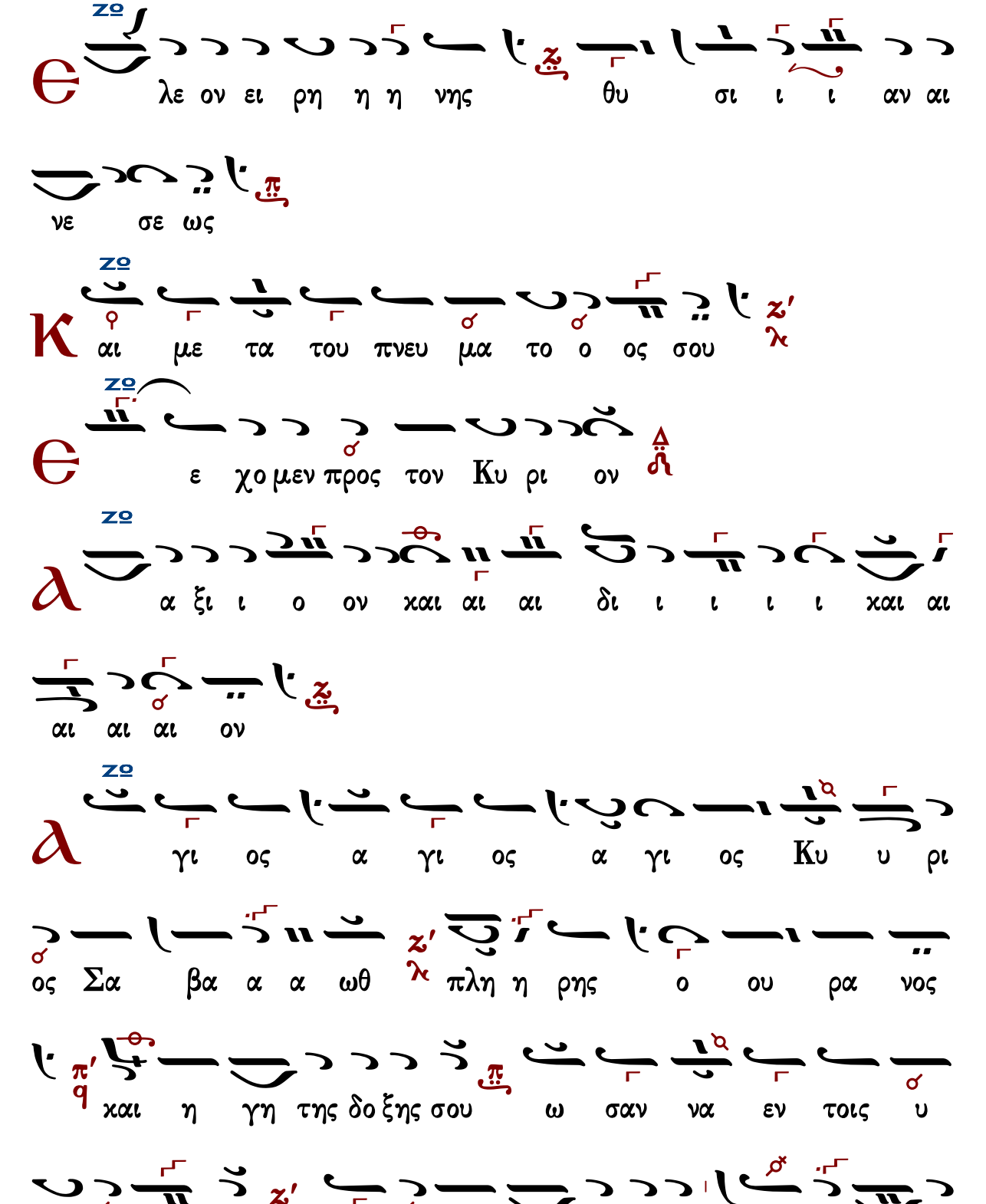

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν

να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι στοις

α α μην

α α α α α α α α α α α μην

ε υ υ υ μνου ου ου ου ου ου μεν σε ευ λο

γου ου ου ου μεν σοι ευ χα ρι ι ι στου με ε

εν Κυ ρι ι ι ε χαι δε ο με θα α σου ου

ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ος η η η η η μων

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

α

ξι ον ε στιν ω ω ως α λη η η θως

μα κα ρι ι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο το ο

ο ο ο κον την α α ει μα κα α α ρι

ι ι στον και παν α μω μη η η η τον και μη

τε ε ε ε ρα του ου ου Θε ου ου ου ου ου

η η η η η μων την τι ι μι ω τε ε ε

ραν τω ων Χε ρου ου ου βιμ και εν δο ξο τε

ε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι τως τω ων Σε

ρα α α φιμ την α α δι α φθο ο ο ρως Θε

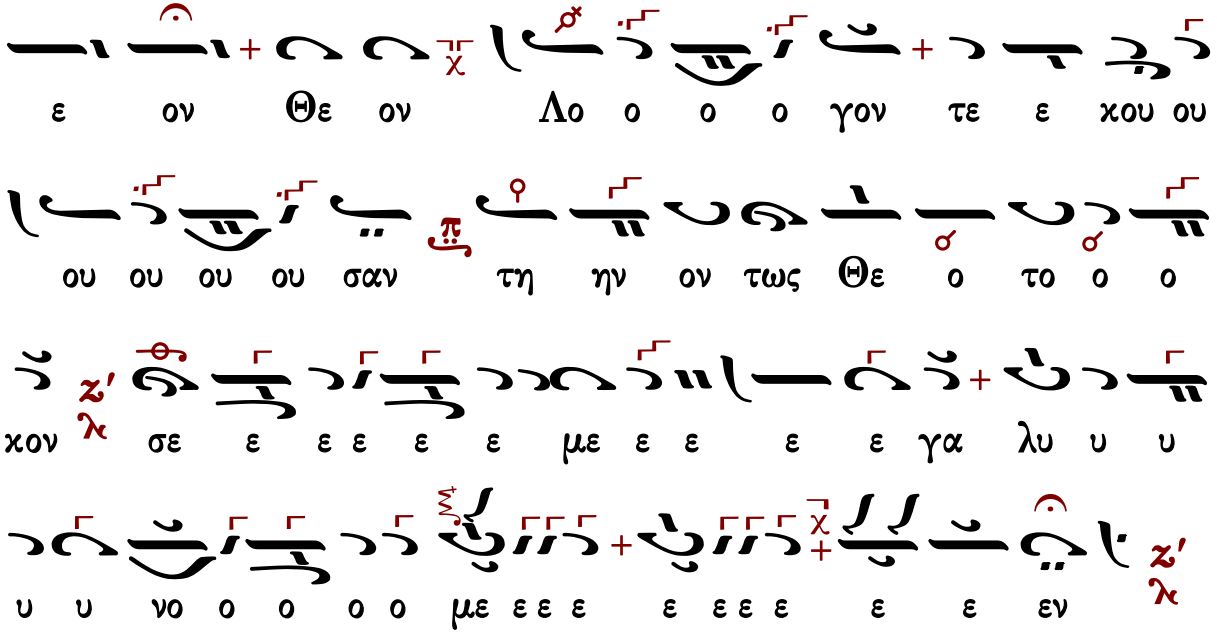

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου

ζω-Γα΄

Ἦχος Ζω

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.214#

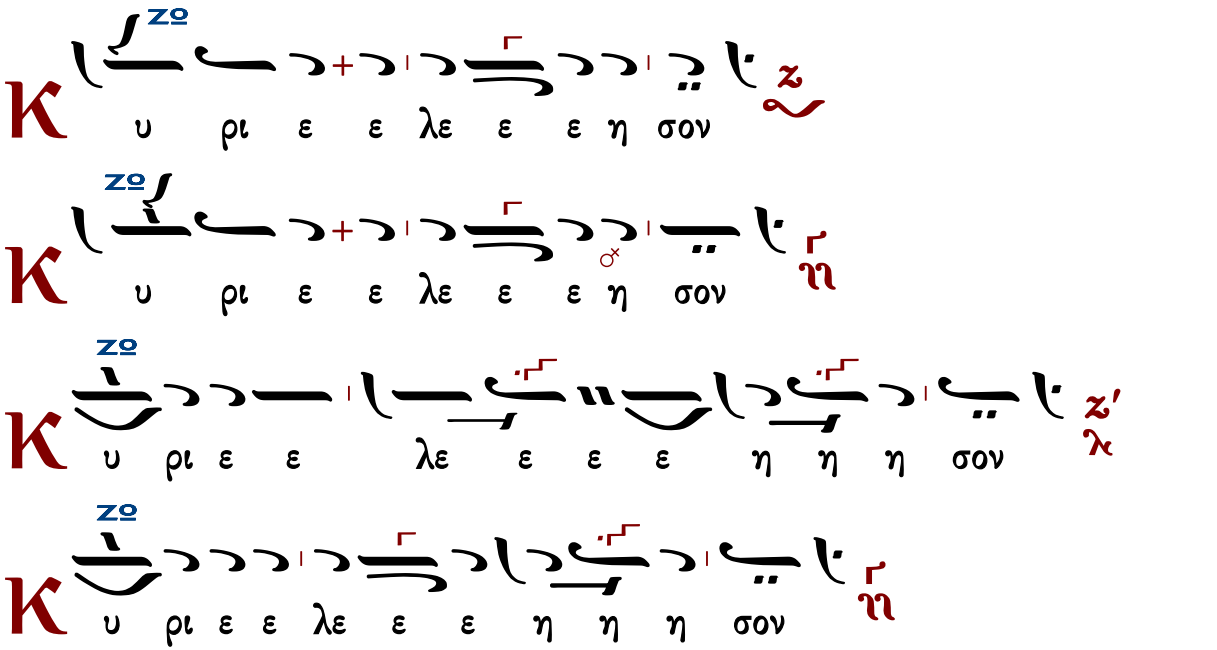

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε ε η η η σον
Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η η η σον
Π
α ρα σχου ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε
Π
α ρα σχου Κυ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε
Π
α ρα σχου ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε
ε
Π
α ρα σχου Κυ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε
Π
α ρα σχου Κυ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε
Π
α ρα σχου ου Κυ υ υ υ Κυ υ υ υ ρι

ε ε ε

C οι Κυ ρι ι ι ε

α μην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου

α γα πη σω σε ε Κυ ρι ι ε ε ε η ι ι

σχυ υ υς μου ου ου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α

μου ου ου και κα τα φυ γη η η η μου ου και

ΜΕΛ

ρυ υ στη η ης μου ου ου ου ου ου

Π α τε ρα Υι ον και α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ω ω ω

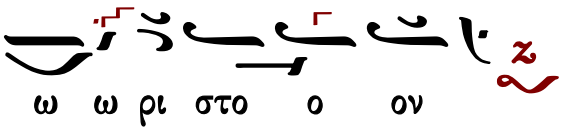

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

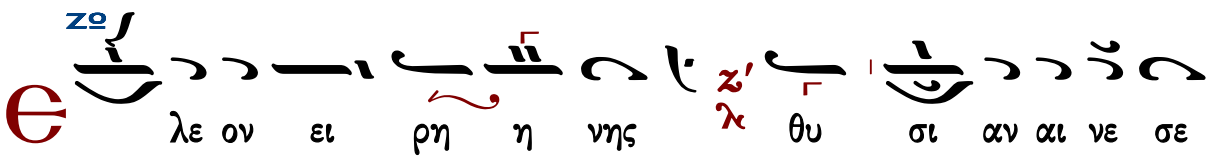

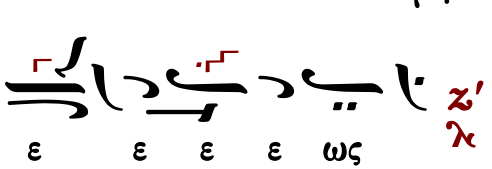

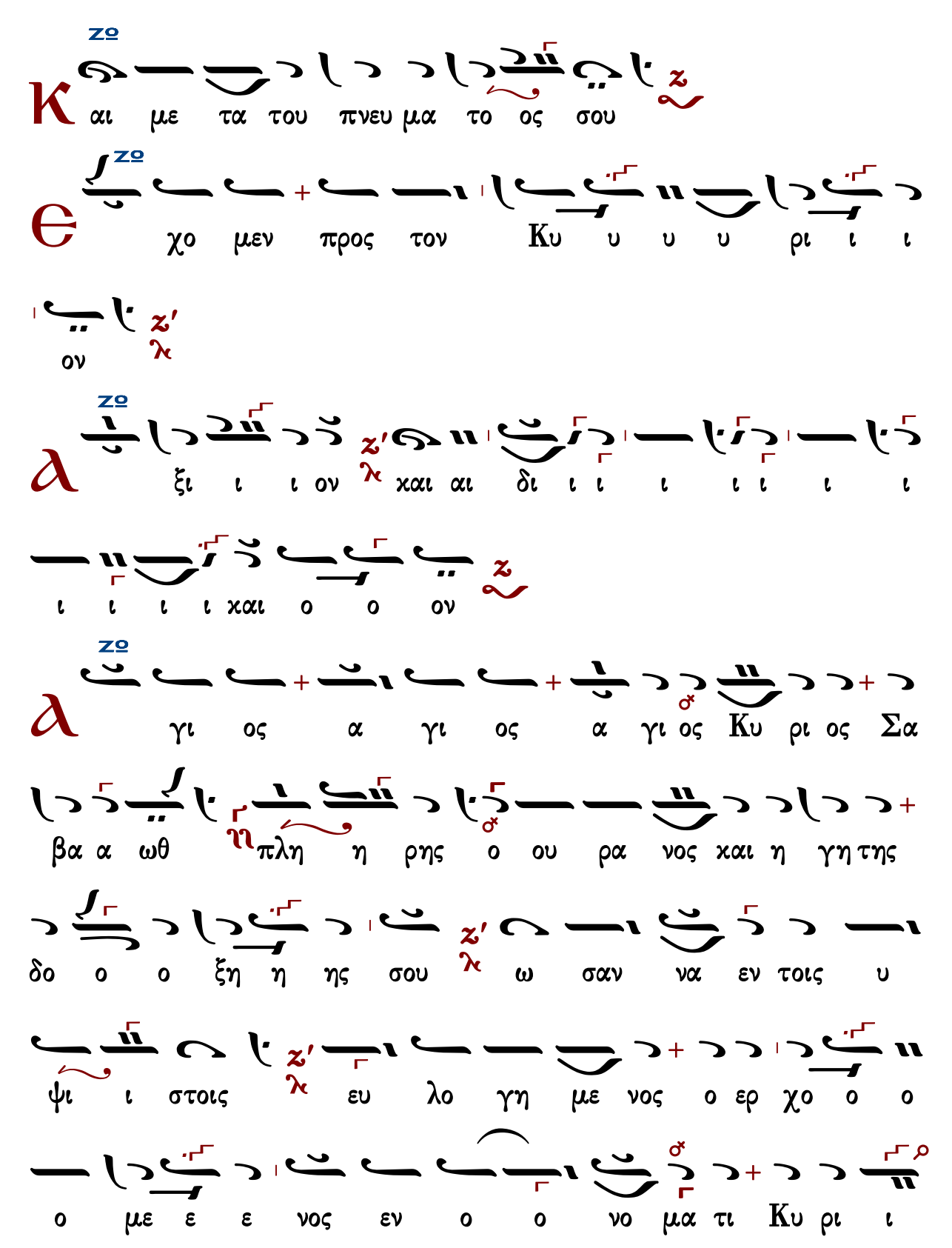
Κ
αι με τα του πνευ μα το ος σου
Θ
χο μεν προς τον Κυ υ υ υ ρι ι ι
ον
α
ξι ι ι ον χαι αι δι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι χαι ο ο ον
α
γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα
βα α ωθ πλη η ρης ο ου ρα νος χαι η γη της
δο ο ο ξη η ης σου ω σαν να εν τοις υ
ψι ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο
ο με ε ε νος εν ο ο νο μα τι Κυ ρι ι

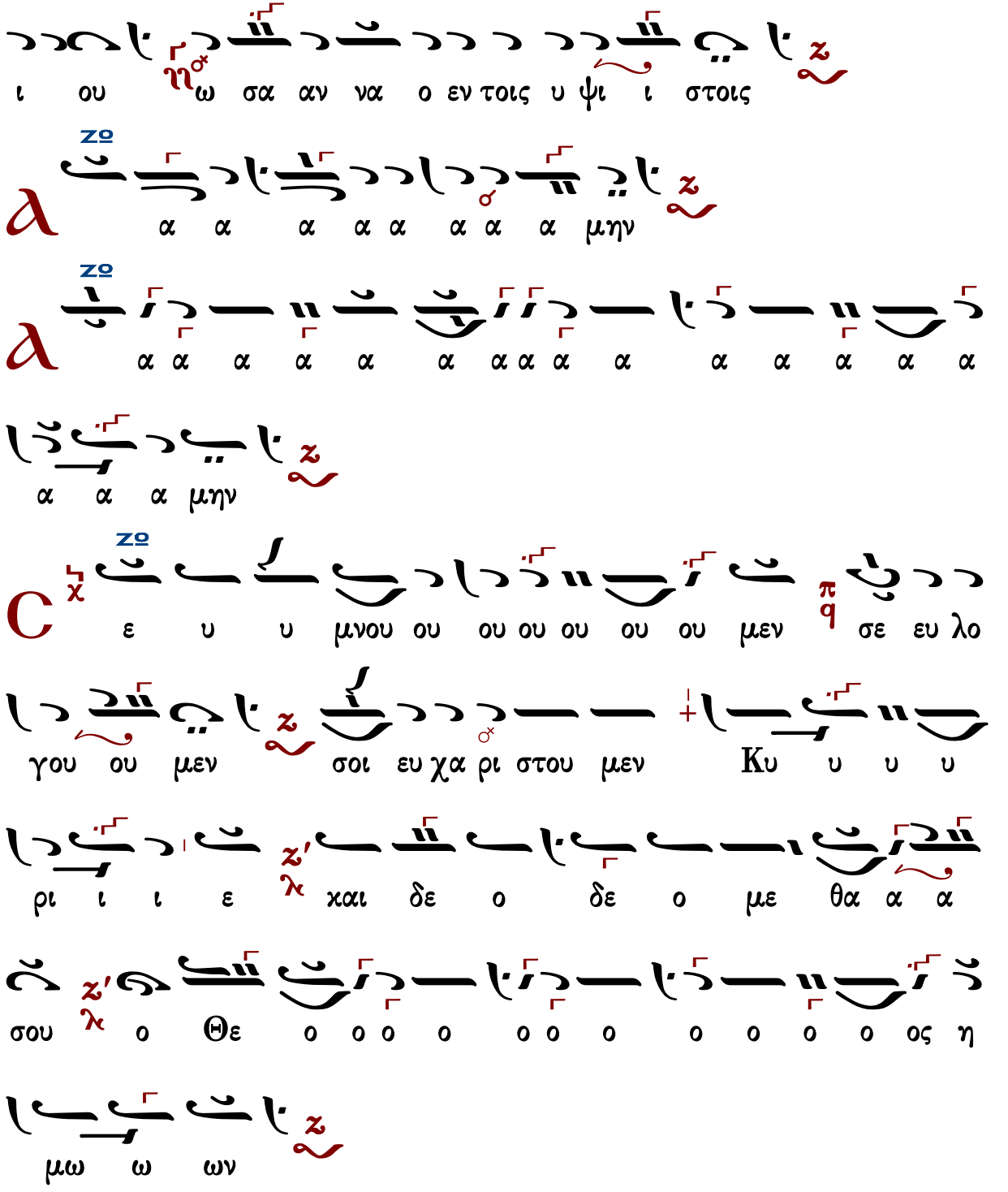

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ζο

α ξι ον ε στι ιν ω ως α α λη η η θω ως

μα κα ρι ι ι ι ζειν σε ε ε ε την Θε ε

ε ο ο ο ο το ο ο ο κον την α ει μα κα

α ρι ι ι ι στον και παν α μω ω ω ω ω μη η

η η η η τον και μη τε ε ε ε ε ε ρα του ου

Θε ου ου ου ου ου ου η η η η μων την τι μι

ω τε ε ραν τω ων χε ε ρου ου βι ιμ και ε

ε ε εν δο ξο ο ο ο ο τε ε ε ε ραν α συγ

κρι ι ι ι ι τω ω ω ω ω ω ω ως των Σε ε

ΠΑ

ε ρα α α α φιμ την α δι ι ι ι ι α φθο

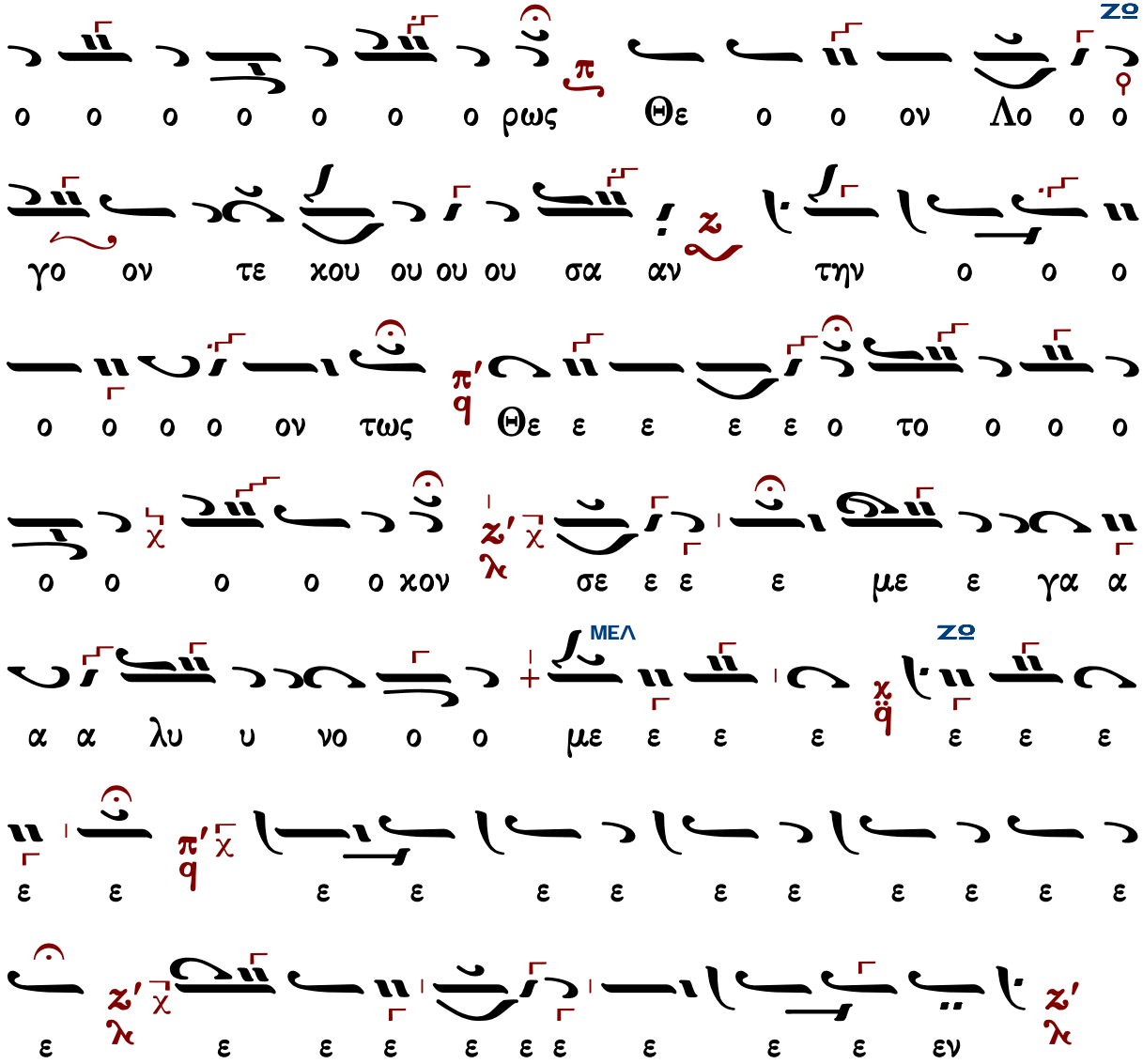

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

ἦχος βαρύς διατονικός φθορικός

Ἦχος Ζω

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.377#

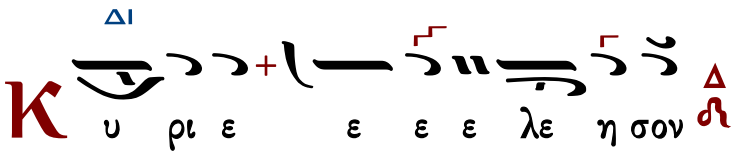

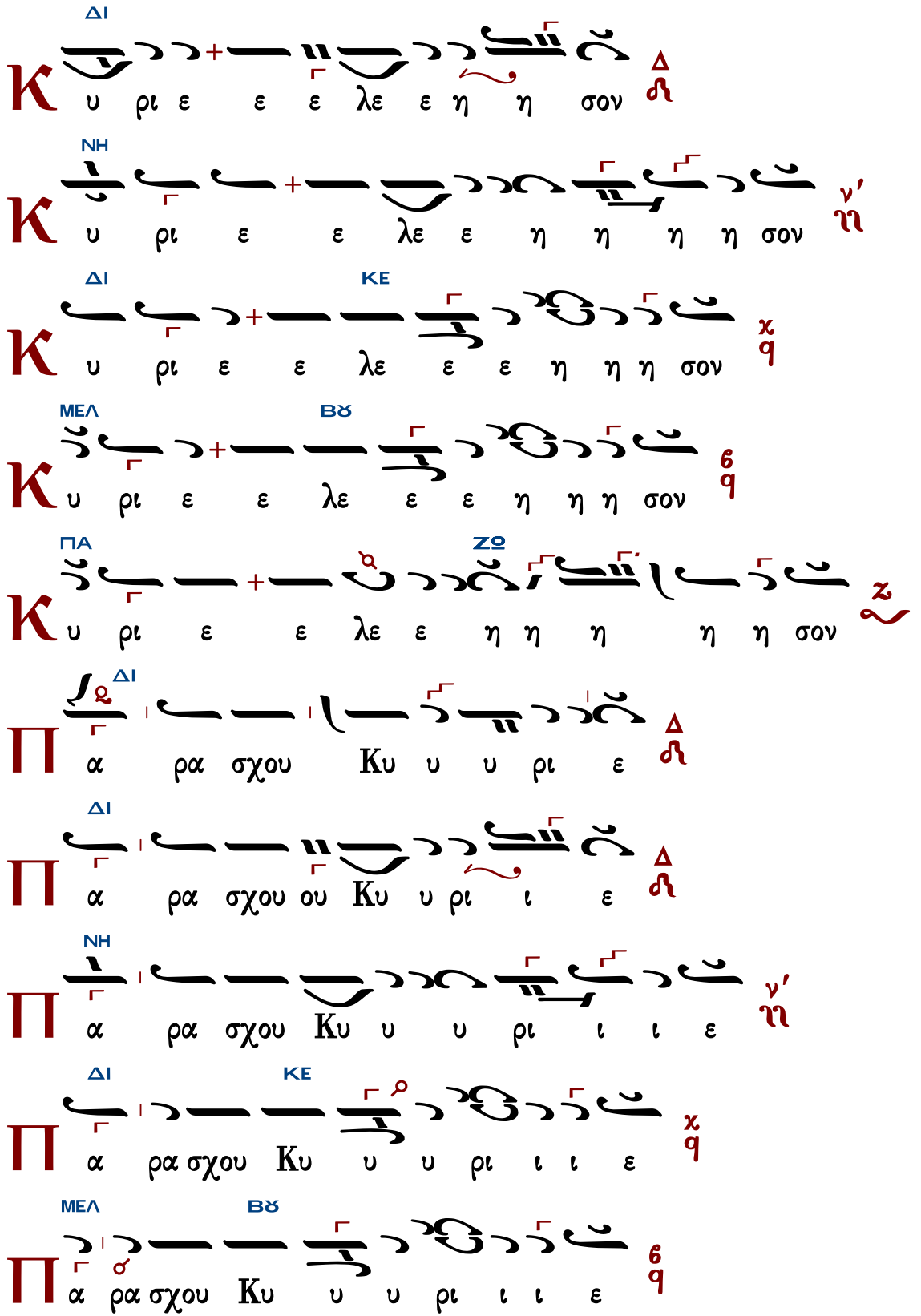
ΔΙ
Κ υ ρι ε ε ε λε ε η η σον
ΝΗ
Κ υ ρι ε ε λε ε η η η η σον
ΔΙ ΚΕ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η η σον
ΜΕΛ ΒΘ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η η σον
ΠΑ ΖΩ
Κ υ ρι ε ε λε ε η η η η η σον
ΔΙ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΔΙ
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ε
ΝΗ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε
ΔΙ ΚΕ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε
ΜΕΛ ΒΘ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε

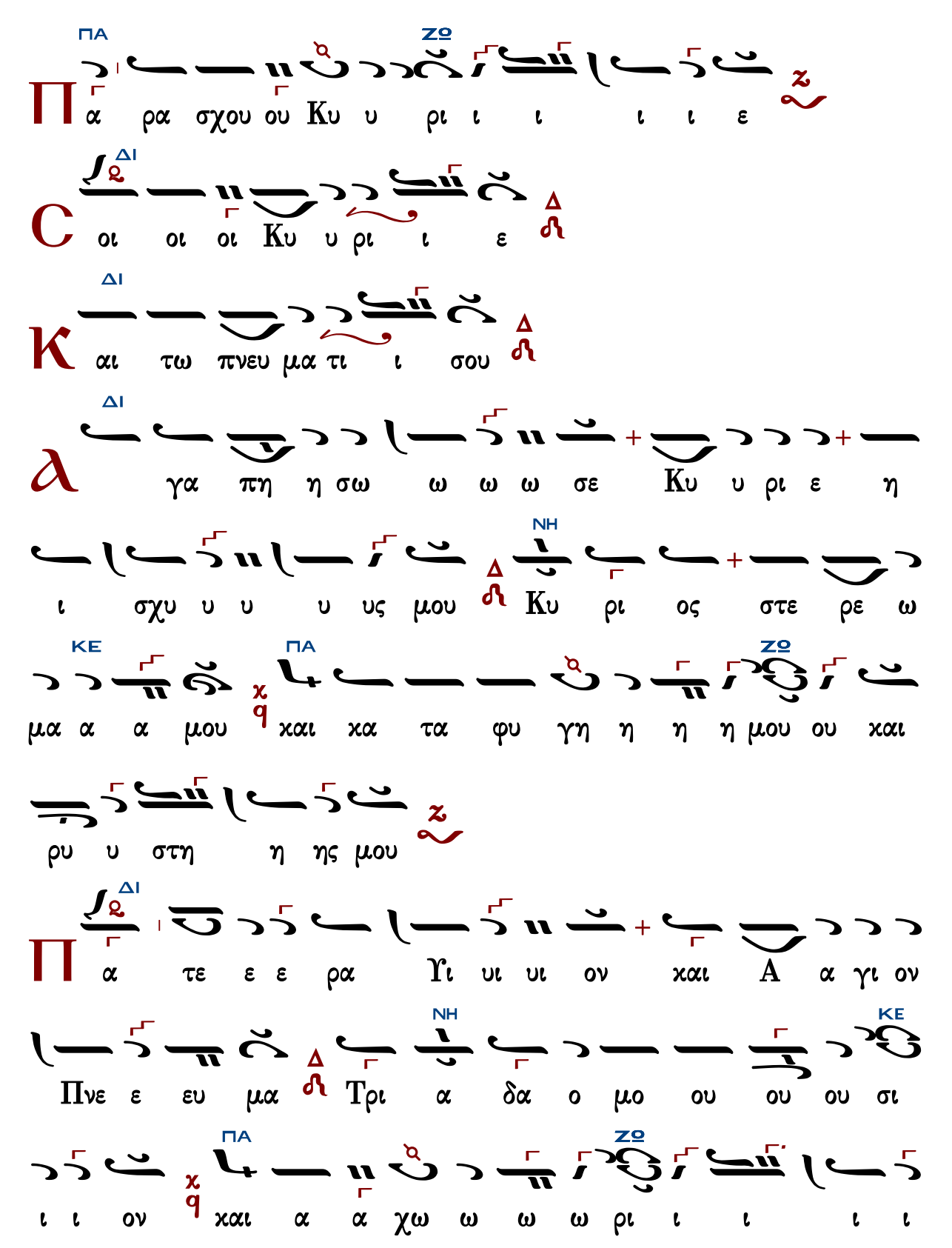
ΠΑ ΖΩ
Π α ρα σχου ου Κυ υ ρι ι ι ι ι ε
ΔΙ
C οι οι οι Κυ υ ρι ι ε
Δ
ΔΙ
K αι τω πνευ μα τι ι σου
Δ
ΔΙ
Λ γα πη η σω ω ω ω σε Κυ υ ρι ε η
ι σχυ υ υ υ υς μου
Δ
ΝΗ
Κυ ρι ος στε ρε ω
ΚΕ ΠΑ ΖΩ
μα α α μου χαι χα τα φυ γη η η η μου ου χαι
ρυ υ στη η ης μου
ΔΙ
Π α τε ε ε ρα Υι υι υι ον χαι Α α γι ον
ΝΗ ΚΕ
Πνε ε ευ μα Τρι α δα ο μο ου ου ου σι
Δ
ΠΑ ΖΩ
ι ι ον χαι α α χω ω ω ω ρι ι ι ι ι

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

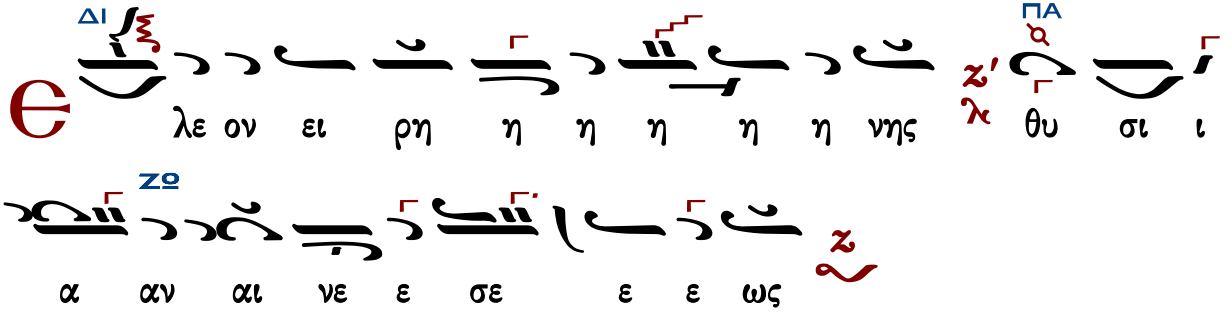

ΔΙ
αι με τα του πνευ μα το ο ος σου
ΝΗ
χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ι ι ον
ΠΑ ΔΙ ΠΑ Δ
α α α α ξι ι ι ι ι ον και αι αι δι ι ι
ΖΟ
ι και αι αι αι αι ον
ΔΙ
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα βα ωθ
πλη η η ρης ο ου ρα α α νος και η γη της
δο ο ο ξης σου Δ ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
ΝΗ
ΠΑ
ι ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο
ΚΕ ΔΙ
ο με νος εν ο νο μα τι Κυ υ υ ρι ου ω σαν
ΠΑ ΔΙ ΠΑ Δ
να α α α α α α α α α α α α ο εν τοις υ ψι

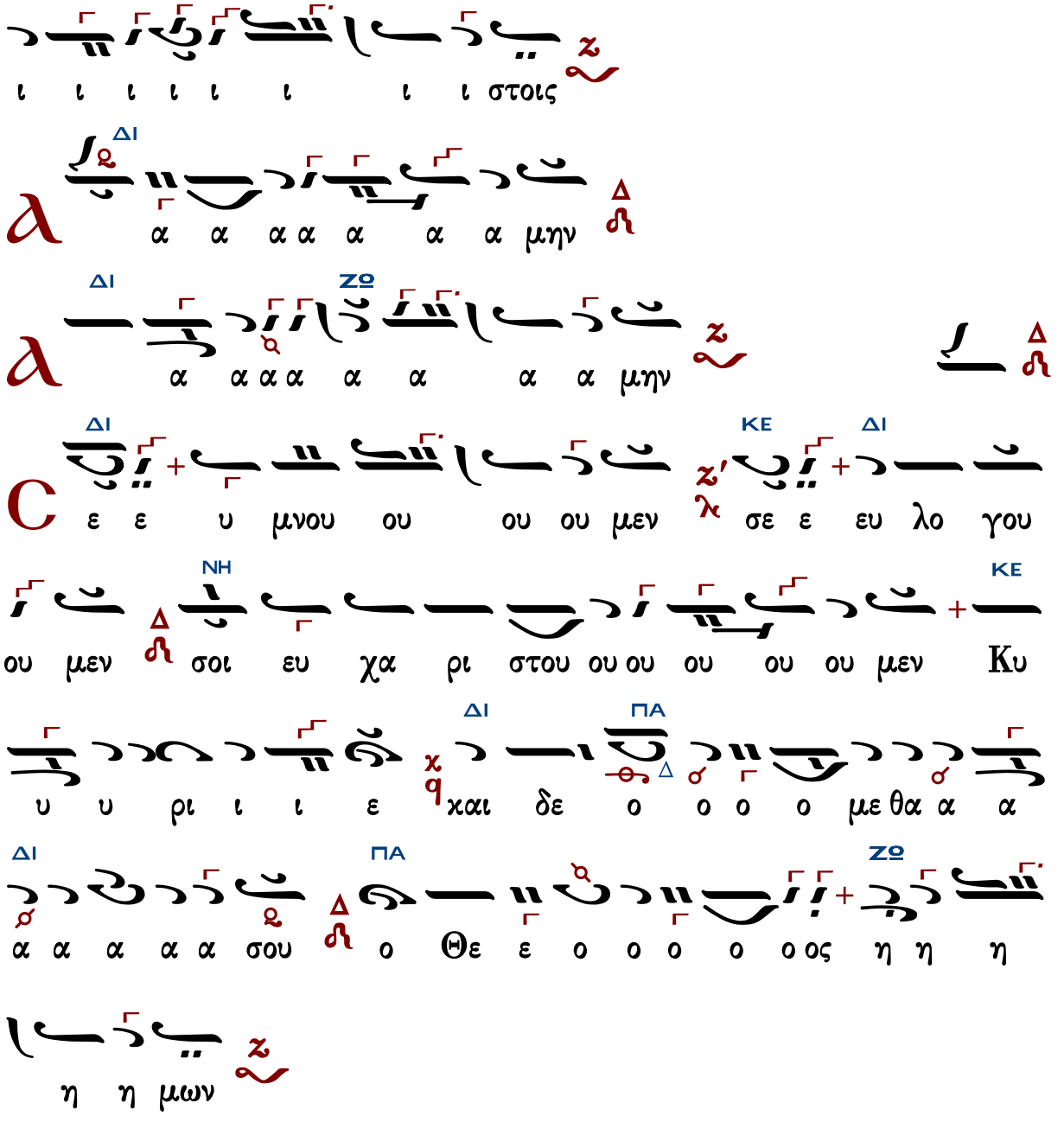

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

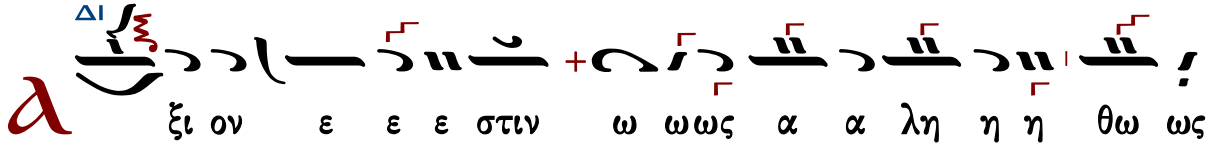

ΔΙ ΚΕ ΔΙ

μα χα α ρι ι ι ζει ει ειν σε την Θε ο ο

ο το ο ο χο ον την α ει μα χα ρι ι

ΚΕ

στον και παν α μω μη η τον και μη τε ε ε ε ε

ΠΑ ΖΩ

ε ρα του Θε ε ου ου ου ου ου η η η η η

ΔΙ ΜΕΛ

μων την τι μι ω τε ε ε ε ε ραν τω ωων

ΔΙ ΚΕ

Χε ρου ου ου ου βιμ και εν δο ξο τε ε ε

ΠΑ ΖΩ

ε ε ε ραν α συ υγ χρι ι ι ι ι τω ως των Σε ε

ΔΙ ΠΑ

ρα α α φιμ την α δι α φθο ο ο ο ο

ΚΕ

ρως Θε ο ο ο ο ον Λο ο ο ο ο γο ο

ΠΑ ΖΩ

ο ο ον τε ε ε χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

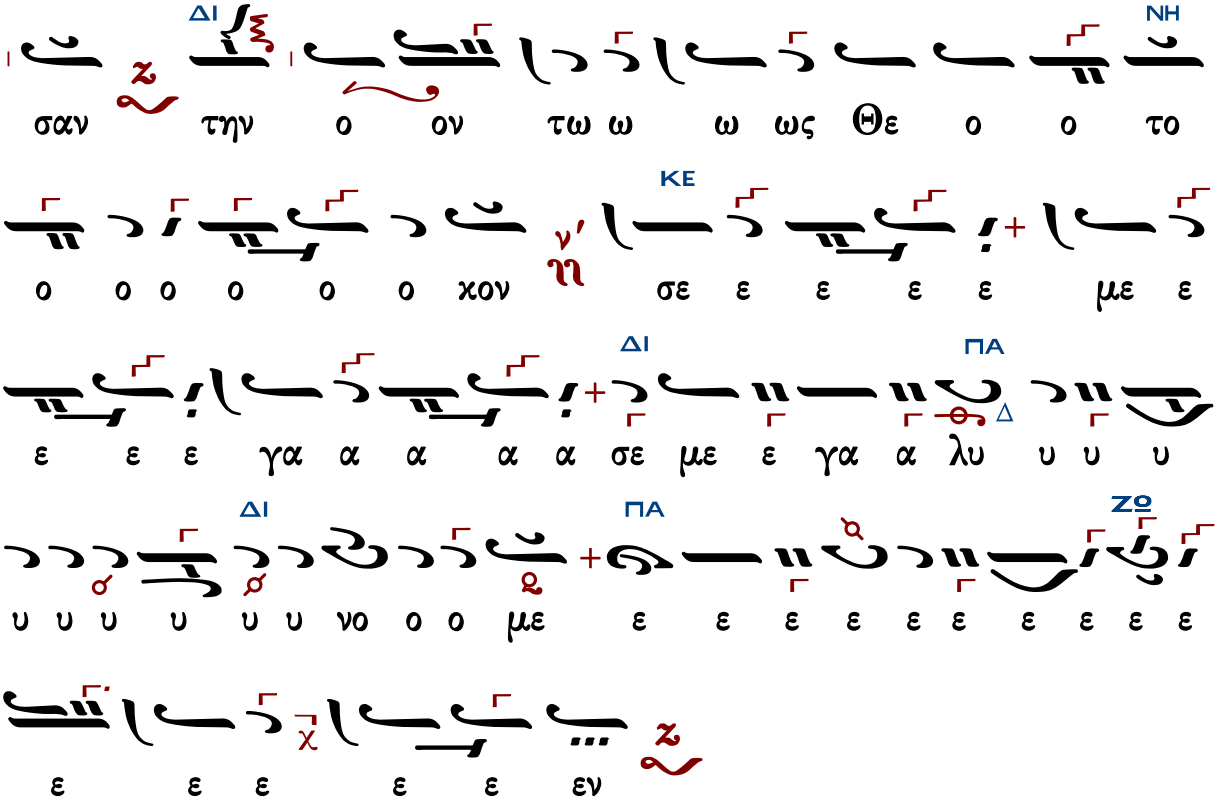

Θρασύβουλου Στανίτσα

Ἦχος Ζω

Θρασύβουλου Στανίτσα
Θεία Λειτουργία
2014 σ.286*

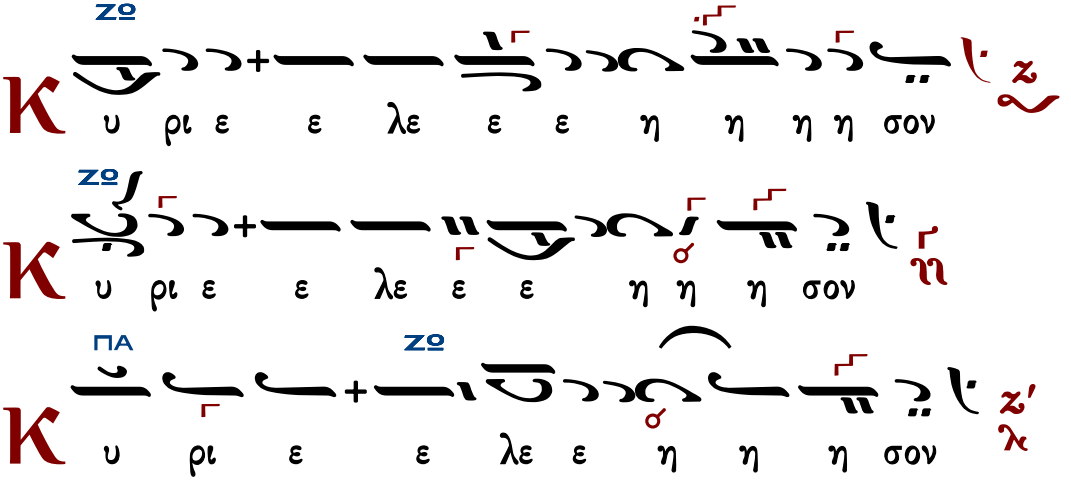

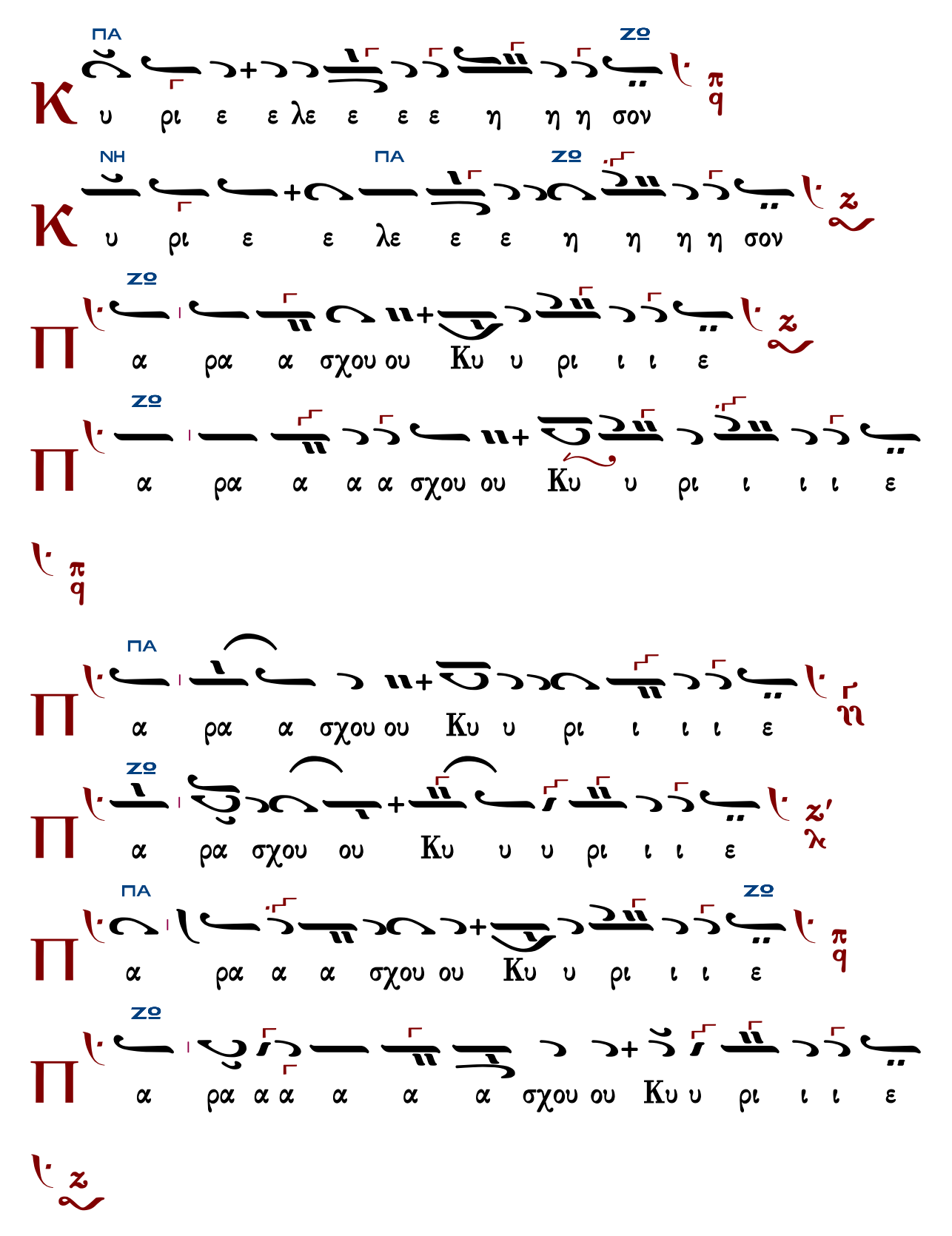
ΠΑ ΖΟ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η η η σον
ΝΗ ΠΑ ΖΟ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η η η σον
ΖΟ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε
ΖΟ
Π α ρα α α α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ι ε
ΖΟ
Π α ρα σχου ου Κυ υ υ ρι ι ι ε
ΠΑ ΖΟ
Π α ρα α α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε
ΖΟ
Π α ρα α α α α α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε

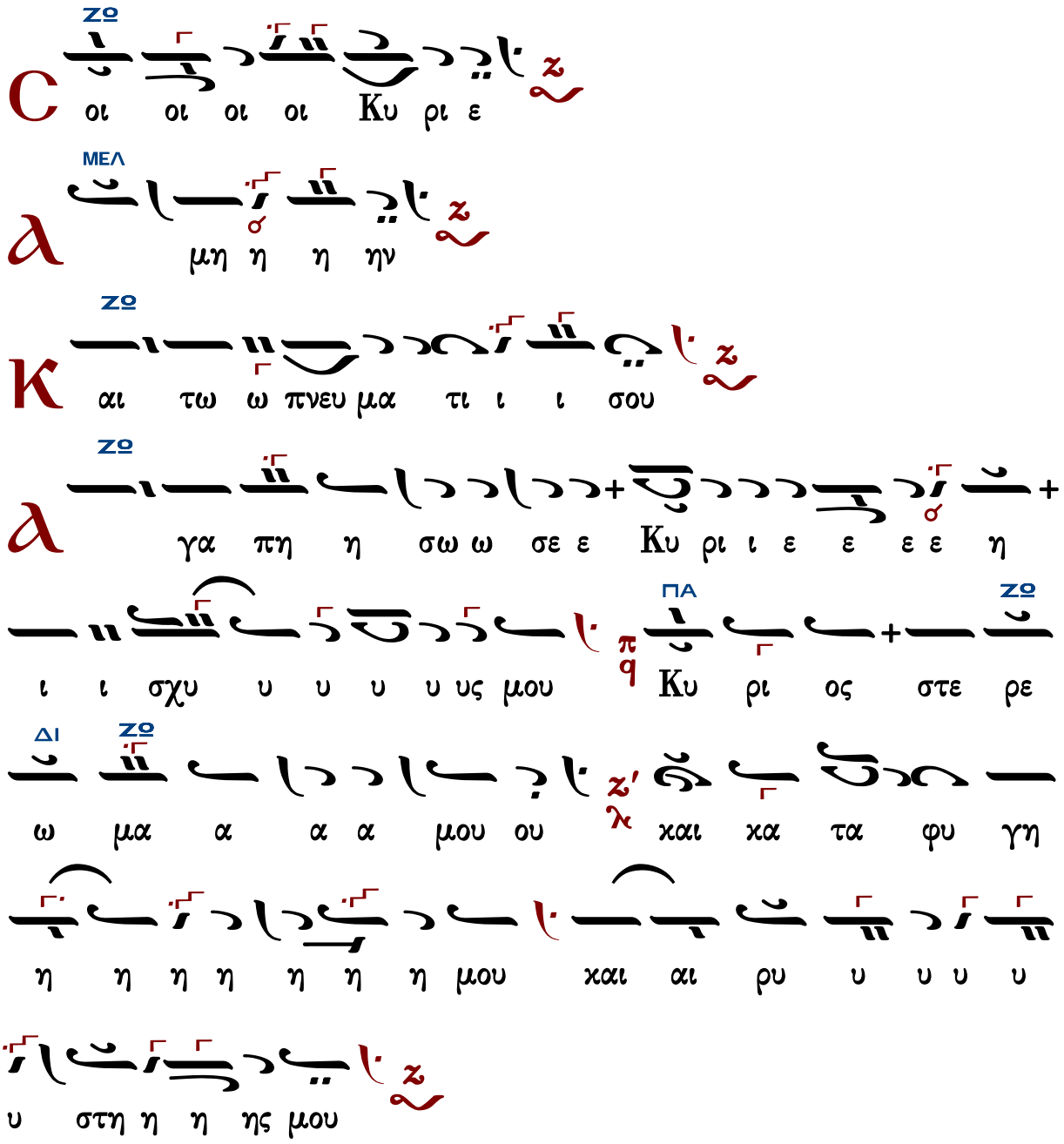

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

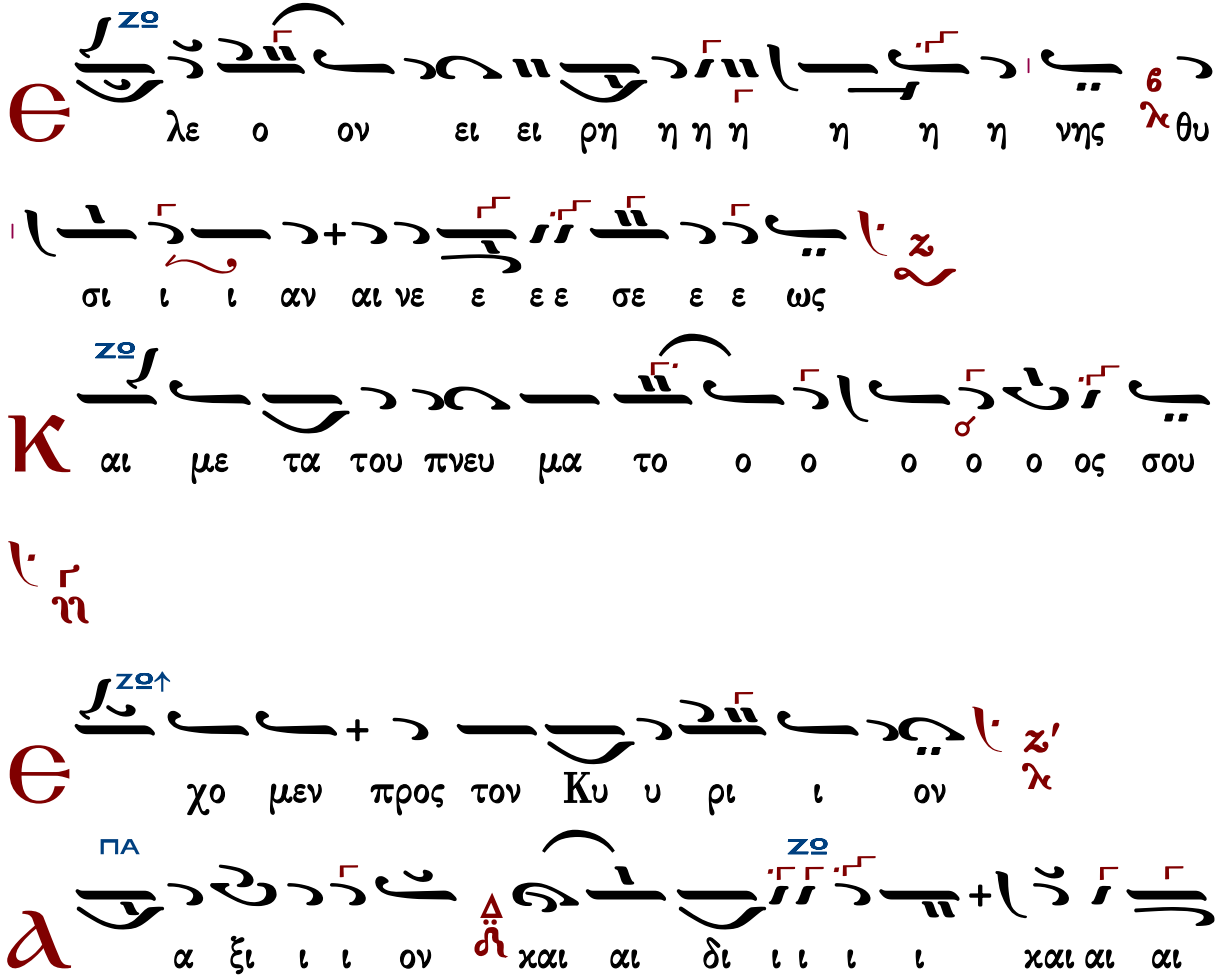

αι ον
ΠΑ
ΖΘ
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος
Σα βα α α ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ο ο
ος και η γη η της δο ξη ης σου ω σα αν να εν
ΣΙΓΑ
ΒΘ
τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ
ΖΘ
ΠΑ
χο ο ο ο με ε νος εν ο ο νο μα τι Κυ
ΖΘ↑
ρι ι ι ου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
ι ι στοις
ΖΘ
α α α α α μη η η ην
ΖΘ
α α α α α α α α α α α α μη ην

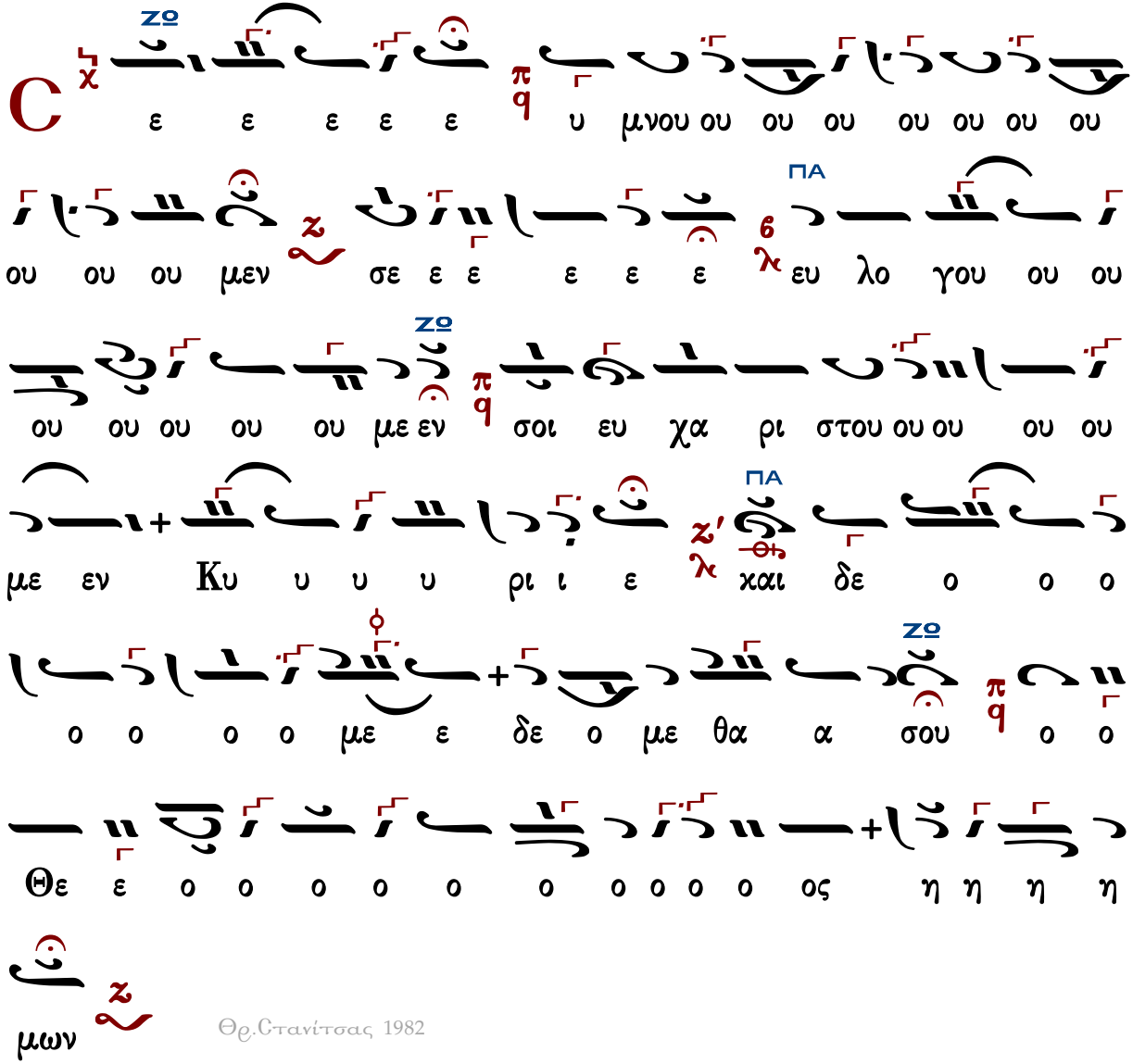

Ἄξιόν ἐστιν ἕτερον

Θρασύβουλου Στανίτσα
Θεία Λειτουργία
2014 σ.293*

Ἦχος Ζω

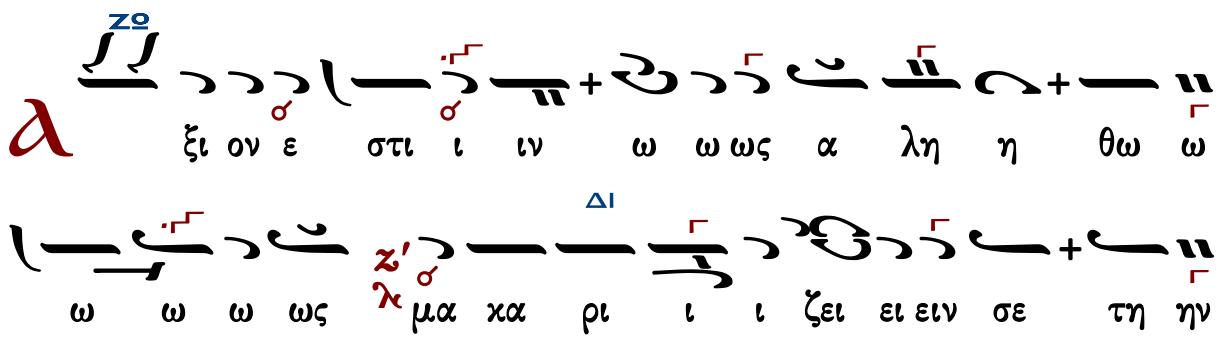

Θε ο το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χον την
α ει μα κα α ρι ι ι ι στον και αι παν α
μω ω ω ω ω μη η η η τον και μη τε ε ε
ε ε ε ρα μη τε ε ε ε ρα του Θε ου ου ου ου
ου ου η η η μω ω ω ων την τι μι ω τε
ε ε ε ραν τω ω ω ω ω ων Χε ρου ου βι ι ι
ιμ και αι εν δο ξο ο τε ε ε ε ε ε ε
ραν α συ υγ χρι ι ι ι ι τως τω ω ω ω ω
ω ων Σε ρα α α φι ι ι ιμ τη η ην α α
δι α α φθο ο ο ο ο ο ρως Θε ε ον Λο ο ο ο

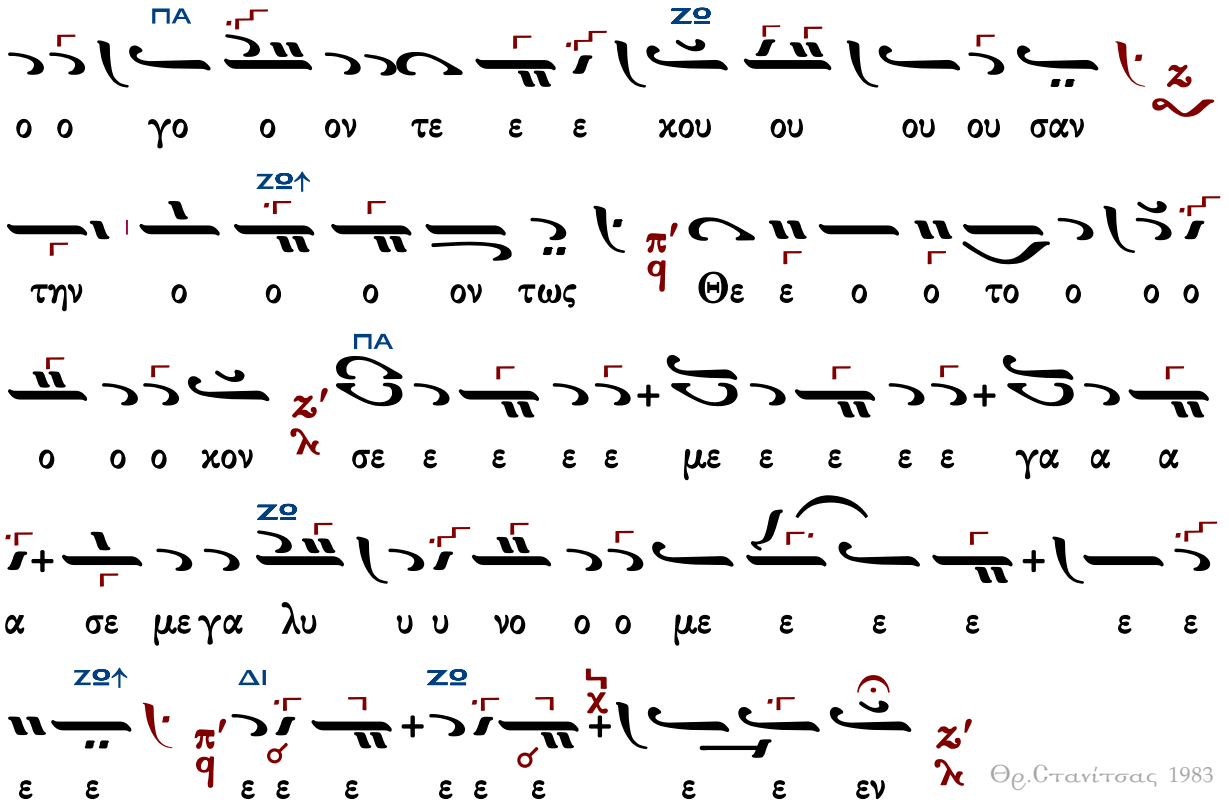

Θρ.Στανίτσας 1983

Ἄξιόν ἐστιν ἕτερον

Θρασύβουλου Στανίτσα
Θεία Λειτουργία
2014 σ.296*

Ἦχος Ζω

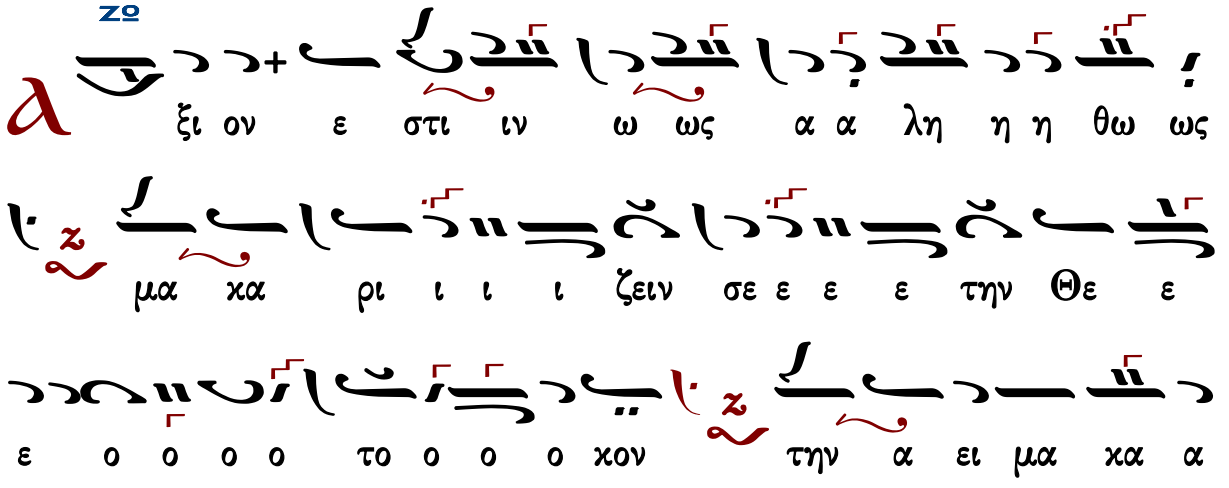

ρι ι ι ι στον η και παν α μω ω ω ω ω μη η η

η η η τον λ και Μη τε ε ε ε ε ε ρα του ου Θε

ου ου ου ου ου ου η η η η μων την τι μι ω

τε ε ραν τω ων Χε ε ρου ου βι ιμ λ και ε ε

ε εν δο ξο ο ο ο ο τε ε ε ε ραν λ α συγ χρι

ι ι ι ι τω ω ω ω ω ω ω ως των Σε ε ε ρα

α α α φιμ την α δι ι ι ι ι α φθο ο ο ο

ο ο ο ο ρως Θε ο ο ον Λο ο ο γο ον τε

χου ου ου ου σα αν την ο ο ο ο ο ο ο ον

τως Θε ε ε ε ε ο το ο ο ο ο ο ο ο

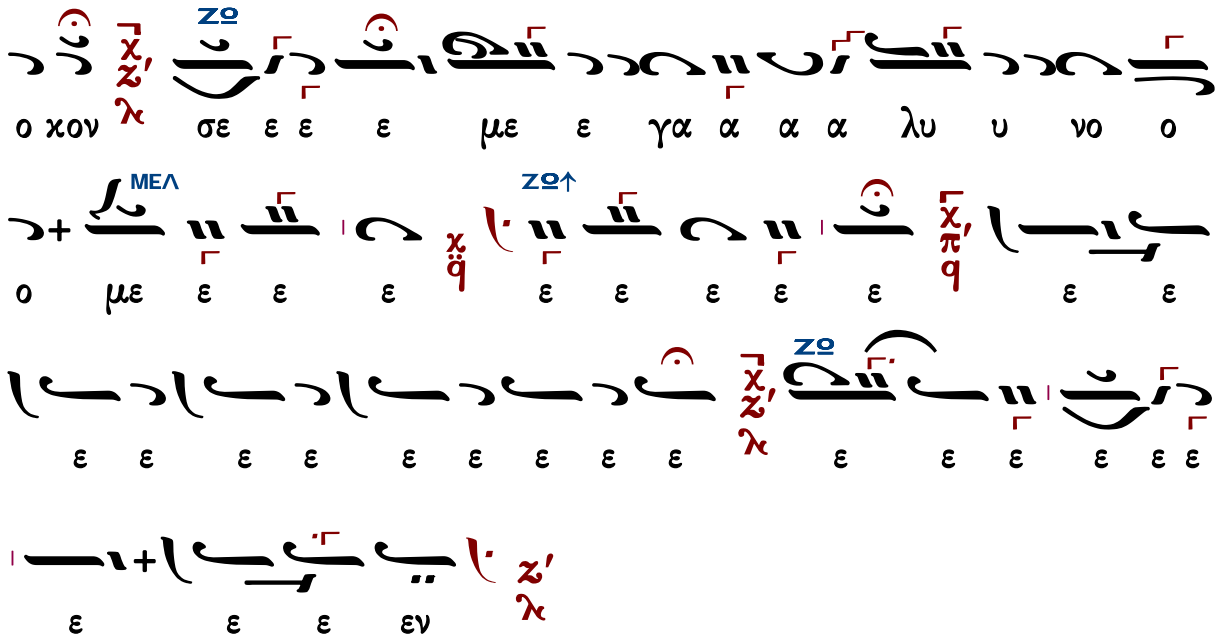

Γεωργίου Καρακάση I

διατονικὸς

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.168*

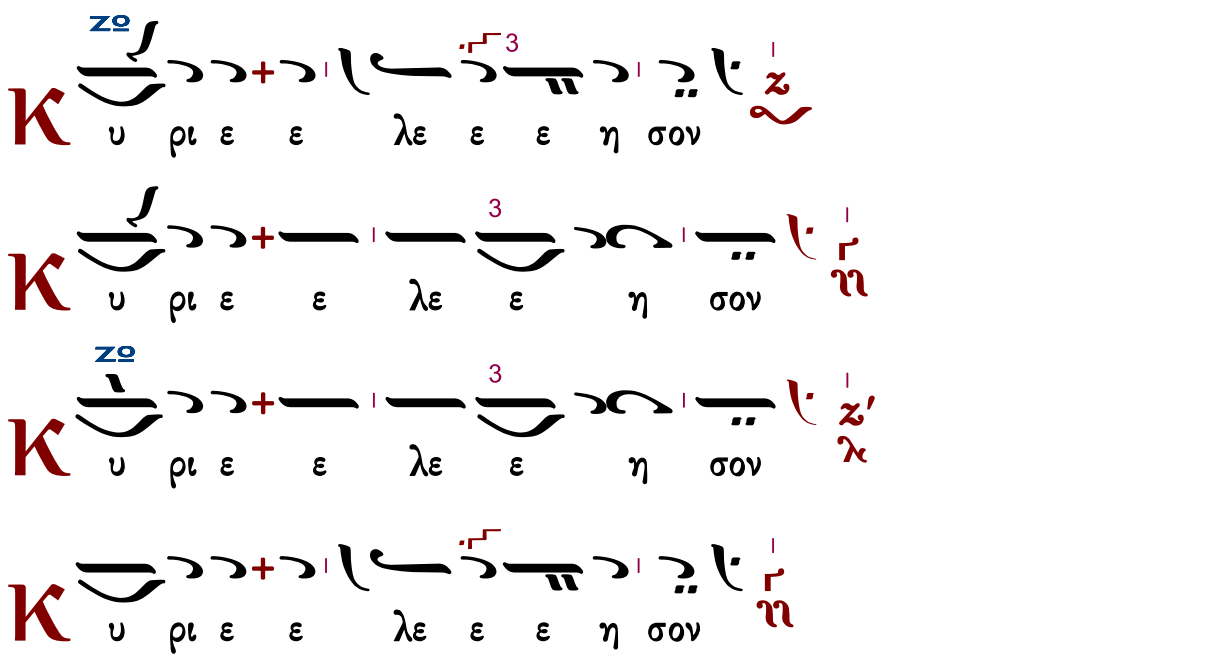

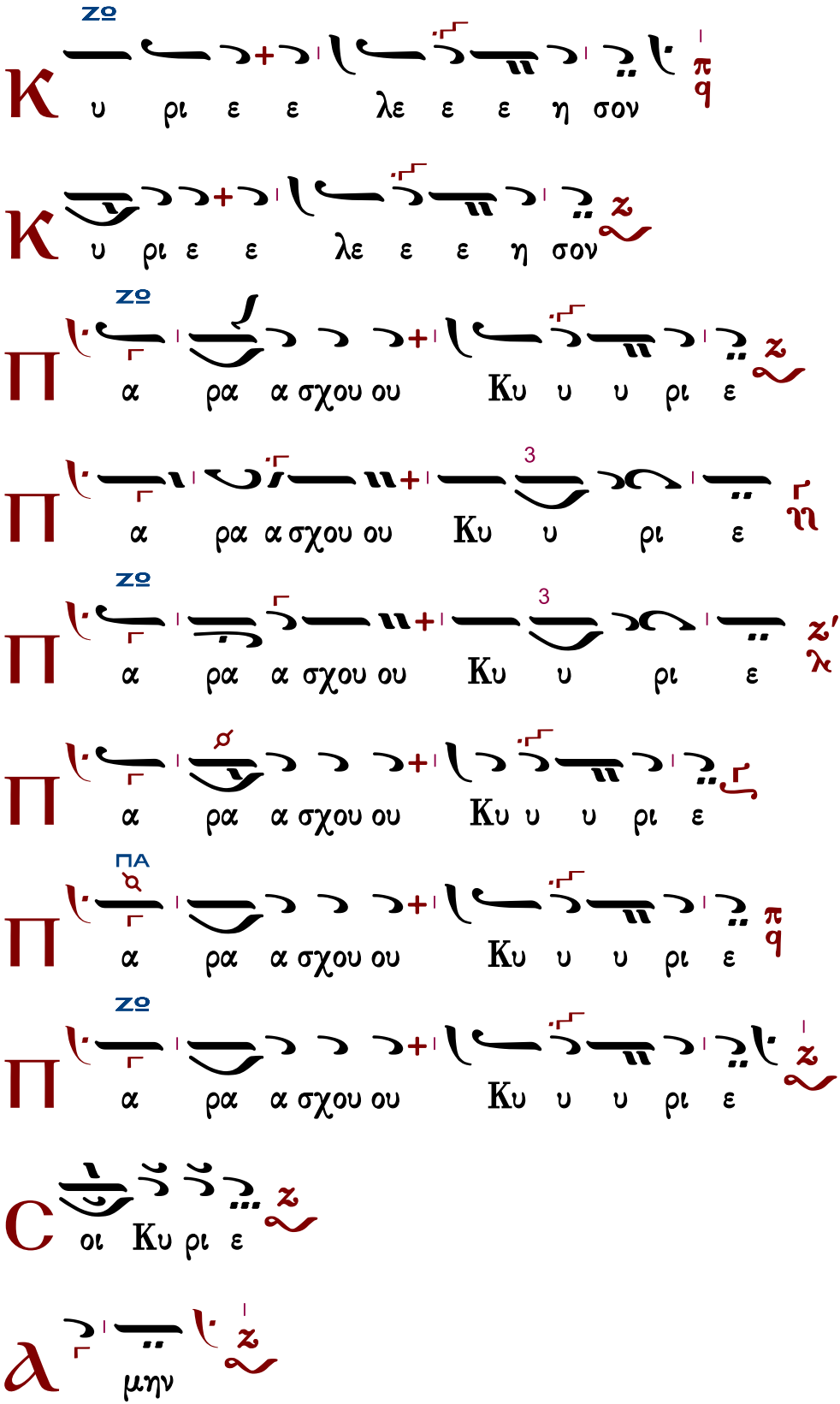
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
C οι Κυ ρι ε
α μην

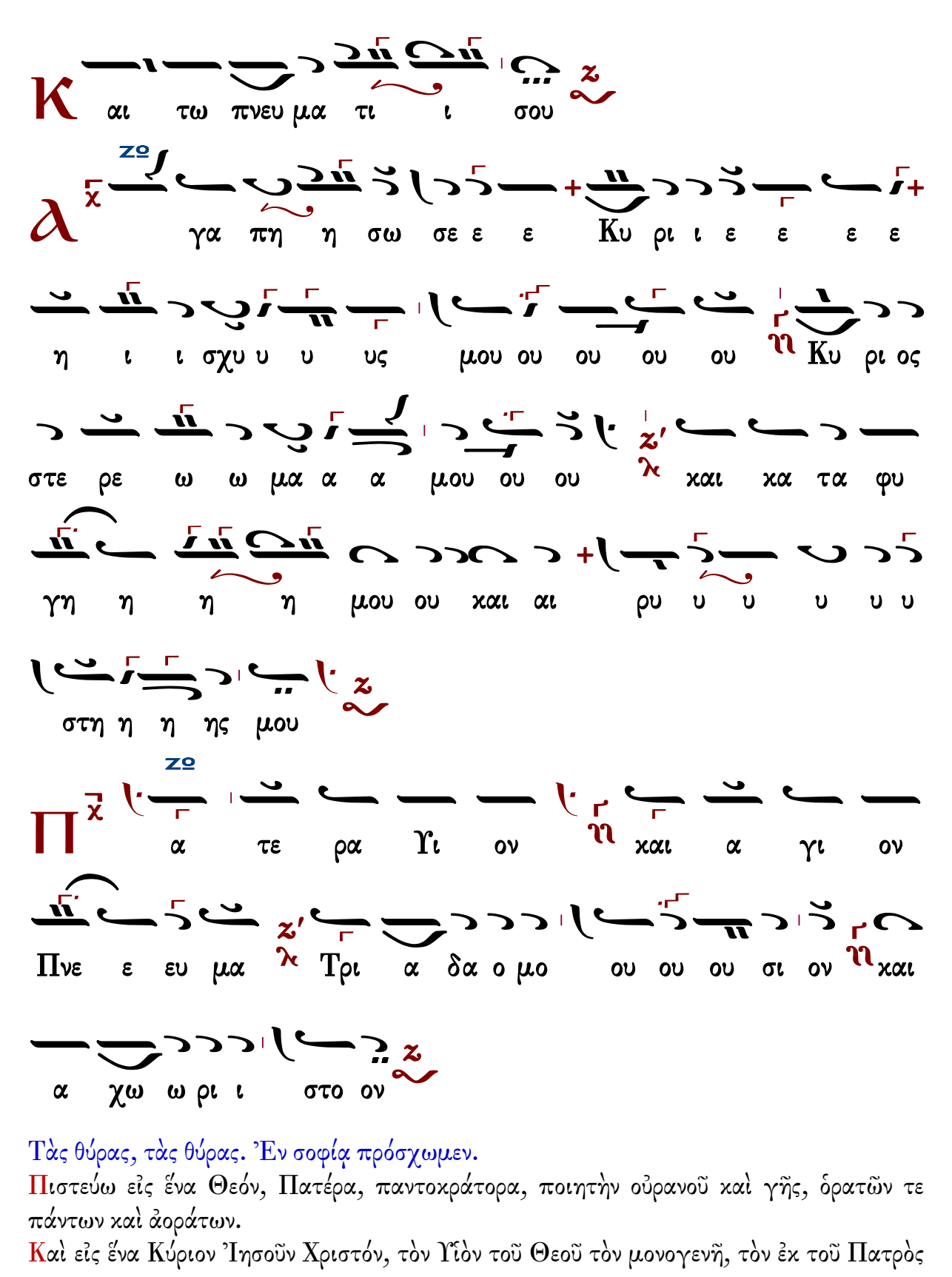

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς

γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.
Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.
Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

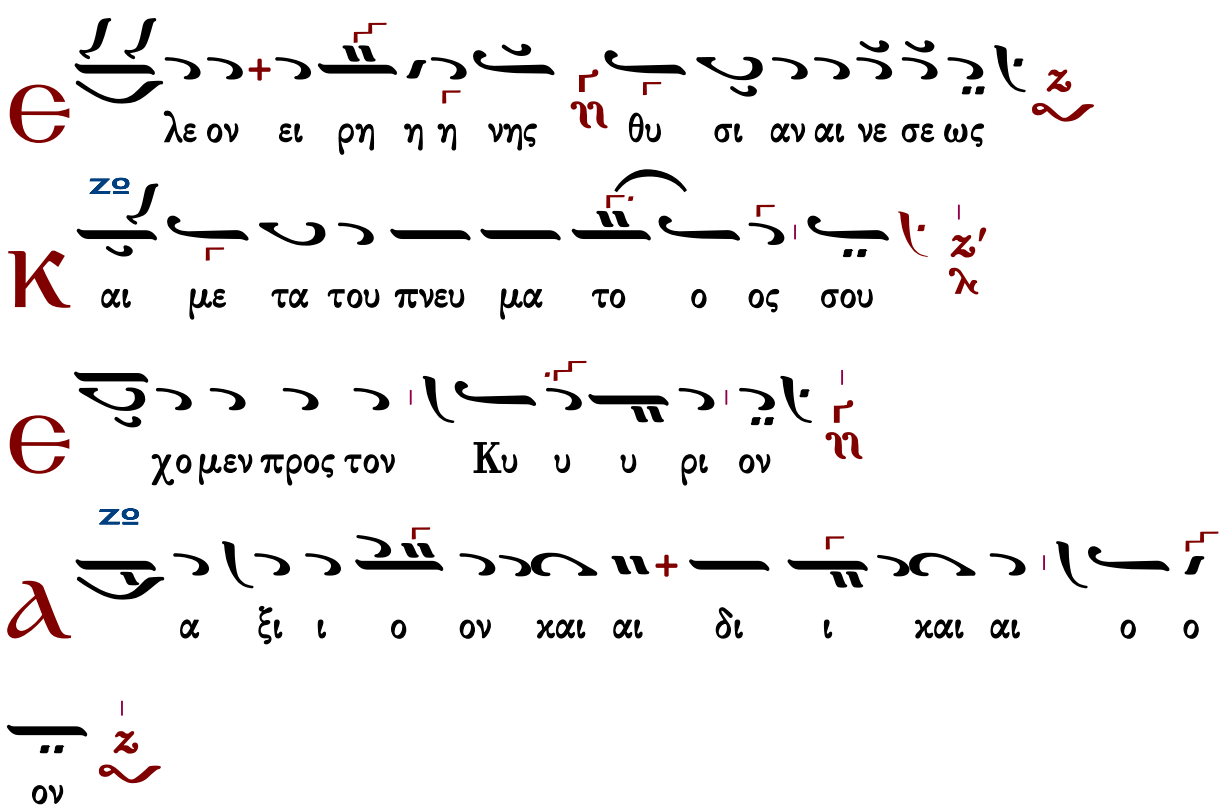

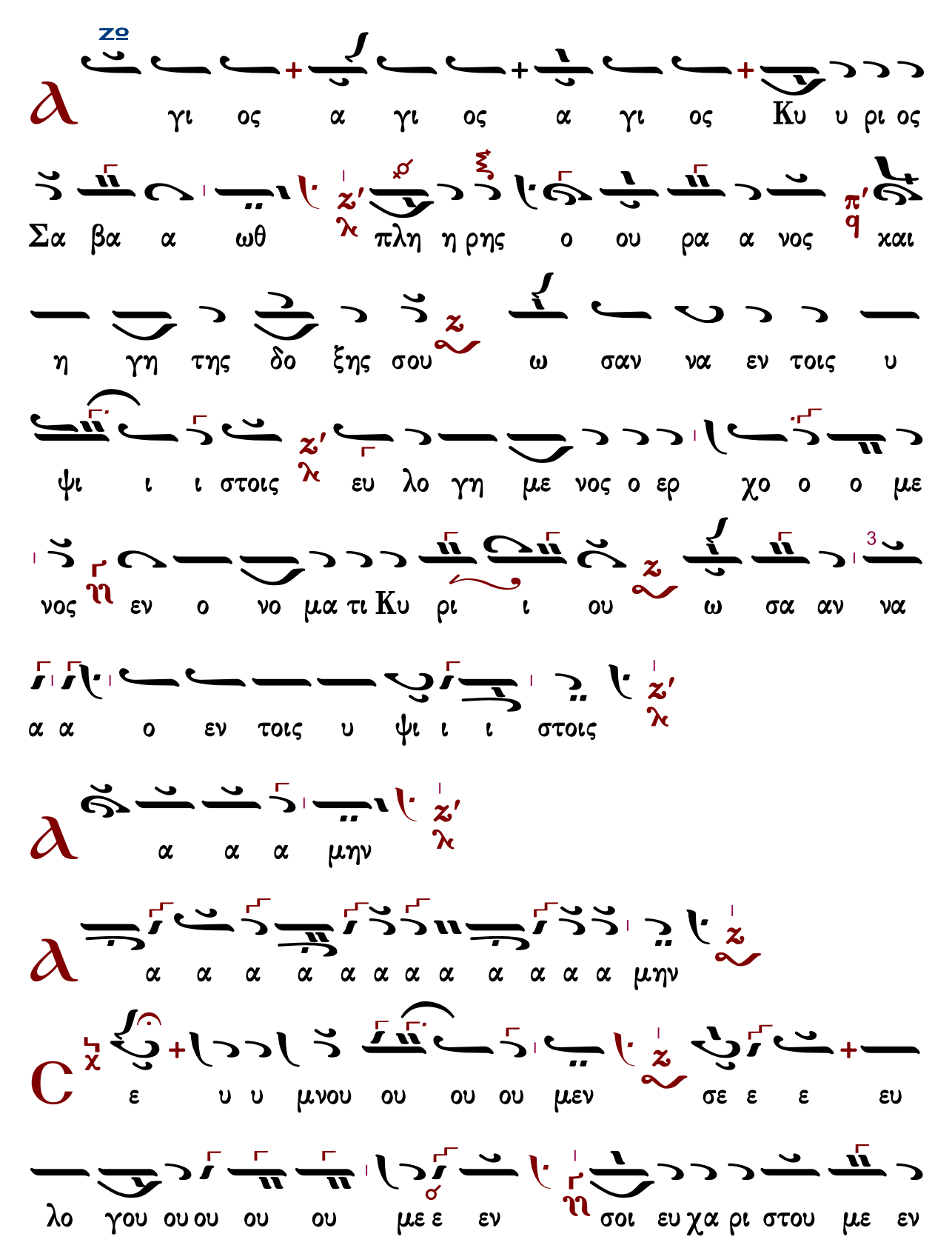
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος
Σα βα α ωθ πλη η ρης ο ου ρα α νος και
η γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ
ψι ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με
νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σα αν να
α α ο εν τοις υ ψι ι ι στοις
α α α μην
α α α α α α α α α α α α μην
ε υ υ μνου ου ου ου μεν σε ε ε ευ
λο γου ου ου ου ου με ε εν σοι ευ χα ρι στου με εν

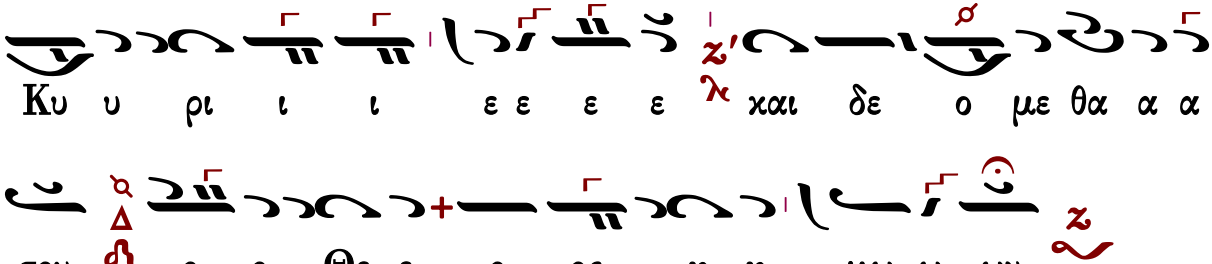

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.174*

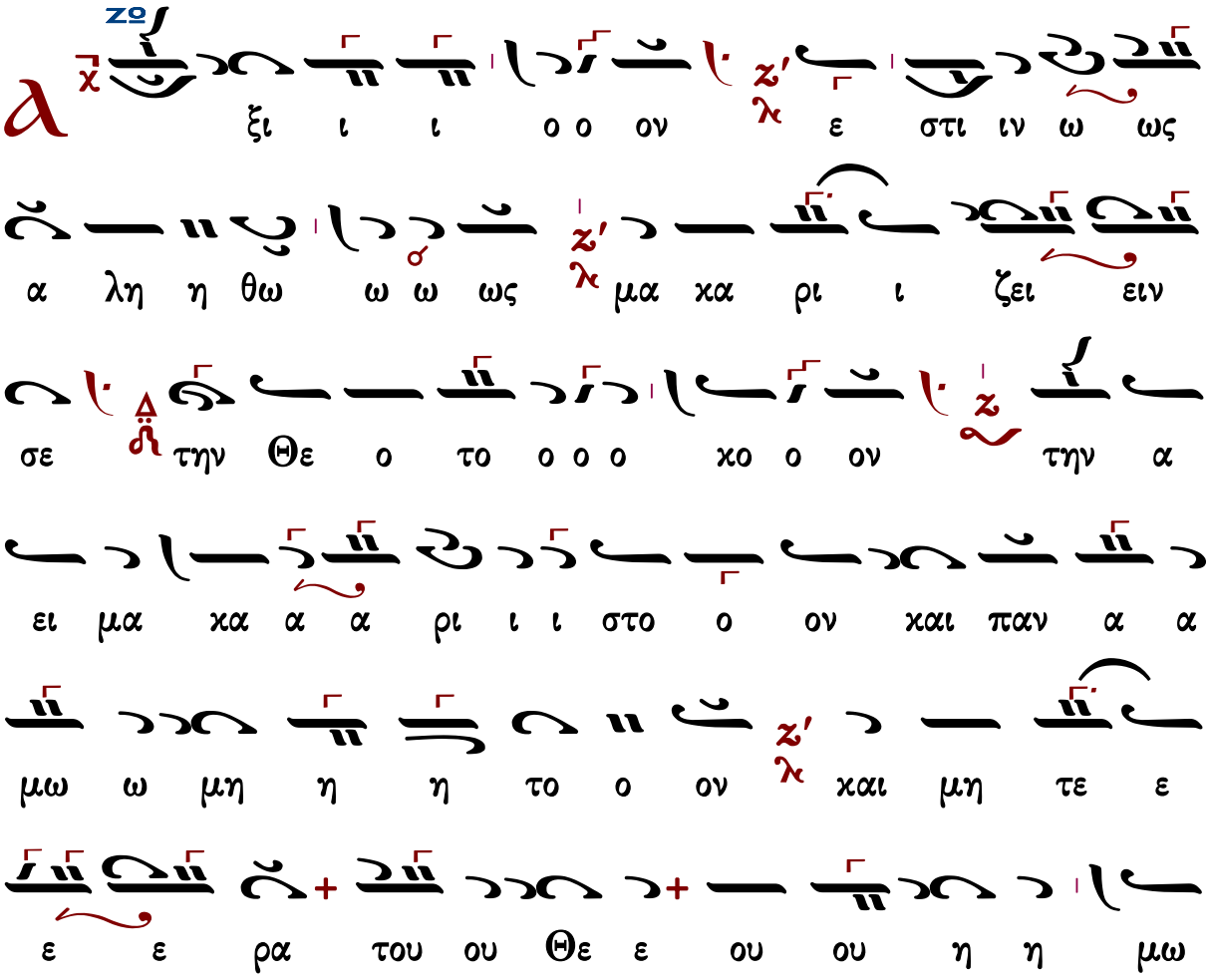

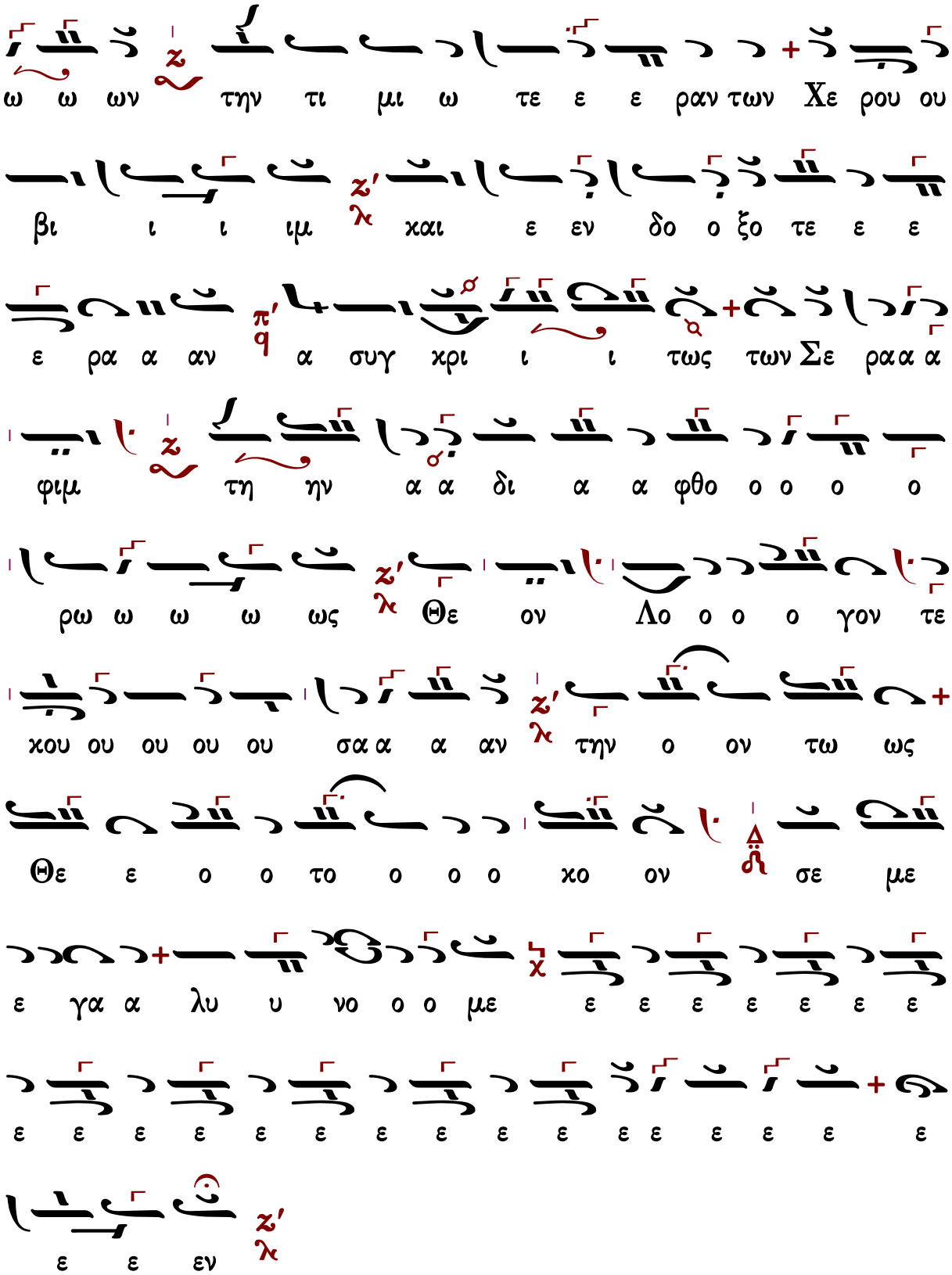
ω ω ων την τι μι ω τε ε ε ραν των Χε ρου ου
βι ι ι ιμ και ε εν δο ο ξο τε ε ε
ε ρα α αν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα α α
φιμ τη ην α α δι α α φθο ο ο ο ο
ρω ω ω ω ως Θε ον Λο ο ο ο γον τε
χου ου ου ου ου σα α α αν την ο ον τω ως
Θε ε ο ο το ο ο ο χο ον σε με
ε γα α λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε εν

Γεωργίου Καρακάση II

ἐναρμόνιος 7φωνος

Ἦχος

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.186*

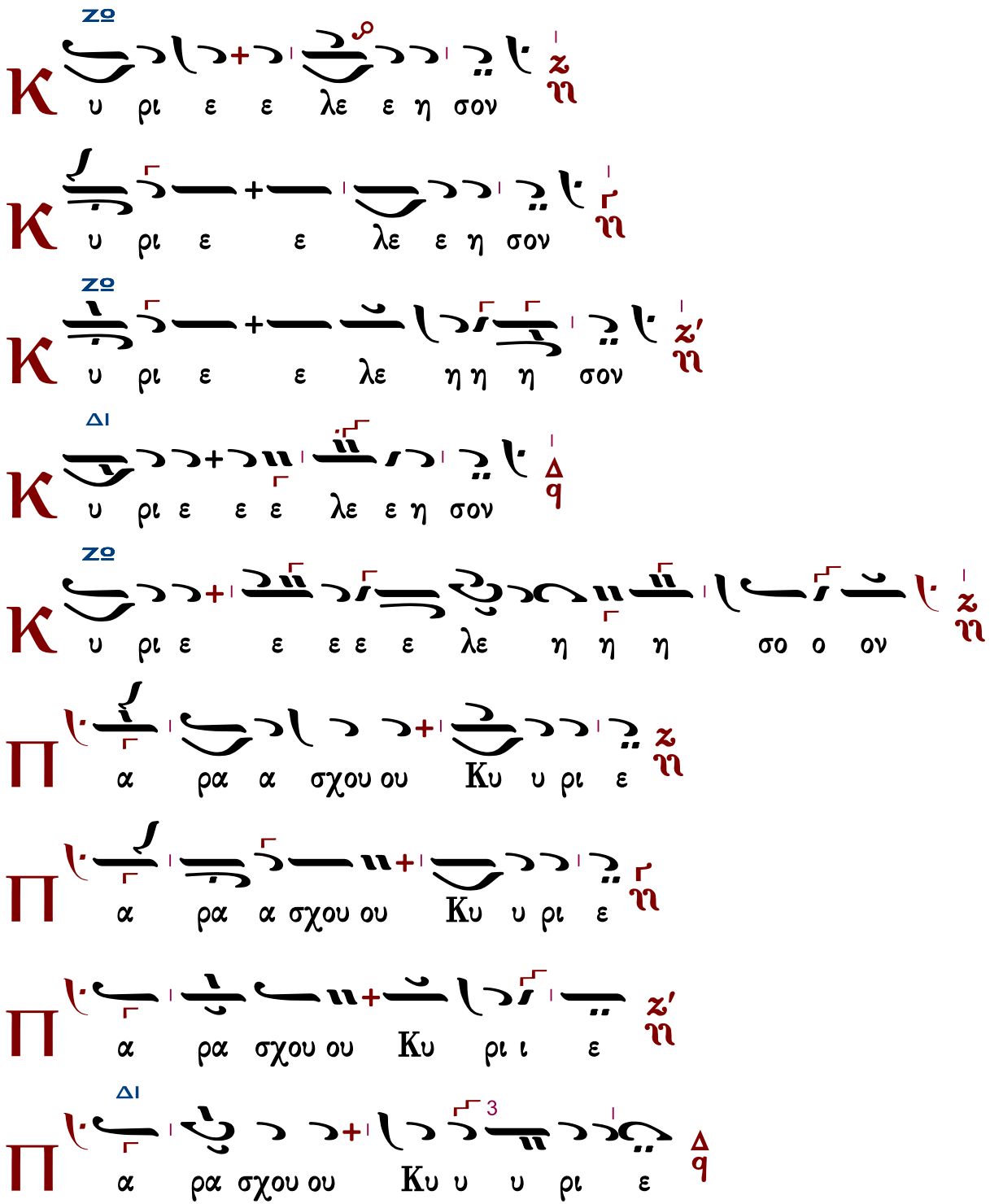

Π
α ρα α σχου ου ου Κυ υ Κυ ρι ι ι ε
ε ε
C
οι οι οι οι Κυ ρι ε
A
μην
Κ
αι τω πνευ μα τι ι ι σου ου ου
A
γα πη η σω σε Κυ υ ρι ι ε ε ε ε
η ι ι σχυ υ υ υς μου ου ου Κυ ρι ι ος
στε ρε ε ω ω μα α α μου ου χαι κα τα φυ γη
η η η μου ου χαι ρυ στη η ης μου ου ου
Π
α τε ε ρα Υι ον χαι α γι ον Πνε ε ευ

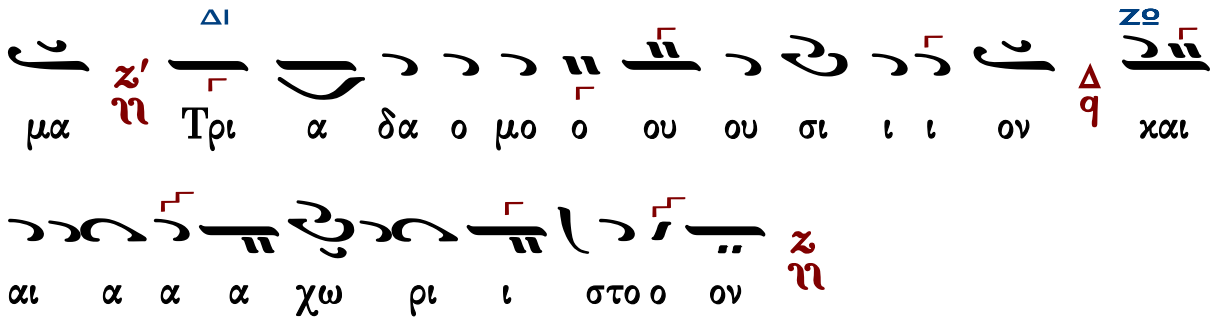

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

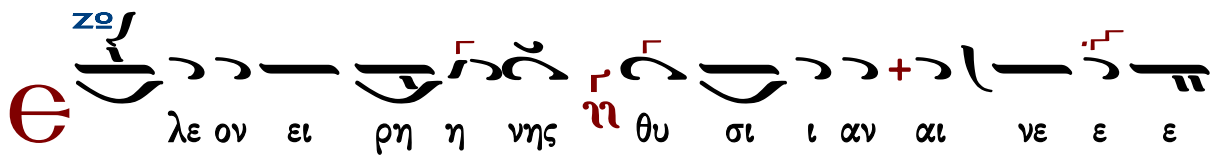

σε ε ως

Κ αι με τα του πνευ μα το ο ος σου

Θ χο μεν προς το ον Κυ υ ρι ι ι ον

Δ ξι ι ο ον και δι και αι αι ο ο ο ο

ον

Δ γι ος α γι ος α γι ος Κυ

υ ρι ος Σα βα ωθ πλη ρη ης ο ο ου ρα

α α νος και η γη η τη η ης δο ξη ης σου

ου ου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ

λο γη με νος ο ε ερ χο ο με ε ε νος εν ο νο μα

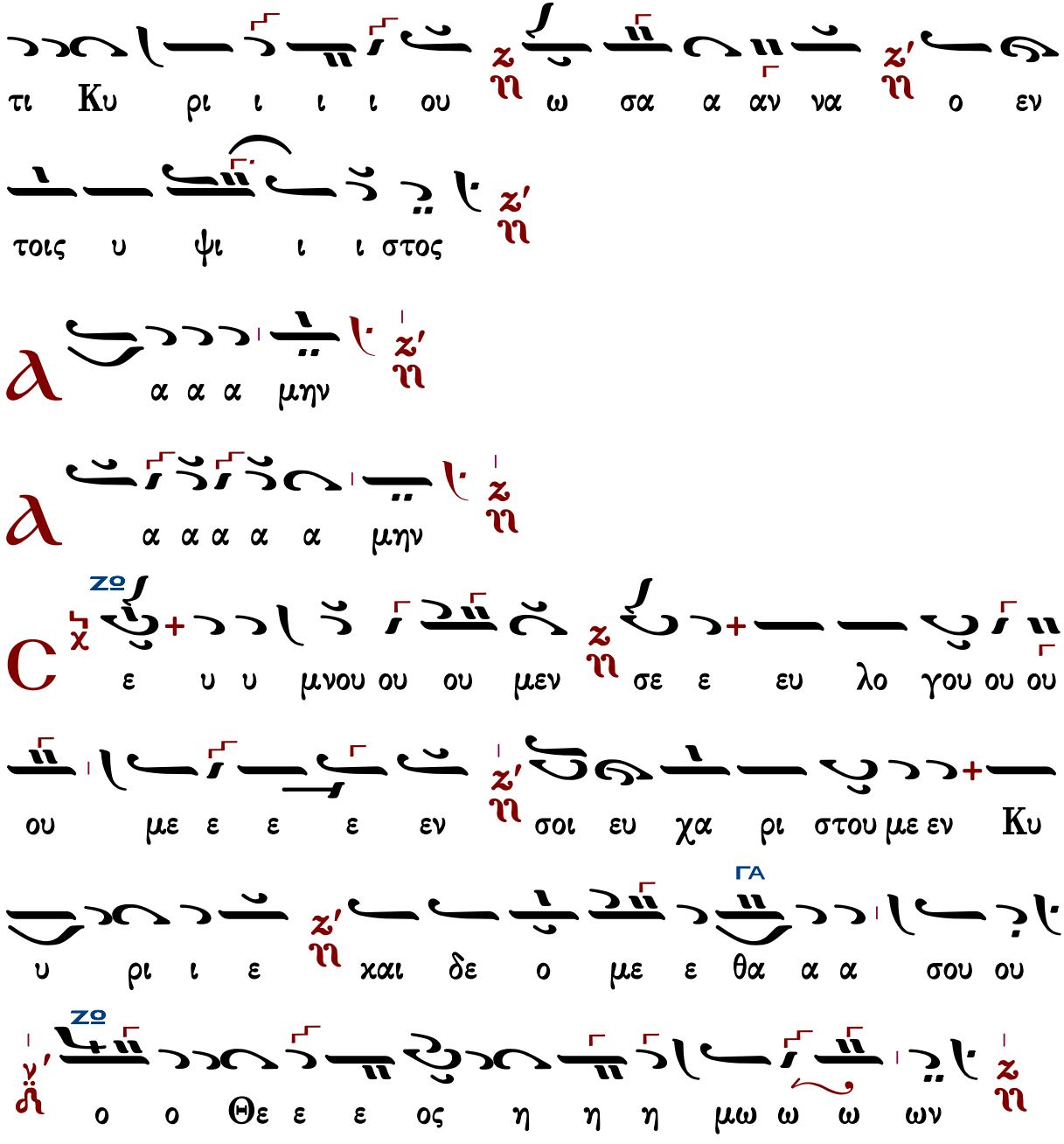

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.191*

α
ξι ι ι ο ο ο ο ον ε στι ιν
ω ως α α λη η θως μα κα ρι ι ζει ειν σε την Θε
ο το ο ο κο ο ον την α ει μα κα α ρι ι
στο ον και παν α μω μη η η το ο ον και
μη τε ε ε ε ρα α του ου Θε ε ε ου η η
μω ω ων την τι μι ω τε ραν των Χε ρου ου ου
βιμ και εν δο ξο ο τε ε ε ε ρα α α α
αν α συγ χρι ι ι τως των Σε ρα α φι ιμ την
α δι α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ον Λο ο
ο ο γο ο ον τε ε κου ου ου ου ου ου ου σαν

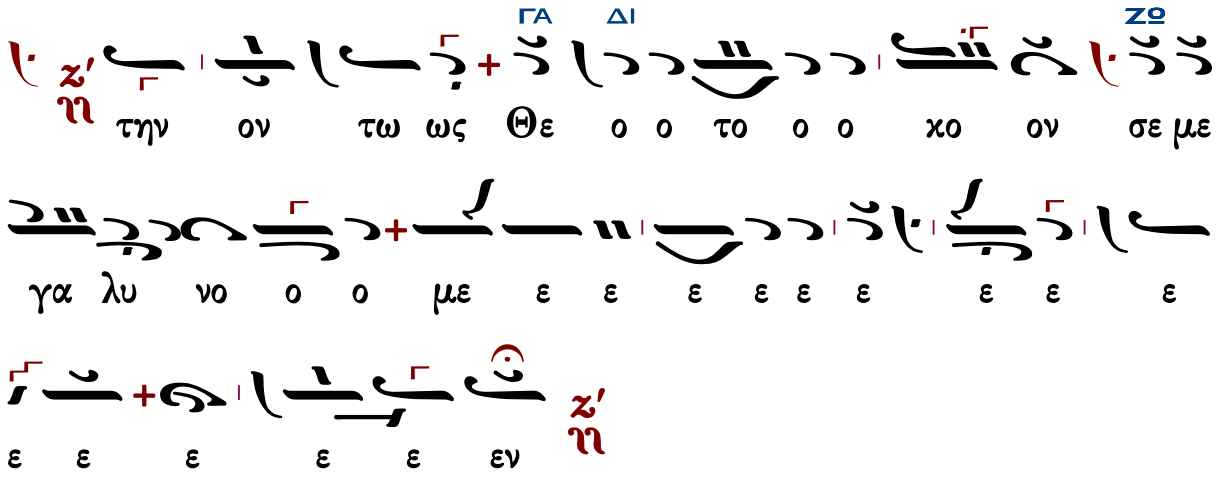

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.353#

Ἦχος Ζω

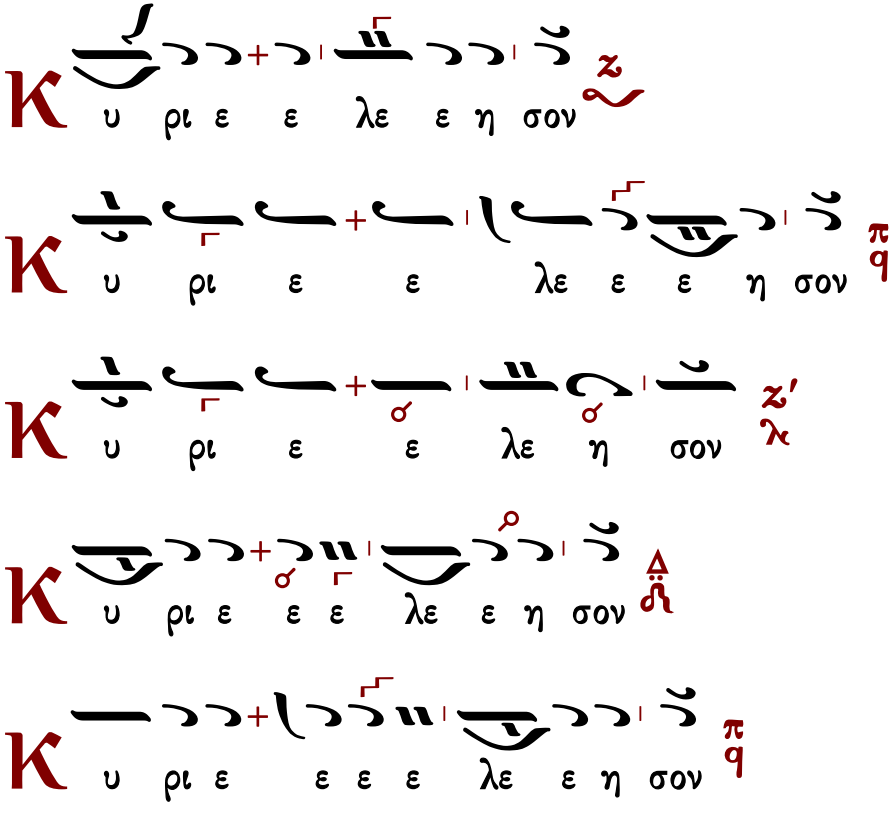

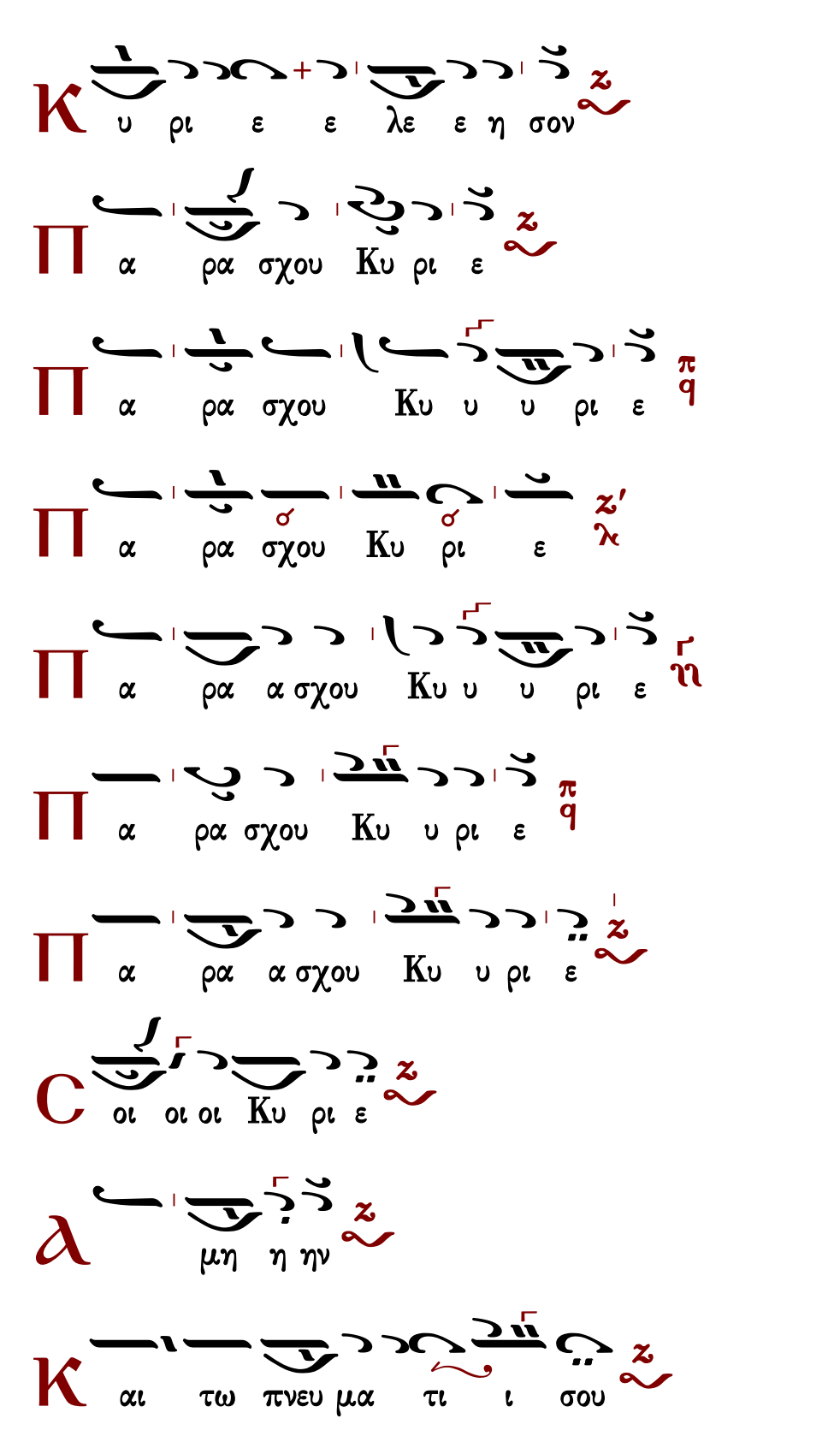
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ε
C οι οι οι Κυ ρι ε
α μη η ην
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου

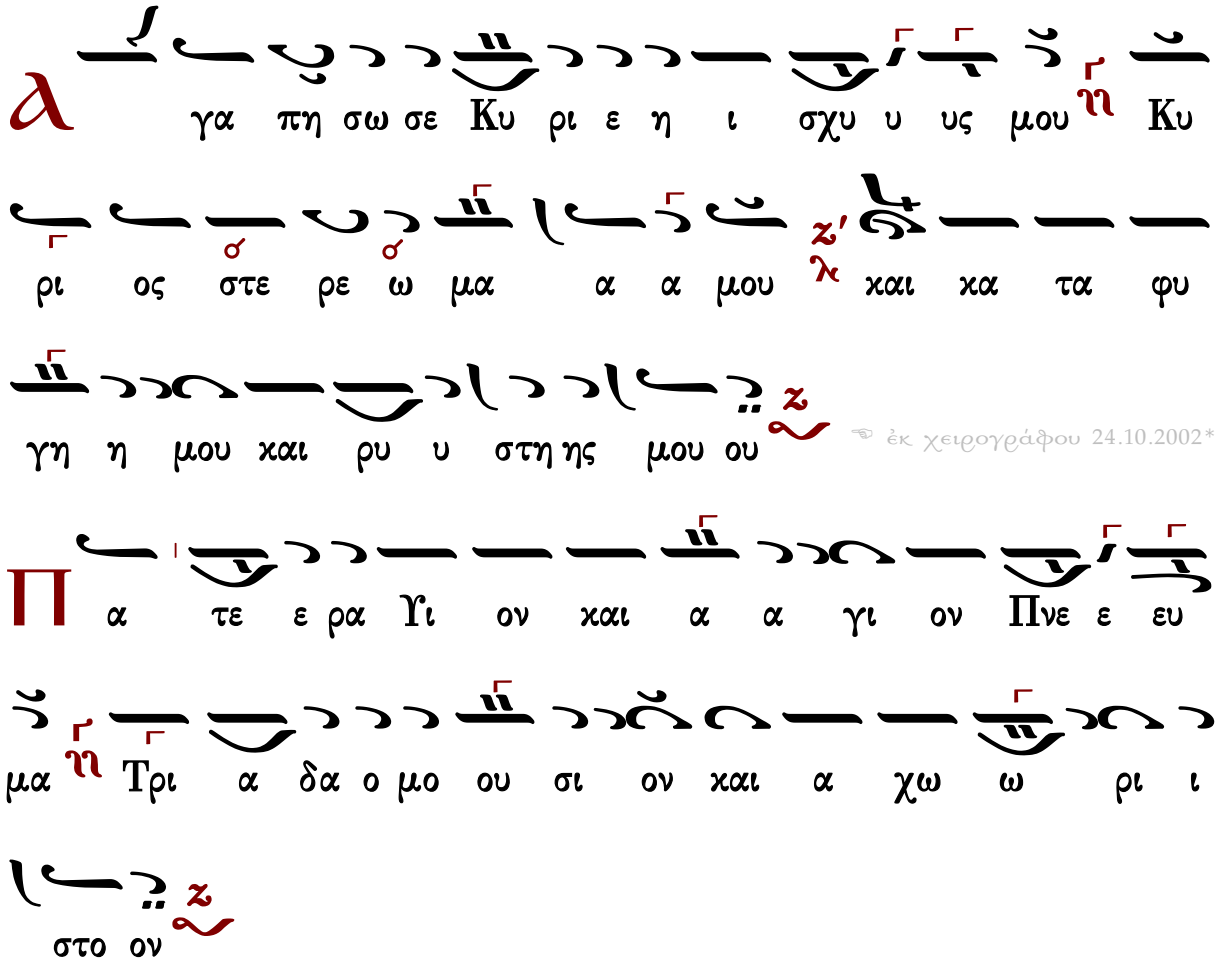

☜ ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ

σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

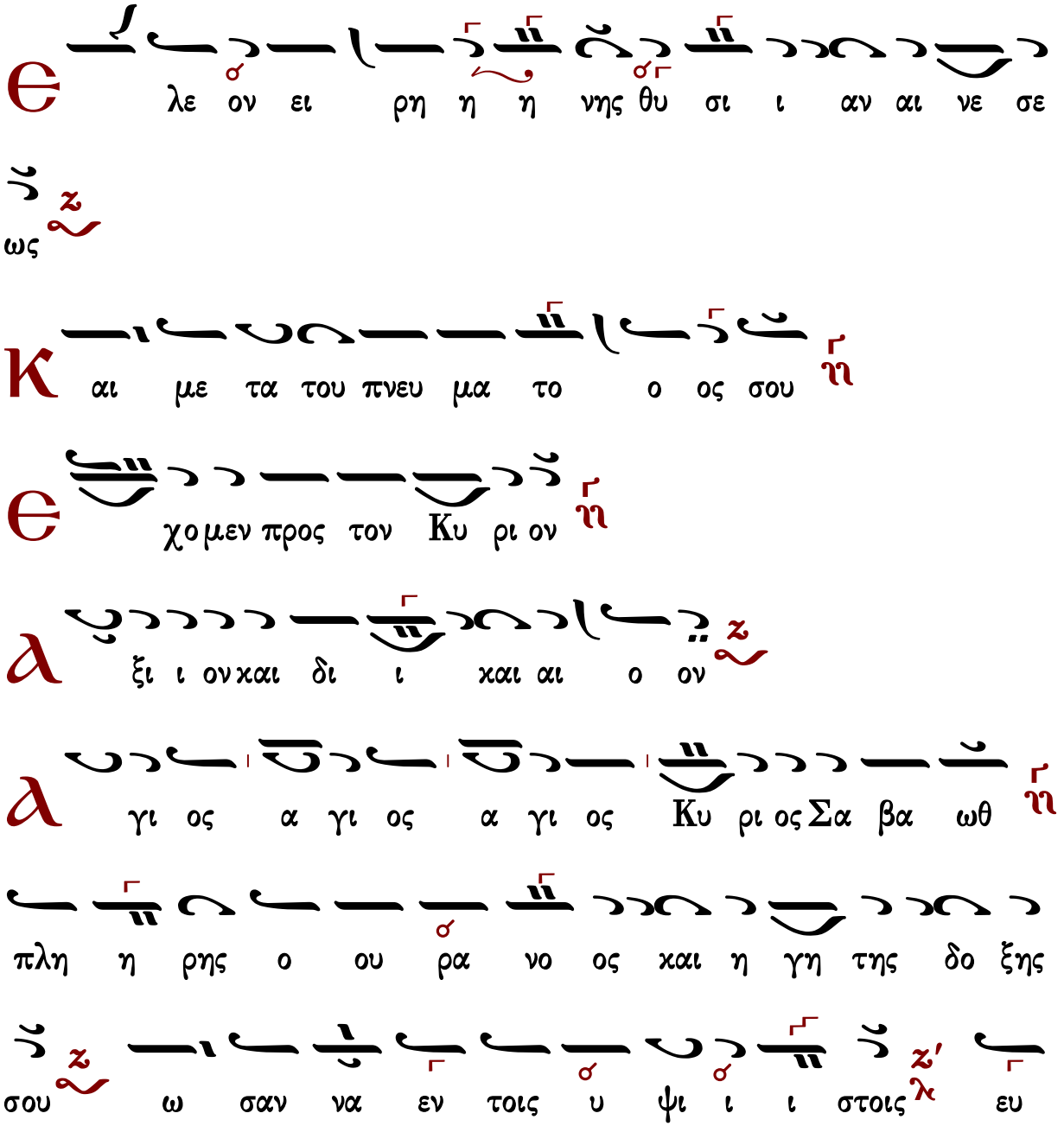

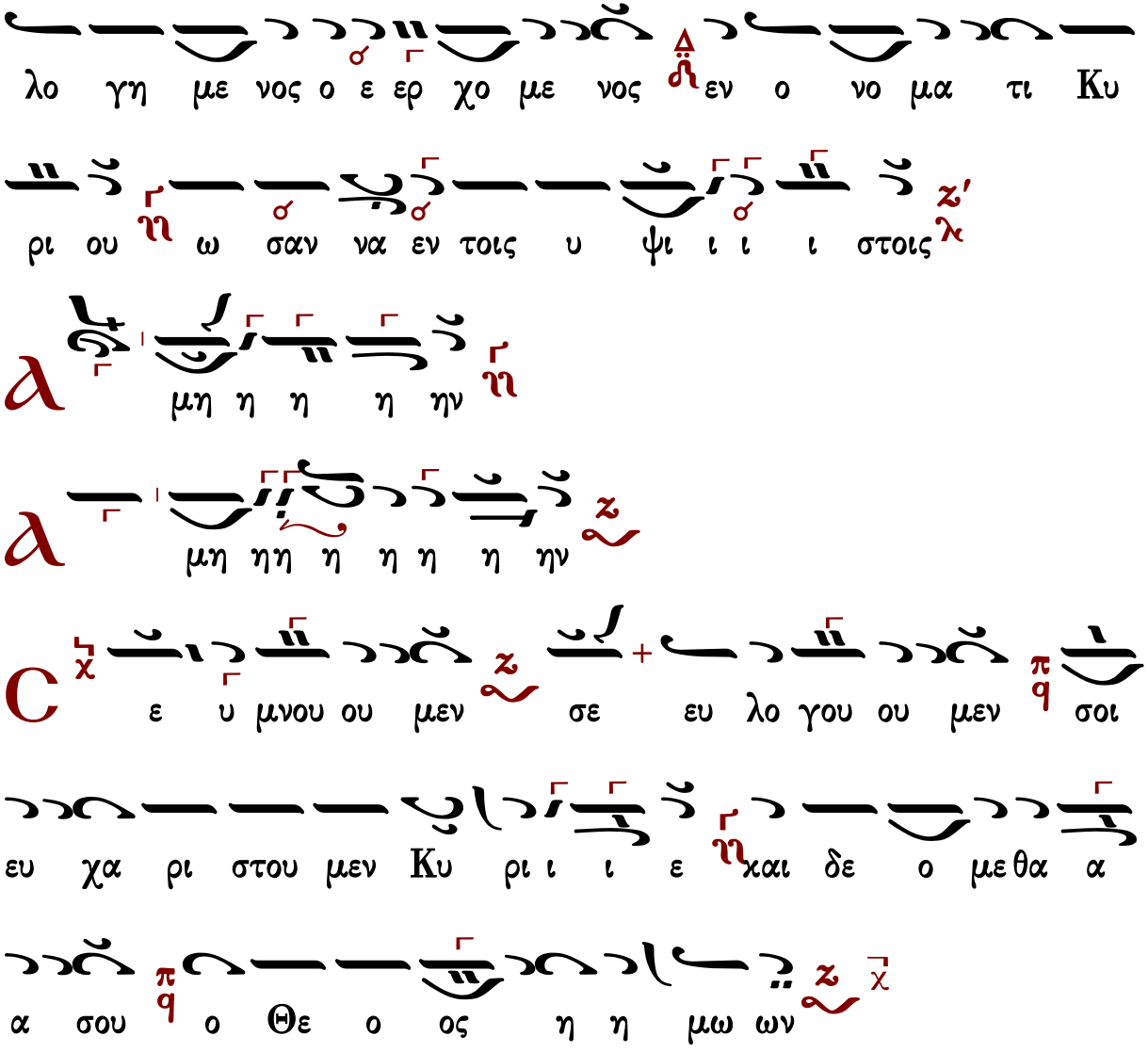

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

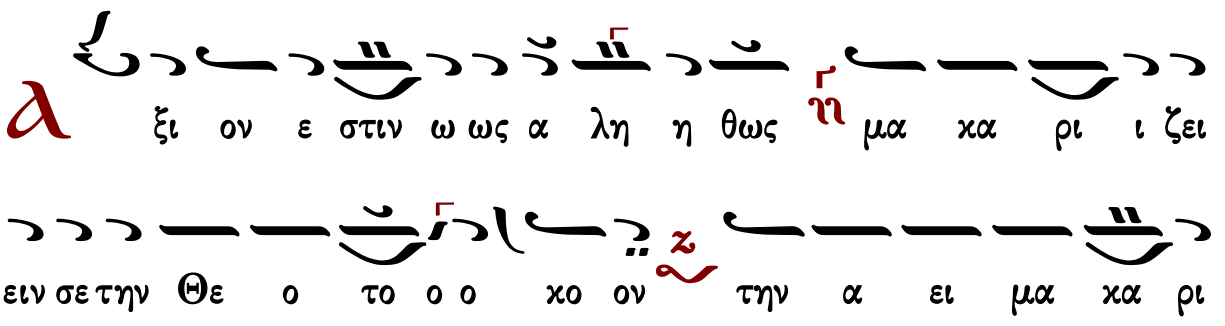

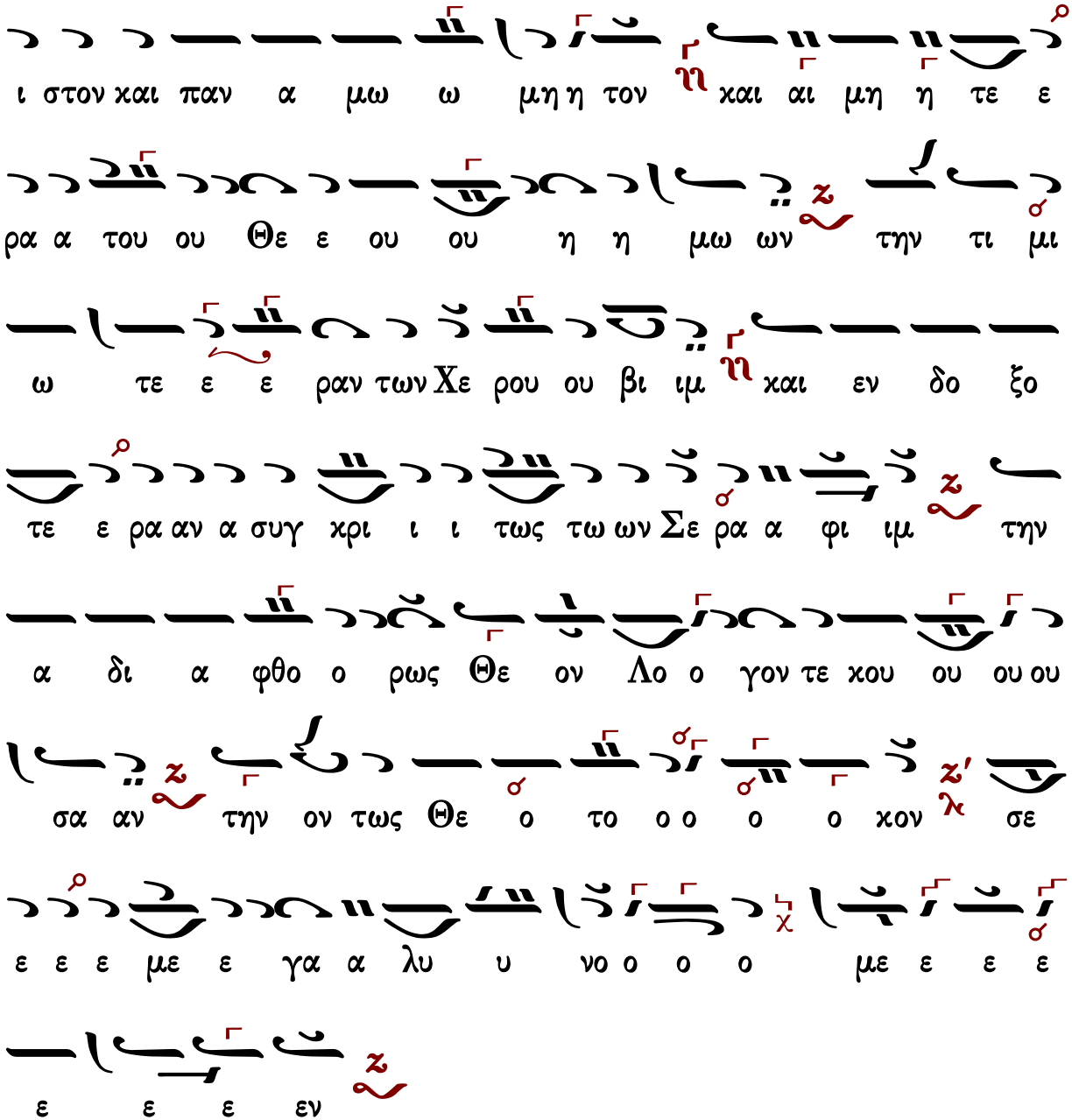

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη I

διατονικός

Ἦχος Ζω

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.390*

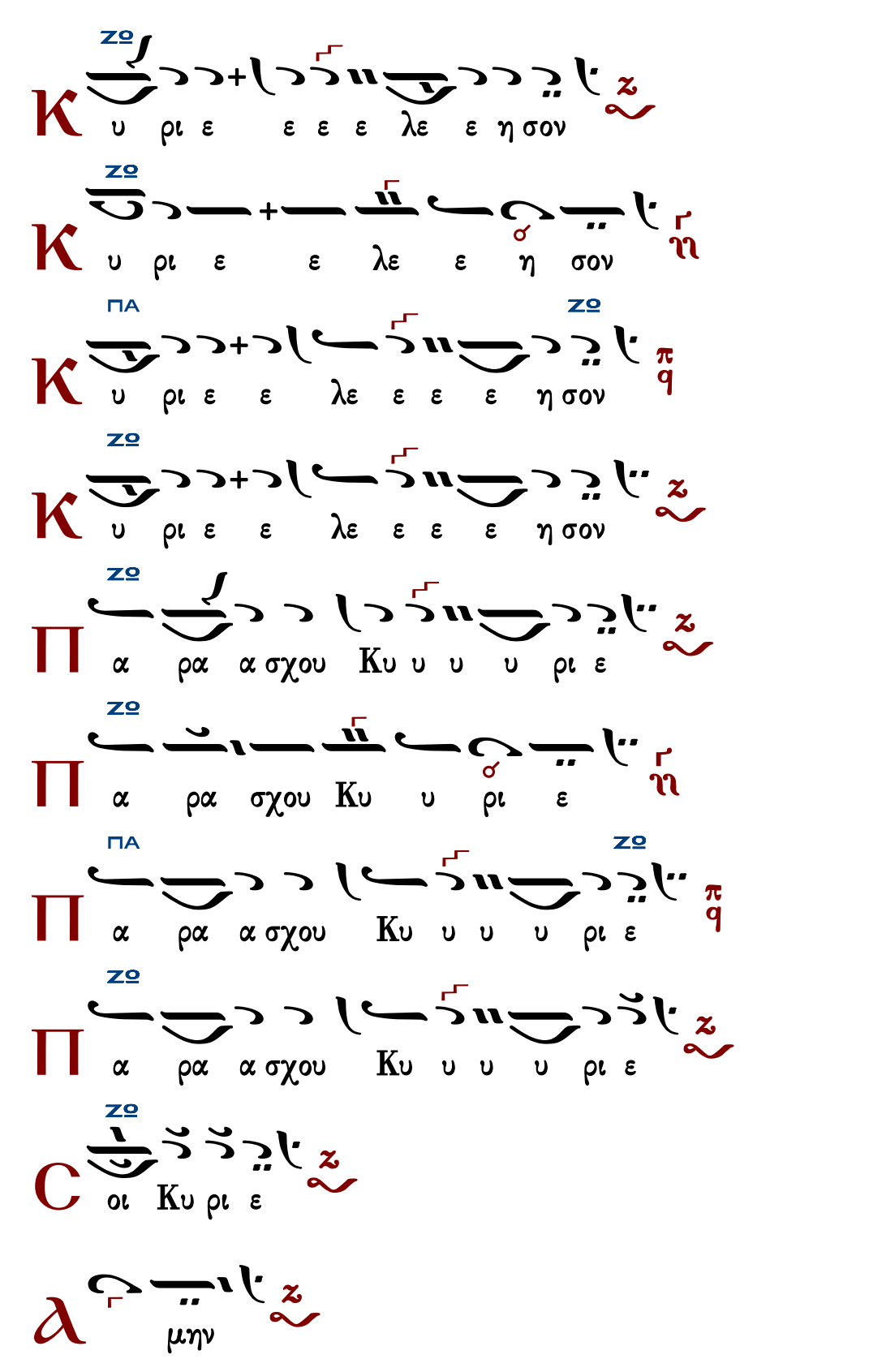
Κ υ ρι ε ε ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
Π α ρα α σχου Κυ υ υ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ υ υ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ υ υ υ ρι ε
C οι Κυ ρι ε
λ μην

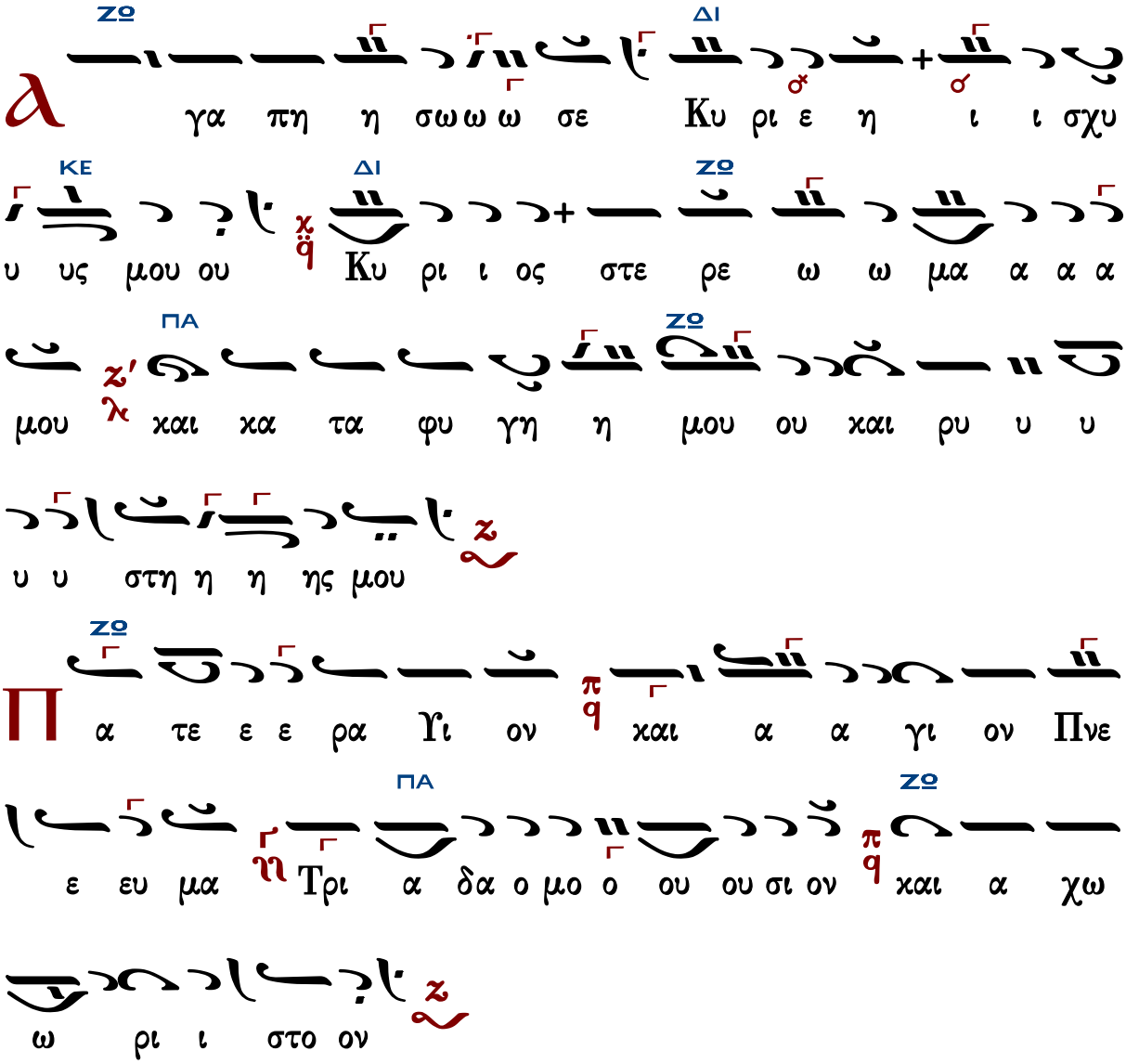

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

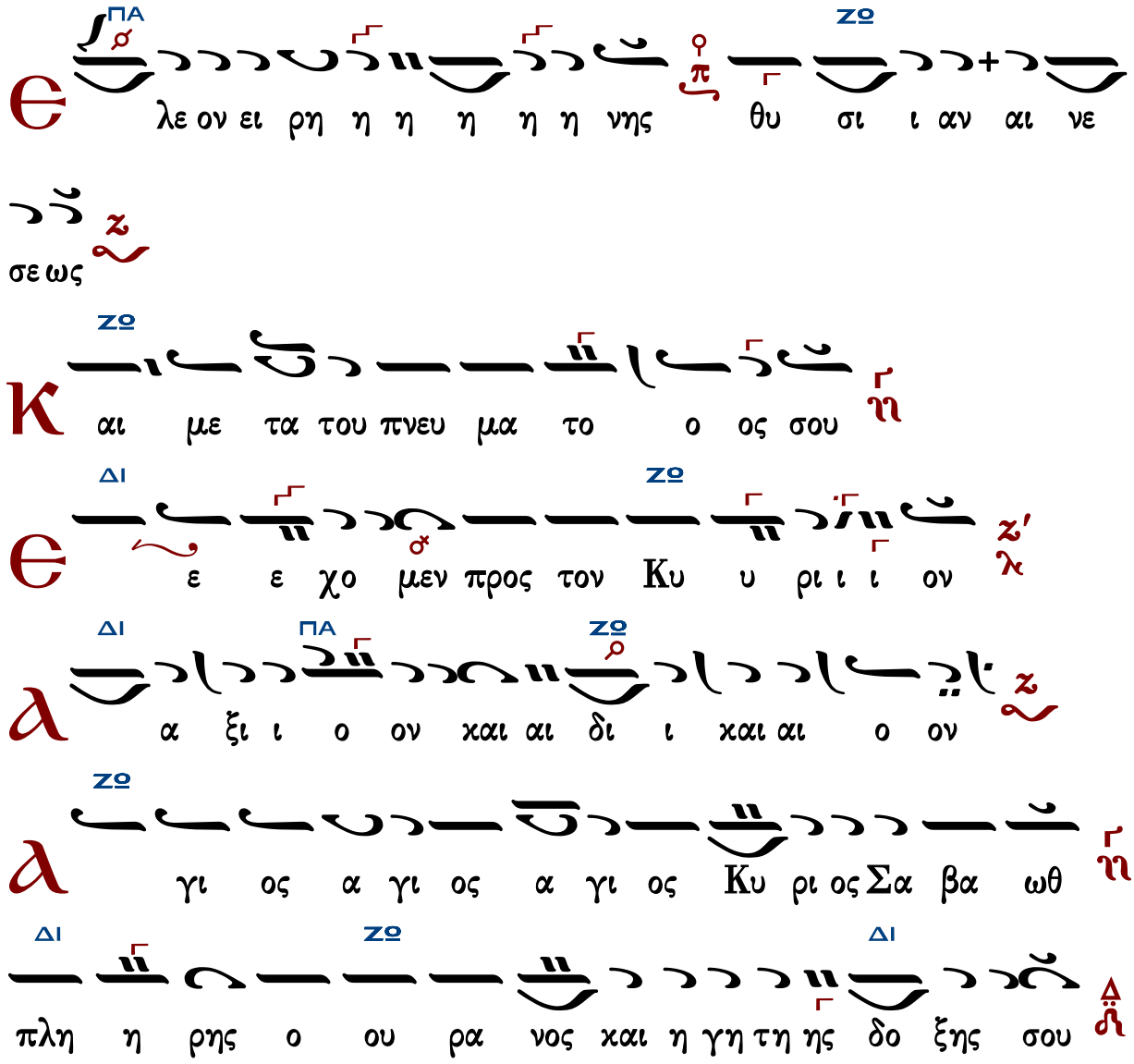

ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ι ι ι ι ου ω σαν να ο εν τοις υ ψι ι ι ι

στοις

α α μην

μη η η η ην

ε υ μνου ου ου ου ου ου μεν σε ευ λο γου ου

ου ου ου ου μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ υ υ ρι ε

χαι δε ο με θα α α α α α σου ο Θε ο

ος η η μω ω ων

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

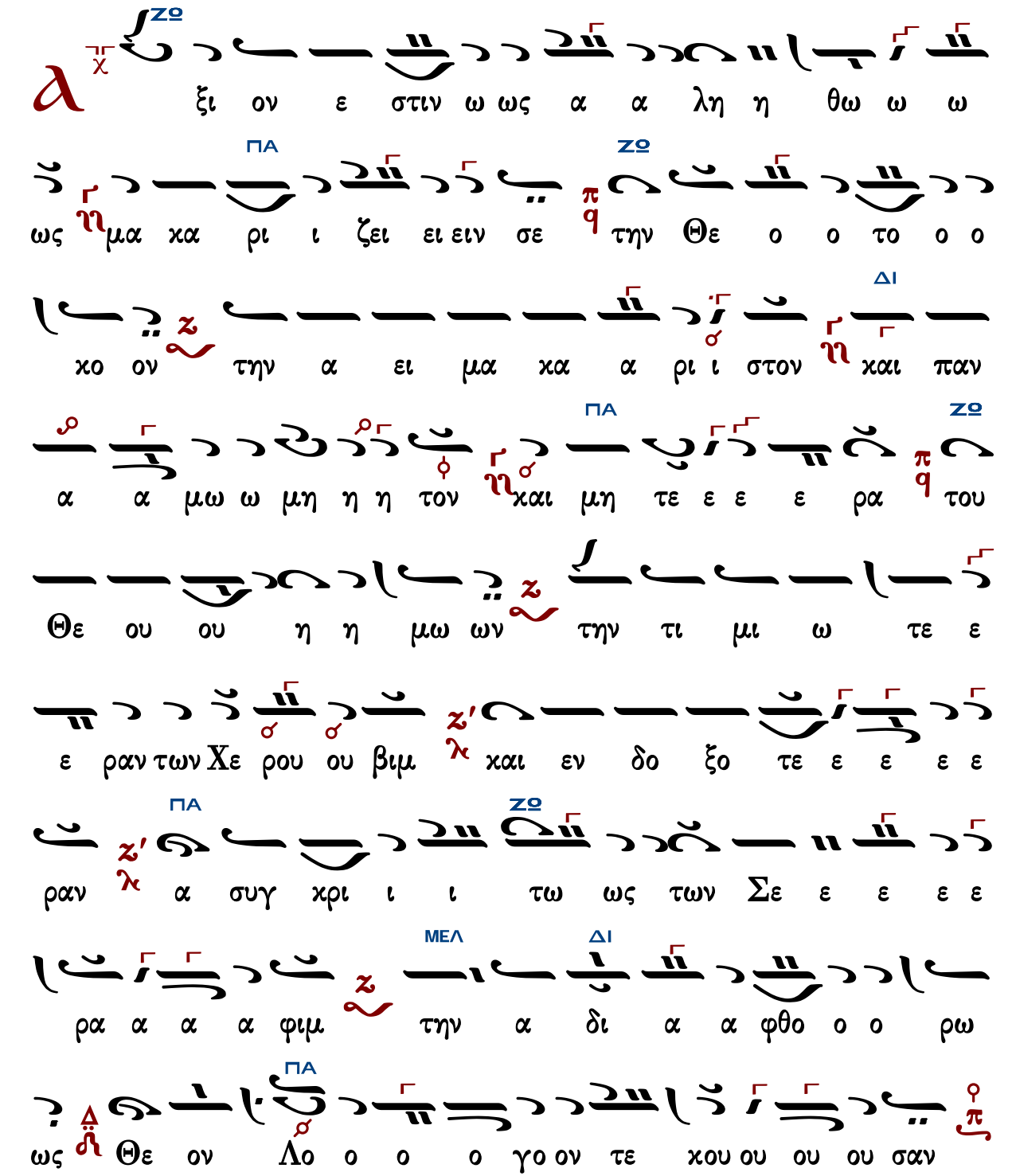

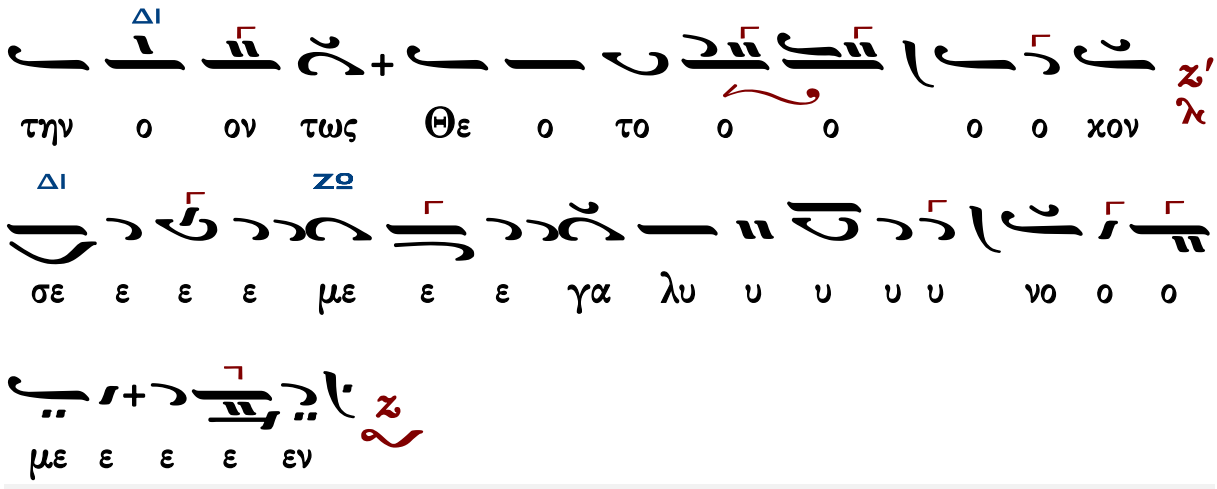

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη II

ἐναρμόνιος

Ἦχος Ζω

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.396*

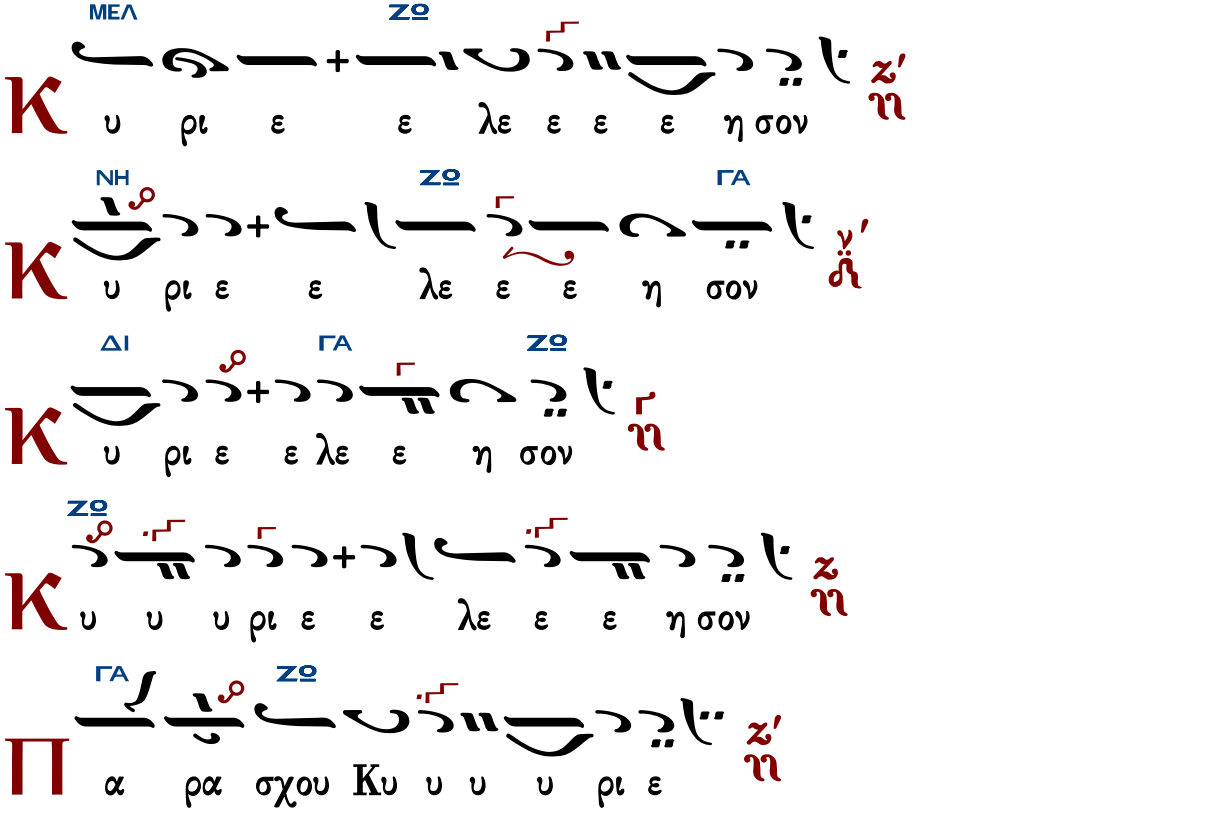

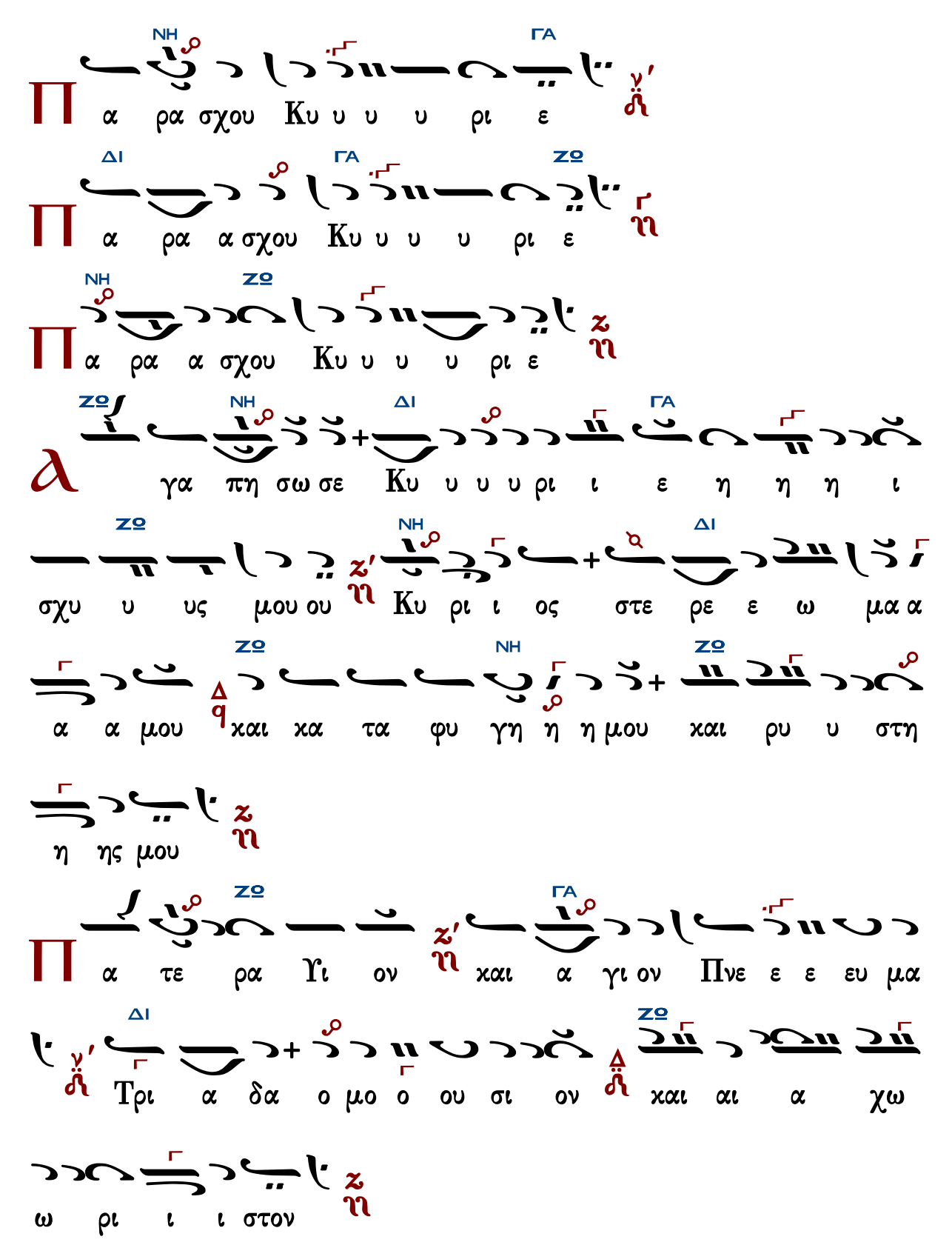

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

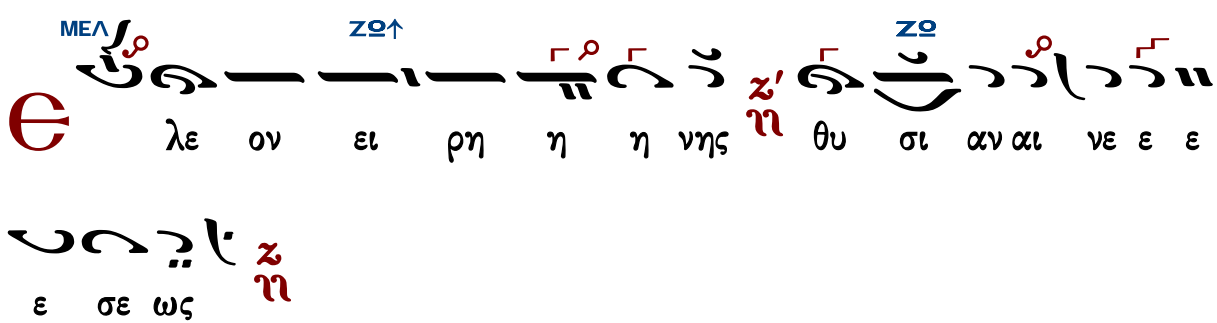

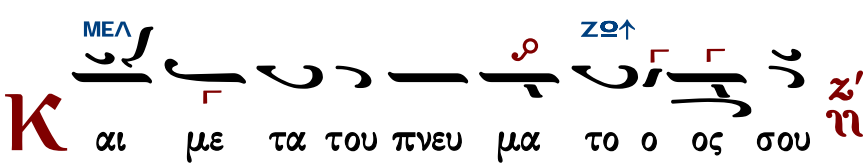

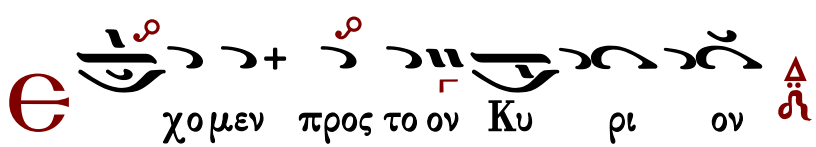

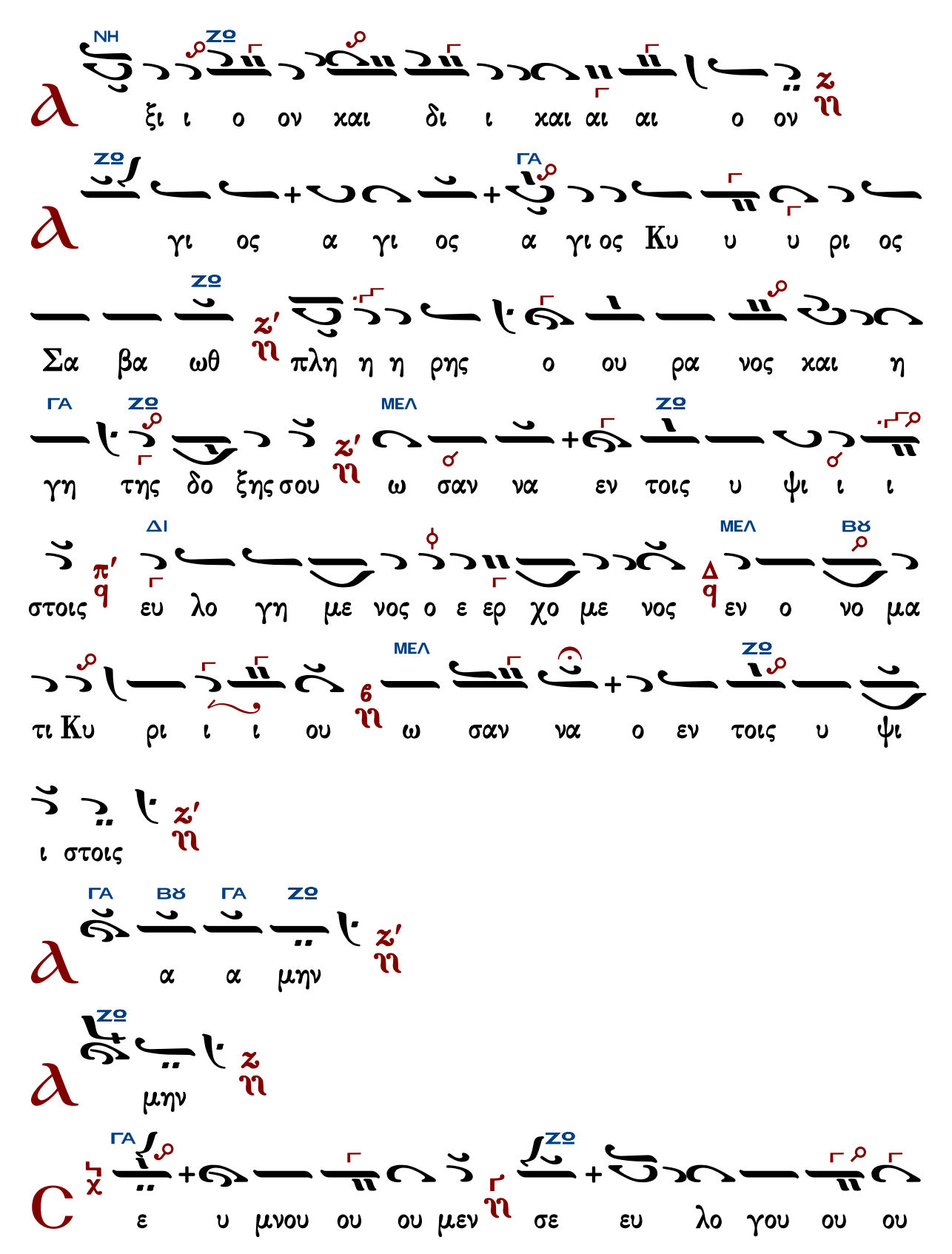
ξι ι ο ον χαι δι ι χαι αι αι ο ον
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ υ ρι ος
Σα βα ωθ πλη η η ρης ο ου ρα νος χαι η
γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να ο εν τοις υ ψι
ι στοις
α α μην
μην
ε υ μνου ου ου μεν σε ευ λο γου ου ου

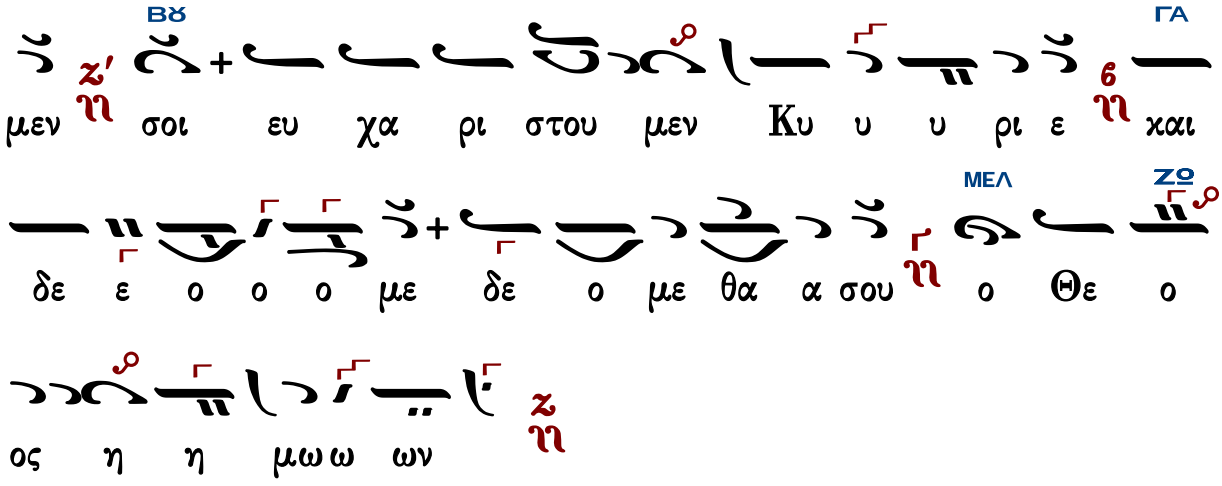

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

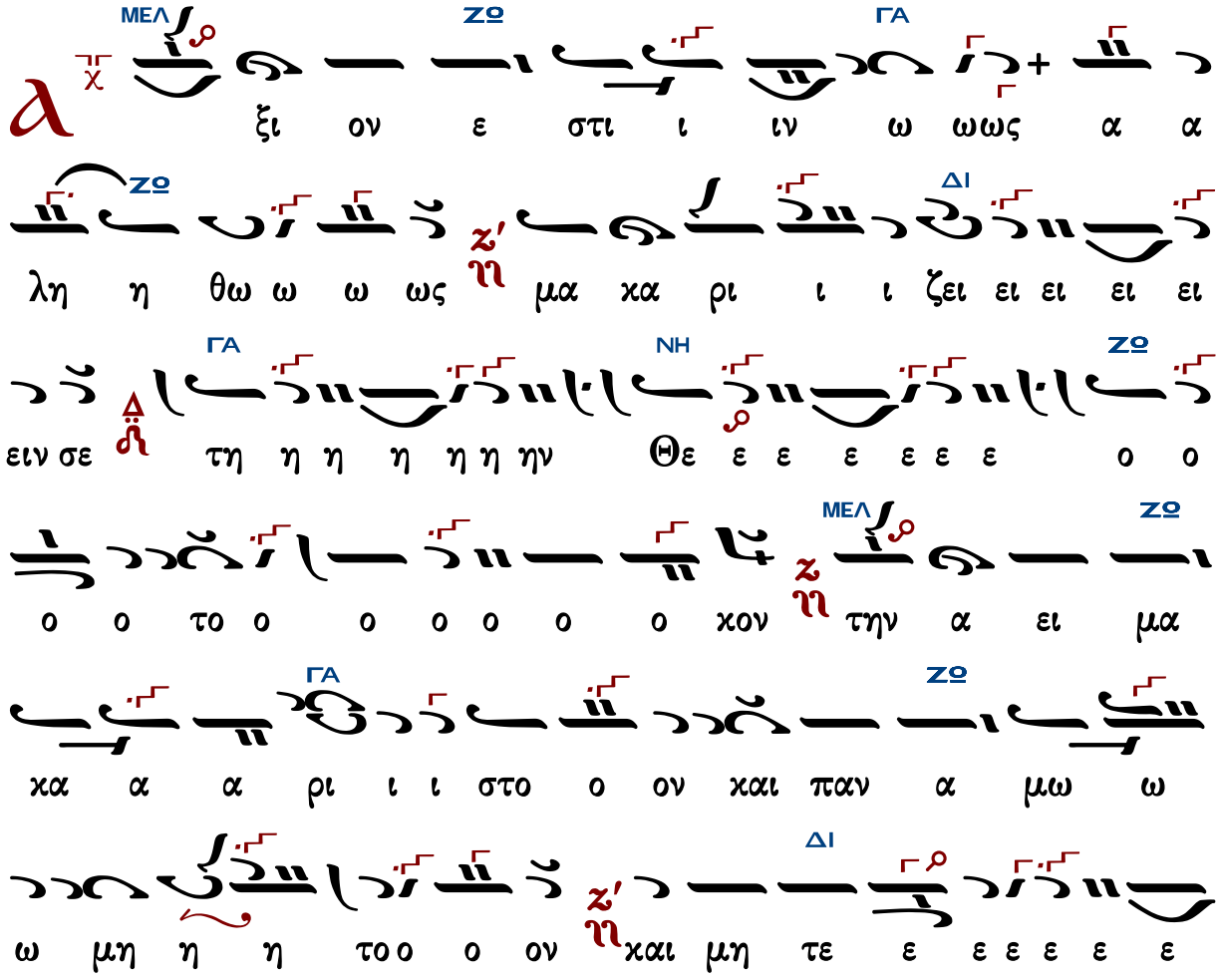

ΖΟ

ε ρα του ου ου ου ου ου ου Θε ε ε ε ε ε ε ου ου

ου ου η η η η η η η μων ζ την τι μι ω

τε ε ε ε ε ε ρα α αν των Χε ε ρου βι ι ι

ΔΙ ΓΑ

ιμ ζ και εν δο ξο τε ε ε ε ε ραν α συγ χρι ι

ΖΟ

ι ι ι ι ι ι τως τω ω ω ω ω ω ων Σε ε ε ε ε ε

ε ρα α α α των Σε ε ρα α α α α φιμ ζ την α

δι α φθο ο ο ο ο ο ρω ω ω ως ζ Θε ον

ΖΟ ΓΑ

Λο ο ο ο ο ο γον τε χου ου ου ου ου σα α α αν ζ

ΔΙ ΝΗ

την ο ο ον τω ω ω ως Θε ο ο το ο ο χον

ΖΟ

σε ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε γα α α

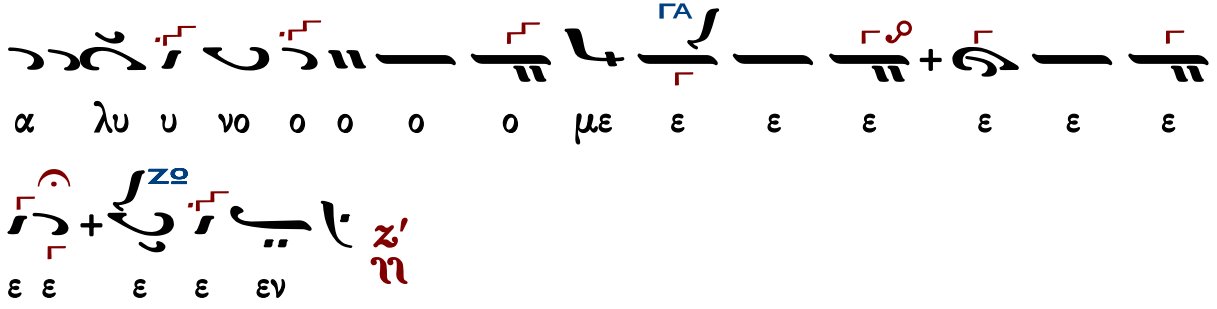

Μελετίου Συκιώτου μοναχοῦ

Ἦχος Ζω

μοναχοῦ Μελετίου Συκιώτου
Μουσικὸς Ἀνθὼν 1985 σ.252*

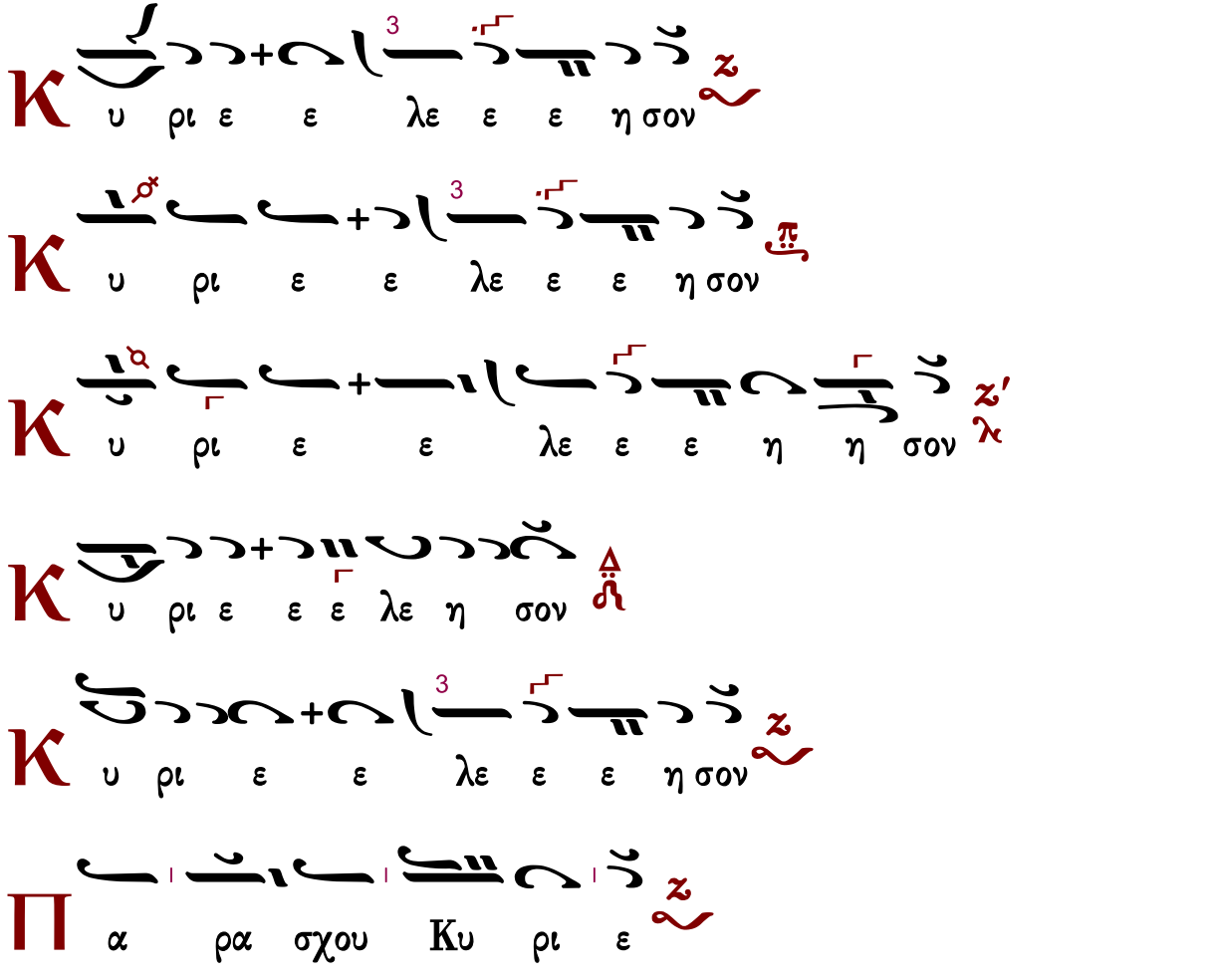

Π α ρα σχου Κυ ρι ε

Π α ρα σχου Κυ ρι ε

Π α ρα σχου Κυ ρι ε

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε

C οι Κυ ρι ε

A γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υ υ υ

υς μου ου ου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α α

μου ου ου και κα τα φυ υ γη η η η μου και

αι ρυ υ υ υ υ υ στη η η η η μου

Π α τε ε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε ε ευ

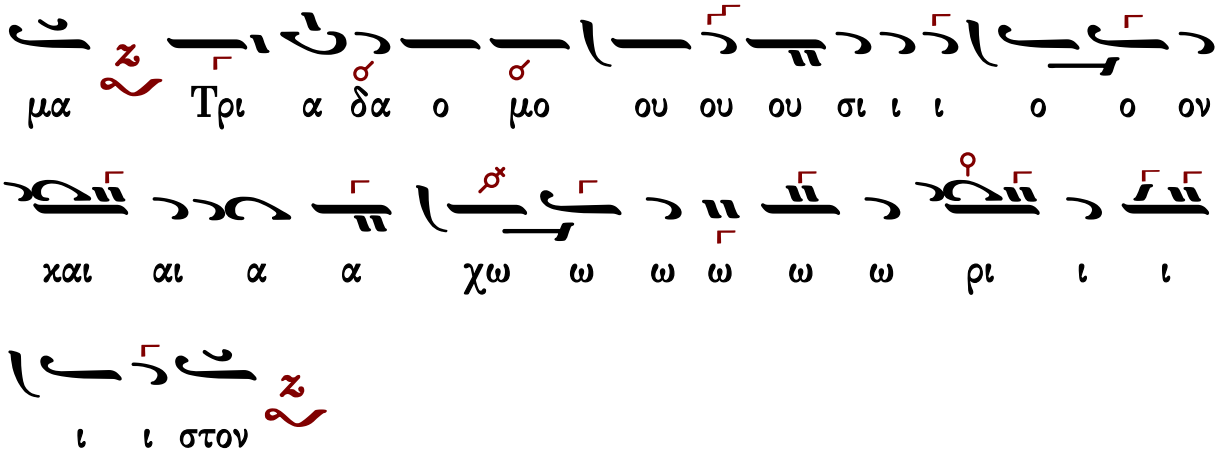

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Є λε ον ει ρη η η νης θυ σι ι ι αν αι

αι νε σε ως

Κ αι με τα του Πνευ μα το ο ος σου

Є χο μεν προς το ον Κυ ρι ον

Ѧ α ξι ι ο ον χαι αι δι ι ι ι ι

ι χαι αι αι αι ον

Ѧ γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος

Σα βα ωθ πλη η η ρης ο ου ρα νος χαι

η γη τη ης δο ξης σου ω ω σαν να εν τοις υ ψι ι

στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο

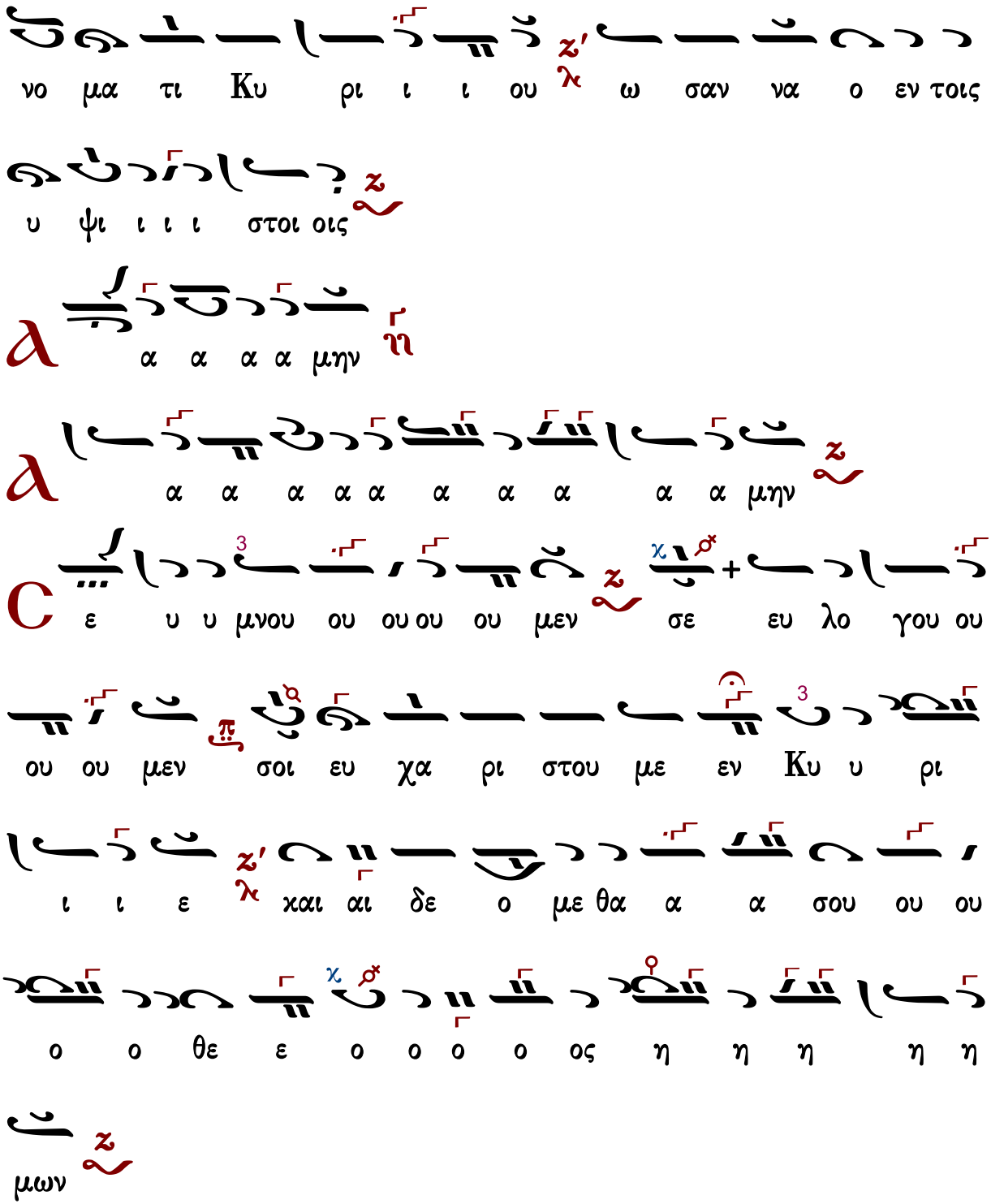

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

α
ξι ον ε στι ι ιν ω ως α λη η θω
ω ως μα χα ρι ι ζει ει ειν σε ε την θε ε
ο το ο ο ο χο ον την α ει μα χα α α ρι ι ι
στον χαι παν α μω μη η η τον χαι μη
τε ε ε ε ε ρα α του ου Θε ου ου ου ου η
η η μω ων την τι μι ω τε ε ε ραν τω ων
χε ρου ου βι ι ιμ χαι εν δο ξο τε ε ε ε
ε ραν α συγ χρι ι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε
ε ρα α φι ιμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε
ον Λο ο ο ο γον τε ε ε χου ου ου ου ου σαν

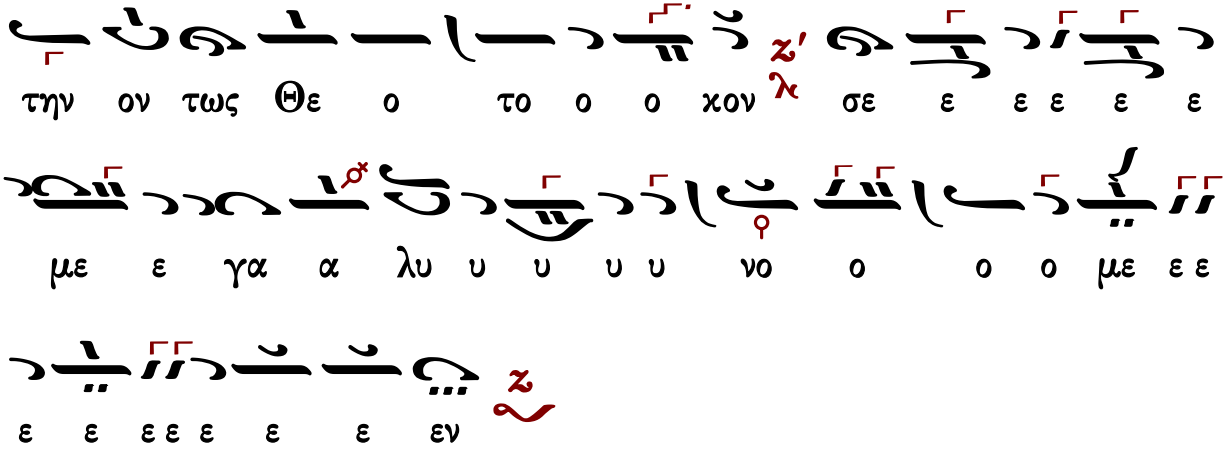

τὰ κατὰ παράδοσιν

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

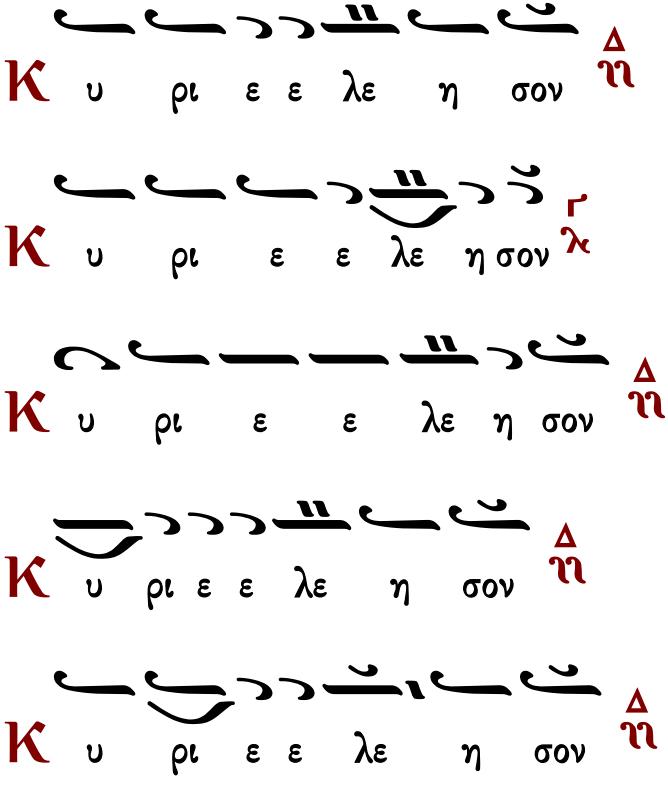

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε

Π α ρα σχου Κυ ρι ε

Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε

C οι οι οι Κυ ρι ε

Α μην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου

Π α τε ρα Υι ον και α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

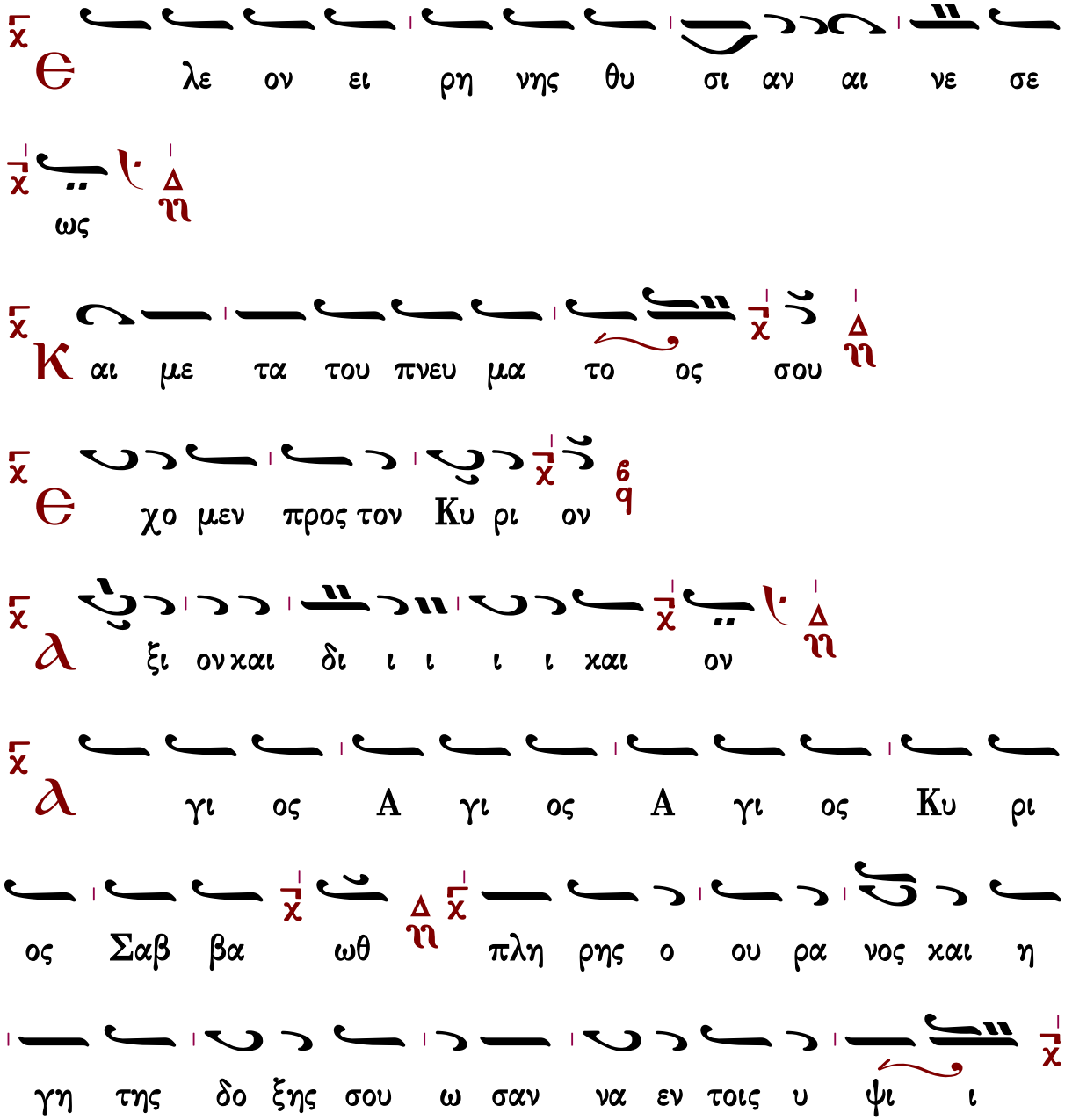

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

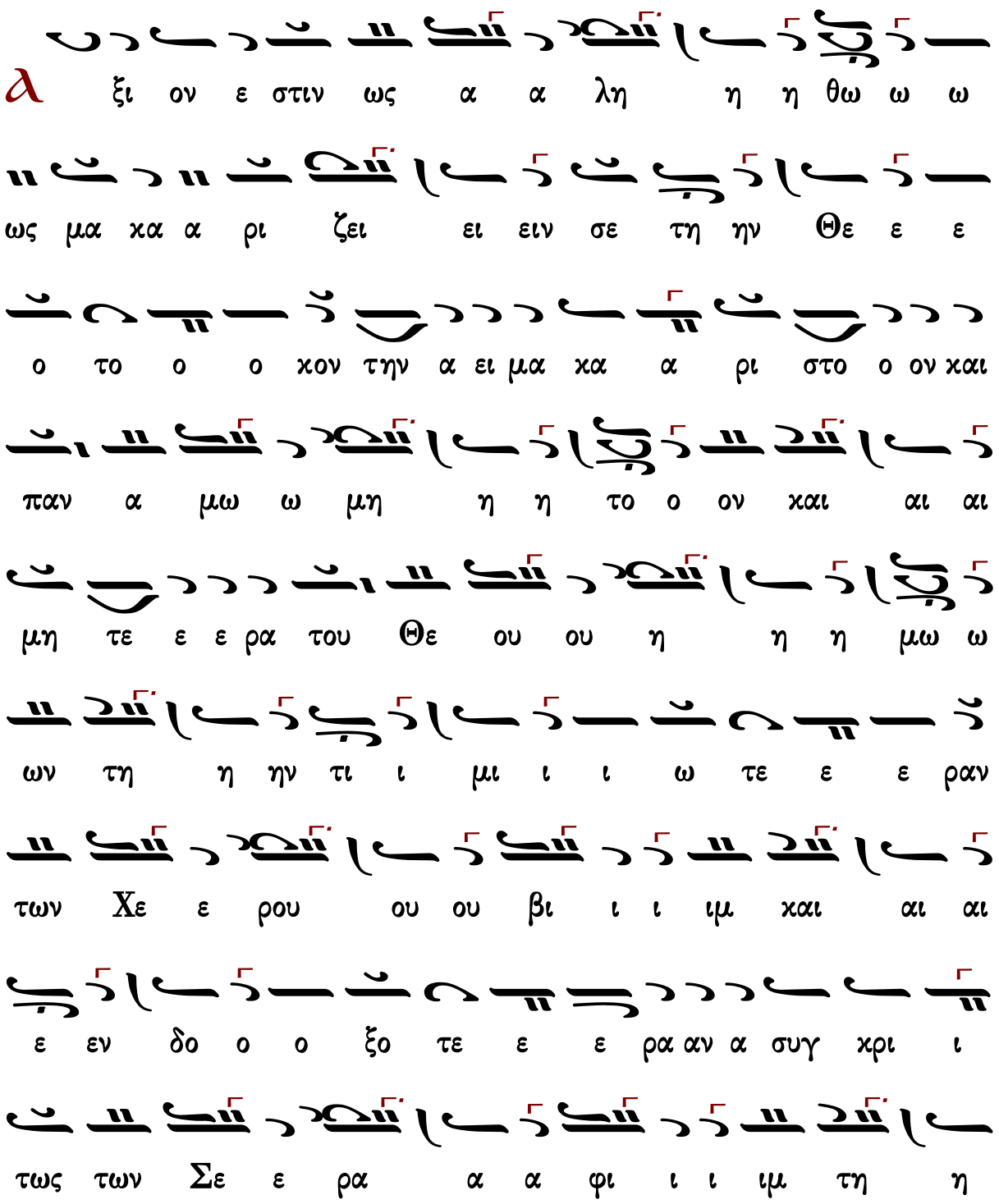
α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω
ως μα κα α ρι ζει ει ειν σε τη ην Θε ε ε
ο το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
παν α μω ω μη η η το ο ον και αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω
ων τη η ην τι ι μι ι ι ω τε ε ε ραν
των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι
ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι
τως των Σε ε ρα α α φι ι ι ιμ τη η

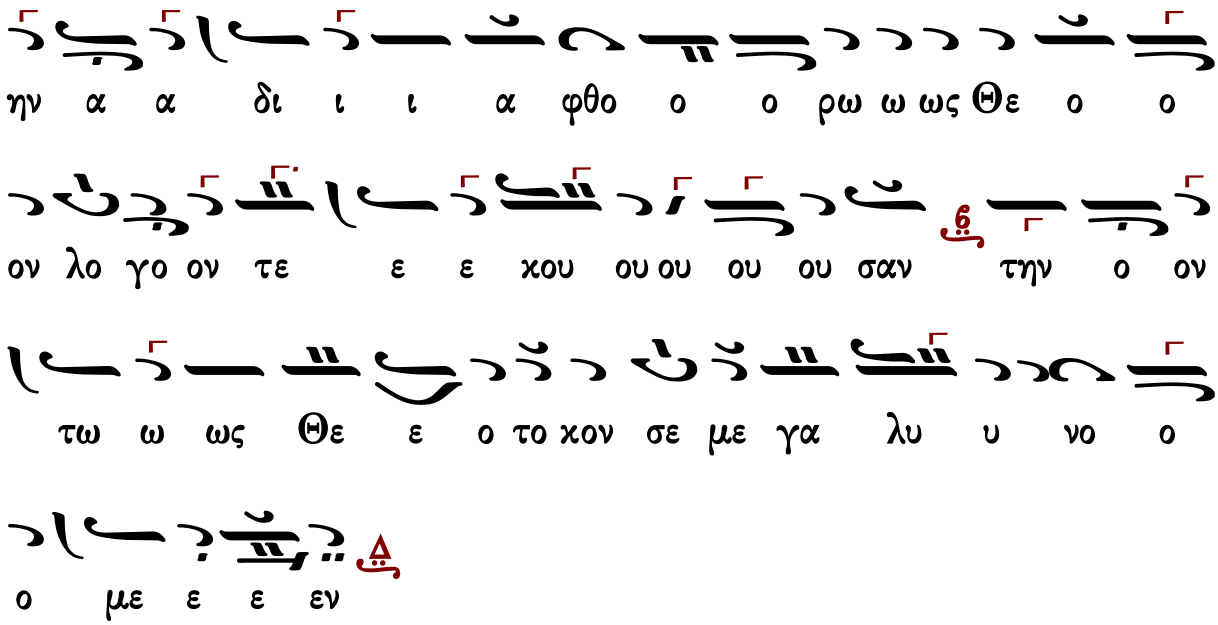

Κοινωνικόν

Ἀγάθωνος μοναχοῦ τοῦ Κορώνη (ιδ' αἰών)

ἐκ τοῦ χειρογράφου 705 μετοχίου Παναγίου Τάφου
ἐν Κωνσταντινουπόλει 1829

Ἦχος Ζω

Κοινωνικά παλαιών διδασκάλων Α
Ψαλτική Παράδοσις 2014 σ.125#

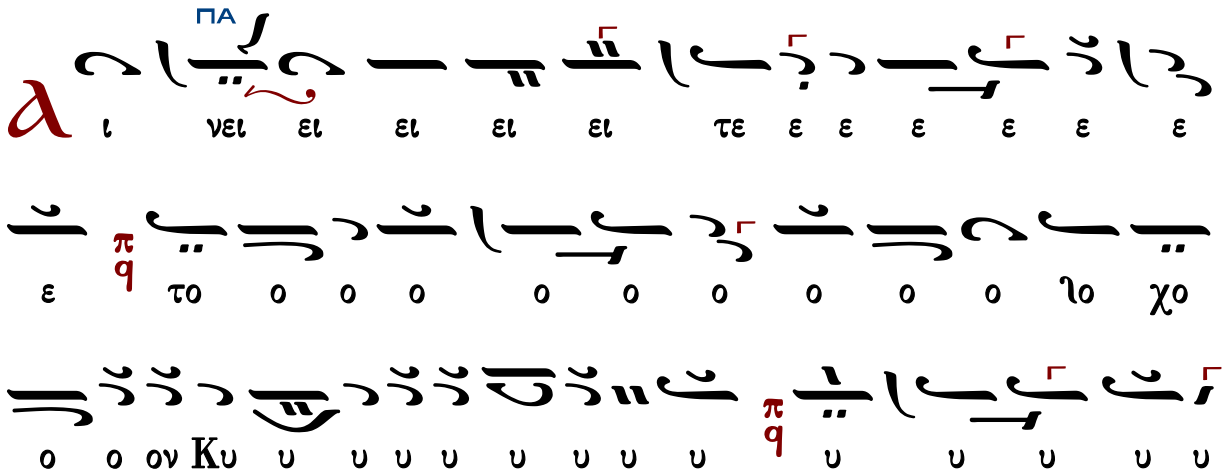

ΖΩ

υ υ υ υ υ υ ρι τον χυ υ ρι ο ον ε

ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω ω ω ω ων ου ου ου

ΠΑ

ου ιου ου ου ου ου ου ρα α α α α νω ω ω ω ω

ΝΗ

ω χω ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω

ΖΩ

ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ιω ω ω ων

ου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου ου ρα α

εκ των ου ου ρα α νω ω ω ων ια α α α α α α

α α α χα α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α αλ λε ε ε βου ου ου ου ε ε ια

α α α α α α α α α α α α α α α α με ε

ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ

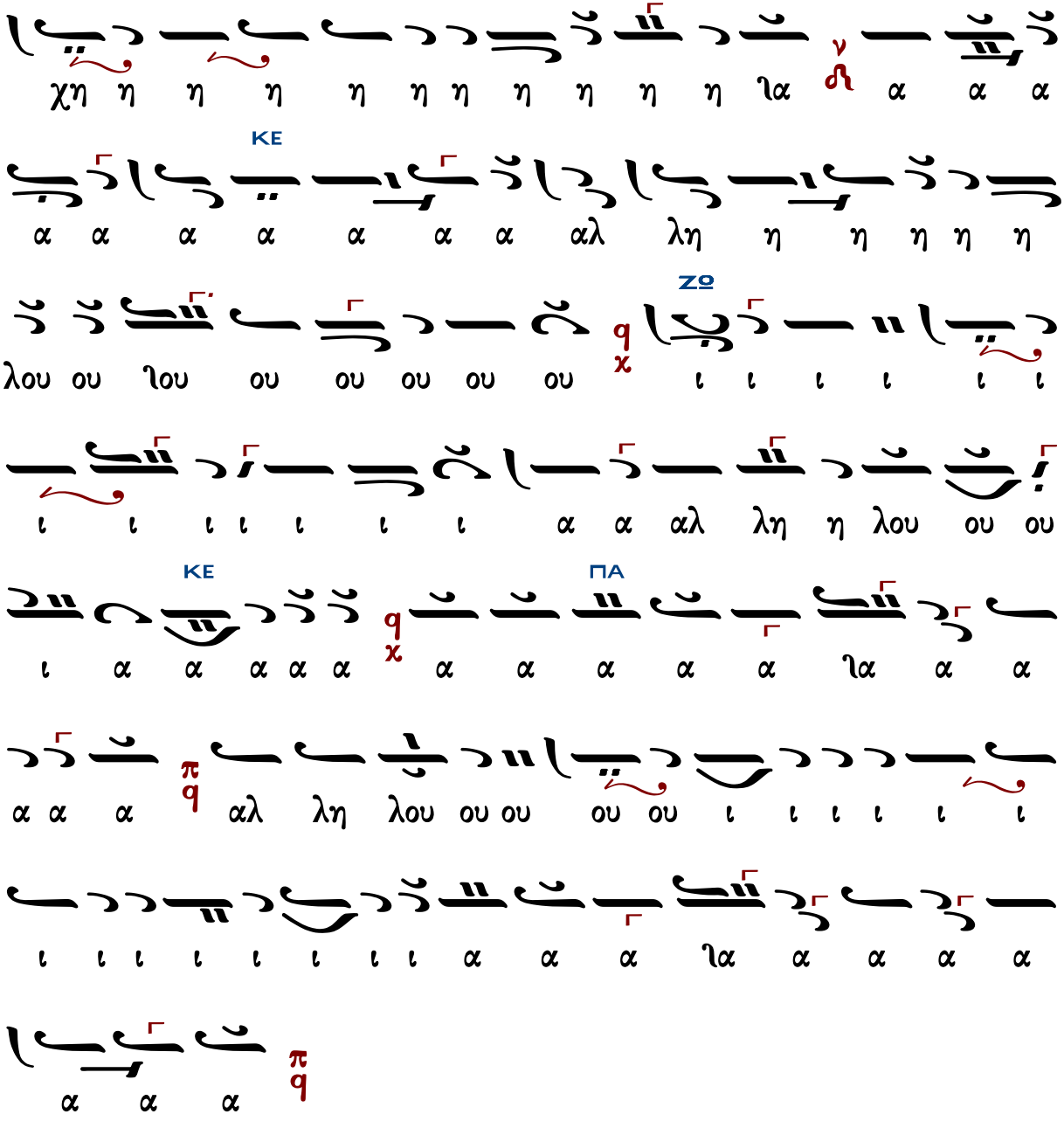

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου Ι (1730-1777)

Ἦχος Ζω

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.488#

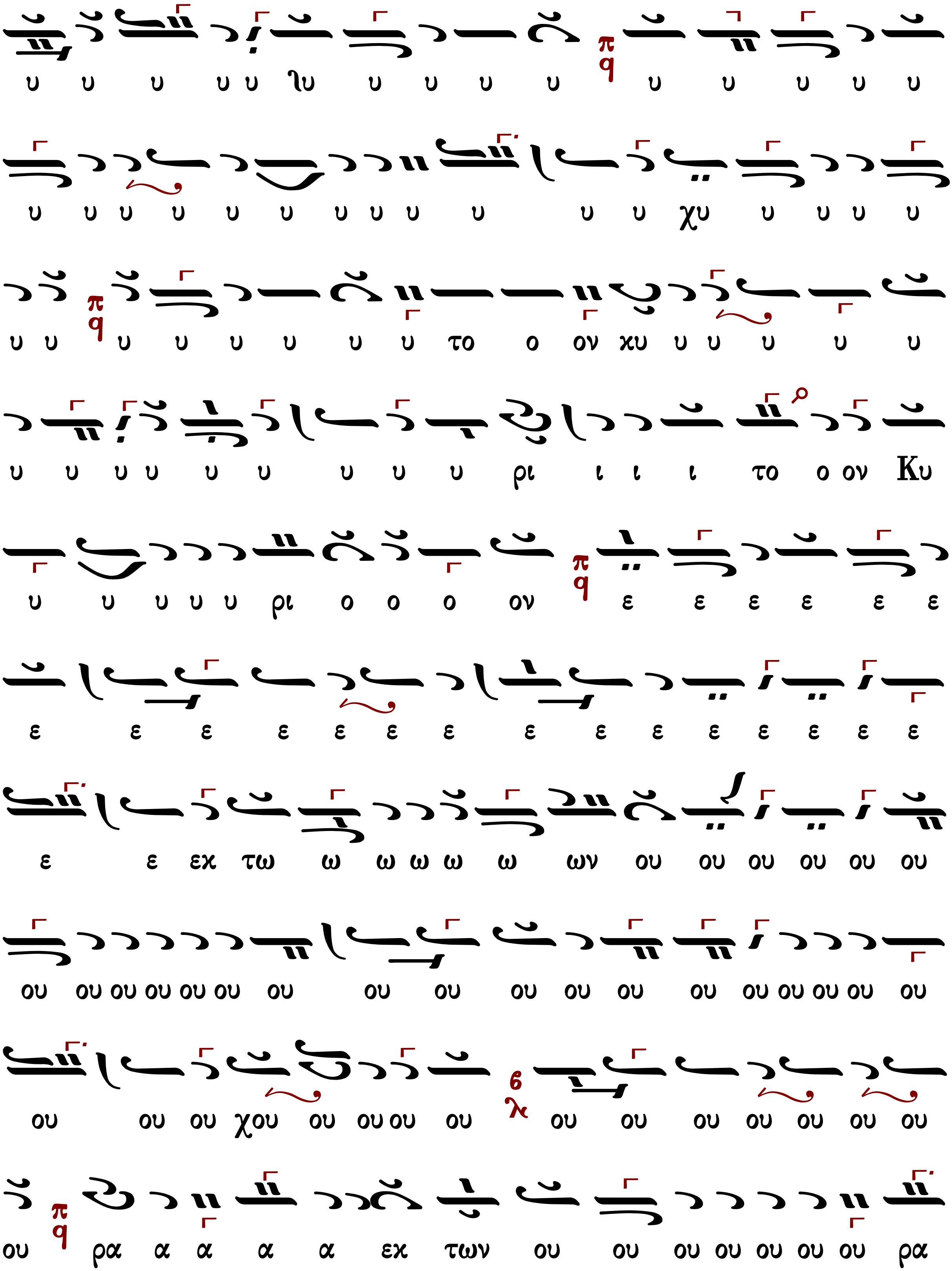
υ υ υ υ υ λυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ το ο ον χυ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι το ο ον Κυ
υ υ υ υ υ ρι ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε εκ τω ω ω ω ω ω ων ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ρα α α α α εκ των ου ου ου ου ου ου ου ρα

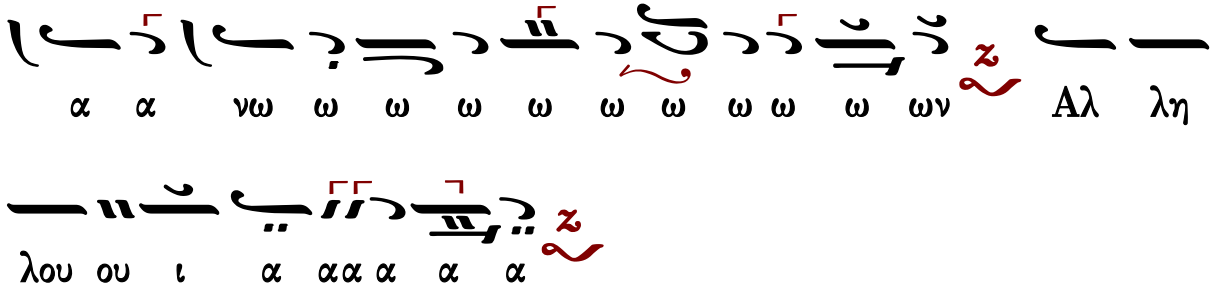

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου II (1730-1777)

Ἦχος Ζω

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.502#

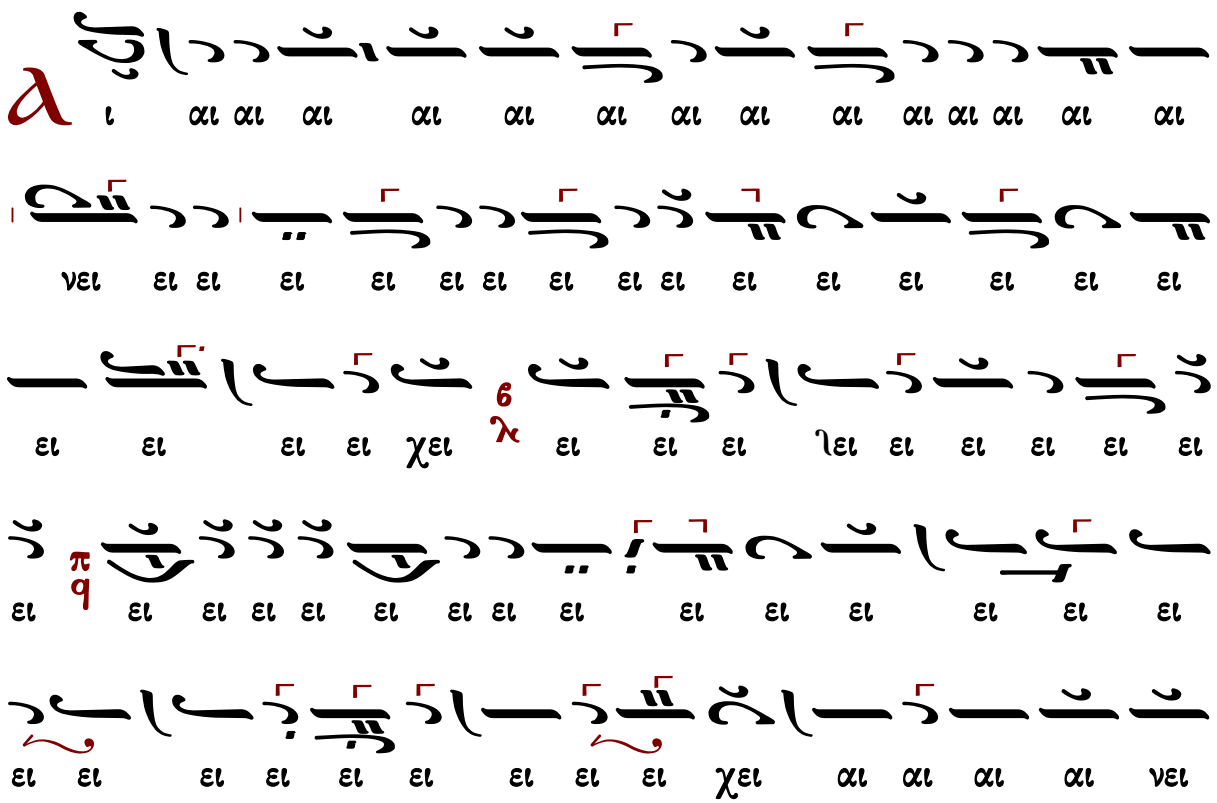

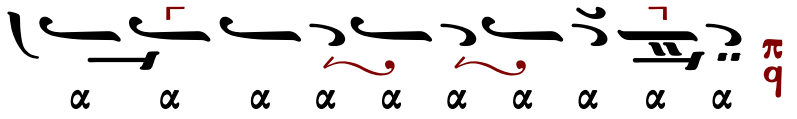

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου III (1730-1777)

Ἦχος Ζω

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.523*

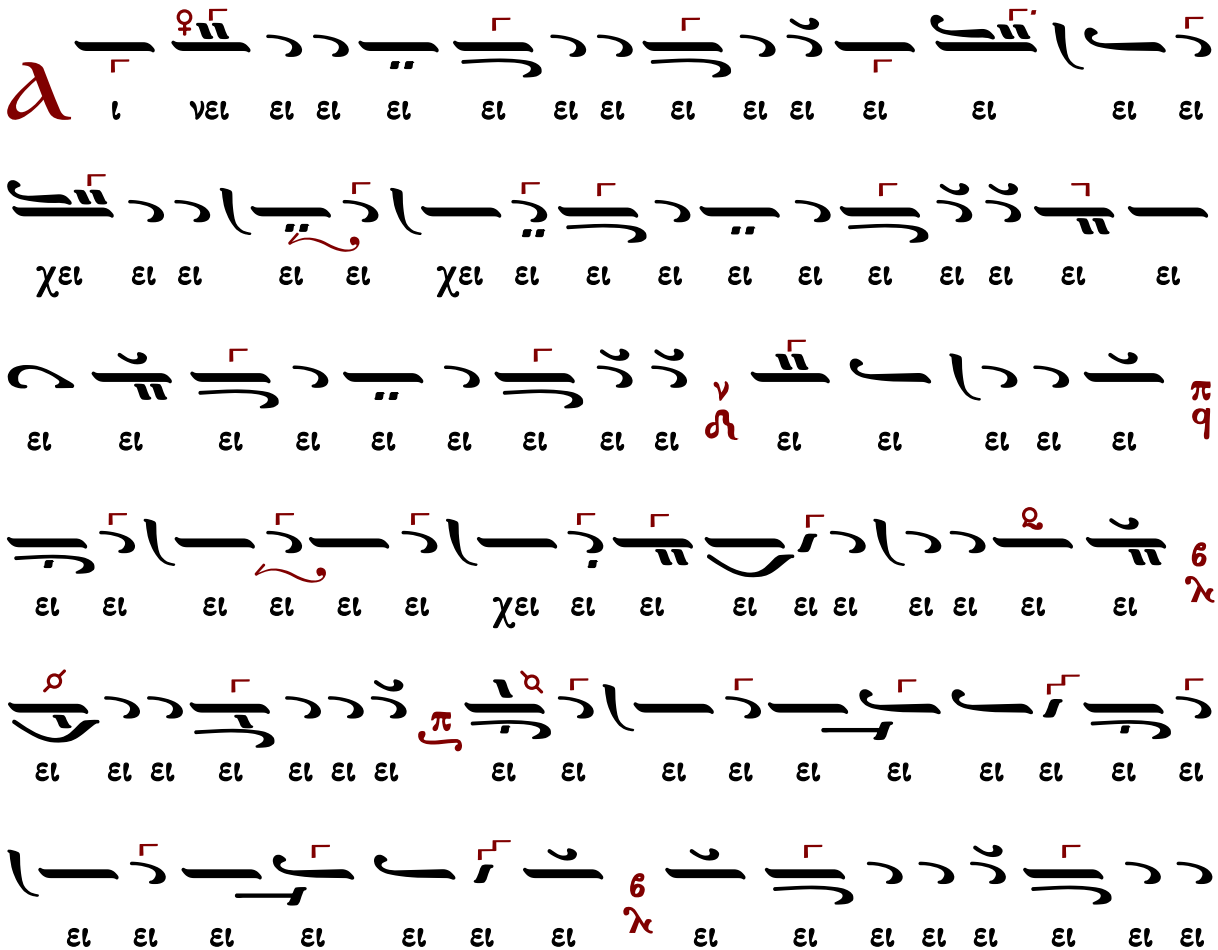

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου IV (1730-1777)

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.526*

Ἦχος Ζω

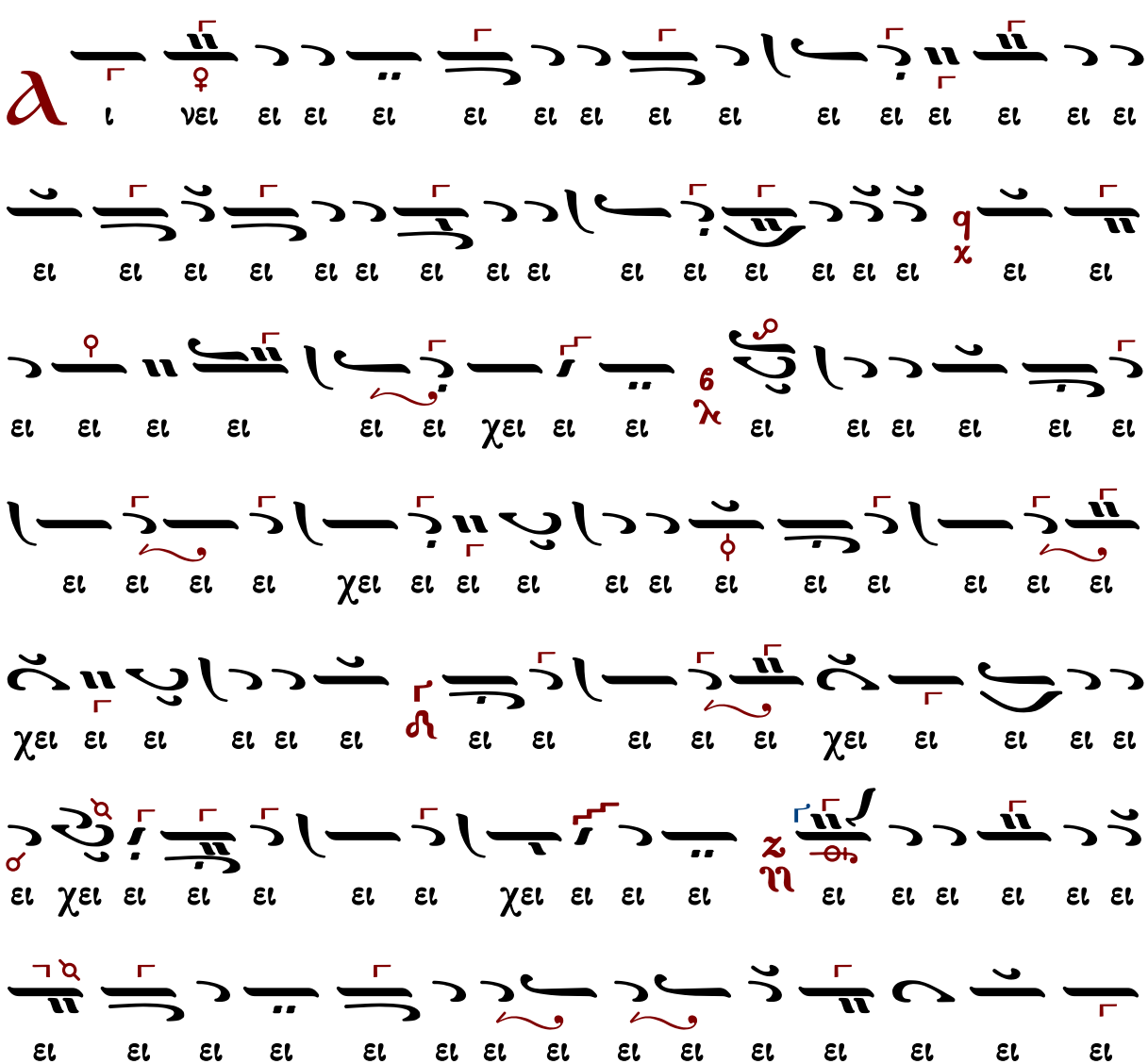

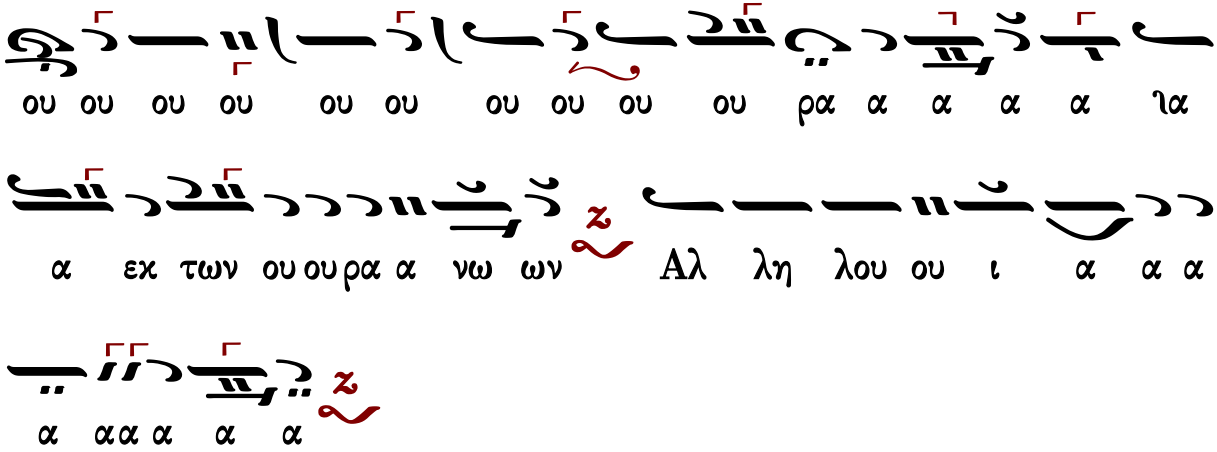

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δανιήλ Πρωτοψάλτου (†1789)

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.471#

Ἦχος Ζω

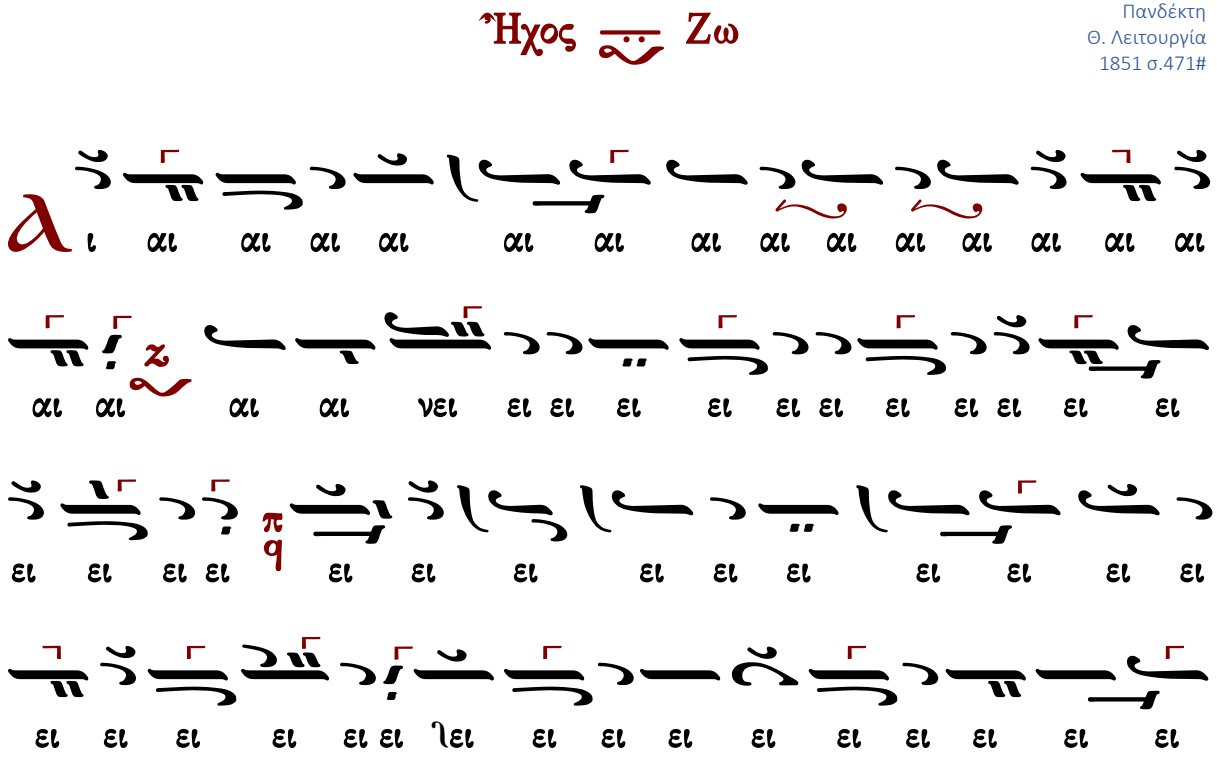

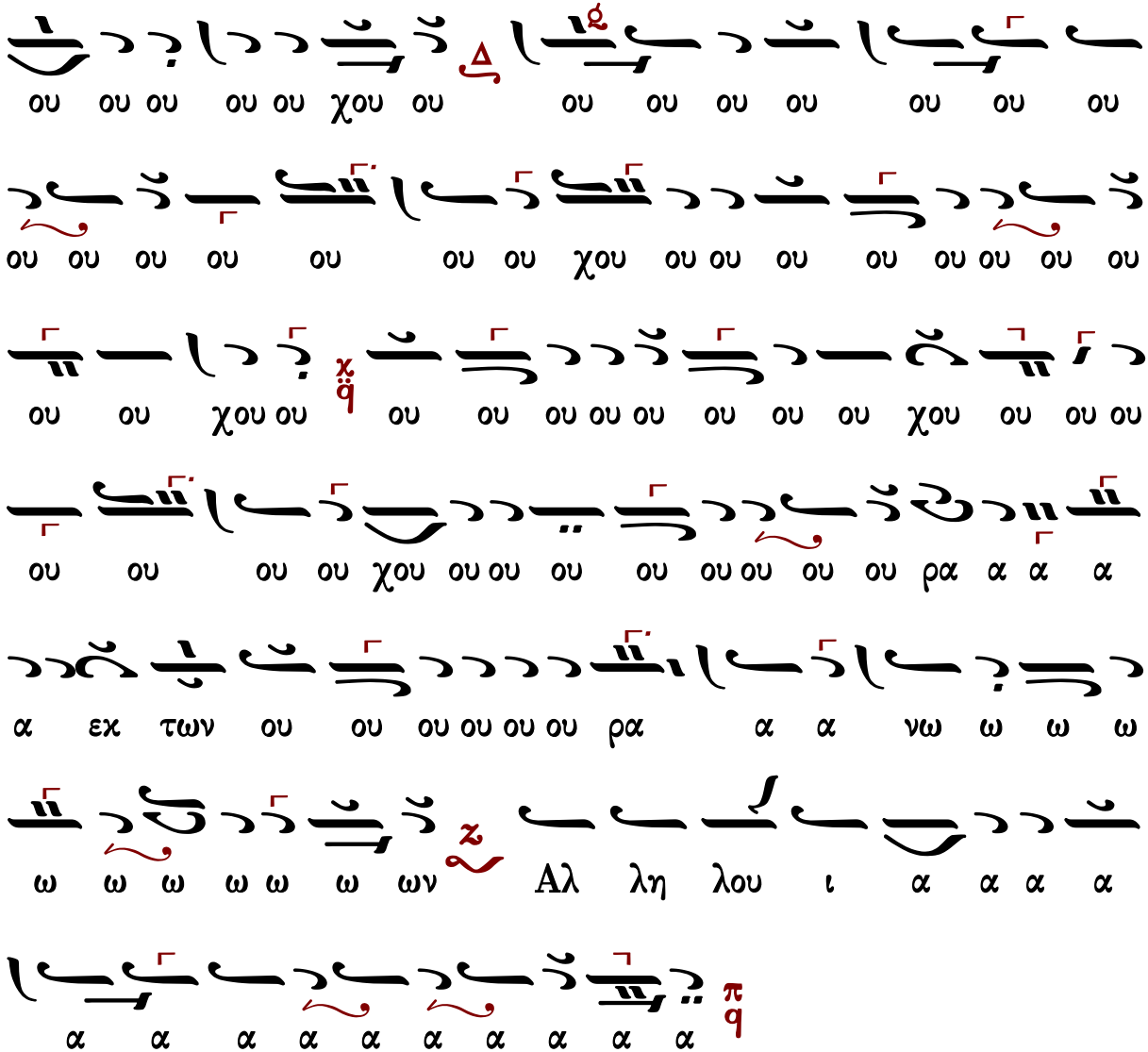

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Βυζαντίου (†1808)

Ἦχος Ζω

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.552#

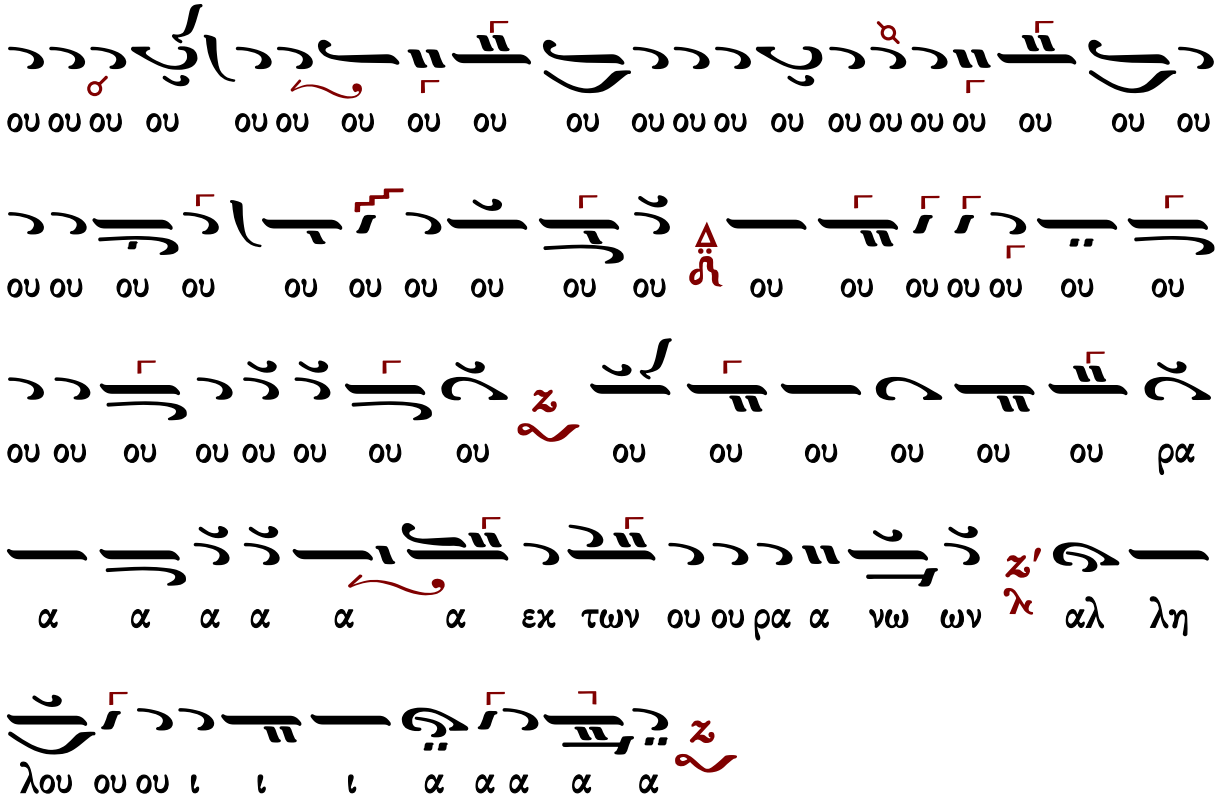

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Ἦχος Ζω

Ταμείον Ανθολογίας Β
1834 σ.308
Πανδέκτη 1851 σ.580#

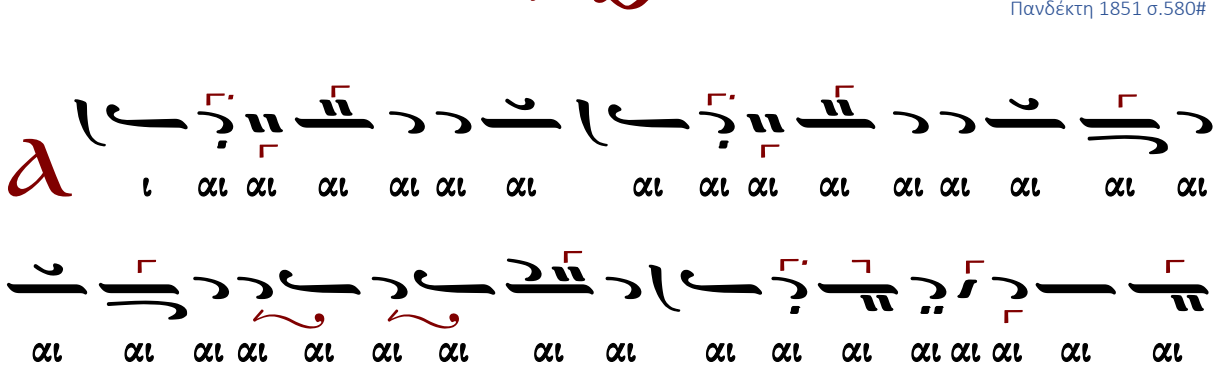

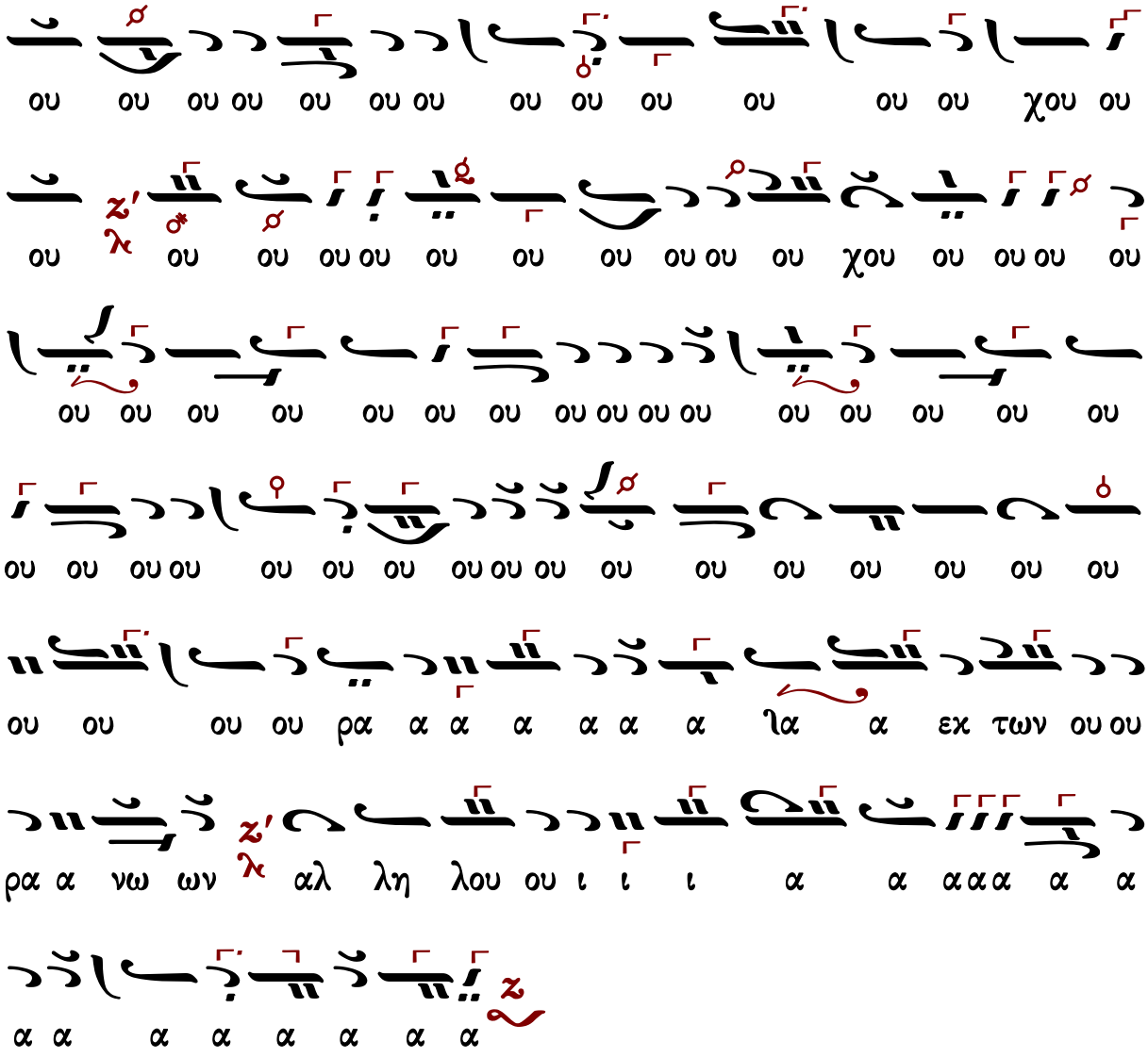

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

Ἦχος Ζω

Ταμείον Ανθολογίας
Θεοδώρου Φωκαέως
τόμος Γ' 1869 σ.476#

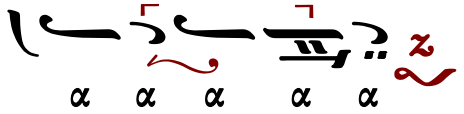

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἰωάννου Λαμπαδαρίου (†1866)

Ἦχος Ζω

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.600#

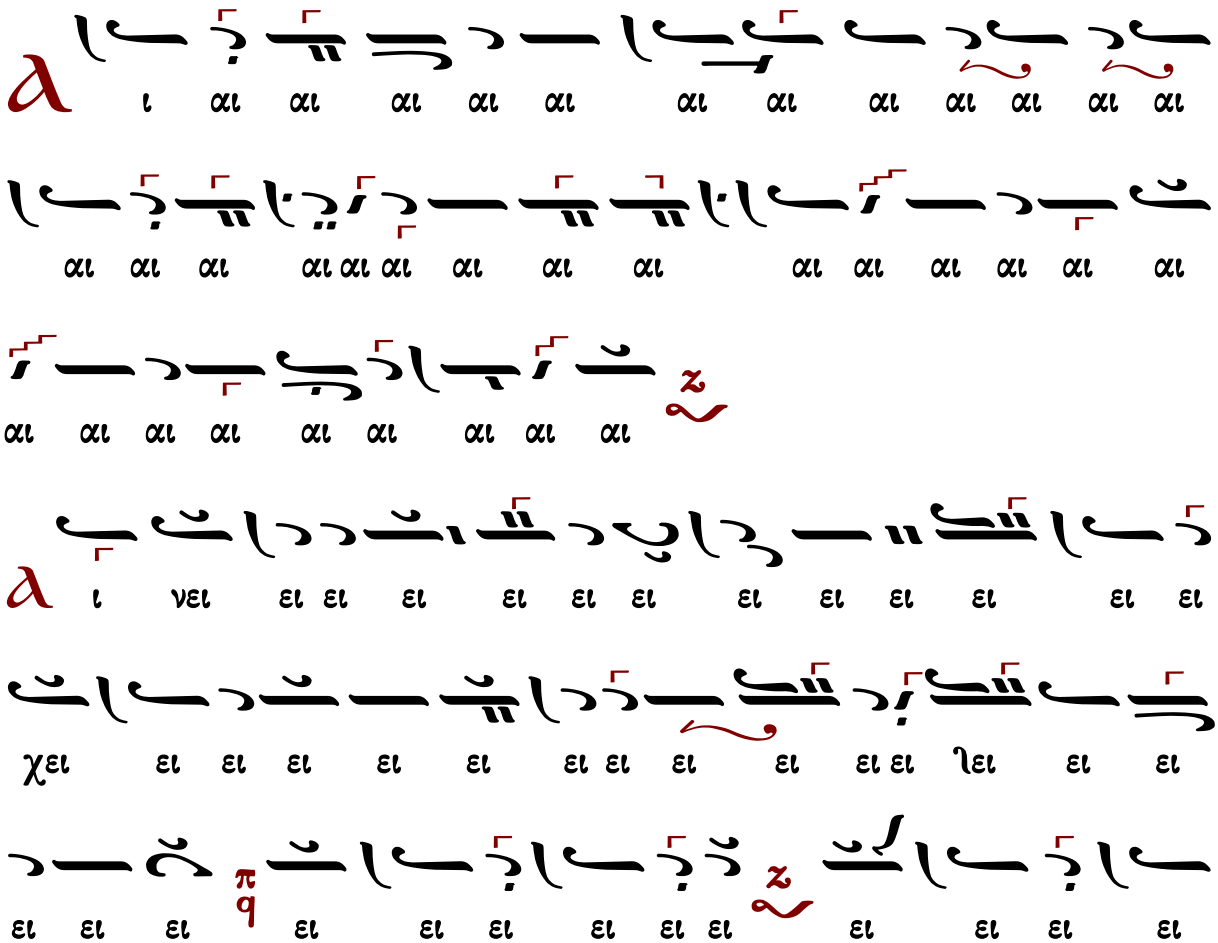

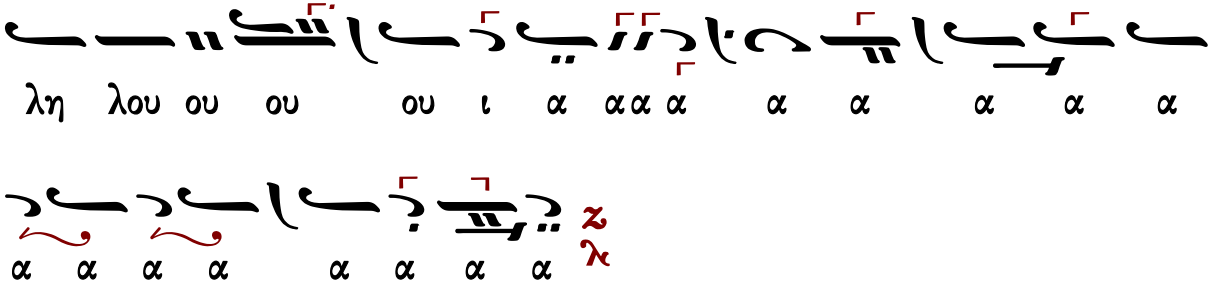

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος Ζω

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.117*

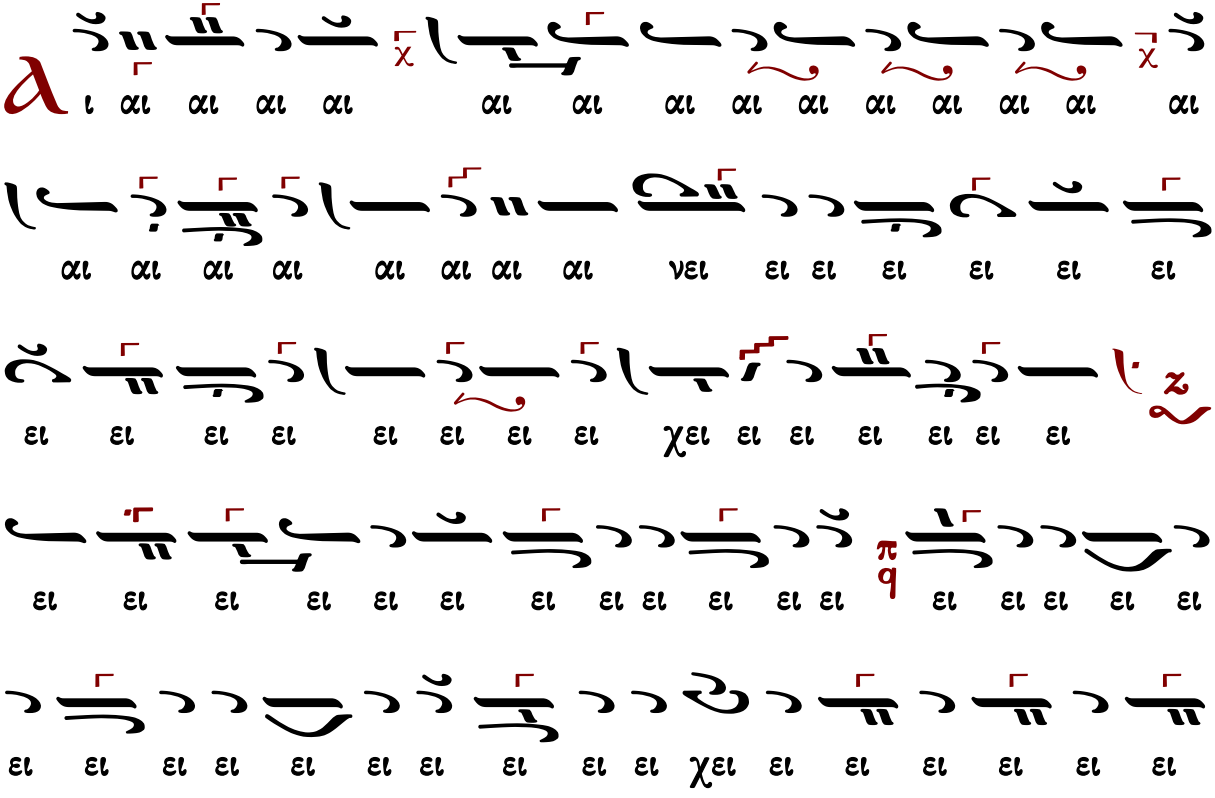

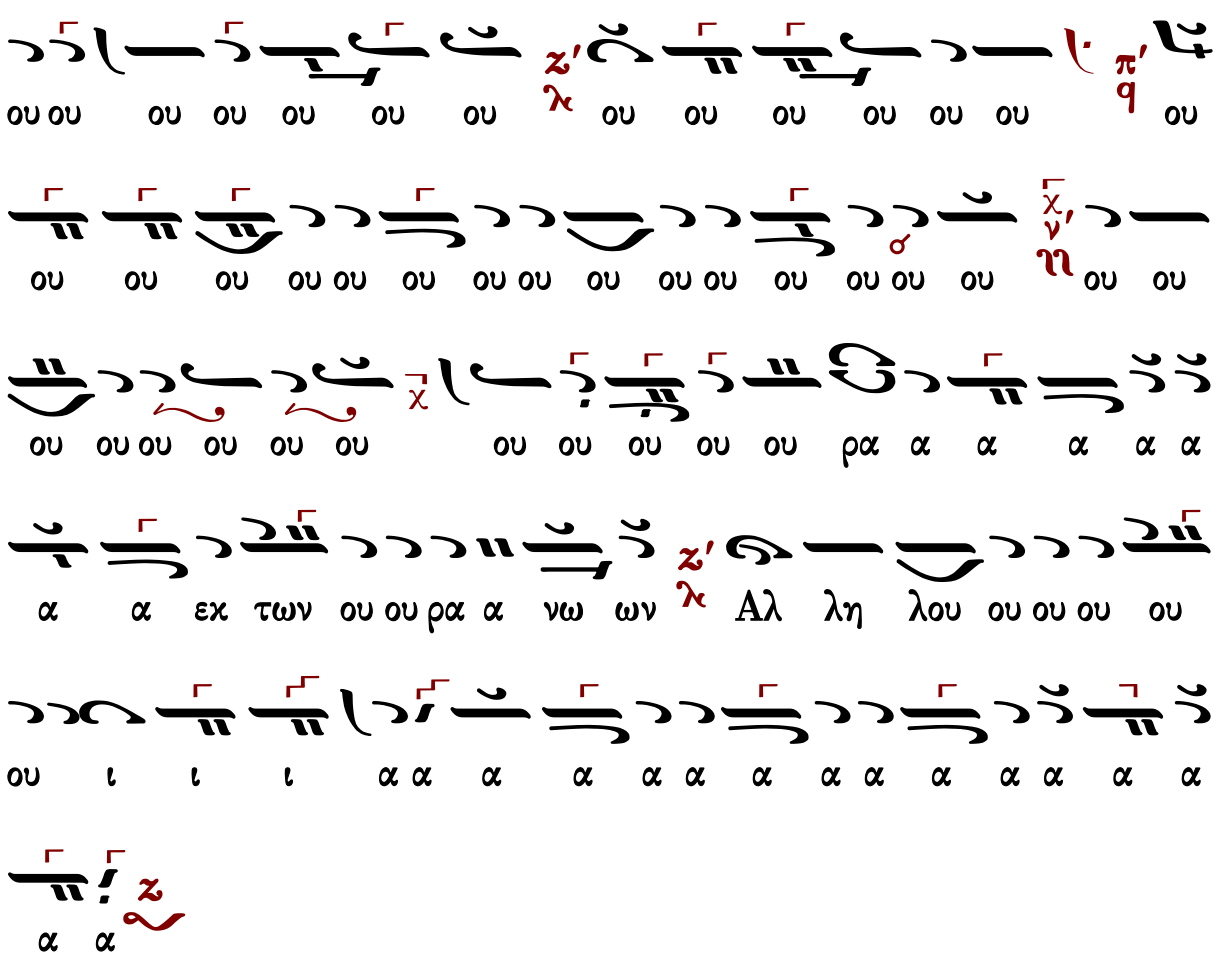

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Καρακάση (†1988)

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.223#

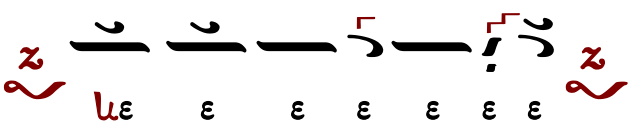

ΖΘ
ΠΑ
ΖΘ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΜΕΛ ΖΘ

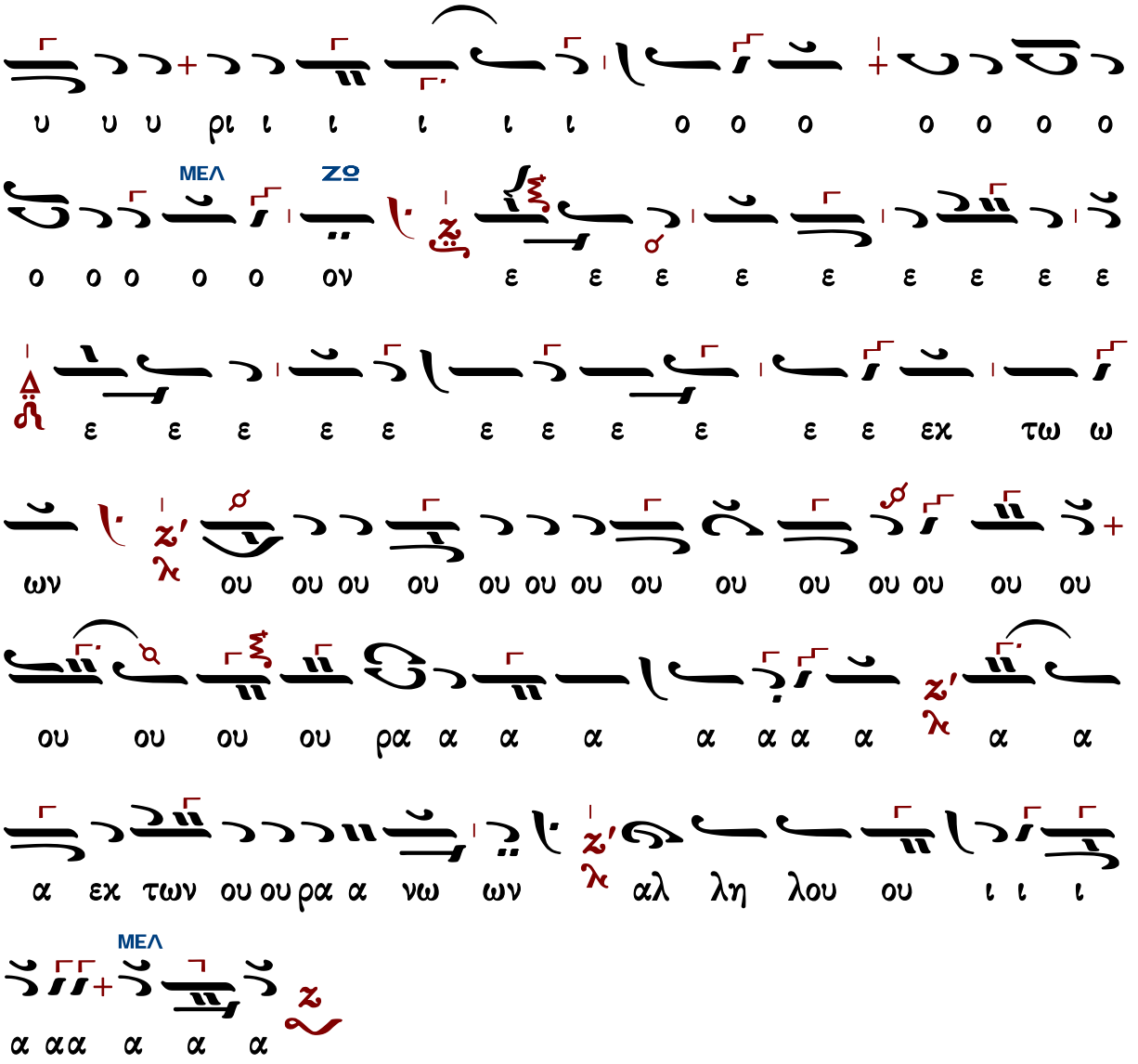

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος Ζω

Δοσιθέου Κατουνακιώτου
Λειτουργικά 1990 σ.258#

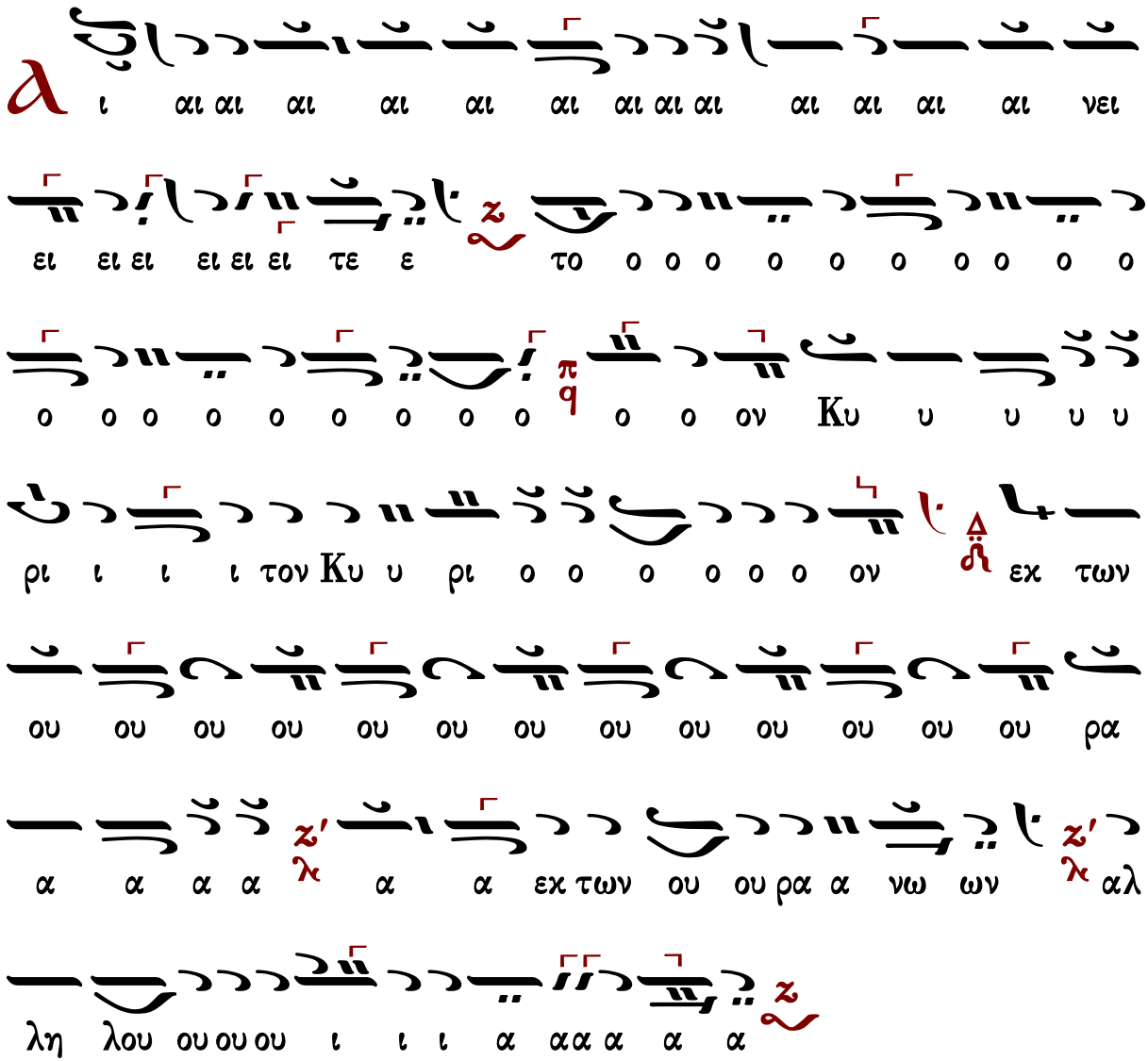

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ἦχος Ζω

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.486#

ΜΕΛ
ΖΟ
ΠΑ
ΜΕΛ ΖΟ
ΠΑ
ΓΑ
ΠΑ
ΜΕΛ ΖΟ

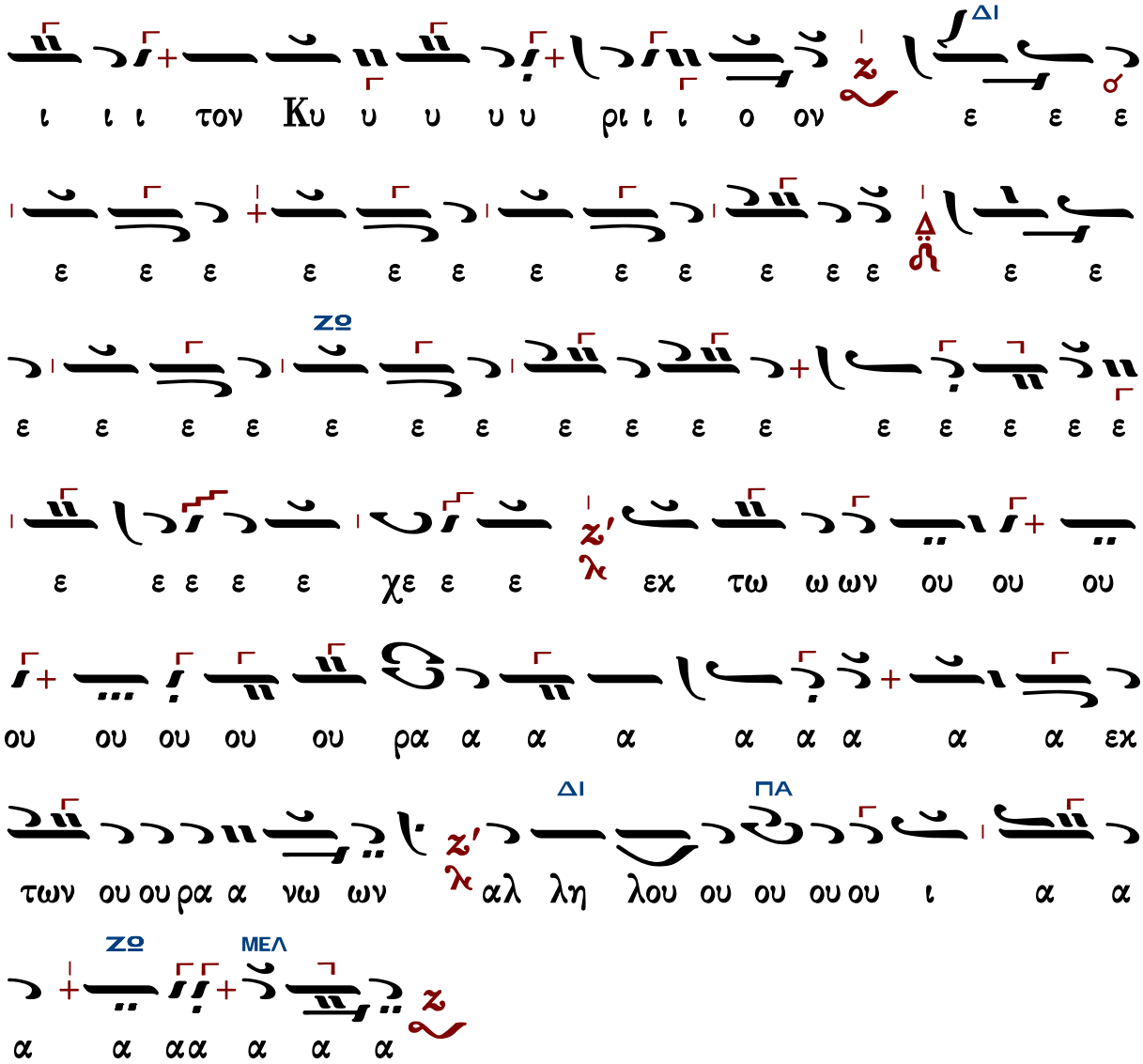

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀθανασίου Καραμάνη (†2012)

Ἦχος Ζω

Ἀθανασίου Καραμάνη
Νέα Μουσική Συλλογή
τόμος Β' 1955 σ.289#

ΜΕΛ
ΠΑ

ΠΑ ΜΕΛ ΔΙ

ΖΩ

ΜΕΛ ΠΑ ΖΩ ΜΕΛ

ΠΑ

ΓΑ

ΠΑ ΓΑ ΠΑ

ΜΕΛ ΖΩ

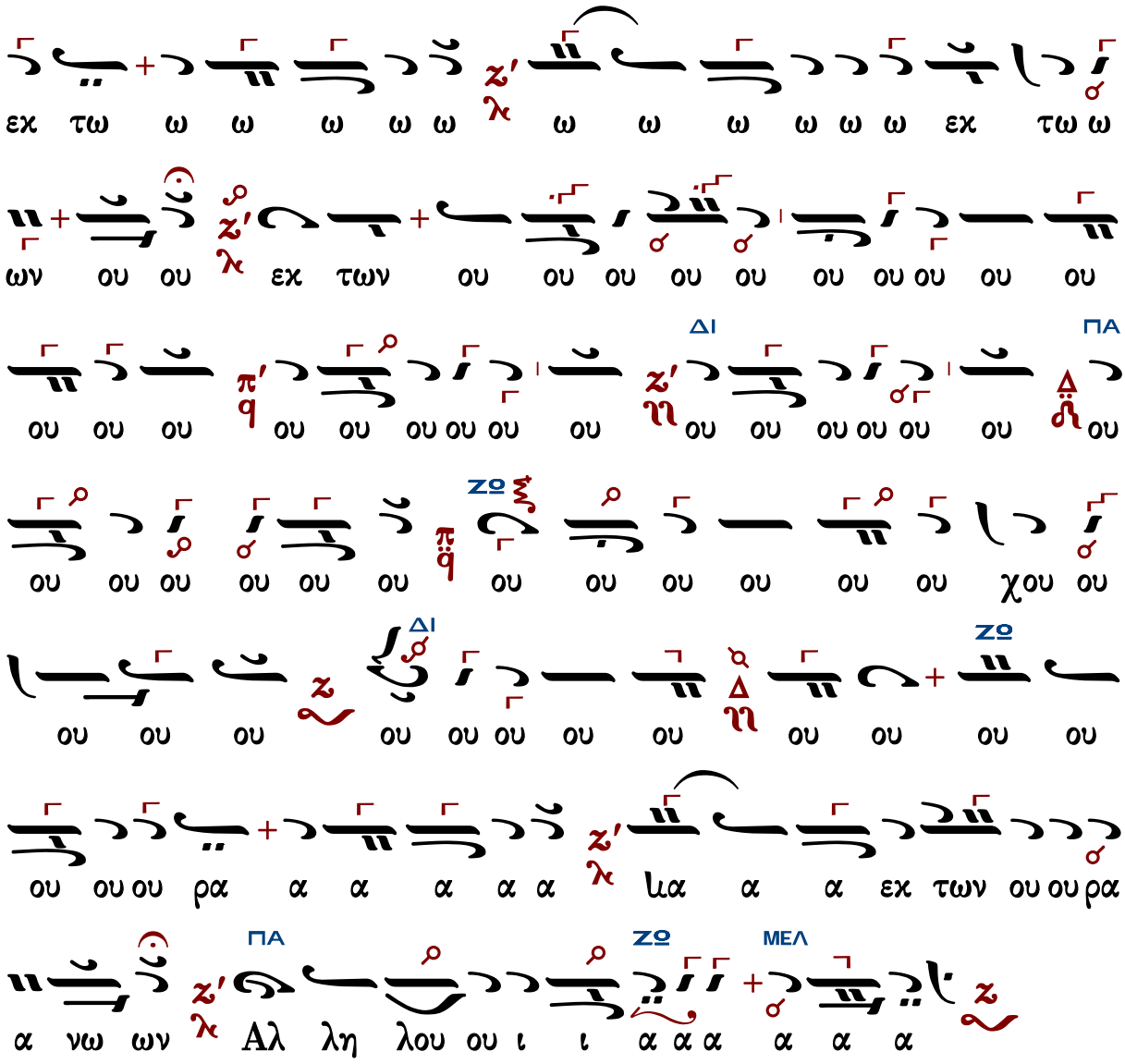

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος Ζω

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.182*

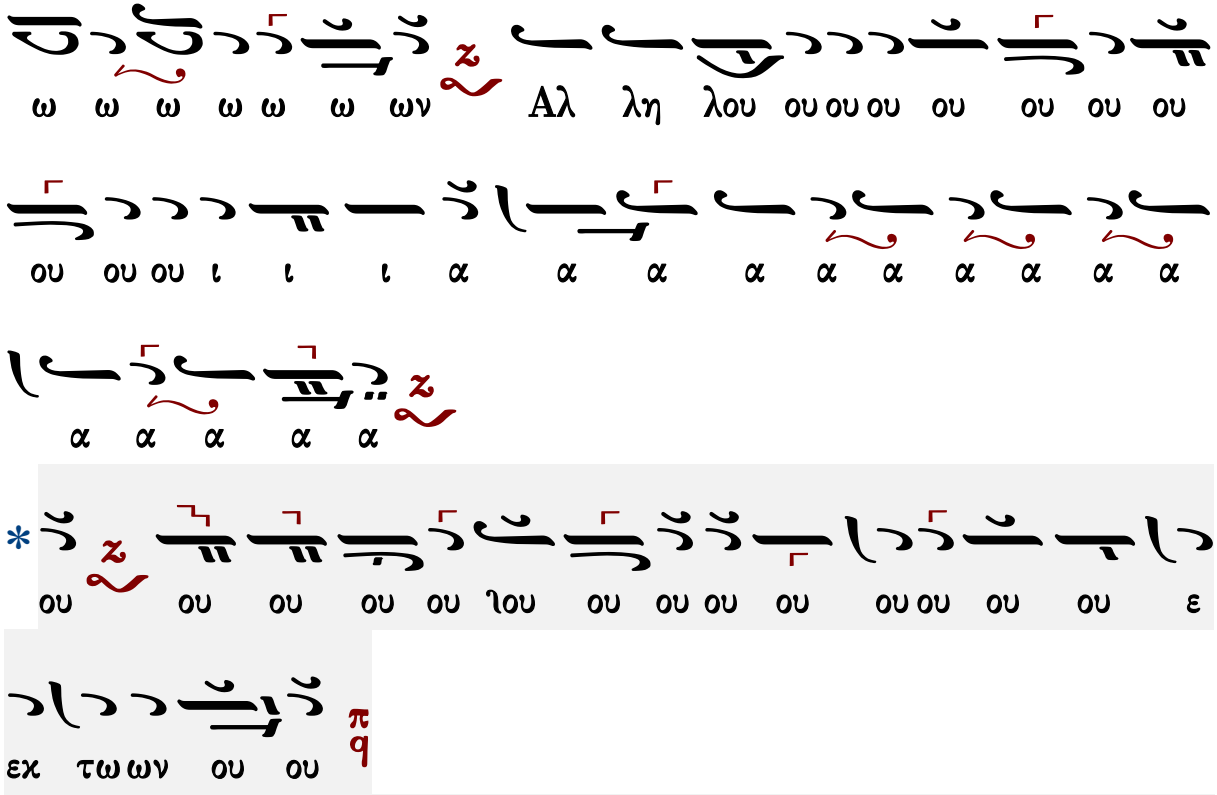

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

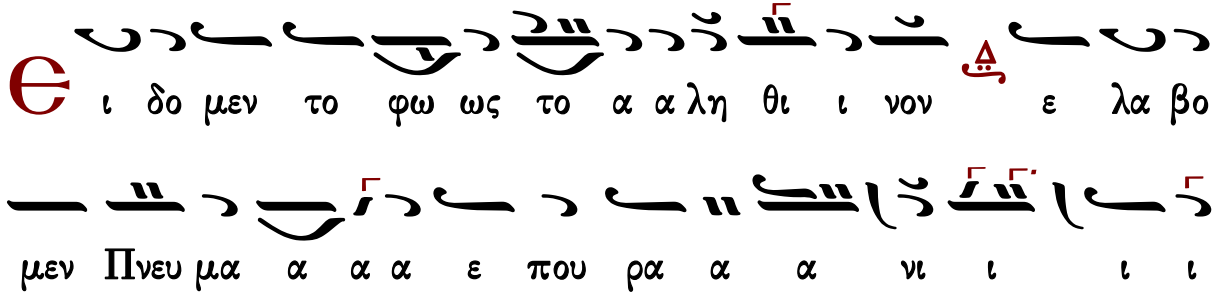

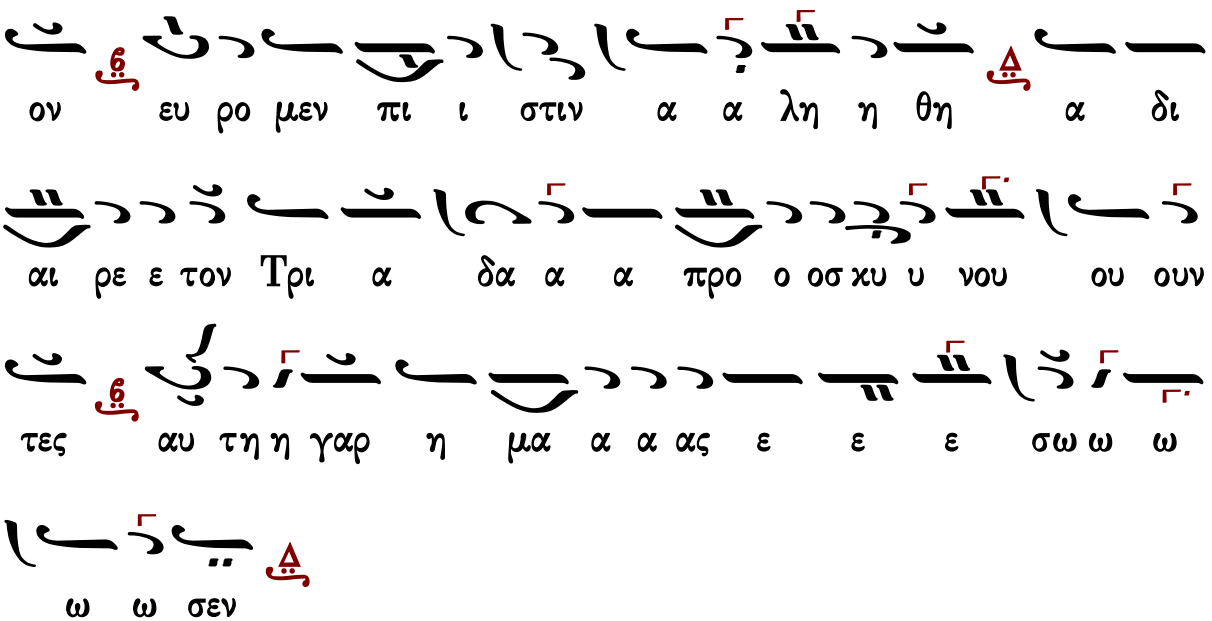

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

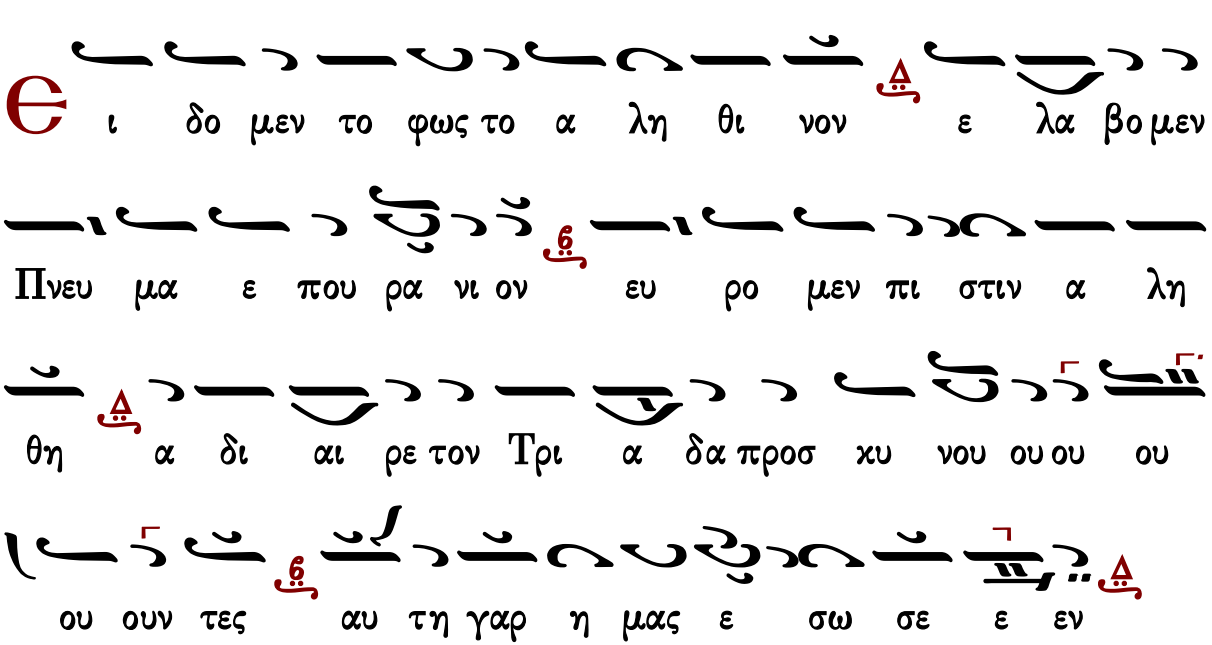

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

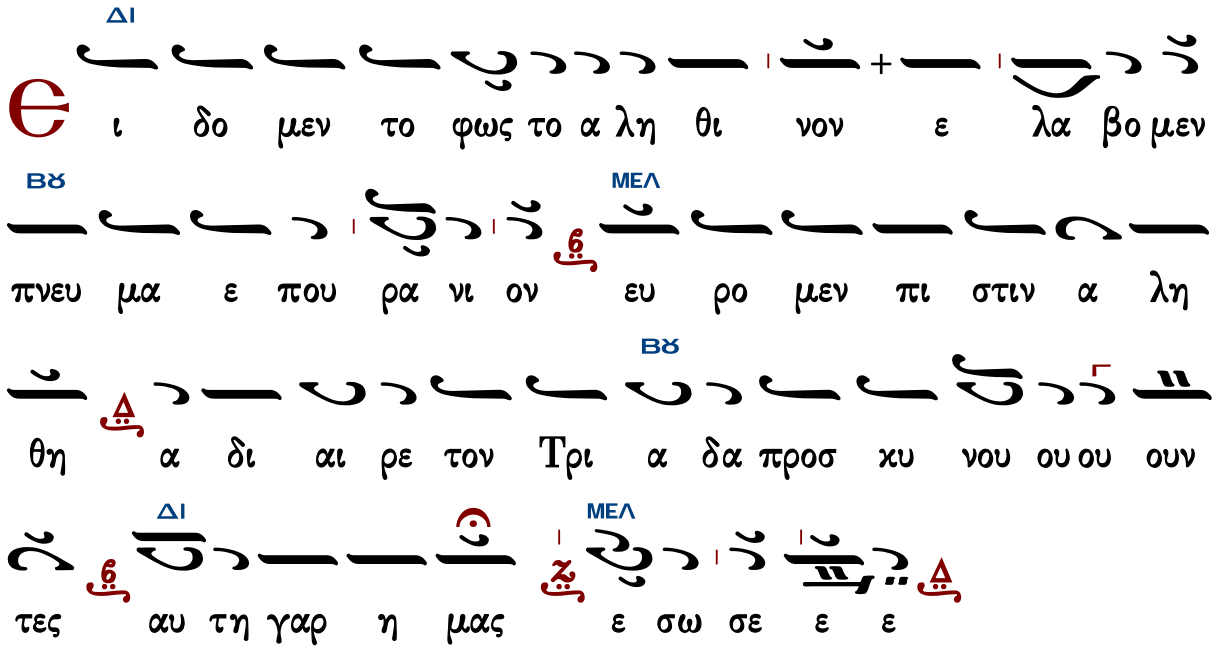

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

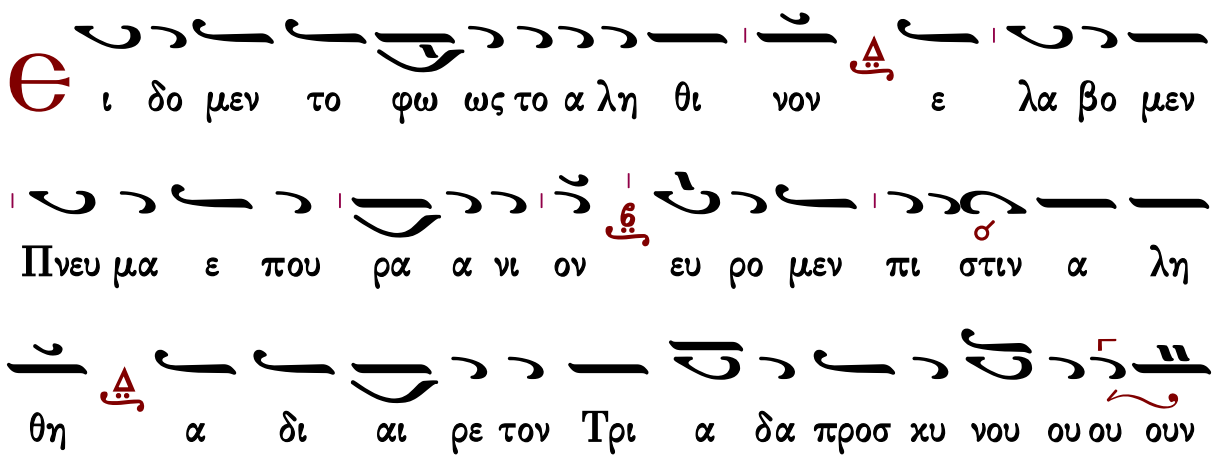

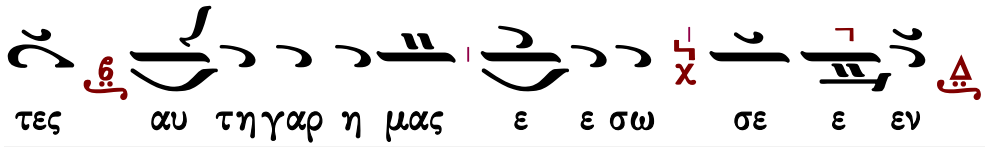

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

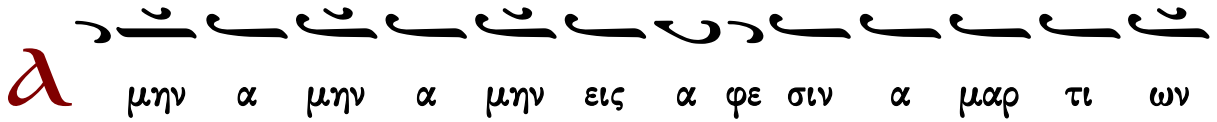

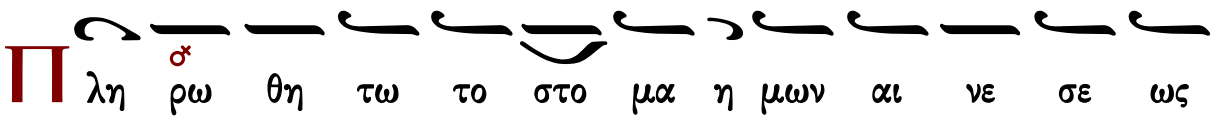

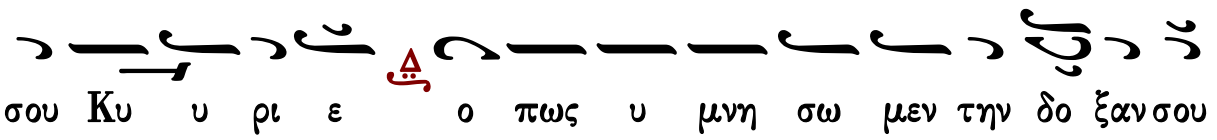

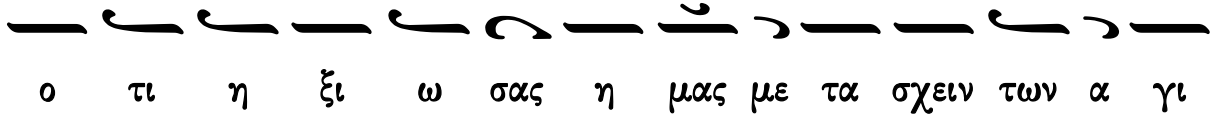

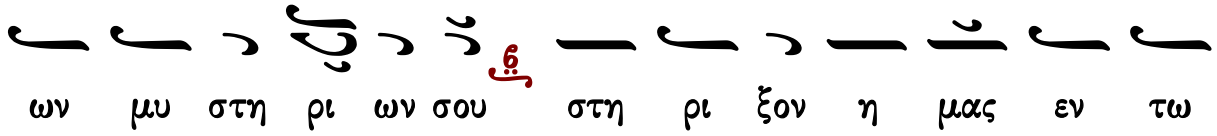

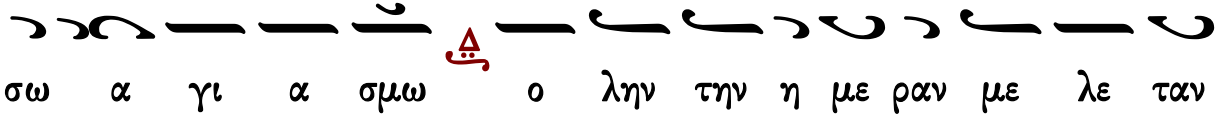

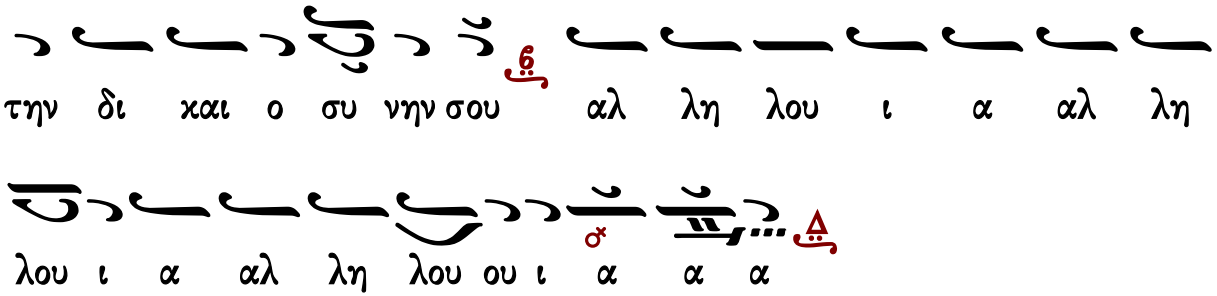

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.301*

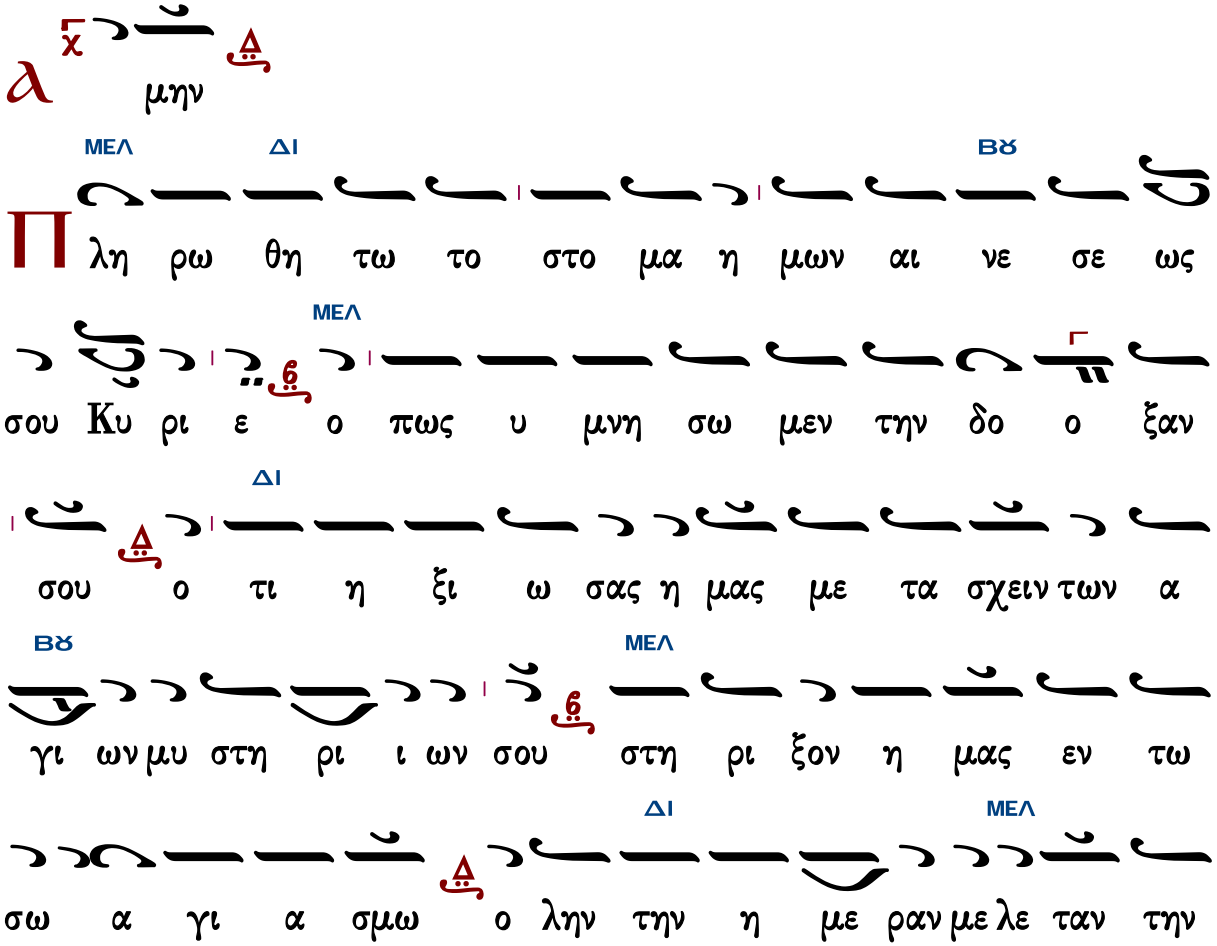

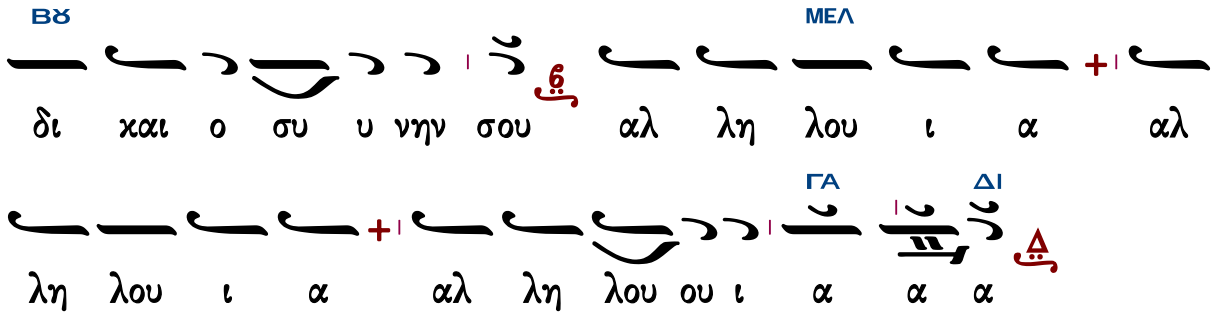

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ἦχος λ ἡ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

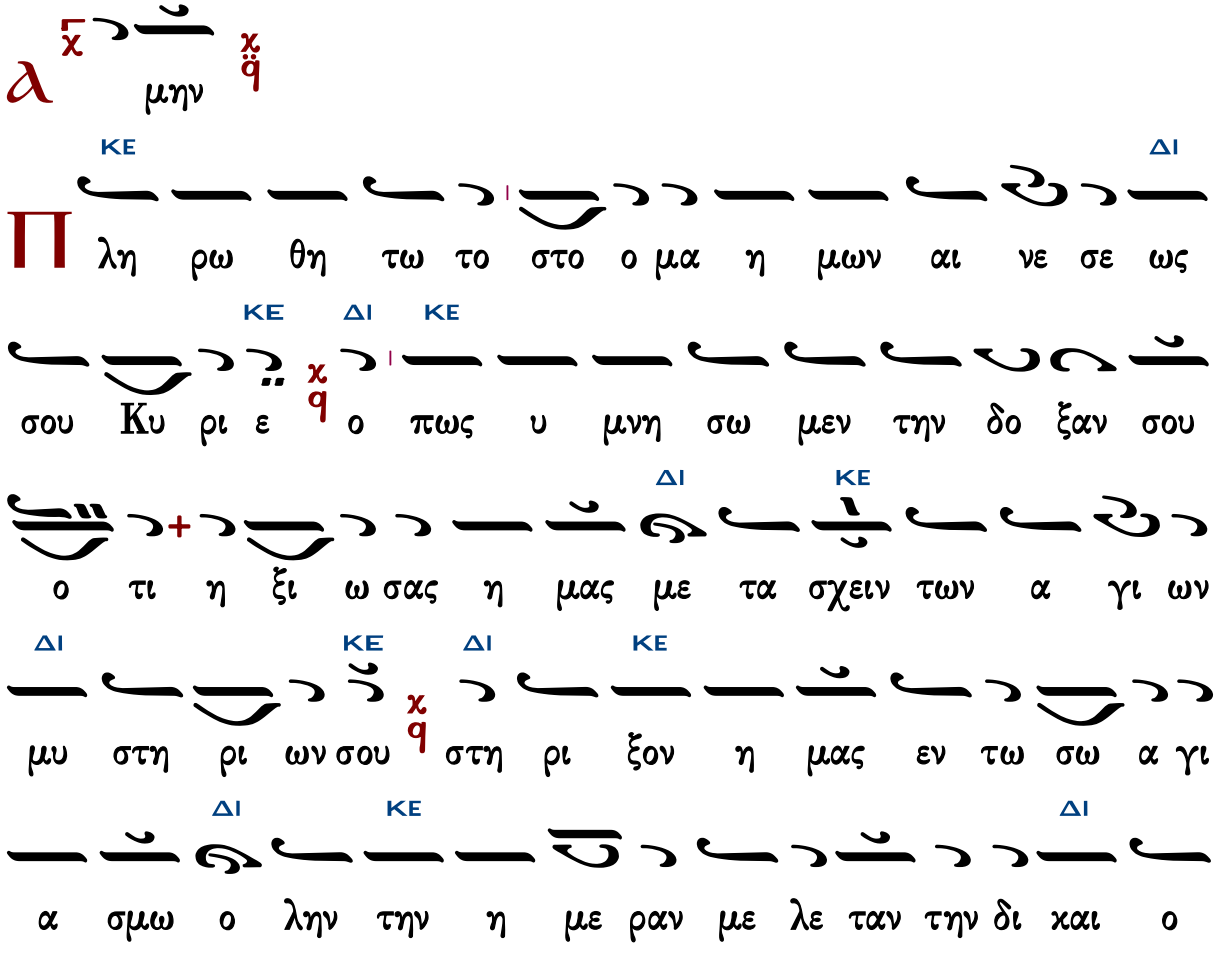

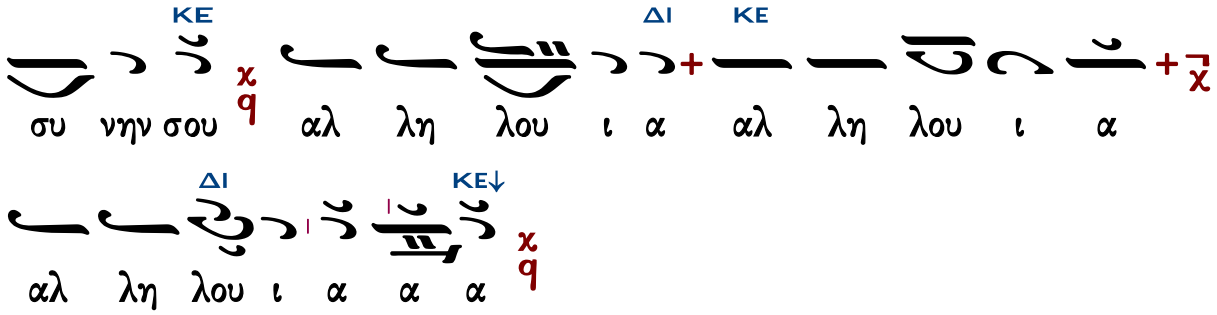

Θεῖη τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

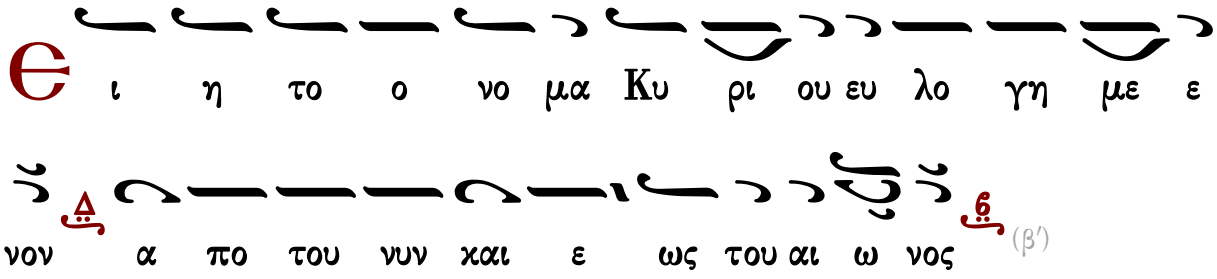

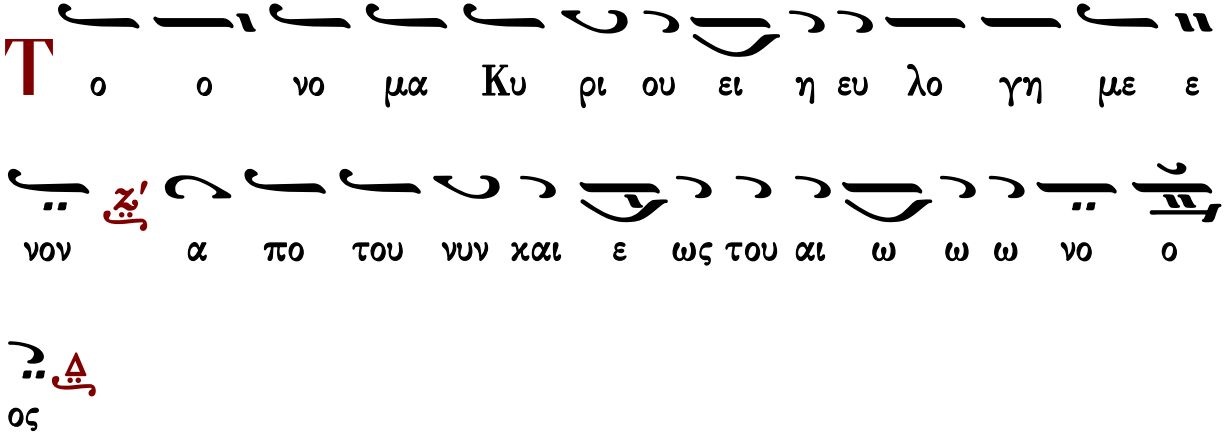

Δημητρίου Γουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

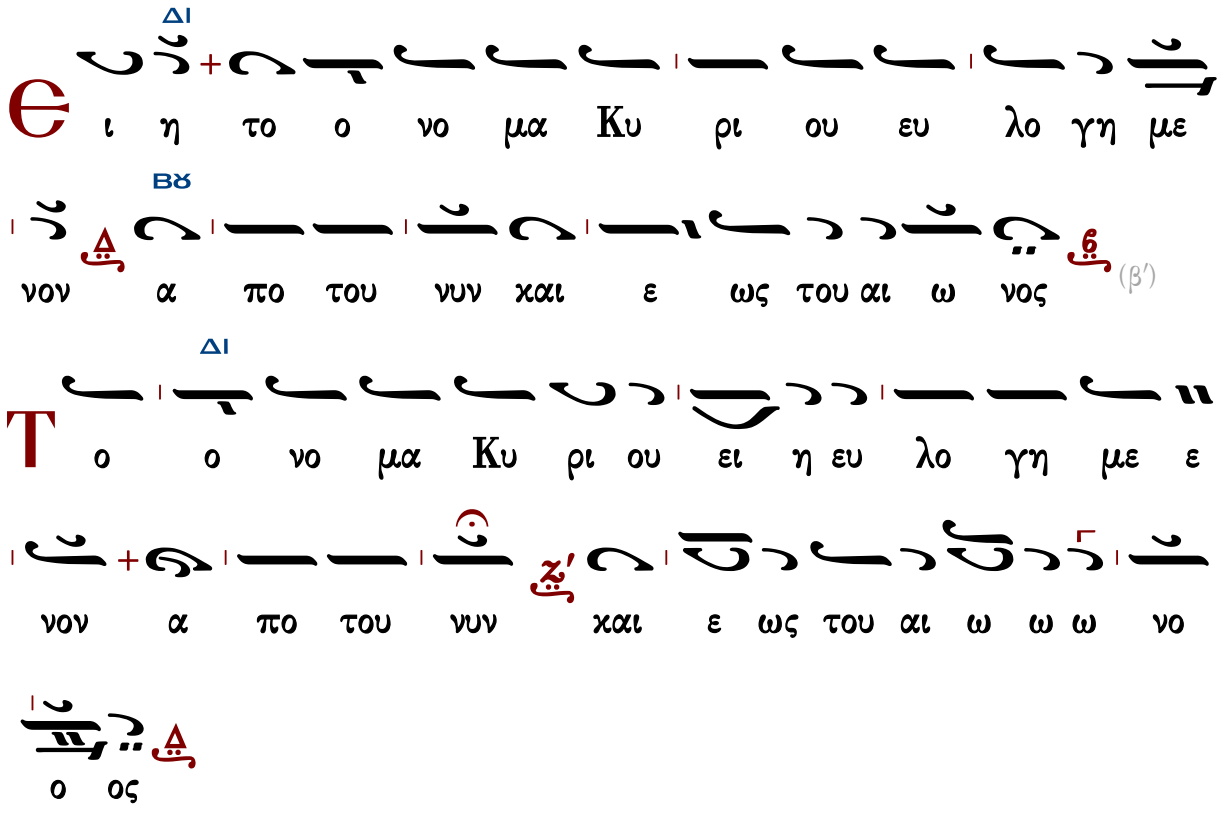

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Θὶς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

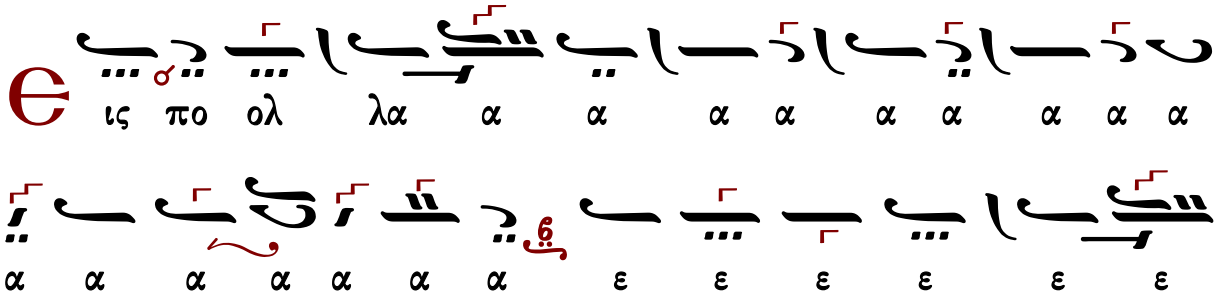

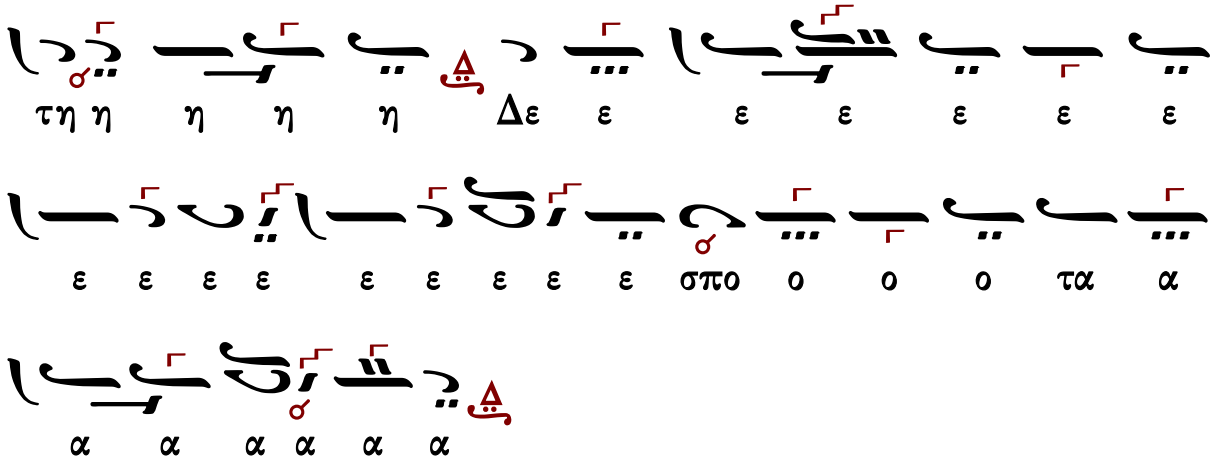

Προοιμιακὸς ψαλμὸς Καταβασίαι

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.197/471*

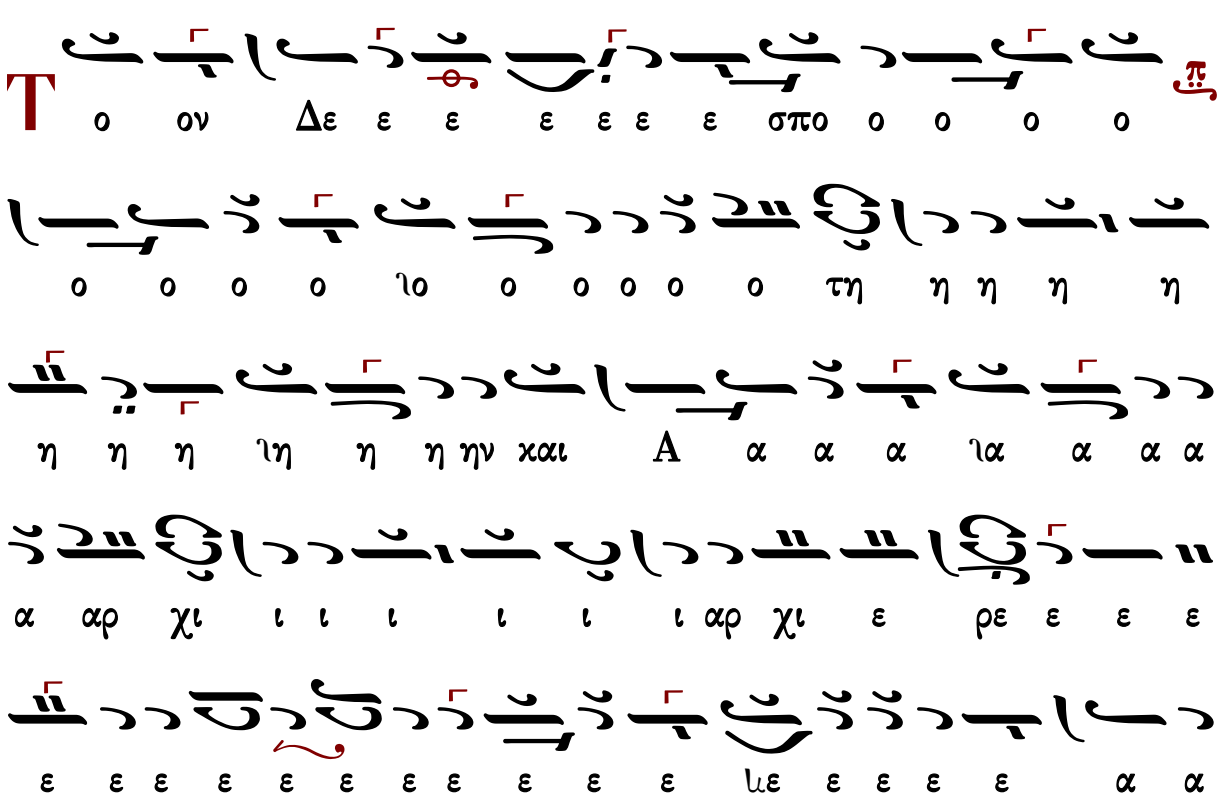

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος Ζω

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

ἐν τῷ μεταξὺ παρεκάλουν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββί φάγε
ἐν τῷ μεταξὺ παρεκάλουν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββί φάγε
ἐν τῷ μεταξὺ παρεκάλουν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββί φάγε
ἐν τῷ μεταξὺ παρεκάλουν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββί φάγε
ἐν τῷ μεταξὺ παρεκάλουν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββί φάγε
ἐν τῷ μεταξὺ παρεκάλουν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββί φάγε
ἐν τῷ μεταξὺ παρεκάλουν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββί φάγε
ἐν τῷ μεταξὺ παρεκάλουν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββί φάγε

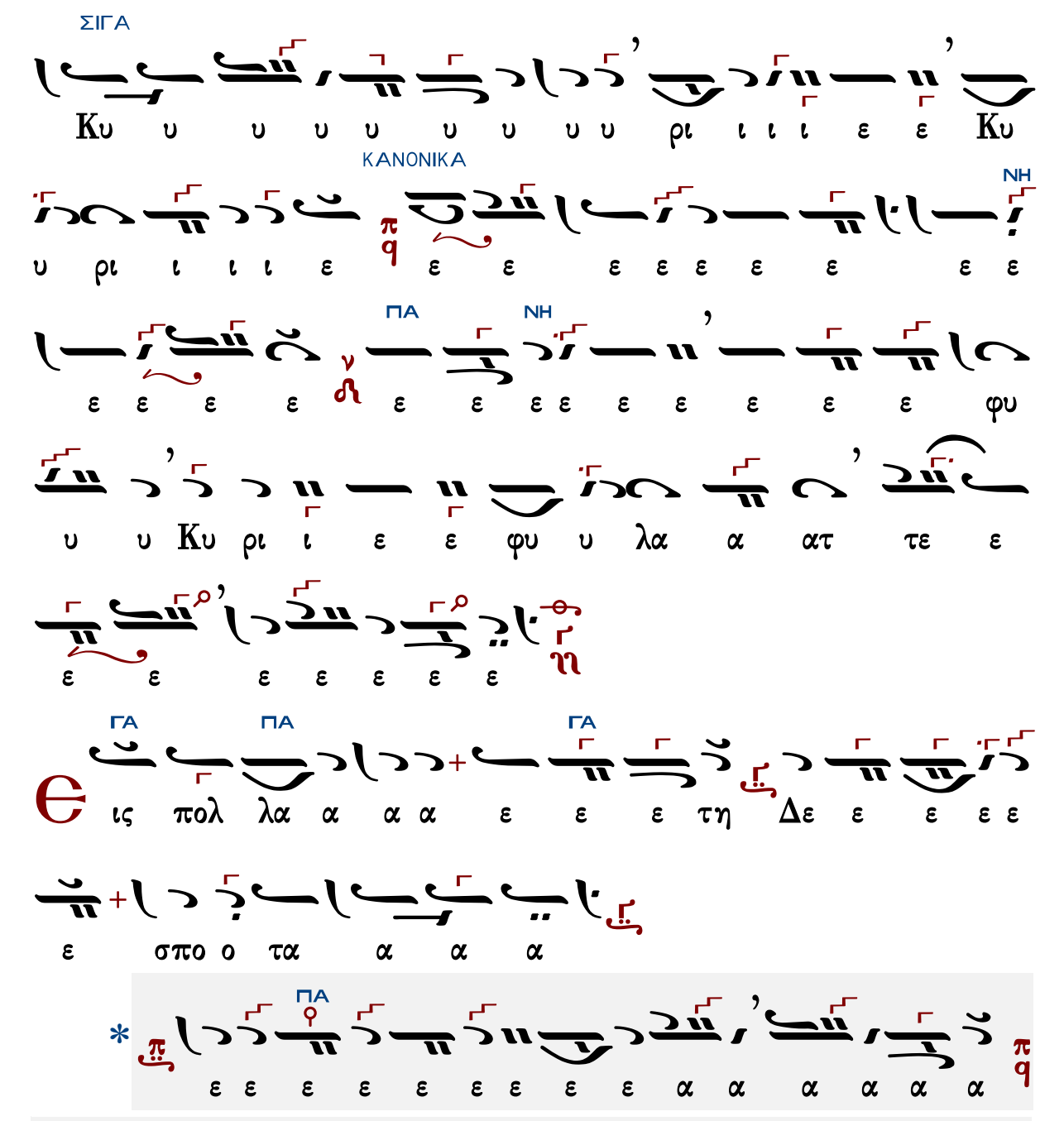

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὀρθρος 1909 σ.200/473*

α α α α α α α α νω ω θε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν οι Προ φη η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η οι προ ο φη η η η η η η

η η ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι σε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε προ ο ο σε προ ο κα

α τη η η η η η η η η η η γει ει ει σε προ κα α

τη η η η η η γει ει ει λα α α α α α α

α α α αν στα α α α α α μνο ο στα μνο

ο ον ρα α α βδο ον πλα α α α α α α α ρα βδον

πλα α α χα α α α α α α α α χι ι
ι ι ι ι ι ι βω ω ω ω χι ι βω το ο ο
ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α
α α α ια α α α α α α α α α α αν
τρα α α α α α α α α α α πε ε ε λυ χνι α αν
τρα α α α α α α α α α πε ζα α α α α α
α α α α α αν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ο ος
α α α α α α α α λα α α α α α α α α

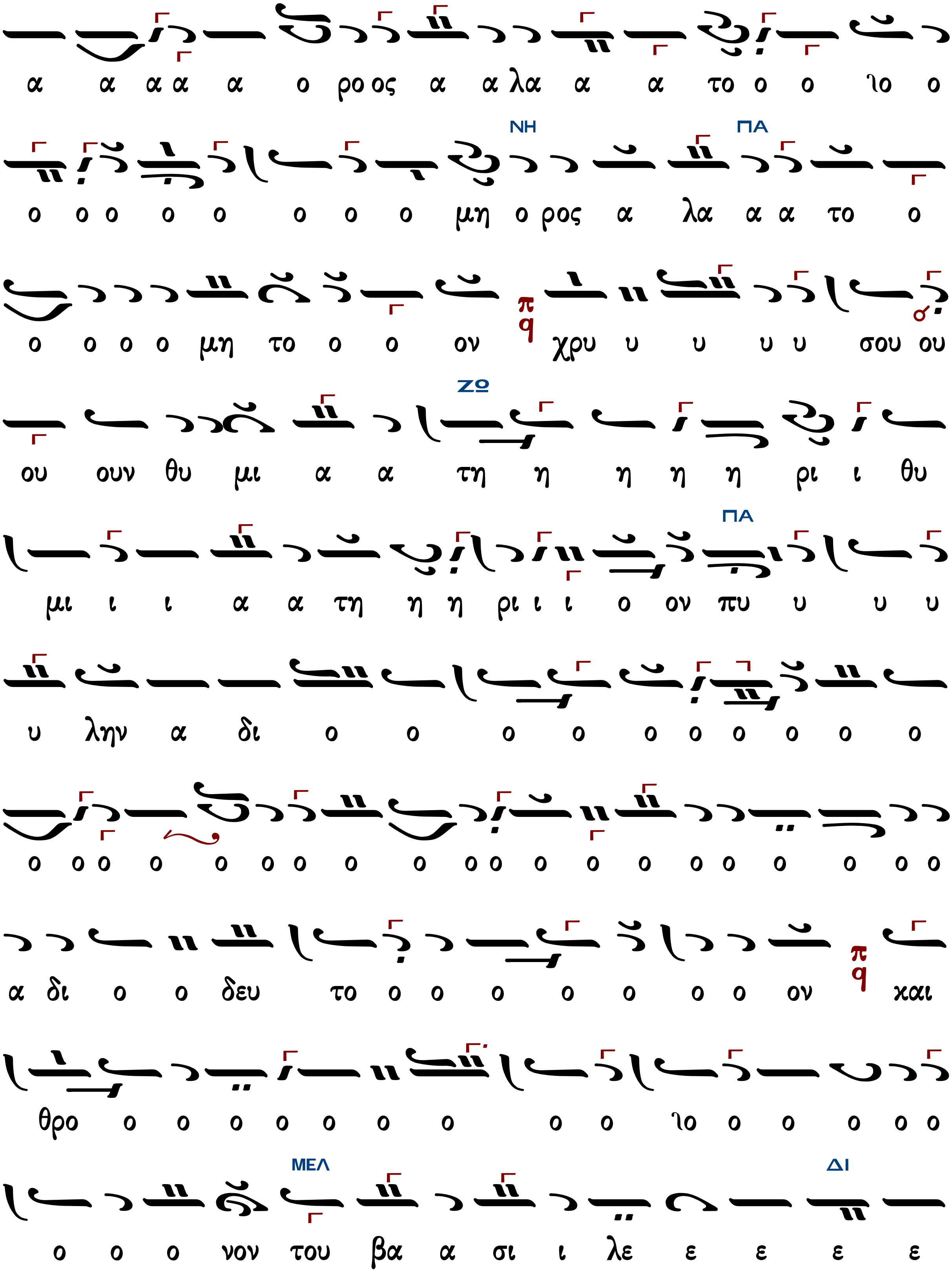
α α α α α ο ρο ος α α λα α α το ο ο ˋιο ο
ΝΗ ΠΑ
ο ο ο ο ο ο ο ο μη ο ρος α λα α α το ο
ο ο ο ο μη το ο ο ον χρυ υ υ υ υ σου ου
ΖΩ
ου ουν θυ μι α α τη η η η η ρι ι θυ
ΠΑ
μι ι ι α α τη η η ρι ι ι ο ον πυ υ υ υ
υ λην α δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
α δι ο ο δευ το ο ο ο ο ο ο ο ον και
θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ˋιο ο ο ο ο ο
ΜΕΛ ΔΙ
ο ο ο νον του βα α σι ι λε ε ε ε ε

ΚΕ

ω ω ω ω ω ω ω ω ως Δ προ χα τη η η η ηγ

ΓΑ ΠΑ

γει ει λα α α αν οι προ φη η η η η η η η η η

ΝΗ ΖΟ

η η η η η οι προ ο φη η η η η η ται αι αι

ΜΕΛ ΖΟ

αι αι τε ε ρι ρε τε ε ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε

ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρεμ τε ε ρρε ε ε ρι ρε ρε ε

ρε ρε ε ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι

ΔΙ

τε ρε ε ρεμ τε ε ρε ε ρι ρι ρε ε ρεμ τε ε ρε ρι

ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΖΟ

ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ρι ρι ρι

ΖΟ ΠΑ

ρε ε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρου ου ου τε ρι ρε ε ρου ου ου

τε ρι ρε ρε ρε ε ε ρι ρε ρε ρε ρι ρι ρι ρε ρεμ τε

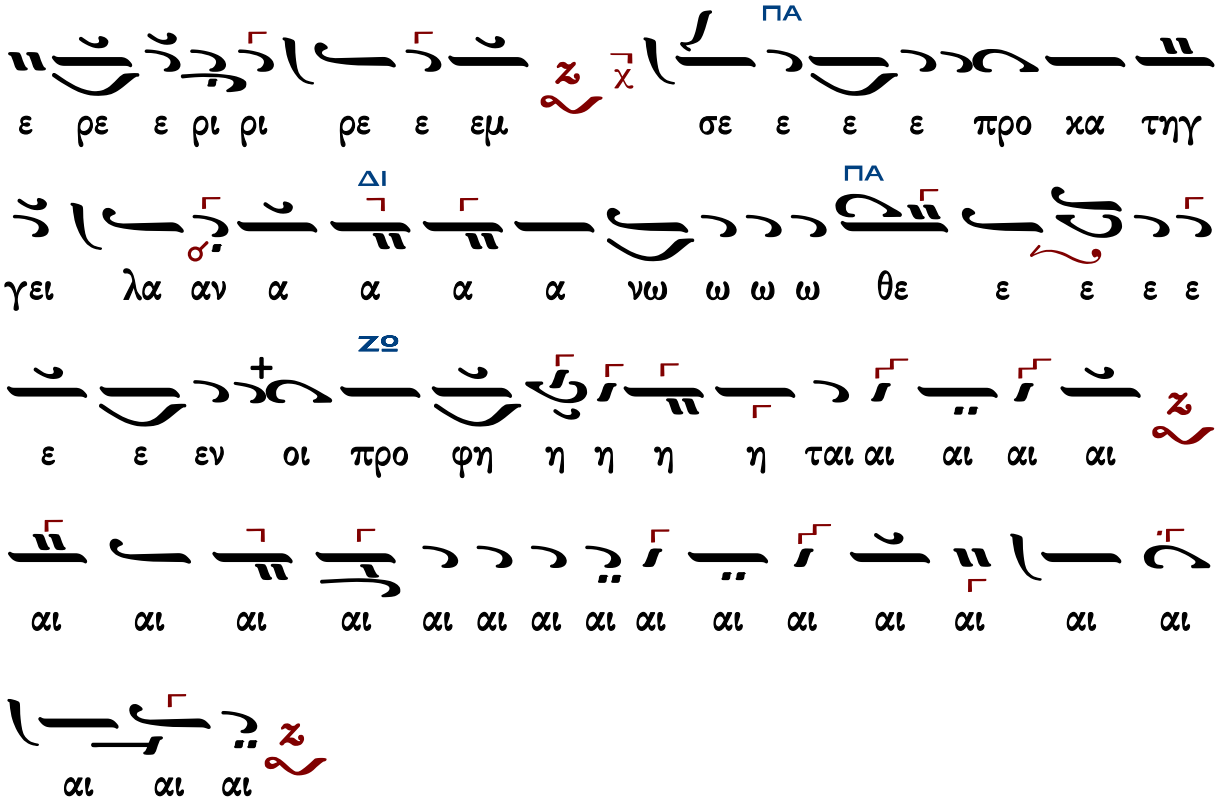

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος λ π

Γεωργίου Πρωγάκηι
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*

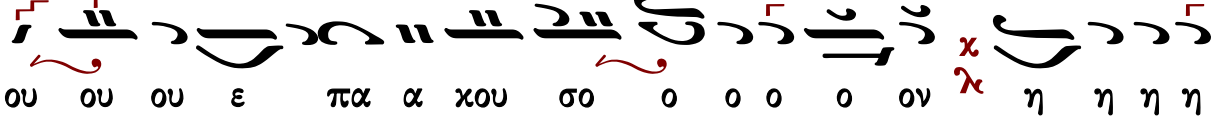
ου ου ου ε πα α χου σο ο ο ο ο ον χ λ η η η η

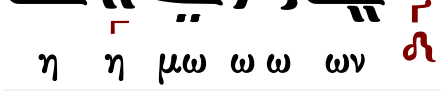
η η μω ω ω ων